

المنیر المبین

مکمل احکام محمدی
منظوم
پنجابی

سستی کتابیں منگائے کا پتہ

ماہنامہ محمدیہ ترجمان

پیشانی

مشرقی کلاں

پیشانی

پیشانی

پیشانی

پیشانی

پیشانی

پیشانی

پیشانی

پیشانی

وَلَا تَكُنْ لَكَ خُلُقٌ عَظِيمٌ

محمد شاہ حسنہ درین زباناں نفاکیناں متو طالب سہی

صلی اللہ علیہ وسلم

مکہ مکرمہ

یعنی سیرۃ المصطفیٰ

فی تفسیرہ واخی

تصنیف مقبول با نگاہ سہیح و بصیر حضرت مولانا مولوی محمد ولید صاحب بھیرمی مدظلہ العالی

جسکی

ملک غلام محمد انبیس سنز تاجران کتب بازار کشمیری لاہور پبلشرز

ملا پچیس لاہور میں باہتمام ملک ولید محمد زبیر چھپوا کر شائع کیا

پیشکش

II 33
15340
66139

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدُ بَارِئِ تَعَالٰی جَلَّ شَانُهُ وَعَزَّ اسْمُهُ

مالک ملک تدبیری مولا شاہنشاہ جہاننان
نا کوئی ہو رشتہ یک نہ سیری نہ کوئی اس و ثانی
نا کوئی ساک نہ رشتہ اس وانا ہمسر ہم پایا
او ہو خالق او ہو مالک حی قیوم تعالیٰ
سبہ حقین و دھوکہ موت اسدی جو چاہے سو کر دے
قدرت اپنی فقیر اس خلق خلاق پیدا کر دیاں
کئی ہزار ہزاراں قسماں جیا جون اُپائے
دھوکہ دھوکہ مزاجاں سجدیاں آپو آپ بنایاں
کی نہیں کچھ اسدے گھر دچہ وافر گنج خزانے
بہر نعمت دچہ دھوکہ دھری خالق لذت پائی
کئی ہزار انوری سبزی زمیوں باہر آوے
ہو دھرتی جس و دچوں لاکھاں رکھ کھالے
بونے رخ درخت تراخت قسم قسم گلزاراں
واہ سبحان اللہ کیا اسدی کامل قدرت ہوئی
جتنے قسماں رکھ خدا نے دنیا دچہ او پاسے

واحد مالک واحد مالک وچہ زمیاں سماں
اوہ ہمیشہ اکو واحد ذات ربانی
ماں پو پھین بھرا اولادوں پاک ہمیشہ آیا
اوہو کو سبہ چیزاں لڑن زندگی بخش والا
اوہ محکوم نہ مول کسے داسبھ جگ اس واردا
روشن وچہ اسمان زمیناں سدیاں کاری گریاں
صورت رنگ آواز زبانناں سبھ جدا بنائے
دھوکہ دھوکہ خورا کال چوگان ہریک کان پایاں
جد اجد کئی لاکھاں نعمت سرجمی وچہ ہہائے
لاکھاں نعمت کروا کھٹی مول نہ رے کانی
سبھ دی شکل علیحدہ ہوئے دھوکہ رنگ لیا نے
سبھ رکھاں لڑن شکل علیحدہ بخشی بخش دلے
دنیا دے وچہ پیدا کیتے باہر حد شماراں
لاکھاں رکھ استھٹے کرے برگ نہ رے کوئی
سبھنوں پتر و دھوکہ دھری رب عطا فرمائے

سجود می بنتر و کھو دکھری رکھی خالق باری
 ہے سجدہ جاک اکٹھا ہو کے ساری قوت لائے
 کھو گیا پوسے اک پتر جھوٹوں حکمے نال بنانے
 واہ سبحان اندر رب خالق کیڈی قدرت والا
 کئی نہرا کر وڑاں لاکھاں نقش نگار اوپائے
 کئی نہراں بوڑیاں بچے باہجہ حساب شماروں
 جنتے رستم زمیں دکنہ تے رکھ درخت تمامی
 میریوی دی لذت دکھری تے دکھری خوشبوئی
 بعضے رکھ ایسے سربے قدرت پاک خدائی
 پتران وچہ خاصیت دکھری جوادہ ورتے جاون
 وکھو دکھرا لطف دکھارن پکے پکے میوے
 چلاں جڑاں اندیاں اندر غورصیت دلی
 باغاں اندر طرح طرح دے گل پھل نظری آون
 اکدجے دے نہ نال نہ رے بنتر مول کسے دی
 کیا خوش رنگ عجائب کلیاں استا کار پڑیاں
 دیکھو ہر عجائب اسدی کیسی قدرت ہوئی
 ہر گز وچہ خوشبو علیحدہ پاک مہر پامی
 کون چہا صانع ایسی کار پڑی دکھائے
 دیکھے نہ پیدا لیں پنی کس نطفے تھیں ہوئی
 گندے پانی تھیں رب استوں کیا بکشتی بانی
 دیکھے نہ پیر مہورت اپنی صنعت کاری گردنی
 کیونکر پیٹ مانی دے اندر بچہ ساز بنائے
 جیوں چاہے پھر ہرنچے دی صورت گل بناندا

سجدہ نول شکل علیحدہ بکشتی واہ واہ استا کار می
 پتر باک بنانہ سکے جیوں کر رب بنادے
 ساری دنیا لائے سکے پھراوہ اوس نکاسے
 انہاں گلاں نال بچھاپے واحد پاک تعالیٰ
 سجدہ نقشہ دکھو دکھرا کون حساب لگائے
 ہر پتوں تاثیر علیحدہ بکشتی ہوئی سرکاروں
 میوے پھل علیحدہ سجدوں بکشتی رب گرامی
 وکھو دکھ خاصیت سجدوں بکشتی حضور اویں
 وکھو دکھ تاثیر جہان دی سجدہ پتران وچہ پانی
 پچھاں دی تاثیر علیحدہ ہور جاہ کم آدن
 انیوں سکی سادی لکڑی کم علیحدہ دیوے
 اسدی حکمت قدرت کوبوں کوئی چیز نہ خالی
 سجدہ رنگ علیحدہ سن دکھری قطع تیاون
 سجدہ وچوں نظری آئے قدرت پاک ربی
 قدرت دے گلدستے اندر قابو توایاں ہویاں
 لاکھاں قسماں بھل بنائے نارے خوشبوئی
 سجدوں دے وچہ خوبی رکھی آلو اپنی جابی
 مشرک نول ہے مار خدادی جنوں عقل آئے
 پھراوہ شرکوں باز نہ آئے نہ چھڈے بد خوبی
 اکھیں کن زبان بنا کے سمجھ عطا فرمائی
 اے نہ منے وحدت ربی واہ اسدی مرزی
 کیونکر تیار کرے تے روح اسدی پو پھ پائے
 ہے کوئی ہور ایہا صانع استا کار دلاندا

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَآ إِلَهَ

وہی تمہارا نقشہ بناتا ہے۔ مال کے پیٹ میں جس طرح چاہے۔ کسی کی بندگی نہ

الَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۹-۶

اُس کے سوا بڑے زبردست سے حکمت والا

اوپر ذات مبارک جبر اہم صفت محبت کھانے
جدا وہ ایسی قدرت والا خالق مالک سائیں
نہیں کوئی تو عبادت اللہ با جموں حق تعالیٰ
جیسی حکمت قدرت اس دی جیسی استا کائنات
ہو انسان مانی دے بیٹوں جمع کے باہر آئے
اول نہیں تا آخر تائیں جتنی خلقت ساری
خَلَقْنَاكَ اَطِئْ اَدَامِیُوْكَرْبِیْ سَعِیْ فَرَمَا
ساری خلق بھی کر کے دیکھو کرو نظائر
شکل علیحدہ علیحدہ جتنے سر ملک تائیں
جو جو شکل نے مقادیر کینوں ہیں جتنی قافلی
وہ جنہاں ازل کہ تھا ستار نے کھنکھان
آپوائے حالاں آندر رتن سدا ستار نے
تھوڑی بہت کسے دی عورت جو کج رہ بنائی
اگر فحش ہو یا جس ویلے دنیا چھوڑ نہ نا
کہن کی اوصاف و تدائیں جو سڑکی درداں لاری
دہا بجان اشرکیا محنت غالب پاک ربیدی
ایٹھی رب دی ہستی اپر خالص نبوت اک بھارا
رب دی طرفوں اپر سیدی اچھ دکھ سکھ آوے
سرکونی آکھے شامت عملاں سختی وار دہمونی
آکھے نہ ملے ٹکڑے منڈے لاکھاں چھپانے
جنہاں نے فرزند پیالے ہو ورن فوج انائیں
اگر خدا دے کدی کے ذل اٹھدیں نہ آیا
بندہ جیکر بندے تائیں اڈکھ ذرہ پہنچا وے

حالاں دھتسا ڈیاں نکال اٹھے جویں بناوے
اللہ سے پھر لڑے بندہ اسے واحد سائیں
جو اوہ معبود ہمیشہ خالص حکمت والا
کتناں پر دیاں اندر نیچے سارے خالق باری
کامل قدرت اسدی باروں کھری شکل بیادے
نال کسے دے کھد جیدی شکل ترلق باری
دھیر سید الش اسانائوں لوں طور و بنا یا
بیشک مومن ہر بند دیاں جدا خدا قصو بیاں
جدا خدا سب جہرے جہرے سر خالق سائیں
آپوائی شکل شکل نے میر کوئی ہو گیا راضی
اوہ بھی دھیر قباٹے اپنے سجدوں کتر جان
بھادیں تو ورن کو کھکھے کھلے جھلے دلوائے
اُسے روچا وہ راضی ہو گیا حکمت پاک خدا کی
پوٹری لوں آدیا خاوند مر گیا اج فلا نا نا
بال ہے بھانوں تر گئے اکیر کون دھاری
محمد اس دیو چھرت لیا ورن نہیں مجال کسیدی
غالب سر غالب تعلیم غلب اذہ معبود ہمیں را
کیا مجال خدا نے کوئی کجہ الزام لگا وے
نہیں تاپاک خدا دے سے سرگز دوس نہ کوئی
کوئی نہیں کہندا ناں سارے کیتا ظلم خلائے
اوہ بھی صابر شاکر جوہر کے ہند سے کن ضای
اسد سے نال متقابل ہونا نہیں کے داپا یا
جتنک پہلہ لوے نہ سدا ممول آرا م نہ آوے

مولا اپنی حکمت سیتی لکھاں پور نگہار سے
ایہو کامل صفت خداوی وحدت ثابت کردی
پاک خداوند پاک خداوند وحدت ثابت ہوئی
بڑا رحیم کریم الہی صاحب صفت کمالاں
جد کوئی سائل اسدے دیتے آن سوال الاسے
میں صرا سے بندے میرے رحمت غالب میری
بندہ آپ پھرے ہو گندہ اس خضین جان چراندا
جنوں خلقت جبرک مٹا دے سیوں دور کڈے
گر یہ زاری بہت پیاری خالق پاک بے نول
دھ مقاصد یک عاجز دا ذکر مبارک آیا

کیا مجال کسے دی اگوں اک ذرہ دم مارے
بیشک واحد ذات مبارک غالب رب اکبر دی
اول آخراں دجہا دوجا ہو رہ کوئی ما
کرم کما سے تے گل لاوے ہر عاجز کنگالاں
بول لبیک کہے یا بعدی رحمت جھڑیاں لاسے
منگ سان تھیں دیواں تینوں جو کچھ حاجت تیری
جد اسدے ل جاوے کوئی اوہ نہیں دور سٹاندا
دھ درگاہ منظوری پاوے جد اسد بول جاوے
خبر تکر اسدے یا بچوں لائق نہیں کیسوں
عاجزیاں تے اریاں جو تکر اس داکم بنایا

ذکر غفاری و نشان ستاری پروردگار

وجہ زمانے پاک بنی دے سی اک بندہ کوئی
ہک دن یا معاذ بنی داپاس بنی دے آیا
بجھ سینہ اسدیا اسنوں پاک رسول تعالیٰ
تا پھر اس زمانے عاجز رو کر عرض گزاری
میں ہاں بہت گناہی بھارا عیاں نال پرویا
رات دنے میں خوف آہوں زور داراں آہیں
ایہ گان سن کے اسدے کو لوں پچیا بنی پیارے
تا اس عاجز اگوں اپنے سارے پھول سنائے
دھ حکم مدینے وچوں اسنوں کڈھیا جاوے
اوسے ویلے شہروں اسنوں لوکاں کڈھ چلا یا
وچہ جناب الہی جا کے لگا کرن دعائیں نہ
ملکیا شہر مدینے وچوں تینوں دیں نکالا نا
کوئی نہیں ایسا جسے اگے حال پکار سناوان

خوف آہوں رونڈیاں سنوں کتنی مدت ہوئی
اس عاجز دے رو دن والا حال تمام سنایا
پچھیا اس عاجز دے کو لوں حال اردن والا
کیا میں حال سناواں اپنا یا محبوب غفاری
ایسے غم وچہ رونڈیاں تینوں کتنا عرصہ ہو یا
خبر نہیں اوہ اگوں میرے رب کتنے پاتا ہیں
دس سالوں کیا تہہ ایسے عیب کھائے بھارے
سن کے حضرت خوف آہوں لرے زدر آئے
مت اس پاروں شہر تمامی تہر الہی پاوے
روندا تے کر لاند او تھوں جنگل طرف سدھایا
یارب تیرے نبی پیارے کڈھ دیا میں تائیں
دس من گت دل جاوے رہا او گنہار موکالا
جیکر کرین قبول توں بھی کس دروازے جاواں

اُمید دامن دھکیا ہو یا احسبہ اگے آرویا
 جیکر اوگن ہارن کارن بخشش تیری ہوئی
 بخش گناہ میرے یا مالک صدقہ نام غفاروں
 ایسا سخت سے سے سوزوں و زنا وہ نہانا
 کرن دعائیں مولا اگے ملکین آسمانوں
 ادسے ویلے وحی فرشتہ پاک جنابوں آیا
 کیتا حکم جناب الہی یا محبوب تعالیٰ
 اسان تسان نوں رحمت عالم دنیا وچہ بنایا
 لکھاں عیب کما کے کوئی جو سائے در آوے
 حد تسان اپنی رحمت کولوں رکیتا اس تانہیں
 کر لئی اسان قبول تمامی اس دی گریہ زاری
 مال محبت لکھیا اس دا وچہ مقبولان نالواں
 دیدو ابیہ خوشخبری اسنوں پاک جناب کہوں
 ہوئی تیریاں عرضاں الی وچہ درگاہ منظوری
 سن کر ابیہ پیغام الہی سرور عالم سائیں
 بھی اصحاب رسول اللہ نے نال ہوئے ہمراہی
 کیا وین جو جگہ اندر پیش خداوند باری ٹا
 عاجز ہو کے کہندار ب نوں یارب خالق سائیں
 تا پھر جنگلی وحشیاں تائیں حکم نہایا جاوے
 اس تھیں دزدھن طاقت نائیں میر اندر سائیاں
 اکی خفگی میرے اوپر حضرت شاہ بیاندی نا
 کر لوں رحم نمائے اتے یارب خالق سائیں
 ایہو عرضاں کردا ایسی عاجز حال نہانا
 خاک و خاک ہو یا منہ متھامٹی وچہ بے حال
 نہڑے ہو کے سرور عالم پاک سول حضوری

جتوں روک نہ بول کسے دی اتوں حاضر ہوا
 تا پھر میرے جہا موکا لا جگ وچہ ہو نہ کوئی
 کر چا کر مکرے اتے شرم کریمی پاروں
 سن کے سب فرشتیاں تائیں درد لا لوجہ دھانا
 اپنے فضلوں اس عاجز تے رحم کریں جاناں
 بعد سلاموں پاک نبی لوں ایہ پیغام نہایا
 اوگن ہاراں کارن ہر دم میں ہاں بخش والا
 پھر کہوں اپنی رحمت کولوں استوں تسان نہایا
 پھر بھی ساڈی رحمت کولوں دور نہ کیتا جائے
 وچہ درگاہ اسادی آکے کینیاں اس دعائیں
 دتے بخش گناہ سمجھ اس دے امر کیتا رب باری
 آج اسادی رحمت اندر اسیں نہ دور ہٹاواں
 پاک کیتا رب دفتر تیرا ہر اک عیب گناہوں
 سنیاں رب فریادوں تیریاں ہولوں حاضری
 جنگل طرف روانہ ہے ڈوبو نہن اسدے تائیں
 آہنیجے اس قعر پر پاک رسول الہی
 متھار گڑ زمین سے اتے رور و کرد ازاری
 جیکر نا بخشیاں لائق میرے عیب خطائیں
 لکھا جاوے او لاش میریتوں من تداہیں سے
 کر دانا طاقت مینوں اپنیاں جو بریاں
 ابیہ شرمندگی دنیا اندر مٹھوں ہی نہ جانندی
 نہیں تا کھاوے پھر مینوں جنگل دیاں بلائیں
 دہرتی تے سر دھریا ہو یا دووے درد رنجانا
 تا پھر سرتے بولیا آکے بدل رحمت والا
 رکھیا اس دے سرے اتے دست مبارک کریمی

نتیجہ مبارک حضرت دے تھیں شک سیانتائیں
ایک جان بھال کر کارن تیرا کر کے تھیاں
اے قابض ارواحاں تینوں ہوئے بدی باگی
جا کے خدمت اقدس اندر شرف زیارت پاواں
ایہ گل سن کے پاک نئی لوں گم نہایت آیا
اٹھ اے مرد خدا دے نتیجے رحمت بدی ہوئی
ہاں میں نئی محمد مرسل بھیج بار بار آیا
دھٹا نال انھیں دجہدم پاک حبیب حقانی
نال محبت سرور عالم گل دے نال لگا بیا
بول زبان مبارک وچوں کیا سرور عالی
جتنے عیب تمامی تیرے بخش دے رب سائیں
پاک گناہوں کر کے تینوں خاص الخاص بنایا
سن خوشخبری دوست رید اللہ لکھ شکر الادے
نال محبت آپ جہاں تے نظر کرم دی بھالے
بہت پیار نمایاں کارن کردا خالق باری
حد کوئی بندہ عاجز ہو کے بل ہتھ اٹھاندا

شاہد ملک موت فرشتہ بھیج دتا رب سائیں
تا پھر کر فریاد مانے عرضاں بول سنایاں
دے کچھ مہلت پاک نئی لوں کچھ لوں بکوری
مت خوشخبری بخشش الی دیوے نئی بچاواں
روپے حضرت سرور عالم تے اسنوں فرمایا
میں نہیں ملک موت فرشتہ فکر نہ کرتوں کوئی
تا پھر نال خوشی دے اس نے سجد بھیج چایا
لگ پی اے خدا دے فضلوں کردا حمد زبانی
دور ہوئے دکھ درد تمامی رحمت پھیرا پائیا
دیواں میں خوشخبری تینوں تیری بخشش والی
وچہ جناب قبولیاں اشد تیریاں کل دعائیں
دفتر وچہ مقبولاں والے نالواں درج کرایا
جنوں آپ نوازیں لوٹے اسنوں کون مٹا دے
ہک پل اندر دھوئے جادون دفتر بدیاں والے
اُس درگاہ وسیع ہر گل نالوں عاجزی بہت تیری
کر کے شرم فرشتیاں تائیں پاک خدا فرماندا

اَنْتَهْدُ وَاَيُّ مَلِكٍ كَتِي لَقَدْ اسْتَخِيْتُ مِنْ عَبْدِي

اے میرے فرشتہ گواہ رہو - کہ ضرور شرم کرتا ہوں میں اپنے بندے سے

وَلَكِنْ لَهُ غَيْرِي

کیونکہ میرے بغیر اس کا کوئی رب نہیں

آگئی اپنے بندے کو لوں شرم اسادیتا میں
کس تھیں طلب کرے وہ جا کے جو اس حاجت ہوئی
جیکر اس میں بخشاں اسنوں کس دروازے جاوے
رہنا نال گواہ اس گل دے آکے ذات گرامی
کبڈے رحم کماوے ساتھ کبڈیاں شرم نالواں

شاہد رہو فرشتہ میرا مر کرے رب سائیں
کیوں جو باجہ اسادے اسدا ہوا کہ نہ کوئی
مڑ مڑ عرض کرے اور ساقی عیب گناہ بخشا دے
پس بن بخش دے میں اس کے پچھلے عیب تمامی
واہ سبحان اللہ کیا رحم اکرم ذات تعالیٰ

ساری عمر کرے کوئی اسدی ج ج بے فرمانی
 سونا راض کرے کوئی اسنوں کر کر ظلم ادا میں
 لکھاں وار کرے کوئی توبہ لکھاں ارتزوڑے
 سو کوئی کافر مشرک ہووے بیفرمان موکا لا
 دن وماندی نعمت وافر تے انعام الے
 طرح دی موج اڈاون کافر وچہ جہانے
 سمجھن نہ احسان ابی کافر رب دے مائے
 دولت نعمت بخش ابی مہلت دتی جاوے
 آخر جد کوئی چارے بنے کجھ احسان نہ منے
 بہتی مدت توبہ کارن مہلت حاصل ہوئی
 رب حلیم نہ اپنے حلوں کردادور کسے نوں۔
 حکم کرے اوہ مال اسڈے جے سودیر کیتوئی
 وچہ جیاتی توبہ کر کے راضی کرے لے مینوں
 کرے توبہ کرے توبہ وچہ جناب ربانی
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیدے رحم مکافے
 رکھ امید خدا ہے دردی جو کوئی آس لگاندا

آخر حیدوں معافی منگے رحم ہووے رحمانی
 جدوہ راضی کرنا چاہے دیر گھٹیندا نہ ناپیں
 پھر بھی جیکر تائب ہووے بے امید نہ موڑے
 بندہ کرے برات کسے دی سوہنیاں لجاں والا
 اپنی رحمانیت پاروں دنیا اندر گھلے
 دشمن تے بھی بندہ کردا اپنے عام خزانے
 جلدی کرے نہ پکون اندر اسڈے ڈے سہارے
 مت احسان اسڈے تک کے توبہ دے دے
 پھر فرعون موکا لے انکون گردن اسدی بھنے
 سرکشال دادوخ باجھوں ہووے علاج نہ کوئی
 ایسرا یہ فرعونی چالا بھاڑے نہیں رہے نوں
 آجائیں بھی صلح کرن نوں اتول دیر نہ کوئی
 جڈ تک سانس بدن وچہ تیرے تڈ تک مہلت مل
 پھیر اپیل نہ دائر ہووے حد مبعاد وہانی
 بے نوں اپنی بخش والے رستے آپ دکھاوے
 پوریاں کرے امیدیں سمجھ جو اسدی لول جاندا

حکایت شخصہ از قوم بنی اسرائیل بر بندہ لوازی رب اکیلیل

اسرائیلیاں وچوں آہا مرد جوان اک کوئی
 آخر مرن لگا جس دے کیتی اجل تیساری
 کہن لگی اسے بیٹا تینوں بہت پیا سمجھایا
 اکھ رہی میں بچ جا بچیا ڈر جا قہر۔ الہوں
 ایسرتدھ نصیحت ہرگز ہک نہ معنی میسر ہی
 بول جوان اوہ آکھن لگا مال اپنی دے تائیں
 ایسربدی رحمت اوپر مینوں آس ود میری

بہتی عمر گناہاں اندر ضائع اسدی ہوئی
 دیکھ حوالہ ردون لگی اس دی ماں پیاری
 پرتوں اپنے عیبال کولوں ہرگز باز نہ آیا
 ہے اوہ ڈاڈھا پکڑن والا ہر یک عیب گناہوں
 کیا کریں من اپر لبائے آپہوتی جند پتری
 بھاویں ددھ پیاراں لول میرے عیب خطا میں
 کج نہیں اس ی آگے بے فرمانی میری

جسے آسمان زمین تھیں ہر دون بھارنا ہاں بھار کے
 ہے امید ہے مالک میرا رحمت اُپر آیا
 اسیوں سے دے دے چہ میوں ہو رہ نہ شیخی کافی
 دسی بخش جناب اپنی تھیں میرے سبھ ہو کا لے
 بیشک میریاں غیاں نالوں رحمت امدی ہی
 بعد وفات بزرگ کے نے ڈھلا نذر خواہاں
 پچھتاؤں بزرگ نے اس تھیں اس کے امن بھائی
 کہن لگا اک اس فضل دی میرا کم بنایا
 رہی میں امید ہمیشہ اس دی رحمت والی
 دوسے اس فضل دی تھیں میوں بخش ہوئی
 آہو بھائی اس درد دی جو کوئی اس لگا لے
 جیو نہ بخشاؤں عاجزوں اس فضل دی پاروں
 یوں ہی امید ہمیشہ رحمت والے درد دی
 یا بچہ گناہوں میرے پلے پو بچی ہو رہ نہ کافی
 ہر کوئی تیرے فضل کرم دیاں کرد احمد ثنایاں
 ہے توں بڑا کریم الہی اکبر ذات تعالیٰ
 سجدہ والی سجدہ وادارت سجدہ دامالک سامیں
 سجدہ واپیدا کرنے والا سجدہ واپالن ہارا
 سجدہ توں زندہ رکھنے والا سجدہ توں مارن والا
 سجدہ دیاں عرضاں سننے والا عرضاں جانن والا
 سجدہ دیاں حاجتاں یوں والا کم بناون والا
 سجدہ دیاں مشکاں کہوں والا پنچے اوکھی جانیں
 ایڈیاں غالی مفتاں تہیدیاں بابہر حد شماراں
 اہمیت نہان کلام اللہ وہ حکم خدا فرما لے
 یا نبی اللہ کہو اہنا توں خبر سچی سرکاروں

پھوٹی غالب رحمت اس دی دور کر غم سارے
 کجہ نہیں بچھنا کے مسابقتیں کیا تدو عمل کمایا
 غالب رحمت رب پییدی میری اس ودائی
 دھو تے جاسن اس کے فضلوں ذکر دیاؤں
 اتنی گل زبانوں کہہ کے دتی جان پیاری
 کرے بہاراں جنت اندر سوکھا باہجہ حساباں
 کس نیکی دے بدے تینوں یہ نعمت متھ آئی
 نہیں تاں میں اس جنت لائق عمل نہ کچھ کمایا
 پس وہ اپنے اس منداں نوں ہوں نہ کھنڈ خالی
 لگا پل میں میری نوں ہو رہ نہ نیکی کوئی
 ایڈیاں مہرباں والا ہو کے خالی کیوں دلا لے
 ایسے طور پین پیوندے نوں رحم کریں سرور
 کر کے فضل گناہاں اتے چیریں قلم بستی
 تیری صفت کریمی والی میری اس ودائی
 کریں کریمی حال میرے تے کما نوالیاں سایاں
 سبھ تھیں دلا سبھ تھیں اچا سبھ وڈیاں والا
 سبھ تہیزاں تے قبضہ تھیں دا اول آخر تا میں
 سجدہ و اتیکہ سجدہ دا آسرا سجدہ دا اک سہا ہا
 سجدہ دسر تھیں درد غماندے پو جھہ تمارن والا
 سجدہ دیاں عرضاں جانن والا جان کچھانن والا
 سجدہ دپڑے کچن والا عیب چھپا ون والا
 رحمت دیوے زلت دیوے ہر شے دا اوہ مسائیں
 اوہ کیوں اپنی رحمت کوں دابچے اوگن ہاراں
 جہاں مایاں جاناں پر ظلم اسراف کما لے
 بے امید نہ ہو و ہر گز رحمت رب دی پاروں

بیشک اللہ بخشن والا سمجھ گناہاں تائیں

قل یعبادی الذین اسرفوا علی انفسہم لا تقنطوا من رحمة

اللہ ان اللہ یغفر الذنوب جمعا انک ہوا لظفور الرحیم

رحمت سے بیشک اللہ بخشن دیتا ہے گناہ سب کے

خبر حدیث مبارک اندر کہے رسول پیارا

جیکوئی نال گناہاں بھر کے چوداں طبق لیا و

بخشد بیاں کچھ دیر نہ لگدی ہرگز ساڈی تیاں

اے بندے جے طرف اسادی سدا ہو کر دوں

وڑے نال اسادے رہیوں ویر کا ند اہار

بھاویں وچہ گناہاں جیونکر ابتر حالت تیری

جینیاں گل مراد اں سبھے اول آخر تائیں

دنیا وچہ بھی رحمت ساڈی سبھنوں ج دکھاو

جیتک کوئی نہ مشرک ہو کے آئے وچہ قبرے

طرح طرح تے رحمت رب دی لہراں ان الی

کافروں بھی رحمت رب دی نیا عیش دکھاو

جاں پھر کھا کے نعمت اسدی کردا نکرامی

دنیا وچہ بھی قہر ابھوں پاوے ذلت بھاری

جتنی دولت کافر تائیں دنیا اندر ڈھیوسے

رات دنے ہک چنٹا اسدی اندر وڈھ وڈھ

جیکر چور لیجاو دولت یا نقصان اٹھاوے

دنیا وچہ سزا ایہ بھاری رب جبار قہاروں

مومن نول نت عیشاں خوشیاں دم دم ج بھاراں

دنیا وچہ بھی جنت ربدا مومن کارن آیا

کافر کارن ہر شے دوش کرے جو بے ایمانی

رب فرماوے ہر تائب نول میںاں بخشتار

منگے آن معافی ساجتیں رحمت بخش پادے

لکھ پہاڑ گناہاں والے لکھ برابر تائیں

کچھ پرواہ نہ ساڈے گھر وچہ جو منگیں پاویں

پھر بھی اینویں ملاں مینوں جیونکر بار پائے

پھر بھی تیریاں عیساں آپر غالب رحمت میری

ہر حالت وچہ رحمت میری چاہیے ہر جاں

روز حشر جہ رحمت کھلے انت نہ پایا جافے

اسیں کسے نول رحمت کو لون امید نہ کرے

مومن کافر چنگا مند احسن تھیں کوئی نہ خالی

زنگ برنگی نعمت اس دی کھاوے مخرج اداوے

غیرت رب دی آکر اسدی دیوے بھن تہامی

آخر وچہ بھی نازل ہووے سخت عذاب قہاری

اتنی حرص زیادہ اسنوں دم دم اوکھا تھو کے

ہر دم ایسے فکر وچالے سکھ داسا نہ آوے

بڑا عذاب جہنم نالوں رب مول دکھاوے

رحمت بھی ہوز رحمت ملے بے ایمانی پاروں

دنیا آخر اندر اس تے برسن رحمت باراں

روز حشر بھی مل سی اس ن جنت عالی پایا

مومن تائیں مہیروں شہدوں جنت ویں جہانی

رب اپنے دی حاضری کولوں جو کوئی ہو وڈرا

وَلَيْسَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتُ ۖ

اور جو کوئی ڈرا کھڑے ہونے سے آگے رب اپنے کئے اس کے لئے دوجنت ہیں

دوجنت مرنوں تکھے بخش کرے رب میں
مہر دم حاضر مومن کارن رحمت والا سا یا
جنت ہتیں دھکتے حصے اسنوں موج دکھاو
کچھ پرواہ نہ غیر کسے دی باہجوں حق تعالیٰ
مومن دی بھی حالت ایہو اندر عشق الہی
دنیا تے مافیہا والی پھر کوئی چیز نہ بھاوے
جدا یہ نعمت حاصل ہوئی ساری دولت پائی
دوہاں جہانناں ی اینعت حسنوں حاصل ہوئی
صابر شا کر ہوئے مومن رب واحد الاوے
رہدی طرفوں جو کچھ آئے ہو خوشحال نہاندا
اوسے نول اوہ جنت بھمن جو دیو رب قاضی

ہک جنت رب دنیا اندر بخشے مومن نائل
طرح طرح تے جنت رب دا دنیا اندر آیا
اول جو کچھ عشق الہوں مومن لذت پاوے
اوسے لذت مستی اندر رہے سدا متوالا
جنت وچہ بھی سب چیز اندی ہوئی پرواہی
جس کھر اندر عشق الہی آکر ڈیرالاوے
بہر نعمت تھیں علی نعمت عشق پیار خدا می
اس ہتیں دھکے دنیا اندر جنت ہو نہ کوئی
دوجا عشق الہی اندر جو کچھ دکھ سکھ آوے
دکھاں نول اوہ دکھ نہ سمجھے نہ کچھ برامندا
دوست رہدے دکھاں ندر رہن ہمیشہ راضی

حکایت عاشق ولی اللہ جلشانہ

یار بسائیں دست اپنا مینوں کوئی دکھائیں
اوتھے ہے اک دست سا ڈاویں کیں لے
نظر پیا اک بندہ رہا زخموں زخم تسمی
پیر نمائے چلن کولوں ڈاڈے عاجز ہوئے
زخماں پاروں منہ اسے تھیں گل تھکے کاشی
ایسر سمجھ نہ آئے دوروں کیا کچھ اوہ فرماون
شکر الہی شکر الہی دم دم نال الہی
دکھاں سولان زخماں تیرا بیستہ حال نہانا
کردا ہیں تو کس نعمت دی دم دم شکر گذاری

حضرت موسیٰ عرض گزار می پیش خداوند سائیں
ہو یا حکم کلیم اللہ نول جا کوہ طو پیارے
پھر یا جا کوہ طور دوالے موسیٰ نبی گرامی
دونوں ہتھ نہ کم کسے زخماں نال پڑے
تک نہ سکے اکھیں چوں دور ہوئی بنیائی
ہولی ہولی ہو کھڑ مبارک بلدے نظری آون
نیرے ہو کے حضرت موسیٰ اپنے کن لگائے
ہو متحیت پچھا اس تھیں موسیٰ نبی ربانا
سر پیراں تک زخماں تیزی ملی دیہی ساری

ایہ گل سن کے بولیا گوں اوہ مقبول حقانی
 اول ایہ جو شکر کرن دی طاقت مینوں ہوئی
 دو جا ہر دم دل میر لوں حاصل عشق سجاداں
 چھ لوں طاقت شکر کرن دی دوجہ عشق ابھی
 تا پھر اس کھنکھن پھن پگاموسی نبی خدائی
 کہن لگا وہ سو برسوں میں ایہو حالت میری
 اتنے عرصے اندر تینوں طلب گزری کوئی
 یک زیارت موسیٰ دی لوں دل میرا سدا گزرا
 حضرت کہیا دونوں چیزاں حاصل تینوں
 دو جا ٹھنڈے پانی کارن طلب تینوں ہوئی
 ایہ گل کر کے حضرت موسیٰ پانی طوط سدھایا
 فوت ہو یا وہ دوست ربا اندر عشق ربانے
 جنگ دیاں تائیں حکم خدا فرماے
 دٹھا جدوں کلیم اللہ نے پانی لے کر آیا
 پال لایا بے پروا ہوا وہ تیریاں کاراں
 ہو یا حکم جناب الہا ہوں حضرت موسیٰ تائیں
 جو کوئی ساڈا عاشق ہو کے غیر محبت لاوے
 جس بندہ کو نال اساڈے خاص محبت ہوئی
 آہو بھائی اہلی سونا جسوں رب بھاوے
 عشق حقیقی پارس گئی سبکہ مہتہ وجہ آئی
 مومن لوں لکھی آوے اندر عشق ربانے
 جیوں جیوں کھ مہیبت فاقے آکر گھیرا دن
 درد بلا میں عاشق تائیں جو رب طرفوں آوے
 مومن بندے دنیا والا دل تے فکرنہ آئیں
 آوے بھاویں جاوے دلت شادی غمی نہ کائی

کر دیا ہاں میں دل چیزاں دادم شکر زبانی
 اُن کی شکر گزاری یا تھوں وقت نہ گزری کوئی
 ایہ دوختاں میں جہانزا دم دم شکر کماواں
 ایہ دو چیزاں میان جس دم ہو گئی بے پرواہی
 کتنی مدت اس حالت دچہ تینوں آن دھائی
 حضرت پچھیا اتنی مدت کیونکر گزری تیری
 کہن لگا وہ دو چیزاں ہی خواہش تینوں ہوئی
 دو جا ایہ جو ٹھنڈا پانی مینوں کوئی پلاندا
 میں ہاں موسیٰ نبی خدا دا دیکھ لیا تھ مینوں
 اوہ بھی آن پلاواں تینوں دیر نہ لاواں کوئی
 بچوں ملک الموت فتیانی جان نکالیں آیا
 پیتار روح مبارک اس دچہ بہشت ٹکانے
 کھا گئے اس دی مبارک پڈیاں چھوڑ سدھائے
 رو کر دچہ جناب اسی عرض سوال سنایا
 ایہو حال کر نیوے دوست نال پیاریاں راں
 عشق میر لوچہ غیر محبت میر گز جارتا نہیں
 غیرت ساڈی یاہو تماشا ہتھال پر دکھائے
 دنیا دی پھر میر گز اسنوں چیز نہ بھائے کوئی
 نقلی زبور کٹی تائیں کیوں پسند لیاے
 دنیا فانی دی پھر اسنوں لوڑ نہ رہ گئی کائی
 لکھ کشایش سمجھے اسنوں کچھ نہ واہ نہ جانے
 تینوں تینوں عاشق لذت پاروں مستی اندر آون
 اوے لوں اوہ محبت سمجھے خوشیاں نال بند اوے
 جس حالت دچہ کہے مولا اوہا غنیمت جانن
 ہر حالت دچہ کو جیہے نہ کرے دڈیاں

جیکر بہت کشائش ہو و خوشیوں میں نہ کرے
دنیا اندر دل دی گئی سخت عذاب دکھاوے
دی کشائش مومن کارن سمجھو سخت عالی
جنت وچہ بھی جنتیانوں جنتا فکر نہ کوئی
نہ کوئی غم اندیشہ اوتھے نہ کوئی دکھ بیماری
مومن لوں بھی حب ربانی جنت مز چکھائے
نا کوئی فکر نہ جنتا ہرگز ہوئے مومن تائیں
سے تکلیف آون جاوون اسنوں فکر نہ ماسہ
نال رضائے راضی رہنا لکھ آرام دکھالے
تیجا بورہک جنت اشد مومن لوں بخشندا
حضرت یوسف خوف ربے یقین بنیا آپ بچا یا
سارا ملک مصر دا گائے شاہ یوسف دیا دل ال
جس یلے پھر حضرت موسیٰ نبی مصر وچہ ہو یا
جتنے مال خزانے اسے سخت حکومت شاہی
جہناں غریباں اسرائیلیاں دکھ قہقہے جالے
بھ جاگیراں محل شہانے قہقہے اندر آئے

نگی وچہ کم ظرفاں وانگوں کہا برکے نہیں مردے
تنگ لال لوں کھاں وچہ بھی تھی دلوں نہ جالے
دنیا وچہ دکھائے ایہ بھی مومن بہشتان والی
ہر دم موت خوشی دامیلا راحت فرحت ہوئی
ہو جیہا آرام ہمیشہ دائم عیش بیماری
ہر دم عشق الہی اندر راحت فرحت پائے
ہر حالت وچہ ہو جیہا رہندا خوشی خوشائیں
بے فکری بے چنتی اندر دائم اس دادا سہ
اسد بے جیہا بہشت نہ کوئی دنیا حشر و چالے
دنیا اندر فضل کرم نہیں ملک حکومت دیندا
تحت مہر دائے کراستوں رب کے شاہ بنایا
دنیا وچہ کھایاں رب جنت دیاں بیاراں
عرق کتیا فرعون خدانے سن لشکر ڈب ہو یا
موسیٰ نبی کلیم اللہ لوں بخشی پاک اٹھے
اوہا مومن کیستے رب نے ملک مکاناں دے
جیونکر وچہ کلام اللہ سے خبر خدا فرمائے

فَاخْرِجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝

پس نکال دیا ہم نے ان (کافروں) کو باغوں اور چشموں اور خزانوں اور مقام عورت سے

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ ۝ پ ۱۹ ع ۸

اسی طرح اور وارث کر دیا ہم نے ان (سب) چیزوں کا بنی اسرائیل کو۔

چھوڑ گئے سبھ ٹھنڈے چٹے محل خزانیاں والے
کیتا اسرائیلیاں میں وارث اسان انہاں دا
حال رب پر ن اتے آیا سب ی بیخ اٹھائی
سب کچھ چھوڑ جہنم چھڑیا سنے امیر وزیراں
یاد نہ رہے خدای دعویٰ حیدل شکنہ چڑھیا

جیونکر باغان مصر دیاں بھیں کافر اسان نکالے
رنگیاں جاگیراں سبھ کرے مان جہناں دا
کر کر ظلم جفا فرعونے حد نہ چھوڑی " کافی
تحت نہ رہیا بخت نہ رہیا نارمیاں جاگیراں
چھوٹھار ب سداون والا تہرا تہی پھڑیا

کہیں اندر سے برساندی ہوگی دور خدائی
 لے گیا نال جنم اپنے تا بعد رمو کا سے
 سنگی بنی کلیم اللہ دے ختنے مومن پیاسے
 جس اہوں رب حضرت موسیٰ خیریں پارنگھایا
 اوہا میل ندی جس چوں لنگھ گئے مومن عالی
 پارکھلو تے دھین مومن اہل کفر دے جالے
 خوشیاں نال پڑھن بجیراں بولن صمد گرامی
 اپرا جے یقین دے لے لول پوسے طور نہ آیا
 تا پھر رب جناب پنی تھیں حکم دتا دیریا لول
 تار یا تہامی لاشاں باہر کڈھ وگا یاں
 جیڑی لاشاں تھل کے پانی باہر کڈھ وگا
 تک تک اہل ایماناں تائیں خوب تسلی ہوئی
 ہو یا حکم جناب اہوں مومن نیکو کاراں
 جیو کر تساں اساڈے خوفوں دین ایمان بچایا
 موج کروہن دشمن سائے نال خواری ہوئے
 کر لا وارث دنیا اتوں کیتا دفع انہاں لول
 باغ بہاراں تے گلزاراں دولت مال خزانے
 ہو گئے قابض ملک مہرے مومن رب پیاسے
 ہر شہماں دی نعمت دولت مفت جھٹوروں پانی
 شکھ آرام آسائش حسنوں دنیا اندر ڈھوسے
 پہلا جنت دنیا اندر ایہو رب بنایا
 سرور عالم لول رب سچا وعدہ رب فرماوے
 جیڑے مومن سلم تیری کرسن مدد یاری
 دنیا دچھ بھی عزت حرمت سکھ آرام دکھاواں
 بخشاں ملک حکومت شاہی شوکت شان بہاراں

جدہ دکاہوں دھکا لیا ذرہ نہ لت اڑائی
 ہو گئے غرق تہامی لشکر لے ایماناں ولے
 رحمت نال بچائے بکے ہن سلامت سارے
 او سے راہ فرعون موکا لا قہروں مارڈو بابا
 کافراں لول لکری اڑا کھائی دوزخ والی
 ایہو آسے ساڈے اُپر سلم کماون واسے
 شکر خدا دشمن ساڈے ہو گئے غرق تہامی
 شاید مت کوئی زندہ ہوئے کرنر وار خدا یا
 بے ایماناں دیسب مرد کڈھ دکھال انہانوں
 خالق پاک تسلی کارن ہوناں لول دکھلایا
 پھرتے دگ چورہ ہوئے شکلاں رب پھٹا دے
 دفع ہوئے ہن دشمن ساڈے زندہ رہیا نہ کوئی
 جاو تو ہن شہر مہر وچ مالوں عیش بہاراں
 اس کے دبے لے ساں تسانوں مالک مہر بنایا
 ختنے محل مکان انہاں لے ملک تساڈے ہوئے
 ہنڈے ہر دوائے حشمے بختے اسماں تسانوں
 کروا اپنے قہضے اندر محل مکان شہانے
 سوہنے باغ عجائب چشمے بختے بختہ نہاے
 دنیا دے وچہ جنت والی رب نے موج دکھائی
 گویا اس جگ فانی اتے جنت ایہو گنیوے
 جے ایمان ہوئے تا لیا ہور نہ جنت آیا
 جو کوئی تیری تابع ہووے دائم جنت پافے
 دوہیں جہانیں سین ہناتوں عزت بخشاں بھاری
 کراں نصیب قیامت وچہ بھی جنت لیاں جہاں
 یادن ہاں جہانناں اندر جنت دیاں بہاراں

پورا کیتا وعدہ اپنا فضلوں حق تعالیٰ
 جو صاحب رسول اللہ کے جانوں لوں سے
 کر کر خدمت پاک نبی می جہاں غلامی چائی
 حاناں لڑائی اللہ بخش جہاں تصدیق کیتے
 ادھے ویلے نال نبی دے جہاں قہقہے چالے
 وجہ غریبی ہیروں شکرول فاقے جہاں لنگھائے
 عرب عجم تے روم شاماں قہقہے اندر آیاں
 شاہ زمیں دیباچ ہو کے ادبوں کرن سلا ماں
 عینی دولت عرب عجم دی کر کے فتح سنبھالی
 جیہڑے ملک خدائے فضلوں کر کے گئے چڑھائی
 کل ملک چہ بختیارے شوکت شان سوایا
 اس بھٹیں دھ کے دنیا اندر مورہشت نہ کوئی
 کر کر ویر عداوت جہاں دکھ ایذا پہنچائے
 سار منصب بخشے اللہ عزت و حرمت پاروں
 ایہ کچھ دے دنیا اندر پاؤں مردرباں لے
 اونے اجتہ دنیا اندر رب کریم دکھائے
 جو کوئی مومن پئے دل بھٹیں لے یاد کرنیدا
 طرح طرح دی عزت دولت بخشے وجہ لوکایاں
 تاہیں وجہ کلام اللہ کے حکم خدا فرماوے
 ہک جنت اس دنیا اندر بخشے عزت شاہی
 اس جنت دیاں مومناں کی صفت نہ کیتی جاوے
 جو جو چیزاں جنت وچ ہر تیار کرایاں
 کیا کچھ جوڑ مثال انہا ندی اکھ سناوے کوئی
 جے ہک برتن عینی ایہھے نیچھے خالق ساہیں
 جے ہک چل بستی آوے دنیا اندر کوئی نا

جو اکھے سو کر دکھلاوے سچیاں وعدیاں لالا
 سبھنوں نبی رحمت پاروں منصب بخشے بھائے
 فضل کرم تقیوں بل نہا ندی ہر اک اس پوچائی
 ایسے جگ تے کوڑوالے انہاں پیالے پیتے
 آخر تخت سنبھالے انہاں قہقہے کسرے والے
 گن ملکاں دے مال خزانے ہتھ انہاں دے آئے
 فضل کرم بھٹیں جنت دلیاں محباں بکھایاں
 ملکی حاکم اردل اندر رہندے ونگ غلاماں
 ہو گئے خادم پاک نبی دے تھے ملکائے دلی
 ہر اک پاسوں عزت بستی فتح مبارک پائی
 جیو کر ہک بہشت نمونہ دنیا وچ دکھلایا
 جتول جاؤں عزت پاؤں رحمت ربی ہوئی
 امرا و بادشاہ سب پئے پیش غلام بنائے
 رضی اللہ تعالیٰ عنہم سند ملی سرکاروں
 روز قیامت اعلیٰ درجے پاں بہشت ٹکانے
 اعلیٰ جنت مل سیس ن جدوں قیامت آوے
 دنیا وچ بھی اللہ اسنوں خالی نہیں جوڑ نیدا
 دوہیں جہاں جنت پاؤں کھیتیاں جہاں بھایا
 جہنوں خوف رہا نا ہووے دو جنت ادھ پائے
 دو جہا جنت روز قیامت کرے نصیب اتھی
 دنیا بھٹیاں دھ دھری نعمت رب عطا فرماوے
 ساڈیاں دھم خیالاں اندر ہرگز کدی آیاں
 دنیا اندر ایسی نعمت کوئی نہ پیدا ہوئی
 روشن کرے جہاں تمامی مشرق مغرب تانیں
 سارا جگ معطر ہووے نا جھلے خوشنوبی

جے بک گہٹ شراب ہستی دنیا وچہ کوئی پوسے
جے بک ادنیٰ حور ہستی دنیا اندر آوسے
جے بک کپڑا جنت والا ویکیں یار سب جانا
موتی بک ہشتاں والا جیکرا یتھے آوسے
کیا کیا چیز ہشتاں والی کر تعریف سنائیں
میں قربان رسول اللہ تھیں وال لکھ لکھ وال
پاک حدیثوں سرور عالم خوش فرمان سنایا

پھیر پیاس لکے اُس لوں جنتی مدت جیوسے
ساری خلقت اسدے تھکے لڑا لڑا کے مر جاوے
لکھاں سال ہنڈاوے کوئی ہووے نہیں پرانا
ساری خلقت وکے تا بھی قیمت کوئی نہ پامے
عقل نہ پہنچے فکر نہ پہنچے انہاں مکاناں تائیں
جس دی خاطر رب اودہ جنت بخشے تا بعد ازاں
کر الہام اساڈے تائیں پاک خدا فرمایا

اَحَدٌ لِّعِبَادِي لَصَّاحِبِ مَالٍ عَيْنُ رَاٰتٍ وَلَا اَدْرُ

تیار کی میں نے اپنے بندوں کے واسطے وہ نعمت کہ نہیں دیکھی کسی آنکھ نے اور نہ سنی کسی کان

لَسَمِعَتْ وَلَا خَطُوْا عَلٰی بَالٍ لِّشَيْءٍ

نے اور نہ ہی وہم گزرا ہے بھی اس کا کسی آدمی کے دل پر

نیکاں بندیاں کارن ایسی نعمت اساں بنائی
ناپھر کے بشر دے دل تے گذریا وہم انہاں دا
ایساں چیزاں جنت اندر خالق پاک اوپایاں
ایہ سب اپنے بندیاں طر کیتی رب تیار ہی

جیہڑی کسے نہ کھیں ڈھٹی سننے وچہ نہ آئی
کدی کسے لوں چیت نہ چیتے رب حب فرماں دا
دیکھن کہیا کدی کسے دویم خیال نہ آیاں
جہناں شرک گناہاں کو لوں بچکے عمر گذاری

انعامات الہی برائے آدم

سبھ خلقت تھیں بندے اپنے اسنوں بہت پیار
کس جییاں تھیں شرف فضل آدم زاد بنائے
سبھ دھوپ آدیاں لوں رب کجی سرداری
نوریاں تھیں بھی خاکی پتلا آپے منصب پائے
سبھ چیزاں تے سایہ اس داپا یا خالق سائیں
دیکے خلعت گرمن دا سبھ تھیں شان و دھابا
لہو بھار اسباب متاعیں نا کوئی سیس لڑائے
ہر دم حاضر نوکری کارن ہووے حیوان ہزاراں

بڑا رحیم کریم الہی کرم کما وے کھارے
کیا کیا رب انساناں اپر لطف احسان کماے
نوری ناری ہووے ہوائی جو پیدائش ساری
بندہ جیکر بندہ ہووے صابح محل کما وے
کوئی چیز نہ ناب ہووے اس تھیں پھیر کدائیں
سبھ کجہ اس دی خاطر سبھ جو مخلوق او پایا
گھوٹے اوٹھ سواری کارن پیش غلام بنائے
چکر کھوتے رہن کھوتے وانگوں خدمتگاراں

جہیں گاہیں بخشیاں اللہ نال محبت پالو
 خدا وہ فوت ہوون تاکھا ذکر کے ذبح انہاتوں
 تختے بیل بیایاں خاطر ل زبیں وچہ واہو
 کھاؤ بکرے چترے دے نبے گوشت عجیب کھواواں
 پشم انہاندی ورتن لالی ساز بناؤ لو بیاں
 چم انہاندے مشکاں موزے پوستیناں بنواؤ
 ہو رہراں جالوراں دے دریائیں صحرائیں
 کرو شکار انہاندے تائیں رب صاحب فرما دے

چو پود و دھانہ اندے کہن گھی ۔ نکالو ۔
 چم انہاں دے ورتن اندر آون کم تانتوں
 بچو کھیت اتے کھلواڑے گا ہو فصل اٹھا ہو۔
 دیون دودھ انہاندیاں لواں دوہرے کماں
 کھل دھسے تے پشمینے کیڈیاں ہوجاں یاں
 ہر شے کم تساڈے آوے جس در کاسے لاؤ
 ماس جہاندے کھاؤن لالیق کیتے خالق سائیں
 کیتا اساں حلال تانتوں گوشت ماس انہاں

اَحْلَلْ لَكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ پ ۷ ع

حلال کیا گیا تھا اسے لئے شکار جنگلوں اور دریاؤں کا

وچہ دریاؤں طرح طرح دیاں چیلیاں مریاں
 جنگلاں اندر پھرن وغیرہ پھرن ہزاراں بھونکے
 کتے باز شکاراں اندر کم تساڈے "آون
 کیتے اساں تساڈی خاطر تترغ بیٹھے
 اندے مرغیاں کھاؤن لاؤن ہو رہراں کھا
 وچہ اجاڑاں شیر و زبہ ہو رہراں " بلائیں
 جیکر رب نہ آدمیاں دُعا رب انہاں تے پاندا
 ایسا رب انہاں تے پایا فضل ربانے
 لکھ مسافر دیاں راتیں جنگل پھرن چرینے
 حد تک ب دا امر کسے نوں آپ نہ پکڑ مرادے
 شیراں لا لسان وچار پھر پھرے وچہ پاؤن
 باندر بوز تے رچھہ وغیرہ آدم خور " بلائیں
 نک نکلاں گبت انہاتوں جرے تاج کرادن
 کتنا قد ہاتھی داہو دوروں پیا ڈراوے
 گر جہاں کھا مردار زمین می دور کرن بد بوئی

میل نکالو گوشت کھاؤ اساں حلال بنایاں
 گوشت کھاؤ چم ہنڈاؤ کم تساڈے آونڈے
 راہی کرن تساڈی نالے پچو شکار لیاؤن
 کرو کباب حلال تسانوں پچی گھنے گھنیرے
 کس نوں طاقت کن کن دے جو انعام ربانے
 ہر آفت تھیں رکھ بچاؤے رب انہاں تائیں
 اک اک شیر زندہ اٹھکے لکھان رکھیاں دا
 جہنوں کہن آدمیانوں جاون نس غانے
 لکھاں وحشی پھرن کسینوں کہ نہیں لکھیندے
 کیا مجال کسے نوں کوئی کجہ ایذا پہونچاؤے
 جیٹری خدمت لین انہاں تھیں نا انکار لیاؤن
 کیا کیا کم سکھاؤن بنے پھر انہاندے تائیں
 پندے پھرن وچاؤے باندر نہ کجہ عذر لیاؤن
 بے فضلوں کو بندہ استوں پکڑاؤاؤے
 آدمیاں می خدمت کارن ہر شے پیدا ہوئی

جو حشرات الارض تمامی سپاہیوں کھان
یا پھر شکاروں زہری چیزاں زمین زمین و چلے
اوسیاں لوں نظر نہ آون تا وہ مارے جاوے
کیا کیا رب انساناں کے خدمت گار بنائے
باغاں دے وچے بلبل کوئل خوش آواز سنائے
چڑیاں بولن وقت صبح دے کردیاں حمد خدائی
پائل پاوے مور خوشی تھیں جستی وچے آون
کھجی سوہنی شکل نہاندی کچھ اکھیں خوش ہوں
چمکن کھنبہ سنہری رنگے مین عجیب متوالے
کیا انسان بچائے آپ فضل کیتا رب سائیں
وچہ سورۃ البقرہ مبارک حکم خدا فرمایا

موزی چیزاں دیانوں ناکلیف پنچا وں
پکار مصفائی کرن انہاندی غاریں سن دالے
سپاٹھوں کیتے رب کچھ انہاندا چا وں
بندہ غافل ہے نہ سمجھے رب قادر نہ پائے
سن سن بندہ مارل ہوئے دلوں فرحت
لگا بائگاں دے تھکے تینوں جاگت آئی
ہو جاست خدا ہے راہ وچہ بند لوں سمجھاوے
اوہی اپنے پیراں لوں جد و جن تار و وں
ہائے ربا کیوں پیراں دے ہو گئے کو جھے کالے
سوہنی صورت بختی ساری سر تیراں تائیں
ڈاڈی سوہنی نیراں در بندہ اسات بنایا

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

البتہ تحقیق بنایا ہم نے آدمی کو

جتنے جیاں ہوں خدا نے سر جے وچہ جہانوں
جس بتر وچہ آدمیاں دی صورت ب بنائی
سوہنی صورت سوہنا نقشہ سوہنا بت تمامی
سوہنا ساری خلقت نالوں سدا قد بنایا
جتنی مخلوقات خدا دی جلوچہ پیدا ہوئی
سوہنا رنگ تمام بدن و عجیب صفائی والا
چہرہ از رنگ کسے لوں ملیا ملیا کھوجیہا
خدا موافق عفو تمامی سوہنے بختے سارے
سوہنا چہرہ کل خلقت تھیں سوہنی خوش پیشانی
سوہنے نقش عجائب مسجد تھیں خالق پاک سوار
کچھن کارن بختے اللہ مین عجیب متوالے
جسکی مندی کو بھی سوہنی ہر اک چیز دکھاوے

بہتر اچھی بناوٹ میں وچہ

سمجھیں سوہنی شکل مبارک بختی رب انساناں
آں بتر وچہ ہو پیدائش مول نہ سزجی کائی
سوہنا بدن ملائم جتہ بخشیا رب کرامی
جیونکر باغ خلافت اندر سرو بنا کے لایا
ایسی سوہنی قامت والا ہو نہ ہو یا کوئی
سر پیراں تک اکو چہا بخشیا حق تعالیٰ
قدرت والی رنگن اندر ڈتا کوئی نہ رسیا
نال اندازے قدرت سنانے ناہولے نہ بھائے
سوہنیاں پکاں سوہنے ابرو سوہنے مین نورانی
سوہنے تیلے ہو پڑ پیارے سوہنے رخسارے
دیہاں راتیں طرح طرح دی صمت کرنوالے
لٹے بٹے او جہڑ راہوں کر ہشیار بچا وں

باہج زبانون دن ستمے اوچیاں جھکیاں جائیں
 دوست سخن یار پیارے وکھ پچھاں دسیندے
 ستمے کم نہ یان نہ دیوے پنچن پنچن پیارے
 انوں بسجھ چیزاں تھیں سوہنا اچانک بنایا
 جتنے کچھ خوش ہوئی ہوئے یا ہو و بد ہوئی
 ہر دم او سے خدمت اندر نوکری اپنی دیندا
 ایسے طور زبان خدانے منہ دے وچہ بنائی
 گھوڑی بہتی اسدا او پر جو شے رکھی جائے
 ہر دم تاجدار نمائی رہندی وانگ غلاماں
 چنگی مندی اس دنگوں چہڑی گل کراٹے
 بی دندان اندر رے اس دی جگہ بنائی
 اتنے دشمن سر دے اتے چلن وانگ کٹاراں
 فرمانداری دا ایہ شرہ بخشیا حق تعالیٰ
 جو کوئی اپنے مالک سدا حکم بجا لیا وے
 دیکھو کتنے دیریاں اندر رب زبان بچاندا
 باہج زبانون جو شے آوے دلیا کیتی جان
 کیسا عجیب نمونہ ظاہر خالق پاک وکھایا
 نصیحت اس داند رے کر سچھے کوئی
 کر کر و غلظ زبان بندے نوں سمجھاوے
 کریں گزارہ میرے وانگوں ہو کے نرم نہانا
 بھاویں لکھ کر وڑا ہناندی سخت طبیعت ہوئی
 او با دشمن ویری تیرے ہو جاسن رکھو اے
 ہو راشارہ دندان اندر رکھیا خالق سامیں
 ہر دم او سے خدمت کارن من تیار وچاے
 جو کچھ حکم سناوے مالک جو کچھ کھانا لورے

کیوں سمجھا لہقون ملی سنبھل پیر کھائیں
 حد کوئی آفت دشمن آوے کسے خبر تائی دیند
 رزنا نال کریدے باتاں جھن گل اشاے
 ایسا نکٹ ہو رکسے نوں رب عطا فرمایا
 دنی خیر تمام اہناندی اس دے دے ہوئی
 جہڑی چیز دواں تھیں جیسے تر ت پوٹ کرید
 مٹھی کورمی چیز پچھاں اسد دے لائی
 تر ت تباہے لذت اسدی ذرہ دیر نہ لائے
 جدول بولانی چلے بندہ بولے کرے کلاماں
 او سے دیے بول سناوے نہ کجہ عذر لیاوے
 میں قربان خدا تھیں جس نے حکمت نال نکائی
 ذرہ دیکھ نہ دیوں انوں اہ قدرت یاں کاراں
 ایہو نتیجہ سہ دنیا اندر فرماں راں والے
 لاکھاں دشمن سر تے ہوون سمجھ تھیں بچا و
 مانک ابو حکم نہ موڑے کچھ تکلیف نہ پاندا
 کیا طاقت ہے امروں باہر اسد نیرے آون
 اپرا حق غافل تائیں اے نہ نظری آیا
 سخت دندان وچہ جھپہ بنائی نرم ملائم ہوئی
 جیکر ڈاڈیاں لوکاں اندر جال بیری بنجائے
 رحمت نال بچا سی تینوں سمجھ تھیں قتل رہانا
 جے توں نرم ہو لوں تائیں نوں کھ نہ ویسی کوئی
 نرمی پاروں کرن حفاظت دیر کماون والے
 جس گل کارن پیدا کیا رب اہنا دے تائیں
 کسوں طاقت امروں باہر یک ذرہ دم مائے
 او ہو جھپہ کر نیدی حاضر کوئی امر نہ موڑے

ایہو کم سپرو انہاں دے کیتا خالق باری
ایسے طور زبانی کارن منع انہاں لوں ہوئی
جو کہ امر نہی فرمایا رب انہاں دے تائیں
توں بھی امر نہی دابندہ اے غافل انساناں
کیا کیا نعمتاں پیدار کیتیاں خاطر تیری
کیا کیا عجب نمونے تینوں خالق پاک دکھاوے
کرکھاں نظر وجود اپنے دل کر کے غور چنگیرا
سر پیراں تک ہر شے تیری تابع اندر ہوئی
لکھ چیزاں اہل تیرے اگے تالبدار بنایاں
کیا کیا چیزاں تھیں اوہ مالک ہر حکم دے
ساری خلقت وچوں تیری سوہنی شکل بنائی
دنی سمجھ خدا نے تینوں باہر ہر شماروں
مقل و تار ب سوچو سمجھو گہاںے وادھے سارے
حال کرو نفع دیاں باتاں دولت کس کماؤ
کیا کیا تہنرتے کسب خدا نے دل تیر لوجہ پائے
طرح طرح دیاں علمی باتاں ل تیر لوجہ پایاں

کیا حیاں خدا دے حکموں ہون ذرہ انکاری
باجوں امر ساڈے اسنوں دکھ نہ دنیا کوئی
جیت تک قائم رہن ہوئیں چہ پول بھلاون تائیں
پھر کچھ سمجھ نہ آوے تینوں بے عقلانا داناں
واہ بے قدر اے نہ چھوڑیں شوخی اتے دیری
ہر اک چیز نصیحت کر دی تینوں سمجھ نہ آوے
کیہڑا عھنوا جیہا جیہڑا حکم نہ منے تیرا
واہ عقل تو رک اپنے دا حکم نہ منیں کوئی
تھقو وں ونکی دیاں باتاں من وچ نہ آیاں
تیرے کولوں اہل کی دا حکم نہ نیاں جاو
سمجھ چیزاں عقلی علمی تینوں پوش عطا فرمائی
ایسی سمجھ نہ ہووے کسے لوں بخش ہوئی سرکاروں
ون دنی دے ہر نقصاؤں بچکے رہو کناںے
علم عمل وچ کرو ترقی دوتے منصب پاؤ
ہر مخلوقوں تیرے اوپر کیتے فغفل سوائے
جہاں گلاں دی خبر نہ تینوں ہ باتاں سکھلاں

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ : سورة العلق

سکھلائی آدمی کو وہ باتیں جن کی اسے خبر نہ تھی

دیکھ علم تہنرت تیر اسجھ تھیں شان ودھایا
سننے کارن سن عجائب بختے رب گرامی
سنن قرآن مجید مبارک ہووے آواز سزداراں
سمجھ خلقت تھیں خوش آوازہ سوہنی خوش کھانی
پک دو جگہ لوں آپس اندر دسو حال ہوا لے
مسن جدول تہاڈے تائیں دست خویش پیار
کیا کیا حال غامی اپر کرم کیتے رب عالی

کیدی عزت کیتی تیری تینوں شرم نہ آ گیا
چنگی مندی ہر آوازوں دیون خبرت سامی
جس حکم اپر لائے مولائیل رکھدی ساراں
بولو پڑھو قرآن کتاباں گلاں کرو زبانی
کہوں سناؤ قصے اپنے خوشیاں غمیاں اے
کرو کلامناں نہایت بے بولونک بولائے
سمجھ چیزاں تھیں ود بکے بکشی طاقت بولن والی

سوہنیاں لہال سر د اوپر رستم ونگ بنایاں
 سوہنی داڑھی مڑاں کارن زینت عجب بنانی
 سوہنا صاف عجائب چہرہ زینت زیب زنا نہ
 لبتیاں ہو عجائب زینتیاں عورتاں اندر پایاں
 کیا کیا صفت احسان الہی گن گن دے کوئی
 مرداں کارن عورتاں سد زینت زیب بنایاں
 سوہنے ہتھ عجائب بازو سجے کھتے لاسے
 بھونقہ کو بچھا بھونقہ تر آئی
 فرقو فرقی کم دوہاں لوں سوہنے خالق باری
 جو کم سجے لایق کیتا او سے نہیں ادھ بھٹوے
 جتنے اعلیٰ کم تسمیٰ سجا ہتھ کر نیدا
 جو کوئی ادنیٰ خدمت ہو دکھیا ہتھ اٹھا دے
 بعضیاں لوکاں دے رب الے کھتے ہتھ بنائے
 حضرت شاہ علی اسد اللہ غالب نیشتر گرامی
 اسدے دھبھی قدرت اپنی دے رب سچاواں
 کیا کیا خوبی متھاں اندر استکار کانی
 سبھ خلقت تھیں ادیاں دے سوہنے ہتھ پیاسے
 خدا خدا نکشتاں سبھے وکھو وکھو دسیون
 کسار ب اتفاق اہناں واپس دھبہ بنا یا
 وانگ پراں دے بازو دونوں بندوں بے
 باقی جو کم لوے اہناں تھیں سبھ بچا لیاون
 جو شے تھیں پکڑن کارن دلنوں خواہن بھئی
 سوہنے پیر دے رب خالق خدمت سدا اٹھاون
 جیوں مالک دی مرقی ہو دے خوش ہو مرنائے
 کرکھاں ذرہ گاہ انساناں دیکھ احسان خدائی

نرم دلاں لوں دنیا اندر جاو دیاون آیاں
 بچیا عجیب سنگار خدا نے چہرے دی زیبائی
 داڑھی مچھاں مرداں کارن ہے زینت مردانہ
 جہڑیاں مرداں دھبہ نہ آیاں جدا عطا فرمایاں
 کبیری نعت بند کارن جو نہیں پیدا ہوئی
 مردانہ اندی زینت کیتی جوڑیاں عیب رلایاں
 جو نکر ہکی سچے اندر دونوں بن کر آئے
 ایہ طاقت فرقو فرقی رب دوہاں دھبہ پائی
 کہتے او پرستی رب نے سچے لوں سرداری
 کہتے تھیں اوہ بھٹک ہو دے سو تھوڑ بچوے
 کھتا اس دی اردل اندر مرد برابر دیندا
 سجے لوں ادھریش دیوے جکر کیتی جائے
 سجے وانگ کرن کم سارے جو کچھ کوئی کر لے
 دوہیں تھیں بچو جیہا کر دے کم تسمی
 جو کم چاہاں جس دے کو لوں قادر ہیں کراواں
 کیا کیا خدمت لوے اہناں تھیں مخلوقات خدائی
 نازک نرم ملائم سبھ تھیں استنار کار سنوارے
 چیز کوئی جد پکڑن گن سبھ اکٹھیاں بھٹون
 مومنوں لوں اتفاق نمونہ متھاں پر دکھا یا
 کسے پھرنے چلنے اندر مدد اہنا ندی پاسے
 طاقت موجب خدمت اندر ہرگز فرق نہ پاون
 جلدی پکڑ کر منیدے جانر حکم نہ فیسرن کوئی
 جس طرفے کوئی جانا چاہے اسے طرف لیاون
 کبیری نہ آہن اول تینوں میں نہیں لیا دے
 کیا کیا چیز خدا نے تیری فرماں دار بنائی

اُس دل کہاں تندرست دیکھا کیا حکم منایا
پورے حق ربوبیت سے کہتے ذات خدا کی
کیا کج تیری پرورش خاطر اس سامان بنائے
پہن کارن بختے تینوں عجیب لباس نرالی
کھاؤن کارن ملے حضوروں عجیب عجیب کھانے
ہیون کارن ٹھنڈے پشمے مشرب عالی
جہاں حیواناں دارب تینوں کھیوتے دودھ پلاندا
مہندہ تیرے تائیں کھاؤن نال جہاندا
درتن کارن بختے تینوں برتن دن دانے
دس کھان مورنام زمین وچہ مخلوق تمامی
دس کارن بختے تینوں محل مکان چپائے
ہور ہزار سا بان خدا نے تیری خاطر جوڑے
نعمت ربی ختم نہ ہووے باہجہ حساب شماروں

کیا کج فرمانداری کہتی کیا کج عمل کیا
دس بھلا تندرستی اُس دی کیا کج حق ادا کی
کہتے اکن آسائیں تینوں رب عطا فرمائے
ننگے پھرن تمام جہاں تیری خدمت واسے
کرن گزارہ گہاہ بوٹاں تے کل حیوان مانے
بشریں دودھ نصیب تیر لہجہ کہتے اللہ والی
پانی ہیون گندہ مندا ویکھ نصیب انہاں دا
وکیھاں ہور حیوان وچاے کیونکر اوکھا کھاند
کھاؤ پودست ولبوے رکھو وچہ انہاں سے
تیرے دانک آسائیں کس لوں بختی رب گرمی
گرمی سردی لن باہر جو حیوان وچاے
جیو کی گنے قیامت تائیں پھر بھی ہیون تھوڑ
کون گنے احسان الہی حکم ہو یا سرکاروں

وَلَا تَعْلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَخْصَوْهَا ۝۱۴۶

اور اگر شمار کرو تم خدا کی نعمت کو تو نہ گن سکو گے اس کو
جیگر گنو خدا کی نعمت ہرگز نہ گن سکو
سیر دے اُپر پھت موافق رب آسمان بنایا
لکھاں ریاں لاواں باجوں نیوں تان دکھایا
قدرت نال منقش کر کے نقش نگار سنوارے
آپو اپیاں وقتاں اوپر لوری شمع جگاڑے
فرش زمین واپانی اوتے قدرت نال چھاپا
نہراں پختے جاری کہتے بھی دریا چلائے
پھرن جہاز سمندراں اندر کشتیاں لہجہ دریاواں
لکھ مناں دے بھارا نہا لہجہ چاہڑ و مال پیائے
ریلاں عجیب ری کارن چیزاں ہور بنایاں

موجاں مارے رحمت ربی جناب سے دل تلو
ہر یک اوتے خطرے کولوں کر محفوظ بچایا
سے سقفا محفوظا جس لوں خدا فرمایا
روشن کہتے اُس داندرو ج چن ستارے
راتین بیاں کل خلائی تیفن جہاں تہیں دے
نا چھے نہ ہمہ دھیسوے سوہنا نرم بنایا
میوے پھل درخت عجائب باغ بہار بنائے
قدرت اپنی نال چلائے خالق پاک بچاواں
فضلوں پار چڑھاؤن والا خیریں پیرا تائے
کیا کیارب انساناں تائیں بخشیاں بوج راں

بندے کارن ہر قسم کے رب سامان بنائے
 طرح طرح کی بخش کر کے ب اسوں سمجھاندا
 جیکر بندہ سوچے سمجھے کچھ انصاف کھاوے
 غنا کل وجود بندے داسر پیراں تک سا را
 ہر یک عضو ہدایت کر کے رب داراہ دکھاوے
 انھیں کن زبان وغیرہ جو اعضا مت سامی
 ہر یک عضو تیرا جیوں تیری کرد اتنا عبادی
 جو جو خدمت ساڈی طرفوں میں دے دے ہوئی
 اپنا اپنے کم وچہ ہر کوئی رب سے سدا متوالا
 ہوو نصیحت رکھی رب کے دچہ مت تمام اعضا وال
 جیڑی طاقت عضو کسے جیڑی تبارک مٹی
 جس گل کارن پیدا کیتا رب دے تائیں
 اکھیں داکم دیکھن یکن خالق پاک بنایا
 اکھیں داکم کن نہ دیوں نہ اوہ کم کناں دا
 جیکر میٹ رکھے کوئی اپنے سوئے من نیگینے
 کناں وچہ کوئی انگلاں پاکے تر تے تیکیندا
 سار بدن اٹے کوئی بھاویں کھ کھانے میوے
 اسے طور وجود نامی لکھہ ہلاوے کوئی
 انیوں تک باکے کوئی جے سوچن کھاوے
 پیراں اکم ہتھ نہ کر دے پیر نہ کم ہتھان ا
 جو کچھ حکم خدا فرمایا جو کم دے لایا
 بندے نوں بھی بندگی کارن ہر جیا خالق باری

بندہ غافل اے نہ سمجھے قدر نہ اسدی پائے
 کئی نشان ہدایت کارن دم دم مال دکھاندا
 ہر قسم دی مت نصیحت تن اپنے تھیں پائے
 کرے تمام نصیحت اسوں وعظ سناوے بھارا
 فرماں داری رب سچیدگی بند نوں سکھلاوے
 سمجھ دو چہ ہدایت ایہو رکھی رب گرامی
 ایسے طور اسادی تینوں لایق فرماں داری
 کیا مجال جو اسدے اندر عذر لیاوے کوئی
 کوئی نہیں سناوے حکموں باہر کسے جان والا
 عجیب نظار قدرت الاتینوں کہوں سناواں
 دو چہ اوہ طاقت ناپیں حکمت عجیب خدائی
 ہوا کم کرافے استھیں دو جے ہووے ناپیں
 کناں نوں رب سننے کارن بند مال لگایا
 انیوں ہووے کسے تھیں دو جا کم نہ کیتا جاندا
 کم اہنا دا دیوں ناپیں سمجھ سوراخ تا بینے
 دورا ہووے بدن تمامی ناپیں کچھ سنیندا
 جت تک پر زبان نہ لائے لذت ذرہ نہ دیوے
 بابجہ زبا نوں گل کرن می کسوں طاقت ہوئی
 اکھیں کن موہیں دراہوں کچھ خوشبو آوے
 ہر کوئی رب دے حکم مطابق اپنا کم نہ ہساندا
 اس کن دو جا کم کے نوں کرناں روانہ آیا
 تا جو کرے محبت پاروں میری فرماں داری

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۚ

اور میں نے پیدا کیا جنے جن اور آدمیوں کو تاکہ میری عبادت کریں

مگر اس لئے کہ میری عبادت کریں

رب فرمایا اسال نہ سر جے آدم جن مت سامی

کرن عبادت خالص ساڈی شکر احسان منادوں
 جیکر ساڈی نعمت کہا کے کرسن نمک حرامی
 دنیا اندر ایس جہانوں موحاں حسن کرداں
 بہتی مدت جہلت دیکے کیتے اسان سہارے
 کرے توبہ کرنے توبہ جے توبہ بن مرسیں
 لاکھاں نعمت تیری خاطر جلوہ اسیاں اوپائی
 بخش فہرست ہر یک اوپر عزت دتی تینوں
 اسان ہزار ہزار طرح دے تیتھے فضل تمامے
 دنیا فانی دیوچہ آکے رُڈ ہوں کبر دلیری
 توں جاتا میں دنیا اندر جو کجہ پھراں کر نیدا
 عاجز بٹھ مٹی ہو کے ایڈ عزور کھساویں
 جو کجہ بنیوں اسان بنایوں کیا طاقت تہ تینوں
 جیکر بے خزانیاں اندر ساتھیں کریں کنارہ
 جو عزت ذلت تیری ہتھ ساڈھے وجہ ہوئی
 کیسی نعمت بخشی تینوں اسان عجیب ندگانی
 موش کریں ایہ نعمت ایسی ہو رہ کوئی دندا
 ریڑ نہ جاتیں اس دیکھائیں کر کریاں کاراں
 لکھ کر دٹاں پدماں نیلاں دولت کوئی لٹا دے
 جیکر یاد ساڈی اندر اک ساہ خرچے کوئی
 قیمت انہاں جواہراں ندی کیا معلوم تسالوں
 جیڑے لوگ گناہاں اندر ضائع لعل گواں
 ل اساد اہال اساد اسب کج ساڈھے گھر دا
 دولت رزق حیاتی صحت سمجھ کجہ ایس لٹاواں
 ساری بخش کھر ساڈھے می خرچ نہ کوئی تیرا
 جتنے ساہ حیاتی والے ضایع پھرں گواندا

جو جو ساڈی نعمت کہاوں قدر اساد ایاوں
 آخر تک دن دو تھ اندر جاسن دھرے تمامی
 جے پھر طاعت کرن نہ ساڈی گزراں لال ڈاں
 پھر نہ جہلت دتی جاسی جد جڑ ہیوں سرکارے
 پھر ایہ ویلا ہتھ نہ آسی جتنے ترے کرسیں
 ساری خلقت نالوں تیری سوہنی شکل بنائی
 واہ بقدر اتھ کدہاں یاد نہ کیتا مینوں
 تینوں اوہ احسان اسادے خواب خیال آئے
 کسے دھاڑے ایہودی لیری اکڑا ہنسی تیری
 کوئی نہیں سر تے کچھن دالانہ کوئی پر تیدا
 توں کی مٹو خیاں کرنے ہو گا کسوں شان پہاں
 سمجھ نہیں بہتر نظری آویں جیکر بھاویں مینوں
 سمجھ نہیں مندا جا پیل سالوں بہت ذلیل ہکارا
 بیشک قنصل اسادے باجوں جانہ جھٹکے کوئی
 قیمت پاویں اس نعمت دی کریں نہ بغیر مافی
 متکے سمجھ خصوصی دولت ضائع پھرں کر نیدا
 چٹا اک ک سانس تیریدی قیمت لکھ ہزاراں
 ساڈے باجوں کسوں طاقت جیکر ہا دھاڑے
 غفلت دیکھ سالوں اسدی قدر زیادہ ہوئی
 جس سمندر دا یہ موتی مسلم حال سالوں
 جیکر مل اسالوں دیوں کتنی قیمت پاوں
 پھر کیوں غمق نال اسادے ایہ سودا نہیں کڑا
 پھر اس بدلے جنت دیواں ابر عطا فرماواں
 مفتی درجے ہواں پھر توں حکم نہ سنیں میرا
 جے اوہ ساڈے راہ وچہ پڑیں کچیں مزہ انہا ندا

نکتہ نوازی پروردگار

اگر ن روایت روز قیامت جدولت مقبوسے
 شخص کسے دے نکلن اس م نامے بد اعمالاں
 اک اک دفتر لماں ہوئی مشرق مغرب تائیں
 مارے نظر انہائے اندر نیکی ہک نہ ہو سی ۔
 دیکھ گناہ بریا یاں دلوں خوف نہایت کھائے
 ایسے غم وچہ ہوئی عاجز روندائے بچپنا ندا
 بے محفوظ ہک نیکی تیری یاد اسالوں آئی
 نا پھر ہک کاغذ پرچہ اسبنوں کرن حوالے
 دیکھ حیران ہو دے اوہ بندہ غم وچہ ڈبدا چائے
 ہو دے حکم جناب الہواں اس عاجز کے تائیں
 ختنی تیری نیکی ہوئی اتنا اجر دلا لوال
 نا پھر اوہ کاغذ پرچہ وزن کرایہ جاوے
 ہک طرف اوہ کاغذ پرچہ ادبول ملک ٹکا ون
 مار موج خداوی رحمت بھار فضل داپائے
 بخش دیوے ب عیب تائی اسدی برکت پاروں
 نال نقین شہادت کلمہ ہکو وار الایہ
 ہکو ساہ خداوے راہ وچہ کیتا خرچ دچارے
 واہ سبحان اللہ راہ رب کے جو دم خرچیا جاوے
 رب فرمائے جو کوئی ساڈی عزت جانن والا
 جو ہواری نال محبت کرے یاد اسالوں
 رحمت ساڈی انت نہ کوئی کہے خداوند باری
 جیکر اپنی خلقت اپر ایس نہ رحم کسا لوال
 ایپر شرط جو نال اسائے شرک کوئی کھائے

اپر تر از و سربند دی نیکی بدی تو لیوے
 ختنی وچہ نر لویں لو پے دے طول بلوال
 دانگ پہاڑاں ہون اکٹھے عیب گناہ خطائیں
 نا پھر اپنی بخشش کو لوں ہو مالوس کھلوسی
 کوئی نہیں صورت بچنے والی مال جہنم آئے
 تا جو کہن فرشتے آسنوں نا کر خوف انہا ندا
 جس دی برکت فضل کرم تھیں لسی رب رہائی
 جس دے وچہ شہادت کلمہ لکھیا لکھن والے
 ایڈ پہاڑاں نال یہ پرچہ کدوں برابر آئے
 عادل ذات رحیم اسادی ظلم کھسا دان ہیں
 پوری کراں عدالت تیری اسین کچہ لہاواں
 نال پہاڑاں بدیاں الیاں خالق پاک آوے
 دو جی طرف گناہاں والے دفتر رکھے جاون
 بدیاں تھیں اس نیکی والا بھارا بھار ہو جائے
 کر و خود گل حنت اندر حکم ہو دے سرکاروں
 بختے گئے گناہ تائی حنت ڈیرا لایا
 ہو گئے پاک تمام مردے گندے دفتر سارے
 کتنی عزت ہوئے اس دی کتنی حقیت پائے
 کون گھرانہ ساڈے انگوں قدر بچپانن والا
 طرح طرح میں فضل کرم تھیں کر دایا دہانوں
 رحمت پاروں خلقت اپنی سالوں بہت پیاری
 کون کرے پھر رحم انہا تے اس گلوں شرماواں
 ساڈے ہتھوں پیدا ہو کے ہو رہ نہ رب بناوے

اسیں ہمیشہ ہر عاجز دی کر دے مدد یاری
جے کر بے فرمانی کر کے آکر پھیر دکھائے
رب سچے دی غیرت عصفیوں پائے او بارہائی
کر اقرار گناہوں جو کوئی عجز نبی از کساندا
کرن روایت شاہ علی نقین وچ کتاب حوالے
حکم کرے رب ہوا نہاں لوں کیا کج تسال کھایا
او گن بار گناہیں حسن نظر انہاں وچ پاؤں
رب فرماوے کیوں نہیں پڑھکے وچہ ربار شاندے
کر سن عرض گناہیں عاجز پیش جناب الہی
جیکر اپناں عملاں موجب ہے ارج بخشیا جانا
بھیجیو پھر ساڈے تائیں جتوں گھلنا چاہو
تا پھر پاک جناب لہوں ہووے حکم ربانا
اپیر نامے پڑھنے والا تائیں حکم سنایا
دیکھو اپناں عملاں لوں کیا کج عمل ساڈے
وچ عدالت عمل ساڈے ہے دوزخ والے
تو کھاں تیں دوزخ لائق ہو سائے یا ناہیں
بیشک اسیں عذاباں لائق یارب خالق سایاں
رو کر جیوں گناہیں عاجز سب ہوون افراری
نور پوشاں کاں او سے ویلے حاضر ملک لیاؤں
دنیا وچ بھی ہو شرمندہ جو کوئی عاصی روو
رب فرماوے عصفیہ سیر نہیں حمت میری بھاری
لکھاں بھار گناہاں لیکر جو ساڈے ول آوے
دبو تے جادوں فضل میرے تیں قہراں والے

پکڑاں نہیں گناہوں جیڑ خود ہوون قراری
کوں گھرائیو پھر ساکھیں اکن سلامت جاوے
جیڑ ازل تھیں ڈرے ہمیشہ ناپکڑے اچھائی
ایتھے اوتے دوہیں جہاں بہت خدائوں بھاندا
دور شہر حد سن سمجھوں دفتر عملاں والے
کل کھامی دا ایہ نقشہ پیش تسادے آئیہا
دیکھ گناہ شرمندے ہوون گردن مٹھ جھکاؤں
کیوں نہیں انہاں وچ پائے کس گلوں شرمندے
یارب تیری رحمت والی آس اسانوں آہی
تا پھر اگے تچھے ساڈا دوزخ وچ کھاناں
پیش حضور پڑھاکے نامے ناشر مندہ پاہو
میں نہیں کہندا مول تساتوں رخ اندر جانا
کر وخیال انہاتوں پڑھکے کیا کج اسان کھایا
تظر کر و پھر ساڈے ولوں کیا احسان ساڈے
اسیں تساتوں فضل کرم تیں حبت کراں حوالے
تا پھر کر اقرار گناہاں بولن سبہ گناہیں
اپیر اپنے فضل کرم تیں بخش سبھ بریاں
رب فرماوے حبت جادو موج فضل ماری
تال خوشی دے پاؤں مومن دور بہشتین وں
اوسے وچ فراسدا پاک گناہوں ہووے
نئے میری رحمت کولوں عصفیہ عذاب قہاری
جیوں مانی دے پیوں حبیب انیوں ہو کر جادے
ذرا گل تیں بخشش پاؤں لاکھاں چور موکالے

کل دنیا تھیں اسیں تساتوں کراں پیار سچا وال
جے سوچھڑ کاں دیواں تا بھی آخر رحم کھاواں

حکایت شخصے تائب بنی اسرائیل ۳

اسرائیلیاں دچوں آہا چور و ڈاک نامی
آخر رب ہدایت کیتی تو بہ دے در آیا
سکی دے وچ شغل ہو یا خوف اکہوں رود
ایسے طور عبادت اندر جاں کج روز دہائے
آکھ دیو اس بند تائیں جو ہے شہر فلا نے
سن کے حکم جناب اکہوں تڑت ہنوں وایا
سن فرمان و چار عاجز ہو گیا بہت نمانا
عاشق لڑن معشوق پیارا جے کر چھڑا ک سناوے
ایویں اول نمانے اوپر ایہو حالت بیتی
کھاو ن پیون یاد نہ رہیا فکر اچھا دھسنا
باقی یاد آئی اندر دن تے رات گزارے
کھاوین نہیں قبولن لائق کوئی عبادت میری
آؤ گا دروازے تیرے عاجز حال نمانا
ایویں کچہ دناں داعرصہ اسنوں جدوں بابا
جادو ہو خوشخبری اسنوں حکم ذناب قاضی
پاک سنیئے سبہ و تر تیرے ہر یک عیب گناہوں
تا پھر بنی پائے اسنوں کہی مبارکبادی
او گناہاراں تھیں رب تیرا نواں رستیا یا
راہی ہو گیا تیرے آئے پاک خداوند عالی
بچھیا پھر اس بنی خدا دے کیا تدھ عمل کما یا
کمن لگا وہ عاجز ہو کے میرا عمل نہ کوئی
اکدن رو کر عرض گزاری وچ جناب الہی
کافر ہک خدائی دھوئی مدت رہیا کر بندہ
کھتی مدت دنیا اندر اس ایہ بات خپلائی

چوری پیشہ کرے ہمیشہ ایہو کار مدائی
چوری پیشہ چھوڑ تائی رتا تے پھتسا یا
دیباں روزہ رکھے رائیں نفلان وچ کھلوے
اس ویلے دے مسل حکم خدا فرمائے
نہیں منظور عبادت تیری وچ دربار ربانے
جو کچہ حکم خدا فرمایا اسنوں کہوں سنایا
اگے نالوں ہو روزیادہ اٹھیا سٹوق ریانہ
سٹھوں دونی کرے محبت عشقون بانہ آوے
اگے نالوں ہو روزیادہ شروع عبادت کیتی
بہتے پچھوں تہوڑا بہتا کھا لیندا کچہ کھانا
کر کر بجز سناوے عرضاں خالق دی سرکارے
تا بھی میریاں عیباں نالوں زائد بخش تیری
کھاوین توں منظور نہ رہیں ساں نہیں سرچا تا
پھر اس بنی پائے تائیں وچ خدا فرمایا
ہوئی قبول عبادت تیری اسیں تیر پر راضی
رحمت دے دروازے کھلے فضل ہو کر درگاں
ہوئی من منظور تیری وچ درگاہ خدادی
دفتر وچ جیباں والے نالواں درج کرایا
سن کے حمد ہے ادہ بندہ واہ غنا ندا والی
جس دی برکت نال خدا ہیں ایہ درجہ تدھ پایا
شاہد بجز نیاز میری نہیں رحمت بخش ہوئی
واہ واپس پائے پرواہا تیری بے پرواہی
انارنگہ الا علی اے کھے جھوٹی لاف مرندہ
اسنوں سردا در نہ ہو یا نا تکلیف پنچا سائی

ہیں اک عاجز درنیرے تے دواں کھلا دواں
 پہنچو عرض قبولی میری رب قبول ہارے
 ایہ گل سن کے نبی پیارے کہیا اسد تہا میں
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیا احسان کھاے
 لکھاں نعمت دیے بخشے لکھاں پاپ سچیندا
 پاک لہی پاک لہی واہ وا اسدی شاہی
 غنیاں دے دروازے آتے جد کوئی عاجز جاو
 مولا دے دروازے آتے جد کوئی عاجز جاندا
 غنیاں دروازے آتوں اوہ کج فیض اٹھاو
 سے برساں داکا فردین رب لیں جھکاوے
 سار غنی رجا نہ گن ہک فقیر سوالی
 غنیاں نہیں نہ پوری ہو حاجت اک کیدی
 جو کوئی منگے جو کچھ چاہے جو کچھ طلب کریندا
 رائیں منگے دیہاں منگے جس دے کوئی جاوے
 ہر دم حاضر عاجزاں کارن اسدا فضل سوا یا
 بو ہمارن سائل کارن سن کے غنی آوازہ
 غنیان دے دروازے آتے جدوں سوالی جان
 رب کریم سوالیاں تائیں فضلوں آپ بولا ندا
 کیا ہک عجب حکایت مینوں نظر کتابوں آئی

کیا پرواہ ہے فضل تیرے بخشش پاؤں
 سے اوہ وڈیاں شکر لالا شرم سینوں سارے
 بیشک ب قبولیا تیرا عجز نیاز دعا میں
 جو کوئی اسد درتے جاوے خیر کرم دیاوے
 عام خزانے آفراسدے جو منگے سودیندا
 جس کے ملک حکومت اندر دام لے پرواہی
 پیالو لائے ہارے پائے کوئی جواب آوے
 رب لبتیک کہے ہر داری جتنی وار بولا ندا
 چہرے دوست ہوں اپنا لے یا تعریف نہادوں
 لکھاں دیر کھا کے آوے دور نہ کیتا جاوے
 سارا عالم رب رجا کوئی نہ آدے خالی
 بسھے حاجتاں دیوں والی عالی ذات ربیدی
 سچ کچھ دیندا سچ جنوں دیندا خالی نہیں کیندا
 اس درباروں مول کسینوں کوئی جھڑک بٹاوے
 نہیں حاضر اس باروں کدی آواز نہ آیا
 رائیں یہاں بند نہ ہو مولا دار دروازہ
 بھاویں بیٹھے کھائے ہووے گاں گڈاں جان
 سدا تیار عثایت اپرنا سوندا انہیں لانا
 کیسی ہوئی گل اک لڑکے بایل نوں فرمای

حکایت پسر خلیفہ ہارون رشید

حیدر ہارون رشید خلیفہ ہو یا وچہ جہا نے
 مال لیا اس لشکر اپنا فوجاں کنگ سپاہی
 چاہو تے جد جنگل اندر ہرن ڈکھا ہک جاندا
 کتنے کوہاں بہت کر کے گھوڑا اوں بھجایا

ہک دن گیا شکار کرن لوں اپنے وچہ نہانے
 بھی اک چھوٹا لڑکا اس دانال ہو یا بھراہی
 اوہ لڑکا ویکھ شکاری کرے داگ اٹھاندا
 دکھرا ہو گیا لشکر نالوں ہرن نہ قابو آیا

ہو حیران پھرے وچہ بل راہ نہ لہے کوئی
 آخر کعب عبادت خانہ اس لوں رب دکھایا
 پچھپا راہ اس زاہد کو لوں لڑکے خوشی خوشائیں
 زاہد کہندا کیہڑا رستہ مینوں ایسوں کھاووں
 دوہاں جہاناں وچوں کیہڑا راہ چھپوں
 لکڑی اڑدے دے اندراوہ کل زاہد واپس
 کہن لگا ایہ فانی رستہ مشکل مول نہ کوئی
 زاہد کہندا ایہ سواری ایہ لباس شہاں لے
 جڈ تک دور نہ کرل انہایتوں چھوڑ تیکر ولدا
 ایہ کل سن کے گھوڑے آلوں انڑ کھلا شہزادہ
 کہن لگا ہن کپڑے اپنے جیکر سب اوتاراں
 تا پھر زاہد اسے کارن گودڑی کڈھ لیا
 زاہد پکڑ لباس وغیرہ گھوڑے اوپر دھریا
 گودڑی ہن فقیراں الی میچر رہیا شاہزادہ
 گروں باب خلیفہ اس دا آگیا رت دھوڈھندا
 آڈٹھا فرزند پیارا بیٹھا حال فقیراں
 دیکھ حیران حجب ہو یا بیٹے لوں فرمایا
 کیا تقصیر اساڈے کو لوں حق تیر یوچہ ہوئی
 یوں جواب دتا اس لڑکے نال بے دی یاری
 لے بائل میں ہن تک تیری خدمت نہل اٹھائی
 دوجا ایہ جو ملک حکومت حال ج کل تنوں
 ہن میں ایسے شاہنشاہی کپڑی آن غلامی
 راج ہمیشہ حکم ہمیشہ جگ سائے دا والی
 پاس تساڈے جتن عمرہ قسمت نال لنگھایا
 ہن میں ایسا ڈھونڈیا اپنا پالن والا سائیں

پچھے رو گیا لشکر سارا بڑی مصیبت ہوئی
 اس د وچہ بک زاہد بیٹھا نظر اچانک آیا
 لے زاہد اٹھ نام خدا دے مینوں راہ دکھائیں
 یک جہاں ایہ فانی رستہ دوجا راہ سچا واپس
 ایہ کل سن شہزادے تائیں عقل نکالنے آئی
 ہو و ہنیں کلام عارف دی اثر توحید خالی
 اگلارہ دکھاؤ مینوں شوق دے وچہ ہوئی
 محم نہ آون نال نہ جاون ہرگز اس جہانے
 تڈ تک نہاں لباساں اندراوہ رستہ نہیں ملدا
 چھوڑی واک ہتھال ہنیں سدی ہو گیا پیر پیاد
 ننگاں ہوئی بدن تائی کیونکر وقت گذاراں
 کل لباس اتار شہزادے زاہد لوں پکڑایا
 قابو کر کے گھوڑے تائیں پچھا ہاں واپس کھریا
 زاہد آ سکھلاون لگا اس لوں راہ خدا دا
 پھوتا وچہ عبادت خانے پت تلاش کرنیدا
 بدن والے کیتیاں ہو یاں گودڑیاں تے لیراں
 بیٹا چھوڑا ساڈے تائیں کیوں ایہ حال بنایا
 کیا کجہ ساڈی خدمت اندر عیب تصور ڈھوئی
 کیا اس ویلے سوہنے منہ تھیں نکلی بات پیاری
 پرایہ لذت گودڑی والی تیرے کول نہ پائی
 کجہ دن تے مھمان مسافر نظری آئے مینوں
 کدی زوالن آئے حسنوں شاہنشاہ مدامی
 دوہاں جہاناں اندر جدی سدا حکومت عالی
 جڈ تک تئیں کھائے کھاناں میں بھی کدنی کھایا
 جیہڑا آپ نہ کھائے پوسے دیوکر ساڈی تائیں

زنگ بنگی نغمت سبھنوں کھاؤن کارن دیندا
نالے گھر تیر یوچہ ایہ بھی شکل آہی مینوں
ہن میں ایسے مانک سندی اگر خدمت چاہی
رل پیا مینوں جان والا لور نہ رہ گئی پتیری
انقصہ ہارون خلیفہ سارا زور لگا یا
کہن لگاتیں جاپو گھروں چھپروہیں سالوں
رہن دیوہن ساڈے تائیں اندر حال فقیری
جسدی خاطر لگدے آہے مانی باب پیارے
دولت دنیا خویش قبیلے ہر شے گہول گھامی
واہ سبحان اللہ جد کوئی رب ول بیت لگا دے
وچہ سمندر رحمت والے غوطہ جہاں لگاٹیا
بک درواز رب دے والی لذت پی جہانوں
گل مراد گل میداں گل حاجت اپنی یاں
غافل توں بھی چھڈ کے بچھ ہو جاوے دروا
گنہ مندا عیبیں بھریا جو اس دے دل جاوے
بند توں جد بندہ کوئی عجز نیہ از سناندا
ادوارم ادہ اکرم مولاشرم کرداسائیں

بھاویں اس آدھن ہوو ناہیں بند کربدا
توں سوندا میں راکھی کردا چھوڑ نہ سکاں تینوں
دہاں لائیں جس دیکھائیں بند رکدی نہ آئی
میں سوندا اوہ فضل کرم بخش کرے حفاظت میری
اپراوہ فرزند پیارا اس دے نال نہ آیا
وچھاں کچک تخت تے ساڈے ہون نصیب توں
ہن کچھ مول نہ بھاو مینوں شوکت شان امیری
جداوہ مل پیا آپ پیارا مطلب ہو گئے سارے
اسد درتے آیاں ہویاں حاجت ربی نہ کاٹی
غیر محبت الہیہ بخشیں بستر جھاڑا کھاوے
کوئی مانک لعل ہوا ہر سبھ کچھ دے چھے آہیا
ہور کے درجاؤں سندی حاجت نہیں تہانوں
کلی خواہشاں دلی ہناں یاں خلق پاک مٹیاں
دیکھ لوں پھر تیرے اور کیا رحمت اوہ کردا
دور نہ کرے پیارا اسنوں کرم رحمت گل لاوے
اوہ بھی آخر کسے دھارے اس تے ترس بھاندا
کیونکر دور بٹا دے فضلوں بند اپنے تائیں

حکایت سلطان محمود شاہ غزنوی

شاہ محمود غزنوی والا ملکیں حکم چلائے
سبھ غلام خریدے اس نے جو کوئی حاضر آیا
کیتی عرض غلام دچاے ہو کر پیش سلامی
باقی سبھ غلام خریدے شوق محبت پاروں
کیا نصیر غریباں اندر آئی نظر شاں توں
شاہ فرمایا ایہ سبھ پروے سندر گل پیارے

بک دن کچھ غلام دکاؤ اس کی خاطر آئے
اس ہناں چہ کو جہاں آہا کر کے دور ہٹایا
کیوں منظور نہ کیتا مینوں یا سرکار گرامی
ہو پیں سکین غانا رد ہو یا سرکاروں
کیہڑی خوبی جس دے چھے لیا خرید ہناں توں
سوہیاں لقاں سوہنے چہرے سوہنے خوش رخسار

تیرے وچرے یہ صفت نہ کوئی نظری آئی مینوں
 ایہ گل سن کے روپیا گول اوہ غلام و چار
 شاہا جہناں غلاماں اندر ہر یک خوبی ہوئی
 سوہنیاں خوش رخساراں کارن ہر کوئی طلب کھیندا
 جے میں اس دربار تیرے وچرے منظور می پاؤں
 رو کر اس غلام غنائے جدا یہ سر منشا می
 ایہ مثال خدا دے لگے جاوےں جدول گناہیں
 رحم اکرم ذات بے دی خود فرمان شاہ
 جیکر نکال عملاں والے خوش منظوری پاؤں
 جنوں خلقت پر امنائے و بھینا مول نہ چاہے

ماتوں ہو نہ نہ دل ہو نہ کوئی خریدار تینوں
 عاجز ہو کر شاہ دے لگے کردا عرض دو بار
 جیکر تین خرید نہ کر سو ہو خریدے کوئی
 میر جہیاں کھینیاں تائیں کون خرید کر نیدا
 دو جا کون خریدے مینوں کس درواز جاواں
 تر ہوئی منظوری اس ی دیر نہ لگی کامی
 رو کر جدول معافی منگن رد کرنی داناہیں
 ہر یک تائب عاجز کولوں شرم لاساں آؤ کر
 ساڈے باہجہ گناہیں عاجز کس درواز جاوےں
 فضلوں اوہ منظوری پاؤے خالق دی درگاہے

بند لاٹواڈی پروسا د گاسا (سکيات)

کرن روایت کسے زمانے فاسق آہا کوئی
 دیکے غسل نہواون والے کفن جدول پہنایا
 اپرا سدے وین کولوں بھولوں نفرت آئی
 کر آواز بولاوے جنوں ادھا آئے نائیں
 دیکھ حیران تعجب ہو یا حسن لاون والا
 گل خلقت لوں تیرے کولوں لسی نفرت ہوئی
 آخر ڈاڈھی ذلت سیتی اس لوں کج دفنایا
 عجب لباس بہشتاں والے پہنے اس دے والے
 دیکھ حوالا لوک تھامی پھن اس دے تائیں
 کہن لگا جد لوکاں میرا دتا دھک جنازہ
 کر مرد و خلاق مینوں سٹیا قبر و چالے
 جداوہ ملک عذاباں والے کول میرے کھلے
 کہن لگے اوہ اس عاجزوں کرو عذاب نہ کوئی
 دنیا آؤں لوکاں اسوں کر مرد و چسلا یا

فوت ہو یا اوہ دنیا آؤں ختم جیسا تی ہوئی
 آؤ لو کو دیکھو اسوں کر آواز بلا یا
 کسے لکے ڈٹھا اسوں کسے نہ بھجانی پانی
 ہر کوئی آکھے جاوےں دیود فح کر وائ تائیں
 اوہ بھی کہندا جا مرد و آہیں و ڈاکو کالا
 مونوں پیچھے وین تینوں مول نہ آیا کوئی
 رات پٹی تیاں بہوں لوکاں خوب لے اندر آیا
 ملک نورانی لگے کچھے خدمت کرنے والے
 کس گلوایہ شمش تینوں کیتی خالق سائیں
 کہوں دتار ب میر کارن رحمت داد روازہ
 آگے اگول گزراں لیکے ملک عذاباں والے
 مکروں ہو فرشتے رب نے رحمت والے کھلے
 رب فرمایا اس دے پر رحمت ساڈی ہوئی
 اسین رد کرنی دے اسوں رحم اسوں آیا

میں اکرم میں ارحم مولیٰ کل کریم رحیم سماں
 جگر اپنے بندے آپر اسیں نہ رحم کھاواں
 جگر اسین تختاں سنوں کس بختیں بخشش پاوے
 چھوڑ دیا بندہ میرا حکم دتار بے سائیں
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیدیاں جہاں والا
 جیونکر اوں گانے اوپر رحمت بخشش ہوئی
 نیکاں تائیں دنیا اندر ہر کوئی نیک پچانے
 ساری دنیا اندر ہو یا میں بد نام موکا لا رہا
 کوچھی شکل گناہاں پاروں اس عاجز دی ہوئی
 ہر کوئی میرا گلہ سنائے سو سو بدیاں لاوے
 پڑھ پڑھ ذکر کتاباں دھول تیری بخشش والے
 رب رحمنی رب رحمنی رو رو کر اں دُعا میں
 فَاِنْ لَمْ يَرْجَنْ لِيْ جَعَلْتَهُ نَحْمًا كَمَا يَأْتِي
 توہیں رحم کھاؤں والا عیب چھپاؤں والا
 دیکھ کمال رحمتی تیری آؤ گا در تیرے
 تیرے جہا ہور نہ کوئی رحم کنندہ سائیں
 جتنی صفت شکرے کوئی تیری جتنا حمد بناوے
 جس کے اول آخر والا نا کوئی حد کنسارا
 صفت اٹھی ختم نہ ہووے نا کوئی کر کے
 سمجھیں علی ذات رسیدی جتنا کوئی سلاہے
 کسوں طاقت بولے اسدیاں پوئیاں حمد میں
 عمر تکمٹی کاغذ مرکا ہو کسی قسم سیاہی
 باقی صفتاں لکھنے کارن کیا توفیق کے لوں
 کاغذ کاتب قلم مانے لکھ لکھ ہوئے تھانے
 کر کج نعت پسند سیر فقیر پاک نبی سروری

رحم کنندہ کرم کنندہ صاحب شرم عظمیاں
 کبیرا ہو رحیم اجیب اس گلوں شہزادوں
 جگر اسیں قبول نہ کرے کس دروازے جاوے
 لوکان ہکلیا اسین دھکاں اس عاجز دتائیں
 سچ غریب نواز الہی اکبر رذات تعالا
 اینوں اس فضل دی بیون نہ تیکہ کوئی
 بد عملوں لوں اوٹ نہ کوئی باہجوں فضل پانے
 اس ربار الہی باہجوں کوئی نہیں بخش بار بار
 جتوں جاواں بھر طکاں کہاواں کرک لپد نہ کوئی
 جیکر توں بھی رو کریں تا کون پیار کھاوے
 لگی اس نکلنے تائیں دھو دیں سبھ موکا لے
 رحم گناہیں رحم گناہیں یارب میرے تائیں
 من رحمنی تیرے باہجوں کون رحیم خدایا
 کرتاری فضل کرم بخش رے پاؤں والا
 دین دنی دے کل مطالب کریں میرے
 سچے صفتاں اول آخر لایق تیرے تائیں
 قطہ اک سمندر دھول ابے نہ باہر آوے
 لا ارحمی بن ہرگز او تھے ہو نہ کوئی چارہ
 کل آسمان زمیناں والے کر تعریفاں تھکے
 جج جج گھوڑے عقل فکرے ڈکڑا وہ ہے
 جو فقرہ ختم نہ ہووے روز قیامت تائیں
 ایسر مکے وجہ نہ آئی جو صفت الہی
 سچہ توفیقاں تے توصیفاں لایق ذات ربیوں
 کج سچہ وات نہ آیا آخر اس دیال دھو جانے
 دوہیں جہاںیں ہووے تینوں مدد رب اکبر دی

سور کائنات علیہ افضل الخیرہ الصلوٰۃ

پاک حبیب محمد احمدؐ تے محبوبؐ بنی
لکے دے وچ پیدا ہو یا سوہنا چند نورانی
قارح اچھیں جاری ہو یا اوہ چشمہ عرفانی
کمال کل بنی مکمل تے دوست یزدانی
تاج رسالت مہر نبوت حکم ڈھب سبحانی
لے لے حکم جناب الہوں تے قانون قرآنی
تحت بخت تے عزت عظمت حشمت بادشاہی
بیٹھا تخت رسالت آپ سوہنا دلبر جانی
ہول سنائی دنیا اندر جد تو حید ربانی
آکھو لے جد خلقت اندر سراسر رہانی
بی بی پیالے وحدت والے خلق ہوئی مثنائی
بچ بچ حلقاں دھن آدن حسن خلق دایانی
لکھاں قافلے آدن جاوے تے لکھاں کردانی
جشوں چچ بلالؐ ہورانوں اندا عشق سیرانی
شاہ نجاشیؐ رضہ کلمہ پڑھ کے کمر دا ملج بیانی
کتی ہو رخلایق ہوئی عشق کنوں دیوانی
وچھدیاں جے زناں مصر دیاں سد کی خوش نشانی
ہوئی مات محمدؐ اگے بادشاہی سلیمانی
سکدے گئے تمام پیغمبر تے مرسل صدانی
جیکر نوں دے دنیا اندر اوہ عاشق رنوائی
واہ واثان محمدؐ والا ہو یا جگ عیسائی

خاتم کل رسولاں نبیاں تے مرسل لاثانی
عرش فلک تک چاں لگا تو ثیاں ہیں جہانی
ساری دنیا فیض اٹھایا فضل ہو یا رحمانی
بختی رب حضوروں حسنوں نبیاندی سلطانی
جبرائیلؑ جے وچہ اردل کرن پیام سانی
آن شاوے پاک بنی لوں پڑھ کر آپ زبانی
سبحہ انعام ملے درگاہوں روحانی جسمانی
دیکھ عدالت خلق مروت جگ ہو یا قربانی
مومن ہو گئے کئی ہزاراں کافر کفر ستانی
لاکھاں دے تار و کھاسے اندر بحر معانی
پاگئے لکھ شفا میں اس تھیں عمراں و حلقانی
جو آن زیارت کرسی رہ جاسی ارمانی
سن سن خبراں عاشق ہوئی مینسی تے یونانی
قاریں لوں چہد قدیں لگاواہ شوقاں سلطانی
کتے سودنیاں جس نے بھی نذر شہانی
حسن جمال کمال حسن بیان مہمان کون مکاتی
یاد نہ رہند انمول انہاں یوسف ماہ کنعانی
چہوڑ گیا داؤدؑ پیغمبر سوہنی خوش حال لسانی
بلدا کدی حبیب پیارا آخر رخسار زبانی
سارے دین محمدیؐ اوپر کرے جانفشانی
حوالے تے ملائک جسدی کرن کھلے درباری

جن ہو یا دوہن و چار اکھا بے روی کا بی
 دیکھتا شاہ جادو آکھن قوم ابو سفیانی
 کھلا باب فتح و کشتا والا چکی تیغ یابی
 خادم ہوئے شاہ زمین و ایرانی تورانی
 دیکھتے سیاست چرخ فلک دے پڑی سرگردانی
 کرن مہالہ آئے جس دم عیانی خسروانی
 ٹھپ لیاں تو رایت اجمیلاں عیروانی سرابیانی
 باطل دین ہوئے سچے مردہ کر دے ماتم خوانی
 بخشی رب حبیب اپنے لون و شاہی آسمانی
 ابوہل بولہب چہا نتول گھیریا بے ایمانی
 جیوں فرعون ڈوبا یا فہروں چڑھی پیٹنی ہامانی
 جیوں مزد و جہاندی فہروں بکتی دیرانی
 اینویں دن پاک نبی دا جو کوئی مرد زبانی
 رحمت نال حبیب اپنے لون رکھیا امن امانی
 جو کوئی دیری پاک نبی دا چور منافق زبانی
 شاہی حکم ہمیشہ کارن دوزخ دی زندانی
 ہوئے نصیب عذاب ہمیشہ تے دائم گریانی
 آن کردان ملک حقانی مڑ مڑا دہانی
 نالعدراں دی رب فضلوں آپ کر نکہبانی
 دنیا دھچھی عزت حرمت برکت مسلمانانی
 دیکھ صدیقی رہ دیرے مومن فاروقی رہ عثمانی
 لکھ لکھ تھکے نعت محمدی سوکانی کرمانی

جدول بولایا حاضر ہو یا جگ وچہ رہی نشانی
 آخر غنی پئی انہاں لوں بچہ اپنی نادانی
 جتول دھانا نبی ربانہ فتح لئی میدانی
 عربی بھی رومی شامی ترکی مند و ستانی
 زمین نمائی مہیت پاروں ہو کئی پانیوں پانی
 دیکھ نشان جلالت دے بھاگ گئے نصرانی
 جدول محمد عربی و الارعب پیہ فرقانی
 کسری دے گھر پیار تزلزل آیا وچہ حیرانی
 جو آیا سو کڑ لو یا نال شش روحانی
 کدھی جڑ تے بیخ اہنا ندی ربدی بیفرمانی
 چونکر دشمن لوح نبی دے غرق ہوئے طوفانی
 چونکر پھر اصحاب فیلاتول بھیجا کورستانی
 چایا تخم انہاں دارب نے کرتے سبھ فانی
 قہرول مارو گایا دوزخ ابوہل شیطانی
 اینویں قہر الہوں پاوے بدلہ اوہ طغیانی
 کوئی نہ سنے اپیل تنہاندی لکھ کرن نگرانی
 اتوں گزراں تش و تن پھنڈ جویں بارانی
 پاوے بدلے دنیا والے کفر شرک ظلمانی
 دوہیں جہانیں عیشاں خوشیاں مانج جوانی
 آخر وچہ بھی ملے انہاں تول جنت دی جہانی
 نال طفیل رسول اللہ و عزت شاہ مردانی
 پورا ہوئے حق کسے حق میں کیا طاقت انسانی

کرے مدح پندیر فقیر جب لگ بے زندگانی
 ہر شے وچہ دوہیں جہانیں رب بخشے آسانی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

بارش دانگوں برین ہر دم رحمت تے برکاتوں
لے آیا مخلوقاں کارن فضل دیاں برساتوں
گھر گھر دے وجہ چائن ہو یا رحمت پایاں تہاں
اشدا کبر اشدا کبر وسیاں بانگ صلواتوں
دو رخ جانڈیاں بخیراں بون و گراہ نجاتوں
ہو گئے مالامال جہناں نے من لیاں آیاتوں
جم جم آیاد لبر سوہنا صاحب نیک صفاتوں
کیتیاں رب نصیبناں نذر خوشیاں عیش بکراتوں
جن انس حیوان طیور اں کلی موجوداتوں
صدقے کیتیاں گل سدی تہیں شکر شہد نباتوں
رحمت نال دواون آیا ہے تے درجہ اتوں
پکڑ و حدایت ربی چھوڑ ولات مناتوں
اوہو خالق اوہو مالک احیاتاں امواتوں
پاؤے موتی رسم بہشتیں تنبو ہو رقعاتوں
شافع محشر ساقی کوثر تے ماحی بدعاتوں
جے اوہ نبی نہ پیدا ہوندا ہر داکوں شفاعتوں
لکھ لکھ نعمتوں رحمن ناہیں قلم تے دعواتوں

حَلِّ نَبِيِّكَ خَيْرَ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ

دم دم اس برکار میری تے ہون لکھاں صلواتوں
بھیجا رب لے رہبر سوہنا سید مخلوقاتوں
دور مٹایاں شمع محمدی کفر دیاں ظلماتوں
اسکھلائے خلقت اندر روز حج زکواتوں
مالیاں آن خلایق کو لوں ہر ک دیاں قاتوں
رب وی طرفوں لے کر آیا عجیب سو غاتوں
سہر نہیں وار لٹاؤن عاشق صدقے تے خیراتوں
روشن ہو یاں نور اس دہیں رو غمازیاں لہاتوں
رحمت عالم بھیجا رب لے کارن ہر ہر ذراتوں
نال پیار سناؤن آیا سوہنیاں مٹھیاں باتوں
جاگے بھاگ خر بیاں شدر ب سنیاں عواتوں
دنیا لوں سچاؤن آیا سکھو نیک عاداتوں
اوسے کو لوں منگو اپنیاں جو کلی حیا جاتوں
جو کوئی اوسنوں پوچن والا تیر کرے جناتوں
واہ وا اوہ محبوب پیارا جامع کل حساتوں
گہلیاں او کنہاراں کارن فضل دیاں تبرعاتوں
اسی ذات مبارک تے لکھ لکھ تسلیماتوں

بَارِكْ وَسَلِّمْ دَائِمًا اَبَدًا

پاک کتاب کلام الہی جس پر نازل ہوئی
سجھ دے اندر صفت محمدی نعت رسول پیائے

کیا کچھ شان بیان محمدی بول سکو کوئی
چار کتاباں ہو ریختے جتنے رب اتارے

لکھے نال ملے جرتے شان پیاریاں یاراں
جو اصحابِ محمدی شکر آہے ہوں دانے
ایساں صفتاں والے ہوں اسد یار سائے
ہیچہ انہاندے گھوڑے ہوں ایساں نگاؤں والے
کل صفیے ربی طرفوں جن جس نبی لیا ہے
مہم رسولان دسب مرسل سمجھو لائن دوری
روزازل دسب نبیاں تہیں اقرار کرا یا
جاں پھر پاس تہاڑے ساڈا بنی پیار آئے
اس دنگال ایمان لیا ناواجب تہاں ضروری
جسے چہ زمانے آئے بھاویں ہو کوئی
سن کرا یہ فرمان پیغمبر ہوئے اقراری
جداوہ پاس اسادے آہیا پاک حبیب وال
رب فرمایا بھناں تہیں رہو گواہ ہن سارے

نالے دیے امت والے شان جوتا لہزاراں
سمجھ دیکم نشان خدالے پہلوں کہوں واسلے
جاناں لکرن قربانی دلیر جدوں لگاے
کل نشان حبیب اپنے دے خالق پاک دسارے
سمجھ رسول محمد والیاں خبراں گئے سنانے
جیسا شان محمد پایا کسے نہ پایا ہو ری
دے کے علم کتاب کتابوں حد میں نبی بنا
چہڑا کر تصدیق تہاڑی دنیا و پھر سناوے
نالے ہر گل اندر اسدی مدد کرنی پوری
سمجھو اسدی تالیداری واجب لازم ہوئی
قالو اقرزنا اسال وعدہ کیتا یارب باری
نال اسدے ایمان لیاواں تے دہنچاواں
اسیں گواہ خود نال تہاڑے پئے ہو گئے کھارے

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ

اور جب لیا اللہ نے اقرار نبیوں کا کہ جو کچھ میں نے تم کو دیا ہے کتاب

وَحِكْمَةٍ تَخْرُجُ أَكْثَرُ رَسُولٍ مُصَدِّقٍ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ

اور حکمت سے پھر آئے تہاڑے پاس کوئی رسول کہ ہم بتائے تہاڑے پاس والے کو تو اس پر ایمان

بِهِ وَلِتُنْصِرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ

لہاڑے اور اس کی مدد کرو گے فرمایا کیا تم نے اقرار کیا اور اس شرط پر لیا

ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا

میرا ذمہ ہو گئے اقرار کیا فرمایا تو اب شاہد ہو

وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

اور میں بھی تہاڑے ساتھ شاہد ہوں پ ۲ سورہ آل عمران

قول اقرار صحیفیاں اندر یہ اوہ یاد کرائے
تا جو یاد رہن اوہ وعدے جو کچھ اسال کرائے

جیوں جیوں پھر تمام پیغمبر دنیا اندر آئے
سمجھئے اندر شان محمدی رب نازل فرمائے

عاشق ذات رسول اللہ دے جتنے نبی حقائق
کرن دعائیں مولا کے یارب بارخدا یا
زندگی وچ وکھا ہواری اوہ محبوب سچاواں
دھن اوہ امت ہر امت نوں مل سی ایساالی
دچہ اڈیکاں سبے تہا می مسل رب اکبر دے
یاور کھواسے قوم اسادی کر کے خوب سنبھال
جد تشریف لیا دے جگہ خالق دی سرکاروں
جو کوئی شخص تساں تھیں یکھے اسدا پاک زمانہ
دلوں بجاووں اسد اوپر نرت ایمان لیاوے
ایسے طور تمام پیغمبر جدول خدا ول جانے
واہ سبحان اللہ رب کتنا شان حبیب بنایا
حضرت موسیٰ حضرت عیسیٰ ہور پیغمبر سارے
ایسے جو محبوبی درجہ نبی محمد پاپا
سبھ بپیں ودھ کے پاک نبی نوں ان ہیا اولی
رب فرمایا دنیا اندر جتنے کل پسارے
جیکر اسیں نہ تیرے تائیں جگہ ظاہر کرے
جتنی مخلوقات تہا می ظاہر باطن میری
کیا کیا اپنے دوست کارن رب باب کالے

پڑھ پڑھ صفت بیان محمدی سبھ ہوون قربانی
تاج اسادے تیرا سادے تھیوں تنا چر لایا
ویکھاں پاک زیارت اسدی سکے نامرجاواں
بے شک ہو سی سادے نالوں وڈی نصیبانوالی
ہر اک اپنی امت تائیں گئے وصیت کردے
ہے اک وڈالاٹ اسدا ڈاگر دوں آدن والا
کرنا عرض سلام اسدا ادب محبت پاروں
استقبالوں حاضر ہونے مئے نبی یگانہ
مئے حکم تہا می اسدے جو کچھ اوہ فرماوے
اپنی اپنی امت تائیں گئے سبھ سمجھانے
سیرت رسول اول جس دی خبر سناون آیا
سبھ معقول رسول خدا نے لب نوں بہت پیار
کل نبیاں وچ ہور کسے نوں نہیں عطا فرمایا
ایہی درجہ کسے نہ پایا لوزی ناری خاکی
انے محبوبا تیری خاطر اسال بنائے سارے
دھرتی انبرمول نہ کردے نا ایہ نقشہ دہرے
سرجیا اسال محبت کر کے سبھ کچھ خاطر تیری
جو نکھر عری سٹراں اندر کہیا قصید والے

لَوْلَا مَا كَانَ شَمْسٌ وَلَا قَمَرٌ

جیکر کہی نہ ہوندا جگہ سید مخلوقاتاں

لَوْلَا مَا كَانَتْ فُرُصٌ وَلَا سُنَنٌ

سنتاں فرض نہ ہوندے جے کراوہ ظہور نہ پاندا

وَلَا نَهَارٌ وَلَا لَيْلٌ مُحْتَلِمٌ

سورج چن نہ ہوندے ہرگز نہ این تے راتاں

وَلَا صِيَامٌ وَلَا حَجٌّ إِلَىٰ حَرَمٍ

ناروزے نہایت اللہ نوں حج کرن کوئی جا ندا

تَوَلَّاهُ مَا كَانَتْ لَدُنِّيَا يَجْمَعُهَا

ساری دنیا مول نہ ہوندی باہوں شاہ ابراہاں
جو کچھ نبیاں جو کچھ ہو یا دنیا وچ ہو پیدا
جتنے مرل دنیا اندر خالق پاک او پاسے
جو نوکر و ڈا حاکم کوئی ہو دے آون والا
کر ہشیار خلاق تائیں اُس دی خبر سناوے
ایسے طور تمام پیغمبر جو بھیجے رب باری
سائے آمد پاک نبی دی پہلوں گئے دیندے
نہیں تاں وچ اخیر زمانے ایسا حاکم آوے
ہر یک طاقت بخشی جنوں خالق پاک ابی
نال اشائے نوکر حیدر چا دن تخم پلیداں
تعقل کرواے خلق خدا دی ہوش نکالے لیاؤ
جو عظیم محمدی آہی جگ وچ آون والی
آخر جاں سرکار محمد خود شریف لیاے
تائیں خاتم کل نبیاں واپاک خدا فرمایا۔

وَلَا نَبَاتٌ وَلَا شَيْءٌ مِّنَ النَّعَمِ

نا کوئی نعمت دنیا والی نا ایہ سبزہ زاراں
سیجھ کچھ ذات محمد خاطر رب نے کیتا پیدا
سیجھ محبوب محمد خاطر اردل بن کر آئے
پہلوں اُس دی اردل آئے دے کل حوالا
آن مقام بنائے اُس دارستہ صاف کراوے
گویا وچ حقیقت آہے سیجھ اردل سرکاری
منوں وحدانیت رب دی ایہو نصیحت دیندے
جیہڑا وحدت رب سچیدی زور انال منادے
جبرائیل جیسے ہمراہی جس دکنال سپاہی
جو انکار لیاوے استغیاں سیجھ دیاں لئے رسیداں
پکڑو وحدانیت رب دی شرکال تہیں نہج جاؤ
دس گئے نمونہ اُس داخل پیغمبر عالی
کل احکام خلاق تائیں واضح کر سمجھائے
کل رحیم ربنا ندے تے مہر لگاؤن آیا

خَاتَمُ النَّبِيِّينَ

ختم معنی ختم ہووے تا ایہو معنی آوے
خاتم معنی جو حکم کوئی کر کے ختم ہو کا ندا
اس خاتم دے معنی ایہو مہر انگوٹھی آئی
اسنوں بھی سیجھ خاتم کر کے بون عرب وچالے
وقت ضرورت کا غذا پر کر تصدیق لگاؤن
مہر نبوت مہر رسالت مہر صداقت والی
کل رسولان نبیاں کارن جس نوں مہر بنایا
لجھاوے کیسا سوہنا ہووے صدق یقین نہ آوے

خَاتَمُ النَّبِيِّينَ

خاتم معنی مہر انگوٹھی لغت عرب فرماوے
جبروت دی زیر ہووے تا خاتم پڑھیا جاندا
اپر اس آیت وچ تے زیر خدا فرمائی
یا پھر مہر جو کا غذاں اوپر لاؤن لکھن والے
اکثر لوک انگوٹھیاں اوپر اپنا نام لکھان
پاک نبی نوں سیجھ نبیاں دی مہر کیتا ربی
واہ واثان حبیب اپنے نوں رب عطا فرمایا
جس کا غذا جس لکھت اوپر مہر نہ لانی جاوے

جذک ناپروا نے اور فہرے لگے سرکاری
 سونے دا انگوٹھی پھیلا سو کوئی رہے سبب اندا
 جس دے پھر چڑھے نگینہ کنڈن کیتا جاسے
 سارے بنی انگوٹھی وانگوں سرے اشروالی
 سبھ دی عزت سبھ دی زینت سبھ داریا
 سبھ ہتیں پچھے آون اندر ایو حکمت آہی
 کرن تیار انگوٹھی پہلوں استکار سیانے
 جذک نبیاں دی انگوٹھی نابن رہندی تری
 ہنن تا سبھتیں اول ہویا لوز بنی سرور دا
 دو جا مطلب ایہی آیا پچھے آون والا
 کل نبیاں دی پاک بنی لوزن مہر خدا فرماندا
 جو کج حکیم ہووے سرکاری اول لکھیا جاسے
 انیوں م ہونی حد آ کے مثل رسالت والی
 ریح دتار ب خاتم نبیاں پاک حبیب لے
 جو کج کل شریعت آہی تے احکام خدائی
 ساریاں مثلاً جوڑ اکھیاں اکو گزٹ بنایا
 دے دتا محبوب اپنے لوزن لہجہ دوست کرے
 کل کتاباں دا مجموعہ بھیجا خالق بسائیں
 اکوں لوزن کتاب نہ کوئی رب نازل فرماوے
 اے جتنے بنی خدا دے دنیا وچ رہا تے
 جیکر کدیں ظہور نہ پاتا خاتم کل نبیاں دا
 وچ قرآن مصدق سبھ داپاک خدا فرمایا
 سب نبیاں وافر و فرنی رب نے شان بنایا
 جو کج شان فضیلت دیجے کل رسولان پائے
 سبھ نبیاں وچ اک اک خوبی جو خالق پائی

ہو دے کیوں رحمت اندر زاوہ پر دانہ جاری
 جذک چڑھے نگینہ نابن ناقص گنیا جاندا
 دونا زینت ہووے پھر اس داد دنی زینت پائے
 چاہر یارب فروزہ سوہنا بنی محمد عالی
 نابن خاتم کل نبیاں داپاک خدا فرمایا
 ہونا سی فیروزہ سب داپاک حبیب الہی
 پچھوں چڑھے فیروزہ اس تے ایہ گل ہر کوئی نہ
 چڑھا کیوں فیروزہ اس تے بنی محمد لوزی
 جیوں انگوٹھیاں نالوں دل رب نگینے کردا
 سبھ نبیاں پچھیں آخر آیا پاک حبیب تعالی
 ہر کوئی اپنے کاغذ پر پچھوں مھر لگاندا
 پوری مثل ہووے تا خاتم مہر عدالت لاسے
 لگ گئی دفتر نبیاں دے مہر عدالت والی
 ہن کوئی بنی نہ ہوئی اکوں لوزن شریعت والا
 پوری کر کے مثل خدا نے مہر محمدی لائی
 اول آخر علم نامی جسے اندر پائیا
 اسے آپر عمل کماون مثل خلیفے تیرے
 کل دنیا لوزن کافی ایہ روز قیامت تائیں
 تا کوئی لوزن شریعت لیکے بنی خدا دا آوے
 لائی مہر انہا دے آتے پاک حبیب بنے
 کر تصدیق کون انہا تے مہر صداقت لاندیا
 ساریاں دی تصدیق کرن لوزن بنی محمد آیا
 یرابہ درجہ خاتم والا پوری کسے نہ پائیا
 اوہ سب شلن حبیب اپنے لوزن ب عطا فرمائے
 وہ سبھ خوبیاں پاک بنی لوزن خلیفہ ات خدا کی

یا بچہ اوٹھال نہیں ہو رہا زیادہ ملے کمال ہزاراں جہڑے کسے نہ پائے اگے بابجوں شاہ ابراہاں

فضیلت آن ذات از روی کمالات پر دیگر انبیاء علی نبینا وعلیہم السلام وصلوٰۃ

ذات مبارک پاک بنی دی جانح کل کمالات
عرش متعلیٰ اُپر جس لوں رب معراج کرایا
ایسا قرب عطا فرمایا کھول تہائی پڑے
حضرت موسیٰ کرے دعائیں پیش خداوندی سائیں
حکم ہویا ویدار میرے دی کیا طاقت تینوں
جیکر بہت محنت تینوں ساڈے دھین والی
اپنے نور کنوں کچھ جلوہ پرست اوپر پا وال
جیکر دیکھ بجلی اسدا رہیا پہاڑ ٹکانے
جاں پھر رب بخلے اپنا پرست اوپر پایا
بویہوش کلیم الہی ڈگ پیا کوہ طوروں
بکودار کلیم اللہ نے ڈٹھا سر رہا نا
ایسے پہاڑ اتے سی موسیٰ ڈگ پیا غیش کھاندا
دھن اوہ سوہنا مسند جس دی اُپر عرش مسکے
اُپر پہاڑ کلیم اللہ لوں ہوئے حکم رہا نا
فَاَخْلَعْنَا غُلُقَکَ اِنَّکَ بِاَلْوَادِ الْمَقْدِسِ طَوٰی پڑے ۱۰

پس اوتار روئے ہاڈش الہی ریکونکہ

دھن اوہ ذات جوقاب تو سینوں پہنچی علی جانیں
واہ واثان حبیب محمد باہر حد شماروں
بڑے بڑے اسرار خدا نے جنوں کہوں کہائے
دھن اوہ اکیہاں مولا کیسا خالق پاک بنایاں

موسے نا تعریف جہانندی جے کرے لکیر لال
ایہ درجہ بھی یا بچہ محمد مور کسے نہ پایا
جبرائیل جے بھی جتھے جھنات نہ کہتیں ڈردے
رب ازنی یارب مینوں اپنا آپ کہا میں
لہجہ ترا آتی کدی نہ ہرگز دیکھ سکیں تو میں
دیکھ پہاڑوں ہک اری حکم دتار باری
عجب تماشا قدرت دلائلوں سکیں دکھاواں
تاکھرتوں بھی دیکھ سکیں گلی جلوے پاک رہائے
مکڑے ہو کوہ طور ٹانا جاندا نظر نہ آئیں
دھن اوہ دھن ہمیشہ جہڑے جلوہ لہن حضوروں
جہل نہ سکیا جہاں ٹانا موسیٰ حواس نہ ہانا
جیکر کدی ادیرے ہوندا خبرے کی ہو جاندا
اَفْقِ الْاَسْفَلِ لے دنج پھونٹا تم دنی فتنی
لاہ چھڈ چوڑا پیراں وچوں ایہ پاک ٹکانا

تو بال میدان طوے میں ہے

پراہم نہ ہوئے سنوں اودنی دتے تاملیں
عرش متعلیٰ لذت پائے جس و قدم پیاروں
جہڑے لکے کدی کیسوں پھن وچہ نہ آئے
جو مازل غنیمت داسر نہ توڑوں پا کر مکیاں

دھن اوہ سینہ کج خزینہ ہر گوہر اسراروں
 لاکھاں علماں دارب جنوں منبع آب بنایا
 اک اک علم تمام رسولان بخش ہو یاد رکھا ہوں
 اے نہ پڑھیا کول کسے دکانا کجہ کسے پڑھایا
 ابہ درجہ بھی دکھا پایا پاک حبیب ربانے
 رب انشرح لی صدری موسیٰ رب تہیں کریم عالمیں
 موسیٰ عرض کرے جو یارب سینہ کہو تیں میرا
 جیہری نعمت حضرت موسیٰ منک رب تہیں پاے
 اسری بعبدہ شان نبی دے پاک خدا فرماوے
 پاک نبی لوں آپ خداوند راہیں سیر کراوے
 جاں بھر رب دے فضل کرم حقین پہوتے نکل کنا
 دٹھا جعفر غوثی شکر موسیٰ دے اھتباں
 نا اسویے حضرت موسیٰ ہارال لوں فرمایا
 ہے ہر ویلے حافظ ناصر مال میرے ب میرا
 کیا ہن ایتھوں شان محمدی نظری آیا مینوں
 سرور عالم نکل سکے قصیں راوترات مدھانے
 مگروں شکر ابو جہل دا پکڑن کارن آیا
 واہ سبحان الشرائس ویلے کیسی حمت ہوئی
 رات اللہ معنا یعنی کرے فکر دوواڈا
 حضرت موسیٰ واحد کلمہ یاراں لوں فرماوے
 بھاویل ساری امت اسدی بکلی اسد پارو
 ہو کر سینوں دنہ کیتا جدول دعا فرمائی
 لفظ جمع دا ابو بکر نہ لوں معنا بول سنایا
 پیے ابو بکر نہ دے پیے اپنی جان پیاری
 سجد و کارن نال محبت کہے رسول پیارا

جنوں نال الم نشرح دے شان دھیا کراوں
 کوئی نہیں علم اچھا جیہڑا اس د وچہ نہ پایا
 سارے علم محمد سرور پاے دھنسل لہوں
 ناادہ ہرگز لکھن سکھیا امی رب فرمایا
 ان پڑھیا ان بھیا ہو کے علم تمامی جانے
 نشرح تک صدرک انعام محمد تائیں
 ہووے علم محمد لوں میں سینہ کہو یا تیرا
 بن منگیاں محبوب اپنے لوں با عطا فرماوے
 اسر لقا دی موسیٰ تائیں حکم حضوروں آوے
 موسیٰ جدول مہر تہیں نکلے بندے نال لجاوے
 مگروں دھن پکڑن والے آگے رب دے ماسے
 ہن لگے ہن چوڑن ناہیں پکڑن نال غباں
 ان مٹی ربی دینوں فکر نہ کوئی آسٹیا
 کی ہو یا ہے آگیا سرے ادہ فرعونی ڈیرا
 ہے لوں کریں دھیان جیہا کہوں وال منور
 ابو بکر بھی نالے آہا کیتے غار ٹکانے
 آگے شاید دھن ساڈے ابو بکر رض فرمایا
 دوست لوں فرمایا حضرت فکر نہ کر لوں مٹی
 حافظ ناصر مال اسادے بیشک رب اسادے
 میرے نال میرا رب سچا مینوں پ پچا دے
 ایپر بچو جان اپنی دی خیر شکی مسکاروں
 اوہ محبوب جگد جس نے سمجھ دی خیر منائی
 لینے رب اسادے اسکی سمجھ لوں نال رلایا
 دے پیے ہورا مصائب تمامی دے پیے امت ساری
 ذرہ فکر نہ کر صدیقا نہ راکھا رب ہمارا

دشمن ساڈا ساڈے اوپر غلبہ مول نہ پائے
 دنیا دے دچہ ایسا جیہڑا شفقت والا سائیں
 بیشک جس نے ساتھ محمدی پھر یاد لولن لول
 غار اندر جیول ابوبکر لول کہیل شاہ نیاندے
 جہان لال دچہ کلے طیب رزقہ کیستہ کوئی
 جس دن روز قیامت ہو دہر کوئی بدلہ پائے
 اسدے بفرمان کائے ابو جہل دے پیائے
 کوئی وسیلہ نظر نہ آوے رد و ہتھ ملے سن
 کہن ہائے افسوس میں بھی دنیا جگد چالے
 ہائے کیول سال پاک نبی دی کیتی تالبداری
 تے افسوس فلانے تائیں دست اس میں نہ پھیرے

ہر دشمن ہتھیں ساڈے تائیں خالق پاک بچا دے
 محشر اندر کوئی بھلا دے امت اپنی تائیں
 کوئی نہیں خطرہ اس دیکھ تائیں فضل خدار جمالوں
 ایسے طور قبر و چہرہ میں کلمہ ساتھ جنہا ندے
 ساتھ محمدی کو لول تھکے کسے جہاں نہڑ ہوئی
 بھلو کالوں شان محمدی خالق پاک دیکھا دے
 تک تک شان محمدیاں دیکھ چوں تادوں سار
 مارن چک تھال تے ظالم تے ارمان کر لیں
 ہوئے ساتھ رسول اللہ دے رستہ پکڑن والے
 دوزخ دے دچہ سٹیا سالوں ابو جہل دی پاری
 جیکر ساتھ نبی دے ہونکے کیوں دوزخ دچہ پھر دے

وَيَوْمَ يَعْضُ الزُّلْمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يٰلَيْتَنِی

اور جس دن کاٹ کاٹ کر کھائے گا ظالم اپنے ہاتھ کے گا افسوس کس طرح بگڑی

اَلتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا یَّوۤیَلَّتَنِی

ہوئی میں نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے ساتھ راہ لے خرابی میری کہیں نہ

لَمَّا آتَّخَذْنَا خُلَیۡلًا

بگڑی ہوئی میں نے فلاں کی دوستی

ایسے طور کرن فریادال تے افسوس کھاون
 تالبدار محمدیاں لول ملن شان ترا لے
 سچے دل ہتھیں پاک نبی تے جو ایمان لیا دے
 مال محبت کرے شفاعت شافع او گنہاراں
 بخشی رب شفاعت کبریٰ پاک نبی سر در لول
 دنیا دچہ بھی کل نبیاں ہتھیں علی منصب پائے
 جن ن خوف اکھوں مرسل پھر پھر کنبین سارے
 اس دن حضرت سرور عام شافع بن کرا دے

پراوہ دیلا ہتھ نہ آئے جے لکھاں بچتا ون
 ساتھ نبی دے جنت جاوون امر قبول والے
 بھالوں عیسٰی پھر یا ہوئے آپ نبی بخشا دے
 ایہ درجہ بھی کسے نہ پایا با جہول شاہ ابراہاں
 کل نبیاں ہتھیں فضل کیتا سید خیر بشر لول
 روز محشر بھی اعلیٰ درجہ رب عطا فرمائے
 نفسی نفسی نفسی نفسی ہر یک کہلا پوکارے
 بھتھیں اول امت اپنی مولا نہیں بخشا دے

وچہ محمود مقام محلے پاوے قرب حضور
ایہ محمود مقام جو رب نے خاص بنایا
ہو رہا جو نال کفاراں لڑنا لے تلواراں
زناں بہان یاں بکڑ لیا دن کہن انگ غلامان
خدا مال غنیت سار ارب حلال بنایا
ایوں مراتب جہڑے ثابت امر قرآنوں
جتنے نبی رسول تمامی خالق پاک آپاے
کے علاقے اندر آیا کوئی نبی مہربان
قوم کے دارمیر ہو کے کوئی پھیمبر آس
تھوڑیاں تھوڑیاں تو ماں سجنوں تیاں خالق باری
تھوڑی تھوڑی امت سجنوں ایوں بخش ہوئی
سرور عالم سبہ لوکاں لوں ایہ فرمان سنایا

جو کہ طلب کرے درگا ہوں سبہ پاوے منظور
باہجہ محمد ہو کہے لوں نہیں عطا فرمایا
مال انہا ندے لٹ لیا دن جابر شاہ ابرار
کتنے عقد حلال بہانہ کارن الیٰ السلام
ایہ درجہ بھی باہجہ محمد ہو کہے نہ پایا
متم نہ ہو دن محشر تائیں باہر حد نبیاں لوں
آپ علاقیاں اندر مرسل ہو کے آئے
کے علاقے اندر کوئی جویں خداؤں ناں
کے نبی لوں قوم کے دامرسل رب بنایا
تھوڑے تھوڑے رقبے اندر کرن رسالت جاری
گل دنیا دارمیر ہو کے نبی نہ آس کوئی
اے لوگوں سب دی طرفے مرسل ہو کے آیا

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

اے لوگوں میں بھیجا ہوا ہوں خدا کا تم سب کی طرف

گل دنیا دارمیر کر کے بھیجا خالق سائیں
تھوڑیاں تھوڑیاں تو ماں یوں دو مرسل آئے
حضرت نوح نے وہ نورباں عمر مبارک پائی
وے پھر ماراں کھا کھا دکھا اٹھائے بھارے
مروزناں سمجھائی بندے جو ایمان لیاے
اتنی مدت اندر سارے ایہ کہ مومن ہوئے
ترقیہ درہے سب عمر مبارک سرور عالم پائی
تھوڑے عرصے اندر انعامیں کیتا رب ہماری
سارا عرب ہدایت پاک کے دین اسلام لیا یا
جہڑے منکر دین نبی لوں کر دے آہے
سکے نہیں ہجرت کر کے آیا نبی مہربان

ایسا رہے باہجہ محمد ملیا کس دے تائیں
انہاں تھیں بھی تھوڑے بندے کہ ایمان لیاے
لو تھوڑیاں و عطا سارے دے حکم خدائی
چالی مرد کفاراں و چوں مومن ہوئے سارے
باقی منکر رہے تمامی سنن وچہ نہ آئے
باقی غرق کیتے رب فہروں نال خواری ہوئے
ترقیہ برساں بعد رسالت کر تبلیغ سنائی
پھر بھی پئے کلمہ بولن نال خدا دی باری
گل ملکاں وچہ شان محمدی خالق پاک دکھایا
اوپا آخر مومن ہو کے قدام اندر ڈھکے
اوپا مکہ کلمہ پڑھ کے خادم ہو گیا سارا

ہو رہی ہیں ملکوں اندر دین اسلام پھیلا دیا
 کل دنیا دین اپنے دی خوش گزرا کھڑائی
 کیسی فتح عظیم خدا نے بخشی شوکت شانوں
 جس کم کارن دولت ربا دینا اندر آئیا
 چڑھ کے اوپر صفاء دے بانگالہ سنایاں
 اوہ آواز حوالا اللہ داکڑا ہیا ہکو داری
 پیتا از مبارک جدا جا کے ہر ہر جا میں
 باطن شان محمدی جسوں خالق پاک دکھاوے
 سنے وہ بھی حسن محمدی جسوں لطف دکھایا
 بیلیاں حق میں بھی فرق نہ کیتا نہ کج بالوں جانوں
 عشق محمدی دین محمدی جس گھر جاتی پانی
 بے نغتاں حائل ہو یاں بھے دولت پائیاں
 سبھ نیایں حق میں علی اولی شان بنی نوں ڈھیا

کتنے شاہاں سرکشاں لوں مسلمان بنایا
 انہیں دیکھ بہار اسلامی تارلت فرمائی
 کر منصور مظفر دیر یاد دیا دے میدانوں
 کر کے گیا گل پورا سوہنے طوبہ پایا
 مشرق مغرب دہن پرت پیاں پھر ملک لوکایاں
 پشت بہشتی گل خلقت لوں چیر گیا یکبارہ
 لا کہاں مومن ہوندر سن دز قیامت تائیں
 سر جاتے تاجاوں دیو کلیوں باز نہ آئے
 دانک صدیق پیائے تھے سب گھر بار لٹایا
 سبھ کجہ تیرا کجہ نہیں میرا کھیا بول زبا لوں
 پھر اس گھر وہ چیز کسیدی حاجت سے نکائی
 جس گھر دیا قدم بنی دارمیت جھڑیاں لایاں
 ہو دے کون پندیر فقیرا بنی محمد جہا

مقابلہ وفاداری حواریاں علیوی و یاران موسوی وفاداریاں محمدی علیہ الصلوٰۃ والسلام

حضرت عیسیٰ دنیا اندر جتنی عمر گزارمی
 جدوں صلیبی وارن ہو یا اوہ بھی چھوڑ سداے
 سرور عالم اس دے نالوں دہی عمرانی
 یک لکھ چوی ہزار اصحابی رب عطا فرمایا
 سارے جان نثار بنی دے خادم دلوں بجاوں
 جت دل نال رسول اللہ کر کے گئے چڑھایاں
 شیرا ہی سیف الہی اعلیٰ لقب جتہا دے
 شاہ علی بن لوں سرور عالم اسدا شرف دے

ہوئے اُسدی تاج اندر باراں کل حواری
 نس گئے حضرت عیسیٰ کو لون جانے نظر نہ آئے
 تا بھی رب کے قتل کریم نہیں کل مخلوق نوای
 لکھ حواریاں نالوں جیڑا اک اک بہتر آیا
 جدوں دشمن لڑنا چاہے نا ہارن میدانوں
 مارا ڈالے دشمن رب کے کھتیاں صفائیاں
 ہر دشمن تے غالب اغلب دوست شاہنیاں دے
 شیراں وانوں چیر دگا دے چیں پا چڑھ دہاے

انہوں حضرت خالدؓ دے حق کہیا شاہ ابراہاں
 ہے صدیق عتیق اللہ و القب حضوروں پایا
 حضرت عمرؓ بہادر ایذا تیغ جدول لشکارسے
 بے فاروقؓ بہادر جس نول کہیا شاہ جہاناں
 شاہ عثمانؓ تو نگر بھار دولت مال لٹا دے
 ایسے دوست پاک نبیؐ نول بخشے رب انماں
 جس لیے سردار رسولان حکم جہاد سنا دے
 جتھے جا کے مورچہ لادن جنگ جہاد مچا دیا
 بھاویں پھولیں بکھے ہوں فاقے جال نہانڈے
 دین اصحاب نبیؐ سرور دے دین انہا دنیاں کاں
 لکھا ان دشمن تابع کیسے لکھاں مارا دے اسے
 حضرت عیسیٰؑ نال یہوداں جدول فریب کیا یا
 انہوں حضرت موسیٰؑ حیدم حلیہ کرنا لڑائی
 حکم بتایا قوم اپنی نول چلوشتانی جاواں
 لکھن کلیم اللہ نول قوم جو ان کی ساری
 جتک شام زمین د اندر رہیا دخل نہا ندا
 جاتوں آپ تے رب اپنے نول لیجاناں سداں

سیف اللہ تلوار لہی کردا مار و ماراں
 کر دتا آزاد خدائے پاک نبیؐ فرمایا
 دہشت نال کفاراں تائیں جان و چھٹ نیلکے
 جس دسائے لولوں ڈر کے بجا پور شیطاں
 جو کچھ خرچ ضرورت ہوئے جگہاں چہ پہنچا دے
 نال اشائے یار پیارے کرن تصدق جاناں
 جاناں اں سب سب حاضر نا کوئی غدر لیا دے
 جتک پوری فتح نہ پاؤں واپس کدنی آؤں
 پتے کھا کے کرن گزارہ تے تلوار چلانڈے
 جہناں فتح خدادے فضلوں کیسے ملک ہزاراں
 بھاویں آپ ہوئے قربانی لڑوں باز نہ آئے
 ہو گئے دور خواری سارے کسے نہ سنگ نبھایا
 شام ملک د فتح کرنوں کیتی اوس چڑھائی
 شام زمین مقدس اندر دخل حکومت پاواں
 قوم جبارا اوسے اوتھے وڈی زور آور بھاری
 ہند نال تسارے ساتھیوں مول نہ کوئی جاندا
 جاکے جنگ مچاؤ دونوں ہسالاں سین تائیں

فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّا هُنَا قَاعِداوْنَ ۝

پل جاتو اور خیرا رب سولو دے دو نول ہم ہیں بیٹھیں گے

فقتہ کو قوم موسیٰؑ دی جتنی آہی ساری
 اپر دو شخصیاں دے اوپر رحم خدا فرمایا
 بارال بار کلیم اللہ دے جو اصحاب پیارے
 انہاں دوہاں نے قوم اپنی نول بہت پیا بھایا
 حضرت موسیٰؑ سب دے حق دھیر بری دعا فرمائی
 یوحناؑ تے طاوت دوہاں نال خالق پاک بچایا

کوئی نہ لگا آکے اُس د کسبہ ہوئے انکاری
 یوحناؑ تے طاوت جہانڈے نام مسٹر لیا یا
 انہاں دوہوں دواہیہ کھڑے باقی مر گئے سارے
 اپر کوئی نہ آکے لگانہ کوئی ات دل آہیا
 پتے رب ہلاک تہامی موت ہلاکت پامی
 انہاں دوہاں نول موسیٰؑ پچھے مرسل رب بنایا

واہ سبحان اللہ کیا دوست پاک نبی سرور ہے
کراتفاق اصحاب نمیدے حق سے دہا پونے
قت زور محمدیاں سے پایاں جگہ دہایاں

جو فرمان بناوے سو مہا تررت آئنا کر دے
ہو مردار کفار بچاے سسری داگوں سے
تاہیں وہ قرآن خدا نے ایہ صفتاں فرمایاں

حَمْدُ رَسُولِ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ

محمّد رسول ہے خدا کا اور جو اس کے ساتھ ہیں زبردست ہیں۔

عَلَى الْكَفَّارِ رَحِمًا وَبَيْنَهُمْ

پس سورۃ فتح

کافروں پر نرم ہیں آپس میں

پاک رسول محمد نالے اس دے بار پیارے
یعنے جد کوئی کافر دشمن آوے پیش انہاں سے
نا پھر وہیں جواب نبی نول دتا جیوں مویاں
ایش آواں لڑنے کارن نہ ایہ ساتھ نبھاواں
واہ اصحاب محمدیاں نول رحمت لکھ ہزاراں
احد بدر حزاب وغیرہ کینیاں جہاں لڑائیاں
ابھیں دیکھن یار پیارے کئی شہادت پاندے
ہو قربانی یار حقانی لڑ دے وجہ میداناں
واہ و اصدق محمدیاں نول سختیا خالق باری
دین ملن گھر بار پیارے گز بنی دے چوڑے
اگے آکے جنگاں اندروں سے تلواراں
صدقے جاوے دوڑے آون جان تلی تے دہر کے
وجہ جہادال کرامداداں جاناں مال لٹائے
جو آئی سو جہل نبھائی جو بیستی سو بیستی
طرح طرح دیاں سے تکلفاں اپنے تے تہیاں
کیا ہک صدق عورت والا ذکر کتابیں آئیں

رب فرمایا کافراں اوپر غالب اعلیٰ سارے
عیسیٰ دے حواریاں داگوں رکے نش جانڈے
توں تے بتر احاد دوزوں کرے پھر و لڑایاں
کاہنوں تیرے گراہناں تہیں مفتی حان کواواں
پورا ساتھ نبھایا جہناں نال سید ابراہاں
جنگ حنین تبوک تے خیر ہو رہتیریاں آہیاں
تا بھی ہمت مول نہ ہارن دور ہشتیاں جائے
وانگ پنگاں عاشق سارے بھیج بھیج دیواناں
سچ محبت آہن اسوں سچی ایہو باری
دولت مال تصدیق کیتے سسے لہوڑے جوڑے
سر دیون بھٹیں رنہ کیتا پاک نبی دیان راں
من حکم پیارے والا سوبسم اللہ کر کے
بھانویں آپ ہوئے قربانی امروں عذر لیاے
ایہی نبی پیارے نول ہرگز کنڈ نہ بستی
پراوہ شوق محمدی تاہنگاں دم دم دھن تیاں
جویں پیار محمدی اسوں رگ رگ وجہ سمایا

ذکر عورت مجہ صادقہ صاحب کامل ایمان

کرن روایت اُحد و ہارے ہوئی جدوں انی
نالے ہو را صحابہ نبی دے ہوئے شہید تیرے
چوہ شیطاں پہاڑی اُپر اُچا بول سنایا
پیا تزلزل شکر اندر سن کے کور بولا را
جو جو دور بنی تھیں دوست یا ر پیارے
کافرا یہ آوازہ سن کے تیزی اندر آئے
یا حضرت ایہ لشکر اندر شیطانوں جھوٹ اہلایا
دیکھو فوج فرشتیاں والی بھی رب اسمانوں
تا پھر حضرت لشکر اپنا بوڑج صبح کر سارا
خیزیں پاک رسول پیارے جوں جمال کہایا
دوئی ہو گئی طاقت سجدی دیکھ رسول پیارا
اپر جھوٹی خبر بلانی جو شیطاں لینے
جیہڑے مومن وچہ مدینے باقی آئے سارے
کچھ لڑکے کچھ عورتاں آہیاں کچھ مرد و دیے
ناادہ باہر پہنچ سکے جو پکی خبر لیاون
عورت ہک اونہا نے دچوں مومن نیکوانی
روندی جاوے تے فرماوے میں صدقے میں ری
جاں ادہ دور گئی ادہ انیوں کردی دوہا یاں
پہلوں ہک جنازہ پلاراہوں اُسے تائیں
دیکھ نمائی دور بخانی کستا بول آوازہ
لوکاں کہیا بابل تیرا ہو یا شہید و چارا
لوکاں کہیا ورنج اگیرے جاں وہا گے آئی
دسوا یہ جنازہ کس دا کون ایہ لہر سدہایا
تا بھی اول خدا دی کچھ پرواہ نہ تہستی
لوکاں کہیا خیزیں آئے کل امت دا ہیں

دند مبارک پاک نبی دے پاک شہادت پانی
حضرت حمزہ رہا شہادت جنت سیتے ڈیرے
ہو گیا اج شہید محمد جھوٹ طوفان ہولایا
کیا جانن جو شیطانوں دشمن مکر کا یا بھارا
پے گیا ڈاڈا فکر انہا نتوں ہو گئے سست بیچارے
اویسے ویلے وحی خدادا آپ پیغام سنائے
دیو سنی لوکاں تائیں حکم خدا فرمایا
مارا ڈاون دشمن تیرے حکم خدا جس انوں
سبھ انوں خوب سنی دتی حال سنایا سارا
دیکھ زیارت ہر مومن انوں صبر دلاں وچہ آریا
ہو پیشا رکفاراں اوپرے گیا لشکر سارا
پہنچ گئی اوہ خبر تمامی جا کر وچہ مدینے
سن کے خبر وفات نبی دی روون درواں
جو ناقابل جنگ کرن و صنف بڑھاپے گہیرے
ناادہ گھر وچہ بیٹھ سکے نا صبر دلاں انوں
جنت دل جنگ نبی دا آہا اُس طرف اٹھ دہانی
دے کون جیسا تیری حال حقیقت ساری
انوں فوجاں پاک نبی دیاں پلایاں اپنی
اگے تیرے اگے کچھ پڑے محمد دعا میں
صدقے جاواں و تو میںوں کس دا ایہ جنازہ
کنندی میں ایہ پچیاں تائیں دستوں پیارا
انوں ہو جنازہ پلایا تا پچیا اسانی
لوکاں کہیا ویر پیارا تیرا بابل جایا
کنندی دسوا پاک نبی دی کیا کچھ حالت بلینی
تا پھر سو اگیرے اوتھوں آئی چائیں چائیں

اگوں ہو حنازہ اسنوں ملیا تریجی واری
 کس دا ایہ حنازہ آوے دسومیرے تائیں
 کھندی کچہ پرواہ نہ یلینوں ملے رسول پیارا
 تا پھر ہورا گیرے اوھوں دور شتانی آئی
 کھندی کون حنازے والا ایہ مقبول سہارا
 تا پھر اس مقبول زنائی بول ہو ہوں فرمایا
 جسکر کہی ہزاراں ہوئے میرے پت پیار
 جسکر رب دکھایا خیریں کل امت دا والی
 نام خدا دے دسومینوں اوہ محبوب دلاندا
 لوکاں کہیا ختم رسول آل اوہ تشریف لیا دے
 تاں پھر اوھوں نال خوشی دوجاں لنگ پید
 خیریں آیوں رب ملا یوں یا حضرت سردار
 بھل گیا اپنا ٹیر سارا باجہ تاتے یوں
 سرور عالم حق اس دیوچہ کیتیاں بہت دلائیں
 نالے کچہ وظیفہ اس والا یا نبی پیارے
 واہ سبحان اللہ کیا اسدن رحمت چھریاں لایاں
 ایہ ایمان اک عورت والا ذکر سنایا تینوں
 اَشِدَّاءُ عَلَی الْکُفَّارِ جہانمے شان خدا فرمایا
 قَدْ فِی قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ خدائے کیا حق جہانمے
 فَرِيقًا تَقْتُلُوْنَ جو کتنے کر کے قتل آڈائے
 نالے شان اصحاباں یوچہ کہیا خالق سائیں
 نالے گھرتے بار اناہندے ولت مال اناہندے

تا پھر ہو غمناک و چاری تیکھے درد الہی
 لوکاں کہیا خاوند تیرا پیر تیرے داسائیں
 لوکاں کہیا رحمت عالم تیکھے آون والا
 اگوں ہو حنازہ پوٹھا آون لوک اٹھائی
 لوکاں کہیا پھر اتیرا بے فرزند پیارا
 شکر خدا دا ٹیر میرا چنکے راہ سدھایا
 میں ک وال نبی دے اتوں کردندی بھوار
 تجھ پرواہ نہیں میرے تائیں پس قبیلے والی
 حد تک کہیں دیکھاں نا ہیں ممبر نہ کیتا جاتا
 فوجاں دچکار پیارا چند جہلکدا آوے
 خدمت دچہ حاضر ہوئی کہلی دُعائیں سیدی
 اک اک قدم تیرے دے اتوں صد عالم سارا
 میں آرام دے لوں آیا کہیں ڈھائیوں
 سنے شہیدان رب اسنوں رحمت دھریاں
 بیچ محبت پاک نبی دی دولوں جگ سنوارے
 وانگ زلیخا بڈھی عاجز کل مراد الہی پایاں
 شان بیان کراں صحاباں کیا طاقت ہر یوں
 غلبہ پاکے کفر غاناں کر مغلوب چلایا
 یعنی دلاں کفار الہی یوچہ ڈالے رعب نہاندے
 دَنَاسِرُونَ فَرِيقًا کتنے کر کے قید لائے
 دنی بخش زمین اناہندی ساں تاتے تائیں
 سب چیزاں دے ہو گئے مگروں رشت تیں نہاندے

وَأَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضَاكُم

اور ملا دی تم کو ان کی زمین اور ان کے گھر اور ان کے مال اور ایک زمین

تَطَوُّهُمَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

اور ہمیں پھر سے نئے قدم اپنے اور اللہ ہر چیز پر قادر ہے (سورہ احزاب)

دعا اسان تسانوں سمجھ کجہ دولت مال انہا ندا
بھی گھر بار مکان تمامی کی پرواہ اسان نول
تھے قدم نہ پایا اگے نہ ڈھکیاں اوہ جا میں
دوہاں طرف اشارہ ایسے تھے ہن مفسر عالی
کر تقسیم مہاجران اوپر پاک بنی ورتائی
ہولا ہو گیا بوجھ انہاں تہیں یزین سے پاروں
جسیریاں یہودال کوہوں مورزین منہجہ آئی
مالا مال کیتے رب سار داغ دلال ددہوے
دولت مال تصدق کیتے جانال گہول گھایاں
جس تہیں منگے جان پیار عذر نہ کوئی آنے
کھلے آدین علم بن دا خبراں دیکھ فرالوں

یعنی جہاں کفاراں تھیں ماریا منہجہ لساندا
نالے اسان زمین انہا ندی دتی بخش تسانوں
نالے ہور زمین انک کشتی اسان تسانے تھیں
پاک زمین مینے والی دوجی خبر والی
جو نزدیک بدینوں آئی رب زمین دیوالی
اگے سمجھ انصار انہا نول دیکھ خرچ پیاروں
جاں پھر خبر فتح ہویا تانال امداد خدا فی
اس دیکھ مال اصحاب تمامی بہت آسودہ ہوئے
ایسے خدمت دینی پاروں موحاں بکریاں
ایسے دین نبی دے اوپر سمجھ اصحاب وکالے
سدا تیار پیارے کارن حاضر دلون کالوں

فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ (سورہ احزاب)

پس کوئی ہے ان میں سے کہ پورا کر چکا ذمہ اپنا اور کوئی ان میں سے راہ دیکھتا (شہادت کی)

پورا کر گئے ذمہ اپنا اہل شہادت پائی
دیکھاں کس ویلے ہن سالوں رب جنت چہ گھلدا
یعنی جان لڑاون کارن کرے کھلے تیاری
دیکھاں کس ویلے ہن ساڈی وار شہادت آئے

یعنی بعض انہا ندے وچوں ایسے مرد خدا فی
بعض انہاں تھیں چہ اڈیکال کن راہ اہل دا
انہاں احد بدروچہ اپنی دتی جاں پیاری
وہیں موت اپنی دارستہ رب سچا فرماوے

میت

رو

چاچا انس میرا ایک آہا نضر ہبادر جایا
اپر رہ گیا کسے سیبوں اوہ معقول غفاری
اپر ایہ اس موقع اوپر پہنچ نہ سکیا بھائی
ماتے نصیب نہ ہویا عینوں جنگ روچہ جانانا
رکھیا میں محروم اوہ تہیں ماہ قسنت یاں کاراں

حضرت انس روایت کردا ترمذی اندر آئیا
جنگ بدروچہ نال نبی دے کیتی اول تیلری
ڑکئی ساری فوج نبی دی ہوئی شرع لڑائی
بہت امنوں کرے پھر پھول رووے درجنا نا
ابو لڑائی پہلی حضرت کیتی نال کفاراں

قسم خدا دی جبکہ اگلے موقعہ بنیاں کوئی نہ
دیکھ گار بہت سیری جیوں لڑائی کرن
اس گل کر کے اس دنیا میں خوف دے چہ آیا
آخر اگلے سال جہوں پھر ہوئی اُحد لڑائی
جنگ اندر آجماں ہو یا لے تلوار سہارا
بچن لگا سعد پیارا کت ول نیت ہوئی
آخر پڑھ بسم اللہ جلدی رن وچہ آ کے ڈریا
پہلوں پکڑ کفاراں سندی چنگی جہنڈ بہائی
وچہ شہیدان اخل ہو کے جنت طرف سد مانا
دس دتاسی پہلوں اس نے نال حکم ب عالی
بعد شہادت ڈھٹی لوکاں اُسدی لاش پیاری
اسی زخم برابر اسنوں آسے بدن دولے
نلے ربانے سوکھا ہوندا مومن نام سدا نا
نال زبانی آل نبی دی بن بہندا ہر کوئی
نال زبانی امت بننا ہوندا بہت سوکھا لا
کچھ نہیں مشکل اصحاباں دانا حق بغض کھانا
جے اوہ ویلا حاضر ہوئے سر و سن تلواراں
کیمہ پڑی مشکل گھوڑ چہ پہ کے گلہ اُہنا ندا کرتا
دوست دشمن گھر دے اندر کیا معلوم چوے
نوب نمونہ دوستی والا جگہ اُہناں دکھایا

جاسا نال رسول اللہ کے کریمت ہوئی
پچھلی کسر نکالاں ساری یا ماراں یا مرساں
کیا مقدور میرا میں ایسا داسر سخن الایا
آیا ساتھ رسول اللہ کے ادم مقبول خدا کی
اگول ملیا اُس دے تائیں سعد معاویہ پیارا
کنہدا اتول آسے مینوں جنت دی خوشبوئی
نال قریشیاں مکے والیاں خوب بہادر لڑیا
آخر جیونکر چاہندا آہا اہل شہادت پائی
جس می وچہ اڈیکال سنوں پورا سال دہانا
اُحد پیاروں آسے مینوں خوشبو جنت والی
نیزے تیروں تے تلواروں زخمی آہی ساری
سوکھے نہیں پید سیر فقیراں درجے جنت والے
اپر عملیں مشکل اس دا ثابت کر دکھلایا
اپر تہوں تھار ہو سی جڈں قیامت ہوئی
لکھی پتہ تہا میں جس دم مل سی امت والا
اپر مشکل وانگ اُہنا دے لڑکے سیس کھانا
اُس دیلے پھر معلوم ہوئے قدرتی دیاں یارالا
اپر مشکل راہ مولائے دین بچاکے مرنا
جے تلوار سرے تے ہوئے تہوں بکیرا پیوے
رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُمْ حَقُّ بَہانے آیا

رَضِیَ اللہُ عَنْہُمْ وَرَضُوا عَنْہُ

راضی ہو یا ان سے خدا اور ارضی ہو گئے وہ خدا سے

راضی ہو گئے اسلئے نہاتے اور سادے پر راضی
اساں اُنہاتے خوش کرنے نوں تحسیناں فرمایاں
اساں اُنہاتوں دوزخ کو لوں دنیاں بخش رہایاں

بخش دتی ایہ سند جہان توں آپ خداوند قاضی
خوش بختا اُنہاں سادے تائیں چہور شرک پیار
اُنہاں ساڈا دین قبولیا تے مدال پونچا یاں

اُنہاں سالوں راضی کیتا کر کرنیک کما یاں
 اُنہاں سالوں راضی کیتا وچہ جہاد لڑا یاں
 اُنہاں اساتے سستے اندر جاناں مہول گہاں
 اُنہاں اساتے راہ وچہ آکے دولتاں سب لٹاں
 اُنہاں اساتے خدمت اندر کاراں غیر لڑا یاں
 اُنہاں اساتے دیاں ریاں پرکتیاں دل چڑھا یاں
 اُنہاں اساتوں اُنی کیتا بدولتاں دین و دہا یاں
 اُنہاں اساتے خوش کرنے نوں تکلفاں چرھا یاں
 اُنہاں اساتوں باتاں کو تصدیق منایاں
 اُنہاں اساتے دست و الیاں یاں لڑنھا یاں
 اُنہاں اساتوں دیاں غیشاں موجاں نیا وچہ کرا یاں
 اُنہاں اساتے خوش کرنے نوں سب گہڑے بارو سلاں
 اُنہاں اساتوں اُنی کیتا چھوٹے وطن پر پیے
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا ہجرت اپنی پارو یاں
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا طواف اُڑی آئے
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا جاناں لال لٹائے
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا بن کے مرد سپاہی
 اُنہاں اساتوں راضی کیتا وچہ پانی زندگانی
 واہ بجان اسدرب عالم راضی اُپر جہناں دے
 وچہ لاریب کتاب جہان دیاں صفتاں توں

اساتوں اُنہاں راضی کیتا رحمت جھڑپاں لایاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا دولتاں فتح دیاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا اندر جاں محب بنایاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا نالوں تیاں دن سوایاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا تھوڑے کھم وچہ دیناں کٹاں لایاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا مدد نال رلا یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا عزت و دیا یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا آسائشاں کر راضی کھلایاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا بخشے ہیراں بہیہ چلایاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا گلیاں پھلیاں بخشاں کل خطا یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا حوراں دین و دہا یاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا پردیاں بخشے محل جہاں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا توڑی دن بنائے ساسے
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا خود اپنے درباروں
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا قرب عطا فرمائے
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا تہیں دے شان و دہائے
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا بخش حکومت شاہی
 اساتوں اُنہاں راضی کیتا عظمت بخشی دوین جانی
 بندہ عاجز کی کر سکے شان بیان اُنہاں دے
 بھی نوریت انجیلوں ثابت ہو کر کتابیں لایاں

ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيلِ الْخ

یہ کہادت اُن کی تورات میں

اور کہادت ان کی انجیل میں :

یعنی وچہ تورات اُنہاں کی صفت خدا فرمائی
 جیوں زراعت سکے پیلوں چھوٹی نظری آئے
 دوا قیست بنے پھر ہار اُٹھل چل آں نکالے

تے وچہ انجیل تہاں ی ایہ مثال سنائی
 آپھر موٹی عڑی ہوئے دم دم و دہری جاوے
 دیکھ زراعت اُنی بودن کہتی بہن واسے

ایہو مثال اسحاباں سندی ب صاحب فرماندا
 آپھر رب وداون لگابی جماعت بھاری
 مالامال کیتے سب فضلوں رحمت مینہ برسائے
 داخل ہو یاں دین نبی وچہ کئی فوجانڈیاں جاں
 پڑھ سورہ نصر اللہ وچوں شوکت شان سلامی
 وچہ زور رسول اللہ دا علیہ رب فرمایا
 سرخ سفید ہوو یگا میرا وہ محبوب پیارا
 دس ہزاراں آدمیاں چہ حد تشریف لیا تے
 سونے وانگوں چمکے اس دا سبب مبارک نوری
 صاحب شرم کھوڑاں انگوں سونے مین پیارے
 سونہیاں لبیاں مبارک دویں سوکن نگ جہاندا
 سونے صاف عجائب زوہیوں نے دیاں کرنا
 پیٹ مبارک نیویں اسدا وچہ زور حوالے
 پیر اسدے نگ مردوانگوں سونے صاف پیارے
 ایہ کج خلق پاک نبی دا آیا نظر زوروں
 کعبہ احبار جو یار نبی دا عالمی نیک صفاتوں
 ڈٹھائیں خود اسدے اندر رب صاحب فرماوے
 نا وہ سخت طبیعت ہوو کنا وہ پھر دل دا
 وچہ بازار نہ اچا بولے نرم کلام سداوے
 امت اسدی اکثریتی بولے حمد ثنا میں
 چادر لک دی گئیاں توڑی ہرگز نہ ملکا تے
 اچیاں اچیاں بانگاں کہن اپر بلند میناراں
 رائیں جد شبیحاں بولن اینویں ہو گراوے
 مکے دے وچہ پیدا ہوئی اوہ محبوب پیارا
 وچہ مینے بخشاں اوسلوں قبضہ ہر ہر جانور

پہلو یک قلیل جماعت آہا سبقت انہاں دا
 ہر ہمتاں دی طاقت قوت بخشی خالق باری
 بڑے بڑے شاہزور خدا نے قدام چہ لوائے
 ہر یک طرفوں کرم ہتھیں حمت مازیاں جاں
 کیا خوشخبریاں پاک نبی دیاں بگرامی
 وچہ غزوات سلیمان پتھویناں بولوں آریا
 یعنی گندم گون بدن داسو ہنارنگ نیارا
 جیونکر اچا جہنڈا ہوئے دوروں تھری آوے
 کالیاں زلفاں گھنگر والیاں لگا عطر حضور می
 کھڑیاں ہو یاں پھلاں وانگوں سو خوش رخسار
 بر سے نورانہ اندے چوں سخن جوں فرماندا
 سوہنی چمک وکھاون دوروں نال جوانہ پریاں
 ہا بھی دندا تے جیوں ہو دن گل ہل نیلم وائے
 سونے دیاں ستوناں اوپر جیونکر کسے کھلاوے
 ایم محبوب محمد میرا کھیار ب حضوروں
 کند میں تعریف نبی دی آپ پڑھی توراتوں
 سبھ تختیں بعد رسول محمد دنیا اندر آوے
 نرم زبان تے نرم طبیعت سبھوں میں ملدا
 بریاں نال کرے پھلیا یاں نیک سلوک کھاوے
 بہت پڑھن لکھیاں زری چڑھ کر اچی جائیں
 روشن ہون وضو دے پاروں کمنہ متھ پیر انہاں دے
 جنگاں وانگ نمازاں اندر تھن صفاں قضاں
 جیونکر گھن لکھیاں دا اڈے مالہی اوپر جاوے
 آخر وچہ مینے آکے کرے قیام سہارا
 ہوسی ملک علاقہ اس دا شام ولایت تائیں

ایہو محمد دوست سا ڈارب صاحب فرمایا
دنیا دھوپ ایہ مرسل ہو کے حدیث شریف لیا ہے
حد تک نہ ایہ سبھ لو کال ہوں دین سچاواں
دل کا بھلے دل دے دے جو بھول جانے
خوب شاعت دین میریدی کرسی دھوپ جہاں
ایسے طور تمام کتاباں جو رب طرفوں آئیاں
دھوپ بخیل یوحنا والی سو لہویں بابوں آئیا
حد تک ایسے نہ دنیا اتوں رخصت ہو کے جاواں
ادھ روح پاک تہاں اندر حدیث شریف لیا ہے
جو کچھ کن سی ربیدی طرفوں او ہو بول سناسی
بہتیاں خبراں گوں الیاں تہاں بھول گوں
کیا ایہ دھوپ بخیل مبارک صاف عبارت آئے
دھوپ قرآن جو رحمت عالم پاک خدا فرمایا
اپنے پاسوں کچھ نہ بولے با جہوں امر الہی
نال قرآن برابر لکھیا ایہ معنوں انجیلوں
ایسے طور شہادت دیوں ہو رخصتے سائے
اوپر قرآن کلام اللہ دے نہیں یقین جہانوں
جہنوں نال کلام اللہ دے دلوں محبت ہوئی
کتنی جگہ کلام اللہ دھوپ آیتاں رب فرمایاں
سورہ صفت اٹھا ڈیہ پارا پڑے دیکھ قرآنوں
باقی میں بعد نئی اسماء احمد لو کاتوں فرماوے
کتنی مدت پہلوں اس نے ایہ خوش خبر سنائی
دھوپ صحیح حدیث مبارک خود حضرت فرمایا

ہے متوکل نام مبارک جس دا اساں ٹکائیا
اسکے دین ہوں سبھ باطل پنا دین سکھائے
تہ تک اسنوں دنیا اتوں رخصت نہ فرماواں
سبھنوں اپنی طرف بولائے پاوے فضل ربانے
اوہ محبوب محمد میرا مادی جن انساناں
سبھ دے اندر رخت محمدی خبراں بفرمایاں
آپ مسیح جواریاں تائیں یہ فرمان سنایا
آئے نہیں تسلی والا اوہ محبوب سچاواں
دیئے آن تسلی سبھنوں سدھاراہ دکھاوے
اپنے کولوں کول کسے لوں نا کوئی سخن الہی
کرے بیان بزرگی میری چنگا جانے سانوں
خاص تسلی دیوں والا آپ مسیح فرماوے
خاص تسلی دیوں والا اس دا معنی آئیا
ان هو الا وحی یوحی دھوپ قرآن گواہ
صاف شہادت عیسیٰ والی ثابت ہوئی دلیوں
منکر اچھے نہ منے جیکر کہو مکران مائے
کل کتاباں بھول دیکھاؤ کچھ نہیں رتہا نونوں
ہو رتہوتی دیکھن کارن اسنوں لوڑ نہ ہوئی
اساں حبیب اپنے دیاں خبراں گے بھول گیاں
حضرت عیسیٰ جیو مکرانے کھندا گیا زبانون
احمد نام رسول الہی میں تہیں کچھ آئے
ایہو بشارت عیسیٰ والی پاک نبی فرمائی
آدم نالوں اگے مینوں غاتم رب بنایا

کیتیاں ابراہیم نبی نے میرے حق دعائیں
جیو کر دھوپ سپارے پہلے کہیا اللہ سائیں

رَبَّنَا أَلْعَثُ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ

اے ہمارے رب کھرا کر ان کے بیچ ایک رسول انہیں میں سے

میں تھیں پیچھے اچھا آؤے سبھوں گیا دیندا
اُسوئے ہک تون عجائب ڈٹھا میری مانی
ڈٹھے محل مکان منار شام ولایت والے
بیٹا تیرا برسل کیتا فضلوں خالق ساہیں
رب نے فضلوں شام و غیرہ قبضے اندر آوے
کون صحیفہ حسن و چہا میں حال نبی سرور دا
بعد نبی تھیں دنیا اندر جہناں خلافت پائی
دارت بین زمین و جہناں کیتیاں نیکیاں

حضرت علیؑ میرے کارن گیا بشارت دیندا
جس ویلے میں پیدا ہوا کہیں نبی خدا فی
دور ہوئے سجد پر دے آگوں سے نور و چالے
ایہ ہک خاص بشارت ہوئی حضرت آمنہؑ تائیں
دسی رب حکومت اسنوں ملکایں حکم چلاوے
کیا کیا ذکر سناواں تینوں سید خیر بشر دا
یار اصحاب رسول اللہؐ دے جو مقبول خدا فی
ایہ بھی وچ زبور و غیرہ خبراں ب فرمایاں

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا

اور تحقیق لکھ دیا ہے بنے زبور میں نصبت کے پیچھے کہ آخرا زمین پر مالک ہوں گے

عِبَادِي الصَّالِحُونَ

میرے نیک بندے پیچھے

بعد نصبت اس د اندر ایہ فرمان سوتا یا
چہرے نیک ساڈے بند صاحب گل دن
جے اوہ نیکیو کار نہ ہونڈے کیوں خلافت پائے
چہرے خاص ساڈے بندے نیک کماں اے
مور کھجے کر اے نہ سمجھے ہے معذور و چارے
سارے جگنوں معلم خبیر گیتیاں انہاں کماں
دشمن جیکر لافاں پائے کیا پرواہ انہاں لافاں
حد کرن تہیں نہی تھا انہاں کچھ نقصان پائے
وانک تاریاں روشن میرے سجد و خا پائے

لکھیا اسال زبور و چالے پاک خدا فرمایا
آعز او پر زمین دے اوہ مالک کیتے جاؤن
بعد رسول خلافت نبویؐ آئی سہجہ جہان دے
رب فرمادے اسلے نہاتوں کراں زمین حوالے
خاص خلافت حضرت دکن کیسا صاف اثنا
بعد جناب رسول اسد تھیں جہناں خلاقان پائیں
آپ خداوند صاحب کر کے بخشے قرب جہانوں
سوج چین تاریاں اوپر سو کوئی طعن لگاوے
خاص حدیث مبارک اندر کیا نبی سہارے

جبدی تابعداری کرو حیدرے پیچھے جا سو
سدا راہ اوہ دکھاوے اوہ نیک ہدایت پا سو

اصحابی کا لُحُومِ بَیْہِمِ اَقْتَدِ یُشْمَرُ اِهْتَدِ یُتَمِّ

میرے اصحاب ستاروں کی طرح ہیں۔ ان میں سے جس کی اقتدا کر دے گا وہ راہِ راست سے

وچہ نوریت اصحابانِ سندی صفتِ خدائی
صادقِ مخلص ہوں تیرے سمجھ اصحابِ گرامی
ہتھ میرے دی لائی ہوئی ہنسی ہوں سارے
یا وہ آیت دیوچہ اگے لکھیال یہ اخباراں
چھوٹے ہک قلیل گز ہوں وڈا گروہ بناواں
وچہ وچہ تمام کتاباں سی صاف گواہی
جہونکر وچہ نوریت وغیرہ وعدہ رب فرمایا
یار کبار اصحابِ پیارے ایسے ساتھ لائے
دین گواہی اصحابانِ دی ربذیاں کل کتاباں
بڑے زور آور بڑے بہادر دوست شاہِ غیاث
دُحَمَّا تعریفِ انہاندی آپ خدا فرماؤ
زمی خلقِ پیرِ حجتِ آپ جس چہ کھنڈے
نیک سلوکوں آپ جہانِ دیاں بگوامیاں
رب فرماتے آپس اندر دڑے پیاراں والے
سن میں تینوں جنگِ بکی و انتہور اذکرنا والے

سمجھو اباب کتاب جو لیمیا کی ایت آتی
وائت رہن ہمیش زمین دایر آباد مدامی
کارگیری اسادی تھہ دی اوہ مقبول مایے
چھوٹی اک جماعت کولوں کرسالیں ہزاراں
جداوہ وقت برابر ہو یا سہ کچھ کر دکھلاواں
کسی جلد زنی آخِ سر بخشی پاک الہی
اد سے طور حبیب اپنے نون غالب کر دکھایا
فضل رہے تہیں کافر جہناں کر مغلوب دکھائے
کون خدا داسکر جہیرا گلہ کرے اصحابانِ ہم
بڑے رحیم کریم آپس وچہ صاحبِ نرم دلائے
یعنے آپس ندر آہایت سلوک اہتا ندا
کون کہے ہو یک دوجے نون راہِ اندا میں دندے
مولا اگے ہو رکے دی دال نہ کائی گئے
رحم کماوں ہک دوجے تے ہر ویلے ہر حالے
آپس وچہ اصحابِ جو نکر کرن پیار سچا داں

ذکرِ محبتِ مابین صحابہ کرام رضی اللہ عنہم اجمعین

جنگ کسے وچہ ست اصحابی زخمی ہو گئے بھائی
ڈاڑھے زخمِ نامیاں میں چلن خون فوٹے
سخت پیاس نزع وادیلانجی غالب ہوئی
سنداسی اک ہوڑ محابی رہن پانی تزت لبایا
میںوں بھی کچھ پانی دیوں استغفیں بعد لیا کے
میں نہیں پیندا اول استغفیں جنگِ ایہ نہ پوے

ہو کمزور طاقت ستے ڈگے ہکی جانی
تڑپن پئے زمین دے اتے ستے بار پیارے
بولیا ہک اُنہاندے دچوں پانی بخشو کوئی
حدوں پیالہ حاضر کیا دوجے نے فرمایا
پہلے کہنا ایہو پانی دیدہ یواس نون جا کے
مت کے میرے پندیاں اسدی ختم حیاتی ہتھوے

لے یہ قصہ جنگِ رموں کا ہے دورانِ رات صحابہ میں سے پہلے اصحابی حضرت مکرّمہ رضی اللہ عنہ سے

تا پھر اوہ پیالہ لے کے دوے دے دل آیا
پانی دیوں والیا بھائی رحم کرے رب تینوں
ایہ گل سن کے دوے کیا پانی والے تائیں
نی لے میرا دوست پہلوں اپنی پیاس مٹا دے
تا پھر پاس تریکے اس نے پانی اوہ لیاندا
سانی ذرہ غریباں دل بھی نظر کرم دی بہائیں
سن آوازہ چوتھے والا سبجے نے فرمایا
بدیشک مینوں اپنے نالوں سدی جان ری
چوتھے کول گیا جسویلے پنجوں منگیا پانی
ستوں کول گیا جد آخر پانی دیوں والا
کہند اتحق اسی دا پہلوں اسنوں پنجے پلائیں
موڑ پیالہ اولوں پھر اوہ پہلے کول لیا یا
اپر آن ڈٹھا جد اسنوں پانی دیوں والے
دوے کول گیا جسویلے اوہ بھی لد سدا تانا
ستوں می پنج ڈٹھی آخر خالی لاش نانی
دھچکت ہک دوے می سمجھاں جان گوائی
اپنے نالوں دوسریاں دی رکھی طلب یادہ

اسنوں خدوں پیادوں لکائیجے نے فرمایا
نام خدا دے استھیں پچھے پانی بخش مینوں
ایہو پیالہ میرے والا اسنوں دج پلائیں
مت کے ایسے پانی کارن اوہ ترساندا جاوے
دیکھ پیالہ پانی والا تا چوتھا فرماندا
مینوں بھی کج استھیں پچھے پانی آن پالیں
ایہو پلا دے پانی اسنوں جو میرے کول آیا
اس پتیا تائیں خود پتیا حاجت مٹ لئی سائی
آخر چھپوئیں ستوں توڑی انیوں ت وہانی
پھر اس پہلے یار اپنے دل گھیا موڑ پیالہ
میں نہیں پندیا دسلے باجوں بے اوہ پوتائیں
جس نے پہلوں اپنے کارن پانی سی مٹوایا
فوت ہو یا ادہ اگے استھیں کیتی جان حوالے
ترکیا چوتھا پنجواں چھپواں کر گئے کوچ چلانا
جو کئے روح مسافر شے کسے نہ پیتا ۔ پانی
اپر پھر بھی ترک کیتی دوے دی بہلیانی
ایہو نشانی مومن والی کے رسول خدا دا

لَا يَكُوزُ أَحَدٌ كُمْ مَوْمِنًا حَتَّى يَكُونَ لِحَبِيبٍ لِحَبِيبٍ لِنَفْسِهِ

نہیں مومن ہوتا کوئی بھی تم سے یہاں تک کہ پسند کرے اپنے بھائی کے لئے جو کوہ کہ پسند کرتا ہے اپنے لئے ۔

صاف حدیثوں حکم سنا دے پاک رسول غفاری
حیث تک اپنے بھائی کارن اس دا پیار نہ بھاوے
کتے مطلب اس حدیثوں ظاہر باہر آدن
اول ہتھی طلب کسینوں ہووے چیر کسیدی
جتنی خواہش اپنے کارن دلوں محبت ہوئی
سوہنا کھانا سوہنا بانا سوہنا عمل نرالا

چہڑی چیز کسے نوں ہو واپنے کان پڑی
تد تک کوئی تدا دے چوں مومن کہیا نہ جاوے
طرح طرح دی عبرت اسوچہ پاک نبی فرماون
اتنی دوے مومن کارن رکھے طلب سیدی
اتنی خواہش دے کارن فرق نہ رکھے کوئی
جیکر کرے نصیب کسے نوں فضلوں حق تعالیٰ

جیو کر تن اپنے دی خاطر کرے پیارا نہ اندا
جسے کول نہ کھانا ہووے اسوں بختے کھانا
جسے عمل نہ چنگے ہوون اسوں عمل سکھاوے
اپنے واکت اربھے دو جے مومن تائیں
دو جا جو نہ غنیت اپنی کرے پسند نہ کوئی
نیجا جیو نہ ہووے اپنا دولت مال پیارا
سو سخی چیز کسے دی تک کے مول چروائیں
نظر اموں گھر اپنے دھچہ جو کر غیرت کہاں
فقتہ کوتاہ اپنے کارن جو کچھ چنگا جانے
چہر یاں باں تاں حق اپنے دھچہ نہیں پسند کریدا
کتیما عمل حدیث نبی لے پاک نبی دیان راں
کیسی جان کنڈن دی حالت اپنے آپراہی
ساریاں یاراں نیوں کیتا آپ نہ مٹیا پانی
بھاویل جان اپنی تے آپر کھڑی اصل ٹھاری
یار ہوون تا ایسے ہوون جیوں صاحب نبی و
ہو روایت جنگ کسے دھچہ دو صاحب سہارے
تا جو او دسروں لڑنے کارن طلب نہاندی ہی
مہن لگے ہن جنت اندر کھاواں خیل بچواں
آکھواں سادون لگے دولویں مرد خدائی
واوہ صاحب رسول اللہ دے واہ ایمان آئے
کیا ہک ہو عجائب فقتہ ابو بکر فرماوے

انیوں دو جے مومن کارن رکھے شوق نہ اندا
جس دے پاس نہ کپڑا ہووے کرے عنایت بانا
دیوے مدد ہر قسم دی جتنی دتی جاوے
تا اوہ پورا مومن ہووے پاس جنت جاویں
انیوں غنیت دے سندی مومن کارن ہوئی
انیوں دو جے مومن سدا مال بچانے سارا
ناکچہ جس دے چھکے مومن ہو سخی تائیں
انیوں ہو کر کسے دے کھچہ مندی نظر نہ پاوے
دو جے مومن لوں بھائیوں چہ اپنے نان بچانے
کسے پسند نہ دو جے کارن تار ب دے دیندا
جو فرمان نہا حضرت نیاں مال پیاراں
پانی بچیا دے تائیں اپنی پیاس بہلائی
دے دی ہمدردی اندر دتی جان نہانی
تا بھی دے یار اپنے دی کیتی جان پیاری
پوسے مومن یار نبی دے صاحب نیک عقیدے
قباون کھلے کھجوراں لویں آہیں دھچہ پیارے
سٹ کھجوراں حاضر ہووے دیر نہ کیتی کوئی
دھچہ ڈیجاں ساڈے کارن کھلیاں ہون راں
کتنے موذی ڈیر کی کر کے وہاں شہادت پائی
شاعر عاجز کیا لکھ سکے شان بیاں نہاندے
سبکیات کتاب دھچالے ذکر جویں کر آوے

ذکر حضرت عبداللہ عمنہ

کالازمک نہایت اس واسطے سیادہ تھی
دین اسلام رسول اللہ دی ہرگز خبر نہ کاٹی

بلکن اک اعرابی آریا پاس رسول گرامی
نام اگل داسی سعد بن پیارا غفلت عمر گوانی

حاضر ہو کر پاس نبیؐ کے عرض سوال کر پیدا
حضرت کہیا ناں اساتے ہے ایمان لیا دیں
ایک لکھ سن سے اوسے دے تبت ایمان لیا
مومن ہو کر پاک نبیؐ لڑوں پھر اوہ عرض سناوے
بہت ہی خواہش عقد کرن دی دل میرا جو ہوئی
حضرت حکم قنا پھر اسوں طرف قلائے جائیں
بعد سلام اسادھی طرفوں ایہ پیغام سنانا
حایہ پیغام و تاحد اس لئے کہندا بیٹی والا
جہاں پھر اپنی بیوی اس کے اس ایک لکھ سنائی
لڑکی لڑوں حد معلوم ہو یا مایہ نہیں غیدے
کیا اس لیے لڑکی تائیں یا خوف رہانا
ظاہر صورت دیکھا نہاتوں نظر پسند نہ آیا
کہن لگی اوہ مایہاں تائیں لڑکی ادب تاروں
بہاویں جیو نہ صورت اسدی منظور اسانوں
کرن روایت لڑکی طرفوں وال جازت ہوئی
آخر حضرت سرور عالم کبستنا عقد انہاں ا
عجب نصیب کتنے رب سے کرد احمد نزاراں
وجہ اصحاباں داخل کیتا فضلوں لوق یاری
ہو قربان کمال خوشی تھیں لے حد سنائیں
قدرت رید کی گھر اپنے وجہ وہی جڈں لیا یا
سبہ اصحاباں ساتھ نبیؐ کے کیتی تبت تیاہی
سن کر حکم جہادوں یہ بھی ہو یا ناں روانہ
بعد نکاحوں گھر سے اندر رات نہ ہک لنگھا مئی
سکدیاں سکدیاں شادی ہوئی سبب بنا یا
زل سے بہن نصیب نہ ہو یا لکھن شوق پیادوں

میر جہاں کھنیاں لڑوں بھی ہر رب جنت دیندا
بیشک لڑوں بھی جنت جادوں عالی دے پاویں
ناں مجت ہو قربانی کلمہ بول سنایا
یا حضرت بہن میں عاجز و اعتقد کر ایا جاوے
ایہ پر مینوں کو چہی شکلوں ساک دیندا کوئی
اکھ سلام اسادھی طرفوں جا کر اس دیتا میں
یلمی تیری میرے کارن منگے نبیؐ رہانا
ہوئی کو لوں بچہ کر آپے کر ساں عرض حوالا
شکل سیاہ اعرابی پاروں بات پسند نہ آئی
شکل سیاہوں اسدے تائیں میرا کتہ دیندے
کرن قیاس نہ بھولے مایہ ہے کس دافرمانا
کرن خیال نہ باطن دیوں کن احکم لب یا
کردو عقد نکاح اسادھ احکم نبیؐ کے پاروں
بے فرمانی پاک نبیؐ دی لائق نہیں تسانوں
سن کر پائے راضی ہوئے عذر نہ کیتا کوئی
ناں خوشی سے سعد اعرابی دونا ہو نہ اجاندا
کل مرادوں حال ہو یاں صدقہ شاہ ابراہاں
نالے مل گئی وہی مینوں سندر شکل کواری
نوشہ بن کے وہی اپنی لے کیا چاہیں میں
اوسے روز رسول اللہؐ نے حکم جہاد سنایا
اوسے روز روانہ ہوئی فوج نبیؐ دی ساری
رہا فوج نبیؐ دی اندر خالص مرد یگانہ
رج نہ ڈٹھا وہی تائیں نہ کوئی بات الائی
سینیاں جد فرمان نبیؐ داسہ کچہ کہوں گھایا
صحت عیش تصدق کیتی حکم نبیؐ کے پاروں

سُن اِن نال کلمہ خواناں بھاریا ایل ایماناں
 توں بھی مسلمان سداویں مڈھ قدیموں بھائی
 یاد نہ رہند اہوت اندرتینوں خوف ربانا
 ہر دم حرص ہوا میں چاروں شاعلوں چہ بریاں
 حکم خدا دے منے ناپیں مسجد طرف نہ آویں
 پنج دن ال اعرابی تائیں کلمہ پڑھیاں تھے
 بس پنجابوں اب گئے تیرا دعویٰ مسلمانیاں
 کر کچھ عقل لے ہوئی پیارے پیر نصیحت کی
 سنو حقیقت سعد اعرابی تھے صدق ایمانوں
 سرور عالم ڈھٹا اُسوں ڈاڈھی شفقت آئی
 سعد ازل تے نوشتہ آہیں گل تینوں پرنا یا
 سُن فرمان رسول اللہ دابولیا سعد پیارا
 جد کوئی کلمہ اسلامی ہوئے حکم لٹا ڈاڈھے
 انی عرض سنا کر حلدی رن اندر جاوڑیا
 سرور عالم سُنیاں حسدیم سعد شہادت پائی
 ایگل ویکھ تعجب ہوئے یار اصحاب پیارے
 حضرت کہیا رونے آہیں درد اسیانوں پرنا
 جاں پھر حورال اس دی خاطر جنت چولیاں
 واہ سبحان اللہ رب خالق جس پر کرم کاوے
 جتنے گل اصحاب نبی دے صادق مرد رن
 جہیز می نعمت پاک نبی بول ب عطا فرمانی
 یارے تالیے جہیزے افضل کن جانوں

کیا کچھ حب نبی دی تینوں بھاریا مسلماناں
 جدی مومن ورثہ ساڈا بولیں کروڑ یا مئی
 اچھے کہیں میں مڈھ قدیموں مسلمان پرانا
 کئی نمازاں شہوت حرصوں کو بوقت گویاں
 جرم لافان رن لگے ہیں ہرگز نہ شرماویں
 جتنے داغ کھڑے آہے بھدے تہذیب ہوئے
 بن تکا جے نہ تیرے اندروں نکلی بے ایمانی
 چرک بے فرمانی کرئیں موت سرنے آئی
 جنگ اندر جد حاضر آکے ہو یا دلوں بکاؤں
 نال محبت اس دکھوں پچھسیا نبی خدائی
 اتنی حلدی وہی کوہوں توں کیوں کھڑا آیا
 یا نبی زمان تیرے نہیں صدقے عالم سارا
 کیا وہی کیا مجلس اُس دی پھر کوئی چیز نہ بھاو
 ایسا لڑیا پکڑ فرشتیاں جنت اندر کھڑیا
 رونے نالے ہسے حضرت پاک حبیب خدائی
 ایہ کیا حکمت یا نبی اللہ پہن لگے سارے
 آج دیا مہیا آج پرنا یا وہی چھوڑ سدا یا
 منے اسیں اینا تئوں تک کے رحمت جھڑیاں لایاں
 دینداو گدا جنت جاوے عالی درجے پاوے
 اسے طور خدا دے راہ وچ ہو قربان دکا نے
 سارے جگ تہیں علی اولی ہر یک دولت پائی
 گل امتاں نہیں بہتر جہیزے خبر ان کہہ ترانوں

کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَارِ حُورِ

تم جو بہتر سب امتوں سے جو پیدا ہوئے ہیں لوگوں میں سے حکم کرتے ہو سب

بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

بانت پر اور حکم کرتے ہو ناپسند سے اور ایمان لاتے ہو اللہ پر (پاک ع ۳)

ایک دن کچھ یہود والے کہا اصحاباں دے تباہیں
 تیس محمدی گھٹ اسال تہیں دریشان کھاوں
 اس ویلے ایہ آیت فضلوں خالق پاک تباری
 بہتر ہو تہیں کل متان تہیں جہیریاں سال پیاں
 دسے ہوتیں لوکاں میں چنگے کھم پیارے
 جیلر اہل کتاب یہودی بھی ایمان ایندے
 بعضے لوگ بنائے چوں بین ایماناں والے
 صَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ اللہ کہیا حق اہنا دے
 کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّتٍ رَبِّ لے کہیا محمدیاں لوں
 یار ملے تا ایسے جہڑے جان تبار تباری
 دین ڈھیا تالایا جہڑا کن نبیا تہیں علی
 ملی رسالت ایسی جس نے مرسل سمجھو کاکے
 جہنم لیا تا دتے جتھے کعبہ رب او پایا
 اگے بیت مقدس آہا قبلہ پیغمبریں دا
 پہلوں حضرت سرور عالم بھی اصحاب پیاے
 اپر دلوں خیال نبی لوں آئے ہتی داری
 وچہ نماز کھلوں جسدم حضرت شاہ جہاناں
 کیوں جو متاں خدادی طرفوں حکم کوئی آہا
 آخر رب حبیب اپنے دی خواہش کیتی پوی
 حاصل ہوئی مراد نبی دی خالق دی سرکاروں
 جے معراج ہو یا تا دتے خالق پاک کرایا
 خاص مکان یگانے اندر قربت حاصل ہوئی
 جے پھر معجزے پاک نبی لوں ب عطا فرمائے

سمجھن بہتر شان اسالوں بخشا خالق سامیں
 نالے بہتر دین اساد دین لتا دے نالوں
 سمجھ اصحاب محمدیاں لوں کہیا خالق باری
 اخو جت للناہیں جو ساریاں کال نذر آیاں
 نالے منع کرو بریاں لوں رب یوں من ہائے
 ہوندا پہلا انیاں دا جیکر دین قبول کرنی دے
 بہت انہاں تہیں فاسق فاجر تے بدکار موکا لے
 رسن خوار ذلیل ہمیشہ پھر سن دے کہانڈے
 کل نبیاں تہیں بہتر امت بخشتی شاہ نیاں لوں
 امت کل امتاں تہیں بہتر پانی نبی گرامی
 کل کتاباں چوں بہتر پاک کتاب تراوی
 سمجھ لے نہر لگاؤں کارن سرور عالم آئے
 کل دنیا دا قبلہ جس لوں خالق پاک بنایا
 جاں پھر جگو چہ ظاہر ہو یا سرور کل نبیاں
 اوسے بیت مقدس دیوں پڑن نمازاں
 پڑھاں نمازاں بیت الشہول جچا پے باری
 ایہو خیال دے چہ کر کے دیکھن ول اسماناں
 مکے دیو چہ بیت الشہول قبلہ رب بنا دے
 پڑھو نمازاں بیت الشہول آیا حکم تصور می
 ایہو قبلہ رب بنایا ادب نبی دے پاروں
 جتھے اگے نبی کسے لوں ناہیں رب بولایا
 احدا حملدے باجھہ تر جیا جتھے ہو رہے کوئی
 اتنے بخشے جتنے اگے سب نبیاں نہیں پاسے

سمجھ کچھ ذکر بیان نبی دا بولاں پڑھ صلواتاں
 اتنے پڑھاں درود نبی تے جتنے دن تے راتاں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا

الہی درود صحیح ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے سردار محمد علیہ السلام

مُحَمَّدٍ بَعْدَ دَايَمِ الدُّنْيَا وَلِيَّهَا

کی آل پر ہمیشہ تمام دن اور تمام راتوں دنیا کے دین میں ہم

کر کے نظر کلام اللہ وچہ ویکھ نہ نام قرآنوں
لے کے نام حبیب اپنے نول نہیں سدا یا بگواری
ایہ آپ مخاطب کر کے نہیں بولا یا ناں
یا موسیٰ نے با عیسیٰ تے یا ابراہیم بھی آیا
لے کے نام مخاطب کیتا سبھنوں اللہ سائیں
یا محمد کر کے ناہیں حکم کوئی فرمایا
یا یحییٰ کر کے سدا یا اتنی عزت ہوئی
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ايُوُسْ سدا یا رب خطا بول
میر گزکتے بولا یا ناں نام علامت والا
جہیز منصب دتا او ہوسد یا خالق باری
ناہیں منصب بلایا خاص حبیب پیارا
لے کے نام بولا دن اندر بے تہذیبی آئی
ہاویل فسر کج نہ آ کے خلقت برا منادے
لے ادباں نول در در کے تھڑکاں ملن رول
لیکے نام حبیب میر نول کوئی بلائے ناہیں
جائز ہے سی امت ناہیں لے کے نام بلانا
کھیتا ادب خدا لے جس دا باہر حد کملوں
کل امت نول ایوا اشارہ ادب خدا سکھلایا
کون گہرانہ ساہیں دیکے ادب کما دے ناہیں
کون تیس محبوب میریدا کیوں نہیں بکھانڈے
یا محمد ابوالقاسم سدا لیند اہر کوئی

سن ہومن اک ہوز فضیلت پاک نبی وصال
جتنی پاک کلام خدا لے حضرت آپر اوتاری
بھاوین نام محمد احمد ثابت پاک کلاموں
جو نکر تہور رسولان ناہیں لے کے نام بولا یا
ایوں حضرت نوح و عیضہ حضرت آدم ناہیں
ایہ پاک حبیب اپنے دا اتنا شان بنا یا
جتنے رب حبیب اپنے نول حکم سنا یا کوئی
يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ جو نکر ہو یا حکم جنا بول
ایسے طور بلا یا ہر جا نام کرامت والا
نبی رسول بلا دن اندر عزت ہوئے بھاری
آپ اپنا منصب ہوئے ہر بندے نول پیارا
نام لے اسوچ کل امت نول ب تہذیب سکھائی
افسوس اپنے نول حد کوئی لے کے نام بولا
ہے ادب خدا دامار یا خالی عقل شعور بول
ایسے خاطر ادب سکھایا آپ خداوند سائیں
اگے جو کوئی دنیا اندر آ یا نبی ربانا
ایں نبی دا شان زیادہ ساریاں بیانیوں
لے کے نام حبیب اپنے نول ہر گز ناہیں بلایا
لے کے نام بولا ناہیں دوست ساکے ناہیں
ایں اپنے دوست ناہیں لیکے نام بولا ندے
پہلے جدول رسول شدی شروع رسالت ہوئی

جیونکر نام بلا دن بندی عادت آہی اگے
 اُسویلے ایہ آیت اللہ بھی ہتھ دچی دے

لَا تَجْعَلُوا دَعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ

مت بھراؤ بلانا رسول کا آپس میں مانند بلا دے

بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۱۸ ع ۱۵

اپنے ایک دوسرے کے

یعنی سدن پاک ہی دانا اس طور کھراؤ
 شان نزول اس آیت دیوچہ ابن عباسؓ لیا ندا
 منع کیتا رب اس آیت وجہ سبھا اصحاباں تائیں
 کرد لحاظ رسول اللہ واپاک خدا فرماوے
 اسیس چھے پاک نبیؐ دے جو اصحابؓ تمامی
 دوجا مطلب اس آیت دا جوں رسولؐ بولاوے
 اپنے وانگ نہ سمجھو ہرگز اسدا سد بولانا
 طرح طرح دے فیض پہچاوے اوہ آواز رسولیؐ
 جد کوئی امر تاتوں پہنچے اس دی پاک بالوں
 جیتک آپؐ تساوے تائیں خست نافرماوے
 امر کے وجہ چھوڑ وناہیں سدی تا بعد اری
 بھی فرمایا جو کوئی اسدا امر بجا لیاوے

بلد و جے لول آپس اندر جیوں کر سد بولاؤ
 پہلوں ہر کوئی پاک نبیؐ لول لیکے نام بولاندا
 لیکے نام حبیب میر لول کوئی بولاوے ناہیں
 مت کوئی ساوے دوست تائیں اپنے وانگ بولاوے
 یا نبی اللہ کر کے سدن نال خطاب گرامی
 ہر کوئی سن کے حاضر ہووے مت کوئی دیر گاوے
 سے اوہ خالص حضورؐ سدا تے فرمان ربانا
 عام آوازے وانگوں اسنوں نا سمجھو معمولی
 روپیو لے حاضر ہووے منوں دلوں یکا لول
 تہ تک چھوڑ رسولؐ سدن لول ہرگز کوئی نہ حاوے
 بہر حالت وجہ فرض تاتوں پاک نبیؐ یاری
 نبیاں اس نے امر ربانا پاک خدا فرماوے

مَنْ يَطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اطَاعَ اللَّهَ

جس نے اطاعت کی رسول کی سو بیجا اطاعت کی اس نے خدا کی (پہلے)

پس تحقیق اس فرمانداری کیتی رب اکبر دی
 فضلوں حبیبی تا بعد اری اپنی خاص بھری
 اس داکم اسدا و ا سمجھو کیڈی عظمت ہوئی
 فرمانداراں رب دیاں داجنت وجہ لکانا
 جو کوئی بے فرمان ریداد و زخ تھی اسی دا

جد کوئی فرمانداری کر سی پاک نبیؐ سرور دی
 کتنا شان حبیبؐ پنے لول بخشا ذات خدائی
 اپنے حکم تے اسے اندر فرق نہ رکھیا کوئی
 جو کوئی فرمانداری دا فرماندار ربانا
 بے فرمان رسولؐ اسدا بے فرمان بے دا

ہو فضیلت پاک نبیؐ نزل بخشی خالق باری
 کرو اطاعت پاک نبیؐ کی حکم خدا فرماتے
 ایہ ہیں اکبیا جو کوئی سادہ اس حکم بجا لیا ہی
 ہے اس طور خداوند عالم حکم کدی فرماندا
 جتنے فریتے دنیا اندر کل یہود نصاریٰ
 ابو جہل بلکہ وغیرہ جو مردود خدا ہی
 اسے خاطر پاک نبیؐ نزل بھیجا خالق میں
 پکڑے اسدی فرمانداری جو کجہ ایہ فرماتے
 اپنی فرمانداری رب اس دے بیٹھ بھرائی
 سو کوئی کرے عبادت ربی لاکھان بدگمانے
 لا الہ الا اللہ کوئی پڑ خدا ہے سدا میں
 جیکر من رسول محمدؐ تہوڑا عمل کماوے
 کتنی عزت کتنی عظمت پاک نبیؐ سرور کی
 چوکر ذات رسولؐ اللہ ادب خدا فرمایا
 ہے ورہیاں داکا فر کوئی کلمہ پڑھے پیاروں
 نور ایمانوں عالی نعمت رب عطا فرماتے
 اسم مبارک پاک نبیؐ دے کیڈ فضیلت پائی
 کیوں نا اسم رسولؐ اللہ دے بخشے نور اُجالا
 احمد حمید وچوں رب خالق احمد نام بنایا
 ایویں طرح نبیؐ سرور کی ابو طالب فرماندا

اپنے نالوں اول اسدی رکھی تابع داری
 پس تحقیق اطاعت اسدی سادہ بھیجے
 پس اوہ فرمانداری دابیشک بھیجا جاسی
 تا پھر مومن کافر کوئی کیوں کر بھیجا جاندا
 کرا نکار رسولؐ اللہ دے مومن ہوئے سارے
 اوہ بھی مومن سلم ہوئے آپو اپنی جانی
 جو کوئی مومن بنا چاہے منے اسدے تامل
 اسدا دوست سادہ دوست رحمت بخش پاقے
 فرماندار رسولؐ اللہ دے فرماندار خدا ہی
 پاک نبیؐ دا حکم نہ منے کدی نجات پائے
 مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ بن مومن ہونا نا میں
 ہک نیکی دانست سو درجہ اجر حضوروں پائے
 کتنا کرے لحاظ محمدیؐ ذات خدا اکبر دی
 ایویں نام حبیب اپنے داصاحب شان بنایا
 بخشے جادون کفر نامی نام نبیؐ دے پاروں
 او سے ویلے فوت ہوئے تہا وگدا جنت جادے
 تے ورہیاں کی کفر سیاہی دل نہیں جس گوانی
 اپنے نام وچوں رب کڈہیا نام پیارے والا
 تے محمد خدا نے ناموں نام محمدؐ آیا
 جیوں کر وہ قعیدے اپنے ایہ اس شہر لیا ندا

وَتَشَقُّ اسْمُهُ مِنْ اسْمَائِهِ لِيَجْعَلَهُ

اور نہ لانا نام اس کا اپنے نام سے تو کہ بدتر کرے کہ

فَدَا الْعَرْشِ مُحَمَّدٌ وَهَذَا مُحَمَّدٌ

پس عرش کا مالک محمدؐ ہے اور یہ محمدؐ ہیں

ہے محمدؐ عرش دا مالک ایہ محمدؐ آیا

یعنے نام اپنے نہیں بنے اس دا نام بنایا

عزت عظمت پاک نبی دایں کیا ذکر سنائے
 جس دانام محمد احمد جگ وچ رکھیا جاوے
 اتی برکت نام نبی دی ابن عباس بتایا
 بعد سلام خدادی طرفوں ایہ خوشخبر سنائے
 جو کوئی تیری امت وچوں تیرا نام رکھاوے
 عزت اتے جلال اپنے دی کر کے قسم تباواں
 اتنا ادب لحاظ خدائوں حضرت شاہ بنیاندا
 حضرت انس روایت کردا پاک نبی فرماوے
 ہر بندہ نول حاضر کرن پیش خداوند ساہیں
 تا اوہ بندہ مال خوشی دے بولے صدر بانا
 یا رب جنت جاوے والا میرا عمل نہ کوئی
 آہی آس دیوچہ مینوں دوزخ بھیجا جاوے
 رب فرماوے نام تیرے تہیں شرم اسانوں یا
 جو کوئی نام محمد احمد دنیا وچ رکھاوے
 بن مسعود اصحاب نبی کرے روایت بھائی
 جس دگر وچ بیٹا ہو ورحمت فضل غفاروں
 روز قیامت مال اساتے بیابا پیارے
 ابوسنید جو خذری صاحب یار نبی سرور دا
 جس گھر کوئی محمد احمد یا غیب اللہ ہووے
 ابوسنید کرے روایت حکم نبی سرور دا
 مال پیار محمد کر کے اسنوں جدول بلاندا
 کہن لبیک اوہ یا ولی اللہ عجیب نصیب پایا
 جتنا اجر ثواب استنوں ملے عبادت پاروں
 روز قیامت جدول خدا تہیں کوئی بدلہ پاسے
 ہر روایت وچ محتاج راوی ذکر لبیب یا

پڑھو اتناں تیکھا تاں دم دم صد جاواں
 دوزخ آگ نہ ساڑے اسنوں بکھنوں دے
 ہر دن حبر ایل فرشتہ پاس نبی دے آریا
 یا نبی اللہ حکم لتاؤں پاک خدا فرماندا
 روز قیامت اسے کولوں شرم اسانوں دے
 برکت نام تیرے دی اسنوں دوزخ وچ نہ پاواں
 دوزخ وچ عذاب پاوے جو منہام آونہا ندا
 روز قیامت جدول خدائوں ہر کوئی پکڑا جاوے
 حکم کرے رب جنت اندر لے جاؤ اس تائیں
 کر کے حمد ان مولا اگے کرے سوال بنانا
 کس گل پاروں میرا پر ایسی حمت ہوئی
 ایساں بد اعمالاں تائیں جنت کون دکھاوے
 کر کے ادب جیسا اپنے دا جنت حکم سنایا
 دوزخ اسنوں بھیجن کولوں شرم اسانوں دے
 سور عالم ختم رسولان ایہ خوشخبر سنائی
 رکھے نام محمد احمد جنت اسادی پاروں
 دونوں رکے جنت جاسن کہیا نبی شہاے
 صاف حدیث رسول اللہ تہیں نقل روایت کردا
 اس گہرا نذر ہیکل آئے وروں نس کہلو دے
 جو کوئی مومن صیٹ اپنے دانام محمد ہر دا
 دین جواب فرشتے اسنوں عرش مقام بہاندا
 وچ عبادت سادی تینوں رب شریک بنایا
 ایہ کھتیرے دفتر اندر درج ہو یا سرکاروں
 گل ثواب ساد اسدن تینوں بخشا جاوے
 برکت نام رسول اللہ دے جو نکر اثر دکھایا

نام جلیلہ وقت نبی دے سی اک عورت کوئی
 یانہی اشدر لڑکے میرے چھوٹے مرمر جادون
 حضرت کیا بن جد تیرا لڑکا پوسے کوئی
 برکت نام محمد اس دی عمر اس رب ود ہاے
 جاں پھر اسوں لڑکا ڈھیا مولا رحم کما یا
 بخشی رب حیاتی اسوں نام نبی دے پاں
 وچہ کھین مقام انہاندی اید ترقی ہوئی
 ہو روایت نقل کتابوں وچہ معراج ۲ کی
 کل نبیان یاں امتاں تاں میں حاضر رب بلاو
 جس نبی دی امت کارن ہو سی سدر بانا
 مثلاً امت نوح نبی دی جدوں بلانی جاسی
 انیویں ابراہیم نبی دی امت جدوں سیدھے
 انیویں امت موسیٰ نبی دی توں حکم کرے عالی
 سچہ نبیاندی امت تاں میں انیویں پکاراں
 حکم کرے ب دوست ساڈے حاضر ہون سا
 اس دن بھی رب پاک نبی دا اتنا ادب کماو
 مومن توں بھی نام نبی دا ادب لیا ظلمک تاں میں
 عزت عظمت حرمت اسدی باہر حد شماو
 شان محمدی ادب محمدی کیا میں ساں تہوں

اک دن رحمت عالم اگے آن سوالن ہوئی
 کرن حضور عنایت یتھے عمل کوئی فرادون
 کہیں نام محمد اس دا الہو عنایت ہوئی
 دے آں دی نسل زیادہ مولا برکت پائے
 نام محمد رکھیا اس دا بیویں نبی فرمایا
 نالے اگوں پتر پونے ہوئے باجھ شماروں
 جتنی نسل انہاندی ایشے اتنی ہو رہ کوئی
 روز قیامت زندہ ہو سی جد مخلوق خدائی
 ہر پیغمبر امت اپنی پیش حضور لیاوے
 لے کے نام بولائے مولا آئے ٹول فلانا
 امت نوح دی حاضر ہوئے حکم خدا فرما سی
 حکم ہوئے جو ابراہیمی امت حاضر یقیوے
 پیش اسافے ہو دامت حضرت موسیٰ دالی
 اسیر جدوں بلانی جاوے امت شا ابراہاں
 جیٹے خاص حبیب میریدا بعد اریا لے
 لے کے نام بلاو کوں شرم خدا توں آوے
 سن کے نام رسول اشدر اصلو اماں پنیائیں
 کیا دے حاصل ہوں ادب محمدی پاروں
 سن تک ہو عجیب حکایت نظری آئی مینوں

حکایت شخصے فائق کہ بہ برکت محمد علیہ الصلوٰۃ و السلام

دن نے رات گناہاں اندر شاغل اوگنہارا
 دو سو سال گناہاں اندر صنایع مگر گنوائی
 کن کے ہر کوئی راہنی ہو یا مگر کیا عیاں الا
 شکر ہے ساڈے گروں لٹھا سختی رب مہکائی

سی یک سر ایلیاں اندر شخص گناہیں بہارا
 فسق فحور محاصی پاروں حد نہ چھوڑی کافی
 آخر ایسے حالت اندر پتیا جسل پیالہ
 کیتا شکر تہا لوکاں خوشی نہایت پانی

تاکے غسل جنازہ کیتا نا کوئی کفن دتو نے
 حال خراب نمائے تائیں سنگوں رست پایا
 موسیٰ نبی کلیم اللہ لوں ہو یا حکم ربانا
 گور جنازہ ہرگز اسدا کسے نہ کیتا کوئی
 توں بوجھا دھتوں کڈھشتابی ساد دوت میں
 کہیں سرلیلیاں تائیں پیرمن جنازہ آون
 جو کوئی نال محبت اس دا پڑھسی آن جنازہ
 سن کر حکم الہی موسیٰ اسن ی طرفے آ گیا
 جدوں پچاتا حضرت موسیٰ بیت حیرانی آئی
 خبر نہیں رب اسدے تائیں ادوت کوں بنیا
 کفن فن میں قلع ہو کے وجہ دربار ربانے
 ایہ شخص گناہاں بھریا عیساں نال پرویا
 کس بیوں ملیا اسنوں درجہ دوستی والا
 رب فرمایا جیونکر بندے جان اسدے تائیں
 اپروچہ نوریت مبارک بکدن جیاتی پائی
 پڑھ کر نام محمد اسنوں لگا بہت پیارا
 چم کر اسم حبیب میر دا ادب محبت پاروں
 جد اس پاک حبیب میرے دا عزت ادب کھایا
 بخش دے سب دکن اسدے دے سورسان والے
 وجہ محباں آپیال دے بخشیا قرب جھوری
 جس دا دیوں غیر امت دا بخشیا ایڈ گناہیں
 تا بیداری جب نبی دی کامل ادب نشانی
 جیکر منہ تہیں ادب کھائے دل وجہ کفر عقیدہ
 ہتھیں گانا سرے تہرے پھرے انگوٹھ چھیندا
 دسوا نہاں انگوٹھاں چوں کیا اسنوں تہا د

لیا کوئی قبر نبائی اسدی نامد فون کیتو نے
 پھر گھسیٹ اروریاں اندر گندی جگہ وگایا
 فوت ہو یا اک دست ساد او بیا چھوڑ سندھانا
 اسے سٹ اروریاں اندر بیت بے ادبی ہوئی
 غسل جنازہ کر کے اسنوں نال ادب دفنا میں
 برکت اس جنازے پاروں رحمت بخش پاروں
 فضلوں میں کہو لیساں اسنوں رحمت دا دروازہ
 گندی جگہ ارور ی وچوں میت پکڑاٹھا یا
 او ہا یا رگناہاں اندر جس نے عمر ننگہائی
 ایہ امر قبول یارب دا جیویں خدا فرمایا
 کیتی عرض خداوند اگے تیریاں توہیں جانے
 کوں نساڈ اقرب جھوری اسنوں حال چلایا
 کوں بنایا دوست اسنوں یارب پاک تعالیٰ
 سو حقے دھاسدے نالوں آہا سخت گناہیں
 اس چہ نعت حبیب میر دی اسنوں نظری آئی
 ادب محمدی دل دے اندر ماریا آچکا را
 لایا اپنیال چشماں اتے عزت ادب پیاروں
 میں بھی اسنوں عزت بخشی دوست خالص بنایا
 جنت حوراں محل بہشتی کیتے اسان توالے
 ہوئی ادب محمدی پاروں مقبولی منظور می
 امت جیکر ادب کھائے کیوں بخشیدے تائیں
 سخت بے ادبی پاک نبی دی کرے جو بفرقہ
 قسم خدا دی اہل ایمانوں ایہ نہیں دب نبی دا
 جیکر حکم نبی دا دسو ہرگز نہیں منسیندا
 عورت اپنا سینہ کہنے کداؤ لذت پاوے

سازی عمراں پاک نبی دا حکم نہ نبیاں کوئی
 جیونکر دین رسول اللہ دی تہدہ بے ادبی حائی
 جو کج حکم نبی ۲ فرماوے اُس دی طرف نہ آویں
 ساریاں حلال دین نبی دیاں ہوویں پُل گیرے
 جے کر حاکم وقت کیدی ایہ بے ادبی کروں
 ایہ پرے ادہ رحمت عالم جگ وچ ہو کر آئیا
 سرور عالم اعلیٰ حاکم افسر کل جہاناں
 سورج بھی سردارِ عرش دا اتنا ادب کھائے
 بردے اور پے ہمیشہ رحمت بدل سایہ
 اُپر زمین نہ پاک نبی دا سایہ کدی دیوے
 جس گھوٹے پر سرور عالم پاؤں قدم پیاروں
 جس رُکے دے سائے اندر پیرے شاہ بیاباندا
 جہناں درختاں پھراں کوں قدم رنجہ فرماؤں
 جنگل دجیون بجائے اٹھ اٹھ ہون سلامی
 کل فرشتے ادب کھادوں پاک نبی سروردا
 جبرائیل خدادے حکموں جدم حاضر ہوئے
 وجہ کلبی شاہ عرب دے جدا یان بیاباندا
 اس نہیں پچھے وحی فرشتہ جد کوئی حکم لیاوے
 جنوں کرے پسند پیارا پاک رسول شہساردا
 اتنا ادب لحاظ نبی دا خالق دی سرکاروں
 کتنے دشمن دوست ہو گئے ادب نبی دا کر کے
 کتنے کافر ادب نبی نہیں بل صحابہ بنائے
 ام جلیل نے ابولہب نے جو بے ادبیاں چاہاں
 سورۃ تبت حق جہانمے بھی خالق سائیں
 عکر تہ بیابان جہاں دا جد امیسان لیا یا

اے کہے جو میرے کوں کیا بے ادبی ہوئی
 اسٹھیں دودھ کے پور بے ادبی کیونکر موندی کافی
 منہ نہیں نہیں غلام تہی دا صدقے صدقے جاویں
 اے برابر اوہو بھیہے ادب تو اعد تبرے
 لگدا پتہ تداہیں جسد م قید ہو گیند امردوں
 ہے افسوس یہ قدر اس دا تہدہ کج قدر نہ پایا
 ہر شے عزت کرے جہانم دی وچہ زمیاں آں گاہاں
 جے کر حضرت باہر بکھن تالیش مول نہ لادے
 جتوں جاؤں نالے جاوے چہ تر رب بنایا
 مت کوئی اسپر قدم کھائے ترک دابوں تہیوے
 کرے پیشاب نہ لہندیاں توڑی دب بند مئی روں
 جتک حضرت آپت جاؤں سایہ چھوڑ نہ جاندا
 ادبوں کرن سلام تمامی صلواتاں پہنچاؤں
 سن کے نام رسول اللہ داکرے ادب تمامی
 کافر بفرمان باہجوں کون بے ادبی کردا
 دانک غلاماں خدمت اندر بھکے مہتہ کھلوے
 نظر محبت رکھے اُس نے سرور کل نبیاں دا
 اوہ بھی وجہ کلبی والی صورت بن کر آئے
 اوہا شکل بناواں میں بھی ہو داں متاں را
 جبرائیل بھی شکل لٹا دے حب نبی دی پاروں
 کتنے دوست دشمن بن گئے بے ادبی چہ مر کے
 کتنے ساک ادبی پاروں دوزخ وچہ وگائے
 رشتہ دریاں پاک نبی دیاں ہرگز کم نہ آیاں
 ساری اہم لعنت پائے روز قیامت تائیں
 عزت ادب نبی دے پاروں بل صحابہ بنایا

باب اس دابے ادبیاں کر کے دونخ کیا مولا
بہادریں بھی پھیلاں صنداں بہت نمایاں

یٹالائی جنت ہو یا ادب کس اون والا
جد آ قدم تہی دے پکڑے تختیاں کل ہریاں

ذکر اسلام آوردن حضرت عکرمہ بن ابی جہل

دو چ کتاباں دو قسمال دی خبر روایت آئی
دیکھو دیکھو روایتاں دونوں کر کے عرض آئی
اول شیخ محمد واعظ لکھنویا ایہ حوالہ
کہندا وہ جو عکرمہ آبا بڑا جوان ہک نامی
ایپر دشمن دین تہی دابا ہر حد شماروں
ہکدن حضرت سرور عالم کہیا اس سے تائیں
ہے افسوس ایہ صورت لیکے دونخ اندر جاتا
کیا مشکل جو مال سادے نول بیان لیا دیں
حدوں نصیحت کیتی اسنوں پاک حبیب خدا کی
کر کے ضد دیو چہ آ کہے موت پو مر جاواں
آور یات خائے اندر اینوں کا وڑ ہو ندا
رو رو کہندا تباں تائیں منظر کرم دی بھالو
تیں بھٹے مہبود سادے مارو میرے تائیں
کیا اس دے عکرمہ تائیں رب امر اور کہایا
بول جواب سنایا اسنوں دے بت نامے
ہے ادو عالی بہت والا دیاں قوتاں والا
آخر تینوں مسلم کرسی مسلم ہوندا عینوں
ایہ گل سن کر عکرمہ تائیں دڈا ہی دہشت آئی
لے گیا فکر دیو چہ دڈا ہا ہن میں کتوں والا
عقل نہ آئے تباں صیدی دنی بول گواہی
ایہ محابہ جس دی خاطر بولن بت پھر دے

عکرمہ بیٹے بیٹے ابو جہل دجوں ہدایت پائی
جیونکر نقل کتاباں اندر خدمت وچہ لیا دان
مہجرات کتاب اپنی وچہ قصہ عکرمہ والا
سوہنی شکل عجائب اسنوں بخشی بگرمی
نٹھا پھرے رسول اللہ تہنہ بن قبولن پاروں
کیسی سوہنی صورت تینوں بخشی خالق سامیں
ایسا سوہنا نازک جہر آتش وچہ چلا نا
دایم عیشاں خوشیاں پائی چہ بہشتاں دیں
نٹھا دور تہی دے کولوں ڈاڈی کا در آئی
دیکھاں نہیں محمد تائیں دنیا چہوڑ سداواں
جگ پیا آ تباں گے گہت دوہا یاں روزا
جیون تلخ ہو یا ہن مینوں میری جہنم کالو
نا جو پھر محمد مینوں منظر کی آئے ناہیں
سبہ نہیں دڈا بت خدا نے قدرت مان لایا
سچ محمد بھیجا رب داتوں الحق کی جانے
بیشک سچ رسالت اسنوں بخشی حق نغالے
جنتاں تین بھیجیں تہنہ نہیں خلاصی تینوں
یتاں بھی ہن ایہ گل آہی جانے جہلے کافی
کیا تجویز کراں ہن اس نہیں کون خلاصی پاں
ہے ادو بیشک دوست ریدا سچا تہی آہی
چہرے ہرگز ناں کسے دبول کلام نہ کرے

سو کوئی کول اُٹھائے آکے داہری اپنی پٹے
 آج ایس بول ستانی مینوں صفت نبی سرودی
 ایہ گل سمجھ نہ آوے اسنوں غیر خیال نہ اُٹھائے
 آخر اوہوں گل بشتابی گھر اپنے دل آیا
 شہر دہل کل روانہ ہو یا منہ دیر بادریا دا
 کتنے روزاں پیڑا کر کے پیتا ندی کناں
 اس دریا دے پانی تائیں ہو یا حکم ریا تا
 دوست ساڈے اس دے اوپر نظر کرمی پائی
 بھاویل اسنوں قدر نہ مسلم ہے معذور منانا
 توں بھی کریں لحاظ اس گل دا امر ہو یا سرکاروں
 کافروں جہاد پتی تہیں پانی نہ ڈیکھے
 ماری چھپال جہول اس جا کے ذکر مصنف کردا
 اپنی طرفوں ڈبے اندر کسر نہ چھوڑی کوئی
 کشتی وانگوں پانی اُپر پھرے وچار بھوندا
 تاجو بک سوداگر ٹولہ قدرت پاک خداؤں
 دیکھ حوالہ عکرمہ والا ترس انہاں بولن آ یا
 بچپن لگے اس دے کولوں کون کوئی تون تانی
 کہندا نام میرا ہے عکرمہ ابو جہل واجب آیا
 ہے اک نام اجکل پیغمبر سدداں دا
 جسوں پکڑے جادو کر کے اپنے نال رلاوے
 مینوں بھی اوہ چاہندا ایسی مسلمان بنانا
 نس آیا میل اس دے کولوں چھپال ندی پاری
 ایہر مندی قسمت میری پانی نہیں ڈپایا
 جد ایہ بات ستانی اس نے اپنے درد آزاروں
 اپنے پاس بھجایا اسنوں سن کر پتہ کھاناں

ایہر مول نہ بولن اکوں ایہ دے دے دے
 ہے کوئی بھید رہانا ایچھے قدرت رب اکبر دی
 جہ تک ب دا حکم نہ ہووے کوں ہدایت پافے
 جو لچہ درم دنیا رنسا می پلے اپنے پایا
 جہل کے ڈب مراں گا او تے کیستہ ایواراوا
 آخر عرق ہون دی خاطر چھپال ندی چھپائے
 چیتا ہوش کریں دریا دا اسنوں نہیں ڈبانا
 اس دی نظر مبارک پاروں شرم اسانوں تی
 غیرت تہیں ایہ ڈبنا چاہے اسان مول ڈبانا
 کچھ تکلیف نہ دیوں اسنوں ڈب نبی دے پاروں
 مومن تالیداراں تائیں دوزخ کوں جلاوے
 پانی عرق نہ کیتا اسنوں رہیا اتا ناں تر دا
 ایہر حکم لے تہیں اسنوں کچھ تکلیف نہ ہوئی
 تر لا کرے مٹھا ناں وال عوطہ اکش آؤندا
 کشتی دیوچہ چڑھیا ہو یا ملنگیہ دریاؤں
 پکڑ بھانیاں نال محبت کشتی وچہ چڑھیا
 کہتوں یوں کہتے جاناں کوں مصیبت پانی
 قوم قریشی مڈھ قدیموں سکے طرفوں آیا
 جودن ہووے ساڈے تائیں جادو توں کہاندا
 پیو دادے دادین چھوڑا دے مسلمان بناوے
 ایہر مینوں مذہب اس دا ہرگز مول نہ بھانا
 تاجو اپنے مذہب اُپر ڈب مراں یکباری
 آکر تاں نکالیا مینوں کشتی وچہ بھایا
 لیا پیمان سوداگراں اسنوں ابو جہل دے پاروں
 بیٹھ گیا اوہ کول انہاں دے جیوں حیران مناناں

قدرت ربی ایک سوداگر مومن مرد خدائی
لڑکے دے ہتھ تختی آبی سبتی پکاؤں الی

بھی اک چوٹا اُس دا بیٹھے اوسے جانی
جس دا پر لکھی ہوئی سنی یہ آیت عالی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اے نبی کفایت ہے تجھ کو اللہ اور جتنے پیروں کے ساتھ جوئے ہیں (پ ۶ م ۱)

اے نبی کفایت ہے تجھ کو اللہ

نال بلند آواز اودھ لڑکا آیت ایہو پکا دے
عکرمہ نے ایہ آیت استھیں سنی جو بہتی داری
نال محبت لڑکے تائیں عکرمہ رہ عزم من نہاندا
لڑکے کہیا پر ہاں میں آیت ایہ قرآنوں
ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں دلوں محبت ہوئی
بیشک سچ رسول محمد سچ کلام ربانا
ایہو کلام محمد او پر جگر رب اوتاری
لگا کہن مہا نیاں تائیں کشتی لوں پرتاؤ
دس دنیا راں ساڈے کولوں لو اپنا مہر جانہ
کہن مہا نے دس دنیا راں نہیں منظور اساتوں
کہن مہا نے دیہ مہراں بھی اسیں قبول پاواں
تا پھر عکرمہ نال محبت ستم مہراں فرمایاں
جیوں جیوں عکرمہ زور لگا دے کرے منت تنہا ندی
عکرمہ آکے چکے موڑ و ونجہ اکا ہاں لاؤں
آخردہ سو مہراں تائیں جس دم نوبت آئی
اودھ جانے من تیری خاطر کشتی اسیں موڑ منڈے
عکرمہ پتلی کھول کھر پتیں مہراں ترت نکالے
لائے ونجہ مہا نیاں حلدی کشتی لوں پرتایا
واہ سبحان اللہ کیارب دی پاک کلام گرامی
ڈب کے جان گواؤں آیا حلدی غیرت اردوں
کیا تاثر کلام اللہ نے اپنا رنگ دکھایا

پڑھ پڑھ یاد کر نیدا ایہو مڑ مڑ کے دوہرائے
فضل تہوں لال س دلوں لگی بیت پیاری
کیا ایہ چیز پڑ ہیں توں بیا جس دا بقی پکا ندا
اُپر رسول محمد جیہڑا بھیجا رب آسمانوں
کہندا سچ کلام پیاری ایسی ہو رہ کوئی
حسد سنیان ل میری وجہ اثر محبت دھانا
میں لال نہیں نہٹھا پھر دال میری کیوں می
دیکھیاں حل محمد تائیں بیڑا کتہ می لاؤ
ایہ کشتی لوں بکواری چکے کروڑا پنہ
عکرمہ کہندا دیہ دنیا راں یواں اسیں تیاں
جو دہرج اسدا اہتا کشتی نہ پرتاواں
اپر اے مہا نیاں تائیں مول لپد نہ آیاں
تیوں تیوں یوں زور مہا نے عادت جیوں شادی
ختنے ونجہ اگیرے لاؤں مہراں بدیاں جاؤں
دیکے بار مہا نیاں کہیا ڈا ہڈا پیلوں بانی
ہنیں تائیں سکے ہاپ پنہ دی گل نہ کدی منیدے
دہ سو مہراں کن کے حلدی کیتیاں تنہاں جوا
دہ سو مہراں لیکے اسنوں کندھی تے پنچایا
ہو آیت سن کے اسدا مٹا کفر تسمی
دہ سو مہراں دے می خاطر دتی عشق پیاروں
ہک پل اندر عکرمہ رہ تائیں کجہ دا کجہ نبایا

برکت اثر کلام اللہ داوچہ حساب نہ آئے
کیا اک ہو عجائب کی تھے یا دینی گل مینوں

جو کوئی اسنوں سچے سمجھے تڑت ہدایت پائے
باقی قصہ عکرمہ والا پھیر سنا سال مینوں

قصہ در قصہ برکت و شیش کلام اللہ شریف

جہوں وچہ ہک رہندا آہا عالم مرد ربا ناہ
ہر ہک طرح کلام اللہ دا عاشق دلوں بجائوں
رات دنے اوہ لوکاں تائیں عطا کلام سنائے
دیوے درس کلام اللہ مومن لوکاں تائیں
دائم ایہو طریقہ اس دا جتنی عسر گزاری
ہک دن سکھ جہوں دا کوئی شامت حرص ستیا
اگے درس کلام اللہ دا آہا شروع اوہناں دا
تہوڑا پچر جدیدہ کے اس نے سنی کلام بانی
ہو گئی رب فضلوں دیکھ نہ رہیا کوئی
مجلس اندر اٹھ شتابی کلمہ بول سنایا
مولوی صاحب دے اسنوں حکم احکام ابھی
آیاں سال میں پاس تہاڑے داروچہن کوئی
ظاہر باطن مرضاں سبھے مینوں چوڑسہا یاں
بیشک پاک کلام ابھی خاص شفا حقانی
جیونکر سکھ منانے اوپر ہویا فضل حضوروں
حداوہ سکھ ایمان لیا یا رحمت ربی پائی
یا سرکار حکیم تہاڑے بڑا انرہ کھائیا
ایہ گل سن کے حلدی تہاڑے سدیا عالم تائیں
سنیاں میں جو سکھ فلانا مسلم تہدہ بنایا
میں نا اسنوں مسلم کیتا نا کھیا اس تائیں
کرے کتاب اہو دعوی جو کوئی مینوں سننے سناوے

نالے علم مہابت اندر نیک حکیم سبانا
کوئی وقت نہ گزے اسدا خالی باہجہ قرآنوں
موتی جدول پر دون لگے خلقت جبریل آئے
سن سن مومن صدقے جاون آون چا میں چائیں
لگ دوس نہ نمانہ کیتا اندر عمرال ساری
ہولا چار اپنانے کوں داروچہن آیاہ
اوہ بھی پیٹ گیا ہک پے ادب کنوں شرمنازا
اوس بیوی سکھ عاجزدی مرض تمام ہانی
پایا اثر کلام اللہ نے تڑت ہدایت ہوئی
کہندا دین سکھاؤ مینوں میں ایمان لیا یا
کہندا وچہ کلام اللہ دے کیسی برکت آہی
سنیاں جدول کلام ربا نا ساری صحت ہوئی
کل داں حال ہو یاں کل شفا میں پایاں
دور کرے ایہ مرضاں سبھے روحانی جسمانی
ردشن کیتا سینہ رب کے دین بنی دکانوں
جہوں والے راجے تائیں خبر کے پہونچائی
شخص فلانا سکھاں دچوں مسلمان بنایا
پاس ہلاکتے پچن بگا مینوں گل سنائیں
تا پھر اگوں راجے تائیں عالم نے فرمایا
ایہ پر اک کتاب اسانوں بخشی خالق سائیں
اپنی طرف بلاواں اسنوں تڑت ہدایت پاوے

پس میں اس کتاب اپنی داد دعویٰ ایسے بھلاؤں
 دلوں درس ہمیشہ اُسدا شوقوں سدا سدا میں
 جگر اس نون شے کوئی دین ایمان لیا قے
 ایہ گل سن کے راجے کہیا مولوی صاحب تائیں
 تا پھر حضرت مولوی صاحب پاک کلام ربانا
 دو تین آیتاں مجلس اندر پڑھ کے جدوں سنیاں
 بخود ہو کے آہن لگا سچ کلام خدائی
 بیشک سچا دعویٰ اس دا جو کجہ ایہ فرماوے
 جو کجہ کیتا سے کیست تیرا دوس نہ کوئی
 داہ دا پاک کلام الہی صاحب اثر پیاری
 بھاویں ظاہر دنیا خاطر کرے عار نمائے
 چھپ نہ رہندی مول کسی تھیں سچیاں می سچیاں
 ایسے بچہ نصیب سے تھیں کوئی نہیں فیض نہا ندا
 ابولہب نون گھر اپنے وجہ ملیا نبی ۲ ربانا
 اکبر و الیاں نون رب عالم درون جن کہاوے
 سوہنا نون کلام اللہ دا جو چرب کھنڈ ایا

کراں تجربہ لوکاں تائیں پڑھ کے نت سداواں
 دیکھاں اپنے دعوے اندر سچی ہے یا نا میں
 اوہ سچا اثر کتاب میری دا میں سر دین آوے
 مینوں بھی کوئی آیت اُسدی پڑھ کے رہنا میں
 نال محبت راجے تائیں کیست تا شروع نہانا
 سنے وزیراں راجے تائیں چم چم بھوں آیل
 مینوں بھی اس دل داندرا جا کر کھڈی پانی
 بس کر دمت مینوں بھی ایہ مسلم بکڑ بناوے
 ہے کوئی عجیب کتاب خدا دی پڑنا تیروں مٹی
 کافر بھی جد سنے اسوں ہو جادون اقرار بی
 ایسے دل وجہ نورش دا چام چرک بھی نے
 جی ہے نہ دنیا اندر سورج دی روشنائی
 اب حیات نصیبان باجہوں مول نہ بیتا جانا
 قسمت باجہ نصیب نہ ہو یا جنت اندر جانا
 تا مینے نون گھر اپنے وجہ دیوانہ نظر نہ آوے
 کیا ہک نیک خدا دے بندے سخن عجب فرمایا

عزل در وصف قرآن کریم

جمال حسن قرآن نون جہاں مسلمان ہے
 نظیر اسکی نہیں جتنی نظر میں غور کر دیکھا
 بہار جادواں پیدا ہے اسکی ہر عبارت میں
 کلام پاک یزداں کا کوئی ثانی نہیں ہرگز
 خدا کے قول سے قول بشر کیونکر برابر ہو
 ملائک جسکی حضرت میں کریں قرار لا علمی
 بنا سکتا نہیں ک پاؤں کیڑے کا بشر ہرگز

قمر ہے چاند درون کا ہمارا چاند قرآن ہے
 ہلا کیونکر نہ یکتا ہو کلام پاک رحمانی ہے
 نہ وہ خوبی جن میں سے اس سا کوئی لبنا ہے
 اگر لوگوں نے غماں سے وگر عمل بخشا ہے
 وہاں قدرت یہاں ماندگی فرق نمایاں ہے
 سخن میں اس ہمتانی کہاں در انسان ہے
 تو پھر کیونکر بنانا نور حق کا اس پر آساں ہے

اُسے لوگوں کو دیکھ پاس شان کبڑی کا
خدا سے غیر کو ہمتا بنانا سخت کفر ہے
اگر اقرار ہے تم کو خدا کی ذات واحد ہے
یہ کیسے پڑ گئے دل پر نہا ہے جل کے پرے
ہیں کچھ کہیں نہیں بہا ہو نصیحت ہر خبر بیانہ

زباں کو نفاہم لوب بھی اگر کچھ بولے یا س
خدا سے کچھ درو یار دیکھ کیسا کذب بتا س
تو پھر کیوں اس قدر دل میں تہا شرک پہنا س
خطا کرتے ہو باز آؤ اگر کچھ خوف یزدان ہے
کوئی جو پاک ل ہو و دل جال سپہ فرماں ہے

رجوع بہ قصہ عکرمہ رف

سنوں حقیقت عکرمہ رہتا میں حق مسمی کلام بانی
سیا دل اس دیوچہ آکے اثر محبت پایا
اپر کتکے اس دینا میں گئے اُتار مہاتے
جس حضرت دو پہن کو لوں نہٹا بغیرت کہانا
دورے نالے لکے دل وچہ کھٹرا ویلا ہوسی
لگ گئے پر محبت والے عشق نبی دے پاؤں
دس وزاں دا پینڈا آمارا دی ذکر لب یا
پیلوں پاک نبی نول اس دی خبر خدا پہنچانی
نالے دو ہر ہی اسے طلٹ بارت ہم دن
اس نہیں پیچھے رہے ہی طرفوں وحی پیغام نہایا
کہدیو اج کفار اتا میں ہے اوہ طاقت بایں
کیہ نہیں اج میں ہرگز اس تے زور کیدا چلدا
سن کے حکم حبیب خدا کے شاہ علی سد وایا
سہ نول ایہ فرمان سنا یا پاک حبیب تنہا
پاس اسادے حاضر ہو کے لرج ایمان لیا
سن کر حکم نبی داگوں مول نہ بولیا کوئی
اجراں توڑی عکرمہ نول بھی خالق پاک لبیا یا
دیکھ جمال پیائے والا قداماں اندر جھڑیا

او سے ویلے حب نبی دی رگ گ وچہ سمانی
وہ تنو فہراں پلیوں دیکے کشتی نول پڑیا
بندھ کے لک روانہ ہو یا طرف حبیب ربانے
ہن دیدار او سے دی خاطر شوق نہ جریا جاندا
جس یلے میں پاک نبی دی حل کر ساں پاوسی
کامل قدرت ظاہر موی خالق دی سرکاروں
اچھے دن وچہ قدرت سستی رب سنوں پہنچایا
آوے بیٹا ابو جہل دا یا محبوب خدا نبی
تنے پاس تسادے م کے کلمہ بول سانی
یا نبی اللہ حکم تسانوں پاک خدا فرمایا
عکرمہ نول ہن تیرے کو لوں کر کے منع مہان
نالی تیرے ایمان لبیا یا بیٹا ابو جہل دا
اچھے بعد کفار اتا میں کر کے جمع بولایا
عکرمہ بیٹا ابو جہل دا ہے ہن آون والا
ہے کوئی اسنوں روکن الا جیڑا روک مٹا
کرے جواب مقابل ہو کے کسوں طاقت نبی
خدمت اندر حاضر ہو کے شرف دیارت پایا
نال محبت بول زبانون کلمہ اشہد پڑھیا

پکڑاٹھا یا سرور عالم گل دے تال بگایا
 واہ سبحان اللہ رب جہدی قسمت نیک بناوے
 بد قسمت لوں سارا مٹھت کھول سناوے کوئی
 کافر ہو آیت سن کے دل دے کفر زوڑے
 جبکہ یہ کلام اللہ دی ایہ بھی عمل کھاوے
 لگو نظر رسول اللہ دی عکرمہ اوپر ہوئی
 پکڑاٹھیاں تال محبت شستی دھچھڑھایا
 ان سو سٹھ ہزار مومن تے نظر خداوندیوے
 کوں نہ کرے محبت اُس دی پاک سول ربانا
 برس پنجاب ہزار برابر عرصہ شہر والا
 کوں نہ ہر اک دکھ غذا لوں خالق پاک بچاوے
 ایہ کچھ قصہ عکرمہ والا شیخ محمد لیاہا
 بھی کچھ ہور زیادہ اس شخص اس مذکور لباندا
 تھوڑا ذکر سنایا تینوں جوہیں روایت ہوئی

دھچھایاں داخل کیتا قرب عطا فرمایا
 لگو آیت اسدے کوں سارے کفر سٹاوے
 ذرہ کفر نہ جاوے دلدا نہ سٹے بد خوئی
 مومن پڑھے قرآن ہمیشہ بدعت شرک بخوے
 کوں نہ رحمت ہو واس تے کوں بہت بخوے
 پانی عرق نہ کیتا اسوں دکہ نہ دتا کوئی
 دل روزاں دا پند کر کے ادبے دن چہ آریا
 لیسے کامل مومن تائیں دوزخ کوں جلاوے
 کیوں نہ پار لنگھاوے اسوں بن کتے آپ نہانا
 کوں نہ پل دھچھ کرے بیٹرا خالق پاک تعالیٰ
 کوں نہ ریتے فضل کرم تھیں مومن محبت جاوے
 اپیر دھچھ تاسیج کتاباں ایہ مذکور نہ پایا
 اپیر میں اوہ ذکر نہ کیتا نہ اوہ بنیا حساندا
 اگوں حال خداؤں معلوم مینوں خبر نہ کوئی

سوا بیت دیگر

دو جی ہور روایت تینوں کھ سداں بھائی
 بھی تاسیج کتاباں اندر ذکر جوں کر آریا
 کرن روایت ابو جہل جاں جنگ بدروہ ہویا
 پچھوں اس دے بیٹے عکرمہ آن شرارت چائی
 طرح طرح دے تال نبی دے ویر فساد کماندا
 آخر جن ن گئے اوپر کیتی نبی چڑھائی
 لے تلوار اصحاباں اوپر آیا تال کفاراں
 ہک اصحابی پاک نبی دا قازی مرد ربانا
 حال خبر رسول اللہ لوں لوکاں ورنج سانی
 سن ایہ خبر شہادت والی ہتے بنی گرامی

جوں معین الدین ہوران تھیں چہ معراج آئی
 عکرمہ بیٹا ابو جہل دا جیوں پان لیاہا
 بن مسعود صحابی تھوں دوزخ داخل ہویا
 دشمن ہو یادین نبی دا ظلموں داگ اٹھائی
 جدا پڑے تال مسلماناں نوں دکھا پڑا پھاندا
 ایو عکرمہ کافراں طرفوں آیا کرن لڑائی
 خالداں ولید انہاندیاں لایاں پکڑتھاراں
 با شہادت عکرمہ تھوں جنت اندر جاندا
 شخص فلا نے عکرمہ اہل شہادت پائی
 ویکھ کمال تعجب ہوئے حاضر لوک تاملی

کیا حکمت اس ہا سے اندر لوکاں عرض نہایا
قاتل تے مقتول ایہ لوں اہل شہادت سی
ڈٹھے اسان بہشتاں اندر دونوں لے لکے جائے
عکرمہ نے اے اصحابی جہیز اس نے مار گنوا یا
بخش دتا رب دوہاں تائیں کیا نیئی ٹھہارے
ایہ گل سن کے باراں تائیں بہت حیرانی ہوئی
ایسا دشمن پاک نیئی دا جانے کل لوکا کی
کیا جانن اصحاب پیارے حکمت پاک ربانی
بڑے بڑے متکبر ظالم کفر کما دن والے
کرن روایت جدول حضوروں ہو یا فضل خلائے
پیلے لوک سلام لیاے رحمت فصل غفاروں
عورت ان می پچھے استھیں بن اسلام لیانی
دل دے اندر خوف نہایت مشکے پکڑا جاواں
کر کے نیت ملک بمن دی گھر نہیں نش سدہایا
دیکھ تیار ہک کشتی اگے ایہ بھی اچھو چڑھیا
پانی وچہ بجلی ڈلی شور پیادریاے
کشتی دے وچہ بیٹھا آہا جتنا پور تمام می
مار و مار کر نیدی بجلی بدل کر کے یو لے
کرن قیاس دے وچہ سارے ہو نہیں گل کوئی
جس ویلے اچھتی اندر آ کے قدم بکایا
عاجز بھوکے عکرمہ تائیں کہن لگے سارے
جیکر ہے کجہ تیرے اندر کفر شرک بریائی
مشک تیرے صاف ہوون تہیں رحم خدا فرماوے
عکرمہ کنہاد تو مینوں ہووے جو یں صفائی
من خدا نون لول بجالوں واحد حق نغلاے

تاں پھر حضرت مسور عالم باراں لوں فرمایا
باطن حالت انہاں دو ہاندی سانوں کی کہانی
اکد جے داہتھ پکڑ کے پاک نیئی فرماندے
دوہاں دی ایہ حالت ڈٹھی تا ایہ ہا ساہیا
دونوں رل کر جنت جادون جیونکر بار بارے
کافر کیونکر جنت جاوے سمجھ نہ آوے کوئی
جس دے مسلمان ہوون دی مول میڈ کاہی
پچھر جہاں سخت دلاتوں کر دنیا ادہ پانی
ہک پل اندر مومن کر کے جنت کرے حوالے
سرور عالم مکے اوپر فتح مبارک پائی
نس کے عکرمہ مکے وچوں نکل گیا گھر باروں
عکرمہ نا اسلام لیا یا نہٹھا کنڈ ولانی
قتل کر دے میرے تائیں ک رسول سچاواں
جتنے بندر کشتیاں والا پن اپر آ یا
بجلی کرک پئی اسمانوں جد کشتی دھچڑیا
پے گیا فکر مہانیاں تائیں حیرت اندہمے
سبھ دے دل وچہ اس گل پاروں تو گئی بے راہی
جد کشتی ڈولن لگی ساریاں د دل ڈولے
عکرمہ دے سوار ہوون تہیں شامت نازل ہوئی
اوسے ویلے بجلی کرک کی قہر الہی آ یا
تیری شامت پئی اسمانوں رور و کہن وچارے
ہے ایہ صاف ہوون دا دیلا علیہ کی پکڑ صفائی
سار پور سلامت جاوے کشتی رب بچاوے
لوکاں کیا کلمہ طیب بول زبانون بھائی
مولا بابجوں ایسے ویلے کون بچا دن والا

ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں عبرت حاصل ہوئی
 سیدھ لوکاں نے میرے تائیں پر تقصیر ٹھہرایا
 ایہ سوچاں کردا آں نظر سچا ہاں پامی
 سرے آؤں کپڑا لہ کے سوئی ہٹی بلائے
 لگا کہن مہا نیاتائیں رشتی ذرہ کہلاؤ
 لنگر سٹ مہا نیاتائیں جلدی رشتی لڑاں کہلوایا
 آپہوتا تا جگندھی اُتے کیا کجرب کھائے
 عکرمہ دیکھ تھجب ہو یا پچھ رہا ہوئی تائیں
 لگی کہن جو سرور عالم انو شفت کرم کس یا
 کیتی سی میں عرضاں تیری حب پیاروں
 جبکہ دیو معافی اس لڑاں کر کے کرم سچاواں
 تا پھر رحمت عالم مینوں کر شفت فرماوے
 سن کر حکم رسول اسد میں تیرے ل آئی
 بہتی صفت رسول اشددی ام حکیم سناوے
 کہندا بڑا رحیم محمد پاک حبیب نقالے
 کیا کیا سخت اسادے لو کو تائیں دل میں
 ام حکیم کہے میں کیا کجہ بولاں صفت زبانوں

سچ گیا تو میرے دانگوں ہو زسیل نہ کوئی
 بھناں کہیا تیری شامت قہرا لہی آیا
 کندہ تے یک عورت اسوں نظر جانک آئی
 تالے شائے جویں کسے لڑاں پس پئی بلائے
 مت کوئی مینوں سدا ہو کر کے کرم اتارو
 چھوٹی کشتی ہو رنگا کے اسے وجہ پیا
 ام حکیم جو بیوی آئی ی کپڑا کھسلی بلائے
 کیا موجب توں آئی مگروں مینوں ل سنائیں
 تینوں اس کپڑے کارن حکم انہاں فرمایا
 ڈر کے ٹھاٹھاوند میرا خوف تسادے پاروں
 لکے دیوچہ اسد تائیں واپس پھر منگاواں
 کشتی اسال معافی اسوں بیشک اس آوے
 بیشک حل میں اس گھڑوں بان دیوانی
 سن سن عکرمہ رافنی ہو وکصدے ہوندا جاکے
 دشمن تے جو رحم کھاوے وڈیاں خلقاں والا
 پھیرا مان دتی اس مینوں واہ شفت داسا میں
 شفت خلق حلیبی سن می باہر حد بیا لڑاں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَشَفِيعِ الْأُمَّةِ

اے اللہ درود بھیج ابرہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نبی رحمت کے اور شفیع امت کے

صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ

درود اللہ تعالیٰ کا ان پر اور ان کے آل پر اور ان کے اصحاب پر اور ان کے

نقشہ کوتاہ آخر اوہوں دونوں ہوئے روانہ
 رستے اندر عکرمہ تائیں خواہش صحبت ہوئی
 کہن لگی میں نال خدا دے صاف ایمان لیا ہی
 جڈنک نہ ایما لڑاں چانن حال ہوئے تینوں
 بولن صفتاں پاک نبی دیاں واہ وانبی گمان
 اسپر سرگز ہوئی اس دی گل نہ منی کوئی
 توہیں شرک گناہوں بھریا وحدت خبر نہ کاٹی
 تڈنک توں نہ خاوند میرا سچہ نہ لادیں مینوں

ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں شرم دے دچہ آیا
مکے نول جدیڑے ہوئے راوی ذکر لیاندا
آدے بیٹا ابو جہل دایا محبوب گرامی
سن کر خبر رسول اللہ نے یاراں نول دہرایا

پھیر نہ خواہش کیتی اس نے دلوں صبر کبایا
پاک نول نول اس دی خبر خدا پہونچا ندا
پاس تہاڑے حاضر ہو کے ہوسی جلد سلامی
جنون کر وجہ کتاب بینی دے شیخ معین لیایا

يَا أَيُّهَا عَكْرَمَةُ بِنْتُ أَبِي جَهْلٍ مَوْعِنًا مَّهْجَرًا فَلَا تَسْبُوا أَبَاكَ

آتا ہے مہارے پاس عکرمہ ابو جہل کا بیٹا مومن مجاہد ہو کر پس نہ برا کہیو اس کے باپ کو

عکرمہ بیٹا ابو جہل دایا پاس تہاڑے آدے
جداوہ پاس تہاڑے آدے ادب لحاظ کمانا
کتنی شفقت پاک نبی نول کارن تالیداراں
دما حکم ہوا ابو جہل نول مت کوئی برا الاڑے
جداوہ مومن مسلم ہو کے دین اسلام قبولے
ایہو حکم تمام امت نول جد کوئی تائب تھیو
بیس کلامہم الفسوق جیونکر آیا حکم رباناہ
بھاویں لکھاں کفر کما کے توبہ دے دے
سو کوئی فاسق فاجر ہو دے صاحب عیب یاں
لایق ناہیں جے پھر اسنول برا الاڑے کوئی
نا پھر ایسا کلمہ کوئی اس دے پاس الاڑے
پاک کیتا رب اسے تائیں ہر یک عیب خطاں
کرن روایت جاں پھر عکرمہ پاس بنید آیا
یا حضرت میں عکرمہ تائیں پیش حضور لیاندا
راوی کہندا ایسے جلدی آئے نبی خدائی
عکرمہ بھی پھراتے توڑی آکر حاضر ہویا
کردا عرض جو میرے تائیں ام حکیم بتایا
حضرت کہیا بیشک اس نے سچی بات سنائی
ایہ گل سن کے عکرمہ جلدی کلمہ استہد پرہیا

مومن اتے مہاجر ہو کے دین اسلام لیادے
باپ اسدے نول برا الا کے نام شرمندہ پانا
کرنا سچ نہ چاہن کسینول اوہ سید ابرار اں
مت اس گلوں بیٹا اس دعا کرے شرم دے
باپ نول شرمندہ کرنا پھیر نہ لایق موڑے
اس تہیں تیکھے پھیر نہ اسنول اوگنہار کہو کے
بعد ایما نول چوگانا ہیں فاسق نام بولانا
وانک فرشتیاں پاک ہو جائے کلمہ جلد الاڑے
یکو کلمہ توبہ والاد ہو دے کل بریا یاں
یا پھر تیکھے طعنے دیوے ایہ گل روانہ ہوئی
جس گلوں اوہ بخش پاوے تے تکلیف اٹھاوے
دہوئی کئی پلیدی اسدی رحمت ددیریاں
پیلوں اسدی عورت جا کے عرض ہواں سنایا
انہی خوشی نئی نول ہوئی ذکر نہ کیتا جاندا
چادر اتلی نال خوشی دے ڈگن توڑی آئی
کر کے ادب غلاماں وانگوں پیش حضور کھلایا
دتی تساں معافی مینوں کر کے کرم چایا
بکشی اساں معافی تینوں قتلوں جان بچائی
بو قربانی دلوں بجا نول قدماں اندر چھڑایا

روزانے شرمندہ ہوندا عرضاں بول سنا ندا
سخت عداوت نال تسانے دیر کائے بھائے
کرد دعا ہن میرے کارن خالق دی سروریں
تاں پھر حضرت سرور عالم دونوں ہتھ اٹھائے
حکم ہو یا میں بخشیا سنوں یا مجھوٹ گرامی
تا پھر حضرت کہیا سنوں فکر نہ کرتوں کوئی
عکرمہ کہندا جو میں اگے کیتی عمرا میں
جیوں میں کفر زمانے اندر لڑیا سنگ ابراہاں
جو نکر اگے دوست رب کر کر ظلم تسانے
جیوں میں گئے نال تسانے دیر عناد کسا یا
جیوں میں اگے تھپا پھر یا پہلی عمر متامی
جیوں میں اگے لوکاں میں رہیا کفر سکھاندا
جیوں میں اگے دین اسلاموں ہیا دور کناے
کرن روایت حضرت عکرمہ جدا ایمان لیا یا
اوسے ویلے دین نبی دی شروع حمایت کیتی
کے دے وچہ رمنڈے رہے جو جو بت نکارے
بتے بت رسول اللہ نے ہتھیں بھن ترورے
خوب تسلط دین نبی داکلکاں وچہ ہسا یا
موضع اجنادین اندر پھر ہوئی جدوں لڑائی
بعضے جنگ یرموک تبادوں وچہ تاریخال یا
واہ سبحان اللہ رب جس دینک نصیب بناندا
صحبت مجلس پاک نبی دی مانن کرماں والے
سے برساں کوئی رب درہتیں نٹھا پھرے چارا
ہکواری اسم محمد بولے شوق پیاروں
دوہاں جہانناں اندر جو کج نعمت رب بنائے

یا حضرت میں ادبی دم دم رہیا کھاندا
واہ وخلق تساندا جہاں سارے دیر و سارے
اوہ بھی مٹیوں بخشے چو نکر بخشیاں پیاروں
وچہ سرکائے عکرمہ کارن عرض سوال سناے
کلمے تیرے دفتر اس واکستہ پاک نامی
تیرے آون نال سانوں خوشی نہایت ہوئی
قسم خدا دی ہن میں میں یوں لیاں خوب قضائیں
ہن میں سٹھیں دونا ہو کے لڑساں ان کفاراں
ہن میں توں دشمن مسدے کر ساں قتل سوائے
ہن میں خلق پیار محبت کر ساں دن سوائے
ہن میں اس دے بے کر ساں پورے طور غلامی
اولوں ہن اسلام سکھاواں کفر و انان سنا
جیکر ہن میں زندہ رہیا بدلے دیساں سارے
نال اسلام مشرف ہو کے کلمہ بول سنا یا
اسے خدمت اندر باقی عمر متامی بیتی
جس ویلے اوہ مومن ہو یا پکڑاڈائے سارے
جو کوئی باقی رہیا انہاں میں اس نے بھن مردے
وچہ اصحاباں داخل ہو یا عالی درجہ پایا
وچہ زمانے ابو بکر بن دے تدوں شہادت پائی
جس دے اندر حضرت عکرمہ جنت طرف سدا یا
دامن پکڑ رسول اللہ ایدہ درجہ اوہ پاندا
اس مجلس ہتیں مٹھے جہیزے دوزخ گئے مکاں
اس دربار ڈگے جدا کے ہووے ولی پیارا
طرح طرح دی نعمت پائے خالق دی سروریں
کر قربان حبیب نے تہیں خالق نے در تانی

جو کوئی دل نہیں تابع ہو کے طرف بنی دی آئے
 بیشک نال حبیب پنے دے وعدہ رب فرمایا
 ہر نعمت ہیں علی نعمت قرب حضور ۱۱ ریانہ
 خاص محبت وعدہ رب اسیں پیار کماواں
 جتنی عمر گناہوں کفروں ضایع کر کے آئے
 جس لوں خود محبوبی درجہ بخشے خالق میں
 ست آسمان زمیناں ستے جو کجاہناں چالے
 جنت حورائ محل لوزانی سکن کھلے انہائوں
 دنیا لوں رخصت ہو کے کد تشریف لیادوں
 کرن اڈیکاں مومن کارن حورائ ملک تہامی
 تالعداری پاک بنی دی کیا رب عجب بنائی
 نال محبت پکڑی جس نے ہلک یہ تالعداری
 جتول چاڑے عزت پائے وجہ تمام لوکائیں
 سچے دل نہیں پاک بنی دی جدوں غلامی چائی
 ہن تک روشن دنیا اندر باقی نام آہنا دے
 کئی مزار تلمیش انہائے خادم رب نکالے
 قوم قریش اولاد انہاندی جھڑے کوں آون
 یحییٰ بن یوہانس صدیقی نسل صدیق کبریٰ
 ہن تک نسل انہاندی تائیں خردوں بروت ہوئی
 کدی نہ کسے انہاندی نسلوں کر کے خرسدایا
 کوئی نہیں کہنداد اسدا اسی بوہل بگانہ ۱۱
 نیز اسلے وجہ اصحاباں پایا شان گرامی
 انوئل بولہب دی نسلوں ہر کوئی نفرت کردا
 اپیر جدوں رسول شد دی کیتی بے فرمانی ۱۱
 فرمانداری پاک بنی دی بخشے قرب عطا میں

ہر یک نعمت حاضر اسوں جو منگے سو پادے
 تیریاں تبع داراں کارن سمجھ کجاہناں بنایا
 پائے قرب حضور جو کوئی اس دربار وکانا
 تالعدار محمدیاں لوں میں محبوب بناواں
 حد آ ساتھ محمدی پکڑے رب محبوب بنا دے
 دوہیں جہانیں چیز کسیدی کیا پرواہ اتائیں
 تالعداراں لوں رب فضلوں سب کچھ کر حوالے
 کدوں نصیب یارت ہوئی ملن آن اسالوں
 پاؤں قدم مبارک آ کے سالوں آن سہاؤں
 صدقہ حضرت پاک بنی دہر یک چیز سلامی
 جس می خاطر ہر شے رب خادم کرد کھلائی
 ہو گئی اس کی تابع اندر جتنی خلقت ساری
 جیوں اصحاباں پاک بنی دیاں جگہ عزتائیں
 ہر یک چیز انہائے آگے رب غلام بنائی
 ہونے رہن قیامت توڑی ذکر کلام انہائے
 جیڑے ہو قربان انہاندیاں صفیاں بولن والے
 ہن تک خیر انہائے پاروں بحرے کھول سناؤں
 بھی عثمانی لے فاروقی جو اولاد سرزدی
 ابولہب ابولہب جیہاں ونام نہ لیسندا کوئی
 تاکدیں اپنا نال انہائے بحرہ کسے ملا پایا ۱۱
 سالوں وجہ قریشاں اوہ بھی ہو یاد ڈا گھرانہ
 تا بھی ابولہب دی نسلوں نفرت کرن تہامی
 بھا دیں اوہ بھی سککا چا پاک بنی ہر سروردا
 لعنت تے فٹکار خدا دی ہو گئی دوہیں جہانی
 لعنت دی پرواہ نہ کوئی بیفرماناں تائیں ۱۱

جنوں رحمت حاصل ہوئی ہوئی اس درباروں
 بیفرمانی پاک بنی دی دوزخ تہر شانی
 آجا باز بنی کے دیوں اگت بے فرمانا
 پکڑ بنی دی فرمانداری عزت ادب کھائیں
 جو کچھ حکم بنی فرماے جو کچھ عمل سکھاوے
 جے تھ کلمہ پڑھیا اسدا کرا قرار زبانون
 رہن نہ دیوں سنگھوں وپرا لسی نعمت تائیں
 جدا قرار کیتا تھ موموں رب دی وحدت والا
 قائم رہیں ہمیشہ اس تے وحدت مول نہ چوڑیں
 سچ رسول محمد سرور حبیب رب دا آریا
 قائم رہیں زبان اپنی تے اسوں نہ پڑائیں
 ہر حالت وچہ پاک بنی دی پکڑیں تاجدار
 سن کر نام رسول اللہ دا پڑھیں درود پیار
 بیشک جو کوئی پاک بنی دا ادب پیار کریندا
 سن میں تینوں اک لڑکے دا تہوڑ ذکرناواں

جس پر لعنت اتزی اتزی بے فرمانی پاروں
 کون تھرانہ جنت جاسے کر کے بے فرمانی
 جگ سارے دی لعنت کارن نہیں مول نشانہ
 کر کے ساتھ بوجھل ہو راند دوزخ طوف جائیں
 ہو قربان قبولیں سرفروں ہو فرمان سناوے
 عمل کھاویں تے دے اوپر سچے صدق یانوں
 مرد نہیں نامردی کر کے تولوں ہار نہ جائیں
 کوئی نہیں ہو رعبادت لایق باہوں پاک تعالیٰ
 غیر شریک بنا کے کوئی دین ایمان نہ بوڑیں
 کرا قرار زبانون جدا یہ کلمہ بول سنا تیا
 کر کے عمل خلاف بنی دے کلمے لاج نہ لائیں
 عشق پیار اُسے دے اندر دلوں جان پیاری
 ہو جاویں قربان محمدی عشق محمدی پاروں
 ہر تکلیفوں کڈھے مولا ہر اک نعمت دیندا
 جیوں کر نام بنی تہیں سوں لگا عشق سچاواں

ذکر کو دل صاحب دہ و عاشق محرمی ۴

وچہ زمانے پاک بنی دے لڑکا آہا کوئی
 پڑھیاں پڑھیاں ہو یا اس تے فضل خدا
 کیتا اثر محبت دل نون پایا نور نظارہ
 باپ اپنے تہیں پچھن لگا لڑکا چائیں چائیں
 باپ اس دا ترسانی آہا اک پرست مولا
 جدا اس لڑکے نام مبارک اس نون آن دکھایا
 آسوں سمجھاوے لگا بریاں لدا لیں
 لڑکا کہندا کیوں نہ دیکھیاں ڈھکیاں کی ہو جائے

پڑھن لگا انیل مبارک بولے وچہ ہوئی
 نظر پیا اک دے آہ نام بنی سرور دا
 نام مبارک پاک بنی دا لگا بہت پیارا
 کسی سے نام مبارک دین میرے تائیں
 بھارا دشمن پاک بنی دا ویر کماون والا
 غیرت تہیں سر کولے ہو یا عفتے اندر آہا
 سپہ ایہ نام یتیم کی دا اسوں دیکھیں ناہیں
 کافر کہندا جو کوئی دیکھے سخت زبیاں اٹھاوے

لڑکے کہیا دل میرے وچ بہت محبت ہوئی
ایہ گل سن کے سبھوں اسنوں دونا غصہ چڑھیا
پکڑ کتاب شباب پتر ہتھیں ظالم ظلم کھایا
اوسے ویلے رب سنجیدی قدرت ظاہر ہوئی
اگے نالوں کتنے حصے سوہنا خط سوایا
پھیر خدائے روشن کیتا ثابت اسم نورانی
پھیر سٹا وے پھر ہو جائے روشن نام پیارا
دیکھ نامشہ لڑکا ادبوں بچتہ ہوندا جاوے
لکھ شیطان کرے رت ترے لکھاں مکر کھاندا
کسے طرح ایمان اسد نول استھیں دور سٹاواں
جنوکر ثابت رکھیا فضلوں سوہنا اسم پیارا
آخر سارا ورق کتابوں کافر پکڑ نکالے
کیتا بند صندوق شتابی ورقہ وچ چھپایا
لڑکے نول آرام نہ آئے روکتے کرا لائے
کرے دیلان دل اندر جیکر موقعہ پاواں
سوہنا اسم محمد والابے دیکھاں ہکواری
آخر یک دن اسے کارن موقعہ رب بنایا
ملروں کھول صندوق شتابی اسوچ جہاتی پئی
نکلن اس کاغذ دے وچوں جلوے عجب لوزانی
عکس پیاں لڑکے اوپر نام نبی دے نوروں
دیکھ جمال پیسے والا لڑکے ہوش بھلائی
پٹرے پاڑ لوریاں کیتے حال جیویں دیوانہ
تا جو اسے حالت اندر باب اچانک آیا
ہوش کریں اچان پیاری ناہو دیں داعی
کبھڑے تہن پیوں توں بٹیا جاوڑوں وچ ہبلاں

جہ تک اسنوں دیکھاں ناہیں چیز نہ بھاو کوئی
لگا تیر کھجے اندر کفروں شامت پھڑپھڑیا
غیرت کر کے نام نبی دا کارو نال مٹایا
ثابت ہو گیا نام مبارک دیر نہ لگی کوئی
کافر دیکھ ہو یا شرمندہ پھر اس دور سٹایا
اگے نالوں سوہنا لکھیا قدرت قلم حقانی
ڈاڈ ہاتھک پیا کافر پیش جاوے چارے
مولائیں نول رکھنا چاہے اسنوں کون ہٹاو
کر کر حملے مومن آپر سارا زور لگاندا
فضلوں آپ بچا فے اسنوں خلق پاک سچاواں
اسے طور ایمان سلامت رکھے رکھن ہارا
کھرا کر کے رکھیا اسنوں جاصندوق وچالے
کر محفوظ اس لڑکے کو لوں آپر نقل لگایا
اوہلے ہو گیا چند مبارک جلوہ کون دکھائے
لوڑاں نقل صندوق تیرا مال اپنا لیجاواں
آئے صبر قرار دے نول پاواں دولت ساری
ماپو باہر گئے کداہیں ویل عجائب پائیے
لوز و نور صندوق تہامی قدرت رب وکھائی
روشن ہو گیا کوٹھاسارا کھلا گھنڈ حقانی
جنوکر حضرت موسیٰ آپر جہلک پیا کوہ طوروں
منہ تہیں اسم محمد جباری ہو رکلام نہ کوئی
عشق محبت پاک نبی دے کردتا مستانہ
دیکھ حوالا لڑکے والا جلدی بول سنایا
کیا ایہ تینوں چھوٹی عمریں پئی عشق پڑہائی
بھلی پوسیاں دکھائیں چھڈ ایہ نویاں سکلاں

لڑکا کہندا جتنے ہوں چوٹے رکبہ پیارے
 رکبہ نویں نے پل پرانا ہرگز کم نہ آوے
 میں کیوں عشق محمدی کو لوں بنامکھ بھنوائیں
 دے کچھ خبر پیار سے والی ہے کرمعلم تینوں
 نوں کی جانے عشق محمدی کیا کچھ مزہ چکھایا
 جیوں جیوں لڑکا ام محمدی کرتے عظیم مال بولے
 بہت ڈراے نے دھمکا دے لڑکا باز نہ آوے
 آخر قید ہوں دی نوبت لڑکے اُپر آئی
 کرن روایت جدا لڑکا عشقوں باز نہ آیا
 روئی تلخ بھو اے اسوں قیدیوں لا کہانا
 کر کے صبر غانا لڑکا جو آوے سو کھا دے
 لے لے نام محمد والا روے گہت دو ہایاں
 ڈاڈھی تلخ اچھی روئی سنگھوں بھٹ نہ جاوے
 پیراں دے وجہ سنگل مینوں تیری عشق مرا
 اپر سب منظور جیسا جو کچھ قسمت میری
 ایسے طور کرے فریادیں رو رو ویر چلاوے
 جے توں روئیوں سنگل پاروں سنگل نرت کڈھاں
 لڑکا کہندا کچھ نہیں جت چیز کسے دی کوئی
 اوہو عشق محبت مینوں اوہو عشق رواندا
 کرن روایت اینوں اسوں کتنے روز ہانے
 تا پھر باپ پیارے اسے مور صلاح بنائی
 جنگلہ لوجہ پاس ایالاں چھڈاواں تیاں میں
 پیریں سنگل بھکھا تیا جاں کچھ روز لنگھائے
 آخر لے گیا پاس ایالاں جنگل بارو چالے
 مت کوئی اسوں پانی دیوے یا کوئی دیوہانا

جدول بہار آوے کڈھن نویں شگوفے سارے
 نویں محبت لوں شگوفہ نویں بہار دکھاوے
 لوں پیچیر لوں طریقہ بھاوے لویاں تائیں
 نہیں تاں نام چتارن کو لوں مول نہ ہوڑن مینوں
 قدر محمدی اوہ کوئی جانے جسوں ب جتیا یا
 تینوں تیوں کافر سناستھیں سڑبل ہوندا کو لے
 پاک محمد پاک محمد دم دم نال الاوے
 کال ہووے عشق اسے دا جس یہ منزنائی
 پیراں دیوچہ اسے تائیں سنگل باپ مرایا
 تباہ دا پانی دیوے کر کے زور دھکنا نا
 کرے گزارہ اس دے اوپر تے الحمد للہ
 داہ مجبور یا عشق تیرے نے منتاں عجب کہوایاں
 پانی جتنا اندر جاوے سینہ سار جلاوے
 رمیانہ کدھر جاوے جو گارب بن کون چھوڑاے
 شا لارب بہلاوے تائیں دلوں محبت تیری
 مال غانی پیچھے اس تینوں مینوں کون رووے
 جیکر روئیوں بہکے پیاسوں کہانا عجب کہو داں
 صرف جال رسول سد دی بہکے دے چہ بوئی
 سو کلیفاں دیوے بابل پر اوہ متوق نہ جاندا
 بہکھاں تساناں راں کہا دے کچھ پرواہ نہ جانے
 کچھ دن اپنے گھر دے دیوے پاواں میں اپنی
 ہے انہندا چھیر دین کے رائیں ہاں اوہ تائیں
 آئے عشق محمدی کو لوں باز شتابی آوے
 کرنی خوب حفاظت اسدی رکھنا نظر حوالے
 ہرگز مول نہ کہاوں دینار کہنا بہکنا بھانا

مست کوئی اس دیاں پیراں چوں شکل کھڑا تائے
 جو کم ہوئے دتواں لوں اجڑ مال چراؤ
 نالے اصلی حال تمامی دسیا پاس ایلاں
 کتنے دن اوہ لڑکا اینویں رسیا پاس انہائے
 ناکہ کہاے ناکہ پیوے بہکاتے ترہایا
 جتول جائے روند جائے روندیاں روز و ہائے
 واہ چنناں تہد کیا اس دیلے رنگ بسایا ہو یا
 کیا اس دیلے تیرے اوپر جوین آیا ہو یا
 ایہ جو تیرے چائن جگ چہ لوز کھنڈا یا ہو یا
 سوہنے مکھ تیرے دے جلوے جگ جایا ہو یا
 ایہ جو تیریاں رسماں جگ چہ شور مچایا ہو یا
 ایہ جو تیرا حسن عجیبہ روپ سجایا ہو یا
 جتنا نور خدا نے تیرے روہڑ وگایا ہو یا
 کیا ایہ تاریاں گڑے تیرے زرب لگایا ہو یا
 واہ چنناں توں قسمت والا نیک نصیباں الا
 جگر پاک جمال محمدی قسمت ناہیں میری
 جے توں میری نیرے ہو دیں کراں تیری لوسی
 اینویں ویکھ ستاریاں ولوں کرے تانا جہڑے
 بھ وچہ نور محمدی و ستے جتول کرے نظارا
 پچلی رات ہوئے جو یلے سب تیں کرے عاہیں
 جڈنک اول محبوب تیرید پاک جمال نہ پاواں
 ایسے طور دعا پیل اندر روندیاں رین و ہائے
 مخرم بہت کئی غم دی کرم کیتا رب باری
 مک ن انہاں ایلاں اوپر نیندر غلبہ پایا
 شفنے اندر سرور عالم خود شریف لیاے

جتول جادے اینویں جادے پھر داکراں مائے
 ہرگز ترس نہ کرتا اس لے مارو جیو نکر جاوے
 آفراتہوں واپس آیا کرتا کید تھمالاں
 نالے اسوں جہڑکاں دیوں تالے کم کرانے
 پیریں شکل قیدیاں دانگوں وروح حال نہ جایا
 رتیں چن چڑھے تاسوں عرماں بول سناوے
 تیرے وچہ بھی نور محمدی چائن لائے ہو یا
 میں جاناں تہد یار میر دا حسن چہ پایا ہو یا
 ایہ سب نور محمدی کولوں فیض انہایا ہو یا
 جو نکر تہد محبوب میرے داعس ڈایا ہو یا
 ایہ سب نور رسول اشدر رب ورتایا ہو یا
 یار میرے تیں کجہ دن کارن منگ لیا یا ہو یا
 ایہ تک قطرہ نور بنی دارب بسایا ہو یا
 جیوں اصحاباں پاک بنی دے جہڑ پایا ہو یا
 نکدا ہوئی تیرے ولوں پاک حبیب تعالیٰ
 ویکھ لواں میں اسے بے شکل مبارک تیری
 نظر مبارک تیر میریدی تیرے پوندی ہو سی
 چماں قدم مبارک سجھ دے جگر ہو داں تیرے
 ہو گیا ایسا نقش دلے تے اسم محمد پیارا
 یارب پاک جمال محمدی کر کے کرم و کماہیں
 دنیا تیں نہ رخصت ہو داں سکرانا مر جاواں
 جس گھر عشق و مالاں پاوے نیندر کسوں آو
 پی قبول جنا بے اندر اس لڑکے دی زاری
 ستے گھوک ہوئے جد سائے رب اسرار دہایا
 کر کے کرم اسیر اپنے دی بند چوڑا دن آسے

کرتنبیہ ایالاں تائیں حکم شتابی دیندے
 کہول دیو ایہ ویڑی اسدی سگل ترت نکالو
 اتنا کہہ کے غائب ہو یا اوہ محبوب پیارا
 آنکھ بھڑکے بھٹے سبہ خوابوں ہو بیدار ایالی
 کہولی بند شتابی اسدی سگل کھن زور
 نغنے اندر جھڑک اسالوں ہوئی شاہ بیانی
 ایہ گل کر کے رخصت اسنوں کیتا ترت ایالاں
 اسے طور قیامت اندر حرمت بنی پیارے
 جس طرفے تشریف لیجاواں پاک سول گرامی
 نال شفاعت امت اپنی دوزخ کنوں نکالے
 جیونکر اس لڑکے دا پر نظر عنایت ہوئی
 سوبیان ایالاں کولوں جد میں رخصت پائی
 حکم دتارے ہر تائیں روشن ہوئی جاوے
 سو فخر دا پینڈ آ یا امر کنول رب عالی
 روشن کیتی رات خدانے صبح مبارک ہوئی
 بن یا نسر عمار صحابی رہ ملیا پہل پہلا ہیں
 کون کوئی توں کہتوں آبول کس طرفے تھ جانا
 میں ہاں بک مسافر عاجز آیا اتنی ددوں
 کیا کہہ ال سنا داں اگول جو میں کھ اٹھایا
 جیکرے کچھ معلوم تینوں خبر نہی سبر وڑ دی
 ایہ گل سن عمار پیارے بہت پیار کس یا
 ایہو شہر مدینہ جتھے خاص مقام حضور ی
 مل زیارت پاک نبی دی تینوں اس کر اوں
 ایہ گل آکھ عمار پیارے لڑکا پکڑا ہٹایا
 جبرائیل اس لڑکے خاطر ترت پیغام لیا ندا

کیوں نہیں ساڈے دوست بندی بند خلاص کریندے
 جتوں جاوے جان دیو اپنا مال سنبھا لو
 کچھ ایالاں ڈٹھائیوں آپ آپ اشارا
 کرکئی اتر دلاں دے اندر جھڑک پیاریولی
 جاہن جتوں مرضی نیری تیوں کوئی نہ ہوئے
 ساڈے کولوں جھڑک انہا ندی ہرگز ہی جائے
 لڑھ لے لے سگل پیراں چوں حرمت شاہ جلالاں
 اوکھیاں مال در ب سگل کمر کے فضل تازے
 مل امت د سگل نیوں جھڑک پون تہامی
 اپنی پھیل پ چھوڑا تے قیدی دوزخ والے
 اتوں لے سدن دوزخ اندر مومن ہے نہ کوئی
 رات رات روانہ ہو یا طرف میںے دھانی
 دوست ساڈے دا ایہ عاشق کچھ تکلیف نہ پاوے
 نیرے ہوئی اسد کارن دہر میںے والی
 اچھے وقت میںے پوتا ویر نہ لگی کوئی
 نال محبت کچھن لگا تک کے لڑکے تائیں
 تا پھر لڑکے دسیا اسنوں اپنا حال ویانا
 دل دے اندر شوق محمدی چاں یا نور دل
 عاشق ہو کر پاک نبی دی کرن زیارت آیا
 نام خدانے دیں مینوں جگہ میر دبر دی
 میں ہاں خادم پاک نبی دالڑکے نوں فرمایا
 تہیچ پووں من مقصد آئے اس کیتی ب پوری
 پاک جمال رسول اسد دا گھٹکٹ کہول دھنداں
 موڈھیاں اچر چالرا اسنوں پیش حضور لیا یا
 بعد سلام خدادی طرفوں ایہ فرمان سناندا

جنتی رب مبارکبادی یا سید ابراہاں
ہے ایہ خاص مرید تساد عاشق دلوں بجاؤں
تن سو کوہاں پینڈا اسنوں پلوں چاساں گرایا
جیونکر اس لڑکے دی خاطر اسان زمین گھٹائی
برس پنجاہ ہزار برابر جس دن شہر تپاواں
پتہ نہ گئی بول انہاں نول شہر دی لمباہی
حب محمدی ادب محمدی ایہ کجہ مرنے وکہاں
توں بھی سکھ لے ادب محمدی عشق محبت پاؤں
وچہ سورۃ ہجرات بنی دا ادب خدا سکھلایا

پھیرو متھ اس لڑکے تائیں ل کمال پیاراں
تیرا دوست سا ڈا دوست حکم ہو یا رحمتاؤں
کر کے تنگ دراز زمین لوں خدمت وچہ پہنچایا
ایویں تیری امت اور پکراں کرم فرمائی
وچہ پلکا لے امت تیری حبت وچہ پونچاواں
ایویں جان وچہ قیامت ہنچو ساعت لانی
ہر قیدول آزاد کراوے پلوچہ پار لنگھائے
دوہیں جہانیں رحمت پاؤں خالق دی کلاں
وقت نبی نے اصحاب لوں ایہ فرمان سنایا

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُوْا اَصْوٰتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ

اے ایمان والو! نہ بلند کرو اپنی آوازوں کو اپنی اور علیٰ اشرطہ و علم

النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

کی آواز پر اور نہ اونچے بولو آگے اس کے جیسے کہ اونچے بولتے ہو ایک دوسرے کے

اَنْ خِطَّ اَعْيَالَكُمْ وَاَنْ تَمْزُقَ شَعْرَكُمْ وَاَنْ يَّسْمِعَ

سناخ ورنہ منایع ہو جائیں گے ہتھارے مل اور تم کو جسے بھی نہ ہو پڑے

کر دو آواز بلند نہ اپنی بات نبی ۴ دی نالو
جیونکر آپس پلوچہ ہیکے اچیاں باتاں کر دے
ہینتا ایویں مل تسادے منایع جاسن سار
پھر کوئی پاس نبی دے اچی کرے کلام نہ کوئی
پوسے تالبدار نبی دے سچے صدق پیاروں
پہلی دفعہ کلام انہاں دی حضرت نہ سمجھتے
جدول دوبارہ عرض کرن تہن نبی خدائی
سرور عالم اندر آہے باہر دلوں نہاں بولائے
اتنی کھل ب نہاں لوں لا تعقل فرمایا

اہل ایمانوں پاس نبی دے جد کوئی بات نکالو
کر دو کلام نہ اچی ہرگز پاس نبی سرور دے
کر دو لحاظ رسول اللہ دا بولوزم بولارے
کرن روایت حدایہ آیت ربی طرفوں لئی
سب اصحابی بولی بولن ادب نبی دے پاروں
عمر بہادر پاس نبی دے ایسا نرم بولیدے
پھیر دو بارہ کہن بندی پوے ضرورت بہانی
بنی ہیم وچوں مجھے ہکے ن ملن آئے
ہک دو گھڑیاں سبر نہ کیتا جلد پکار بولایا

اِنَّ الَّذِيْنَ يُّنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُلٰتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ

جو لوگ پکارتے ہیں تجھے کو پیچھے سے حجروں کے اکثر ان میں سے بے عقل ہیں (پ ۶۲۶ ۱۳)

اتنا ادب لحاظ نہی داخل پاک کراوے
کریے پسند نہ سہرگز مولیٰ اس بندے دیتا نہیں
نال تمناں جلدی کر کے باہر دل آن بلایا
جیکر باہر آوندیاں توڑی ذرہ صبر کماندے
وہ سورۃ احزاب خدا نے ہر حکم فرمایا

اچا بون پاس نہی دے نبوں مول بھامے
ہر گل و چہ جو پاک نہی دا ادب پرہانے نہیں
اتنی بے ہتھ نہی پاروں لایا سدا یا
کیوں ایہ جھڑک حضوروں پاندے کیوں عقل ستاندے
حضرت دے گھر جاوون زندا ادب طریق سکھایا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُسَئِلَ ذَكَ

اے ایمان والو مت جاؤ گھروں میں نبی کے مگر جو تم کو حکم ہو

لَكُمْ إِلَى الطَّعَامِ غَيْرَ نَظَرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا

کھانے کے واسطے نہ راہ دیکھتے اس کے پکھنے کی لیکن جب تم کو بلائے تب جاؤ

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مَسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ

پھر جب کھا چکو تو آپ کو چلے جاؤ اور نہ آئیں میں بھی لگاتے باتوں میں اس بات

ذِكْرُكُمْ كَانَ يُوْذَىٰ لِنَبِيِّ فَيسْتَعِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَعِ

سے تمہاری تکلیف تمہی پیغمبر کو پھر تم سے شرم کرتا اور اللہ نہیں شرم کرتا

مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ

پچھ بات بتانے میں اور جب مانگتے جاؤ بیویوں سے کچھ چیز کام کی تو مانگ لو پردہ کے باہر سے

حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ

اس میں خوب ستھرائی سے نہتائے دلوں کو اور ان کے دلوں کو اور بیویں پیچھا تم کو

أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ

کہ تکلیف دو اللہ کے رسول کو اور نہ یہ کہ نکاح کرو اس کی عورتوں کو اس کے پیچھے

أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

کبھی البتہ یہ بات تمہارے اللہ کے ہاں بڑا گناہ ہے ترجمہ شاہ عبد القادر

اہل ایمانوں حکمت توں کردا اللہ سائیں
مگر اں جے کراؤں تسانوں خود حضرت فرماوے
آسموں پاسوں جا کے اوتھے نظر نہ سہرگز پاؤ
ناپھر گلاں چھیر و ہرگز بہ کے اوس ٹکانے

باہجہ اجازت پاک نبی دے گھر و چہ جاؤ نہائیں
کھانے کارن ہو و جدوں یولا یا جاوے
کھانے نہیں جد فاسخ ہو و حلیہ ہی واپس جاؤ
اس گلے تکلیف زیادہ کارن نبی ربانے

ہے اودہ صاحب شرم پیارا شرم تسان تہیں
ایپر حق سناون کولوں مولے نا شرماتے
بھی فرمایا عرماں پاسوں جد کیم سنگنا چا، بوم
نوب صفائی اس گل اندر پاکی دواں لا توں
بھی فرمایا پاک نبیؐ دے جتنے حرم متامی
ہے ایہ بڑا گناہ تسانوں خالق دی سرکاروں
جو نکر ادب رسول اللہؐ دانیوں ادب تنہا تدا
لَسْتُمْ كَا حَيٍّ مِّنَ النِّسَاءِ رَبِّ جَهَنَّا فرمایا
بھی سورۃ احزاب اسے دھچھو راک آیت آئی

خود تکلیف اٹھاوے ایر آکھ نہ سکے ڈر و
دوست دی تکلیف اتانوں ہرگز مول نہ بھاو
باہر دں کرو سوال اتنا توں پردہ ادب کما ہو
دینا دکھ رسول اللہؐ لایق نہیں تسانوں
مت کوئی کرو نکاح اتنا توں بعد رسولؐ گرامی
کیتا منع خداوند عالم ادب نبیؐ دے پاروں
سب تہیں بہتر حرم نبیؐ دے پاک خدا فرماندا
پور زانیال وانچوں ناہیں شان تسا ڈا آریا
دیکھو وچہ رکوے پہلے رب نازل فرمائی

النَّبِيِّ أَوْ رِبَاؤُ مَنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ

نبیؐ کا زیادہ لکھا ہے سابقہ مومنوں کے ان کی جانوں کے اور اس کی بیبیاں مومنوں کی مائیں ہیں

نبیؐ پیارا نائب رب داعزت عقلت شالوں
لینے اپنیاں جانال نالوں بہتر حق نبیؐ دا
سرور عالم مالک سبحان موجب حکم ربیدے
بلیدی اک وچہ جائز ناہیں اپنا آپ جلانا
اتنا حق رسول اللہؐ پر اہل ایمان نا
نالے جو جو بیبیاں اسدیاں وچہ نکاح و آییاں
ہر حالت وچہ مالواں سدا ادب خدا فرماتے
وچہ حدیث مبارک حضرت پاک نبیؐ فرمایا
بھی فرمایا جسے اتے ماں پوڑا رضی ناہیں
جو کوئی اپنے باپاں تائیں دنیا وچہ رنجائے
کن میں تینوں شخصال دا کر کے ذکر ناوں

ساریاں اہل ایمان کارن بہتر اپنی جانوں
جتنا حق نبیؐ دا اتنا ناہیں ہو کر کسے دا
جتنے چاہے خرچ کرے جانال کیدے
ایپر فرض ہو جائے جیکر آکے نبیؐ ربانا
بہت پیارا جان اپنی تہیں کارن مسلماناں
ساریاں اہل ایمان کارن مایاں رب فرمایاں
مالوان می جو کرے لے ادبی کدی بہت نچا فے
ہے مالوان دیاں تداں تلے جنت رب آریا
کدیں نہ راضی ہوئے اس تے پاک خدا سائیں
دوہیں بھائیں کن اس تے قہر عذاب سائے
دنیا اندر کیتیاں جہناں رنج پیاریاں مالواں

ذکر شخصے کہ بلا اجازت والدہ بقصد رنج رفتہ بود

دل اس دیو پر جگ کرن دی ثوق محبت بوئی

کرن روایت شہر بلخ وچہ مرد مالک کوئی

بڑھی مالوں نمائی اسدی بہت ضعیفی ۛ حال
 باہجہ اجازت اسدی انیوں کر کے زور دہگانا
 بیت مقدس سے اندر چوراں اسوں پھڑیا
 مال کو مارے دڑھے اسدے سچھے لے پیر تہامی
 بانگے بیت مقدس دلوں رب حواب و بھائی
 فخر ہوئی تا اٹھ کر بانگ سے اوپر آئیا
 ناکوئی مہتہ نہ پیر سلامت عاجز حال نہ سنا
 ویکھ حیران ہو یا وہ بانگ کچھ اسی سے تائیں
 تا پھر اگوں رو کر اس نے واقعہ کہول سنا
 ایہر حج نصیب ہو یا میں بدست ۛ تائیں
 لے گئے مال تہامی میرا جو کجہ دولت ساری
 رمیانہ کدے جاوے جو گا پھر خدا جنباروں
 جیکر بھلا کریں کچھ متھے اتنی عرض سناواں
 رحم پیا اس بانگے تائیں اس نول پکڑا اٹھایا
 گھراپنے دے بوسے اگے آیا جدوں نہ سانا
 چھوڑ گیا دروازے اگے اس عاجز دے تائیں
 سناں اس دروازوں باہر مائی دا آوازہ
 پت میرا پردیس سدہانا چھوڑ اکیلیاں مینوں
 واہ سبحان اللہ کیا رب نے مالوں عجیب بنایاں
 کچھ تکلیف اولاد اپنی دی ہرگز انہاں بھائے
 ایہر جو کوئی باپیاں سنا ناہیں دب کر تیدا
 یا پھر مالے کرن سفارش نہیں آپ چھڑاویں
 سوں حقیقت آخرا اس نے بوسے نول کھڑکایا
 کون کوئی توں دین آلوں لا درد مند ان ا
 کون کوئی توں میں عاجز توں آن بولا دن والا

جد اگھر وہ پورے کوئی خدمت کرنے والا
 مال ارادے حج کرن دے مکے طرف سدہانا
 لیکے مال تہامی اس دا جو کجہ قابو چڑھیا
 ٹنڈا منڈا کر کے اسوں سٹ گئے چور حرامی
 سفنے اندر حالت اسدی نظر تہامی ۛ آئی
 دٹھا حال برابر اسدا جیوں رب خواب کھایا
 خالی لاش پئی وجہ سے جیوں خدا لوں بھانا
 کیا ایہ مصیبت تینوں مینوں حال سنا نہیں
 باہجہ اجازت مال پئی دے حج کرن میں یا
 رستے اندر چوراں مینوں کیتا پکڑا نہیں
 آخر ٹنڈا منڈا کر کے سٹ گئے جاندی اری
 ملی سنا ایہ میرے تائیں بے فرمانی پاروں
 لے چلے میری ل مینوں سوں چل سناواں
 جیونکر ہوتا دلوں اسوں شہر بلخ پونچا یا
 بھندابں مین لاہ چھڑ مینوں یا مقبول رہانا
 اگے اسدی مال بچاری رو رو کرے دعائیں
 رو رو آکے مولا اگے رب عزیز پونواں
 توہاں کریں حفاظت اسدی کراں پیران
 لکھ ناراض اوہ ہوں تا بھی کردیاں رہن عایاں
 منہ کھیں لکھ نکالیں آہیں لوں پیار نہ جائے
 بدلہ اس دے تا بچوں خالق نہیں چھوڑ تیدا
 تا پھر تو بہ تائب ہوں نہیں تا بدلہ پاؤں
 سن کے کھڑک نمائی بڑھی کر آواز بولا یا
 کون نمائیاں محتاجاں داھے بوہا کھڑکاندا
 میں کوئی اوس مسافر دی بھی خبر لیا دن والا

آنز لو ہا کہو لیا اس لوں آکر بڑھی مائی
 پچن لگی بوہے اتوں کس بولایا مینوں
 بول جواب دتا اس لوں متھ نہ میرا کوئی
 بڑھی کسنا اندر آجا مینوں آپ کہو اداں
 تا پھر بڑھی اس کے تائیں کر کے رحم اٹھایا
 جان کر کے منہ اس کے دل نظر جڑاں لپی فی
 رو کر اس تہن پچن لگی میں لوں کون بچارا
 لپیر خبر نہیں جو اجل کیا کہ اس واحالا
 ایہ گل سن کے بولیا اگوں اوہ معذور دھارا
 باجہ اجازت حکم تیرے حج کرتوں دھانا
 متھ کپائے پیر کپائے مال سبب لوٹائے
 خبر نہیں من کی تجھ اگوں میر نال دھائے
 سن کر حال نہانی بڑھی بیٹے لوں فرمایا
 کر فریاد جناب اکہول رو رو کرے دعائیں
 بیسی شرط بے ادباں کارن ادب تاب سکھانا
 اپیر ہے منظور اس لوں جو تقدیر ول ہوئی
 میں راضی من اس کے دائے رنگیاں دریاں
 پھر میں نہیں غلاماں اندر محشر گور وچاٹے
 اسے طور کریدی عرضاں پیش خداوند باری
 جتنی حیا و لادانی دی ماواں اندر ہوئی
 سنے تکلفاں سراپنے لے ماواں آپ بٹاؤن
 اسے کارن بابیاں سدا ہو نہیں ادب کھاندا
 کرنا راضی اوہ مال اپنی لوں حج گزارن دھانا
 انویں ہو رہک ذکر تحید و پچن اندر آٹیا

آہی رات اندھیری اگوں چہرہ دے سے بکائی
 جیکر ہے کوئی سائل بھگتا تھڑا دلوں میں
 کیونکر پڑسکاں میں بکڑا ایہ گل مشکل ہوئی
 کہندا میرا پیر نہ کوئی کیوں کر اندر آواں
 زہر آن بہایا نالے دیوا ترست جنگایا
 سکویں صورت بیٹے والی یاد و لیوچہ آئی
 تیرے وانگوں ہو ندا آہا میرا پست پیارا
 مدت ہو گئی چھڈ گیا مینوں سوہنی صورت والا
 اوہا ہال میں بچرا تیرا بے فرمان نکارا
 رب سچے لوں غیرت ہوئی ایہ کجہ حال دھانا
 تیری بے فرمانی تجھے ایہ کجہ بدلے پاسے
 جیتوں راضی ہو دینا میں دوزخ کھلا ڈرائے
 ہائے میں صدقے ہائے میں صدقے روکے گل لایا
 ایہ کیا وزنی نال اسادے یارب خالق سائیں
 نہیں سی شرط ہلاک کرن دی قہر نال راوڈانا
 اگوں اس فرزند میرنوں دیکھ نہ دیوں کوئی
 توں بھی ہو جا رہی اس تے فضلایا لیا سائیں
 فضلوں آپ و سائیں اس تے بدل رحمت والے
 وقت مہیت ماواں با بچوں کون کرے غجاری
 اتنی حب کسیدی ہرگز ہو نہ کردا کوئی
 دزہ دکھا دلا داپنی داو پکھ پسند نہ لیا دن
 کوئی گل عبادت اسدی رب قبول نہ پاندا
 حج نصیب نہ ہویا آخر کیا کجہ حال دھانا
 بیکیات کتاب اپنی وجہ جنوں بو کر لیا یا

ذکر دیگر بیقران ماہرا خود

ہک دن حضرت سرور عالم شہرِ ولایت باہر آئے
 کیا دین ہک میت والا حال خدا دکھلایا
 سختی ناز و فتنی ناز کہند اگہت کہ سائیں
 سیتے آتش کہتے آتش پاسا کوئی نہ خالی
 دیکھ حوالا پاک بنی زون رحم نہایت آئیں
 گورستان بقیع دے اندر میت دفن جہان دے
 سن فرمان رسول اللہ داہر کوئی حاضر ہویا
 اپرا دس قبر و ادارت مول نہ آئیں کوئی
 پھر کجہ لوک اکٹھے ہوئے آگے گورستانی
 دتا حکم منادی کارن پھیر تہیگی داری
 مہتہ دچہ عاصا پکڑیا ہویا ڈکدی ڈہند کی می
 حضرت پچیا ایس قبر وچہ کون کوئی ہے تیرا
 اپر پھر فرمان میرا وہ بہت بے ادب نکارا
 حضرت کہیا راضی ہوئے خفگی دور ہٹائیں
 تا پھر حضرت سرور عالم صاحب شفقت عالی
 دچہ غذا ہاں پکڑیا ہویا تیرا پت دچارا
 راضی ہو کر اسدے کارن رب نہیں منگد عاٹیں
 بہت شفاعت اسدے کارن پاک بنی مفرامی
 مخر حضرت سرور عالم حیلہ ہو رہیا
 یارب جیونکر وچہ غذا ہاں پکڑیا اسدے تائیں
 شاید رحم پوسے کجہ اسنوں دیکھے جیدوں حوالا
 واہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک بنی مفروری
 دنیا وچہ جو عاصیاں کارن اتنا رحم کما دے
 کرن روایت سرور عالم جیدوں دعا فرامی
 باطن پردہ کھول اکھیں آئیں ب حجاب اٹھایا

گورستان بقیع دے اندر لے تشریف سدا ہائے
 دچہ قبر دے روک چکے ڈاڈا ہاں غور مجایا
 تلے آتش آتے آتش سارے میرے تائیں
 ہر ہک طرفوں کہا دے تینوں آتش دوزخ والی
 سارے شہر مدینے اندر ایہ فرمان سنایا
 سارے آکر حاضر ہو دن آدن پاس تنہا ندے
 آپواپیاں قبراں آپس کوئی آن کھلویا
 دوجی داری حکم بنی نہیں پھیر منادی ہوی
 اپر پھر بھی خالی رہ گئی اودھا گورستانی
 تا ہک عورت حاضر ہوئی بہت ضعیف چاری
 آکھلی اس گور سہانے عاجز بدھی مانی
 بدھی کہندی اس دے اندر ہے اک پکڑا میرا
 میں نہیں راضی اسدے اپریا سید سردارا
 کہندی میں نہیں راضی ہونا روز قیامت تائیں
 خوشی کھول حقیقت اسنوں درد غذا ہاں الی
 حد تک توں نہ راضی ہو دیں نہیں ہوتا چہکارا
 مثال خداوند کرم کما دے بخشے اسدے تائیں
 اپر راضی ہو دن اندر مانی مول نہ آئی
 اس عاجز دی بخشش کارن ربوں عرض سنایا
 کل حوالہ مال کنی زون پردہ کھول دکھائیں
 راضی ہو کر دے دل تہیں نکتہ خفگی والا
 ماں پیونالوں ودھ جہان نواں مت دی ہمدی
 روز قیامت امت اپنی کیوں نہ اودہ بخشا دے
 بدھی زون فرزند اپنے دی حالت رب کھائی
 بدی آتش اندر بیٹا سڑدا قطری آیا

دیکھ نہ سکی حالت اُسدی بڑھی ماں مہربانی
راضی ہاں میں اسدے اُپر یارب خالق سائیں
جد اس بڑھی راضی ہو کے اتنی عرض سنا مئی
کتنا ادب لحاظ مالواں دا خالق پاک بنایا
ایسے خاطر حکم نہایا کارن اہل ایسا ناں
نسبیں تمام اولاد اونہاندی کہندارب سچاواں
ہرگز مول کسے دے حق وچہ غیر خیال نہ لوں
جیکر کدی کسے دے حق وچہ کج بے ادبی کر سو
وچہ قرآن جو کل امت دیاں لوں تے دے
جو کوئی مومن نام سدا کے کرسی گلہ انہاں دا
پاک الزاموں پاک الزاموں حرم رسول خدائی
حضرت عالیشان پر منافقاں جد بیتان بنایا
جبرائیل جناب الہوں دئی آن گواھی
جو الزام لگاؤن والے بیویاں پاکال تائیں

کر فریاد خداوند اگے رُنی دردِ رخسانی
میری پاروں آتش اندر ساڑنہ اسدے تائیں
دور ہوئی بھ آتش اسدی جاندی نظر نہ آ مئی
دولوں جگ جہلن اسنوں جسے ادب گویا
جتنے حرم رسول اللہ دے صاحبِ عیشاناں
کر و ہمیشہ ادب انہاں اپن تباہ دیاں لوں
بھنوں اپناں لوں بھو سجد ادب پھانوں
دین ایما لوں خارج ہو سو مندے عالیں مہر سو
کیہڑا منکر مال اپنی لوں جھوٹیاں یاں دے
ایوں بیچوں لں اپنی لوں جھوٹو الزام لگانا
سورت نور گواہ جہاندی رب نازل فرمائی
بصح اٹھال آیتاں شہادہ الزام اُڑایا
کوئی قصور نہ عالیشان اندر کیندا پاک الہی
دام لعنت اُپر انہانے بھجی خالق سائیں

إِنَّ الَّذِينَ يَصْنَعُونَ الْفِتْنَةَ أَلْمُومُونَ

جو لوگ عیب لگاتے ہیں اندر بیٹھے والی بے خبر ایمان والیوں کو

لُعْنُوا فِي النَّارِ نَبَاؤَ الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

لستی ہیں دنیا میں اور آخرت میں اور ان کو بڑا عذاب ہے (پہلے ۹)

لعنت اُنے عذاب انہاں نول نرد وہاں جہانناں
دوہاں جہانناں جو کالادام لعنت پاوے
ہرگز گند نہ کہو لیں ایسا اپنے وچہ عقیدے
مال شیطان برابر ہو لیں دام لعنت پاوے
جتنے حرم رسول اللہ دے خادم ہو جا ہر دا

یعنے جو کوئی عیب لگاوے بیویاں اہل یاں
حراماں پاک بنی دیاں اُپر جو کوئی عیب لگاوے
خوف کریں کچھ لعنت ولوں او بے ادب تے دے
حراماں پاک بنی دیاں او پرست کوئی عیب لگائیں
بچ جارب دی لعنت کولوں ہو بردا سرور دا

سن میں تیوں حرم نبی و اقدارے ذکر سنا داں
بھی کچھ آل اولاد نبی دا شان بیان لیا داں

ذکر اہم ترین حدیث تبارک باری اولادِ سونہارا و حضرت فاطمہ الزہراء رضی اللہ تعالیٰ عنہم جمع دین

سائے حرم رسول اللہ صاب عالی شان
پہلا حرم خدیجہ کبریٰ کل امت دی مائی
بڑے رئیس گہرنے وچوں ڈیاں تان الی
کتنا مال نکاح دی خاطر اول اول لٹا یا
پنجیہ برساں عمر مبارک پاک حبیبِ خدائی
پنجیہ برساں ساتھ نبی دے خوشیاں نال گذارے
زینب، ام کلثوم، رقیہ، نام جہان دے آہے
حضرت فاطمہ تے عبد اللہ ایہ دو صاحبزادے
بھی اک ابراہیم نبی داسی فرزند پیارا
سیرت یوسف ایہ تے چھوٹی عمر پیارے
ابراہیم مدینے اندر خشی خالق سائیں
اسدے بعد اولاد نبی دی جتنی آہی ساری
ابراہیم تے جنت خاتون بنت رسول الہی
ابراہیم پیارا جسم چلیا گھت جدایاں
درجہ حضرت فاطمہ والا وچ حساب نہ آوے

مالواں وانگوں ادب جہاں داکارن مسلماناں
دوہاں جھانان کی جس فلت سمجھتیں دل پائی
ہو قربان رسول اللہ دی پائی نعمت عالی
لکنا مال نکاحوں پچھے رب در راہ وچہ لایا
چالی عمر خدیجہ کبریٰ جدوں نکاح وچہ آئی
بیٹیاں چار تولد ہو یاں دو فرزند پیارے
چوتھی حضرت فاطمہ جسوں زہرا سدا جائے
طیب طاہر لقب جہان دے دونوں نور خدا دے
حضرت مارثیہ قبطیہ وچوں جیسا چند سوہارا
طیب طاہر مکے اندر دنیا چھوڑ سدا ہاے
ستر روز حیاتی پاکے ہویا فوت اٹھائیں
سبہ خدیجہ کبریٰ وچوں کشتی خالق باری
بہت زیادہ حب اتہاندی پاک نبی زوں آہی
پاک نبی زوں دفراتوں گچم چیم سنجوں آیاں
جسوں ٹکڑا اپنے نالوں پاک نبی فرماوے

الْفَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي

فاطمہ ایک ٹکڑا ہے مجھ سے

حضرت فاطمہ ٹکڑا ایہے خاص اسدا نالوں
وزر پوشا کاں آون جسوں لقی دی رکڑوں
لھر مہیاں پاک نبی دیاں شادی ہونے کانی
یہو جنت خاتون تائیں عرضاں دل سنایاں

یعنی حضرت سرور عالم کہیا سخت کمالوں
ایزویں ہور فضائل پتے بامیر حد شماروں
کرن روایت چھوٹی عمر تے ہنسی ہر امانی
زلزل عورتاں شادی لیاں گھر حضرت آیاں

تا پھر حضرت فاطمہؑ تائیں پاک نبیؐ فرمایا
 کہ امید اسادے درتے ہو یاں آن سوالی
 سن فرمان ایہ جنت خالوں رو کر عنکبذاری
 اپرا نہانے سوہنے کپڑے عجب لباس لے
 ایہ گل سن کے پاک نبیؐ زون بخون یان ری
 جگر مالوں خدیجہ تیری جلوچہ زندہ ہوندی
 جاہن نال انہانے ابویں جویں غریبی حال
 آخر انہاں کپڑیاں اندر نال انہانے سہمی
 ہر ایک زیور زینت پاروں خوب آراستہ ہوئی
 جنت خالوں اپرا بے کپڑے سمجھ پورائے
 ایہ عربی عورتاں حیدم نظر اوچے دل پائی
 عجب لباس ہستی جوڑا طلسم قسم نورانی
 دیکھ حیران عجب ہو یاں عربی زناں نامی
 دیکھوئی ایہ کس کار یگر اطلسم ساز نہائی
 دیکھوئی ایہ کیسے سوہنے کپڑے اسدے
 واہ وا اطلسم وا اسدی زینت تے زیبائی
 پاکے ہتھ نامی عورتاں بچن چاہیں چاہیں
 ساریاں بچن ایسا کپڑا کہتوں ملیا تینوں
 آخر ادھتوں واپس ہو کے پاک نبیؐ دی جانی
 کہن لگی آپاک نبیؐ مالوں یا سردار گرامی
 شیم قسم لباس عجائب نہاں تہامبیاں پائے
 دیکھ پرائے کپڑے میرے بولیاں رو داری
 ایسے طور نامی عورتاں مسخری پاک بنائی
 ایہ گل سن کر سرد عالم بہت پیار کسایا
 مہ جاتوں نال انہانے پیٹی فاطمہؑ زون فرماون

بیٹی انہاں زنا نیاں کولوں شرم اسالوں آیا
 لایق نہیں سادے کارن بزمین موڑاں غالی
 کیونکر جاواں ساتھ انہانے یا مقبول غفاری
 دنگ انہانے کپڑے ناپیں میر بدن دولے
 بیٹی زون فرماون لگے نہ روحان پیاری
 سوہنے کپڑے دیندی تینوں کیوں تالوں مذی
 ایسے اندر مخر اسالوں بخشیا حق تعالیٰ
 اگے ہتیاں زناں عربیاں بھٹیاں گاج آئی
 دن زمانیاں عجب پوشاکاں پابھی ہر کوئی
 ہو حیران کھلوتی اوچے جویں یتیم خانے
 کیا اس دیلے فصل کرم تہیں قدرت ربائی
 فاطمہؑ اوچے پڑی آئے سمجھ کپڑے لا ثانی
 بولن صفتاں پس اندر عجب لباس گرامی
 دیکھوئی ایہ چیز عجائب کپڑے ملکوں آئی
 کرتے اس مات اسادے عجب لباس پائے
 ساری عمر پوشاک جہی دیکھن وجہ نہ آئی
 جہی پڑی آکر دیکھے ادا کردی صفت شنائیں
 بی بی شاید یہ سمجھ کھٹھے کر دیاں مینوں
 ایسے گلوں روندی روندی پاک نبیؐ دل آئی
 کرن بکیرے میر تیاں عربی زناں تہامی
 صبح انہانے اندر مینوں کھٹھے تیاں کرے
 لکھوں دی ایہ اس سوہنی عالی قسم پیاری
 آخر ہو شرمندہ ادھتوں میں واپس پڑ آئی
 تا جو جبرائیل فرشتے آن سلام سنایا
 ہو محروم اسادے درتیں بے امید نہ جاون

بعد سلاموں خدمت اندر کردا عرض زبانی ۔
 جو اس وقت لباس ہستی اس لوں رب پینایا
 تا پھر انہاں عورتاں کو لوں پچھیا نبی ۲ پیارے
 کر کے قسم تہامی عورتاں کہیا بول زبانون ۔
 اکین نال نہ ایسے کپڑے ڈھے عمر اساری
 عجب لباس آہا کوئی اسدا ودھ تمام جہانوں
 خیر نہیں ادہ کی کچھ کپڑے عالی قیمت واسے
 تا پھر حضرت فاطمہ تائیں کہیا سرور عالی ۔
 خاص حضور دل لوری کپڑے تینوں بت پینائے
 حضرت کہیا مشرف جہانوں رب عطا فرماندا
 اپنی عظمت آپ نہ وہیں جو مقبول حقانی
 ایہ گل سن کر حنت خاتون اتنا راہنی ہوئی
 کیا کچھ حضرت فاطمہ تائیں ملیا شان حضوروں
 باطن شان کرامت جو کچھ رب عطا فرمایا
 روز قیامت پل تہیں جس دم لنگے خلقت ساری
 پہلوں ساری خلقت تائیں حکم خدا فرماوے
 سن فرمان الہی سمجھ کوئی اکہیں میٹ کھلوسی
 کی ہزاراں خدنگاراں عورتاں نیکو کاراں
 سمجھ نہیں ول پل داتوں لنگے ہر مانی
 بجلی وانگوں پارسدھائے زہرا دی سوارکی
 اتنا ادب شرم جہاں آپ خدا فرماوے
 جواز واج رسول اللہ دے جو اولاد تہامی
 بی بی پاک خدیجہ کبریٰ جتک زندہ آہی
 بہت پیار رسول اللہ داناں ہانڈے
 جنت دی خوشخبری اسون بھی رب حضوروں

پچھیا حضرت فاطمہ کان رب لباس لوزانی
 پچھو انہاں زنانیاں کو لوں کیا کچھ نظری آہی
 دتو کیونکر فاطمہ اوپر کپڑے آہے سارے
 کیا کچھ کرے صفت انہاں دی باہر حد میاںوں
 کتا نال نہ سنے کدائیں جتنی عمر گذاری
 دیکھ حیران ہو یاں تیں بستھے اسدی عظمت لوں
 اگے اس تہیں کدی سالوں نار بپا دکھالے
 سن لے صفت انہاں کے کو لوں پنے کپڑیاں والی
 بی بی کہیا میر تیا میں کیوں ادہ نظر نہ آئے
 عزت عظمت شان انہاں دالو کالوں دکھلاندا
 روحی خلقت دیکھ انہاں توں ہو جائے قربانی
 لکھنے پڑھنے سننے اندر حسدی حد نہ کوئی
 جنوں آپ دند عالم کپڑے بختے لوزوں
 تہوڑا قدر زنانیاں تائیں اس دن رب دکھایا
 سمجھ اول جنت خاتون آوے وچہ عساری
 ہر کوئی اپیاں کہیں میٹے بی بی پارسدھائے
 نور عمارکی دیوچہ حضرت جنت خاتون ہو سی
 اد بول آکر حاضر ہو دن حوراں تا بعد اراں
 دوش اد بول ٹھنڈا ہوئے تیزی کرے نہ کائی
 حکم ہوئے من اکھیاں اپیاں کہوئے خلقت ری
 اس گہر دی جو کرے بے ادبی وگدا دوش خاں
 سمجھ دا ادب اسڈے کارن ہو یا فرض مدامی
 تہ تک ہوز نکاح نہ کتیا پاک رسول ۲ الہی
 وچہ حیاتی سرور عالم شفقت بہت کھانڈے
 سو نہا نخل خدیجہ کارن ساں بتایا لوزوں

شیخ معین الدین جو ہر وی وچہ معالج لیا دے
 کردا عرض جو یا نبی م اللہ حکم دتا رب میں
 نا پھر حضرت ربی طرفوں کہن سلام انہا توں
 دسویں سال نبوت پیچھے رحلت اس فرمائی
 وقت وفات خدیجہ کبریٰ کیتی جدوں تیاری
 نالے حضرت بی بی صاحبہ گل امت دی ہو مائی
 کر کے کرم رسول اللہ نے کیتیاں بہت دعائیں
 بے مشاق بہشت تساوٰ اخیر خداوند دیندا
 بعد نساں تھیں ہوسن جتنے ساڈے حرم تامی
 نالے ہو رہو مومن عورتاں اندر دنیا ساری
 حضرت مریم حضرت آسیہ بیویاں نیس کو کاراں
 جس راہیں وچہ ساڈے تائیں ب معراج کرایا
 جنت اندر ہوسن ایہ بھی نال تیرے ہمراہی
 حضرت حوا مانوٰں اپنی بے مینوں کراں اے
 سن ایہ باتاں بی بی تائیں خوشیوں ہی رہ آیا
 دٹھا محل نوزانی اپنا فضل خدا رحمتاں
 تن دہارے پہلے ال تھیں چاچا پاک نبی دا
 بہتا غم رسول اللہ توں انہاں دناں چہ آیا
 او سے سال اندر پھر اگوں بوکڑی جانی

جبرائیل سینے لیکے جد حضرت ول آوے
 کچھ سلام اساڈی طرفوں تیں خدیجہ بنت تائیں
 کوں کرے تعریف تنہا ندی ایسے شان جہان توں
 جنت اعلیٰ اندر قبر مبارک پانی
 درد فراقوں پاک نبیؐ لوں پنوں ہو یاں جاری
 جان کنڈن دی حالت اپنی رو کر کچھ سنائی
 نالے ایہ خوشخبر مبارک دتی اسلے تائیں
 وچہ اڈیک تساوٰے کارن جنت کبلا تکیندا
 بہناں وچوں ب تساوٰں بخشیا شان گرامی
 گل عالم دیاں بیویاں اُپر مینوں ہر سرداری
 جنت اندر او بھی تیری عزت کرن ہزاراں
 مال انہاں درب اساڈا عقد نکاح کرایا
 ساڈی پاروں خادم تیریاں کیتیاں پاک الہی
 جال سارہ بھین اپنی نوں غ بہشت دھانے
 وقت نزع دے جنت رستے پردہ کہوں دکھایا
 اکھ مبارک بادی نوں کیتا کوچ جہاں لوں
 دنیا چھوڑ روانہ ہو یا با دوا شاہ علی دا
 او سے دھے دانام نہی نے عام اکھرن کایا
 حضرت عالیؑ پاک نبیؐ دے عقد نکاح چہ اپنی

ذکر ام المومنین حضرت عایشہ صدیقہ و دیگر
 ازواج مطہرات رضی اللہ تعالیٰ عنہن

جدوں خدا نے خاوند اس پاک رسول بنایا
 تائیں بہت محبت اسدی پاک نبیؐ لوں آہی

چھ برسوں دی حضرت عایشہؓ راوی ذکر لیا یا
 چوٹی عمر اعلیٰ حاصل ہوئی دین دنی دی شاہی

بعد خدیجہؓ اس دے آپؐ نظر محبت ہوئی
پیش نکاحوں پاک بنی نون رب تصویر دکھانی
یا حضرت اہرم تساتوں رب عطا فرماوے
تن رائیں متواتر انیول خوابوں ہوئے اشارے
اِنَّ يٰكَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ يَمْضِيْءٌ پاك بنی فرماوے
جاں پھر حضرت سرور عالم عقد نکاح نبھایا
کتے ہو رہا ملک نوری آئے نال وحی دے
بکرمی یک ویسے کارن حضرت ذبح کرائی
جتنی عمر رسول اللہؐ نے عالیشہؓ نہ مال گزاری
بھی فرمایا سرور عالم دین دنی دے سائیں
زمیناں وچہ سردار جویں ہے زمین تھامہ والی
سورت لوزاٹھا رہاں پارہ ویکھ کلام اٹھسی
جہاں خیال بے ادبی والا کیتا حق اپنا نہ سے
سخت عذاب اپنا نہ سے کارن کیا اللہ سائیں
بھی فرمان رسول اللہؐ نون پاک خدا فرماوے
سخت منافق منافق پاوے قہر خدائی
کرن روایت جدا وہ موزی دنیا چھوڑ سدھایا
آئے پڑھیں جنازہ اسدا پاک حبیب غفاری
یا حضرت ایہ سخت منافق ایساں نکاح الا
حضرت کیا اس کی بابت حکم نہ آیا کوئی

جس نظر رسول اللہؐ شدی اسنوں غم نہ کوئی
جبرائیلؑ خدا دی طرفوں آنوش خبر سنائی
اسدے نال نکاح تساڈ اخالق پاک کراوے
لے آوے تصویر فرشتہ پاس رسول پیالے
ہے ایہ بیت پسند اسانوں جیکر رب دیوے
جبرائیلؑ پوشاک ہشتی عالیشہؓ نہ کارن لیا یا
کہن مبارکباد تمامی پیش حضور بنی دے
دوسو بندہ رجیا اُستھیں رب برکت پائی
سار یا حرمیاں اوپر اسدی رہی اسدا سرداری
کلی عورتاں دی سرداری حضرت عالیشہؓ تامل
عورتاں اندر عالیشہؓ انیول کہیا سرور عالم
کیونکہ حضرت عالیشہؓ دے حق دتی رب گواہی
دوہیں جہاں لعنت مولیٰ کیتی او پر نہا نہ سے
کدیں نہ بخشاں کدیں بخشاں اسیں اپنا نہ سے تامل
ستر دار شفاعت تیری نا اپناں بخشاوے
جس نے حضرت عالیشہؓ اپر کوڑی تہمت لائی
پاک بنی نون دل دے اندر رحم نہایت آیا
حضرت عمرؓ اگیرے ہو کے عرض نیاز گزاری
یونکر پڑھو جنازہ اس دا یا مقبول تعالے
او سے ویلے رب دی طرفوں آیت نازل ہوئی

وَلَا تَصِلْ عَلٰی حِلٍّ مِنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَلَا تَقْرَبْ عَلٰی قَبْرِہٖ

اور مت نماز پڑھ اس پر جو مر جاوے ان میں سے کسی اور نہ کہڑا ہوا کی قبر پر دست نہ رکھ

کدیں پڑھیں جنازہ اسدا منع خدا فرماوے
پور سنکر رب بنی دے ہیں وہ فاسق بھالے
جس کو دیری اپر جنازہ پڑھنا روا نہ آیا

یعنے انہاں منافقان چوں جو کوئی مر جاوے
نا پھر کدیں کہلوں ہرگز اسدی گور کنائے
کتنا حضرت عالیشہؓ نہ سدا رب نے نشان بنایا

ابن رسول عبد اللہؐ ہا نام منساقی والا
اسے حضرت عائشہؓ اور پرسی بہتان بنایا
جو کوئی حرم رسول اللہؐ ذاتی و غیر کاوسے
دنیا آلوں سرور عالم جبر حلت فرمائی
ہجری ۱۰ شہ ابو بکرؓ اندر عبد بنی سلطانوں
جنت البقیع دے اندر قبر مبارک ہوئی
ابو بکر صدیقؓ پیارا جس دا باب سہارا
بہت حدیثاں مروی استحدیق پاک بنی سیر
چھٹے سال نکاح انہاتوں کیتا بنی الہی
بیٹی ایہ زمعہ دی آہی راوی ذکر لیا
اپر عمر ضیفی یاروں نظر پسند نہ آئی
بی بی تائیں معلوم ہو یا جس دم ایہ حوالہ
عاجز ہو کر پاک بنی لوں اتنی عرض نہائی
بھالویں نہیں تسانے لائق ایہ عاجز بھاری
قسم خدا دی میرے تائیں ہو نہ خواہش کوئی
روز قیامت اٹھاں جس دم ساتھ تسانا پاواں
جیکر سچ نکاتوں میری قیمت بٹھائی
جے میں چہ غلاماں ہوواں خدا نیکار سداواں
ابو عرضاں کردی آہی حضرت سو دہائی
جبرائیلؑ خدادی طرفوں نرت پیغام لیا
جیکر آج ضیفی یاروں سول دور بٹا سو
بہت ضیف تسانا دی امت کل گناہوں
جیکر آج قبول کر سواں لوں خاطر میری
واہ وانیک نصیبال والی حضرت سو دہائی
جی ایہ آیت حق اسد یو چہ خالق پاک تازی

کستنا منج جنازہ جس دا خالق پاک تعالیٰ
دھکیا گیا جناب الہوں دوزخ ڈیرا لایا
دو ہاں جہانناں چہ موکالا دائم لعنت پائے
برس اٹھاراں کی تدائی حضرت عائشہؓ مائی
وچہ رمضان ستارہوں چنوں کیتا کوچ جہانوں
خانہ ہشتی خانہ ہشتی اس وچہ شک نہ کوئی
سرور عالم خاوند جس دا کھلا نیک ستارا
وچہ اصحاباں عالی درجہ شان اچی سرکاروں
حضرت بی بی سودہ خاتون دسے سال ویاہی
پہلا خاوند مویاتے پھر حضرت عقد چھایا
کیتا قصد طلاق دیوں دا پاک حبیب ائی
ڈگ پئی آقداں اندر پیش رسول تعالیٰ
دور نہ کرو مناساتی تائیں یا محبوب خدائی
اپر دامن لگیاں سندی شرم تسانوں ری
ہوواں تیریاں قداں اندر ابو محبت ہوئی
اس دن تیریاں حلالا چوں دور نہ کیتی جاواں
وچہ غلاماں رکھو مینوں نامتطو خدائی
تاں بھی لکھ غنیمت مینوں تیں تہیں نہ بھٹواں
رحمت رب کی عرشوں اس دا کم نبادن آئی
یانبی اللہؐ سودہ کارن حکم خدا فرمایا
روز قیامت امت اپنی ساہیں کوں چھوڑا سو
کر ساں دوراں بھی بیویں امت ددر باروں
لکھ غاصی میں سداے بے بخشاں امت تیری
ایسی عجب سفارش سیدی آپ خدا فرمائی
وچہ سپاے پوچیں جیڑی پاک کلام پکاری

وَاِذَا مَرَاتُ خَافَتْ مِنْ كُفْلِهِمْ شُزُّاْ وَاِذَا غَرَضَتْ فَلَاحُ حَافٍ

اور اگر عورت ڈرے اپنے خاوند کے لڑنے سے یا جی پھر جائے سے تو گنہ گار نہیں

عَلَيْهِمَا اَنْ يَّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ

ان دونوں پر یہ کہ کریں آپس میں کچھ صلح اور صلح اچھی چیز ہے (پٹ ۱۶۶)

مست کے خاوند درویشاں کے لڑکے بھڑاوتے
بہتر صلح انہیں کے کارن اس میں جان و مال
راستی ہو کر سودہ تائیں نا پھر دور مٹایا
مال صحابی مالواں انگوں عزت اس کی کرے
وچہ زمانے عمر بولی دے کیتا سفر جہانوں
بج حدیثاں مروی اس تہیں لکھیاں وہ کتاباں
تخل منت دی مال پیاری بیٹی شاہ عمر دی
بیٹی حفصہ دیوال اسنوں ہو یادوں آمادہ
فوت ہوئی سی بیوی اسدی بیٹی شاہ جلالاں
میں نہیں ہے نکاح کریدالول جواب شاف
پاک تہی فرمایا اسنوں فکرنہ کرتوں کوئی
بہتر خاوند حفصہ تائیں رب عطا فرماوے
بہتر بیوی اسدی تائیں دیسی خالق باری
دو جی بیٹی اپنی سنان تی پھیر دو بار
نیک ستارہ دوہاں کارن کہولیا خالق سائیں
ایسرلم الہوں حضرت پھیر رجوع فرمایا
حضرت حفصہ رحلت پائی اندر شہر دینے
پہلوں زید غلام اپنے لوں دتی بی بی الہی
چوڑوتا اس نین تائیں جوں خدا فرماندا

یعنی جبکہ عورت تائیں خوف دے وہ چہ آئے
کوئی نہیں عیب آپس اندر صلح کرن اوہ لوں
سن فرمان الہی حضرت رحمت کرم کما یا
توہی خوشائیں ہی ہمیشہ پاس بی سرورے
کتنی مدت بعد نئی تہیں حکم حذر جہانوں
گورستان بیع دے اندر دفن کیتی اصحاب
چوہتی بیوی حضرت حفصہ پاک بی بی سرور دی
پہلوں شاہ عثمان غنی دل کیتا باب ارادہ
اپر شاہ عثمان غنی لوں آ با غم کمالاں
اس غم وچ عثمان غنی لوں بات نہ کوئی بھائے
اس گلوں کچہ عمر بولی لوں دلوچہ رجش ہوئی
آپے ویکھ خداوند عالم نیک سبب بناوے
بھی عثمان غنی وہ کہیا بی بی عفتاری
جاں کچہ روز ہوئے تال سد شاہ عثمان پیارا
کیتا آپ نکاح مبارک حضرت حفصہ تائیں
دتی یک طلاق ہواری راوی ذکر لیا یا
سنہ پتیلی تہی جبری اندر وہ چہ شعبان مہینے
پنجویں بیوی حضرت زینب پاک بی بی دی ہی
اپر آپس اندر ہو یا تا اتفاق انہاں دا

فَلَا قَضَاءُ بَيْنَهُمَا وَطَرٌ اَزْوَاجُكَ هَاطِیۡعٌ

پس جب پوری کر چکا دیو اس (زینب) سے اپنی غرض نکاح کر دی ہم نے وہ عورت بچہ کو

یعنی زید طلاقال دے کر چھوڑا جدا ستی نہیں
 واہ سبحان اللہ رب جن آپ نکاح فرمائے
 ذَوِّجَنکھا جس دے حق وہ چہ کیا اللہ سائیں
 زیدوں چہے سرور عالم اپنا حرم نبی یا
 حضرت انس روایت کردا ترمذی اندر سے
 عقد تساؤے وارثاں بدھے نال سول سے
 پھوپھی جانی پاک نبی دی آہی زینب مانی
 دس برسوں یہ بعد نبی تھیں دنیا اندر سے
 بھی اک ہور نبی دی بیوی زینب نام سدا سے
 زندہ رہی نکاحوں چہے دو یا تن مہنے
 ستویں حضرت ام سلمہ سی حرم رسول تھی
 عاتکہ نام نبی دی پھوپھی ام سلمہ دی مانی
 سرور عالم تختی جس دم نال انہا سے شادی
 بیتی وار اناند کے گھر وہ ہون نبی پیار
 حدایت تھیں مبارک رب دی طرفوں آئی
 انویں وہ حدیث کتاباں بہت حدیثاں یاں
 بیتی مدت حضرت چہے انہاں حیاتی پانی
 اٹھویں بیوی ام حبیبہ بیٹی بوسفیانوں
 مالواں حرم صفیہ مانی گئی بن اخطب جانی
 پہلوں کے یہودی دے گھر خیر اندر آہی
 چن مبارک آسماناں تھیں ہیں اس داریا
 خیر ہوئی تاخاوند کے دسیا خواب تمامی
 غصے ہو کے آہن لگا وہ مرد و دربانہ
 جاں پھر حضرت خیر پر فتح مبارک پانی
 لیتا عقد نکاح پھر اسوں پاک سول سے

اساں نکاح کردتی تینوں کہندا اللہ سائیں
 درجہ نشان فضیلت اس کی کون بیان سدا سے
 لینے اساں نکاح کردتی زینت تیر تیا میں
 کس تنار ب نکاح دو ہاندا عالی منصب پایا
 بی بی زینب محروں ایہ گل حرواں چہ منڈے
 میرا عقد خدا نے بدھا ساتھ حبیب پیار سے
 حرواں اندر داخل ہو کے جنت طرف سدھائی
 دویہ بھری وہ جنت داخل جا ہوئی ایہ بیوی
 بنت حزیئہ سدن جنوں راوی ذکر لیا سے
 چوتھے سال بھری دے اندر ہوئی فوت مینے
 ساکوں ایہ بھی پاک نبی دی بھین پھوپھی ہی
 باپ سہیل تبادون اسدا جوں روایت آئی
 نال خوشی دے آن فرشتاں کہی مبارک باکی
 نازل ہو دے دھی پیارا خالق دی سرکاروں
 ایہ بھی ام سلمہ دے گھر وہ رب نازل فرمائی
 چھڑیاں حضرت ام سلمہ تھیں راویاں نے فرمایاں
 بھری سنہ انہا سٹھ اندر جارحلت فرمائی
 سنہ چوتالی بھری اندر کیستا سنہ جہانوں
 حضرت ہاروں دی اولادوں جنک خیر یہ آئی
 لک ن ستیاں سفنہ ڈٹھا قدرت نال کہی
 مال پیار صفیہ بی بی گل دے نال لگا لیا
 ڈاڈھا سخت طمانچہ منہ تے ماریا دس ہمامی
 کیا توں نبی محمد تائیں چاہندی ہیں گل لانا
 وہ اسیراں خیر الیاں ایہ بھی پھر ہی آئی
 داغ سیاہ اک منہ دے اُپر ڈٹھا نبی پلے

پچھا حضرت کیونکر ہو یاد داغ تسالوں کا لا
 مالِ محبت سرورِ عالم لبِ مبارک لانی
 جنتِ دل حضرت سرورِ عالم نظرِ مبارک بندے
 دور ہو جاؤں جہاں دی پاروں طغیانی
 یارب برکتِ پاک بندے رحمتِ فضلِ کما میں
 جو نکر کرمِ صفیہ آپ کیست تائبی پیارے
 مسلم اتے بخاری اندر خبر روایت آئے
 آپ جناب صفیہ خاتون کرے بیانِ زیبانی
 پس میں رائیں پاس انہاں کے کرنِ زیارتی
 جدیل و تہولِ رخصتِ کارنِ دالیں لٹھ پڑولی
 رخصت کیتا میرے تائیں اتنی عزت پدوں
 سنہ بونجہ بھری اندر فوت ہوئی ایہ مانی
 دسویں بنتِ حارث مہینہ نہ حرمِ رسولِ الہی
 سنہ آونجہ بھری اندر ہوئی وفاتِ ادنیٰ
 انہوں بوزِ تیریاں یاں دھچک کاحِ دہیاں
 بیچِ غلاماں گھر اپنے دھچک کھیاں نبیِ خدائی
 پہلی حضرت مارِ قبطیہ شمعونے دی حبائی
 حضرت ابراہیم نبی دا جو فخرِ زندِ پیارا
 دوجی نامِ ریحانہ تربیجی اُم ایمن فساوون
 جتنے حرمِ رسولِ اشدر دے سن ازواجِ غلامان
 مالواں بن اودہ ہر مومن دیاں پاکِ خدا فرما دے
 جو کوئی حرمِ رسولِ اشدر دی تجھے لے دینی کرسی
 وچہ قرآن مجید کیتا آپ خداوندِ سائیں
 جو کوئی سچا مومن ہو سی موجبِ حکمِ ربانے
 جیکر حق کسے دے اندر کرسی طعن کدائیں

تا پھر کہوں سنایا اس نے حالہ سننے والا
 دور ہو یا اودہ داغِ تمامی تیرتِ سفیدی آئی
 سے برساں دے دہوتے جاؤں لے دا غلام
 کچھ نہیں مشکل لانی ظاہر داغِ مٹانے
 ظاہر باطن داغِ اسدے کر کے کرمِ مٹانے
 مالِ شفاعتِ انہوں سادے داغِ مٹانے سائے
 مالِ صفیہ سرورِ عالم جویں پیار کما دے
 اعتکافِ دی حالتِ اندر آئے نبیِ حقانی
 کلاں باتاں کیتیاں آکے ساتھ رسولِ خدائی
 اٹھ کھلوئے سرورِ عالم ایڈ عنایت ہوئی
 اٹھ کے آپا گیرے مینوں جیوڑ یا آن پیاروں
 دنیا اتوں رخصت ہو کے جنتِ طرفِ مدھانی
 موضعِ سرف مکے تہیں بیڑے دتھوں نبیِ یابی
 یہی بہت پیاری ہوئی آہی شاہِ بلیان کی
 جہڑیاں بجز کاحولِ جلدی جڈا نبیِ فرمایاں
 دھچک غامخ تارخ جویں کر خبر روایت آئی
 حاکم اسکندریہ جیسری خدمتِ وچہ پہنچائی
 ایسے مارِ قبطیہ جوں جمیا چنڈ سہارا
 چوتھی ساہی پنجویں رضوی وچہ کتاباں آون
 لازم سبہہ و ادبِ برابر کارنِ اہلِ سلاماں
 رب جہاں و ادبِ کرائے کون انکار لیا دے
 کافر سے فرعون برابر جے توبہ بن مرسی
 مالواں اتوں دب انہاں اہلِ ایمان اتوں
 سائے حرمِ رسولِ اشدر دے مالواں پیاں جانے
 موجبِ حکمِ کلامِ اشدر دے مومن ہو سی تائیں

جس داکلمہ پڑھے زبانی امت جس سدا دے
 سرور عالم ختم رسولان کل مت دے سائیں
 چٹھیا میں بچے اپنے دوست پار پیارے
 جیکر بعد میرے بھی ایویں خدمت سے کماند
 دنیا اندر آ کے ایہ کچھ پوچھی اسان بنائی
 معلوم ہو جاسن ہن جیڑے بچیاں صدقائے
 ہوسن ہر دم خدمت کارن حاضر دلوں بجالوں
 ہر گل اندر پورا کرن ادب لحاظ ت سا ڈا
 جاں پھر حضرت سرور عالم پشیا جام وصالوں
 جنت لوں جاروشن کیتا اپنے حسن جمالوں
 کرن روایت ایسی سن سن سخت سیاہی ہوئی
 حضرت انسؓ کہے جو حسن ن پاک حبیب حقانی
 جیونکر اسن نور نبی دے جگت چہ چائن لایا
 جیونکر پھر وفات دہارے رات خدائے پائی
 دن نہیں رات بنائی رب اندر دنیا ساری
 کوچ کیتا جد شمع محمدی اپنا نور چھپایا
 سبہ اصحاب جدائی پاروں روون درد رنجائے
 جوش محبت دے وچہ آ کے لے تلوار کھلویا
 جو کوئی ایہ گل آہن والا سامنے میرے آئے
 حضرت ابو بکرؓ جد و بھٹی حالت ایہ عمر نہ دی
 زمی کر کے خطے اندر آتیاں کچھ سنایاں
 تا اوہ جوش ہو یا کچھ مٹھا حضرت عمرؓ ولی دا
 بعد وفاتوں ابو بکرؓ نے عام ایہ حکم سنایا
 یا کچھ جس واقف نہ ہوئے طرف رسول پیارے
 حضرت جابرؓ ابو بکرؓ لوں آ کر عرض گزار سی

گھر اسدیوچہ کرے لے ادبی کوں شفاعت پاوے
 رخصت ویلے حکم سنایا ساریاں ماتا میں
 جہناں چہ محبت میری تن من اپنے واسے
 آئے گروں کھر جاسن سچ پیار جہناں دے
 باجہ انہاں نہیں گھر ساڈے وچہ دولت بوزگائی
 رخصن فکر خیال ت سا ڈا ہر ویلے ہر حالے
 خادم رسن مردیاں توڑی سچے صدق ایمانوں
 جیونکر وچہ حیاتی ساڈی کرے ادب اسادا
 سدا رب محبوب اپنے لوں عزت قرب کمالوں
 پیا اندر پیرا دنیا اندر رات سیاہی نالوں
 ہرگز مول پچھان نہ سکے یک دے لوں کوئی
 دنیا وچہ تشریف لیاے فضل کنوں رحمانی
 ایسا روشن روز اسالوں پھر کوئی نظر نہ آیا
 ایسی رات بھی ساری عمر اں کدی نہ نظر کیئی
 مشرق نہیں لے مغرب تائیں پھیل گئی اندھاری
 دنیا اندر سورج اس دن چائن ذرہ نہ لایا
 درد فراقوں عمر ولی دی ہوش نہ رہی نکالے
 کون کہے جو سرور عالم فوت جہانوں ہو یا
 ماراں سیس اتاراں اس داخلی مول جافے
 نال بہت اُنہاندی آ کیتی ہم سردی
 شان وفات نبی دے اندر جوب طرفوں یاں
 ایسا عاشق عمر پیارا آبا پاک نبیؐ دا
 چیز کسے دا وعدہ جس لوں پاک نبیؐ فرمایا
 پورا کرن اسادے کو لوں آ کے منگن سدا دے
 شد دیون دا کچھ مینوں سی وعدہ سرکاری

اوسے ویلے ابو بکرؓ نے نال کمال دلیری
ایویں ہو رہی تھی جانیں کیتے خرچ ضروری
عقبنی مدت ابو بکرؓ دی رہی خلافت جاری
سبہ حرمال دی عزت حرمت کیتی حد کمالوں
بھی عبدالرحمنؓ صحابی باغ اک منظر سکایا
ایویں ہو رہا صحاب بنی دے بعد رسول گرامی

پنجو دریاں بخشیاں اسنوں ذرہ نہ کیتی دیری
تالبداری محبت بنی دی رکھی پوری پوری
اللبیت رسول اسدی خدمت ہل گزاری
دکھو دکھو ظیفے سب دے لائے بہت المالوں
چار لکھاں عقیقہ کیا جیہڑا حرمال دے کھم آیا
حرمال پاک بنی دیاں سندی خدمت کرن تہامی

خدمت گذاری و دیانتداری حضرت عمر فاروقؓ

ازالہ الکھلفاء دے اندر خبر روایت آئی
خدمت آل ازدواج بنی دی عین فرض کر جائے
بہت فضیلت ہاشمیان کی بہت ادب کا دے
جس دے پاس نہ نوکر ہوئے خادم آپ بھیندا
جوشے انہاں ضرورت ہوئے خدمت و چہ پہنچائے
ہک واری جو حرمال پاکال کیستنا حج ارادہ
جتنا خرچ سفر و آہا آون جاون توڑے
بھی عبدالرحمنؓ تے نالے شاہ عثمانؓ ریگانہ
خوب کیتی تاکید انہاں لیں جیوں باں فرماون
جیکر راہ و چہ ٹھہرن سندی خواہش کرن کھتائیں
ایویں جو جو حق سفر دے آہی بات ضروری
ایسے طور ہزاراں خدمتاں حضرت عمرؓ اٹھایاں
ماٹی ام سلمہؓ جو آہی حرم رسول خدائی
شخص فلاناں دے تے تائیں بے کچہ تنگ کر نیدا
اوسے ویلے عمرؓ ولی نے اس نوں پکڑ منگایا
قصہ کوتاہ سب حرمال دی بعد رسول اٹھی
جیونکر حضرت سرور عالم کہہ گئے جاندی واری

بعد بنی تھیں عمرؓ بہادر جدول خلافت پائی
ہر گل نالوں دل اسنوں اپنا فرض پچھانے
نال توجہ آپ انہاں دے عقد نکاح کراوے
ایویں حرمال پاکال سندی ہر دم خبر رکھیندا
منگتی پوے نہ مول انہاتوں اتنا ادب کھائے
کر دیا شاہ عمرؓ انہاں نوں سب سامان آمادہ
سنے سواریاں حاضر کیتا کوئی کسر نہ چھوڑی
دونویں صاحب خدمت کارن کیتے نال روانہ
کرنا امر قبول تہامی کچہ تکلیف نہ پاؤن
دسیاں حضرت عمرؓ ولی نے رہنے لیاں جائیں
کیتی حضرت عمرؓ انہاں نوں خوب ہدایت پوری
بھی خطماں حرم بنی دیاں لوکاتوں سکھلایاں
اب دن انہاں عمرؓ ولی نوں ایہ اطلاق پہنچلی
امیر کے وچہ نا حق سانوں تے تکلیفاں دیندا
دی خوب سزا سنائی میں بھی اگوں سمجھ آیا
اونویں خدمت کیتی انہاں جیوں کر لایق آہی
دکھی جاسی ساہتیں پیچھے سچ جہانزی باری

خدمت کرسن اہل میریدی سچ ایمان والے
 اوسے طور تمام اصحاباں پرور اسل کھایا
 ادبوں ہر ایک خدمت کارن حاضر دلون لوں
 باقی اہل البیت نبی دے جتنے آئے سارے
 سیرۃ الفاروق دے اندر راوی ذکر لیا نیدا
 ہٹاری کچھ ملک مین تہیں مہنی چادر اں آیاں
 حضرت حسن حسین شہزادے چلے آئے بھائی
 عمر دی لوں اس گل پاروں بہت ہوئی بٹانی
 اتنے قدموافق جلدی چادر اں دو تھو آئیں
 پڑھ کے خط شتابی اس نے چادر اں دو تھو آیاں
 خوشی خوشی اودہ چادر اں لیکے حضرت عمر پیارا
 نال پیار شہزادیاں اوپر چادر اں ول کر لیں
 کہنا جد تک نا ایہ چادر ڈھکیاں اپرا نہانے
 ہن آرام دے لوں آیا دور ہوئی دلگیری
 انیوں مال غنیمت والا جد تقسیم کر نیوے
 اس میں تہجے سبھ لوکانوں جو ہو حق کیے دا
 ہٹاری دا ذکر مبارک وچہ کتاب حوالا
 اول حضرت شاہ حسن شہیں شروع کیتا ورتاناں
 اس تہیں بچھے شاہ حسین لوں دہ سودرم پھڑائے
 جال پھرا کر حاضر ہو یا اپنا پت پیارا
 بیج سودرماں عمر دی نے کڈھیاں سدھیاری
 یا حضرت مینال نبی دے رہیا وچہ جہاد اں
 پیش حضور رسول اللہ دے جاتلوار و سائی
 مڈھ قدموں پاک نبی داہاں میں گولا بردا
 حضرت حسن حسین شہزادے دونوں بالیاں

اپنے بچوں مسلم ہون نیک نشاناں والے
 سچ ایمان برابر اپنا ثابت کرد کھلایا
 مانواں لوں کرمانواں جاتا سچے مدوق یاؤں
 سبھ دے نوکر سبھ دے خادم سبھ اصحاب سبھارے
 جویں پیار عمر دیوں آہا حسن حسین ہور اندا
 وچہ نہا جرتے انصاراں عمر دی ولی ورتایاں
 چادر کوئی انہاں دے اوپر پوری مولن آئی
 ملک مین دے حاکم تہیں بکھیا خط شتابی
 بہت شتاب تیار کر کے بیج اسد تیاں میں
 بیج پیادہ عمر دی دی خدمت وچہ پہنچا یاں
 آہا حسن حسین ہور اں ول صدقے ہوندا سارا
 ویکہ نہایت راضی ہو یا خوشیاں دون سو یاں
 تہ تک مینوں خوشی نہ کوئی آہی باہجہ نہانے
 خوشیاں ل منڈاون شالا دالم عیش امیری
 پہلوں حسن حسین ہور انزل ورتاں جتہ دندے
 دیوے حضرت عمر پیارا جو نکر حکم نبی دا
 وندن لگا عمر نہ بہادر مال غنیمت والا
 دہ سودرماں اس دتیاں ورتاں مال باناں
 ویر سودرماں لیکے دونوں شاہ علی دے جائے
 نام آہا عبداللہ حسن اپرا اصحابی بھارا
 تا پھرا اس نے خدمت اندر اپنی عمر من گذاری
 کشتی داری جنگاں اندر جا ورتاں امداد اں
 مال کفار اں لڑنے اندر کسر نہ چھوڑی کالی
 خدمت دین رسول اسد دی رہیا ہمیشہ کردا
 کلیاں دے وچہ کھیندن والے یا مقبول بنانے

میرے نالوں کتنے چھوٹے خود معلوم تسانوں
 بیخ سودرماں میرے کارن حکم تسان فرمایا
 ایہ گل سن کے عمرہ ولیوں آیا خوش گالاں
 جبکہ میں توں نال انہاں سے پوری پس کاندہ
 نالے مال انہاں سے جیسی لے آماں حقانی
 جوں انہاں چاہا ایسا چاہا لے آ کوئی
 دانگ نہاندیاں سیالوں بھی لے آ اپنی ماسی
 ماحا لے توں باب انہاں جیدر شیر خدائی
 حضرت پاک رسول محمدؐ نانا پاک انہاں
 چاہا حضرت جعفرؑ صاحب جس طیار سدا یا
 ماسیاں حسن حسینؑ ولی دیاں پاک نبی دیاں
 جبکہ کوئی دانگ نہاندے تیرا ساک پیارا
 کوئی جواب نہ کیتا اگوں بیٹے عمرہ ولی دے
 کتنا شان رسولؐ اشد حضرت عمرہ پچھالے
 کتنا حسن حسینؑ ولی وادب لحاظ کمایا
 سچ فرمایا سرور عالمؐ نہ پاک حبیب حقانی
 ماں پو بھی اولاد اپنی تھیں ہور تمام ہانوں
 جتک سب تھیں وہ اسانوں دلوں عزیز بنانے

ودہ سو پھر دم دتے تسان انہاں نوں
 پورا حق نہیں لیا میرا اتنا عرض سنایا
 بیٹے توں فرماؤں لگا صاحب نیک خصالاں
 لے آ توں بھی باب پیارا جیسا باب انہاں
 نالے جیہا نال لے آ نانی جیہی نانی
 ماسے جیہا ماں لے آ تا تیری گل ہوئی
 تینوں بھی پھر نال نہاندے حصہ دتا جاسی
 جنت دی خالون سدا و انہاں ہاندی مانی
 نانی پاک خدیجہؑ کبریٰ عالی شان جہاندار
 ماں ابراہیمؑ انہاں واپاک نبیؐ و احباب
 ام کلثومؑ رقیہؑ دو نوں عمرہ ولی فرمایاں
 لے جادہ سودرماں بھی کیندا عمرہ سہارا
 راضی ہو کے بیخ سودرماں لیا نال بھی دے
 کتنی اہل بیتؑ بنی دی عزت حرمت جانے
 توں کیا چیز انہاں سے اگے بیٹے توں فرمایا
 بیشک کامل مومن کارن ہوندی ایہو نشانی
 سب تھیں ودہ کے پیارا ساڈا رکھے دلوں بجاں
 تہنک کوئی نہیں مومن ہوندا کیسا نبیؐ ربانے

لَا يُولِي مِنْ أَحَدٍ كُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ

ہیں کوئی مومن ہوتا ہمارا یہاں تک کہ دوست رکھے مجھ کو

لَا يُولِي مِنْ وَالِدٍ وَلَا وَلَدٍ ۝ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ ۝

زیادہ تر باپ اپنے سے اور بیٹے اپنے سے اور تمام لوگوں سے

جہاں پیار نبیؐ دے تجھے سب کچھ گھول گھمایا
 پترال توں قربان کرن دھڑ دیر نہ لائی
 وار و حکم ہو یا جد اس تے آ کر رب بنی دا

اس حدیث نبیؐ دی آپؐ یاراں عمل کمایا
 چہرہ دے سب خویش قسیلے ماں پو جیہاں بھائی
 ابو شحمہؓ ہک بیٹا آہا حضرت عمرہ ولی دا

کچھ پیار نہ کیتا اس دانا کچھ رحم کم پایا
سن کر حکم جلا دینا نال روٹا ڈھالیں ڈھالیں
غصے ہو کر کہندا سنوں حضرت عمرؓ سہارا
مارشتابی مارشتابی عمرؓ ولی فرماوے
اجلا دوسا دن لگاؤ رے سخت قہارنی
نازک جسم ابو شحمؓ نے جد آچا بکاں پیال
ہو بیاباں میں تے ڈگا بیٹا عمرؓ ولی دا
کول کھلو کر باپ پیارا ڈرے رہیا ہر اندا
سچ محبت رب نبیؐ دی اکہن اسد تیا میں
ثابت ہو گئی بیٹے آپر جد کچھ لے فرمائی
ایہو نشانی مومن والی کہے رسول خدا دا
ہر گل نالوں حکم اسدا ابیت عزیز پہچانے
دنیا تیکھے حکم شرع تہیں حسنوں نفرت توئی
شادیاں وچہ خلاف شرع دے کرن فضول سائے
دیناں خاطر طرح طرح دے عیب فساد کا دن
پتروچہ زنا شراباں پھرن حرام کماندے
جے کوئی کہے انہا تے تائیں منع کرو سجھاؤ
جو کچھ حیلہ ترلہ آہا زور تسمائی لائیا
آخر کیتی چل پہاں نے کر کر منع تب سیرا
جے ہن ماراں جہڑکاں سولیاں بھی ہی بدنامی
خلقت رکھنی ادبھی ہوندی کسے بہت نکوے
وہ جانوف کراں مت سالوں جھوڑکتے نجان دے
بیٹے نوالاں رازق جاتا روزی دیون والا
کچھ لحاظ نہ مولا والا نا کچھ مشرم نبیؐ دا
آپ بیدین خدا دا مارا جھوٹے عذر بناوے

سد جلا دشتابی سنوں دریاں نال مرایا
کردا عرض جواہیر جمی متھوں ہوندی ناپیں
رب نبیؐ دے نالوں مینوں ایہیں ودھ پیارا
مت کے دیر گزارن پاروں بے ناراض جیوے
نالے مارے نالے رووے حکم جویں سرکاری
کل خلقت دیاں درد پیاروں یکاں یکاں
پانی منگیا مول نہ دتا جسکرا ویکھ صفی دا
آخر ہو گیا فوت و چاراپانی نوں ترہاندا
جیونکر حضرت عمرؓ ولی نوں بخشی خالق تیا
پکڑوشتابی او سے ویلے کر دتا قربانی
سجھ لوکاں تہیں ساڈی سنوں ہووہ حب زیادہ
سارا جگ مخالف ہووے کچھ پرواہ نہ جانے
قسم خدا دی اسلے اندر مول ایمان نہ کوئی
رب نبیؐ تہیں ودھ جہاتوں تے شریک تیا
بھلکيا حکم رسول اللہؐ تہیں نہ شرماون
پالے تک تک اسی ہوندے ذرہ نہیں سمجھانڈے
دین جواب جو بہتی داری کیتا منع بھراؤ
ایسر باز نہ آوے اٹکا سے داری سمجھایا
کیا کریے ہن اپنے جیڈا ہو یا پت پیارا
اپنے جیڈا مارن لگا آکھن لوگ تسمائی
خالق نالوں خلقت ڈاڈی دلوں ہلو سلسلے جوڑے
اسٹھیں تیکھے ساڈے تائیں کھٹ کے کون نکھو او
لوکاں دی بدنامی کولوں کردا مشرم موکا لا
اپنے دھم خیالاں اوپر بیٹھا بنھ قصیدہ
کٹھوں ہووے عمرؓ بیا در دریاں نال اڈاوے

حضرت کہیا جد کوئی منکر نظر کے نول آوے
جگر بھٹیں طاقت ہووے نال سھاندے موڑے
اپر چراوہ دوہاں گلاں دی طاقت پاوہاں
کرے کنارہ اس دے کو لوں اپنا آپ کجاوے

جتنی طاقت ہووے رسوں بدلوں بڑھانے
جگر بھٹیں موڑنے سکے نال زبانی ہووے
دل تہیں دور تھانے رسوں پڑی جانے ماہیں
ایہ ایمان ضعیف نہایت پاک نبی فرماوے

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُخَيِّرْهُ بَيْنَ مَا يَشَاءُ

جو کوئی دیکھے تم میں سے کسی منکر کو تو پھیر دیو اس کو اپنے ہاتھ سے اگر نہ پھیر سکے تو اپنی

فيلسافته فان لم يستطع فليقلبه وذلك اضعف الدينان

دبان سے (روک دے اسکو) یہ بھی نہ کر سکے تو اپنے دل سے اور یہ بہت ضعیف ایمان ہے۔

سن اے مومن نیکو کار اپنی نیکو کاری
ناتھ آپ کنارہ کیتا ناتھ اوہ ہٹایا
دینی حُب دے اندر ہرگز ذرہ نہ ہوئی
جے نول مت دیوں جوگا اپنا آپ بچا ندوں
ہن ناوچہ ضعیفان رہیوں وجہ طاقت منداں
نال بیدیاں فاسق لوکاں رہیا سدا ورتارا
رب نول چھوڑ پیاری کیتی اس دی بیفرمانی
حُب پیار رسول اللہ دانیڑے مول نہ آریا
رب رسول فرشتے بھانوں رنج موجاوں سے
کل پیغمبر رب سچے دے جے رشن رشن جان
کل فرماں داتا رک ہو یاں ہرگز شرم نہ آوے
کل احکامال رب دیاں تے کج یقین نہ آریا
کل قرآن حدیث کتاباں کتیاں کنڈ پھاری
دین اسلامول خارج ہووے ملے جواباں بیاں
اچے کہے میں تبت نبی تے خاص ایمان لیا یا
جگر انہاں قحلاں اندر مسلک سانی ہوئی
غیر خدا نول پوچن والے ختنے لوک موکا لے

کیڑے حکم نبی دی کیتی تھ فرما بنداری
دس کہاں ایہ ایمان جو تیرا کیڑے لیکے آریا
عذر بنایا اس زمانے مت نہ لیندا کوئی
وجہ ضعیف ایماناں لیاں تا بھی گنیاں جانوں
کس دے وجہ سٹیا تینوں جاڑیاں پوندان
عذر بنایا باجہ انہاں نہیں چل دا نہیں گذارا
وہ سہیڑیاں نال نبی دے واہ واہ مسلمان
رسمال اگلے واجاں تائیں اپنا دین ٹھہرایا
کچھ پرواہ نہیں رنج نہ ہو دن اپنے خویش سارے
اپر یک شریک سے اس نول برا منادوں
پرک سم برادر کی والی مول نہ چھوڑی جانے
بچو گل شریک سنائی تھگا ساڑ جلا یا
بخراں دے ول کنڈ نہ ہووے یہ گل ڈاٹھی می
اپر ریاں ل دول حاضر دلوں بجا نول
شکر الحمد خدا نے مینوں مسلمان بنایا
تا پھر ساری دنیا اگلے کافر مول نہ کوئی
سارے مومن مسلم ہو گئے دوزخ کون سنبھالے

بدعت رسماں شرع مخالف جو نہیں ترک کر لیا
 کھاناں ظاہر بت بنا کے پوجے دانگ کھالیں
 کھاناں ذات خدا دی اندر غیر شریک بنا کے
 کھنی وحدت رب سچید کی نال زبان منیدے
 کھنی ذات صفات اس کی وجہ شرک کرے کوئی
 حد کوئی حکم خدا آوے اس نے عمل کرناں
 لوکاں لون ہلاون کارن جو کوئی عمل کھاوے
 نفس پنے دے آکھے لکے جو کرسی پائی
 بے اولاد اپنی دی خاطر مندا نسل کھاندا
 جیکر اپنی بیوی خاطر چوڑے حکم ریا ناں
 انویں جیکر شرع مخالف رسم رسوم کھاوے
 رب لون چوڑ شرک تائیں اس معبود ٹھہرایا
 انویں ہو سہرا طرح سے شرک تیرے آئے
 بتے لوک ایمان لیاون کلمہ پڑھن بزبانی
 رب فرماوے بہت انہاں تہیں نا ایمان لیاون

انویں بے جوناں خدا سے ہو شرک گدہ بند
 کھناں اپنے دل سے اندر رکے بت ہزاراں
 وحدت رب کی من ناہیں دو ذورب ٹھہرائے
 ایسے اس یاں مالاں اندر پورا شرک کریندے
 ایسے اس یاں کمال اندر شرکوں دت ہو ناہی
 بے کرناں تال اس نے تائیں شرک و ناں
 انویں بے جوناں خدا سے لوک شرک ٹھہراوے
 انویں بے جیون نفس پنے دی لہجاوے تھانی
 انویں بے اولاد اپنی لون جو کر رب ٹھہرایا
 بیوی لون معبود ٹھہرا کے مشرک ہو یا نا ناں
 تا جو وجہ شرک یاں بھایاں میتھے حرف نہ آئے
 وک و مندا مشرک ہو یا دین ایمان کھڑا یا
 مومن اوہ جو ہر اک شرکوں اپنا آپ بچائے
 ایسے شرک نہ چوڑن ہرگز دل وجہ بے ایمانی
 ایسے شرک کھاون پاروں مشرک سے جاوے

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۝

اور نہیں ایمان لائے لوگ خدا پر مگر سوائے اللہ کے بھی کرتے ہیں۔ (سورہ آل عمران ۶)

کر کہاں غور اس آیت اندر بھاریاں ایماناں
 ذاتی اتے صفاتی جتنی جتنے شرک تمام
 مانی کی کوئی بھی چوڑ نام تباہی
 جیکر ظاہر بت پوجن تہیں کینتا تہہ کنار
 جیکوئی مال پیارا کر کے رب دے راہ نہ لائے
 انویں جیکر نفس اپنے دی کرسی فرمانبرداری
 ایسے طور شرک برادر کی بت کردی بن جاوے
 فقہ کوتاہ جو شے رب تہیں دور مٹا وں والی

اجاب از تمامی شرکوں مشرک مسلماناں
 ظاہر باطن سمجھ شرکاں لون دشمن جان مدامی
 دین دلی دیاں سمجھ کھاوے چھوڑ توحید الہی
 باطن والیاں بتاں لون بھی کریں نہ مول پیارا
 ادھا دولت مال تمامی بت اس دا ہو جاوے
 نفس پنے لون بت ٹھہرایا مورکھ دی مت تارمی
 بے اولاد خدا تہیں کے اوہا بت سداوے
 سمجھیا جاوے بت ادسے لون کرے یا لون خالی

لوکاں جاتا بتان جھوں جو کچھ پیا پوجیو ہے
جانن ناہومن دُون اللہ کہیا صاف اٹھی
بعضے کہن غیر خدا لوں سجدہ روانہ آئے
بعضے کہن نماز پڑھن لوں پوجا آکھیا جاندا
انیس ہور تیرے لوکاں باطل و ہم ٹھہرائے
چھوڑ محبت رب سچے دی غیر محتال لایاں

اسدے تائیں بت نہ آکھن اوہ شرک سد لوے
اشد بابجوں جو کچھ پوجیو سبھ شرک گمراہی
سجدے باجھوں شرک ہووے جو کچھ کیتا جاوے
اسدے باجھ نہ پوجا ہووے جو کچھ کوئی کماندا
بھل گئی تبت آہی دل تہیں غیر محبوب بنائے
جو نہ کر وجہ سیپائے دے جسراں رب فرمایاں

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَخْذِفُ دُونَ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَ هُمْ

اور بعضے لوگ ہیں جو پکڑتے ہیں اللہ کے برابر ادوں کو محبت رکھتے ہیں ان کی

كُحِبِّ لِلَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ (پ ۲ ع ۲)

جسے محبت اللہ کی اور ایمان والوں کو سب سے زیادہ ہے محبت اللہ کی

اس آیت وچ صاف خدا نے حکم ایہ فرمایا
بعضے لوکاں خدا دے پور شرک ٹھیرائے
جو نہ کر بیسی فرض اپنا توں تبت پیار خدا کی
دولت مال مکان وغیرہ ہور اولاد پیاری
سبھ کچھ راہ مولادے اندر جبکہ چھڈناں آوے
بے سی ایہو محبت رب کی خاص پیار رہانا
اپر لوکاں الٹ طریقہ الٹی چال بنائی
جیہڑی چیز پیاری کر کے باد حکم بھلایا
جو نہ کر کم پیارا کر کے پڑھے نماز نہ کوئی
ایہو مثال تمام چیزاں دی قبول تبت لگاوے
اپر جیہڑے مومن بندے سچ ایمان جہاندا
اَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ جیہڑے کہیا اشد سائیں
دولت مال اولاد تہامی چھوڑ اسا دل و دل
ہر دم ساڈی خدمت اندر حاضر جالوں مالوں
ساڈے مال نہ کہیں کسے نوں مول برابر جانن

مولا باجوں ہور کسے دار واپار نہ آیا
مولا وانگ پیار محبت نال نہاں دے پائے
او سے طور برابر اپناں غیر محبت لائی
ماں پو خوش قبیلے سارے ہور خلقت ساری
دیوے ہور خدا دی طرفوں تہوں محبت کہاں
مولا تپکے صدقے کر کے سبھ کچھ گول گھانا
رب نوں چھوڑن دنیا تپکے غیر محبت لائی
دے نوں نال خدا دے غیر شرک ٹھیرایا
کم اپنے نوں ب پچھاتا غیر محبت ہوئی
جسے رب تہیں دور تھاپے اوہا شرک ہو جاوے
سبھ چیزاں تہیں دھ خدا ول تبت پیارا اپنا ندا
سبھ تہیں دھ پیارا ساڈا ہووے مومن تائیں
جد کوئی حکم اساڈا پہنچے ہر شے گھول گھاون
کون پیارا ہور اپنا توں ات اساڈی نالوں
سبھ تہیں علی سبھ تہیں ولی ساڈا حکم بچپانن

ایہو حُب پیار اسا ڈارب صاحب فرماوے
کرے پیار نہ چیز کسے واپس مائیں لکلاوے
دولت عزت جان پیاری جو کجہ منگیا جاوے
کر قربان لوٹاوے ہر شے اندر راہ رباوے
رب فرماوے مال ساڈے ایسا پیار چہانتوں
جہناں پیار اسا ڈاچڈ کے غیر محبتاں لایاں
سرور عالم ختم رسولان رب دا حکم سناوے

سر چٹیاں تے مومن ساڈا حکم سجایاوے
بھکھ کجھ چھڈ کے حاضر ہووے بنے محبت سچاواں
راہ مولاوے خرچ کرن ہینا کجہ غدر لیاوے
ساڈے بابجوں ہور کسے دی کجہ پرواہ جانے
جنت حوراں محل نورانی بخشاں میں انہا تہوں
سدائیاں انہاں تے کارن دوزخ دایاں کتاں
جو کوئی رب نوں ملنا چاہے مگر ساڈے آوے

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

کہہ دے اگر تم محبت رکھتے ہو اللہ کی تو تابعداری کرو میری دوست بنائے گا تم کو

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

اور اللہ بخشنے والا مہربان ہے (آیت ۱۲)

خاص حبیب اپنے نوں فضلوں حلم و مہربانی
اے لو کو جے تسبیح خدا دے دست بننا چاہو
جنتوں جاواں جد ہر جلاواں جو میں حکم سناواں
جیکر پورے طور اساڈی کر سوتا بعداری
جدوں تسانوں دوست اپنا خالق پاک بناوے
ہو سو پاک گناہاں کو لوں رب دے خاص پیار
ہو بات حبیب اپنے نوں ایسی رب سمجھائی
ہو تابعداری کہدے ساریاں لوکاں تائیں
سے برساں کوئی نال خدا دے ویر کھا کے آوے
جتنے کفر شرک بریاں کردار ہیا تم سامی
کیڈ لگا حبیب اپنے دا خالق پاک بنایا
بھی فرمایا جو کوئی اس کی کرسی بے فرمانی
بھالوں رشتہ دار نبی واسکا ساک سدہاوے
سب توبیشاں نیں حکم سناوے پاک سول ربانا

یا محبوب سناوے ایہ گل ساریاں لوکاں تائیں
پکڑو میری تابعداری مگر اساڈے آوے
کرو اطاعت ہر گل اندر جو کجہ میں فرماواں
ہو جاسو محبوب خدا دے نالے لے لے یاری
کرے معاف اوہ عیب تے حمت فضل کھاوے
ہے اوہ مولا بخش والا رحم کھاوے بھارے
دوہاں جہاناں دی ہر نعمت جسدے اندر آئی
ہو جاون محبوب ساڈے کہندا خالق سائیں
پکڑے قدم رسول شرف دے دست رب بناوے
ہی تابعداری پاروں بخشے رب گرامی
جن کی تابعداری کارن ایہ درجہ فرمایا
اسیں نہ راضی ہو والیں تے ہر گز دوہین تہی
جذک سن آہم نہ منے دوزخ دھریا جاوے
پکڑو میری تابعداری جے کر جنت جہانا

شاہ عباسؑ نے حضرت حمزہؑ کا چچے پاک نبیؐ کے
ساری امت وچہ انہاں لال رب سرور نبیؐ یا
ابولکب بھی سکا چا چا خاص انہاں ابھانی
جیکر تابعداری باجہوں ہوندا پار اوتارا!
رشتہ داری پاک نبیؐ دی ہے سبھ تابعداری
جہناں تابعداری پکڑی بھاویں کون وچا سے
لکھاں عیب کما کر آئے لکھ بڑیاں کر کے
لکھاں دفتر کندے کر کے نال گناہاں بھر کے
لکھ منتاے مگر نبیؐ دے لکھ گئے شوہ تر کے
لکھاں ویرکما کے آئے نال خدا دے لڑ کے
لکھاں کفر کماون والے آتش کفروں سڑ کے
لکھاں فاسق فاجر خونی کیلیاں دے سر چھ کے
بیقرمان کارن ہر دم آتش و زخ بھر کے
پاک نبیؐ مزہ نبیؐ دے ویری دوزخ اندر وڑ کے
آتش گزراں مارا ڈاون چینی وانگوں چھڑ کے
تابعدار محمدیاں لونا کوئی چھڑ کے چھڑ کے
جنت اندر داخل ہون حمد ربانا پڑھ کے
سوئے کنکن جنتیالوں بخشے حقتعالیٰ
لٹن مزے بہشتاں والے تابعدار نبیؐ دے
تابعداراں کاراں ہر دم رحمت فضل غفاری
سن تینوں یک تھوڑا جیسا ذکر سنا یا جاوے

سن فرمان ایمان لیاے پکڑے نیک عقیدے
ہو گئے مالک حوض کوثر دے جنت ڈیرا لایا
تابعداری نہیں جد نہٹھا جال جہنم آئی
سکے چلے ابولکب نہیں آہا کون پیارا
بیشک تابعداری باجہوں کوئی نہیں شتہ داری
سیکیاں ساکاں خوشیاں لونا گئے وڈہ سارے
ہو گئے نیک فرشتیاں انگوں خون آہوں کے
ہو گئے پاک سول شہر دے قباں تے سرور کے
جنت اندر داخل ہوئے وچہ محبت مر کے
ہو گئے دوست رب سچید اس دروازے چھڑ کے
ہو گئے سبزی قیامت توڑی لڑا حضرت واپھر کے
ہو گئے ولی محبت خدا دے اس داکلمہ پڑھ کے
دور سنوئے جدارہ قہرون بجلی انگوں کر کے
جدول فرشتے نشن اسوچہ نال زنجیراں کر کے
اسوئے لایہ معزمانی سنے اندر رڑ کے
امن سلامت پل دوزخ نہیں لنگھ جادون بھر کے
بار سنگار ہینا دل حوراں نال ہوا ہر چھڑ کے
ریشم زم لباس عجائب صدقہ حضرت والا
دنیا اندر ہو گئے جیہڑے فرماں داری دے
کل عیباں تہیں پاک بنا دے سن کی تابعداری
تابعداری پاک نبیؐ دی جویں گناہ بخشا دے

ذکر اسلام آوردن وجہ کلمہ نبیؐ شاہ عرب

ابوبکر رضی اللہ عنہ ذکر جویں فرمایا
سوہنی دولت دین اپنے ہی ملکات تے ورتانی

جامع المعجزات وغیرہ بہت کتابیں آریا
دنیا اندر سرور عالم جدول رسالت پانی

بہتیاں شاہاں دے دل حضرت لکھ بیجے پروانے
 قیصر روم، نجاشی حبشہ نالے شاہ ایرانی
 انہاں وچوں شاہ نجاشی صاف ایمان لیا
 قیصر روم، مقوقش و لوہی ف ایمان لیا
 شاہ ایران لوں شامت چایا ہو یا لے ادب پوان
 سرور عالم اسے حق وچ بڑی دعا فرمائی
 تہوں نے عرصے ندر اس کی توڑ دی رب شاہی
 انویں بہر ہر ملکاں اندر جو سردار تمامی
 بعضے حکم قبول نبی داق مال ندر آون
 اسے طور یک کافر آہا و حیثہ نام سدا ندا
 ہزار بیس تے دبدلے والا اندر قوم کفاراں
 پاک نبی لوں اس دے کارن حُب دیوچہ ہوئی
 ست سونبدہ قالیج اس دی جو فرمان اٹھاون
 چوڑن کفر تمامی اس دے تالبدار پیارے
 کرن دعائیں سرور عالم پیش خداوند سائیں
 کرے قبول اسلام طریقہ دین میرے وچہ آوے
 ہوئی قبول دعا حضرت دی رحمت فضل کہوں
 رحمت عالم جس دے کارن رحمت کرم کما دے
 دل دے اندر پاک نبی لوں حیدایہ خواہش ہوئی
 ہو گئی کشش دے وچہ جاکے دجیہ کلمتی تائیں
 نبی حمل ستر و دعا لہر بہر ہو کے آ گیا
 کتنی خلقت دوزخ طرفوں آکر اس بچائی
 جل کے کراں تارت اس کی نین اس دے وچہ آواں
 ایل بہ کھلے دے اندر ٹریا شوق پیاروں
 بھیجی خبر حبیب اپنے لوں پاک خداوند سائیں

کر و قبول امانت میری نال یقین ایمان لے
 شاہ نصیر مقوقش دے دل لکھیا بنی حقانی
 ہو گیا خادم پاک نبی واکمہ قبول سنایا
 اپر کر تصدیق برابر ادبوں تاسر چائے
 غصے ہو کر پاک نبی دچاک کیت ما پروانہ
 کرسی چاک خداوند اس کی شاہی تے ویا نی
 مسلماناں لوں تخت ایرانی بختیا پاک الہی
 سبھنوں سدا دین اپنے دل کر دعوت سلامی
 بعضے شاہ ایرانی وانگوں اپنا ناس کراون
 ملک عرب یاں شاہاں وچوں بولکر فرماندا
 حکم چلاوے قوم اپنی تے چال جویں سرداراں
 دجیہ جے اسلام قبولے بھتیں دورہ کوئی
 جیکر یک اوہ مومن ہووے سمجھ ایمان لیاون
 جاون کچ عذاباں کولوں جنت جاون سارے
 یارب بخش ہدایت اپنی دجیہ کلمتی تائیں
 کتنی خلقت اس دے پیچھے ہو رہدایت پاوے
 بارش رحمت نازل ہوئی خالق دی درگاہوں
 کیونکر اپنی رحمت کولوں اسوں رب ہٹا دے
 اسے دیلے رحمت بدی ویرہ کستی کوئی
 میں کیوں کفر پرستی اندر کردا عمر ازا میں
 سچا دین الہی جس نے ملکاں تے ورتایا
 میں بے قسمت اوہو جہا میں تک خبر نہ کانی
 مت کے اسدی رحمت پاروں میں بھی رحمت پاواں
 روشن ہو یا سینہ اسدا رحمت فضل عفاروں
 کتنی اسان ہدایت فضلوں دجیہ کلمتی تائیں

ہو کر صاف تسانوں جلدی آن سلام سناوے
 سرور عالم اصحاباں لوں جد ایہ جس سرسناٹی
 اصحاباں لوں کفر اس دیکھیں نفرت آئی بھاری
 مکتی دلوں صلاح اصحاباں جدا وہ ایچھے آئے
 پاک نبی لوں جدوں ہناندی نیت معلّم ہوئی
 دل دے اندر سمجھیا حضرت جدا وہ حاضر آئے
 خلقت حسنوں برامنا دے نفرت پکڑے دروں
 کرن روایت دجیہ کلبی جد مسجد وچہ سہا
 چادر اپنی اتوں لاہ کے حضرت آپ وچہانی
 دجیہ شفقت ویکھ نبی دی چادر پکڑا ٹھاندا
 رو کر پیش حضور نبی دے کردا عرض منانا
 تا پھر حضرت سرور عالم کلمہ پاک سکھایا
 بول زبانون کلمہ طیب رونا سخت وچارا
 کردا عرض جو بائنی اشکر کیا میں ل سناواں
 گر کر ظلم گناہاں اندر عمر حرام گواہی
 رب اپنے تہیں پچھ کے حضرت دے مومیرے تہاں
 جے کر حکم کرے رب مینوں اپنی جان گواواں
 جو کجہ انہاں گناہاں بدلے بھرنالوے کفار
 ایگل سن کے اس دے کو لون پھیا نبی پارے
 تا پھر دجیہ ہو زبایدہ رونا ڈھائیں ڈھائیں
 شاہاں عرب دیاں وچہ مینوں بے شاہ بنایا
 ظالم نفس دے وچہ مینوں یہ گل فخر واپائی
 عار کراں میں دنیا اندر سوہرا کوں سداواں
 نشتر بیٹیاں اپنی متھیں مایاں اسے عاروں
 اے پرکب بیٹی میں جیوں کر نال ظلم دے ماری

دلوں بجالوں حاضر ہو کے دین اسلام لیاوے
 دجیہ کلبی آدن والا خبیر خدا پوچھانی
 سن کے آمد دجیہ والی بہت ہوئی بیزاری
 اپنے اندر اس دے تہاں جگہ نہ دتی جاوے
 اصحاباں لوں دجیہ کلبی حکم نہ دتا کوئی
 آپے ہر کوئی راضی ہووے جدا میان لیاوے
 کر منظور خداوند اسنوں بخشے شان حضوروں
 سرور عالم اس دے کارن اتنا کرم کماٹیا
 اجلس حکم سنا یا اس لوں بہ جا اس بھائی
 نال محبت چم کر اسون سر اکہیں تے لاندہ
 دین اسلام سکھاؤ مینوں یا محبوب ربانا
 نال محبت پڑھیا اس نے جیوں حضرت فرمایا
 حضرت کہیا ہن کیوں روو میں اس حقیقت یارا
 اپنے پھیلے علیباں کارن روواں لے پچھاواں
 ہن آفریاد وچہ دلے مل سی کوں ہائی
 جس گلے تے بخشے مینوں ادہ میں عتل بھائیں
 جے اوہ مال قبولے میرا دولت سب لوٹاواں
 نام خدا دے پچھ دے مینوں یا سید سردارا
 کیا کجہ عیب گناہ اوہ تیرے کتنے ہو سن سارے
 کیا کجہ عرض کراں یا حضرت ہاں میں سخت گناہیں
 شاہی اتے حکومت پاروں بہت خودی وچہ سہا
 نا کوئی میری بیٹی ہووے نا کوئی بنے جوانی
 جو کوئی میری بیٹی ہووے جدی مار گواواں
 حمیدیاں لوں گھٹ پارنگھا یا خوف جوانی پاروں
 ہرگز مول نہ جملے مینوں اس بیٹی دی ڈاری

گھر میرے وہ حکم لے نہیں جدا وہ پیدا ہوئی
 ہو کر کسے گھر ہوئی میری اسنوں نرت پہنچایا
 جاں اودہ کچھ دیر سی ہوئی غبراں دے گھر نیلے
 ہوئی میری سمجھا دل وہ پہن ہو پئی سیانی
 آپ کراں ہن پر ویش اسن می گھر دیو چہ لیاواں
 مٹھیاں مٹھیاں تاں جس م گھر دیو چہ کر لپیسی
 ایہو اس دے وہ کر کے گھر دے وہ چہ لیاواں
 بچیا میں ایہو می بیٹی کون لیاواں والا
 سن کے مینوں اس دے کو لوں لپی نفرتانی
 چھوڑ دیا گھر آون جاوون غیرت اسن می پاروں
 آخر ہک ن گھر دچہ آ یا کر کے ظلم تباری
 نال پیار شتابی آ کے میرے کول تھڑوئی
 میں کیا چل باہر مینوں طرف بازار لجاواں
 سن ایہ بات پیاری بیٹی بڑی بیٹی شوق پیاروں
 دوڑی آئے نال خوشی دے انگل میری پھر کے
 لاواں نال پیاریاں باتاں مینوں بول سناوے
 اس جاں تا جو بابل مینوں چیز کہواں چلیا
 نال بہانے شہروں باہر آندی پکڑ منانی
 بابا اتوں چیز نہ کوئی توں کس طرف سدھایا
 آخرا آئی ہک ڈوگھی وہ چہ پہاڑ ٹکاتے
 ڈکئی اودہ معصوم و چاری دہشت والی غاروں
 میں بے ترس کہاں وہ چل دے ہن کھڑی ہندی
 ہو بیتاب نہانی لڑکی لنگاں باباں مارے
 کیڑے نال بہانے مینوں گھر تھیں تدمہ لیاواں
 جیکر کول میرے ہن ایٹھے ہونڈی پتاری

مینوں اسے جمن پاروں پتہ نہ لگا کوئی
 چوری مٹھوں اجرت دیکے نال پیار پلایا
 رکن لگی قدم زمین نے نال محبت چل کے
 نال اس دے جمن والی ہو گئی گل پورانی
 شاید باب پیار کھانے جدا اس لوں دکھلاواں
 راضی ہو سی بابل اس دا شاید نہ مر لپیسی
 تا جو ہک ن میرے تا میں نظر اچانک آئی
 تا پھر مینوں ہوئی اپنی دس سیاکل حوالا
 کتھے قتل کراں میں اسنوں جانہ جملے کافی
 بے آواں سٹزل جاواں ایسی ترک پیاروں
 بابل بابل کے پیاروں اودہ معصوم بیچاری
 پیر مینوں ل دے اندر مول پیار نہ کوئی
 اپنے نال پھر اواں مینوں چیزاں عجب کہواں
 پکڑ لئی اس انگل میری بہت محبت پاروں
 کھڑی چیز کہو سی بابل مینوں اتوں کھڑے
 میر میں ہر گم اچھا ہر گز نہ سن آوے
 لیا جانے جو دشمن ہو کے سروں نجاوون چلیا
 دیکھ پہاڑ اجاڑ ویرانہ کہندی بول سیانی
 اپر پھر بھی میرے تا میں ذرہ خیال نہ آیا
 بابوں پکڑ نہانی تا میں لے گیا غار سرہانے
 بابا کہروں لے چل مینوں کہندی بول پیاروں
 سٹ دتی اس غار چلے دندی نے کر لندی
 بابل بابل سپی پکڑے کٹھ لے باب پیارے
 وہ چہ اجاڑ پہاڑاں اندر کتھے سٹی جاندا
 نال محبت پکڑا ٹھانڈی عاجز درواں ماری

بابا کس انہیرے کہوہ وچہ سٹھلیوں توں
 کر کر زلے میری طرفوں دونوں ہتھ پسائے
 روندی روندی نوں پھر آخر موت نہ لگی کوئی
 غار آتے میں پھرو لے دے تے جوڑ تمام
 جو اس وقت پیاری بیٹی باتاں درد سنا یاں
 جو میں ہو رہی بیٹیاں ریاں ظلم کمالوں
 روئے روئے چپ ہوئے عاجز حال مانا
 کرن روایت حیدرہ حالت دے بول سنائی
 دھیہ آکھے میرے کارن پچو پاک اکھوں
 پاک بنی نوں دل دے اندر بہت حیرانی ہوئی
 جبریل خدا دے حکموں ترت پیغام لیا
 یا نبی اللہ دھیہ تائیں خبر دیوسرکاروں
 جس نے تے کلمہ طیب منہ نہیں بول سنا یا
 خداوہ کفر معاف کرن وچہ دیر نہ لگی مینوں
 واہ سبحان اللہ جد کوئی رب ول حاضر آوے
 تابعدار می پاک بنی دھی رب نوں بہتیری
 جو کوئی دل نہیں تائب ہو کے چھوڑے عیب خطاں
 ایٹھے ہو رہک توبہ والا ذکر سنا یا جاوے

مرحباں میں روندی لیٹھے ترس آئے تینوں
 چائے چائے بابا رورو پی پکارے
 پھر بھی پتھر دل میرے نوں کچھ تاثر نہ ہوئی
 زندہ کیتی دفن و چاری یا محبوب گرامی
 مارن تیرے کلمے اندر یاد جہوں اوہ آ یاں
 اس داد و زیادہ مینوں شتر بیٹیاں نالوں
 حدود باہر ظلم کمالے یا محبوب ربانا
 روئے حضرت سرور عالم ڈاڈھی شفقت آئی
 جیویں خلاصی ہوئے میری مولادی درگاہوں
 چپ ہوئے اس حیرت اندر کرن سوال نکوی
 کر قسم جلال اپنے دی پاک خدا فرمایا
 دور کیتے رب کن تیرے کلمے طیب پاروں
 سنٹھ برساں داکفر جو تیرا جاندا نظر نہ آئی
 بیٹیاں والے خون تمامی کیوں نہ بخشاں تینوں
 بھاویں کتنا عیبی ہووے دفتر دھو تا جاوے
 لکھاں عیب معاف کراوے اس دی فرمانداری
 وچہ پیاریاں دال سنوں کرے خداوند سائیں
 جو نہ تائب لوکاں آپر رحم خدا فرماوے

حکایت شعبانہ بصری

بصرے وچہ بکھرے رت آہی صاحب حسن کمالاں
 نام اس دا شعبانہ آہارادی ذکر لیا نبیا
 شادیاں او پر دولت لیکے لوکاں گھر جاوے
 باراں ہو غلاماں سناں گولیاں خدمتگاراں
 سبھنوں زبور زینت پاروں خوب تیار کھنڈی
 اپنے ہار سنگار غلیظہ بہت نفیس پوشا کاں

گاؤں آئے و جاؤں اندر استکار کمالاں
 سوئے خوش آوازے اس دے گھر گھر جادو پائیا
 طرح طرح دے راگ سناوے خبرے ناچ و کھانے
 خول جا کے ناچ و کھانوں مائل کرن ہزاراں
 سبھنوں ہار سنگار لگے عجب پوشا کاں دیندی
 سونا چاندی حد نہ کوئی جاوے زینت نا کاں

جاں اوہ رل کے کھمپاؤن قہر کرن پشوزاں
 ذنک ہو جاؤن دیکھن والے کچھ اہنا دے بے
 کرے زناہ اوہ آپ تے نالے نوچیاں کنوں کرے
 جے کر بہتی دولت والا کر چا سے کوئی ۔
 لے لے آؤن مال تیرے آپاؤن منظوری
 ایسے طور اکٹھی کیتی دولت باجہ شماراں
 بکٹن قدرت رب سجدی اسنوں پکڑاٹھایا
 لے کے مال کنیزاں تائیں گھر تھیں ہر آئی
 مہرے دا ہک عالم آہا صاحب نام سدا دے
 مجلس کرم کیتی اس ڈاڈھی وعظ نصیحت وں
 پایا اثر خلائق او پس دے وعظ پیارے
 سنیا اس شعبانہ دور دن روون دا آوازہ
 سن آوازہ روون والا گولی نوں فرما دے
 تا پھر گولی دیکھن کارن مسجد دے ول آئی
 بیڑے ہو کر سنیاں اس بھی وعظ کلام ربانا
 بیٹھ گئی اوہ اوہ سے جانی سنن کلام خدائی
 اوہ بھی سن کے وعظ نصیحت بیٹھی رہی اتہا میں
 بیٹھی بھی نہ واپس آئی پوٹھی نوں فرما دے
 لے آجا کے خبر اہاندی کیا کچہ نبی اہنانوں
 قصہ کوئے ستھے گولیاں گھل کے اوں کھڑیاں
 آخر آپا کیلی ہو کے مگر اہناں دے آئی
 ڈر لئی خوف آہوں جس دم سنی کلام ربانی
 بے خود ہو کے وون لگی بھر بھر نیر اچھا لے
 ساعت پھول جد کچہ اس دی ہوش بکانے آئی
 یا حضرت کوئی ہوئے حیرتوں ودھ گناہیں

جادو پائے خلقت تائیں سوہنیاں خوش وازاں
 ڈاڈھیاں بسر و دلائے اندراک بل پوچھ گھگھانے
 جو کوئی تہوڑی فیس لیا دے گولی کوئی پھڑا دے
 اپنے پاس بولا دے اسنوں رسم ہمیشہ ہوئی ۔
 ہر اک طرف زناہوں سدی بہت ہوئی مشہوری
 آئے دولت لے لے آؤن عاشق لوک ہزاراں
 سنے کنیزاں غارتگاراں ہار سنگار لگا پا
 جالنگھی ہک مسجد کولوں دیکھو کم خدائی
 اس مسجد وچ وعظ نصیحت لوکانوں فرما دے
 حکم ربانے لوکاں تائیں دے خلق پیاروں
 سن کر ہر کوئی خوف آہوں روڈ تائیں مارے
 کہلن لگا اس دے کارن رحمت داد روازہ
 جا کے دیکھ شتابی ازل کیا آوازہ آوے
 کیا دیکھے جو وعظ کلاموں روئے بہت لوکاں
 گولی نوں بھی دل دے اندر اثر محبت دھانا
 جاں کچہ دیر ہوئی تاں مگروں گولی ہو رہجائی
 تا شعبانہ بھیجا مگر دل تیجی گولی ۔ تائیں
 جیٹری جادوے پرت نہ آوے نا کچہ خبر لیا دے
 ایپر جلدی واپس آویں دیں آن اسانوں
 جیہڑیاں گیاں تولہیاں پھیرن واپس آیاں
 سنیاں وعظ جدوں اس آکے ترت ہدایت پائی
 اوہ ویلے اندر اس دا ہو گیا پانیوں پانی
 خشک یا سبھ خون بدن دا جیوں کر سکتے والے
 تا پھر رو کر عالم اگے اتنی عرض سنائی ۔
 تو نہال محافی اسنوں مل دی ہے یا ناہیں

عالم کہیا بھالوں جو کوئی توبہ دے در آوے
 جتنے عیب کھا کر کوئی توبہ تائب بھٹوے
 بھالوں کئی ہزار طرح سے ہون عیت سے
 توں کیا چیز گناہ کیا تیرے عالم بول سناوے
 یہ گل سن کے بولی گوں رو کر ادہ شعبانہ
 اپیر میں ہن توبہ کر کے رب اپنے دل واں
 عالم کہیا توبہ کرتوں سچے صدق ایمانوں
 بخشے جاسن اوگن تیرے رحمت فضل الہوں
 یہ گل سن کے اوسے دیلے توبہ تائب ہوئی
 مال محبت مجلس اندر کلمہ بول سنایا
 کر آزاد غلام تائیں کیستارت حوالے
 زیور ہار سنگار وغیرہ ہو رہا لباس امیری
 دلوں سجالوں پاک بنی دی بکڑی تابعداری
 چالی رساں اس ہتھیں پچھے عمر مبارک پائی
 کر کر یاد گناہاں تائیں اندر بیٹھی رووے
 بخشے گئے گناہ تامی خالق دی سرکاروں
 وجہ قحباں ولیاں لوکاں عالی درجہ پایا
 بخشی رب فضیلت اسنوں سیکڑے بیویانوں
 جو بکر حضرت رابع بصری بصرے اندر ہوئی
 کتنی رحمت وافر رب دی کارن اوگنہاراں
 امت نبی محمد کارن کیا کیا فضل ربانے
 سدا تیار جہاز محمدی جو آوے چڑھ جائے
 کر کر سد نہانیاں تائیں شفقت نال بولاندا
 کوئی نہیں دیر اسادی طرفوں مڑ مڑے مہانا
 جن کی پاس نہ حاضر ہووے نقدی عملائی

رب غفور رحیم کسے لوں نہ دھکار بٹا وے
 پاک کرے رب فتراں دایمکان چہ لکھوے
 ہک بل اندر بخشے جاوے اگر پاس تیرے
 جے شعبانہ تائب دے اوہ بھی بخشی جاوے
 میں ہاں وہ شعبانہ جہیری عیب بان چہ گانہ
 حکم فضلوں بخشی میوں خالق پاک سچاواں
 پکڑ خدا دی فرمانداری ہو کر دلوں یکانوں
 پاک کرے رب فتر تیرا ہر یک عیب گناہوں
 نوں سرول ایمان لیا نذا دیر نہ کیتی کوئی
 جتنا مال اسباب تامی رب دے نام لٹایا
 آپ لباس فقراں والہ پینیاں بدن دوالے
 سب کچھ راہ ہولادے دیکے مل لئی آپ فقیری
 وجہ عبادت مشاغل ہو کے گوشے عمر گزار دی
 اتنی مدت وجہ کسے لوں پھیر نہ نظری آئی
 مستغفار درود شریفوں کدی نہ فارع ہووے
 پاک کیتا رب فتراں دتائب ہووں پاروں
 نیرکاں پاکاں عورتاں اندر ناواں ج کراٹیا
 حاصل ہو یا ولایت درجہ رب دے فضل کالوں
 اولوں پاک کیتا رب سنوں عیت رہیا کوئی
 تائب ہو کے فضل الہوں رکن سنگ ابراہاں
 توبہ کر کے پاک ہو جاوے اوگنہار پرانے
 بڑا رحیم کریم مہانایل وجہ پار لنگھاوے
 آو جس نے پار سد ہانیاں اسنوں بے جاندا
 آو چڑ ہو جہاز اسادے جس نے جنت حسانا
 مفتی پار چڑھاواں سنوں جو کوئی پلوں خالی

بک واری جے ہمت کر کے پہنچے ساڈے تائیں
 جس کے لئے خرچ نہ ہوئے ذرہ خوف نہ کہاں سے
 کچھ پرواہ نہیں ساڈے تائیں دولت درم دنیا وں
 نال فحبت جو کوئی آ کے پکڑے ساتھ اسدا ڈا
 قہر سمندر دوزخ والا اس نول ہاتھ ہو جیٹے
 شاہی پٹن ساڈے کولوں ہو کوئی نفرت کرسی
 سو ہزار سربسری محمد امت کارن آیا
 اس کشتی نول خوف نہ کوئی جس دانوح جہانا
 کشتی نوح تہیں نہٹھے جہڑے غرق ہو گولوں
 غرق ہوئے محمدی اندر منکر شاہ تیاں دے
 جہڑے دہوں حاضر ہوئے طرف رسول پیارے
 شفقت کر کے ہمت کر کے کھڑے تہ جہنا ندر
 کل داں حاصل یوں کلی دولتیاں پایاں
 جا کے بھاگ غریب امت دے ایسا رہبر پایا
 ایسا بنی نہ کسے امت نول آگے ملیا کوئی
 بہتر رہبر دنیا اندر بھیجیا خالق باری
 بہتر رہبر بخشیا رب نے بہتر امت تائیں
 بہتر نال رلا کے بہتر سوہنا ساتھ رلایا
 او جو بہتر کل نییاں وچوں بنی محمد عالی
 شان حبیب بیان نہ ہوئے جو کجرب بنایا

پھر میں رہن نہ دیاں اسنوں باہوں پکڑ چڑ باہیں
 آپے پاس اسدا ڈے آ کے مالا مال ہو جاوے
 لکراں ساڈی تابعداری پکڑے شوق پیاروں
 جنت رب دا اس دے کارن تائیں کچھ ویرا ڈا
 امن سلامت پاسد ہاڈے کچھ تکلیف نہ پاوے
 دے رہی غوطے کہاں ہرگز پار نہ چڑھ سی
 دوزخ دے وچہ ڈگدیاں تائیں رحمت نال بچانا
 جس وار بہر بنی محمد اسنوں فضل زبانا
 امت احمد کولوں نہٹھے خالص گئے ایمانوں
 قہر الہوں دوزخ اندر رہن غوطے کہاں دے
 فضل الہوں دے دے دے دے نکلے من تارے
 ہو گئی دوہاں جہاناں اندر کشتی پار اہنا ندی
 ملیا رہبر بنی پیارا رحمت جھڑیالا یاں
 جہڑا ساری دنیا کارن رحمت ہو کر آیا
 تا پھر ایسی امت آگے کسے نبی دی ہوئی
 جس دے پاروں بہتر ہو گئی اسدی امت باری
 بہتر امت بخشی بہتر رہبر نول رب سائیں
 دوہاں نول بہتر کر کے شان حبیب ودھایا
 ایہ بہتر کل امتاں چوں امت احمد والی
 جسوی امت نول رب عالی خیر امت فرمایا

فضائل و درجہ امت صاحبہ

کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ

تم ہو بہتر سب امتوں سے (پ ع ۳)

جہناں تابعداری پکڑی سید خیر بشر دی
 جہناں خدمت حضرت دی چہ سچ گھر بار سارے

کل امتاں نہیں بہتر امت پاک بنی سرودی
 اول درجہ کل امت نہیں جو اصحاب پیارے

بعد انہاں انہاں نہیں ہوں جہڑے دین میں بندے
کر کر کوشش دین نبی واجگ چہ جو پھیلاؤن
بعد انہاں نہیں زاد عابد صالح دلی رہا لے
اس نہیں چہ آخروں عام جو مومن سارے
نیکی طرف رجوع زیادہ بدی پسند نہ کرے
جیکر شامت نفس انہاں نہیں ہووے کچہ خرابی
ایسہ لوک محمدی امت رحمت فضل غفاروں
بعد انہاں نہیں ہووے بندے غافلین ایمانوں
کچہ پرواہ نہ دین بنی آدمی نہ کچہ شوق اسلامی
لے نماز بے دینیاں کولوں دیوے بپناہیں
جہڑے الٹ رسول شدوا لکرن لیری
روز قیامت سرور عالم و پین جدول تنہا نول
جو نکرتساں ساں نہیں چہ الٹ طریق نکالے
جو کوئی مومن بدعت شرکوں اپنا آپ بچا ہے
شفاعتی لالہ لکھنؤ کہیا حضرت شاہ ابراہاں
مشرک باہجوں ظہنی امت پاک بنی سروردی
ساری امت پاک بنی آدمی جنت اندر جاوے

کل امام فقیہ محمد و صاحب نیک عقیدے
شائع کرن کتاباں دینی و عظم کلام سناؤن
دلوں بجالوں راہ مولائے جہڑے لوگ کالے
پکڑی جہان و حدت بدی شرکوں پر کنارے
تہوڑی رغبت دنیا والی بہت خدا نہیں دے
جلد معافی ممکن رہتیں تو بہ کرن تشنابی
خیر امت و القب جہانوں کش ہو یا سرکاروں
ہر دم بدعت شرکاں اندر حاضر دلوں بجالوں
رب دی بیفرمانی اندر گزری عمرت مامی
بھاویں کلمہ پڑھن زبان امت داخل ناہیں
حضرت کہیا ایسے بندے مول نہ امت میری
سحقا سحقا حکم سناؤن ہے قمار تسانوں
ہو جاواں دفعہ اساتھیں بدعت وال موکا لے
بھانویں و گنہاراں کوئے آپ بنی ۲ بخشاؤے
لے ہوک شفاعت میری کارن او گنہاراں
نال شفاعت حضرت سبھ تے رحمت رب کبردی
ابن عمر عباس جو نہ صرف حدیث لیاوے

مَا مِنْ أُمَّةٍ كَبُضَ فِي النَّارِ وَبَعْضُهَا فِي الْجَنَّةِ

ہر ایک امت کے لوگ بعض دوزخ میں ہوں گے اور بعض جنت میں

إِلَّا أُمَّةً مَّتًى فَإِنَّهَا كُلُّهَا فِي الْجَنَّةِ

مگر میری امت سب کی سب جنت میں ہوگی

کوئی نہیں ایسی امت جہڑی کل ہشتجاوے
یہ یک اساطوئی امت کہیا بنی غفاری
ابن عباسوں و چہ ملائج راوی ذکر کیا
حدیث دے و چہ حاضر ہو کے کرے سوال نمانا
کچہ دوزخ کچہ جنت جاسن پاک بنی فرماوے
فضل اکہوں روز قیامت جنت جاسی ساری
مطرح نام اعرابی ہک دن پاس نبی دے آئے
شان امت داد تو مینوں یا محبوب زبان

حضرت کیا کل نبیاں وچ جیوں فضیلت میری
 چونکہ سبھی مخیراں اندر شان اسدا ڈا عالی
 روز قیامت کل نبیاں وچ جیوں میری سرری
 مطرح کہند اید فضیلت کیونکر اس دن پائے
 کل پیغمبر و قیامت جدول بلائے جاؤں
 کوئی پیغمبر جو بندہ اپنے نال لیا دے
 نال کسے دے تیج چھ بندے ہون سالوئی
 لے پر میری امت اس دن جو میرے سنگ آئے
 اتنی بہتی امت میری ہوسی باہجہ شمساروں
 پھیرا عرابی چین لگایا محبت غفاری
 حضرت کیا امت میری چار کردہ ہو جاوے
 پہلادرجہ امت میری عالی منصب پاؤں !
 کل امت نہیں اول درجے دھکے شان نہاندا
 استھیں تیکھے دو جادرجہ امت میری آئے
 نا کوئی کچھ سی کل نہاندے نا کوئی دکھا ہاؤں
 کہے اعرابی یا بنی اسرائیل کیا کجہ عمل انہا ندا
 حضرت کیا دنیا اندر دنی انہاں گواہی
 نالے اوپر رسالت میری پاک یقین جمایا
 کہ اقرار خدا کی وحدت من دلوں بجاؤں
 بھی سبھ وعدیاں رب یال پر سچ ایمان لیاؤں
 کہے اعرابی اس گل و پروا ایمان لیا دے
 حضرت کیا آہو بیشک جو ایہ عمل کما سن
 اس نہیں تیکھے خدمت اندر عرض کرے اعرابی
 حضرت کیا نرسجا ٹولہ جس دم حاضر آئے
 بہت آسان حساب انہاں ایسی خالق سائیں

انیوں ساریاں مٹاں وچوں اعلیٰ امت میری
 اتے طور اسدا ڈی امت عالی درجے والی
 انیوں کل مٹاں وچ ہوسی میری امت پیاری
 تا پھر حضرت سرور عالم کہوں بیان سناوے
 آپ اپنی امت تائیں پیش حضور لیاؤں
 کسے نبی دے دو تن بندے امت سدی جاوے
 انیوں سبھ نبیاں کی امت ہوسی تہوڑی تہوڑی
 مولا باہجہ شمارا وہاں داہور کوئی پاوے
 بھر دیسی میدان شہر دارحمت فضل غفاروں
 کتنے لٹل تسادی امت ہوسی سن رومی
 چائے وچ ہشتاں جاسن پاک نبی فرمائے
 نبیاں انگوں کرن شفاعت لوکا توں بخشاؤں
 نبیاں انگ لحاظ کر لسی رب رحمان انہا ندا
 باہجہ حساب کتاب انہا توں جنت بھیجا جاوے
 نا کوئی لور شفاعت والی دگدے جنت جاؤں
 باہجہ حسابوں جنت اندر ہوگ مقام جہاندا
 ایہ جو کوئی نہیں پوچھالائی باجوں ذات الہی
 سچ رسول محمد بندہ بھیجا رب دامت
 من سچ رسالت میری سچے صدق ایماؤں
 کہ تصدیق تمامی من تال ایہ درجہ پاؤں
 ادھ بھی اسے ٹولے اندر داخل کیتا جاوے
 باہجہ حسابوں نال نہاندے جنت اندر جاسن
 نرسجا ٹولہ دسو مینوں یا مقبول حبیبی
 وقت حساب نہاندے کارن رحمت پھیرا پائے
 بعد حساب سپر انہا توں جنت ملن جاتیں !

کہے اعرابی اس ٹوبے میں کوئی حساب پھوسے
حضرت کیا گناہ انہاں کے بہتے ہوسن بھائی
اب گلشن کے پھیر اعرابی کردا عرض زبانی
حضرت کیا گناہ انہاں کے مشرک لوگ اٹھاؤں
گل گناہ محمدیاں سے رب انہاں ڈالے
کہے اعرابی یا نبی اللہ دیو ثبوتی کوئی
تا پھر حضرت سرور عالم آیت یہ فرمائی

باہجہ حسابوں کیوں نہ یہ بھی جنت داخل تھوے
بعد حساب انہاں کے تائیں دلیسی رب رہائی
کتول جان گناہ انہاں کے یا محبوب حقانی
دنیا اندر نال خدا کے جیڑے مشرک کھاؤں
لے کر بھار گناہاں لے دوزخ جان ہو کالے
کیڑی آیت حق انہاں کے ب تہین نازل ہوئی
وچہ سیالے دیووں جیڑی پاچو تھے وچہ آئی

وَلِيَكْفُرُوا أَتَقَالَهُمْ وَاتَّقَا اللَّهَ اللَّهُمَّ

اور اٹھاؤں کے بوجھ اپنے اور کتنے بوجھ ساتھ بوجھوں کے دیکھ (۱۳۶)

یعنی اس دن کافر مشرک اپنے بھار اٹھاؤں
عذابہ آیت سرور عالم اوسلوں کہوں سنائی
تا پھر دوجی آیت اوسلوں دسی بنی پیارے

نالے کتنے بھار بگا لے اوپر انہاں کے پاؤں
کہن لگا کوئی ہوڑی آیت ہر اس پاؤں آئی
سورۃ نخل اندر جو آئی جو دھوں وچہ سیالے

لِيَكْفُرُوا أَوْ زَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ

تھو کہ اٹھاؤں پورے بوجھ اپنے قیامت کے اور کچھ

أَوْ زَارَ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ غَيْرِ عِلْمٍ

بوجھ ان لوگوں کے جن کو بہکا انہوں نے سوائے علم کے دیکھ (۱۹)

روز قیامت کافر اپنے پوسے بھار اٹھاؤں
عذابہ دوڑاں تیاں حضرت اسلوں کہوں سنا یاں
کہن لگا جو کافر مشرک کیا بد بخت ہو کالے
واہ واہ بخت مبارک کتنے رب محمدیاں سے
ہو قربان رسول اللہ نہیں پچیدا پھیر اعرابی
حضرت کیا چوٹھا ٹولہ ہیں اوہ لوک وچا سے
شن کے لفظ شفاعت والا بولیا نال دلیری
عذابہ اعرابی سبحان اللہ منہ نہیں بول سنا یا
اے اعرابی خبر تینوں کرم کنوں رب عالی

بھی کچھ بار انہاں کے چاؤں ہوں جہان دن
ہو یا یقین اعرابی تائیں بہت پسندی آیاں
اوپر جہان سے کہے چاؤں بہار بگیاں والے
دو جے لوک اٹھاؤں اسدن عیب گناہ جہان سے
چوٹھا ٹولہ دسومنیوں یا سرکار شتابی
جیڑے نال شفاعت میری جنت حسن سارے
سبحان اللہ جنت طلسمی نال شفاعت تیری
نال عجب سرور عالم متے تے فرمایا
وئی ہتھ اسڈے اندر کجی جنت والی

روز قیامت ہوسے مینوں جنت دی مختاری
ایک مل سن اعرابی اکوں بولیا چاہیں چاہیں
میں کیوں سناٹا سا ڈاچڈ کے ہورکتے دن وال
حضرت کیا تال اسٹاٹے جے ایمان لیاویں
کے اعرابی تیرے جے کرآت ول آدن
حضرت کیا جیکراوہ بھی دین قبولن میرا
سن سن باتاں حضرت اوپرزت ایمان لیا
جو کچھ دین اسلام طریقہ وسیانہ پیاسے
جے ہن پچھن لوک اساتھیں یا محبوب سچاواں
حضرت کیا جو کوئی ایسا کرن سوال تسانوں
پھر اعرابی دوجی داری کردا عرض بانی
حضرت کیا نزد خداے مسلم کہن انہانوں
اسے کارن امت میری مسلم سیہ سداوے
پھر اعرابی آکھن لگا یا محبوب گرامی
کر کے کرم تیں یا حضرت نام میرا بدلاؤ
حضرت کیا کہن اسان تیرا مسلم نام سکھایا
کر کے ادب رسول شدوں پھراوہ عرض سداوے
جے کوئی نور بھی مسلم باجھوں دو جانام انہاندا
کہے اعرابی یا نبی اللہ مومن کسوں کہندے
روز قیامت ہوسے سمجھوں بھاری بے آرامی
امت میری بہر خطرے تھیں خالق پاک بچاوے
اس تھیں تپکے پھر اعرابی عرض سوال گزاسے
انہاں وچہ بھی عیب کما کر مومن لوگ گناہیں
تا پھر باجہ انہاں تہیں اللہ مہربان قوم نکالتے
اپر انہاں دے رحمت اپنی ظاہر کریا اٹھی

انہی تھیں جنت اندر بھیجاں امت ساری
جے کرکھی جنت والی ملی تساٹے تائیں
جے کر سناٹا ساٹے رلاں میں بھی جنت پاواں
کہوں یاں دروازہ تینوں بیشک جنت جاویں
تال اسٹاٹے جنت اوہ بھی جادون پانا جادون
تال تیرے اوہ جنت اندر کرن اکٹھا ڈیرا
تال محبت ہو قسربانی کلمہ بول سنایا
اس تھیں تپکھے خدمت اندر ادبوں عرض گزاسے
کون کوئی کیا نام تساٹا کیا کجہ انیس سداواں
مسلم نام سنا کر اپنا دیو جواب تنہا لوں
کیا کجہ منے مسلم والے یا محبوب سچاواں
دو رخ کولوں من سلامت رکھے بجنہانوں
اک دو رخ تہیں من سلامت خیریں پار سداوے
مطرح نام بلاون اگے مینوں لوگ تمامی
مطرح نام ہٹا کر کوئی چن گنا نام ٹکاؤ
سن اعرابی راضی ہو یا بہت خوشی دھپ آیا
جتنی امت سبھ تساڈی مسلم نام سداوے
حضرت کیا دو جانالواں مومن کیا جاندا
بہی کیا جو ہر یک خوفوں من سلامت رہندے
تھر تھر کنبن دشت کولوں جتنے لوک تمامی
دوے رب امان تداہیں مومن سلمی جاوے
یا حضرت جو امت تیری مومن مسلم ساسے
حضرت کیا جیکر مومن عیب کماون ناہیں
دنیا اندر مومن جیہڑے عیب کماون دالے
کرے معاف انہانے تائیں جو کجہ عیب تباہی

فضل الہوں جنت جاوے او گنہار منائے
بے کراو گنہاراں او پر بخشش نافرمانے
سن اعرابی نال شتابی خوشیوں حمد الایا

تا جو سبھوں معلم ہوں رحمت فضل ربانے
تا پھر بخشش نہارا الہی کیونکر سدا جائے
شکر خدا دا امت تیری مینوں جس بنایا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ أُمَّتِكَ

شکر ہے اللہ کا جس نے کر دیا نبی کو بھی تیری امت سے

حضرت کیا تیرے آپر فضل ہوئے اچھے
اول کفر انہیرے وچوں تینوں رب بچایا
دو جاٹھا کر پوچن کو لوں تیری جان پھڑائی
تیرے بچائش دے رب تیرے پھلے عیب تہامی
چوتھا تینوں دوزخ کو لوں خالق پاک بچایا
کیڈ مصیبتاں سر تیرے تھیں رب نے مال گویاں
کے اعرابی یا نبی اللہ میں قربانی جاواں
لکھ لکھ شکر خدا نے مینوں تیرے ساتھ دلایا
سن سن منقار امت والیاں لیسادلوں کا نا
کتنّا شان حبیب اپنے لوں بخیار کے کاروں
دنیا وچ بھی اس امت لوں رب مرحوم بنایا
اگلیاں متاں دنیا وچ بھی سے تکلیفیں پاؤں
ہوون غرق بہتیریاں قوماں دس پہلے زلزلے
اس امت لوں تیرے کلینوں خالق پاک بچائے
کرے پاک رب ایہاتوں تنگی قحط و بالوں
نا پھر اگلیاں متاں دانگون دین وچ گمراہی

برکت کلمے تھیں رب تیرے کتنے کم سوارے
نور ایمان عنایت کیتا دل لوں چائن لایا
قرب الہی حاصل ہو یا مجلس میری پانی
وچ اسیجاں داخل ہو یوں پایا شان گرامی
دھپ پستماں جاوے دالارستہ صاف دکھایا
کتنی نعمت حاصل ہوئی رحمت جھڑیاں لایاں
جاگے بھاگ میرے لوں ملیا رہبر پیر سچاواں
امت تیری تھیں جد ہو یا سارا جنت پائی
سے قبائل مومن ہو کے بن گیا ولی ربانا
ماری امت رحمت پائے رحمت عالم پاروں
روز حشر بھی سبھ امتاں تھیں درجہ شان سوایا
فرہ بیغیرانی پاروں تہر و بال اٹھساوون
ہناں او پر عذاب الہی دھڑوں نازل تھیند
برکت حضرت دنیا اندر کوئی عذاب نہ آوے
نا پھر ہوون غرق اسے تہر عذاب جلاووں
جو نہ کروچہ حدیث مبارک کہیا بنی الہی

لَا تُخْشَعُ أُمَّتِي عَلَى الضَّلَالَةِ

نہ اتفاق کرے گی امت میری گمراہی پر

چھوڑن وحدانیت ربی ظاہر شرک کماوون
بنی کہیا گمراہ نہ ہو سی امت میری ساری

اگلیاں امتاں بیاں تھیں ہوں گمراہ ہو جاوون
اس امت وچ نور ہدایت رہے ہمیشہ جاری

کئی مجد دین میٹرے کرے خداوند ساہیں
 جیہڑے خدمت دین میریدی رہن سدا کرندے
 برکت حضرت اس امت پر دائم فضل ربانا
 ناکوئی ہو محمدیاں تے بوجھ خداوند ڈالے
 وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ جُيُوبٍ رَبِّ سَجِّهْ فَرِيَا
 اگلیاں امتاں اندر جد کوئی کر دالے فرمائی
 امت موسیٰ دی جد بوئی جنگ کنواں بھاری
 جان پھر وچھا پوجیا نہاں شرک فساد کما یا
 قتل کرو تیں جاناں پیاں وچھا پوجن پاروں
 یک دو جے لوں مارن لگے لے سنگیاں تلواراں
 وہ سبحان اللہ کیارے نے شان حبیب بنایا
 بھاریں جو نکر طرح طرح دے عیب کما دے کوئی
 بکواری کوئی سچے دل نہیں توبہ دے در آوے
 دہوتے جادون دفتر اسے ہر یک عیب گناہوں
 ایسے برکت پاک نبی دی رحمت فضل خدائی
 سوکھا دین حبیب اپنے لوں بخشیا خالق ساہیں
 ایسی اگلیاں امتاں کارن منہ حضوروں ہوئی
 تا پھر پاک مصلیٰ ہر کوئی آپ بناوے
 جان پھر حضرت سرور عالم قدم زمیں تے پایا
 برکت حضرت اس امت دی آب تکلیف گواہی
 جتھے چاہو پڑھو نمازاں پاک زمین نم می

ہونے رہن خلیفے میرے روز قیامت تائیں
 واحد انیت رب سچیدی رہن ہمیشہ دسیندے
 نہیں اکٹھا اس امت لوں رب گمراہ بنانا
 جیو نکر بوجھ اٹھا گئے اگلیاں امتاں والے
 بوجھ انہاں دے لاپنے والا نبی محمد آیا
 کئی مصیبتاں نازل ہوں قبر عذاب نشانی
 چالی برساں جنگل اندر رب رلا کے ماری
 توبہ بدلے حکم قتل دارب نازل فرمایا
 تا توبہ منظور تساوی رب کرسی سرکاروں
 تا وہ پاک ہوئے جس ویلے ہو گئے خون ہزاراں
 ایسا مشکل سوال امت دے تے بھار نہ کوئی پایا
 سارے عیب گواہ کارن توبہ کافی ہوئی
 بیوں کی دے پیٹوں جمیاں بسا پاک ہو جائے
 بدیاں کل نکویاں ہوں رحمت فضل الہوں
 جس دی پیاری امت آپر کچھ تکلیف نہ پائی
 تا جو کچھ تکلیف نہ ہو دے امت اس دی تائیں
 مسجد یا بیچ زمیں دے پڑھے نماز نہ کوئی
 رکھے ساتھ نمازاں خاطر جس طرفے کوئی جادے
 قنات طبق زمین دا آہار بے پاک بنایا
 کل زمین محمدیاں لوں مسجد رب بنائی
 دے گئے خبر حدیثاں اندر پاک رسول گرامی

وَجَعَلْتُ لِيَ الْأَرْضَ مَسْجِدًا وَطَهُورًا

اور بنائی کئی میرے لئے مقامی زمین مسجد اور پاک کنندہ

حضرت کہیا میری خاطر رب ادہ کرم کما دے
 کل زمین مسیت بنائی رب نے خاطر میری
 جیہڑے اگے کسے نبی لوں وچہ نصیبت آئے
 تا جو کچھ تکلیف نہ پائے ہر گز امت میری

پڑھن نماز ان دہرتی آپر جائز ہر ہر حسابیں
 دو جابہ بھی میری خاطر کرم کیستارت عالی
 جنوں حاجت غسل وضو دی پانی مول نہ پائے
 یا جو پانی ورت نہ سکے ہے معذور نہ سانا
 نال تیمم پاک ایجا ہوئے حکم خداؤں
 پانی دانگوں پاک ہو جادوں کل اعضا جسمانی
 ہو سہولت اس امت نول رب عطا فرمائی
 جیکر سفر اندر ہیں ہو پڑھو نہ ساز دوگانہ
 جیکر کدی مسافری اندر ماہ رمضان آباد سے
 انویں روزیاں اندر ہوئے جیکر کوئی آزاری
 سفری جدول مقیمی ہوئے ماندے پان شفا میں
 اسے طور نمازاں اندر ہو سہولت ہوئی
 پڑھے نماز اوہ طاقت موجب بھادیں کر و شائے
 جیکر کپڑے پاک ہوون یا ہے باگل ننگا
 بھادیں نال پیدیاں کپڑیاں کچے بدن منوری
 طاقت تھیں بزدل کے نول کچھ تکلیف نہ دیندا
 لا یكلف دالی آیت عذر تمام ترورے
 کتنے سکھ محمدیاں نول ب عطا فرمائے
 کچھ تکلیف نہ اس امت تے خالق پاک ٹھہرائی

پاک کیتا میں طبق زمین و اشرق مغرب تائیں
 کردتی اس دہرت تمام پاک نمازاں والی
 کرے تیمم پاک زمین تے سارا پاک ہو جائے
 کافی ایو تیمم اس نول کتنا فضل ربانا
 جیویں برابر حیثہ اپنا دہو آیا دریاؤں
 کتنا قدر محمدیاں نول رب بخشی ۲ سانی
 ادھ نماز معاف تسانوں دچہ پروسیاں آئی
 اجر ثواب جواہاں جتنا کتنا فضل پگانہ
 اندر سفر نہ روزے رکھو مہلت رب فرمائے
 صحت توڑی مہلت اونوں بخش دتی رب باری
 ماہ رمضان تیکھے دونوں دیون سبھ قضا میں
 جیکر کدی نماز کھلو کے نا پڑھ سکے کوئی
 بیٹھا تباہوں پڑھ سکے او سے طور گزارے
 تا بھی پڑھے نماز اوہ انویں جیونکر جانے چنگا
 بھانویں ننگا بیٹھ گئے رب پائے منظور
 انویں سے بد قسمت جہڑا جھوٹے عذر کریندا
 جو کوئی پھر بھی کرے بیٹھے قہر بانا لوڑے
 کتنے فضل ہو کر درگاہوں نور کھ قدر نہ پائے
 دیکھو پچھلام اللہ دے کیا خوشخبری آئی

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

اور محنت کرو خدا کی راہ میں جیسے حق ہے اسکی محنت کا پسند کیا اس نے تم کو واحد نہیں

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ

رکھی تم پر کچھ (سورۃ حج ۷۸-۷۹)

سورت حج محمدیاں نول رب فرمان نواف
 بھی فرمایا سبھ لوکل نہیں چنیاں اس تسانوں
 کو شش کر و خدا دے راہ وہ چو کر گیتی جائے
 کتنا شان عنایت ہوا قوم محمدیاں نول

بھی فرمایا ساڈی طرفوں کیذ عنایت ہوئی
 سوکھا دین عنایت کیتا اساں تسکے تائیں
 وجہ زغیب حدیث نبی دی پاک نبی فرمایا
 بخشے حق حقوق تمامی سمجھ حق داراں تائیں
 جتنے حکم شرع دے آہے سارے کہول ستائے
 جو کچھ حلال شرعی آیاں بھی ارکان اسلامی
 کچھ تکلیف نہ اُمت کارن ہرگز باقی چھوڑی
 سوکھا کیتا دین خدانے اوکھا نہیں بنایا
 کہلا کھلا دین اساتوں بخشیا حق تعالیٰ
 بہت وسیع اسلام اساڈا پاک نبی فرماوے
 بھاویں کافر مشرک کوئی ہوئے تھے برساں ا
 حضرت کہیا دین میرے وجہ کیڈ سہولت ہوئی
 کرو خیال اے امت میری پوش ٹکانے لیاؤ
 جتنے عہد احکام الہی پورے کرو تمامی
 نہیں ایمان امانت باہوں پاک نبی فرماوے
 بھی فرمایا جو کوئی بندہ توڑے عہد ربانا
 جو کوئی میرا عہد توڑے میں دعویٰ کرساں
 جس آپ میں دعویٰ کیستائیں حضور گرامی
 جس آپ میں دعویٰ کرساں پر غالب الہاں
 بھی فرمایا جو کوئی میرا عہد توڑے گواہی
 ناوہ میرے حوض کوثر دا ٹھنڈا شربت پوے
 حکم کراں میں دور ہٹاؤ انہاں ہو کالیاں تائیں
 قائم ہے جو عہد میرے پر تابعدار پیارے
 ٹھنڈا شربت کوثر والا بھر بھر پین پیالے
 سچی اُمت پاک نبی دی اوہو لوک سداون

دینی مشکل آپ تسکے مول نہ رکھی کوئی
 جس سے وجہ تکلیف نہ کوئی پاسے کدی کدایں
 کیسا سوہنا دین اساڈا خالق پاک بنایا
 کچھ نہیں باقی حق کسے دارکھیا خالق سائیں
 سنت واجب فرض تمامی جدا جدا سمجھائے
 کل حلال حرام وغیرہ دے کہول تمامی
 سندھ صاف بنایا رستہ جنت و دریاں توڑی
 نا کچھ سختی کیتی اس وجہ نرمی نال سکھلایا
 جس دے وجہ نہ تنگی کوئی وڈی کشائش والا
 جس دے وجہ گنجائش ہتی جو چاہے سو آوے
 جداوہ پاس ساڈے آوے دور نہ کیتا جاندا
 اُمت میری کے عالم بوجھ نہ رکھیا کوئی
 کرو حفاظت بین اپنے دی نا احسان بھلاؤ
 بنوں امانت دار ہمیشہ طور جوں اسلامی
 جو کوئی اپنا عہد نہ پالے دین اسدا رہر جائے
 پیش عدالت بدلہ دلیسی ہو مجبور منانا
 روز قیامت اس دے تائیں پیش عدالت دہراں
 کسوں طاقت منوں چھڈ کے موئے اسدا حامی
 دیسی فتح مبارک منوں خالق پاک سچاواں
 پاسی نہیں شفاعت میری دوزخ دھکیا جاسی
 بیفرمان میرے نوں جنت مول نصیب تھیوے
 جہناں عہد توڑے میرے اُمت میری ناہیں
 اوہ بھہ نال اساڈے بوسن کوثر حوض کنارے
 خوش ہوساں میں کھاں جدم سچاں قولا لوالے
 جیٹرے سن کر حکم نبی داترت سجا لیاون

ہو قربان رسولی رستہ پر تون دلوں بجائوں
 جہڑے سن کر حکم نبی دایہ پڑے پھر نہ مانے
 تہ نہ واکلمہ کم نہ آوے جے تہو درد گھاؤن
 آتوں بھید فقیری والا دل وچہ راگ شیطانی
 جذبہ کچھ جہانہ ہوئے اندر باہر سارا
 مومن بھی جذبہ ہر باطن کچھ جہانہ تہیو
 بہتے لوک سداون امت کم نہ امت واسلے
 کدی نماز نہ اکھیں ڈھٹی سجدے طرف نہ آیا
 نال شریعت ویر قدیمی دلوں نہ کفر سبب
 خاص نشان جو امت والا اس تھیں رسدھاتا
 خاص نشانی امت والی پاک نبی فرمائی
 یابنی اشدر روز قیامت خلق شمار نہ آوے
 تا پھر حضرت گہوڑیاں والی آکھ مثال ستانی
 بھاویں بہت انہاں وچہ ہون مشکلی گہوڑی کالے
 اسے طور اسادی امت اسن نظر آوے
 پنجے وقت جو وضو سازن منہ بہتہ پیرد ہو بندے
 روز قیامت روشن ہون پنجے عضو انہاندے
 جیونکر نور محمدیاں لوں بخشے خالق سائیں
 فوری چہرے دیکھ انہاندے ذرہ نہ لگسی دیری
 جس دے منہ تے نور ہو یا آپلے نکھر جاسی
 نال نماز پیرہ جس والور کوس اوہ پاوے
 جے توں امت بننا چاہیں پکڑ منسا ز نشانی
 پاڑ کنارا بدعت شرکوں ہر شرکوں نقصاؤں
 کیا کیا منتاں اس امت لوں رب عطا فرمایاں
 کچھ کلمہ اس امت لوں ایسی نعمت دھیا

مردیاں تیکت چوڑن اسوں سچے رقی ایماؤں
 کون انہا توں امت آکھے مومن کون پچانے
 آپے لوپ شوالیاں جیڈے ہرگز کم نہ آؤن
 ہرگز امت بنن نہ دیندی ایسی مسلمان
 تہ تک ایسا سونا چاندی نہیں لبید اسنیارا
 کرے قبول نہ مولا اسوں امت کیوں سدیے
 شیطانوں وانگ وانگ دل نشن دل کالے تہ کالے
 پھنڈیا پھرے شفاعت اُپر حجت واسدھرایا
 میں ہاں امت پاک نبی دی دعوی پھر کر نیدا
 اینویں امت بننا چاہے کر کے زور دھگانا
 ہک دن پیش حضور نبی دے یاراں ضل ستانی
 اسدن بھلا تسادی امت کیوں پچانی جائے
 پنج کلیان جیونکر گہوڑے رت سجاپن بھائی
 تا بھی دکھرے ملے دیون چٹیاں مٹھیاں والے
 پنج کلیاناں گہوڑیاں انگوں دروں بکھاے
 پڑھن نمازاں مولا اگے سجدے رہن کر بندے
 دکھرے کھلے سجاپن دوروں ٹول مٹھیانڈے
 ایسا نور نہ ہو سی اس دن ہو کسیدی تا میں
 آپلے اسیں پچان لواں گے ایہو امت میری
 ایہ نہیں میری امت وچوں پاک نبی فرمائی
 کیونکر امت بنے نبی دی کوں پچاتا جائے
 باجہ نمازوں کم نہ آوے دعوی جھوٹ زبانی
 سچے طور امت وچہ داخل ہو جادلوں بجائوں
 بے افوس بقدر امنوں مول پسند نہ آیاں
 تہے رسیانڈے کفر و خدائے لکھ کفائے جہا

ہک واری کوئی کافر اس نوں پڑھ کر عمل کھاوے
طرح طرح دے عمل سخاوت تو کوئی ہے گاندا
کلمے اتر یقین جہاندا بھاویں ہون گناہیں
ہک نیکی کوئی اس امت تہیں نال پیار کھاوے
جو کوئی مومن اس امت تہیں کردا ہک یائی

جنت اس پڑا جب ہووے پاک نبی فرماوے
کلمے تہیں جد منکر ہووے کدی بہشت نہ جاندا
تہوڑے عملوں بہتے دیسے ملن انہاں تے ماہیں
دش نیکی دا درجہ اسوں رب عطا فرماوے
جو بدی لکھوے اس دی کتنا فضل خدائی

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امثالِهَا وَمَنْ جَاءَ

جو ایک نیکی کرے اس کے لئے دس نیکیاں ہیں برابر اس کے اور جو

بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يَجْزِيهِ اِلَّا امثالُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

ایک بدی کرے سو نہیں بدلہ اس کا مگر وہ ایک ہی اور اپنی ظلم نہ ہوگا (پ ۷ ع ۷)

ہک نیکی دیاں دس نیکیاں وعدہ خاص ربانا
کتنا قدر محمدیاں تے رب احسان کھایا
جس گلوں نقصان اٹھاوے اسوں نہیں ماندا
اوہ بھی جے کرتا تب ہووے توبہ دے درمے
وچہ حدیث نبی فرمایا سن توں یارسینا
دوہاں پاس رہیٹر ہووے اپنی حیاتی
جد کوئی مبری امت وچوں نیکی عمل کھاوے
ہک نیکی دیاں دس نیکیاں امر ہووے سرکاروں
جس نے پھر بدی کھاوے دوجا ظلم اٹھاوے
ٹھیر ذرہ ہک ساعت اسوں جے نہ لکھیں بھائی
تا پھر اسوں لکھن ماہیں بدیاں لکھن والا
اپیر جے اوہ کرے نہ توبہ ساعت گذر و ماہے
آکھے ہووے روزہ ہک ساعت کر جا یار سہارا
جے اوہ توبہ تائب ہووے کچھ نقصان نہ تیرا
پھر وہ اس دے آکھے لک کے اپنی قلم بٹھاوے
جیکر تاشاں ساعتاں توڑی توبہ نہیں کریندا

بدی کرو تا سیدے اندر کچھ نہیں ساں ودانا
جس دے اندر نفع نہاندا اسوں بہت ودایا
جتنی بدی کھاوے کوئی اتنا بدلہ پاندا !
لکھن نہیں فرشتہ اسوں جے لکھ نہیے مٹاوے
دو دو مٹشی ہر بندے سنگ ہووے ملک بانی
ہک فرشتہ نیکی لکھے ہک لکھ دا بریائی
تزت فرشتہ لکھے اسوں ذرہ دیر نہ لاوے
تزت فرشتہ نیکیاں والا لکھے سٹوق پیاروں
پکڑ فرشتہ نیکیاں والا اسوں روک بٹھاوے
کیوں نہیں مت کے تائب بختے بریائی
جے اوہ جلدی تائب ہووے بختے حق تعالیٰ
پھر فرشتہ لکھن لگے پھر دوجا لکھاوے
شاہدین پھٹاوے استھیں توبہ کرے دھارا
کالا کریں نہ دفتر اس دا کہنا من جا میرا
ایں تاشاں ساعتاں توڑی بدی نہ لکھی جاوے
تا پھر ہو چار فرشتہ جو بدی لکھنیاں

اس شخص بھی جیکر توبہ دے دل آدے
 بھی فرمایا سرور عالم پاک رسول پیار سے
 جد کوئی مومن چنگے کم دی نیت دلوں کر نیدا
 جس ویلے اس نیت موجب پورا عمل کما دے
 جتنی خالص نیت ہو دے اتنا اجر زیادہ
 جس وجہ ہو ر اخلاص زیادہ ہو روزیادہ دیندا
 یک پیسہ کوئی راہ مولادے نال محبت لادے
 یک پیسے تھیں دس پیسے پھر ست سو پیسہ آیا
 کتنی لوٹی اس امت پر رحمت فضل غفاروں
 بھی فرمایا امت کارن کل امت دے سائیں
 جو کوئی مومن بھل بھلا دے عیب خطا کما دے
 جیونکر کوئی روزے والا بھل کے کہا دے توبے
 انویں ہو رہنمیری کتیں بھل معاف ٹھہرائی
 برے ارادے بریاں بیتاں برے خیال لاندے
 حضرت کہیا جد کوئی مومن برا خیال کر نیدا
 انویں جد کوئی مندرے کم داد دل یہ قصد اٹھا دے
 نیک ارادے نیک لیلان نیک خیال اسلامی
 برا ارادہ جد تک کوئی اندر مسلسل نہ آ لے
 ایپر چہڑے مومن ہو دن صاحب شان جہلان
 بھاویں اپنے فضل کرم تھیں بے مول لکھیندا
 جیکر ایو نیت اپنی نیکی طرف لگا دے
 یک نیکی اس نیت بدلے ملے ضرور اس تائیں
 دنساں تھیں پھر اگے دے ہو وہ موت تک جا دے
 جن بندے نوں ہر دم ہو دے فکر خیال رہانا
 کچھ نہیں دور خدا کی رحمت کائنات نیکو کاراں

ہو دے حکم فرشتے تائیں بدی مٹانی جا دے
 میری امت کارن ایسی رحمت ٹھاٹھان لے
 اد سے وقت فرشتہ اسدی نیکی یک لکھیندا
 دس نیکیاں سدے بدلے درج خدا فرما دے
 دنساں تھیں ست سو تائیں بے فرمان خدا
 یک نیکی تھیں چوداں موت تک اجر خدا بخشیندا
 جتنی حُب زیادہ اتنا اجر زیادہ پا دے
 ست سو تھیں پھر چوداں موت تک حکم خدا فرمایا
 ملن ثواب پہاڑاں جتنے ذرہ عمل ان پادوں
 بھل چک ہوئی معاف تھو دل امت میری تائیں
 کرے معاف خداوند اسنوں مول نہ کر دیا جا دے
 بے سلامت روزہ اس دامول نہ فاسد تھو دے
 وجہ حساب شمار نہ آون جو احسان خدائی
 کتنے رت معاف حضوروں سمجھ محمدیاں دے
 حد تک نہ تھیں کدے نہاں خالق نہیں لکھیندا
 جد تک اوہ کم کر سی ناپیں مول نہ لکھیا جا دے
 او سے ویلے دفتر اندر ہو دن درج تمامی
 تہ تک اس دا برا نہ لکھن کاتب ملک بانے
 لائق نہیں نہانے کارن بریاں کرن دلیلاں
 ایپر ایہ کیوں مومن ہو کے نیت بری کر نیدا
 بھاویں ات دل پہنچ نہ سکے درج لکھیا دے
 بے رے کرے نصیبیاں اندر پادے دس جزائیں
 یک نیکی تھیں اتنے درجے خالق پاک دہا دے
 کیا مشکل پھر اسدے کان جنت اندر جانا
 کچھ نہیں دور رحمت خدا کارن تا بعداراں

اس امت پر رحمت رب دی انت شمارہ آئے
جو کوئی مومن طرف خدا دی ایک متھ چلے جاندا
کیا خوشخبریاں امت کارن دتیاں نبی ربانے
الوہر یہ کہے روایت پاک بنی فرماوے
کرے تیار خداوند اس دی جنت وچ بہانی
بھی فرمایا جد کوئی بندہ وضو گھروں کریندا
ہر قدموں تک اس دی میٹھی مٹائی جاوے
جتنا دوروں چل کر آوے جتنے قدم اٹھاندا
طرف نماز تیار ہی اندر جتنا وقت لگاوے
بعد نماز مصلیٰ اتوں جتنا کہ نہیں اٹھیندا
نال وضو دے جتنا کہ مومن بیٹھائے تھائیں
کہن فرشتے بخشیں سون یارب پاک تعالیٰ
کتنا شان نماز پڑھن دا خالق پاک بنایا
وچ نماز جو اس امت توں دے ملن حضوروں
وقت وضو ہر قطرے ملے پھر ملن گناہ ہزاراں
جہنوں تنائیں پہنچے جا کے پانی وضو والا
یعنے منہ متھ پیر جھوں تک مومن دہوندا کوئی

مفت مفت محمدیاں لوں موجاں رب دکھاوے
وہ متھ اسنوں نیڑے ہو کے رب لبیک مساندا
کسوں دوس جردوخ ڈگے امت آپ نے
فجری شامی جد کوئی مومن مسجد دل آوے
ہر واری جد مسجد اندر جاوے مرد حقانی
پھر اوہ طرف نیستی آوے جتنے قدم دھرنیدا
تک تک اس دی دفتر اس دے درج کرا لی جاوے
اتنیساں بدیاں کھن اس یاں تنے دے پاندا
چونکہ روچہ نماز کھلوتا اینویں سمجھیا جاوے
تک اس دے فتر اندر رہے تو اب لکھیندا
ملک بانے اس دے کارن کرے بن دعائیں
رحم کریں اس مومن آتے توں ہیں جہاں والا
کرن دعائیں ملک بانے اسنوں بخش خدا یا
ہوئے نہیں حساب انہاندا باہر عقل شعوروں
کئی ہزار تو اب فرشتے لکھن باجھ شماراں
اوہوں تک بہشتی زیور بخشے حق تعالیٰ
اوہوں تک اوہ زیور پاسن خبر حدیثوں پانی

تَبْلَغُ الْحِلْيَةِ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلَغُ الْوُضُوءَ رَوَاهُ

زبور پسنے گا مومن جہاں تک کہ پہنچے (اس کے عضووں پر) پانی وضو کا

بھی فرمایا سرور عالم پاک رسول گرامی
پاک ہوون اوہ عضو تمامی وقت وضو دہوندا
جتنی ہستی کوشش کریں جتنا جہد کما سی
جو کوئی سوہنا دنو کر کے کلمہ شہد بولے
پاک جناب اس دے کارن حکم خدا فرماوے
وچ حدیث مبارک حضرت تین باتاں فرمایاں

دہوتے جادون وضو پاروں جتنے عضو تمامی
اٹکیاں دیاں نوہاں توڑی پاک گناہوں ہوندا
اتنا پاک زیادہ ہو سی عالمی درجے پاسی
اکھ دروازے جنت والے لباس کراں کہولے
جس دوازیوں گئی اس می جنت اندر جاوے
نال جہناں دے درجے دین دور ہون بریا یاں

اول چکا وضو کرنا پانی خوب پہنچانا
ترتیباً اک نمازوں کے تکتنا دوحی تائیں
بعد نمازوں دوحی واری دلوچ فکر جہانوں
ایویں ہو فضیلت جو جو ملے نمازاں پاراں
وچ نمازاں حاصل ہوئے قرب حضور ربانا
ہر ہر حرفوں رحمت یے ی بارش وانگوں سے
جتنا نال حضور دے دے کوشش کر زیادہ
نال گناہاں بھریا ہو یا مسجد دے دل جائے
لاکھلاں دے یک نمازوں رب عطا فرماندا
ایویں بابجہ نمازوں جیہڑے ہو احکام الہی
روزے حج زکوٰۃ وغیرہ جو کچھ رب فرمایا
کوئی نہیں ایسا امر جو ہو دے رحمت کو لوں خالی
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا نہیں گناہ بختاندا
کوئی نہیں عمل ایہا جو نادور خ کنوچا دے
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا دور نہ کر بحر عذابوں
کوئی نہیں عمل ایہا جس وچہ تائیں نور ربانا
بیشک رب دے حکم مطابق جو کوئی عمل کماندا
اس امت تھیں جو کوئی بندہ نیک اعمال کما دے
روزہ کرے شفاعت اپنی کاران روز داراں
کرے نماز شفاعت ایویں پاک نبی فرماون
کیا کیا رب، محمدیاں تے فضل احسان کما دے
ہو فضیلت اس امت نوں رحمت فضل اکہوں
حد کوئی مومن رب دے حکموں محنت کسب کرنیدا
کسب حلال مثال عبادت مومن کارن مایا
ایویں نیت ربیدی کر کے جو کوئی کہا دے پیسے

دو جا ایہ جو طرف میسٹاں بہتاڑ کے جاناں
ایہو رباط جہاد تسا ڈا کیستما خالق رائیں
دستمن نال جہاد جوں کر توں ثواب تنہا نوں
لکھنے وچہ سہاؤن تائیں دے باجھ شماراں
جو نوکر پیش حضور کہلوتا بندھ کے ہتھ منانا
ہر سچوں سہر تیکر دے رب دے ودھاوے
اتنا قدر زیادہ اسنوں ہو دے قرب خدا دا
بعد نمازوں کوڑوانگوں ہو کے پاک سدہا دے
رحمت بھرے خزانے دھوں پنڈاں بندھ لیجاندا
ہر کم وچہ محمدیاں نوں رحمت لے پر واہی
سبھ دے وچہ محمدیاں دا درجہ شان ودھایا
کوئی نہیں حکم ایہا جس وچہ آس نہ جنت والی
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا درجہ نہیں دو ماندا
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا جنت نہ پہنچا دے
کوئی نہیں عمل ایہا جیہڑا خالی ہوگ ثوابوں
کوئی نہیں عمل جو بخشے تائیں قرب حضور ربانا
ہر یک رحمت حاصل اسنوں ہر یک درجہ پاندا
سارے عمل شفاعت کر سن پاک نبی فرماوے
کرے قرآن شفاعت جیہڑے پڑھن تان ساراں
ایویں حج، زکوٰۃاں صدقے مومن نوں بخشاؤن
ہر یک عمل انہاں دے تائیں مولا تھیں بختا دے
جو نوکر ملن ثواب نہا نوں مولادی درگاہوں
وانگ عبادت اسد یوچہ بھی اہم خداوند دیندا
نیکیاں وچہ لکھو دے اسدا جتنا کسب کمایا
ہر ہر نیکے نکی اسدی دفتر وچہ لکھو دے

جو کچھ اہل عیال اپنے پر مومن خرچ کر لیں

حضرت کہیا وہ بھی اس واسطے کہ رب لکھیں

نَفَقَةُ الْمُؤْمِنِ عَلَى أَهْلِهِ صَدَقَةٌ

خرچ کرنا مومن کا اپنے اہل و عیال پر بھی صدقہ ہے

صدقہ ایسی چیز عجائب کیستہ اللہ سائیں
بھی فرماید اہل عقیقہ صدقہ خیر کسانا
بھی فرمایا سرور عالم جس کوئی صدقہ دیدا
نال محبت اس دے آپر نظر کرم دی پائے
ایسا کرے پیار الہی ایسا مال سنبھالے
اتنی پروش کر دے اس دی اتنی برکت پاندا
واہ سبحان اللہ کیا رحمت اس اُمت پر ہوئی
جو کچھ آپ بند اے کھاوے اجر خباہوں پائے
نیت آپر مدار تمامی ہر کم اندر آئی
جس کم اندر نیکی والی نیت دلوں پھوے
جد کوئی مومن کھاوے پوے نیت دلوں کر لیں
تا ایہ کھاوے بیہ یون اسدا ادانگ عبادت تہمور
ایہیں جد کوئی کپڑے پائے نیت دلوں بناندا
رب فرمایا کپڑے پاؤز نیت زیب بناؤ
اس خاطر میں کپڑے پائے ہو دی فرمانداری
اسے طور سدا دی نیت جس کم اندر کردا
ایہ سب مفت ثواب حضوروں ملن محمدیانوں
اتنی رحمت وافر رب دی کارن اہل ایمان
وہ کتنا باں پاک نبی نہیں خبر مبارک آئی

حضرت کہیا جس دی پاروں ہوں دفعہ بلائیں
سرور ہو جائے بھر کیا ہو یا قبر عذاب رہا بنا
بچے ہتھ اپنے تے اسوں رب قبول کر لیں
تھوڑی چیز ہووے اوہ بھاویں فضلوں بڑھان
جیونکر کوئی وچھیر اپنا نال محبت پائے
دانہ یک کھجوروں ہووے پکڑ پھاڑ بناندا
مفت ثواب لکھیں جس دی حد شمار نہ کوئی
جو کچھ دیوے پتر تائیں صدقہ لکھیا عبادت
جیسی نیت ایسا بدلہ خبر نبی فرمائی
کھانا پلینا سونا بہنا کل عبادت تھوے
رب فرمایا کھاؤ پیو میں اوہ حکم غیندا
نالے رے موج اڈاوے نالے اجر لکھوے
رب دی فرمانداری کارن میں یہ کپڑے پاندا
ادلوں کچھ بدن پیارا مسجد دے دل آؤ
ایہ بھی کل عبادت ابدی لکھدا خالق باری
لکھے اجر ثواب فرشتہ نیکی دفتر بھر دا
جیونکر ایہ نہ جنت جاوے ہر افسوس تنہا توں
ہر مل وچہ ثواب فضیلت مل دعا عالی شان
جیونکر اہل ایمان کارن رحمت پاک خدائی

حکایت در ذکر رحمت پروردگار پر بندہ مومن

دین اسلام سکھاوے کارن زور بتیرا لایا

لکھن کجہ کفار اہل تائیں حضرت پکڑ منگھیا

ابو دین قبول دے دل اوہ بخت نہ آئے
 ڈاڈھی گرم زمین نہایت سورج سخت تپائی
 سی ہک عورت بیٹے والی قیدن وجہ انہاں دے
 سترے پیر پترے ڈٹے حیدم اُسدی مائی
 ناہر سکی دکھ پتر داس دی ماں پیاری
 ہو قربان محبت اندر کہند می بیٹے تائیں
 آجا میریاں مونڈیاں اُپر تینوں پکڑ اٹھاواں
 حیدرہ حال ڈٹھا اُسدی شفت والا
 کیا اس ویلے سرور عالم خوش فرمان سنایا
 دیکھ پیار اس عورت والا لگا عجیب تسانوں
 قسم نہادی جس دے ہتھ وجہ میری جان پیاری
 جتنا میری امت کارن لب لوں پیار سچاواں
 ہو روایت پاک بنی تھیں مہر حدیثوں آئے
 پڑھن لگے جد و نرا پنا مومن شخص گناہیں
 حکم ہووے اے بندے کے جو تہ عیب گائے
 ساڈی بغیر مانی کولوں جے توں نہیں شرمایا
 توں بھی مومن میں بھی مومن اپنا نام سداواں
 واہ سبحان اللہ کیا رحم اکرم ذات تعالیٰ
 لکھ خزانے نام اپنے تھیں کر قربان لٹا دے
 لکھاں عیب گناہ بریاں مومن نوں بخشیندا
 لکھ غدا بھنم والے رب مومن تھیں ٹالے
 جو کھواری من اپنے نوں مومن کر دیکھ لاندہ
 بن جا امت پاک تئی وی سُننے والیا یارا
 کیا کیا اس امت دے کارن بل حسان کماؤ
 پڑھے نماز جو مومن بندہ پاک بنی فرمایا

تنگی پیریں پھڑا اُسدیاں دُھپے وجہ کھلوائے
 سترن لکھے آپیرا نہاں دے جان شکنجے آئی
 دونوں بغیر مانی پاروں کھلے سترائیں پاندے
 ہل گئی کل مصیبت اپنی ایسی شفت مائی
 آکر اس دیاں پیراں اگے ڈگی درواں مائی
 صدقے جاواں میرے آپرا اپنے قدم نکاشیں
 تباہ و دہرت نہ سارے تینوں میں قربانی جاواں
 رو کر سارے حاضر ہوئے پاس رسول تعالیٰ
 نال کمال پیار محبت یاراں نوں فرمایا
 اس تھیں ودھ پیار کماٹے رب محمدیاں نوں
 ماواں تھیں ودھ مومن آپر رحم کر عرب باری
 اتنا پیار نہ تھے کارن کرن پیاریاں ماواں
 روز قیامت مومن کولوں شرم خدا فرماوے
 تھر تھر کنبے خوف اہول عیب نہاں دے ناہیں
 بجٹے اسال تمامی تینوں رب صاحب فرمائے
 اپیر مومن نام تیرے تھیں شرم اسالوں آریا
 شرم کراں ہمنام اپنے نوں کیوں دُخ وچہ وچاں
 کیڈے رحم کماون والا کیڈیاں شرماں والا
 لکھاں نعمت مومن الوں صدقے کر دکھلاوے
 لکھاں اجر ثواب فضیلت لکھاں رے دیندا
 لکھ آرام بہشتاں والے فضلوں کر حوالے
 سارا جنت دولت اس دی رب صاحب فرماںدا
 دلوں بجاووں مومن ہو کے لے لے جنت سارا
 گھر وچ بیٹھا کبے عبادت قرب حضور مائی پائے
 انویں جے حوالے تھیں لب معراج کرایا

پڑھے قرآن مجید جو کوئی ادب محبت پاروں
حضرت موسیٰؑ انوں ایہ درجہ جا ملیا کوہ طوروں
تاہیں اس امت دے عالم بنیاں انگوں کر

انیوں بے چوں نال خدا دے باتاں کر پھرو
گھر دے دھچ محمدیاں انوں حاصل قرب حضوروں
جیونکر وہ چہ حدیث مبارک پاک نبیؐ فرمائے

عَلَاءِ أُمَّتِي كَانِبَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ

میری امت کے علما بنی اسرائیل کے پیغمبروں کی طرح ہیں۔

امت میری دے جو عالم پاک نبیؐ فرماندا
کچھ نہیں گھٹ محمدی عالم جو مقبول رہا نے
جو کوئی عالم صالح ہوئے صالح عمل کما دے
جے کر ایسے عالم سندی کرے زیارت کوئی
حضرت کہیا زیارت میری ہوو جس دتاہیں
جو کوئی رب انوں کہیں دیتے پائے قرب رہا بنا
کتے درجے اس امت انوں مفت خداوند دنیا
ماں پو دی جو کرے زیارت عزت ادب پاروں
جتنی واری نال محبت ویکے ماں پوتتاہیں
جس دے گھر وہ ماں پو ہوئے خدمت کرکے نہا ہی
جیکر خدمت چھوڑا نہاندی حج گزارن جاوے
اسے کارن ماں پو جس دعا عاجز ہو کر بھائی
گھر اس دے وہ کعبہ اس واماں پو رب بنایا
انیوں ہو ہزار آسائشاں رب عطا فرمایاں
جیونکر حضرت مسطور عالم کل نبیاں تہیں ولی
کل امتاں تے شاہد کیتا اب اس امت تاہیں
وہ قرآن سبائے دے ویکو آیت آئی

اسرائیلیاں بنیاں انگوں درجہ نشان اہنا بنا
نبیاں نال برابر درجہ مور کہ قدر نہ جا نے
بختے فیض زیارت اسدی عیب گناہ بخشا دے
جوس زیارت پاک نبیؐ انوں حاصل ہوئی
جیونکر اس نے کہیں ڈٹھا پاک خداوند سائیں
حضرت کہیا بیشک سدا جنت وہ چہ ٹکنا نا
گھر وہ چہ بیٹھاں مومن تاہیں جنت رب بخشیندا
حج برابر درجہ اس واخلق دی سرکاروں
اتنے حج لکھیندا اس دے فضلوں خالق سائیں
ادھون حج برابر اس دی خدمت لکھی جانندی
رب ناراض ہوئے اس تے حج قبول نہ پائے
کرناں حج نہ لازم اس تے ہمت شرع دیوائی
چھوڑا تہاں انوں حج تے جانا انوں روانہ آیا
ہنیں شمار فضیلتاں جو جو اس امت وہ چہ آیاں
انیوں کل امتاں تہیں ولی امت کیتی مولی
جیونکر شاہد اس امت واکل امت داسائیں
جیوس فضیلت اس امت دی بے صوابے مائی

وَكُنَّا لَكَ جَعَلْنَاكَ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ

اور اسی طرح کیا ہم نے تم کو امت بیچ کی
تو کہ ہو تم کو

عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

لوگوں پر اور ہو رسول (صلی اللہ علیہ وسلم) تم پر گواہ

رب فرماوے اسان تساول امت ٹیک بنایا
 نہیں گواہ ہو لوکاں آپر دلیو حشر گواہی
 یعنی جو کچھ عمل تمامی اگلیاں متاں والے
 جیونکر اپنے بیاں دے سنگ نہاں سلوک کمایا
 پڑھ سوتیں کلام اللہ وچ سبہ احوال مانے
 ترمذی وچ حدیث نبی دی ابو سعید لیاوے
 دنیا وچ جو حکم اساڈے پہنچے تیرے تائیں
 حضرت نوح ؑ کہے سرکائے یارب پاک گرامی
 ایپر انہاں قبول نہ کیتا جو کچھ تھو فرمایا
 تا پھر نوح دی امت کولوں تچھے خالق باری
 کہن کوئی نصیحت والا اساڈے پاس نہ آیا
 اینویں جھوٹ کہے ایہ سینوں یارب پاک تعالیٰ
 تا پھر حضرت نوح ؑ دے تائیں حکم ہوئے سرکاؤں
 عرض کرے پھر نوح ؑ پیارا وچ دربار الہی
 تا پھر اس امت نوحؑ اللہ پیش حضور بلاوے
 سچا کر سن نوحؑ نبی نوحؑ پیش عدالت عالی
 کافر عذر کریں ہوں وچ دربار ربانے
 اسیں انہاں تہیں گے ہو مدت سال ان
 تا پھر سبھ گواہ محمدی کہن کفاراں تائیں
 سورۃ نوحؑ سنادن ادبوں پڑھکے تر ت انہاتوں
 اس ویلے پھر سرد عالم دیون آپ گواہی

سبھ لوکاں تے شاہد کر کے درجہ شان ودایا
 موسیٰ خاص گواہ تساڈا پاک رسول م الہی
 وچ قرآن بیان تمامی سکتے اسان حوالے
 چنگا مندا حال انہاں ادا اسان تمام سنایا
 روز قیامت شاہد ہو پیش حضور ربانے
 روز قیامت حضرت نوحؑ تہیں گیلن کچی حوالے
 امت نوحؑ تہ جا کے دے سن یا ناہیں
 دے تے میں امت تائیں تیرے حکم تمامی
 اللہ مینوں مارن پوندے جد کوئی حکم سنایا
 صاف انکار کرے اس گلوں کافر امت ساری
 نا کہے سناؤں دنیا اندر تیرا حکم سنایا
 ہرگز اسان نہ ڈھاکوئی حکم سنادن والا
 حاضر کر کوئی شاہد اپنا جرم ثبوتی پاروں
 امت احمد شاہ میری بیشک لئو گواہی
 دین گواہی حضرت نوحؑ دی پاک نبی فرماتے
 جھوٹا کر کفاراں تائیں امت احمد والی
 کچھ نہیں خبر انہاں دے تائیں کیونکر حال مانے
 ایہ سب تچھے ہوئے اسان تھیں کیونکر بایاں ان
 وچ قرآن تساڈیاں خبراں بھیجاں خالق سائیں
 سرور عالم حال تساڈا سبھ کہ دے گئے سناؤں
 جیونکر وچ کلام اللہ دے دتی خبراں

وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

اور ہوگا

رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) تم پر گواہ

خوش فرمان محمدیاں نوحؑ کردار بپیارا
 دین گواہی امت آپر پاک رسول گرامی

آپر تساڈے شاہد موسیٰ پاک رسول شہید
 امت میری سچی یارب بولن سچ تمامی

جو کچھ انہاں کو اہی دتی جو کچھ خوشی لایا
 سب کچھ سچ بیان انہاں نے بھی سب کو اہی
 ہو دن چپ تمامی کافر کرن جواب نہ کوئی
 اینویں ہو جو باقی امتاں کافر لوک موکا لے
 سبھ دے آپر محمدیاں لوں رب گواہ بنائے
 سورۃ حج دے چھیکڑ اینویں ہو ربک آیت آئی

کچھ نہیں جھوٹا نہائے اندر یارب بار خدایا!
 نال قرآن مجید انہاں توں خبر تمامی اہی
 لگ کئی تہر محمدی جتھے مسئل منکمل ہوئی
 نال رسولان جھکڑا کر سن روز قیامت والے
 کر تصدیق رسول پیارا سچیاں کر دجا جائے
 اسے طور محمدیاں لوں رب خوشخبر سنائی

يَكُوْنُ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْنَ اَشْهَادًا عَلَی النَّاسِ

تو کہ جو رسول بتانے والا تم پر اور تم ہو بتانے والے لوگوں پر۔ ع ۱۷

تین گواہ ہو لوکاں آپر نبی گواہ تساوا
 کیسی نسبت اس امت دی نال رسول ملائی
 سرور عالم نوں بھی اللہ شاہد نام بولایا
 ہو فضیلت اس امت دی تینوں کہوں سناواں
 کتنی جگہ کلام اللہ وچ ذکر مبارک آئی
 اول جویں اطاعت اپنی پاک خدا فرمائی
 ادوین حکم اطاعت والا مومنان کارن آیا

پڑھو نماز کوتاں دیو پکڑو حکم اس دا
 کچھ صفت دوہالیاں کتنی آلو اپنی جانی
 امت نوں بھی شاہد کیا کیا جوڑ ملا یا
 جویں محبت مومنان کارن کردار ب سچاواں
 نام اپنے دے نال انہاں توں یاد خدا فرمایا
 توں اطاعت پاک نبی دی لوکاں نوں سمجھائی
 دیکھو وچہ سپاے پنچویں رب فرمان سنایا

اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ وَاُولٰٓئِکُمْ شَرٰح ۵

حکم مانو اللہ کا اور حکم مانو رسول کا اور جو اختیار والے ہیں تم میں سے

کر و اطاعت رب نبی دی پاک خدا فرماندا
 صاحب امر تباون بعضے بادشاہانے تائیں
 بعضے کہن امام مجدد اس امت دے آئے
 قصہ کوتاہ رب جہاں لوں صاحب مرناوے
 دوجا وچہ ولایت اپنی یاد خدا فرماندا

بھی جو صاحب حکم تہاں تھیں منوں حکم انہاں دا
 جیہڑے حاکم مومنان چوں کر خداوند سائیں
 بھی صالح علماء امت دی بعضیاں فرمائے
 کر و اطاعت تہیں نہاندی حکم خدا فرمائے
 جویں سپاے چھویں اندر رب فرمان لیاند

اِنْبَاوْ لِبُکُمْ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا پ ۱۳

یعنے تمہارا دوست اللہ اور اس کا رسول ہے اور جو ایمان والے۔

کیا خوش خبری امت کارن بھیجی جین بارے
 دوست رب رسول تساوا بھی جو مومن پایے

ترجیا و مراتب اندر کیست مومن تائیں | وچ سپارے یار تہوں جو نکر کیا اسدائیں

قُلْ عَمَلُوا فِی سَبِيلِ اللَّهِ عَمَلُكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۙ

کہ دے عمل کئے جاؤ پھر آگے دیکھئے گا اللہ کام تمہارے اور رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) اس کا اور مسلمان

او گنہاراں لوں رب اس وچ لکھتہ دید ڈرایا
رب رسول نے مومن بندے وچین عمل تسافے
پیش عدالت ڈٹھے جاسن عمل تسافے سارے
واہ سبحان اللہ کیا درجہ مومن لوکاں والا
پہلوں اپنا نام لیا دے پھیر بنی سرور دا
اسے طور اٹھاویہ پائے ہو ربک آیت آئی
لکھو عمل سنا دیو سبہنوں حضرت لوں فرمایا
اپنے ہک دن حاضر ہو سو آ کر پاس اسادے
وچین رب سول نہانوں ہو رہو مومن پیارے
نام اپنے دے مال جہاں لوں کروا یاد تعالیٰ
اس یقین تکھے مومن بندے یاد خداوند کردا
عزت اہل ایمان سندی مال اپنے فرمائی

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

اور اللہ (تعالیٰ) کو عزت اور اس کے رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کو اور مسلمانوں کو پٹ ۶۴

ہے سبہ عزت رب نبی لوں غلبہ شان گرامی
ایوں سورۃ توبہ اندر ہو ربک آیت آئے
بھی ہو اس دے مومن بندے عزت پان تامی
بعد خدا یقین مومنان آپر بنی یقین لیا دے

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْيَوْمِئِزِّ ۚ وَرَحْمَةُ اللَّهِ زَكَاةً ۙ

یقین لاتا ہے پیغمبر اللہ پر اور یقین لاتا ہے مسلمانوں کی بات پر اور رحمت ہے ان کے لئے جو ایمان لائے تم میں سورۃ پٹ ۶۴

یعنے حضرت سرور عالم پاک حبیب پیارا
اس یقین تکھے مومن بندے جو کج کہن بانی
کتنا شان خدا نے بخشیا کارن اہل ایماناں
کرن یقین رسول اللہ نے مومن بے پیارے
اسے طور برابر جو کج مومن ہو ہوں الاون
بھی فرمان اس آیت اندر پاک خدا فرمایا
رحمت عام رسول پیارا کارن جمل جہاناں
حضرت کہیا دنیا اندر رحمت آون سادہ
کراں بدایت دنیا اندر رحمت طوت بلاواں
واہ سبحان اللہ کیا بیٹا مائی امانتہ غنیاں
مولاناں ایمان لیا دے رب لوں من ہارا
کر یقین اناندے آپر پاک سول حقانی
کرے یقین جناندے آپر سرور وہاں جہاناں
جو حضرت فرماون مومنوں کرن امتا سارے
سرور عالم اس دے آپر تریت یقین لیاون
مومنناں کارن سرور عالم رحمت ہو کر آیا
رحمت خاص خدا نے کیتا کارن اہل ایماناں
بھی فرمایا دنیا اتوں رحمت جاون سادہ
اگے جا کے امت کارن رحمت جگہ بناواں
آون جاون امت کارن رحمت جس دانیال

برکت حضرت اس امت پر کیا کیا رحمت ہوئی
ہو ربک آیت دوستی اندر خالق پاک یثامی
وہ فرماں جنہاں دنیاں منتقاں حد شمار نہ کوئی
جبرائیل نے مال برابر صفت محمدیاندی

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكَ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ ۱۹

یعنی اس درستی ہے (جبریل علیہ السلام کا) اور جبریل اور نیک ایمان والے

وہ سورت تحریم خدا نے ایہ آیت فرمائی
مولا دوست پاک نبی و جبرائیل بھی مالے
انیس ہو رکلام اللہ وہ چہ آتیاں کتنی جائیں
مال اپنے نے مال فرشتیاں مال حبیب سے
بہت محبت مومنوں کا رن رب حب فرماندا
جو کم بہت فضیلت والا بہت خدا نون بھائے
جیویں در و رسول اللہ وارپ نون پیارا
بھی جو نور فرشتے اس سے تا بعد از پیارے
ونوں حکم خدا فرمایا کارن اہل اسلاماں

اندر شان رسول اللہ سے کیا خوشخبری آئی
اس تھیں چھ دوست اسے نیک ایمان والے
وہ جنہاں سے شامل کتنا مومن لوکاں میں
شامل کیتے مومن مسلم نیکو کار سہا سے
ہر رحمت وہ مال انہاں میں شامل کتنی جاندا
اوہو عمل محمدیاں نون حکم خدا فرماوے
بھیجے آپ در و نبی تے خالق سر جہاں را
بھین سدا در و نبی تے مال محبت سائے
بھیجویں در و نبی تے پڑھو صلوٰۃ سلاماں

لَإِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ

حقیق اللہ اور اس کے فرشتے رحمت بھیجتے ہیں رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) پر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ ۲۳

اے ایمان والو رحمت بھیجو اس پر اور اسلام بھیجو سلام کہہ کر۔ سورۃ احزاب

جدا یہ آیت نازل ہوئی ذکر مفسر لیا یا
یا حضرت جو دولت نعمت ملے تساوے تائیں
ایسی نعمت پر تساوے رب بھیجی سرکاروں
بھیجے خود صلوات تسال پر ذات مبارکعالی
بھی فرمان اساوے کارن کتنا خالق سائیں
ایسی دولت آپ تساوے خالق پاک اتاری

ابو بکر صدیق پیارے عرض سوال سنایا
کیا کہ ساڈا حصہ اسوچہ رکھیا خالق سائیں
کل دنیا تھیں ودھ کے جدا درجہ باجھ شماروں
بھی صلوٰۃ تسال پر بھیجے تو فرشتیاں الی
بھیجویں صلوٰۃ سلاماں نبی پیارے تائیں
کیا کہ حصہ ساڈا اس وہ عرض صدیق گذاری

کوئی جواب نہ ابو بکر نے نون پاک نبی فرمایا
جبرائیل جناب الہوں آیت عزت لیا یا

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ

دی ذات پاک ہے جو رحمت بھیجتا ہے تم پر اور اس کے فرشتے کہنگالے تم کو اندھیروں

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

سے اُجالتے کی طرف اُرد ہے ایمان والوں پر نہر بان پتے ع ۳

کیا انعام محمدیاں پر رحمت فضل غفاروں
جو ہیں درود رسول اللہ پر نازل رب کریم
جو ہیں درود فرشتے بھیجن پاک نبی سرور لوں
واہ سبحان اللہ کیا رحمت امت عاجز پائی
کر کے کرم جناب اپنی تھیں کیا خوش خبر سناندا
تا جو کل نہیریاں وہوں کڈھے رب تسالوں
کل تکلیفوں وہوں کڈھے کل آرام دکھائے
کیا کیا فضل حسان الہی آکھ سناواں تینوں
جو نہراں ایمانوں کارن حکم ہو یا سرکاروں
اسے طور رسول اللہوں حکم دتا رب عالی
صلی علیہ وسلم اپرا نہائے بھیج صلوٰۃ دعائیں
بھی فرمایا مومن بندے پاس تیرے خداؤں
بھی رب آپ سلام بھیندا کارن اہل سلااں
کیا کیا تحفے مومنوں کارن بخش کر محراباری
یہجے آپ ہمیشہ رحمت حضرت کنوں بھیجاوے
کچھ حساب فضیلت ناہیں اس امت و کشاوں
دنیا اندر ایسے درجے بخشے رب جنہاں لوں
پس ہرک ہو فضیلت والا تینوں ذکر سنائیں
برکت اجر ثواب درودوں لکھاں چند حوالے

حضرت دانگ صلوٰۃ جنہاں پر رب بھیجے سرکاروں
اولوں اس ی امت کارن رب درود بھیندا
اد سے طور درود بھیندا امت خیر بشر لوں
نال حبیب اپنے دے جس دی نسبت بملائی
سنے فرشتیاں رب تسال پر ہے رحمت پہنچاندا
ہر قسموں دے چائن لاوے بخشے لور دلالوں
ہر یک رحمت وہوں کڈھے ہر رحمت دکھلاوے
کراں شمار خدا دی رحمت طاقت قدر نہ مینوں
بھیجوشیں صلوٰۃ نبی پر ادب محبت پاروں
توں بھی بھیج صلوٰۃ انہاں پر اوہ کیوں جاوے غالی
بہت آرام دعائیں تیریاں بخشن امت تائیں
آکھ سلام انہائے اپر رحمت بخشش یادوں
جنت و دریاں کل فرشتے کر سن ادب سلاماں
نازل کرے صلوٰۃ سلاماں بدلہ فرماں داری
کل فرشتے رحمت بھیجن جو ایمان لیاوے
اے پر جیکوئی مومن پورا ہووے دلوں بجاوں
روز قیامت جنت داخل کوں نہ کرے تنہاں
جو ہیں درود شریفوں دے جس مومن تائیں
پاؤں فیض درود شریفوں پڑھنے سننے والے

فضائل درود شریف

لکھ کر وڑاں پدماں نیلاں جہاں پاک خداؤں
 کیتا حکم حبیب میرے پر نہیں درود پہنچاؤ
 کیسی نعمت فضل کرم تہیں بخشی خالق سائیں
 جتنے حرف کلام اللہ دے جتنے نقطے سارے
 جتنیاں شداں تداں جزاں پراں زباناں
 جتنیاں سوزناں کل کوئے جتنے وقف تمامی
 اتنے شکر کرے کوئی رب دے اتنے حمد لائے
 تا بھی کدی ادا نہ ہوئے ربی شکر گزاری
 ایسی نعمت پاک اسانوں رب عطا فرمائی
 نال پیار جو حضرت ابراہیم درود پہنچاؤ
 جتنا بہت درود نبی پر مومن پڑھ داکوئی
 دچہ مدارج ذکر حدیثوں شیخ معین لبایا
 جو کوئی شخص درود میرے پرے اکوار بھیندا
 نالے دس بریاں اس یاقوت پاک مشاؤے

عجب سیل رحمت والا بھیجا جس اسانوں
 بھیجاں سیں درود تساں پر رحمت برکت پاؤ
 شکر ادا نہیں ہوندا جس دار و قیامت تائیں
 اتنے شکر خدا دے کوئی دم دم نال گداؤے
 جتنے پیش تمامی جتنیاں آیتاں رب فرمایاں
 جتنی وار آوے بسم اللہ جتنے حکم گرامی
 اتنے پڑھے درود نبی تے صلواتاں پہنچاؤے
 حدوں ودھ ایہ فضل اسان پر کیتا خالق باری
 جہٹری آپ خداوند تائیں بہت پیاری آئی
 اس نہیں ودھ کے نعمت کیٹری کون بیان مشاؤے
 اتنی بہت جہنور خدا دے عزت اُسدی ہوئی
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 دس داری خود رحمت اس پر نازل ب کریندا
 بھی دس درجے اس دے کارن جنت چہ ودھ

مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَوةٍ وَاحِدَةٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا وَحُطَّتْ

جو شخص درود بھیجتا ہے مجھ پر ایک دفعہ رحمت بھیجتا ہے خدا اس پر دس دفعہ اور مٹاتی

عَنْهُ عَشْرَ خَطِيئَاتٍ وَرَفَعَتْ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ

جاتی ہیں دس بریاں اسکی اور بلند کئے جاتے ہیں دس درجے اس کے (جنت میں)

حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہما سے روایت ہے کہ میں نے فرمایا
 تیرے فرشتے حاضر ہوئے خالق پاک کھلیندا
 اکھ جھکے تہیں گے پہنچے اتنا جلدی جاوے
 ہے اکوار درود تساں پر بھیجا شخص فلاںے
 مرد ہوئے یا عورت ہوئے دسے کل حوالہ
 بلغہ عنی عشر اوسنوں ہوا منی فرماون
 دس داری توں ساڈی طرفوں جا سون پہنچاؤں

روضة العلماء دے وچوں ہو حدیث لیاؤے
 دنیا وچ کوئی حضرت ابراہیم درود بھیندا
 لیکر خبر درود شریفوں حضرت پاس سداؤے
 عرض کرے جاوے ابراہیم محبوب ربانے
 بیت فلاںے داوہ بندہ نام فلاںے والا
 شکر حضرت سرور عالم بہت خوشی وچ آون
 یعنی اکواری اس رحمت بھیجی ساڈے تائیں

نالے جا کر دستیں اسنوں ایہ خوشخبر پیاروں
 ایسی برکت وچہا نہاندے کہے رسولؐ ربانا
 جیکر انہاں دساں وچوں ہک بھی بھیجی جانندی
 او سے نال شفاعت ساڈی روز قیامت پاندا
 وچلی انگلی نال سبابے جیوں کر گنڈھی ہوئی
 ہک صلواتوں اتنا درجہ بلدا اس دے تائیں
 سن فرمان فرشتہ جلدی عرض سلام سناوے
 حاضر ہو کے عرض گزارے پیش جناب تعالیٰ
 کچھ نہیں حاجت عرض کرن دی یارب بارخدا یا
 بَلِّغْهُ عَنِّي عَشْرًا اس لوں حکم کرے سائیں
 جیکر بکو رحمت ساڈی اس لوں بھیجی جانندی
 دس داری جدر رحمت اپنی اسنوں میں پہنچاواں
 ہک رحمت جدا سے تائیں دوزخ کنوں بچاوے
 اس تہیں چکے ملکاں تائیں حکم ہووے سرکاروں

دس صلواتاں ایسں جو اسنوں بھیجیاں رحمت پاروں
 رحمت اجر ثواب جہاں دانا میں حد طیکانا
 اوہا اسنوں کافی ہوندی اس داکم بناندی
 نال ساڈے جنت اندر جوڑا بن کر جناندا
 نیویں نال اسے ہوندا فرق نہ رہندا کوئی
 ہن ایہ دس برابر بھیجاں کیوں بخشوے تائیں
 روئے تھیں پھر رخصت ہو کے طرف خدا جی وے
 یارب توں سر غیبوں واقف ہر گل جانن والا
 معلوم تینوں شخص فلاںے ایہ تحفہ پونچیا یا
 دس داری توں رحمت ڈی لیجا اسے تائیں
 دوزخ والی آتش اسنوں کدی نہ مون جلاندی
 گل غدا باں اپیاں تہیں کوں نہ پھیر بچاواں
 دس رحمت تہیں بندہ میرا کوں بہشت نہ جاوے
 رکھ دیو ایہ تحفہ اس داعزت ادب پیاروں

عَظُومُ صَلَواتِ عَبْدِی عَلٰی نَبِیِّیْ وَاجْعَلُوْهُ فِی عَلَیِّیْنَ

تعلیم سے رکھو درود دینے میرے کا (جو بھیجا ہے اس نے) میرے نبی پر اور داخل کرو اس کو خزانہ علیین میں

یہ درود علیت میرے پر تحفہ اس پونچیا یا
 علیین خزانے اندر رکھو اس دے تائیں
 تاجور و قیامت اندر مومن لوں کم آوے
 ہر حرفوں رب پیدا کر داک اک ملک نورانی
 تن توٹھ پھر ہر بک سرنوں منہ ملن درگاہوں
 تن توٹھ ہر نال زبانی بولے حمد ربانا
 ہک دوجی دے نال نہ لے ایسی صفت الائی
 جتنا اجر تمام اہنا دار و قیامت تائیں !!
 لکھو اس دے دفتر اندر حکم خدا فرماوے

لینے ایہ تو بندے میرے صالح عمل کما یا
 ادبوں کرو حفاظت اُسدی حکم کر دے رب سائیں
 ہووے جمع ذخیرہ اس دا خالق سا بھر رکھاوے
 جتنے حرف درود شریفوں مومن کہے زبانی
 ترسوٹھ ہوون سر اسد قدرت پاک آہوں
 ہر ہر منہ وچہ ہوون اکوں تن توٹھ ربانا
 ہر ہر حمد علیحدہ بولی مجد ازبان سناوے
 وچہ حیاتی اپنی جو جو بولے حمد ثنا میں
 جیہڑا مومن حضرت اُپر پڑھ صلوات پہچاوے

کتنا اجر درود شریفوں بخشے حق تعالیٰ
 مورریاض مذکریں اندر راوی ذکر لیا یا
 تنہا چیزاں نول جن باتاں خالق پاک نے
 امت میری تہیں جد کوئی جنت طلب کر نیدا
 اَللّٰهُمَّ اسْکُنْہ طہی جنت کرے دعائیں
 دو جاہد کوئی دوزخ کو لوں کر د اطلب رہا یاں
 اَللّٰهُمَّ نَجِّہ مائی دوزخ کرے دعائیں
 ترجیا اک فرشتہ ایسا خاص مکل نوری
 جد کوئی عورت مرد اسال پر کہے درود زبانی
 عرض کرے اوہ سادے اگے یا محبوب رہا نے
 بھی فرماں حدیثاں اندر پاک نبی فرمایا
 جو کوئی شخص درود میرے پر بکٹاری پہنچاے
 جو کوئی نیچے میرے آپر دس داری صلوٰاتماں
 جے سو دار درود الایسے مومن بندہ کوئی
 جے کوئی مومن وہ سو داری پڑھ صلوٰۃ پہنچاے
 سو رتوب درود شریفوں تینوں آکھ سداواں
 حضرت علی روایت کیتی رضی اللہ تعالیٰ
 بن داری جو میرے اوپر ت درود پوچاے

ہر صلوٰاتوں اتنا درجہ پاوے پڑھنے والا !
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 اول رب دعا جنت دی جنت نول لیجاوے
 نال خوشی دے جنت اسنوں اپنی طرف سد نیدا
 یا رب میرے طالب تائیں میرے وجہ وسائیں
 دوزخ کہنے چائیں اسنوں میتھیں رہا یاں
 دہیں خلاصی میرے کیوں یا رب اسے تائیں
 جہنم سادے روزے آپر لے ہمیش ضروری
 سنکر طہی اسنوں دیوے ملک حقانی
 بے صلوات سلام تسان پر بھیجا شخص نلنے
 ساڈی خاطر ضامن ہو کے رب ایہ ذمہ چایا
 دس داری صلوٰاتماں اس پر رب نازل فرماوے
 تہو داری رب نیچے اس پر رحمت تے برکاتماں
 وہ تہو درود خدا دی رحمت اس پر واجب ہوئی
 حضرت کہیا آگ دوزخ تہیں سنوں بچاوے
 صلی اللہ علیہ وسلم میں فرمائی جاواں
 رحمت عالم سرور سوہنا حکم سناون والا
 تہو داری پھر روزہ جمعہ دے ایہ صلوٰۃ الاولیٰ

صَلَوَاتُ اللّٰهِ بِعَدَدِ مَلَائِکَتِہٖ رَسَلِہٖ وَ اَحْبَابِہٖ وَ جَمِیعِ خَلْقِہٖ

خدا کی رحمتیں بے شمار اور اس کے فرشتوں اور رسولوں اور دوستوں اور تمام مخلوقات کے

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ رَحْمَۃُ اللّٰهِ وَ بَرَکَاتُہٗ

محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر اور خدا کی رحمت اور اس کی برکتیں

جو نکر ساری خلق برابر اوہ صلوات پہنچا ندا
 روز قیامت دچا اصحاباں داخل کیتا جاوے
 بابوں پکڑ بہشتناں ندریں کھر ساں تائیں

اتنا ملے ثواب اس تائیں راوی ذکر لیا ندا
 نالے اتنا درجہ اس دا پاک نبی فرماوے
 بھی فرمایا سرور عالم مکل امت دے سائیں

پور حدیث رسول اللہ تہیں شاہ علی فرما دے
 کرے جو عابد مومن کوئی وجہ دربار ربانے
 طرف خدادی جاوے کارن رستہ ملے کوئی
 جے کروقت دعا اپنی دے پڑھے درود زبانوں
 جلدی پار ہووے آسمانوں طرف خدادی جاوے
 بیشک پڑھ صلوة نبی تے جدوں دعا کچھوے
 پور روایت پاک نبی تہیں شاہ علی رحمہ فرماتا
 اتنا نور خباہوں اسنوں روز قیامت ڈیوے
 حضرت انس روایت کردا کہیا نبی غفاری
 وہ سوداری اس کے اوپر رب درود بھیجتا
 نالے وہ سوئیکی اس کے دفتر وجہ لکھوے
 پور حدیث پور وزجمہ دے سو صلوة الہی
 سو حاجت رب فضلوں اس کی پوری آپ کریدا
 تر یہ حاجت وجہ دنیا اس کی پوری رب کریمی
 کبھی فرمایا سرور عالم پاک رسول حضور کی
 حد صلوات پڑھے اوہ بندہ زت فرشتہ جاوے
 حاضر کرے اس کے آگے آگے طبق نورانی
 پاس اس کے دفتر ہووے کہے حبیب وال
 نام فلانا پت فلا نے سب کچھ لکھیا جاوے
 روز قیامت سکواں دفتر ادبوا سین نکالاں
 داہ سبحان اللہ حضرت پر جو صلوات پوچا دے
 لکھ رکھن خود نالواں اس دا سرور عالم سائیں
 پور بک تاج مذکرین اندر راوی ذکر لیا یا
 یا سرکار تسادی امت جو صلوات الاوے
 امت عاجز نیچھے ہر دم تحفے تے صلواتاں

کوئی دعا اسمائاں اوپر باجھ درود نہ جاوے
 جد تک نال درود نہ ہووے خالق پردہ تانے
 پھر دی ہے سرے دے اپریسی بندش ہوئی
 دور ہووے اوہ پردہ اگوں فضل خداحالوں
 پہنچے وجہ حضور ربانے اوہ مقبولیت پاوے
 زت قبول ہووے درگا ہوں رد نہ ہرگز تھیوے
 سو داری پور وزجمہ دے ہے صلوة پونچا ندا
 جے اوہ کل دنیا وجہ دئے تا بھی گہٹ تھیوے
 پڑھے درود جو میرے اوپر روزجمہ اک اری
 سنے تمام فرشتیاں مولا اتنا کرم کریندا
 وہ سودرہا چا اس دا جنت اندر تھیوے
 سوداری پھر رات جمہ دی پڑھ صلوة پوچا دے
 زنیہ دنیا تے نشر آخر رب مراد اں دیندا
 نشر حاجت روز قیامت اللہ مالک دیسی
 کھرا کرے بے اس دی طرح فرشتہ لوزی
 تحفے طور صلواتاں اس یاں ساڈے پاس چا دے
 کراں قبول اوہ تحفہ اس دا جو صلوات حقانی
 درج کراں اسیں دفتر اندر اس بندے داناواں
 ساڈے پاس ہے اوہ دفتر پاک بتی فرماوے
 پڑھ پڑھ نام دروداں والے دست سبھ سنبھالاں
 سرور عالم اس دے کارن کتنا پیار کماوے
 روز قیامت آپ سنبھالین پڑھنے دایا نتائیں
 بک ن عمر خطاب نبی نوز عرص سوال سنایا
 گویا اوہ بک پر تسادے تحفہ بھیجا جاوے
 اس دے بے تسیل نہاں نوز کیا دیو سوغاتاں

کیا کچھ تحفہ امت کارن تیاں تیار کر یا | تا پھر حضرت عمرؓ ولی نون ایہ فرمان سنایا

يَا عُمَرُ الصَّلَاةُ مِنْ أُمَّتِي تحفہ لے و تحفہ

اے عمرؓ درود میری امت سے میرے لئے ایک تحفہ ہے

لَا صَئِيْ مِنْيْ غَدَا فِي الْجَنَّةِ

اور مجھ سے میری امت کو تحفہ جنت میں ملے گا

ادہ صلوات جو ساڈے آپر بھیجن مومن ساڈے
جنت اساد می طرفوں تحفے ملن انہاں نون
جس دے بدلے جنت تحفہ امت کارن آسیا
جویں ریاض مذکرین اندر نقل روایت آدے
کرن مصافحہ آپس اندر پڑہن درود پیار ولی
بخشے جان گناہ انہاں دے اگلے پھلے سارے
اگلے پھلے عیب انہاں دے بخشے خالق سائیں
بو جا پاک گناہاں کولوں پکڑ درود پیارا
پڑھیں درود رسول شدتے جتنا پڑھیا جائے
تیلیاں نال ملا کے تیلیاں پڑہن درود زبانوں
حد کوئی بہت پیارا دوست ملے نہاتوں بھائی
نال محبت ہک دے نون گالیں فحش سناون
سبک سبک ہک دے نون نہ تپیں گند بولیندے
پچھوں کہن سلاماں لیکم آپر ہتھ ملاندے
جانگلیاں تے جا بلاں دچوں کر اسانوں ہیں
پاڑ طریقے جانگلیاں دے نا حیوان سدا ہو
کیسا سو نہار مہر اس نے کر کے کرم ملایا ۛ
طرح طرح دیاں ہر گل اندر خوشخبراں فرمایاں
دل دل درخ دلوں ہوڑے جنت دل لیجاوے
جیون کروچہ کلام اللہ دے خبر خداوند دنیا

خوب سوال کیتا تدرہ ساتھیں سن اے عمر پیارے
دنیا دچہ ادہ امت طرفوں تحفہ پنچے سانوں
کتنا شان درود پڑہن پاک نبیؐ فرمایا
مور ثواب درود شریفوں حضرت انسؓ تیار دے
جو کوئی مومن بکد دے نون ملن محبت پاروں
جان پھرل کر بکد دے تھیں ہودن جدا پیارے
اتنا اجر درود شریفوں ملے انہاں دے تائیں
نا کر ترک درود پڑہن تھیں سننے والیا یارا
حد کوئی مومن فضل کرم تھیں تینوں رب ملاوے
کریں مصافحہ نال محبت سچے صدق ایمانوں
بار علاقے جٹاں لوکاں الٹی رسم بنائی
باغ باغ ہودن حیر و بہن و دروں سبک آون
جیوں جیوں درو محبت پاوے ہتے فحش کرد ہندے
پہلا ایہو سلام انہاں کر بجواس سناندے
معاذ اللہ اس ملنے کولوں بخشے رب پناہیں
ہوش کرواے مومن بھائیو عقل ٹیکانے لیا ہو
کیتا رب انسان تساتوں امت نبیؐ بنایا
ہر گل دچہ تسائے کارن چاہے ادہ بھلیاں
ہر حالت دچہ آپر تسادے شفقت کرم کماوے
سدا تساد می بخشش کارن کوشش حرص کریندا

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزَمَ بِكُمْ مَّا عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ

آیا ہے تمہارے پاس (ایک ایسا) رسول تم میں سے جو کہ تمہارے لیے تکلیف (اور) بڑا خواہشمند

حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

ہے تمہاری (بھلائی کا اور) مومنوں پر شفقت کرنے والا مہربان ہے۔

رب فرماوے اسلے انسانوں ایسا بنی ملایا
 اتنا پیار سا ڈا اسنوں امر کرے رب باری
 جیکو دکھ تسنوں پہنچے اپنا دکھ پہچانے
 جہڑی بات تسنوں ہووے دکھ پھادون والی
 جہڑے فعل تسنوں تائیں روزخ وچہ لیجاون
 شکھ آرام تسنوں کارن بہتی حرص کماوے
 اہل ایمان نال ہمیشہ شفقت کرنے والا
 کیا احسان کیتا رب خالق اپراہل ایمان
 قدر واس نعمت سندا بھائی مسلمانوں
 جد کوئی مومن خوش پیارا ملے تسنوں تائیں
 کرو مصافحہ دوہیں ہتھیں پاک نبیؐ فرمایا
 وقت مصافحہ پاک نبیؐ نے جو صلوات بھیندا
 حضرت کہیا بیت صلواتاں بھیجو اُپر ساڈے
 رومنتہ العلماء دے اندر زیر روایت لیا یا
 جو کوئی مومن روز جمعہ دے سو صلوات پھیندا
 بھاویں جگ دریا برابر ہوون عیب خطائیں
 ہووے ثواب درود شریفوں سن توں مومن بھائی
 پڑھے درود جو روز جمعہ دے مومن چالی اوئی
 ستودار جو روز جمعہ دے پڑھے درود پیاروں
 بھی فرمایا سرور عالم پاک حبیب حقانی
 دنیا تھیں نارخصت اسنوں کرے خداوند سائیں

جہڑا خاص تسنوں وچوں مرسل ہو کر آیا
 جوں کسے نون عین برابر اپنی جان پیاری
 جیونکر صدمہ جان اپنی تے عین برابر جانے
 ہرگز ہی نہ جاوے اس نہیں امر کرے رب عالی
 رنج مصیبت دکھ تسنوں دے اسنوں مول بھاون
 جس گلوں رب جنت بخشے اوہ باتل سکھلاوے
 بڑا رؤف، رحیم امت دا پاک رسول تعالیٰ
 کیسا مشفق رہبر سوہنا بھیجا وچہ جہا نال
 جا بگلیاں دی چال نہ سکھو عقل کرو انسانوں
 کہو سلام علیکم اسنوں پاؤ نیک جزائیں
 پڑھو درود رسول اللہؐ تے جس اہل طور سکھایا
 اگلے پھلے اوگن سارے رب اسنوں بخشندا
 بیشک نال درود پڑھن دے جھڑن گناہ تسنوں
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا
 فضل کرم تہیں مولا اس دیکھ گناہ بخشندا
 تا بھی اپنے فضل کرم تہیں بخشے خالق سائیں
 جوں ریاض مذکریں اندر خبر روایت آئی
 انہی برساں عمر گناہوں پاک کرے رب باری
 دو سو سال اوگن اسے بے بخشے نیکو
 دو سو وار جو روز جمعہ دے پڑھے درود دہانی
 حد تک نہ دیکھلاوے اسنوں جنت الیان جائیں

دو چہ جاتی دیکھے اپنے جنت محل چہارے

کل دیدار کرا کے اسوں تا دنیا تھیں مارے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

ابہی رحمت بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر

بیٹھابے تائیں نالوں اول بخشیا جاندا
جیونکر ابو بکرہ فرماوے رضی اللہ تعالیٰ
جیونکر پانی ٹھنڈا ہووے آتش تزت بھماوے
اسے طور سلام بتی تے جو مومن پہنچا ندا
مور روایت ابو بکرہ تھیں دو چہ ریاض لیا یا
امت میری بخشش پاوے برکت استغفاروں
جو کوئی مومن سچے دل تھیں تو بہ کر گناہوں
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ما جو کوئی ورد کماوے
جو کوئی پڑھے درود اسان پر مومن مرد سچاواں
مور ثواب رسول اللہ تے جو صلوٰۃ پوچھاوے
کل سیاہیاں ل اس کے تھیں خالق پاک آتاوے
مور ثواب رسول اللہ تے جہناں درود پوچھا یا
دہشت ہول قیامت کوں کچہ تکلیف نہ پاوے
نال درود شریف پڑھن دے بہت پیار جہنا توں
بہت قریبی پاک نبی دے ہون حشر دھاڑے
دیرۃ الیاء اندر یک مور روایت آئی
یک فرشتہ قدرت سیتی خالق پاک او پایا
روز قیامت پل دوزخ تے بازو کھول پسارے
دنیا دوچہ درود پڑھن دی جہاں محبت آہی
اگر تپاں اساڈیاں اپر قدم مبارک پاوے
ہور بہت مانج مذکر پل اندر راوی ذکر لیا یا
جو کوئی مومن کلمہ پڑھکے دود بک داری

کھڑا پڑھے تائیں نالوں اکے بخشش پاندا
ایو درود گناہاں کوں پاک بناوے والا
اس تھیں ودھ درود نئی داعیب گناہ مٹاوے
برے لوں آزاد کرن تھیں بہتر درجہ پاندا
جج و داع دے خطبے اندر پاک نبی م فرمایا
پاک کرے رب فتر گندے بخشش پاروں
بختے جاوے اوگن اسے خالق دی درگاہوں
نیکیاں والا پلہ اسدا بھار رب بناوے
روز قیامت اسے تائیں آپ اسین بخشاواں
روز قیامت دکھ پیاسوں سوں بچاوے
کرن مصافحہ سرور عالم جیونکر یار پیارے
روز قیامت عرش مجیدوں لے انہا توں سایا
نال آرام خدا دے فضلوں مل تپیں پار سداوے
روز قیامت کرے خداوند بہت پیار تنہا توں
دورخ والی اک انہا توں ہرگز مول نہ ساڈے
صلی اللہ علیہ وسلم کہیں نبی خدائی
عزرائیل اس نام تباوے پاک نبی م فرمایا
کر آواز خلائی اندر اچی طرح پکارے
لے آون تشریف اسان ول آکھے ملک اٹھی
امن سلامت پل دوزخ تپیں خیریں پار سداوے
صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی م فرمایا
سبز پرندہ منہ اس دے تھیں سکے مارا ڈاری

اتنے وڈے دوپراس لوں بختے خالق بانیں
وعدہ مثال آوازہ اس دا کہیا نبی حضور
کر آواز پرندہ نوری عرض سوال سناوے
جوئے حکم پرندے تائیں چکر پھیر پیارے
کیونکر چپ کراں تے ٹھیراں یارب پاک تعالیٰ
آخر حکم ہووے پھر اسنوں خالق دی سرور
اتنی برکت ایس درودوں راوی ذکر لیا ندا

کہوئے تا اوہ پوچھن دو لویں مشرق مغرب تائیں
پہنچے عرش معلیٰ توڑی اوہ پرندہ نوری
اوس آوازوں عرش معلیٰ لرزے اندر آوے
تا پھر اگوں بول پرندہ عرض کہے سرکارے
بخشیا نہیں حضور تیرے تہیں میر پڑھنے والا
بخشیا تیرے پڑھنے والا اسال محبت پاروں
جو کوئی اسنوں پڑھنا چاہے عاجز لکھ دکھا ندا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کوئی سمجھ نہیں بغیر اللہ کے محمد (علیہ السلام) رسول ہیں اللہ کے الہی درود بھیج محمد (علیہ السلام) اپنا درود بھیج (علیہ السلام) الی الہ
کی کجہ نشان درود شریفوں تینوں اکھ سنائیں
جو کوئی پاک نبی سرور تے بہت درود پوچا دے
ترندی وجہ اصول نوا در راوی ذکر لیا ندا
ہک دن حضرت سرور عالم سانوں خواب سنائی
کیا دیکھاں جو دو رخ آیرت اک پل بنایا
حد اوہ پل دو رخ دے آیر چڑھیا آن وچارا
تا جو گروں سورجنا ہک بھیجا حق تعالیٰ
پھر کے ہتھ اس ڈگ دے ندا محکم قدم جمایا
واہ سبحان اللہ جو مومن پڑھن درود پیاروں
حضرت شاہ علی کرم اللہ ہو رہیاں لیا یا
جو کوئی میری امت وچوں حج بجالیاوے
اتنا ملے ثواب اس تائیں کہیا نبی پیارے
سن ایہ حکم عزیمت تائیں ہوئی پکڑ دلاں لوں
ہو آزدہ دلی دے اندر اکہن داں مارے
جیکر سانوں طاقت ہو ندی حج کرنوں جانے
او سے ویلے سرور عالم کر شفقت فرمایا

کیا کیا دے حال ہو دن پڑھنے والیاں تائیں
روز قیامت شافع بن کر لوکاں لوں بختاوے
راوی عبد الرحمن سمرہ ایہ گل بے فرماندا
سنفنے وجہ قیامت لوں خالق پاک وکھائی
امت میری تہیں ہک بندہ استغین ننگھن آیا
دگے تلکے پیر نہ پھتے ہو یا حال اوہ
جیہڑا بہت درود اسال پر پسی بھین والا
امن سلامت پل دلاں باہوں پکڑ لنگھایا
کتنے درجے ملن انہاتوں خالق دی سرور
ہک دن حضرت سرور عالم ایہ فرمان سنایا
جوں چکے نال کفاراں جنگ کرن لوں دے
جیونکر راہ مولا دے اندر چار سو حج گزارے
طاقت حج جہاد کرن دی نہیں سی لوں لوں
رہ گئے ایس لوبوں خالی اینویں ایس بچاے
اس تھیں بعد جہاد کریدے تا ایہ درجہ پاندے
جبرائیل جناب الہوں سانوں حکم سنایا

جو کوئی پڑھے درودِ تاساں پر یا محبوبِ الہی
 لکھا اس دے دفتر اندر ایڈ فضیلت بھاری
 میر جہادوں اتنا درجہ بختاں اس دے تائیں
 واہ سبحان اللہ کیا رب نے کہو لے بخت غریباں
 ناکر ترک درود شریفوں مومن اہل ایماناں
 کریں ادا شکر یہ اس دا خالص خُتب پیاروں
 کر لے حاصل اکوں کارن تو شہ راہ سفر دا
 بھیج درود رسول اللہ تے سچے صدق گانوں
 کل دنیا دی ریت برابر جہدیاں ہوں خطائیں
 ہو دروایت وچہ محتاج آکھ سناواں باراں
 بھی اصحابِ نبی دے بیٹھے پاس رسول گرامی
 نال محبت سرورِ عالم اس نوں کول بولا لیا
 بہت محبت سرورِ عالم جد اس نال کساٹی
 یا حضرت میں آہی دل وچہ ایہ گل جاتی ہوئی
 اے پرالیں اعرابی آپر ایسا کرم کسایا
 تا پھر ابو بکرہ نوں حضرت کہیا خلق پیاروں
 جبرائیل اسانوں اس ی آکھ بات سنائی
 ایسا ہک درود اسان پر ہے ایہ شخص بھیندا
 برکت اوس درودوں ساٹوں ہو یا حکیم ربانا
 ایہ گل سن کے راضی ہو یا یار صدیق پیارا
 تا پھر حضرت سرورِ عالم بول درود سنایا

رب فرمے اس دے کارن رحمت بے پرواہی
 جو میں جہاد اس راہ مولا دے کیتا چار سو داری
 چار سو حج گزاریا جیونکر امر کرے رب سائیں
 پڑھن درود شریف جہناتوں ہو یا دہ نصیبیاں
 کیا انیمت بھیجی رب نے کارن مسلماناں
 مٹر مٹر بھیج درود نبی تے بہت محبت پاروں
 کھڑا اڈیے مکے سروے او پر لٹاں پندہ حشر دا
 ہو کے پاک گناہاں کولوں جاویں الیں جہانوں
 حضرت کہیا درود پڑھن تھیں بخشے خالق سائیں
 بیٹھے ہک دن مسجد اندر سید شاہ ابراہاں
 ہک اعرابی پاک نبی نوں ہو یا آن سلامی
 سب لوکاں تھیں نیڑے کر کے اپنے کول پہایا
 ابو بکرہ نے خدمت اندر اتنی عرض سنائی
 میرے نالوں ودھ تساؤ دوست ہو رہ کوئی
 بیٹھوں بھی ایہ نیڑے کر کے اپنے پاس بٹھایا
 اس دے کارن خاص اسانوں حکم ہو یا سرکاروں
 جس تھیں بہت پیار کما دے اسنوں ذاتِ خدائی
 جیڑا اگے کسے نہ بھیجا خبر فرشتہ دیندا
 اپنے پاس بٹھا کر اس نوں بہت پیار کسانا
 کون درود اوہ دوسرا نوں عالم دے سردارا
 جیونکر وچہ کتاب اپنی دے شیخ معین لیا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآوَّلِينَ

الہی درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر پہلوں میں

وَالْآخِرِينَ وَفِي مَلَأِ الْأَعْلَى عَلَى يَوْمِ الدِّينِ

اور پہلوں میں اور بلند پجھری میں قیامت کے دن

سنیاں جدول درود مبارک من صدیق گذاری
حضرت کہیا درجہ اس داوچہ حساب نہ آئے
کل دریا سیما بیان دن قلم رکھ تمامی
اتنا اس درود پڑھن دا جز جنابوں ڈھیسے
دچہ آجیا علوم لیا یا شیخ امام غزالی
خاص درود سن دی طرب ہک ملک طرائے
جد آواز درود پڑھن دا کینیں پوئے تنہا توں
ایہو کار ہمیش انہاندی خدمت ایہو اٹھاؤن
بھی فرماوے سرور عالم پاک رسول سچاواں
اتنا شان درود سلاموں پڑھنے والا پاوے
خدمت دچہ رسول اللہ دے یاراں عمر منگداری
تا پھر حضرت سرور عالم ایہ صلوات سکھائی

کیا کج اجر ثواب اس دایا محبوب عفتاری
کل فرشتے لکھن تا بھی مول نہ لکھیا جاوے
کل ملاک لکھن لکھن اس دا اجر گرامی
قلم لکھن دریا سکن ختم ثواب نہ تھیسے
صلی اللہ علیہ وسلم کہیا سرور عالمی
پھر دے ہن زمین دے اندر پاک نبی فرمائے
ترت فرشتے حاضر ہون دیون خبر اسالوں
جھٹھوں سنن درود کسے تہیں سالوں اپنچاؤن
جو کوئی کہے سلام اسالوں آسیں جواب سداواں
روشنے وچوں سرور عالم بول سلام سناوے
کیونکر پڑھاں درود تہاں پر یا محبوب عفتاری
دچہ طارج ہور معالج جو یں روایت آئی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَآزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ

اللہ پر درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور ان کی بیویوں پر اور ان کی اولاد پر

كَأَصَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

جیسا کہ درود بھیجا تو نے ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو صفت کیا کیا بزرگ سے

جو ہک واری میرے آپ پڑھ صلوات پوچاوے
جیہن سمجھ درود اس پر روز قیامت تائیں
کل فرشتیاں تائیں اللہ حکم ایہو فرماندا
کرسی عرش سے سمجھ اس پر پڑھن درود مدامی
آپ ہواں میں ضامن اسدا پاک نبی فرماوے
باجھ حسابوں جنت جاوے ایسی رحمت ہوئی
جیونگر بجلی ظاہر ہووے جاندی نظر نہ آوے
بکت نال درود پڑھن دے سو سو عزت پاسی
کتیا ہک دن ذکر مبارک پاک رسول خدائی

دچہ اتھرا ابراہیم روایت پاک نبی فرماوے
جتنے ملک ستاں اسماناں حکم کرے ب سائیں
جو کوئی پڑھ صلوات اسال پر دوداری پنچاندا
ست آسمان زمیناں اندر جتنے ملک تمامی
جو کوئی پڑھ صلوات اسال پر تن پڑی پنچاوے
روز قیامت اس دے کولوں لوے حساب نہ کوئی
نارے سنن پل دوغ تھیں اینویں پار سداوے
ترجیا نال اسڈے رل کے جنت اندر جاوے
دچہ سبعین فضول وغیرہ ہور روایت آئی

روز قیامت جدول خداوند خود در بار لگا دے
 سجے پاس عرش دے ہو سی ابراہیم پیارا
 نور پوشاک بہشتاں والی اسوں رب پہنا دے
 کھتے پاسے میری خاطر کرسی ملک و چہاؤن
 بیٹھ رہاں میں کرسی آپر پہن بہشتی : بانا
 وچہ دربار اسادی اس دن جو کچہ عزت ہو سی
 سن اصحاباں عرض گزار سی یا محبوب ربانے
 حضرت کہیا مومن بندے ساتھ اساد اپادون
 ساڈے وانگ بہشتی حلقے ملن انہاند تاہیں
 وانگ بل دے چکن اسدن سوینے مکہ انہاندے
 وچ ریاض تے تاج نہ کریں ہو حدیث لبیادون
 جو کوئی مومن میرے آپر تک صلوٰۃ اکھیندا
 وچ پہلے آسمان فرشتے خبر جدول ایہ پادون
 دو جے والے دو سو بیجن رحمت تے برکاتناں
 چوتھے والے بیجن اس پر رحمت دو ہزاراں
 چھ پچیس آسمان فرشتے جد آواز سیندے
 ست ہزار درود بھیجندے ستویں انبر والے
 عرش مجیدوں حکم سنائے خالق پاک گرامی
 جیونکر آپر حبیب میرے د اوس درود پوچایا
 روضۃ العلماء دے اندر ہو روایت لیا فے
 جس دن کوئی درود اسال پر تنہا ری پہچاند
 بھی اس راہیں نہ ہو جو اس نے عیب کمائے
 پڑھ صلوٰۃ رسول اللہ تے مومن مسلماناں
 دنیا وچ بھی ہر سختی تھیں ایہ صلوٰۃ بچا دے
 جو کوئی پڑھے درود نبی تے پڑھے فیض ہزاراں

کل خلقت نوں پیش بدالت حاضر کیتا جاوے
 سبھ حقیراں حقیقی حلقہ پہنے اوہ سہارا :
 سجے پاسے کرسی آپر نال پیار بہا دے
 نور پوشاک بہشتی حلقہ مینوں پھیر پہنا دین
 وانگ ویراں ہو سی سالوں قرب حضور ربانا
 ہر پنیمبر دیکھ اسالوں ہو حیران کھلوسی
 یا جھہ تساڈے ہو رہی کوئی ہو سی اوس ٹکانے
 دس دس دارگازاں چکے جو صلوٰۃ الادون
 اوہ مینوں میں نہاں میں نکھال چائیں چائیں
 برکت نال درود پڑھن دے پاک نبی فرمائے
 صلے اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرماون
 دس داری رب اس دے آپر آپر و دھیندا
 سو داری اس مومن آپر اوہ صلوٰۃ الادون
 تیجے والے دو سو بیجن ہک ہزار صلوٰۃ ناں
 بیسویں والے پنج ہزاراں دس رحمت باراں
 چھ ہزار دفعہ اس آپر اوہ صلوٰۃ بھیجندے
 تا جو ایہ آواز انہاں دا جائے عرش دوالے
 بخشے اپنے بندے کارن اسال گناہ تمامی
 اونویں ساں گناہوں اس دا دفتر پاک بنایا
 حضرت پاک رسول اللہ تھیں ابو کامل فرماوے
 اسدن دیاں گناہاں کولوں تھیں بخش پاندا
 کرے معاف خداوند اسوں رحمت جھڑپاں لے
 کر لے حامل نعمت رب دی دن وہاں جہاں
 روز قیامت امن سلامت جنت وچ پہنچا دے
 طرح طرح دیاں بہنیں نے موج بہاراں

جتنا بہت پیار مجت نال درود کرے سی
جتنی حُب رسول اللہ کی کرے دلوں بجا توں
جتنا بہت محبت پاروں پڑھے درود پیارا
جتنے دکھ عذاب تمامی دنیا آخر والے
جس تکلیف اندر کوئی بندہ عمل درود کماے
کاشفی وچ کتاب اپنی دے کر دا نقل حوالا

آتے رب زیادہ اسنوں اعلیٰ درجے دیسی
اتنا قرب زیادہ حاصل فضل خدا رحمانوں
اُتنی بہت محبت اُس دی کرے رسول سہارا
برکت نال درود پڑھن دے ہر سختی رب ٹالے
اوسے وچ درود نبی دامنوں کم آدے
اوکھے وقت درود نبی دا جیونکر پوچن والا

ذکر اصحاب سفینہ و برکات درود شریف

کرن روایت وچ دریا دے سی ہک کشتی جاندی
گھنگھیر پٹی جاکشتی موجاں اندر آئی
پے گئے فکر اندیشے دلوچ کشتی والیاں تائیں
دہوتے ہتھ حیاتی کولوں ایسی حالت ہوئی
ہک دوجے نوں آپس اندر مل مل دوا کر دیے
ایسے حالت وچ ہک بندہ مومن مرد خدائی
نال غنودگی اکھیں جڑیاں رب اسرار دکھایا
بخش زیارت اسدے تائیں حکم نبی فرما دے
جتنے لوک اس کشتی اندر کھدے سبھناں تائیں
خاص درود ہک اسدے تائیں حضرت آپ سکھایا
کشتی اندر سبھ لوکانوں اُس نے خواب سنا
کیتا حکم درود پڑھن دا پاک رسول مگرامی
لگے پڑھن درود نبی تے کشتی والے سارے
سو ڈاری دے پڑھنے توڑی نوبت اچھے نہ آئی
دتی رب امان اپنا توں اُس طوفان ہواؤں

آگئی واؤ مخالف او دھروں طبق زمین ہلان دی
عاجز ہوئے طالع بہانے واہ نہ چلے کامی
بچن محال یا ہن ایتھوں ساں ڈب اتھائیں
سبھوں چھٹی واگ لاندی ہن نہیں بچدا کوئی
راہنی راہنا ساڈے اپر کر دواغ اکھیندے
وچ بیہوشی اسدے تائیں جہانچہ ذرہ ہک آئی
سفنے اندر سرور عالم پاک جمال کرایا
پڑھو درود اسادے پڑ کشتی رب بچا دے
پڑھن درود ہزاراں پر فضل کر کرب سائیں
اوسے دیلے اکھیں کھلیاں بول درود سنایا
پاک زیارت پاک نبی دی مینوں رت کرائی
ایہ گل سن کر راہنی ہوئی جتنے لوک متسامی
اوہ درود جو سقے اندر دستیابی پیارے
کھیر گیا طوفان تمامی کشتی رب بچائی
سیح سلامت پور تمامی لنگھ گیا دریاؤں

کون درود اداہیں دی برکت فضل کیتا رب سائیں
جس نوں شوق پڑھن دا ہوئے لکھ کے دستی جائیں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

اللہ درود بھیج ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے محمد علیہ السلام کی آل پر

صَلَاةً تَجْنِبُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْكُفُولِ وَالْآفَاتِ وَتَقْضِي

وہ درود کہ نجات دے توہم کو جس کے ساتھ تمام ہولوں اور آفتوں سے اور ہولوں سے

لِنَابِهَا مِنْ جَمِيعِ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ

تو جس کے ساتھ ہماری سب حاجتیں اور پاک کرے تو جس کے ساتھ ہمیں سب برائیوں سے

وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ أَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا

اور بلند کرے تو جس کے ساتھ ہمارے لئے اعلیٰ درجے اور پہنچائے تو جبکہ

بِهَا أَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِي

ساتھ ہم کو آخری حد پر سب بھلائیوں سے زندگی میں

الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اور تجھے مرنے کے بعد ہر شے پر قادر ہے

ایہ درود جو حضرت اسنوں سنے وہ سب کھائیا

دھچ پنچابی منے اس دے تینوں کھول سداں

بھیج درود محمد آپ پر یارب بار خدایا

بھی سردار محمد سندی جتنی آل پیاری

ایسا بھج درود خدایا آپ بنی م پیارے

جس دی برکت کل نجاتاں بخش دے تہا میں

جس دی برکت نال اساڈیاں غرضان کل میں

جس دی برکت پاک کریں توں توں سچا سیایاں

وڈے بلند مراتب ساڈے ہون جی پادوں

پنچال کل مراد اپنی تے من سلامت جاواں

بیشک میں توں برشتی اوپر قادر قدرت والا

بھیج درود مبارک ایسا سرور عالم تہا میں

جامع ایہ درود مبارک اہل سلف فرماون

جس دی برکت ڈبا ڈبا پیرا رب بچایا

پار پنچابی پڑن شتانی میں بھی قصد پاواں

فضل کرم تہیں جنوں ساڈا تھ سردار بنایا

بھیج درود اہل ناسے آپ پر یارب خالق باری

جس دی برکت نال اساڈے ہول نجاتوں سار

جس دی برکت نال سان تہیں میں کل تہا میں

کل مراد ان بخش توں آساں کل پوجاویں

کل پیدیاں چوں کڈ میں ہوویں کل بریایاں

کل نکویاں حاصل ہون خاص تیری سرکاروں

وہ چہ حیاتی اتے ماتی سائے مقصد پاواں

کچہ نہیں دور احسان تیرے تہیں رب پاک تعالیٰ

جس دے نال قبول ہو جاد ن ساڈیاں کل عا میں

کل عا میں ظاہر باطن اس دے اندر آون

جس مثل جس حاجت اندر اسنوں پڑھیا جاوے
کنز العرش مراتب اسدا بن عربی ترمایا

مشکل حل ہووے اذہ جلدی ب مراد پوچا دے
یعنی خاص خزانے عرشوں ایہ خزانہ آریا

اِنَّ الْكَزْنَ مِنْ كُنُوزِ الْعَرْشِ

یہ ایک خزانہ ہے عرش کے خزانوں سے

جو کوئی اسنوں ادھی رائیں وہ سودارا لائے
بھی اکسیر اعظم فرمایا ایہ درود پیسا را
نزت مراد کرے رب حاصل سدنی کت پڑوں
ایہوں ہو رہتیرے فائے اس دے اندر آئے
پور درود یک جامع ایسا تینوں لکھ دیکھائیں

بھانویں جیٹری حاجت ہووے خالق پاک مٹا دے
بھی تریاق مجرب کہندا محی الدین شہدارا
بیت ششانی اثر دکھانے بجلی دے چمکاروں
صاحب حصن حصین تے بوزگی بہوں تعریف لیاے
دین دنی یاں جس داندرا دن کل دعائیں

اَللّٰهُمَّ صَلِّ صَلَوةً كَامِلَةً وَسَلِّمْ سَلَامًا تَامًا عَلٰى

الہی درود بیچ کامل اور سلام بیچ سلام پورا ہمارے

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ تَخْلُ بِرِ الْعَقْدِ وَتَنْفِرُ بِهِ الْكُرْبِ وَ

سردار محمد علیہ السلام پر کہہوے تو اس کی برکت سے گرہیں اور دور کرے تو تھلیفیں اور

تَقْضِيْهِ الْاَكْوَابِ وَتُنَالُ بِهِ الرِّغَائِبُ وَحُسْنُ الْخَوَالِمِ

پوری کرے تو حاجتیں اور دیوے تو مرغوب چیزیں اور انجام نیک

وَلَسْتَسْقِ الْغَنَامُ بِوَجْهِ الْكَرِيْمِ وَعَلَا إِلَهُ وَصِيْهِ

اور پلاوے بادل بطفیل ذات بزرگ سکی کے اور درود بھیج آپ کی آل اور اصحاباں

فِي كُلِّ لَحْظَةٍ وَنَفْسٍ بَعْدَ مَعْلُومٍ لَّكَ

ہر ہر ایک لمحہ اور سانس میں بہ شمار اپنے معلومات کے

ایہ درود مبارک جس لوں ناریہ کیا جاوے
بھاویں جتنے دکھ مصیبت ہوون درد بلائیں
بھی تفریحیہ آکھن اسنوں راوی کر لیا یا
جس بیمار دیوانے آپر اس لوں پڑھیا جاوے
چار ہزار تے چار سو چالی آپر چار زیادہ
جے ہر روز پڑھے کوئی مومن اسنوں یاراں اری

یعنی شعلے اک دے وانگوں جلدی اثر دکھاوے
تشنہ انگوں سا جلاوے کل تیکلیفاں مٹائیں
ہر یک مشکل کہوں والا بیت مجرب آریا
فضل کہوں رحمت پائے ہوش بکالے آوے
کافی ہر بیماری کارن ہووے فضل خدا دا
ہو و رزق کشادہ اسدا مال بے دی یاری

شیخ محمد طوسی کیا جو ایہ عمل کما وے
 کہے امام دیوری صاحب جو کوئی بعد نمازوں
 مال مال کرے رب اسنوں دولت عزت پاروں
 نالے وچ جناب الہی ملن مراتب عالی
 اینویں جو اکتالی داری فخری رت الہی
 سوداری ہر روز پڑھے تال اتنی رحمت پاپسی
 جو کوئی تن سو تیراں داری رت پڑھے اس تائیں
 ہک ہزار ہمیشہ جو کوئی اس داور د کما وے
 کہے امام جو قطبی صاحب کامل مرد حقانی
 چار ہزار تے چار سوداری ایہ درود الہی
 بھانویں جہی مصیبت ہووے ٹالے خالق سائیں
 حافظ ابن حجر رحمہ بھی دی بہت فضیلت لیایا
 اینویں ہر درود تیسرے لکھے وچ کتاباں
 بہت درود حدیثاں اندر خود حضرت فرمائے
 کہے سیوطی جو کوئی مومن بہت درود الہی
 ودھے رزق درود پڑھن تھیں بہتی کثرت پاؤں
 غم تکلیفان کھاں کولوں بخشے رب رہایاں
 قصہ کوتاہ بہت درودوں بہت مرتبہ دیندے
 پہنچیا ہک دن پاک نبی تہیں حضرت عمر پیارے
 حکم کرو تا ترہجہ حصہ میں صلوات پھرائیں
 عمر کیا پھر دو حصے میں عمل درود پھراواں
 پھر بھی ایہ حکم سنایا پاک سول سچا دیں
 تا پھر اوڑک آکھن لگا حضرت عمر پیارا
 جتنے درود دعائیں سارے میں رات لاواں
 یعنی کل غلیف اپنا میں صلوات پھرائیں

دھرتی تے آسمانوں سوں رزق خدا پہنچا دے
 یاراں دار ہمیشہ پڑھسی پنجے وقت نمازوں
 بند نہ ہووے دزمی اسدی خالق دی سرکاروں
 قرب حضور ی حاصل ہووے کرم کرے بت والی
 جیٹری اسدی حاجت ہووے اد پار بٹا دے
 حاجت تھیں ودھ اسد اُپر مولا کرم کما سی
 کشفوں راز پوشیدہ اس پر کہو لے خالق سائیں
 اتنا درجہ حاصل ہووے صفت نہ کیتی جاوے
 سخت فہم لپے کوئی جنوں آوے وچ حیرانی
 بھی چوتالی پڑھے زیادہ مطلب حل ہو جاوے
 برکت اس درود پڑھن تھیں ان دفع بلائیں
 ہے اکسیر انہاں فرمایا ہر حاجت وچ آسیا
 درجہ اجر ثواب جہناں و ابابچہ شمار حسا باں
 وچ نمازاں پڑھن جو مومن بہت مبارک آئے
 بہتار رزق ملے اس تائیں برکت ب دو بارے
 پوریوں ہون مراداں سبھے خالق دی سرکاروں
 نال تجربے پاکاں لوکاں ایہ باتاں ازما یاں
 بہت درود الادوں والے بہت پیارے تھندے
 یا حضرت میں جتنے اپنے پڑھاں وظیفے سارے
 حضرت کہیا زیادہ کرنا بہتر تیرے تائیں
 ترہجہ حصہ ہر وظیفہ باقی ورد بنساواں
 بہتر ہے جو ہر درود ماویں عالی دیے پاویں
 مایو میرا سقے تیں تھیں عالم دے سردارا
 سبھ دے بدلے آپر تافے میں صلوات پڑھاواں
 حضرت کہیا ہر کم اندر کافی تیرے تائیں

جو کوئی حاجت ہو و تینوں دنیا آخر والی
ابن تاج مذکرین اندر راوی ذکر لیا
تینوں بھی فرمان سنایا پاک رسول گرامی
سب کمال وچہ کافی تینوں ہوگ دو پیارا
نالے گل گناہ جو ترے رحمت بخشش پاؤں
کیا کیا شان بیان درود دل کرے پند پرانا

کرے کفایت ہر کم اندر کے معنی عالی
آتی بن کعب رسول شہنشاہ ہوا سوال الایا
جے توں کل دعائیں لے پڑ میں درود مدامی
کل اندیشے دور مٹا دے کہے رسول سہارا
دفعہ وچہ گناہاں والے نیکیاں بکھیاں جاؤں
برکت نال درود پڑھن دے ملدا قرب ربانا

ذکر قرب حضرت موسیٰ علیہ السلام بہ برکت درود شریف

وچہ تمسیر عباسی حضرت ابن عباس لیا یا
حد نورنت کلیم اللہ تے خالق پاک اتاری
پھر کتاب کلیم پیارا بہت خوشی وچہ آیا
کر شکراد عبدے اندر عرضاں بول سنائے
اوہ درجہ اج میرے تائیں تسال عطا فرمایا
کیتا حکم کلیم اشرون پاک خداوند عالی
سبہ لوکان تھیں ل تیرے نوں بہت ہوڈ پیا
ہو شاکر اس نعمت آپر جو میں بخشی تینوں
دو حاجت پیار محمدی دل اپنے وچہ پائیں
کیتی عرض کلیم اللہ تے کر آداب متاسی
نال توحید اپنی دے یارب حبیبی حب لانی
حکم ہو یا اوہ دوست ساڈا خاص حبیب سچاواں
ذلیہ سو سالال چکھے اس تھیں انبرو حمت نائے
اے موسیٰ جے دل دے اندر خواہش ہوڈے تینوں
پڑھ صلوات محمد آپر بہت محبت پاروں
جتنا بہت درود الایس قرب زیادہ پائیں
ابو پیغام سناد یہ جا کے امت اپنی تائیں

جوں درود پڑھن تھیں وچہ حضرت موسیٰ پایا
آپر طور بولا کردتی پاک کتاب پیاری
نال محبت خوشی کمالوں سر سجدے وچہ پایا
یا مالک احسان تیرے دا انت شمار نہ آوے
جیڑا ہرگز میں تھیں گے ہو ری کسے نہ پایا
اے موسیٰ اسیاں سچہ دے دل پر نظر مبارک ڈالی
بخش رسالت تیرے تائیں اسان کلیم بنایا
رہیں ہمیشہ وحدت آپر واحد سمجھیں مینوں
قائم اس شکرانے آپر رہناں مردیاں تائیں
کون محمد سرور جس دا اتنا شان گرامی
کون پیارا جس دے کارن ایڈ فضیلت آتی
لکھیا عرش معلیٰ آپر اول جس دا نالواں
خاطر اس محبوب محمد دونوں جگ اوپاے
بتا قرب عنایت اپنا کرے خداوند مینوں
بتا قرب جنوری تینوں بخشاں اسین روں
بہت پیارا موسیٰ سانوں دور نہ کیتا جاسیں
بھیجا حکم تساوے کارن پاک خداوند سائیں

حُبِ پیار محمدی کو لوں جو دل ہو سی خالی
 جس دن سوچ قہر عذابوں سر پہ آن کہلوسی
 ساری خلقت پیش اس کے حاضر کیتی جاوے
 آپروں آتش سوچ والی سردا مغز ابا لے
 اس دن عرشِ معلیٰ باجھوں سایہ ملے نہ کوئی
 بکول قہروں کچن کڑا کن بھر دکن دوزخ نازاں
 نال محمد صلوات اللہ دلوں پیار جہناں ا
 جہناں دلاں وجہ حُبِ محمدی نظر نہ آئی نواں
 اس محبوبِ محمد کو لوں جو انکار کریں
 جس دن قہر عذاب اس کا سخت شکنجہ چاڑے
 کوئی فرشتہ اوپر اہانے رحم نہ مول کھا لے
 نا دیدار اس کا ابوسی مول نصیب انا نواں
 حضرت موسیٰ نوں سرکاروں ہو یا حکم ربا ناہ
 پڑھ صلوات ہمیشہ اس پر کبدے امت تائیں
 لے موسیٰ جے چاہیں ساڈا بتا قربِ حضور
 سن کر حکمِ حکیم اللہ نے ادبوں عرض گزار
 کتنا شان مراتب اسدا ظاہر کہوں دسوے
 تا پھر شان حبیب اپنے دابول خدا فرمایا

روز قیامت بھر کے اس پر آتش دوزخ والی
 غصبول شپ زمین تہائی تانبے دا گھو ہوسی
 دشتِ بہیت محشر والی کھنول بکڑ دبا لے
 بیٹھوں ٹرسن پیر زمین تے گرمی کچھ کھا لے
 منکر بفرماناں کارن کتے نہ مل سی ڈھوئی
 بکول سونیاں خوش گزاراں جنت برغ بہاراں
 اوہ جنت اوہ حور قصوراں ہوسن ملک اہنا ندا
 سدا عذاب جہنم والے کراں نصیب تنہاں نوں
 پکڑزشتے زوراں والے دوزخ طرف کھڑیں
 قدر محمدی معلّم کر سن منکر او اس دبا لے
 نا کوئی کرے رسول شفاعت کوئی آن بھر ملا لے
 دل وجہ حُبِ پیار محمدی ناہیں کچھ جہناں نوں
 باجھوں حُبِ محمد سرور کسے نہ جنت جاتا
 جو انکار کریں اس تھیں دوزخ پان سزا میں
 بہت درد پہنچائیں اس پر تا یا سیں منظوری
 یارب واقع شان اسدا رہتیں کریموں کواری
 جس باجھو دردوں میوں مائل قربت پیسوں
 جیوں تفسیر عباسی دیوں شیخ معین لیا

لَوْلَا حُكْمُهُ وَأَمْرُهُ لَمَّا خَلَقْتُ الْجَنَّةَ وَلَا النَّارَ

اگر نہ ہوتے محمد علیہ السلام اور ان کی امت تو نہ پیدا کرتا میں جہنت اور دوزخ

وَلَا الشَّمْسُ وَلَا الْقَمَرُ وَلَا الْبَلَّ وَلَا النَّهَارُ

اور نہ سورج اور نہ چاند اور نہ رات اور نہ دن اور

لَا مَلِكٌ مُّقَرَّبًا وَلَا نَبِيٌّ مُّرْسَلًا وَلَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

نہ ملک مقرب اور نہ پیغمبر مرسل اور نہ ہی (لے موسیٰ) بیکر پیدا کرتا

موسیٰ بنی حکیم اشر نوں حکم خدا فرمایا

لے موسیٰ شن شان محمدی جو کچھ اسال بنایا

ادہ محبوب نے امت اسدی ایسی اسال پیاری
 جیکر اسال نہ کرناں ہوندا ادہ سرور بنیاں دا
 ناہیں سوچ چند بنانا ایہ دن تے راتاں
 نا کوئی جگ وچ پیدا ہوندا مرسل بنی ۲ پیارا
 قصہ کو نہ ظاہر باطن جتنے کل پسارے
 سمجھ کجہ اس دی خاطر بنیاں رب صاحب فرماندا
 کر اقرار نبوت اس دی من لئے لوں بجاؤں
 جذبک نال محبت اس پرناصلوت پوچاسیں
 بجاوے براہی درجہ حاصل ہووے تینوں
 بیچ درود حبیب میکے پر پکڑ پیار سچاواں
 شکر حکم الہی موسیٰ جلدی عرض سنا ندا
 نال محبت اسلے اُپر بہت درود پوچاواں
 حکم ہویا توں آکھ پیا لے جو کجہ مرضی تیری
 میں ہاں بہت پیارا نیز ایارب پاک غفارا
 اَنْتِ کلیمی موسیٰ تاہیں حکم خدا فرمایا
 وَهُوَ حَبِیبِیْ اِدہ بے سادا خاص حبیب پیرا
 ایگل سن کے حضرت موسیٰ پھر سوال سناوے
 رب فرمایا سن لے موسیٰ تینوں اسیں سداواں
 شان کلیم جو دوست رکھے آپ خداوند ستائیں
 شان کلیم جو رب دی مرضی ہر کم وچ نہ چوڑے
 شان کلیم جو جالی روزاں محنت بے اُٹھاندا
 اس یقین پہنچے قرب الہی جانگے کوہ طور دیں
 شان حبیب جو گھر اپنے وچ مانے بیچ پیاری
 جبرائیل اسادی طرفوں من سنیے جانے
 شان کلیم جو آپ اساتھیں طلب کرے دیداروں

نال پیار جہانندی خاطر سزجی خلقت ساری
 جنت دوزخ دا کجہ نقشہ مول نہ دھریا ماندا
 نا کوئی ملک مقرب ہوندا نا ایہ محلو قاتاں
 ناہیں تینوں پیدا کر دا سنیں کلیم یارا
 ادس محبوب محمد خاطر اسال کہلار کہلا لے
 تینوں بھی میں سے خاطر دنیا وچ لیا ندا
 بہت پڑھیں صلواتاں اس پر سچے رقی ایمانوں
 ستر تک وچ دربار اسلے قرب حضور نہ پاسیں
 تا بھی باہجہ درودوں سرگز کردی نہ بجاویں تینوں
 باہجہ درودوں وعدہ سادا آتش وچ جلاواں
 یارب نال نبوت اسدی میں ایمان لیا ندا
 جے کر ملے جواب حضوروں ہو ربک عرض سداواں
 ادبوں کہے کلیم پیارا عرض ایہو ہن میری
 یا ادہ بنی محمد سرور تینوں بہت پیارا
 لے موسیٰ اسال اپنا تینوں پیش کلیم بنایا
 اُپر کلیم جیباں تاہیں شان فضیلت بھارا
 فرق کلیم حبیب وچالے ظاہر کیتا جانے
 شان کلیمی شان حبیبی واضح کر سمجھاواں
 شان حبیب جو دوست رکھے اسنوں اللہ سائیں
 شان حبیب جو مرضی اسدی آپ خداوند لڑے
 دہاں روزہ رکھے راتیں بندگی وچ لنگھاندا
 تا ایہ درجہ حاصل ہووے اسنوں قرب حضوروں
 موج خوشی وچ نیند آراموں ذکر الہی جاری
 اکھ گھمکن یقین گے اسنوں پیش حضور لیا لے
 شان حبیب جو بیچ فرشتہ سداں اسیں پیاروں

شان کلیم کوہ طور آ پر آ قرب ساڈا پاوے
 شان کلیم جو رب ادنیٰ شوقوں کرے عا میں
 شان حبیب ٹکانا اس داقاب قوسین پیارے
 شان کلیم خدا دی طرفے پیر پیادہ جاننا
 اے موسیٰ جو اسل حضوروں شان حبیب بنایا
 تینوں شان کلیمی والا اسنوں شان حبیبی
 سن کر شان حبیب نبی دامت برکاتہا
 نال نبوت دے اُس دے میں ایمان لیا یا
 سن انساناں کلمہ خواناں کر کے صاف عقیدہ
 مونے توں جد حکم سنایا قرب درود و بیاس
 جو یا عبود کلیم اللہ توں ایسا حکم ربانا
 جیکر ہے کجہ جنت والی خواہش توں بجانوں
 ما بچہ نبی دی تالبداری جنت ملے نہ تینوں
 ہو کر تالبداری دا جے صلوات الاسب
 کرے شفاعت تیرے کارن کل امت سائیں
 سن تینوں سردار نبی دا ذکر سنایا جاوے

شان حبیب جو عرض میرے پر مکیہ آن لگاوے
 لکن تیرا نبی حکم سنوے جس توں خالق سائیں
 آواذ فی نہیں گے جا کے پاوے پاک نظارے
 شان حبیب سواری کارن ملے براق ربانا
 ایسا درجہ ہو کر کسے توں نہیں عطا فرمایا
 پڑھ صلوات حبیب میرے تے ہو سیں بہت قریبی
 یارب اوس محبوب تیرے پر رحمت تے برکاتاں
 پڑھساں بہت درود ہمیشہ ہویں لتاں فرمایا
 جے توں قرب الہی لوڑیں پکڑ درود نبی دا
 جے نہ پڑیں درود نبی تے دوزخ دھریا جاسیں
 جے توں ترک درودوں کریں تندرخت جاننا
 پکڑ نبی دی تالبداری پڑھ صلوات زبانون
 پھیر نہ آکھیں دنیا اندر کسے نہ آکھیا مینوں
 بھاویں عیبیں بھریا ہوویں تا بھی جنت جاسیں
 بھیجیا ایس درود اسال پر چوڑ دیو اس تائیں
 جویں پیار درود شریفوں عاصیا توں بختاوے

ذکر نجات بہ برکت صلوة

ابن عمرؓ ھیں کرن روایت دھہ معارج آیا
 روز حشر یک عاصی کارن ہووے حکم ربانا
 لے چالان فرشتے اسدا دوزخ طرف لیاون
 سٹیاں کو ہاں تک پے جادون آتش قبر الہی
 چکھے انہاں فرشتیاں کوں کتول آذامیوں
 ایہ کل سن کے ادکن ہارا ڈاڈا عاجز ہووے
 کہن فرشتے ایہ بن روز تیرے کم نہ آوے

صلی اللہ علیہ وسلم ھیں عرب فرمایا
 آتش دوزخ دے وجہ سٹو ادکن ہارن لانا
 دوزخ دتن اگ لہنے کرک آواز سناون
 فکر پوئے اس عاصی تائیں خوف تھر تھر کہنے
 کہن فرشتے دوزخ دیول رب نے بھیجا تینوں
 جیوں جیوں دوزخ نظری آوے دھامی ہائیں رووے
 نامنظور ہووے تائیں دوزخ کنوں بچاوے

جے توں الہور ونا دتھے دنیا اندر رونا
کرسی عرض فرشتیاں گے عاجز او گنہارا
ہاں کمزور ماطقت عاجز بہت غریب منانا
امت بنی محمد وچوں مینوں رب بنایا
ہنیں امید محمدیاں نوں دوزخ رب جلاوے
بھاویں وچہ گناہاں ہوئی عمر گزشتہ میری
نال پیارے وعدہ آہا کیستہ خالق سائیں
میں بھی اُس دی امت وچوں پر فقیر گناہیں
آہی عرض فضل محمد مولا خسم کما سی
کہن فرشتے ایں تیرے پر اتنا رحم کماواں
کرتوں عرض انہا نے اگے تینوں ان چوڑاں
ہنیں تہا جو کج حکم اسا نوں پاک خدا فرمایا
ادہ سردار محمد سرور وچہ دربار کہلو بیا
تا پھر او گنہار و پھار اپرت تیکے درباروں
کماواں زولادے جلدی کر کے گہت دوہا یاں
امت تیری تھیں میں عاجز دوزخ چلیا جاندا
کر کے کرم تیں یا حضرت خود تشریف لیا ہو
سُن فریاد شبابی حضرت نظر مبارک ۔ پاؤں
کر سن حکم فرشتیاں تائیں سرور و جگ والے
تا جو اس دے عمل تمامی کرے وزن دوبار
دین جواب فرشتے اگوں سید شاہ انبیاء نوں
اسیں تمام حکم دے بندے جو یں خدا فرماوے
تا پھر وچہ جناب الہی حضرت عرض سناؤں
او سے وقت فرشتیاں تائیں حکم جنابوں دے
بیشک عمل تولد دن اسے جا کر دوحی واری

اس رولے تھیں تیرے تائیں بیشک فائدہ ہوندا
آدم دے فرزندوں وچوں میں مستکین بیچارا
دوزخ اندر جھل نہ سکاں تہر عذاب رہانا
نال محمد سرور عالم میں ایمان لیا یا
میں عاجز کیوں دوزخ جاواں دے عرض سناوے
اپر بنی محمد پاروں مینوں آس دوسری
فضلوں ایں خلاص کر لیاں امت تیری تائیں
بہت امیدال مولا پر دوزخ کھل سی ناہیں
نال یہود نصاری مینوں دوزخ وچہ نہ پاسی
وچہ دربار رسول پیارا تینوں ایں دکھاواں
کرن شفاعت تیرے کارن مولا تہیں بختاؤں
اُس دے اندر فرق لیاؤں ساؤں روانہ آیا
کر فریاد انما دے اگے قید جو یں توں یا
اُوے نظر رسول پیارا خالق دی سرکاروں
بہتر شباب نمانے کارن لے امت یاں یاں
یا پھر تسادی شقت مینوں کوئی نہیں چھوڑا ندا
کر و شفاعت راہ مولا دے بندیاواں چوڑاؤں
دیکھن بندیاواں منانا نال محبت آدن
چھوڑ دیو ایہ مجرم عاصی ساڈے کروڑ والے
مسلم مووے کس گناہوں بدما ایہ بیچارا
جیکر حکم خدا فرماوے کہ نہیں عذر اساؤں
ہنیں مجال ہو اسے حکم دھکیٹ کیتا جاوے
او گنہار چھوڑاؤں دے سر سجدے وچہ پاؤں
دے دیو ساڈا بندہ جلدی جیوں حضرت فرماوے
کر نسی اپنی طرفوں امر کرے رب باری

سنکر حکم جناب الہوں چھوڑن ملک رہنے
سرور عالم آپہ تراز داسے عمل تو لاون
بھی ہک کا غذا اپنے کولوں کڈھے بنی پیارا
حدادہ کا غذا رکھیا جاسی نیسکی والے پلے
ودھ جاون اعمال نکویاں سدھی برکت پاروں
دور کروہن آسے کولوں دوزخ والے ہانے
کرن روایت جنت اندر اسنوں ویاون
جنت دے دروازے پر آکر جدول کھلویے
سرور عالم بچن اس تھیں کون اپیاں بھائی
کیا ایہ سوہنا مکھ تسا ڈاکیا سوہنی خوشبوئی
حضرت کہن بنی محمد نام اساد آسیا
اوہ کا غذا نورانی جیڑا بخشیں جیدی رول
سانہہ اسال اوہ تحفہ نیرا اپنے پاس ٹکایا
سن کر مومن صدقے جافے قدام اندر آئے
میں قربان تھائے اتوں یاسید سردارا
جیکر تئیں ہوندرے حضرت ناصلوں تساڈی
نیک وسیلہ امت کارن رب درود نبایا
سن ہک پور سناداں مینوں ذکر درود پیارا

نیکی بری تو پئے جتھے آون ادس ٹکالے
ہک پلے وچہ نیکیاں رکھن دے بدیاں پا دن
نیکیاں والے پاسے اسنوں رکھے نیک سہارا
اتنی برکت ہوئے آسدی چھابہ مول نہ ہلے
بچن دتا میں بندہ اپنا حکم ہوئے سرکاروں
دیو پوشاک ہشتاں والی جنت خوشیاں ہانے
اتنی خوشی ہوئے اتن میں سبھ باتاں بھل جاون
حضرت صلوٰۃ اللہ سندی پھیر زیارت ہوئے
عرض کرے قربان تساں تہیں میرے بابل مائی
صدقے جاداں دسویں کون لتیں ہو کوئی
جس نے دوزخ جانیاں مینوں ہوں آن چھوڑا یا
دنیا وچہ درود اسالوں بھیجا تھہ پیاروں
دانگ امانت رکھیا اسنوں آج تیرے کم آسیا
چھتیں قدم رسول اللہ دے حمال بول تھائے
اپنی بھین کشیا مینوں جس ایہ جنت سارا
کون چھوڑا نہاد دوزخ کولوں عاجز جان اسادی
نال محبت پڑھیا جس نے رب جنت پونچیا
جو بکر پڑھنے والیاں کارن پیچھے بنی سہارا

ذکر نجات بہ کثرت صلوٰۃ

نقل تنبیہ الغافلین وچوں شیخ معین لیا یا
ڈکھا اسال جوان ہک مکے حج طواف کریندا
حاجی ہو پڑھن تکبیراں نے تسبیح دعائیں
لے پر باجھ درود اوہ بندہ پور نہ کجہ الاے
پچھیاں اس حاجی کولوں نال تجب بھائی

شاہ سفیان رح جو ٹورگی صاحب ذکر اپناں فرمایا
قدم قدم تے حضرت آپہ بہت درود بھیجیندا
جوں مناسب موقع آپہ ہون حاجیاں تائیں
پڑھے درود رسول اللہ تے جیڑا قدم اٹھائے
باجھ درودوں آئے تینوں ہور کلام نہ کافی

سارے لوگ پڑھن تسبیحاں جو جو پڑھیاں جاوے
 کہیں لگا اوہ سمجھ کلاماں یاد دے وچ مینوں
 نہیں سی ظاہر کرنے والا ایہ اسرار پوشیدہ
 باپ میرا تے میں اسیں نوں جج کرن لوں تے
 ابیزناں علاجاں اسنوں فائدہ کجہ نہ ہو یسا
 بعد وفاتوں صورت اُسدی رب صاحب بدلائی
 دیکھ حیران ہو یا میں ڈاڈا روواں بیٹھ سرٹانے
 کراں قیاس جو ظاہر اس مندا عمل نہ کوئی
 وچ پردیں نہ محرم کوئی کس نوں حال سداواں
 ڈردا مول نہ کہل کسینوں کون آکے دفناو
 کفن دفن بھٹیں عاجز ہو یا سخت مصیبت ہوئی
 آخر مبروں شگروں اُسے منہ تے چادر پائی
 جان کجرات گئی تا مینوں نیندر آن دبایا
 عجب جوان ہک سقنہ اندر پاس اسے آیا
 سوہنا بدن لباس عجائب تے سوہنی خوشبوئی
 نہ میں ایسا حسن کسے دا ڈٹھا عمراں ساری
 نا پھر ساری دنیا اندر خوشبو ایسی پائی
 جدت شریف لیا یا سوہنا کر شفقت دلدار سی
 نال محبت منہ اسے پر پھیر رہا ہتھ کرم دا
 بخشی رتب دوبارہ اسنوں صورت آدم والی
 جاں پھر رخصت ہوون لگا اوہ مقبول ربانا
 کون تیں کیا نام تسا ڈاکس بابل دے جائے
 وچ پردیں اسے آپ ایسی شفقت ہوئی
 سنکر عرض میری تد مینوں کر شفقت فرمایا
 عبدالمطلب داد میرا تے ہاشم پڑ دادا

اوہ تسبیحاں تے تکیاں تینوں تینوں یاد نہ آدن
 ایپر شان درود پڑھن دا کیا میں تہاں تینوں
 اکھین نال تماشا ڈٹھا جو میں درود نبی م دا
 راہ وچ باپ آزاری ہو یا بہت علاج کراے
 آخر ہو گیا فوت غمانار ستے اندر موٹیا
 خوکاں شکل ہو یا منہ کالا ڈٹھیاں بشت آئی
 خبر نہیں جو کس تقصیروں پایا تہرے مانے
 خبرے دلوں منافق ہو سی تا ایہ حالت ہوئی
 ناکچے آسے ناکچے چاڑے رو رو حال دنیاواں
 اپنے کولوں اک کلیاں دفن نہ کیتا جاوے
 آکھ نہ سکاں مول کسینوں کیا کجہ کہسی کوئی
 اسے غم وچ روزیاں بندیاں رات اکوں منہ آئی
 بیٹھیاں بیٹھیاں اکہیں جڑیاں بے اسرار دکھایا
 داڈھی سوہنی صورت والا چنوں روپ سوایا
 ایسا سوہنا دنیا اندر ہو نہ ڈٹھا کوئی
 نا پھر کدی پوشاک اجیہی ڈھٹی عجب پیاری
 جیونکر اوس پیارے کولوں اس ن مینوں آئی
 آکر باپ میرے دے منہ تہیں چادر پکڑ اتاری
 او سے جیلے ہو گیا اس تے فضل خدا اکرم دا
 ہو گئی دور سیاسی ساری نوردوں لاٹ نکالی
 دامن پکڑ کھیا میں ادبوں عرض میری سن جانا
 ساں غزیاں عاجزاں آپ کرم کماون آڈ
 یا عبد اللہ سو مینوں کون تیں ہو کوئی
 میں لائی نبی محمد عربی عبد اللہ واجابا
 عبد مناف ہے بابل جس دا کجے مول خدا دا

باپ تیرا سی عیبیں بھریا سخت دلیر گناہی
 وقت مصیبت آیا اس پر حدود عذاب ربانا
 نالے جو صلوات فرشتے نت سالوں پہنچا دن
 باپ تیرا بھی ساڈے اوپرنت درود پوچا ندا
 اج درود اس باپ تیرے بخش مول نہ پہنچا کوئی
 تا پھر انہاں فرشتیاں سالوں اس واجال نہایا
 سکر اس دی حالت سالوں ڈاڈی شقیقتی
 جو کوئی مومن ساڈے اوپر پڑ صلوات پوچا دے
 کراں شفاعت روز قیامت اسی طور انہاں دی
 ہر منزل وچ دوست اپنے اسیں نہ مول مہلاں
 سبہ بخشیں ودھ محبت ساڈی کارن تا بعد راں
 ایہ نو شخراں دیکر حضرت صورت پاک چھپا پی
 کج نہ ڈٹھا سفے اندر اوہ محبوب نعالے
 اوہ دیدار جمال جو مینوں بخشیا نہی ربانے
 آخر خواہوں جاگ شتانی ڈٹھا باپ پیارا
 سو ہزار نگ عجائب نوری لاٹ کڈے پیشانی
 او سے دن بقیں عاشق ہو یا میں صلوات نبی دا
 جتنے ہو رو ظیفے آہے کتنے ترک تمامی
 اس حالہ یک ہو مصنف ذکر عجائب لبایا
 خبر ہوئی تا باپ اپنے دی ڈٹھی لاش پیاری
 قدرت ربی اسوں پاسوں خلقان ملایاں
 دیکھ حیران ہو یا وہ مومن لگا کہن تنہا نتوں
 وچہ پر دسیں ساڈا ایتھے محرم حال نہ کوئی
 لوکاں کہیا وقت صبح دے سنبالاں آوازہ
 ہو گیا فوت مکان فلانے یک مقبول ربانا

ایسر بہت درود پڑھن دی عادت اسوں آہی
 کر فریاد ساڈے اگے ردنا درود رنجانا
 ہر مومن دے تحفے حاضر ساڈے پاس لبیا دن
 انت اور تحفہ پاس اسافے حاضر کیتا جاندا
 پچھیا اسان فرشتیاں کولوں کیوں اج دیری ہوئی
 ہو گیا فوت پچھاہ عاجز سختی دے منہ آئیا
 کیتی آن شفاعت حلدی قہروں جان چھڑائی
 بیشک سالوں اس دے کارن رحم نہایت آدے
 نال اسافے دلوں بچاؤں ہو سی حب جنہاں دی
 او گناہاں نمایاں تائیں مولا تھیں بخشا داں
 ساتھ اسافے جنت جاسن کر سن موج بہاراں
 دیکھ بشارت اکھیں کھلیاں پھیر نہ نیندر آئی
 آچن جیتی غائب ہو گیا سوہنی صورت والا
 سکدے رگے ہن تک اسوں عاجز نین غمانے
 آگئی اصلی صورت اس دی نور کڈے چمکا را
 پڑھ صلواتاں حضرت اوپر لولاں حمد زبانی
 باجھ درود خلاصی ناہیں ہو یا دلوں عقیدہ
 دم دم پڑھاں درود ہمیشہ اوپر نبی گرامی
 حلد اس مومن سفے اندر عجب نظارہ پایا
 سوہنی صورت دیکھ شتانی کیستی دفن نیای
 آپے بھج بھج حاضر ہون آدن دوڑ لوکایاں
 اسان غریباں دی کس جاکے دتی خبر تانوں
 کوں اسافے تم والی خبر تانوں ہوئی
 جیوں اسانوں آکھے کوئی اٹھو پڑھو جنازہ
 جاکے پڑھو جنازہ اس داجس نے جنت جانا

میں آوازہ بخشش والا حرص دلاں وچہ ہوئی
ایک گل سن کے ہو زیادہ دلوں عقیدہ آیا
جد سفیان ولی نول اس نے اسبہ ذکر نہایا
بیشک ایسی نعمت کال پاک درود گرامی
اے مومن کردل نول حاضر کپڑ پیار رسولی
پڑھ صلواتاں دلوں بجالوں آپ نبی ربانے
کیا کیا ذکر درود شریفوں تینوں آکھ سنائے
بہت درود پڑھن تھیں مومن بہت مدارج پاوے

اگے درجنائے کارن دیر نہ کستی کوئی
آخر گور جنہ کر کے نال ادب دفنایا
کہن گکاسفیان پیارا سچ تساں فرمایا
چھوڑیں نہیں طلیغہ اس دانر عمر تم نامی
ہو جادوست پاک بنی دانا پاسیں مقبولی
بختے جاوے اس دی پاروں اد گنہار منانے
کیا کیا پڑھنے والیاں آپ رب احسان کھائے
بیسھ لوکاں نہیں سنوں پاک بنی مفرماوے

اَوَّلِي النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَكَاوَتٌ

بہتر سب لوگوں سے قیامت کے دن وہ لوگ ہوں گے جو مجھ پر بہت درود بھیجیں گے
روز قیامت سب لوکاں میں بہتر مجھے جاوے
اے مومن جے بہتری چاہیں خالق دی سکر دوں
جتنی جنس کھٹی ایتھوں نیک خریدے جاسیں
جتنا بہت درود نبی تے پڑھ سیں جتنی سکر دوں

جہڑے لوک اساڈے آپ بہت درود پوچان
کر لے بہتر دیکھ اکٹھا جاندی وار بازاروں
اتنا آپ اسودہ ہو سیں نفع زیادہ پاسیں
اتنا قرب زیادہ پاسیں خالق دی سکر دوں

مواقعات تاکید برائے درود شریف

بہت تاکید درود پڑھن دی دش موقع تے آئی
اول وچہ نماز جویں کر پڑھدے مومن بھائی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى

ابو محمد علی محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر جیسا کہ درود بھیجا تو نے

اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَبِيْبٌ مَّجِيْدٌ

ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو ہے صفت کیا گیا بزرگ

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى

ابو بركات علی محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر جیسا کہ برکت بھیجی تو نے

اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَبِيْبٌ مَّجِيْدٌ

ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو ہے صفت کیا گیا بزرگ

لوں درود تسال پھیجاں یا محبوب خدائی
اس وجہ ابراہیم بنی دا ذکر مبارک ہر یا
بابجہ درود نماز نہ ہوئے کہ سیا بنی صفوری

ہک دن پاک رسول اللہ لوں یاراں عرض شائی
تا پھر حضرت یاراں تائیں ایہو درود سکھایا
وجہ نماز اخیر می قعدے پڑھنا جان ضروری

لَا صَلَوةَ لِمَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَى

نہیں نماز کامل اس شخص کی جو نہ بھیجے درود شریف مجید نمازیں

مول نماز قبول نہ اس دی حکم پیغمبر دیندا
پھلے اندر واجب انہاں کرتا کید سنایا
جتنے بہت درود ضروری حکم دتا علما و اہل
پڑھے درود رسول اللہ تے ہون قبول دعائیں
پھر دی ہے سر پے آتے پاک بنی فرماے
بابجہ درود نماز دعائیں راہ وجہ نیکیاں جان
تد تک نہ اسمانی پوچھن ناپاوان چھٹکارے
پڑھو درود دعائیں ویلے فضل ہوئے جانوں
پڑھو صلوات رسول اللہ تے قدم کھائے اگے
پڑھے درود رسول اللہ تے عالی درجہ پاوے
صلی اللہ علیہ وسلم اوس وقت اکھوے
پڑھے صلوات سلام بنی تے تا بعد از امر دا
حضرت کہیا میرے آپر ہے اوہ ظلم کماندا

وجہ نماز جو ساڈے آپر نہیں درود بھیجیدا
شافعی کہن جو پہلے قعدے پڑھنا بہتر آ یا
دو جا وقت درود پڑھن دانتینوں کہوں سدا
کرے دعا جو مومن کوئی پیش خداوند سائیں
بابجہ درود اسماناں آتے مول دعائے جاوے
حضرت عمر روایت کردا پاک بنی فرماون
جد تک پڑھے درود نہ بندہ آپر بنی پیارے
پڑھو درود نمازاں اندر مومن اہل ایمانوں
تربجا حد کوئی مسجد اندر داخل ہون لگے
چوتھا بانگ الاون والا حیدم بانگ موکاوے
پنجواں نام رسول اللہ و جبر اوقت سینوے
بھی حد آپ زبانی بولے نام نبی سرور دا
جو کوئی سن کر نام نبی دا نہیں درود الا ندا

مَنْ لَمْ يَسْمَعْ اِسْمِي وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ فَقَدْ بَخِلَنِي

جس نے نہ سنا میرا نام اور نہ بھیجا درود مجھ پر سو ستایا اس نے مجھے

بھی اوہ شخص بخیل نہ کارا پاک بنی م فرمایا جس نے سن کر ذکر اس کا نہیں درود الا یا

اَلْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

بخیل ہے جس کے پاس میرا ذکر ہو تو درود نہ پڑھے مجھ پر

ظلم نہ کریں رسول اللہ تے سننے و انیا یا را پڑھیں درود محبت پاروں سنکر نام پیارا
رک نہ کریں درود شریفوں بخل نہ مول بھائیں ظالم اتے بخیل نہ کہے دوزخ طرف جانیں

ہر واری جہ نام مبارک سنیں نبی سروردا
اسے ظور امام طحاوی رحمہ اللہ فرماتے
ذکر بیان رسول اللہ واحد کوئی کرے زبانی
روضۃ العلماء دے اندر بصری حسن لیا یا
حد و فاتوں سننے اندر ڈٹھا میں اس تائیں
پچھیا میں جو بعد و فاتوں کیونکر حال دہانا
پھر میں پچھیا کیہڑے علون رحمت بخشش پائی
حد کوئی حکم حدیث نبی دا ذکر زبانوں کردا
پڑھاں درود رسول اللہ تے حدیث و احادیث
انہوں بھرت شافعی صاحب جو مقبول رہا نے
بعد و فاتوں خوالے اندر پچھیا کسے انہا توں
کہن لگے صلواتوں سالوں بہت محبت ایسی
برکت انہاں دروداں لڑن بخشا خالی سائیں
بچھن والے پچھیا اگوں یا مقبول خدائی
تا پھر ایصلوات نبی دی بول امام سناندا

پڑھن درود پیاروں تینوں شلوع واجب کردا
سن کر نام رسول اللہ دافرن درود ہو جاوے
یا پھر سننے کسے دے کوں پڑھے درود حقانی
بوعصمہ بن نوح بن مریم کو چ جہدوں فرمایا
نال محبت راضی ہو کے ملیا خوشی خوشائیں
کہن لگا رب بخشیا ملیوں ہو گیا فضل رہا
کہن لگا میں دنیا اندر حتمی عمر لنگہائی
باجہ درودوں کدی نہ بولیا نام نبی ہر سروردا
اس دی برکت ملیاں تینوں جنت والیاں نواں
دنیا ہتیں جہر حلت کر کے جنت طرف سدائے
کیہڑا عمل کماون بدلے بخشیا رب نساتوں
پیچ درود الاولون اکثر اور نبی الہی
ملیاں اس دے فضل کرم تیں جنت والیاں جائیں
کون درود جنہاندی پاروں رحمت بخشش پائی
جو کوئی مومن پڑھنا چاہے عاجز لکھ و کھاندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

اے درود نبی صبح محمد علیہ السلام پر بہ شمار ان لوگوں کے کہ درود بھیجتے ہیں ان پر اور درود نبی صبح

يَعْلَدُ مَنْ لَمْ يَصِلْ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ كَمَا تَحِبُّ وَ

محمد علیہ السلام پر بہ شمار ان لوگوں کے کہ نہیں درود بھیجتے اپنی اور درود نبی صبح محمد علیہ السلام پر جس طرح کہ تو چاہتا ہے اور

تَرْضَىٰ زِيَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلَاةُ

پسند کرتا ہے درود بھیجنا اپنی اور درود نبی صبح محمد علیہ السلام پر جس طرح کہ لائق ہے درود

عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرْتَ يَا صَلَاةُ عَلَيْهِ

اپنی اور درود نبی صبح محمد علیہ السلام پر جیسا کہ حکم کیا تو نے ہو کہ درود بھیجنے کا اپنی

اے مومن جہ اسم نبی داپنے کنان تائیں
پھیوں جس موقع دے اوپر اسم حبیب لکھوے
آپ کہیں یا نہیں سنائیں پڑھ صلوات پوچھائیں
صلے اللہ علیہ وسلم شامل نال پھیوے

ہک روایت لکھنے اندر کافی صرف اشارہ
ابو ہریرہؓ کے روایت پاک بنی فرماتے
جہنوں نیک اوہ لکھا رہی کر سن ملک دعائیں
وچ کتاب معراج اپنی شیخ معین لیا
کندری ابو الفضل ذلی اشرفوت ہو جد جہانی
امرا لاہوں صفے اندر ڈٹھا کسے اپنا توں
کہن لگے رب میرے آپ رحمت فضل کا یا
عرض کرے کس عملوں ایسا شان بیا کاؤں
نال جہنم سے حضرت آپ رہیا درود لکھیندا
باجھ درودوں نام بنی واکدی نہ لکھیا کوئی
اسے طور ہک کوئے اندر کاتب مردربانا
جتنے نام رسول اللہؐ لکھنے اندر آوے
جدا وہ فوت ہو یا پھر یکدن خوالے اندر آیا
دیکھن والے کھپیا اس تھیں کیونکر رحمت پائی
حد میں نام رسول اللہؐ دنیا وچ لکھیندا
برکت اول درودوں میں ہو یا فضل ربانا
اے مومن حد لکھیں توں بھی نام بنی سروردا
ستواں دن تے رات جمعہ دی بہت درود الانا
انٹی وار جو اس دن راتیں پڑھ صلوات بھیندا
حضرت انسؓ کے جو حضرت پاک بنی فرمایا
اس راتیں وچ انٹی داری جو صلوات پکارے
اتنی برکت روز جمعہ دے سمجھ درودوں کھاٹی

بہتر ہے جسے ثابت لکے صاف درود پیارا
لکھنے وچ درود اسکا جو ہک وار لیا وے
یار بخش جناب اپنی تہیں لکھن والے تائیں
علیؑ ابن عباد دیوری ذکر جویں فرمایا
بعد وفات انسانی حالت رب کریم دکھائی
پچھن لگا یا ولی اللہؐ سو حال اسان نوں
بخش خطایاں جنت اندر باعزت پہنچا یا
کہن لگے رب بخشیا میںوں دوا نگشتان پاؤں
حد میں لکھاں نام بنی واکدی درود جڑ بیندا
برکت بہت درود لکھن تھیں رحمت ربی ہوئی
لکھے بہت کتاباں کاغذ مومن نیک سیانا
صلے اللہ علیہ وسلم ادبوں نال لاوے
جنت اندر شخص کسے نوں خالق پاک دکھایا
کہند بہت درود لکھن تھیں رب رحمت فرمائی
لکھاں نال درود برابر ترک نہ مول کریندا
نہیں تا انہاں بہشتاں لایق میں کیا چیز منانا
لکھیں نال درود پیارا جاویں خوشیاں کردا
بہت فضیلت وچ انہاں سے حضرت دافرمانا
انٹی برسال درب اس د عیب گناہ بخشیندا
اتنا شان درود پڑھن دارات جمعہ دی آریا
انٹی سال گناہ بخشینوں اگلے پچھلے سارے
ایہ صلوات جو پڑھدے مومن بہت فضیلت آئی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

اور رسول

اور پیغمبر

اپنے بندے

بھیج

اے اللہ درود

النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَىٰ آلِهِ وَآخِئَاتِهِ وَسَلَّمَ

بھیج

اور محمد علیہ السلام

کی آل پر

اور اصحابوں پر

اسی

پڑھے درود پور و جمعہ دے مومن کھو داری
 ہو رثواب جو حاصل ہو وں حد شمار نہ کاٹی
 مومن قدر کر لیں دن و نایت درود الالمیں
 اٹھواں جد کوئی مومن بندہ ملے مومن بھایاں
 نالواں وچہ شعباں مہینے بہت دے پڑھو سے
 وچہ شعبان درود نبی تے جو یک وار الا دے
 دہواں جد کوئی مومن اپنے یاد گناہ لیا دے
 نرّت زباں اپنی دے اپر کلمہ طیب آنے
 جتنے عیب تمامی اسنوں یاد دلیو چہ آدن
 حضرت ابو بکر فرماوے یار نبی سرور دا
 جیون کرکھتی لکھی ہوئی پانی نال دھویو سے
 پانی وانگ درود نبی مہد عیب مثال سیاہی
 پڑھ صلوات نبی پر مومن پکڑ محبت عالی
 ایو وسیلہ تیرے کارن بہت سرب بنایا
 جس نے پکڑی تالبداری رحمت فضل رکھوں
 کل عذابوں مل خرابوں اسنوں رب بچایا
 سن یک ہو سناواں تینوں ذکر تیرے والا

دوسو برسائ عمر گناہوں پاک کرے رب باری
 بہت فضیلت روز جمعہ دی پچھے اکھ سنانی
 فضلوں بپچا دے تینوں عالی درجیاں تائیں
 پڑھن درود مصافحہ کر کے بخشے رب خطایاں
 ہو رہنیاں نالوں اس چہ اجر زیادہ دھویو سے
 دس داری وچہ ہو رہنیاں اجر برابر پاوے
 کرافس خدا دے خوفوں دے تے پچتاوے
 پڑھے درود رسول اشرتے ہوئے فضل ربانے
 رکت کلمے اتے درودوں سارے بخشے جاوے
 اسے طور درود نبی دا پاک گناہوں کر دا
 جتنی کل سیاہی ہو دے ورتامی کھنوی
 عملاں والی تختی ادتوں دھو دے پاک اٹھی
 دھو سٹ اپنے دفتر وچوں کالک عیا نوالی
 تالبداری تھیں دودھ درجہ ہو نہ کوئی آیا
 بکت حُب درود نبی دی ہو گیا پاک گناہوں
 پاک جنابوں جرثواہوں عالی درجہ پائیا
 جویں نجات صلوات سلاموں بخشے حق تعالی

حکایت برکت درود شریف

زیرۃ الریاض کتابوں کے حسین لگانا
 عورت یک انہاں دے لگے رتی آن منانی
 گھر میرے یک بیٹی آہی یا مقبول تعالیٰ
 عمر جوان پیاری بیٹی محرم حال میریدی
 آتش در فراق آسہ دی مینوں ساڑ جلائی
 ہو گئے چھیک کلمے اندر مارن تیر حبدایاں

حضرت بصری سن ہو راند آ ہاجدوں زمانہ
 لگی کہن امام حسنؑ لوں عاجز در درنجانی
 اپن چلتی دے لگی مینوں داغ حبدانی والا
 دنیا چھوڑ روانہ ہوئی مرضی جویں لے دی
 جس دن دی اوہ نصرت ہوئی پھیر آرام نہ آیا
 سینہ ساڑ دا غم آسے ڈاڈھی کلل آئیاں

دو کوئی وظیفہ ایسا جو میں غسل کما میں
تا پھر حضرت بصریؒ اس نون اک درود سکھایا
رکت ایس درود شریفوں نفل کرے سب میں
یعنی کہن جو حضرت اسنوں ایہ صلوات سکھائی

توڑے خواب اندر بکھاری دکھیاں اسد تیا میں
سوندی وار پڑھیں نون اتنا حکم انہاں فرمایا
سُفنے وچہ پیاری بیٹی مل سی تیرے تیا میں
رکت ایس درودوں اس دی رب مراد پوچھائی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَأَزْوَاجِهِ أَهْلِهِ

ایہ درود صحیح محمد علیہ السلام نبی امی (علیہ السلام) پر اور آپنی بیٹیوں پر جو تمام مومنوں میں

الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

ہیں اور آپ کی اولاد پر اور اہلیت پر جیسا کہ درود بیچوا تو نے ابراہیم علیہ السلام پر

وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَبِيبٌ مُّحِبٌّ

اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر سب جہانوں میں بے شک تو شریف کیا کیا بزرگ ہے

سنکر حکم امام حسنؒ ہمیں عورت گھر دل آئی
جنوکر حضرت کیا اسنوں اونویں عمل کما یا
اس سُفنے وچہ ڈٹھا اس نے بیٹی اپنی تائیر
ستیس سنگل پیریں سنگل گل وچہ سنگل ڈالے
دیکھ حوالا بیٹی والا ڈاڈا ہی عاجز ہوئی
نخر ہوئی تاروندی روندی حضرت دول آئی
یا حضرت میں بیٹی اپنی ڈٹھی اندر خواباں
سُن کر حال عذاباں والا بصری حسنؒ پیارا
اسے غم وچہ جدول انہا نون مدت کچھ وہائی
بصری حسنؒ بوراں اک آئیں اکھ مبارک لائی
کیا دیکھن یک سوہنی عورت صاحب حسنؒ جلالاں
زبور ہارسنگا زبستی عجب لباس دولے
دیکھ پہچان امام حسنؒ نون کہندی بول زبانی
میں ہاں اس عورت دی بیٹی اس بیٹی کی جانی
دیا تہاں روتاں تائیں اس نے عمل کما یا

تال محبت شوقوں ذوقوں پڑھ صلوات سنائی
پڑھ صلواتاں سُتی راتیں سُفنے رب دکھایا
وچہ عذاباں بکڑی جکڑی پادے سخت سترائیں
بھڑکن آتش بدن دولے جامے گدروں دولے
ڈٹھا جدول عذاب ربا ناڈر کے اکھ کھڑوئی
خدمت اندر حاضر ہو کے رو کر عرش سنائی
ڈاڈا ہی اکھی حال خراباں بکڑی وچہ عذاباں
سو گیا غم دی حالت اندر اوہ مقبول شہارا
آئی خوشی دکھا دن کارن رحمت پاک ربانی
فضل کرم تہیں سُفنے اندر قدرت رب دکھائی
کر دی ناز بہشتاں اندر زینت زیب کمالاں
موتیاں جڑیا تانج سریتے دُوروں چک دکھائے
میںوں تہاں کچھ تانا ہیں یا مقبول حقانی
بیہڑی بکدن پاس لساڈے روندی روندی آئی
سُفنے وچہ حوالا میراں اس نون رب دکھایا

حضرت حسنؑ کیا اس تیری حالت ہو سنائی
کہن لگی اس جیونکرا کے دسیا حال تسانوں
اپر اس تھیں پیچھے حلدی فضل عذار حسالوں
نال پیار درود نبیؐ دا پڑھیا اس ہک واری
قرآن وچ جو پکڑے آپ مومن سخت عذابوں

ہن کچھ ہو رہا تیرا کیونکر نعمت ر پائی
انہاں ذماں وچہ اولوں آہا سخت عذاب سالوں
آنکھیاں ہک مومن بندہ ساڈے گورستانوں
بخشیا گورستان تہاں فیضوں خالق باری
سجھے کارن نازل ہویا ایہ فرمان جنابوں

رَافِعُوا لَعْنًا عَنْهُمْ بِكَرَّةٍ صَلَواتُ هَذَا الرَّجُلِ

اٹھا دو عذاب ان سے اس شخص کے درود کی برکت سے

کر دیو دور عذاب انہاں تہیں حکم خدا فرمایا
جدایہ حکم الہی پنیچیا گورستان وچالے
او سے وقت فرشتے دوجے رحمت والے آئے
ساڈھے پنجو بخشے اس دن او گنہار نمالے
میں بھی وچہ آہناں آہی عورت بول سنایا
دیکھ بشارت حسنؑ ولی دی اگہری نیند پاری
اے مومن کر شیشے حاضر دلایاں کہیں والے
جانڈیاں جانڈیاں جدیگ ہی پڑھ صلوات سنایا
ہو کوئی آپ درود ہمیشہ پڑھ دا عمر تمسامی
اتنا شان درود پڑھن دا وچہ ریاض لیا پیا
ہک دن جبرائیلؑ اسالوں آایہ بات سنائی
اس دریا وچہ رہن ہمیشہ مچھیاں باجھہ شماراں
کیتا حکم انانے تہاں پاک خداوند سائیں
قدرت ربدی کئی شکاری کر تجویزاں تھکے
جے ناچار کدی کوئی مچھلی مچھ کسے دے آوے
اسے طور ازماون کارن کئی شکاری آون
واہ سبحان اللہ کیا درجہ شان درود گرامی
مچھیاں پڑھن درود نبیؐ تے پھاہی چہ نہ پھاسن

برکت الیں درود شریفوں جو اس شخص الایا
چھوڑ گئے سبھ او گنہاراں ملک عذاباں والے
نال محبت انہاں اسالوں نور لباس پہناے
برکت اول درود شریفوں حنت ملے ٹکانے
لی نجات عذاباں کولوں تا ایہ درجہ پایا
شان بیان درود شریفوں جگوچہ ہویا جاری
کیا کیا شان درود شریفوں تینوں رب کہاے
سارا گورستان خدا نے دوزخ کنوں بچایا
کویں نہ اسنوں رحمت فضلوں بخشے رب گرامی
صلے اللہ علیہ وسلم شاہ عربی فرمایا
ہک دریا کوہ قافوں اگے یا محبوب خدائی
پڑھن درود ساڈے آپر نال کمال پایاں
پڑھو درود حبیب میریتے پھر کوئی پکڑے ناپیں
اے پر اس دریاؤں کوئی مچھلی پکڑ نہ سکے
لو پے ہتھ ہو جاوون اسے مچھلی نکل سداے
مچھیاں مول نہ قابو آون لو پے ہو کر جادون
جس دے برکت پڑھنے والے پان نجات تہاں
بہرے مومن پڑھن ہمیشہ کویں نجات نہ پاسن

بیشک فضل امید اسانوں خالق دی سرکاروں
جس پر پڑھاں درود ہمیشہ آپ اوہ بختا دے
شوق زیارت پاک بنی دادلوچہ ہودے جینوں
دو تن مل ٹھنڈے اس لوں اٹھے لکھ دکھاواں

ملے نجات ہر سختی کو لوں حب محمدی پاروں !
کرے شفاعت روز قیامت پاک جمال کہاں
دنیا وہ جمال محمدی رب دکھاوے مینوں
نفسل آہوں سُننے اندر ملے حبیب سچاواں

عمل برائے حصول زیارت پیغمبر علیہ السلام

ابو ہریرہؓ نے روایت پاک بنی فرمائی
پس اوہ سچے صدق یقینوں ایگل دل وچ جانے
خواب اندر جو دیکھے مینوں سمجھے خواب حقانی
باہجہ رسولان ہر بندے دی شکل شیطان وٹاؤے
خاتمہ نیک کرے بس اس دامال ایمان سداؤے
بختے رب اس لوں تے ملے مایوڑ اسے تائیں
وقت نزع آسانی ہووے قبر عذاب پاوے
ہر جو دنیا آخر والے جتنے امر ضروری
اتنے کرم کماوے اس پر خالق سر جہنارا
اسے طور کتاباں اندر اہل علم سر ماوے

سُننے اندر جس لوں ساڈی صورت نظری آوے
بخشی آپ زیارت مینوں پاک حبیب ربانے
وہی خواب نہ سمجھے اسوں نا سمجھے شیطان
اپر شکل پیغمبر اس تھیں مول نہ بنیاں جاوے
کرے شفاعت سرور عالم جنت اندر جاوے
جے اوہ دونوں سلم ہوون پاوے جنت جاوے
دہشت ہول قیامت دے تپن من سلامت جاوے
فضلوں ہر اک حاجت اسدی کرے خداوند پوری
سُننے اندر ملے جہانوں پاک حبیب پیارا
حاضر کراں عبارت عربی من شک نہ لبیاوے

وَمَنْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَنَامِهِ فَلَهُ

اور جس نے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کو خواب میں تو اس کے لئے

حَسَنُ الثَّانِيَةِ وَلَهُ الشَّفَاعَةُ وَلَهُ الْجَنَّةُ وَيُغْفِرُ اللَّهُ لَهُ وَ

اچھا خاتمہ ہے اور شفاعت اور جنت اور بخشنے کا اللہ تعالیٰ اسکو اور

لَا بُؤْيُوهُ إِذَا كَانَ مُسْلِمًا وَيُهَوِّنُ عَلَيْهِ سَكَوَاتِ الْمَوْتِ

اسکے مال باپ کو اگر ہوں وہ دونوں مسلمان اور آسان کرے گا اس پر مشکلات موت کے

وَيَرْفَعُ عَنْهُ عَذَابَ الْقَبْرِ وَيُؤَمِّنُهُ مِنْ أَهْوَالِ الْقِيَامَةِ

اور اٹھاوے گا اس سے عذاب قبر کا اور امان دیگا اسکو گھبراہٹ قیامت سے

وَيَقْضِي حَوَائِجَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِطُفْئِهِ وَكَرَمِهِ

اور پوری کرے گا اس کی تمام حاجتیں دنیا اور آخرت کی اپنی ہر باری اور بخشش سے

وچ کتاب امام سیوطی ذکر مبارک لب یا
کر کے غسل جمعہ دی راتیں دلوں نقل لڈارے
پوری کرے مراد دے دی فضلوں حق تعالیٰ
اسے طور یک ہو طریقہ جو یہ روایت ہوئی
فاتحہ پچھے آیت کرسی اک اک وار لیا دے
بعد سلام درود نبیؐ لے نیچے دہ سے واری
سورۃ قدر جے روز جمعہ دے دہ سوار پڑھیے
اسے طور زیارت ہووے سورۃ کوثر پاروں
دہ سے وار درود اب پڑھنا اس بخش پچھے آئیا

جس نوں طلب یات ہووے زہری نے فرمایا
وہ سوواری فاتحہ پچھے نقل اخلاص پوکارے
اوسے راتیں مل سی اس نوں شاہ مدینے والا
رات جمعہ دی دور کتاں نقل جو پڑھی کوئی
بھی سورۃ اخلاص مبارک پندرہ وار لایے
اوسے ہفتیوں اندر اندر لے مراد پیاری
وہ چھیا تی پاک نبیؐ دی پاک زیارت کھتوے
دہ سووار جو روز جمعہ دے مومن پڑھے پیاروں
شیخ محمد نازلی صاحب آپ جو یہ آزمایا

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

ابی درود اور سلام نبیؐ ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور سردار محمد علیہ السلام کی آل پر

بَعْدَ كُلِّ مَعْلُومٍ لَّكَ

پہ شہار اپنی تمام مخلوقات کے

بھی سورۃ لایلاف جو مومن دہ سووار الہی
ہر درود یک کیسے تائیں نظر کتا بوں آئیا
وہ نوال ہمیشہ جو کوئی ایو صلوات الہی
رات جمعہ دی وٹو کر کے شرف زیارت پاسی
عبداللہ الحق محدث دہلوی حکم جو یہ فرمایا
انشاء اللہ سرور عالم پاک جہاں دکھاندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ كَمَا تَحِبُّ وَتَرْضَى

ابی درود اور سلام نبیؐ محمد علیہ السلام پر اور آپ کی آل پر جس طرح تو چاہتا ہے اور پسند کرتا ہے

اسے طور سعید عطاروں ہو ردعا اک آئی
بستر پاک جو مومن پڑھد سوندی واری
کرے قبول دعا اس دی نوں فضلوں خانیس
لکھ وکھا دعا وہ جلدی کارن مومن کھایاں
طلب حصول زیارت کارن جو انہاں فرمائی
سچی باہنہ سرمانے رکھ کے مانے نیند پیاری
نوالوں ملے حبیب پیار اسے عاشق تائیں
جیہڑے پڑھ کر مطلب پاسن تینوں عیال

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ وَجْهِكَ أَنْ تُرِيَنِي فِي

ابی سوال کرتا ہوں میں تجھ کو بطریق بزرگی تیری ذات بزرگ کے یہ کہ دکھا تجھ کو خواب

مَنَاجِي وَجْهِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُؤْيَا تَقَرُّ بِهِمَا

میں پھر مبارک آیت نبی محمد صلی اللہ علیہ وسلم کا ایسا دکھانا کہ ٹھنڈی کرے

عَلَيْهِ وَتُشْرِحُ بِهَا صُدْرِي وَتَجْمَعُ بِهَا شَمْلِي وَتَفْرَحُ بِهَا

تو اس سے آنکھ میری اور کھولے تو سینہ میرا اور جمع کرے تو کام آپر آگندہ میرا اور حل کرے تو شمل میری

كَرْبِي وَتَجْمَعُ بِهَا يَدَيَّ وَيَدُنْهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى

اور جمع کرے تو مجھ کو اور ان کو قیامت کے دن بلند درجوں میں

ثُمَّ لَا تَفْرُقُ بَيْنِي وَبَيْنَهُ أَبَدًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پھر نہ جدا کرے تو مجھ کو اور ان کو ہمیشہ لے بڑے رحم کرنے والے رحیموں کے

مور درود پاک روز جمعہ دے پڑھے تودہ کرداری
جیکر پہلے جمعے نہ اسنوں دیوے یار نظر آرا
ایو درود مبارک حیدر ذکر نواب رحم لیاندا
انشار اللہ پوری ہووے حاجت اُسدی تیری
پنج جمعہ تک حل کماوے ملے حبیب پیارا
کر کے نقل صدیق حق ہتیں عاجز نگہ و کماندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اے اے درود پیغمبر اور سلام (حضرت) محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) ہی آئی پر

مور درود پاک بہت عجائب ذکر صدیق لیاو
جو کوئی پڑھے ہمیشہ اسنوں شرف زیارت پاو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلَى

اے اے درود پیغمبر (صلی اللہ علیہ وسلم) کے روح پر رتوں میں اور درود پیغمبر

جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى قَابْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ

محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) کے جسم مبارک پر جسموں میں اور درود پیغمبر (صلی اللہ علیہ وسلم) کی قبر شریف پر قبروں میں

ایزوں ہو درود دینے بہت کتابیں لے
لیہ شرط اخلاص محبت ادبوں تا بعداری
غوث قطب تے دلی ربانے جو مقبول حضور بی
تا بعداری نہیں جو مومن اس دربار وکالے
قرب اٹھی قرب رسولی ہوں نصیب تنہا توں
باہجہ نبی دی تا بعداری کسے حضور نہ پائیہا
فانہوئی حکم سنائے پاک رسول ربانا
جو کر اسال وکہانی کرے رب دی فرمانداری
میری تا بعداری سبہنوں چہ دربار پوچاویے
نال جنائے سرور سونہا پاک جمال وکہاویے
باہجہ محبت تا بعداری حرص ربی ساری
سبھ لے پہلوں شرط محبت ادبوں کیستی پری
حال ہوئے قرب انہا توں وہ دربار ربانے
تا بعداری پاک نبی دی دلچہ شوق جنہا توں
جو ہٹا دعوئی کر کے والا دھکے کھاندا ہئیہا
لگا ساڑے لگو جے کر قرب حضور می پانا
ایزوں تہیں دکھاو کر کے میری تا بعداری
جو کوئی میرا رستہ پکڑے قرب اے اے اے

بیوں فرمانداری بدلے رب حبیب بنایا
 نالے رب محبوب بنائے اسوں میرے پارو
 مڑا ایو حکم سنائے اوہ سرور بنیاں دا
 سننے والیا سننے کارن کہوں کن دلیہ
 جان نہ دیوں کناں کو لوں بخشش آوازہ
 ہو محروم نہ اس دروازوں اینویں لشکھ سد ہائیں
 کیا کیا عجب عجب سوئے ملدے اس بزاروں
 دام پلے تے ویلا باقی گھر وچ چیر نہ کوئی
 دن پوئیاں چیزاں اٹھے وافر گہلیاں پیاں
 کیسا عجب سولا سودا بلدا ایں دوکانوں
 جیکر ایسا سستا سودا توں چھڑ جاسیں
 کر لے سودا کر لے سودا جانندی وار پیارے
 لعلیں بھٹیں ودھ حُب نبی دی جڑوں قدر پائے
 لعلیں نال جہان تمامی بھر کے کوئی لیاوے
 اوہ جنت رب وعدہ کیتا کارن تابعداراں
 اوہ جنت اوہ حور قصوراں بخشاں سیل بہانوں
 اوہ جنت اوہ باغ بہاراں کرساں تنہاں حوالے
 اوہ جنت اوہ نعمت میوے کہا دن اوہا پیارے
 اوہ جنت اوہ ٹھنڈیاں چھاواں شربت شہد پالے
 اوہ جنت اوہ موج بہاراں سوہنیاں مہمت ہوائیں
 اوہ جنت اوہ آچھے بنگلے سوہنے بالا خانے
 اوہ جنت اوہ سیر بہشتاں دائم اوہا کر سین
 اوہ جنت دینار اساد اوہا گنہ گستاہاں نون
 لے مومن کرا دے نبی دا پھر پیں تابعداری
 پڑھ صلواتاں تھرت آپر تابعداری پاروں

ایں حبیب بناواں سوں جو ساڈے دل نہ یا
 ہو جاو محبوب خدائے میر لو تاج دارو
 سیریاں تابعداراں تائیں رب محبوب بناندا
 کیسے بول پیارے لگدے اوس محبوب لے دے
 دتا کہوں خدائے فضلوں رحمت دا دروازہ
 جے بے قیمت یار و تیری سودا کیتی جائیں
 کر لے نیک پار پیارے سوہنے دے رباروں
 پھرتوں ستھوں خالی چلیوں کوتل عقل گیوئی
 ایہ بہتی لور جہانندی اوہ بھی تدھ نہ لیتاں
 اک پیسے دامت سو پیسہ فضل خدار جساروں
 پھر ایہ ویلا تھنہ اوسی گھر حاکے پچتا سیں
 مفتی لعل نہ جھوڑن جہڑے لعلائے دینارے
 حسدی پاروں جنت پاؤں فرماندار ربانے
 جنت دی اک شاخ برابر قیمت قدر پائے
 بخشاں سیں محمدیاں لوں صدقہ شاہ ابراہاں
 ادوں حُب حبیب میریدی کوچہ ہوگ جہانوں
 جہڑے حکم حبیب میرے دا ہوسن ملن والے
 تابعدار حبیب میرے دے جہڑے ہوسن سارے
 حاصل کرن طفیل جھڑ لوک نصیباں والے
 کراں نصیب حبیب پنڈے یاں صل مجاہد تائیں
 بخشاں سیں نہاتوں جہڑے تابعدار یگانے
 جہڑے آپر حبیب میرے دے بہت ہر دو بھجیں
 جہڑے حُب محمدی پاروں بہت پیار سا لوں
 تابعداری نالوں تباہوں کیہڑی چیز پیاری
 کل غلام الہی تینوں بخش ہون سرکاروں

نال درود حبیب پیارا جہات کرم دی پاندا | جو پڑھن درود نبی تے سن لے حال انہاندا

بیان تارک درود شریف

وچہ محتاج ذکر لیا یا سی ہک مومن کوئی
ہک راتیں اُس خوابے اندر ڈٹھا نی پیارا
جس پاسوں اوہ ترلا کر کے آکر حاضر ہووے
کرن نگاہ نہ اُس دی طرفے نہ دیدار دکھاوے
آخر مولانا چار نہایت کردا عرض منانا
حضرت کہیا تیرے اوپر خفگی مول نہ کاٹی
گردا عرض جو اُمت دچوں میں مسکین و چار
سنیال میں علما و اہل کولوں جو اُمت داسا میں
حضرت کہیا آہو بھائی اس وچہ شکست کوئی
جنتا کوئی اس اُٹے اُپر پڑھ صلوات سن اے
نال درود پچھاتی جائے اُمت اپنی مینوں
اتنی بات سنا کر حضرت صورت پاک چھپائی
بہت ہو یا شرمندہ عاجز روو کے پچھتاوے
سواری ہر روز وظیفہ اس صلوات کھٹھرا یا
ہک راتیں پھر سنے اندر کرم کیستار بعالی
نال محبت دلیر سوہنے خوش رخسار دکھایا
لے ہن اسال پچھاتا مینوں ہیں تول امت کی
پڑھ صلواتاں ساڈے اُپر نال ادب پہنچائیں
اے مومن کر دل نوں حاضر کچھ پیار نبی دا
جیکر شوق دلیو چہ تینوں پاواں قرب جھنور می
ہر حالت نوچہ پاک نبی دا ادب دلیو چہ پائیں
سن ہک ہو عجائب تینوں ذکر سنایا جاوے

پڑھے درود نہ حضرت اُپر سستی غالب ہوئی
کر کے کنڈ کھلوتا اُس ول پاک حبیب شہارا
اوسے پاسوں سرور عالم پاسا موڑ کھلووے
جس پاسوں اوہ حاضر ہووے حضرت مکھ بھنواوے
ہے کجہ خفگی میرے اُپر یا محسوب رہانا
اپر اسال پچھاتا ناہیں کون کوئی توں بھائی
کویں نہ تسین پچھالوں مینوں یا حضرت سردارا
مالواں تالوں ودھ پچھانے اُمت اپنی تائیں
اپر نال درود اسالوں بہت محبت ہوئی
اتنا اسین پچھانا اس لوں حکم نبی فرماوے
کدی درود نہ پچھاتا تیرا پس پچھاتا مینوں
دیکھ اشارہ اس تے تائیں جاگ شتابی آئی
اس تھیں پچھے حضرت اُپر نت درود الادے
نال محبت ہو قربانی ادبوں سیس جھکایا
جس زیارت حسن جمالوں دتی یار و کھالی
کر شفقت سردار دو عالم ایہ فرمان سنایا
روز قیامت انشا اللہ کراں شفاعت چری
ترک نہ کریں درود پیارا آخر مردیاں تائیں
ہو جا خادم دلوں بجالوں کر کے صاف عقیدا
پڑھ صلواتاں حضرت اُپر جے نہیں چاہندا دوری
لے دبی تھیں بلک رہانے پاوے نہ سرائیں
جوں وایت شیخ محمد جامع وچہ لیاوے

ہک دن جبرائیل پیارا پاس نبی دے آ گیا
یا حضرت ہک بات عجائب نظری آئی مینوں
تا پھر جبرائیل فرشتہ کہوں بیان سناندا
سنیا ہک آوازہ دروں یا مقبول رہانا
سن آواز گیرے ہو کے جد میں جد میں جہاتی پئی
اگے ایو فرشتہ بکدن ڈٹھا وجہ آسماناں
ستر ہزاراں اس دے اگے خادم ملک آگہی
حدایہ لول پڑھے تبجھاں منہ تھیں سانس نکالے
اوہا فرشتہ ڈٹھا اس دن آپر پاراں رونا
دیکھ مینوں اوہ اکہن لگالے جبریل پیارے
میں بچھیا جو تیرے کولوں کی گستاخی ہوئی
کہن لگا کی دساں تینوں جو میں جرم کما یا
بیٹھاساں میں کرسی آپر ذکر زبانون جاری
اس ویلے میں کرسی آپر بیٹھا رہیا اٹھائیں
ڈکٹر شغل وچہ رد ہارہیا اٹھنا یا دنہ آ گیا
ٹٹے کھنبہ تمامی میرے طاقت رہی نہ کوئی
جبرائیل عکے حد مینوں اس ایہ حال سنایا
کیتا عرض سوال شتابی پیش خداوند سائیں
ہو یا حکم جناب اکہوں تا ایہ بخشیا جاوے
تا پھر اس فرشتے ادیوں پڑھ صلوات پوچانی
او سے ویلے پیدا ہوئے اس دے کنبہ دوبارا
یا حضرت ایہ شان تا ڈا جبرائیل بتا دے
ملکاں نوں جد اتنی گل تھیں آوے قہر رہتا
لے ادبی محبوب اپنے دی بندے نوں نہیں ہاندی
کر کے خاص حبیب اس پیدا ہک کوئی ادب گواہے

بعد سلاموں خدمت اندر کے عرض سنایا
حضرت کیا دس پیارے جو کج معلم سینوں
یا حضرت کوہ قافوں بکدن میں لنگھیا جاندا
جیوں کوئی ڈاڈا سمیت نانا روئے در درنجانا
ڈٹھا ہک فرشتہ عاجز رو کرے دوہائی
کرسی آپر بیٹھا ہو یا اندر شوکت شانناں
اتنی عزت غلٹ اسدنی وجہ اسماناں آہی
ہر ہر ساہ نفس پیدا ہون ملک عبادت والے
ٹٹے کھنبہ تمامی اسدے رورو عاجز ہوندا
کرے شفاعت میرے کارن خالق دی سرکارے
کس گلوں رب پڑیا تینوں کیہرا جرم کیتوئی
جس راہیں سردار بنی نوں رب معراج کرایا
میرے کولوں لنگھی آ کے حضرت دی سواری
ناکجہ اٹھ تو اس فتح کیتی سرور عالم تائیں
غیرت ربدی کرسی اتوں دھرتی تے ٹپکایا
حضرت دی بے ادبی پاروں ایہ کجہ حالت ہوئی
دیکھ نہانا عاجز مینوں رحم نہایت آ یا
یار بخش معافی فقلوں اس جزدے تائیں
جیکر آپر حبیب میرے دے پڑھ صلوات پوچاوے
بخشیار ب تصور حضوروں تزت معافی پائی
پونچیا اپنے منصب آپر لول درود پیارا
جو بے ادب نبی دا ہوئے کوں نہ پڑیا جاوے
کر بے ادبی خیریں جاوے کون انسان نہانا
کوں پسند خدا نوں دے لے ادبی نبیاں دی
بھاویں ملک مقرب ہوئے کوں سلامت جاوے

پکڑیا جائے قہر عذالوں ہوئے تنگ و چار
 کرے تہ طلب معافی جہ تک پڑھ صلوات پیڑوں
 سن انساناں بے فرماناں بے عقلا نادانا
 ہو جا فرماندار نبی دانا کر بے فرمانی
 ایہ دوزخ جو دنیا والا بیفرمانیوں ڈھیسوے
 توں جاتا جو کافر مشرک بے فرمان ہو کالے
 جیکر اصلی حال نہاں دانتیوں رب دکھائے
 جیہڑیاں جال عیشاں خوشیاں دوزخ ول لجاو
 ایہ پرتیوں معلّم ناپیں اصلی حال انہاں دا
 پڑھ سورۃ النکم وچوں او غافل انجسانا
 رب فرماوے دنیا حرصوں ایسے غافل ہوئے
 کثرت مالوں تے اولادوں ایسار بھلایا
 جیکر کدی یعنی علموں اصل نتیجہ پاو
 جنہاں مکر دیو الے ہو کے سانوں تسان بھلایا
 پر اس گل دی ایسے تسانوں سمجھ نہ آوے کائی
 پیش عدالت ہر ہر نعمت جس دن بھی جائے
 اسان تسانوں نعمتاں دتیاں کارن شکر گزاری
 دنیا حرص تسائے تائیں کیستا پکڑ دیو انہ
 کر چالان جہنم دے دل دکھاں اسیر نہاں نوں
 جہمیاد اپلاں والی ختم گزشتہ ہوئی
 بھاری نعمت دنیا اندر کارن اہل ایماناں
 کر کے قدر جو اس نعمت دی کر سن شکر گزاری
 روز قیامت کے قصوروں جے اوہ پکڑ جادون
 کرن اپیل شفاعت والی حضرت آپ انہاندی
 انسا کر مکاوون حضرت مسکارن تابع داراں

بابچہ طفیل حبیب محمد کون چوڑا دن صہارا
 تہ تک لے نجات نہ اسنوں خالق دی سرکاروں
 بے فرمان نبی دا ہو کے کوں سلامت جانا
 بیفرمانی پاک نبی دی دوزخ دوہیں جہانی
 جیکر عقل تیرے وچہ ہوئے تا اوہ معلّم بھیسوے
 دنیا وچہ آسودہ بندے بدعت مشرکاں والے
 پھر ایہ ایسا گندارتیوں کدی خیال نہ آوے
 دوزخ بھیسوے کہٹ نہ ہوون نا آرام دکھاو
 ڈھٹے بابچہ یقین نہ آوے رب صاحب فرماندا
 کیوں کر دنیا داراں کارن آیا حکم ربانا
 قبر راں تیک نہ ہوش سنبھالی او سے اندر موئے
 او سے اندر فانی ہو گئے مرناں یاد نہ آسیا
 دولت مال اولاد نامی دوزخ نظری آوون
 ہوش کر دتا اینوں سچو دوزخ کھاوون آسیا
 اصل نتیجہ معلّم ہوسی جدوں قیامت آئی
 اس دن خبر تسانوں ہوسی ہوش تداہیں آوے
 تسان اسادی کرنا شکری چوڑی فرمانداری
 بمقدراں نوں کھلا تگیندا دوزخ بندی خانہ
 دنیا وچہ اپیل کرن دانیں خیال جنہاتوں
 اس بھیسوے بعد اپیل کسے دی سنی نہ جاسی کوئی
 حضرت پاک حبیب محمد رحمت گل بہاناں
 نال محبت دلوں بجائوں پکڑن تا بیداری
 سرور عالم آپ انہاتوں وچہ دربار چوڑا دن
 پیش عدالت حاضر ہوسی جسدن مسل تنہاندی
 سجدے اندر طلب کرین بخشش او گنہاراں

کر منظور اپلی شفاعت حکم کرے رب تعالیٰ
سن خوشخبری سرور عالم سجدے تھیں سرچون
جیڑے عامی دوزخ اندر ہوں سرائیں پائے
جا کر آپ انہا توں حضرت دوزخ کنوں نکالیں
دنیا تھیں جو بدعت شرکوں ہو کر پاک سد ہائے
نال شفاعت سرور عالم سجدے بند چوڑا سن
وچہ بہشت پوچا دن جس دم اپنی امت ساری
ہو تھو وعدہ نال اسادے دنیا وچہ فرمایا
وچہ سورۃ الفتحی مبارک ایہ وعدہ آئے
اے محبوب بار و قیامت جدوں آٹھایا جاسیں
کر سال ذکر مفصل اس دا جنار ب کرائیا
روز قیامت ہدایہ وعدہ پورا کیستہ جاوے
راضی ہیں ہن سادے تجھے حق تعالیٰ
میں راضی ہن تیرے آپر فضلاں والیا سائیں
کتنی شفقت امت کارن پاک بنی سروردی
جو کج شان حبیب اپنے دا خالق پاک بنایا
اول تھیں تا آخر جتنا پاک **کلام الہی**
اک اک سورۃ اک اک آیت اک اک حرف تمامی
کوئی نہیں ایسی سورۃ آیت وچہ قرآن پیارے
ہر صورت تہیں نظری آئے صورت اس دلیری
ایسی اظہر کل اس ہووے صفت جہانندی
واجب انسانا غریباں کارن ایہوشکر گذاری
کرے نصیب خداوند عالم ہر مومن کے تائیں

اسیں پیل نہ موڑاں تیری جیوں توں دیں راضی
عاجز او گنہاراں تائیں مولا تھیں بخشاؤں
اتنی شفقت سرور عالم کر سن آپر انہا ندے
ساری امت اپنی تائیں لے لے نام سنبھالیں
دوزخ تہیں نکلن سارے صرمت بنی ربائے
اپنے نال رلا کے سیھ نوں جنت وچہ لیجاسن
کھن ہن میں راضی ہو یا رب خالق باری
اج اوہ وعدہ پورا ہو گیا فضلوں بار خدا یا
کر کے کرم حبیب اپنے نوں پاک خدا فرمائے
اتنی کراں عنایت تیتھے توں راضی ہو جاسیں
انشاء اللہ پر جس ویلے موقعہ خیر میں آئیہا
نال شفاعت سرور عالم کل امت بکشاوے
تا پھر اگوں بول سناوے شاہ مینے والا
امت میری جنت بہتی کل مراداں پائیاں
روح بیان نہ کیتی جائے سید خیر بشر دی
وچہ قرآن مفصل اس دا ذکر خدا فرمایا
سارا شان بنی دے اندر ویلوے صاف گوہی
سبہ د وچوں ثابت ہووے شان رسول گرامی
جس دے وچوں شان بنی دا جلوہ چکے مارے
ہر یک آیت کرے ہدایت طرف بنی سروردی
بندہ عاجز کی کر سکے صفت بیان انہاندی
پڑھ صلوات ہمیشہ اسدی کریے تابع داری
سنے پذیر فقیر مولف ہوں قبول تائیں

وَعَابَرِ الْوَقْفِ سُرُورَهُ وَاشْرَيفِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ

آہی درود بیچ ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور بارے سردار

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

محمد علیہ السلام کی آل پر اور برکت اور سلام

آٹھ مہینے ہوں مولا اگے سر سجدے وچہ دھرتوں
بول دعائیں عاجز ہو کے رو رہا ہوں بھرتوں
میں عاجز کمزور طاقت پر ہیں طاقت رتوں
میں مسکین کافی کافی غالب رب اکبر توں
میرے وچہ نہ خوبی کوئی پر ہیں کارگر توں
تہنروں خالی میں منہ کالی کاٹل بل تہنروں
میں پرواز نہ جاناں یارب پر عاجز پروردگار توں
میں بے برکت فضل تیرے بن عالیشان توں
مینوں خبر نہ کوئی یارب صاحب علم خبر توں
کر دے شاعر عاجز آپر اپنی خاص مہر توں
اوہ محبوب پیارا تیرا دالی بڑھ توں
لکھاں میں غنیمت تھی دی بے لکھوا میں پر توں
اوسے شمس تھی اپنے واسدہ نور اور توں
کر دے حکم زبان میری نوں ہو بشارت دہر توں
جیکر اپنی رحمت دالی بھالیں بک نظر توں
پار کریں اس منزل چوں اپنے نال امر توں
کر آسان اوسے دی برکت جو مشکل ہر ہر توں
بخش محبت کاٹل سس میلیں اوہ دلبر توں
کزیں شفیق اساد او با شافع روز حشر توں
ایہ چکول دعا میری دانال فضل دے بھرتوں

چم زمین نیازاں والی ادبوں سجدہ کرتوں
یارب میرے آنسو قطرے کر دے لعل گہر توں
بخش حضوروں طاقت مینوں کر دے در اور توں
دے کر غلبہ اپنی طرفوں کہوں کرم داد توں
آپے خویاں بخشش مینوں ہر خوبی دا گھر توں
بھر دے علم ہر حق میں میرا ماہر اتے اندر توں
کر امداد کافی تائیں لاوے فضلوں پر توں
پارکت تحریر میری وچہ بخشش آپ آخر توں
کھول معارف آپ جنابوں بخشش شرح صدر توں
بخش کلام اپنی دیاں سمجھاں صدقہ خیر بشر توں
بخش رسائی اس دے پاروں اندر ذکر دہر توں
شمس عرب دے جلوں اسوں کر دے جلوہ گر توں
روشن کر دے سینہ میرا دانگوں تسل قدر توں
بحر معانی اندر در توں چھسلی دانگوں تر توں
یک پل اندر کریں بیٹے ہیں ایسا رہبر توں
کہیں ساتھ حبیب پیارا پاک بتی سرور توں
دور بٹائیں ہر منزل دے سارے خون خطر توں
دین اسدے پر کہیں ماریں کریں فراخ قبر توں
پائیں خیر مینوں ہر خیروں دور کریں ہر شر توں
ما تو فیقی لا ا لا باللہ حامی شام حشر توں

سستی کتابیں ملنے کا پتہ حاجی ملک غلام محمد اینڈ سنز ناہران کتب بازار کشمیری لاہور

خلاصہ سورۃ واسطیٰ وزمانہ بعثت حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم

احمد ان نے خریفان لائق واحد پاک تعالیٰ
دنیا اندر کھیلایا جس دم کفر شرک گمراہیاں
روز بروز ترقی پائی اُس دے نور اجالے
جیوں جیوں بوند آسمان سے عرب نورانی
دن دن غلبہ بخشیا اسوں فضل خالق میں
وچہ سورۃ واسطیٰ دے اسد ذکر اپہ فرمایا
توں اوہ شمس نہیں جو تینوں خلل زوال پہنچے
اول نالوں آخر حالت بہتر ہو سی تیری
دیکھ اوہ حالت پہلی اپنی حد توں جلو چہ آریا
اسے طور زیادہ گول دیاں ترقی بھاری
ایہو خلاصہ ایہ سورۃ دا جو میں آکھ سنایا
ہن کجہ آکھ سناواں تینوں ٹڈیوں بکڑیوں والا
اُس تھیں گے ملک عرب کیا کجہ حالت نہ تھی
سخت زمین پہاڑ عربی چیز نہ جے کوئی
بارش باہجہ نہ پانی لکھے وکن تہیاں میں
کل پہاڑ او جڑ ویرانہ جنگل بار دوائے
اہل عرب و حال نہ کوئی ڈاٹھا بٹا گنڈا
دبند و کارا نہیر غباروں کا نکال چڑیاں
طرح طرح دیاں و ہم پرستیاں دل تھیں گہریاں
بھیناں اتے بھراواں اندر شہاں لڑیاں ہویاں
لڑیل بھڑوں عزنی قوماں ٹول نہ آریاں ہویاں
دانگ زنبیاں و دھوڑھ کھاوون بھر وچ دیتاں

جس نے بھیجا رہبر سوسنا اچیاں شاہاں والا
اُس دے شمس نورانی آکے کیتیاں دوڑیاں
چھپدے گئے زمیں دے بٹھیں زسیا میاں
توں توں نیواں سٹیار بے کفر انہیر جہانی
ایویں غالب بوند اچسی روز قیامت تا میں
اے محبوبا دن دن تیرا کرساں شان سوا یا
دانگ منھی دے روشن رہی جو دن تیرا آدے
تیری خاطر جو شان اندر سد اغایت میری
تھوڑے عرصے اندر تینوں کیا کیا رنگ دکھایا
جو جاسیں توں راضی تھے کسے خداوند باری
کے تفصیل سنا ساں اسدی جے رب کرم کمایا
جد دنیا دچہ ظاہر ہوا شمس رسالت والا
رب نہ ٹول دکھائے تینوں منگ بنا دھلی
کدی نہ سبزی اہیں دکھائی کھیتی کدی ہوئی
نا خوش آب ہوا تھوں دی ناچکیاں خوشبوں
یا پھر رکھ بھوراں دن ککر کنڈیاں اتے
فاقم مستی بت پرستی گھر گھر ٹھا کر دوارہ
کفر شرک لے چاروں طرف سنا گناں میں
بریاں سماں بد چالال حدوں بڑیاں ہویاں
حیواناں یاں انساناں توں زمانیاں ہویاں
سخت طبیعت سخت مزاجاں واپریاں لڑیاں
خونی اتے فساد کی ظالم آدم نور بلا میں

درہ گل تھیں آپس اندر اتنا شور و دماؤں
 گل ملکاں وچ مندا نہاندی ایسی مشہور تھی
 لٹن مارن کسب انہاں دادا کو چور لوٹیرے
 جھڑیاں بیٹیاں مار گواؤں خوب جوایاں پاروں
 فخر تکریم کٹر چاؤر لکھیا دورا نہاں دا
 جوڑے فریب تے غیبت چلی سی دستور انہاں دا
 ظلم تعصب غصہ کینہ سی مشہور انہاں دا
 شیشہ دین ایمان چھوکا ہو گیا چور انہاں دا
 ہو گیا خلق احسان مروت سب کا فور انہاں دا
 سر خوبی تھیں ظاہر باطن سی بے نور انہاں دا
 دیاں راتیں پیشہ آما فشق مجور انہاں دا
 بریڈیاں تے گھرا بییاں تے دھماں پٹیاں
 کل عرب دی ایہو حالت سارا ملک ویرانہ
 جو چاہندے موچرن کر نیلے خطرہ خوف نہ کوئی
 نہ کوئی ہیا وچ نہاندے نبی مڈرادن والا
 حضرت اسمعیل پیغمبر جد الدار سکدایا
 جیروں جمالت تے مٹا ہی عدوں لنگہ سداہالی
 ابوبیس پیار دی دے دل ابر کرم دا آریا
 جتھے جتھے پانی آسا اپنا ہر ہر جانیس
 نیک انگوریاں پیدا ہویاں کرم کیتار بوالی

کئی سیراں خون ہو جادوں لڑوں باز نہ آدن
 مندی قوم انہاندے ورگی ہو رہے ہو سی کوئی
 جوئے باز شرابی زانی شہوت غفلت گہیرے
 زندہ دفن کرن وچ قبریں ڈرن نہ تہر قہاروں
 وچ شمار حساب نہ آئے کبر عزور انہاں دا
 جمل حماقت تھیں کم ہو یا عقل شعور انہاں دا
 قہر غضب تھیں تنہا ہو یا سخت تندور انہاں دا
 کفر شرک وچ ڈبا ہو یا سیرا پورا انہاں دا
 دیر عداوت حسدوں بخلوں دل بھر پورا انہاں دا
 سیر بریائی اندر ناہا کھم قصور انہاں دا
 کجہ نہ بچھ پینیر فقیروں ایہ مذکور انہاں دا
 بنی نہ ہرگز آیا کوئی صدیاں بیت وایاں
 وحشیاں وانگوں لوگ نامی گذریا بہت زماہ
 نا کوئی کچھن پرتن والا شوخی غالب ہوئی
 نہ کوئی مرسل رب دی طرفوں حکم سناؤں والا
 اس تھیں مکے اندر نبی نہ کوئی آریا
 غیرت رحمت رب پیچیدی جو شاں اندر آئی
 سوہنا بدل رحمت والا مکے آتہ دسایا
 کردتا سر سبز خدا نے کل زمیناں تائیں
 رحمت بارش بھج عرب دی خشکی سبھ نکالی

۱۷ کتب تاریخ و تفاسیر میں تحت آیت اِذَا كُنْتُمْ اَعْدَاءُ کے زمانہ جاہلیت کے عربوں کا حال لکھا ہے کہ اس وقت
 ایسے مندی اور جنگجوؤں تھے کہ ایک شخص کا اونٹ کھیت میں چلا گیا کھیت دالی عورت نے اسے مارا۔ اونٹ والے نے
 عورت کی چھاتی کاٹ ڈالی۔ اسی بات پر ۶۹۲ء سے ۶۳۲ء تک لڑائی برابر جاری رہی۔ اول یہ لڑائی بنی بکر اور بنی
 تغلب میں ہوئی شروع ہوئی۔ مگر رفتہ رفتہ تمام عرب کے قبیلے اس میں شریک ہو گئے۔ یہاں تک کہ ابتدا
 سے آخر تک ستر ہزار آدمی مارا گیا۔ اور اسی طرح کئی واقعات مشہور ہیں +

حضرت آمنہؑ دے گھر چڑھیا چن رسالت والا :
 بنی محمد رحمت عالم قدم مبارک پایا ،
 کرسیاں ذکر تولد والا اگے چل کے سارا
 جاکن لگے بھاگ عرب دے غفلت والی خوابوں
 نال سعادت بدلن لگے روزِ نخست والے
 کفر شرک لاوارث ہو کے لبتر جھاڑ اٹھا دے
 ہر مہیاں نے گمراہیاں ٹکوں نس سدھاون
 بہتی مدت کہے اندر تیرساں سورج اودھانی
 بہتا عرصہ بیت اللہ تے تیرساں قیقہہ پایا
 بیت پرستی ٹھا کر مستی کبھیوں پکڑ نکالے
 شمس ہدایت قمر ولایت کرن نگار و شنایاں
 حضرت ابراہیمؑ پیارا دوست رب اکبر دا ،
 عیسےؑ بچے مبشرِ حیدمی گئے بشارت دیندے
 ادھ محبوب پیارا رب دا کے اندر آئیا
 نیک دریا تے نیک نہینہ نیک دھاڑا لوری
 دنیا اندر ظاہر ہویا سورج رحمت والا
 فکر پیاسی شیطان تائیں ڈگے بت موکالے
 ڈھائیں مارا بلیس نکالے سروچہ مٹی پانی ،
 اے نہ شمس ہدایت والے اپنی تاب و کھائی
 چن مبارک روزیاں والاد سے اے ایانا
 چالی برس چن عرب دے کبرقعے وچہ ننگھائے
 طرف پہاڑاں غاراں اندر جا کر دار و شنایاں
 چالی سال ہوئی جدآ کے عمر مبارک پوری
 غارِ حرا تھیں برکت والا چشمہ ہویا جاری
 جبرائیلؑ جناب اکہوں گوشے اندر آئیا

ہو گیا دور انہیں جس تھیں کفر ضلالت والا
 دیکھتی کفر شرک دے روک گواہ آئیا
 بچے کرفضلوں حامی ہویا خالق سر جہارا
 جیہا رب جگا دن والا اپنی پاک جنابوں
 ہر ظلمت نوں نذر آہی دیسی دیس نکالے
 کرفیقہ توحید ربانی اپنا تخت و چہاوے
 نیک کھایاں تے بھلیاں سکھ آں جہاون
 تھوڑے روز بے ہن باقی شامت نیڑے آئی
 کرے دل نکالن والا وارث اس دا آئیا
 حق پرستی قابض ہو کے اپنا حق سنبھالے
 سے برساں نہیں اگے جسدیاں جگوچہ خیراں یاں
 جس دی خاطر مولا گئے گیس دعائیں کر دا
 آمد حضرت احمدؑ والی پہلوں گئے سنبھدے
 گھر عبد اللہؑ پیدا ہویا مائی آمنہ جابا
 دار سوار نورانی ویلے ہویا کرم حضور کے
 مشرق مغرب روشن جس تھیں کیتا حق تعالی
 ٹٹ گئے آج سہ اسادے جال فریاں والے
 تختوں ڈگ ہویا بجالا شامت میری آئی
 ہو چلی قیاب اگیرے رات ضلالت والی
 اکدوں مست پھرن پے روز کر کے مال غانا
 مخفی طور حجاباں اندر چلے پاک و کھائے
 بہت پسند بنی نوں آون گوشے تے تنہایاں
 گنگبٹ کبول خلاق تائیں بخشیا جلوہ لوری
 بھر بھر پیالے ہمت والے پیتے خلقت ساری
 سوہنا تاج رسالت والا حضرت نوں پہنایا

لے چٹا ہن ظاہر ہو کے کرچا نن چو فیرے
 بول سنا توحید الہی وچہ تمام لوکایاں !
 مینوں رب رسول بنایا خاتم کل رسولان
 وحی الہی پاک نئی دل اینویں آوے جائے
 سن کر حکم الہی حضرت کیو لیا گہنہ نورانی
 شمس رسالت پرے وچوں کڈیاں کن شعا میں
 چڑھکے آپہ پہاڑ صفا دے گجیا شیر رانا
 جد امجد امیر قوماں تائیں کیستابل آوازہ
 سنکر لوک ہوئے سبہ حاضر خدمت وچہ گرمی
 سبناں کیا اجنک تیرا عیب نہ ڈٹھا کوئی
 چھوٹی عمروں من تک تیری اسیں صلاقت جانا
 حضرت کیا جیلر مینوں صادق تسیں پچا نو
 ہے یک وقت تساڈے آپر ایسا آون والا
 جواوہ وقت مصیبت والا ابہ تساڈے آوے
 کر لو اس تہیں پہلے اپنا بندوبست بھراؤ
 سنو قریشو اول ہوس تہیں اپنا آپ سنبھالو
 رِجِی رَسُولَ اللّٰہِ اِلَیْکُمْ پاک بنی مفر بابا
 کر آگاہ سنا دال سمجھنوں میں قربان رہا نا
 میں مامور خدا دی طرفوں امر سنا دن آیا
 میں راہبر گمراہاں تائیں راہ دکھا دن آیا
 میں اس اشد واحد دی توحید سکھان آیا
 میں مجبور حقیقی دنوں حق بتا دن آیا
 سنو قریشو دنیا اندر میں کس آون آیا
 میں ہک سچا مذہب جلوچہ ہاں پھیلا دن آیا
 میں ہک بھاری آفت کوں تسانچ دن آیا

دیکھ جمال نبوت تیرا ہون دورا ہن سیرے
 بھاجرٹ کھا کے کٹڈ وکھا دن کفر شرک بریایاں
 دین الہی دسو جا کے بے دیناں جھولاں !
 اسیں ہمیشہ حامی تیرے حکم خدا فرماوے
 لوکاں نوں دکھلا دن لگے پاک جمال ختانی
 ہک دن سدا بولایا حضرت یکتے والیاں تائیں
 آؤ لو کو سنو نصیحت جس نے جنت جانا
 آؤ لو کو کھلا لات دل رحمت دار روازہ
 حضرت کیا کیونکر مینوں جانوں تسیں تمامی
 نا کوئی سنبھا جھوٹیرے تہیں جتنی عمر اں ہوئی
 بڑا ملین تے صادق مینوں تکتے وچہ پچا نا
 تا پھر من بھی بات میری نوں بالکل جھوٹ نہ جانو
 جس دی خبر سنا دن مینوں بھیجیا حق تھا لے
 چھرا سویلے کوئی کسے دا چارہ پیش نہ جاوے
 ویلے سراسر آفت کوں ہوش کر دیج جباؤ
 ہک خدا نوں واحد مینوں ولدے شرک نکالو
 میں ہک رب دامرل ہو کے طرف تساڈی آیا
 من لومینوں رسل رب دا جس نے جنت جانا
 میں پیغمبر مولا لے پیغام پوچھا دن آیا
 میں اس سچے مولا دلیل سدا بولا دن آیا
 میں ایہ کفر شرک دیاں رسماں ترک کر اوں آیا
 میں دنیا بھیس باطل والا نام مٹا دن آیا
 بت چھوڑا دن آیا تے میں رب پوچھا دن آیا
 جتنے جھوٹے مذہب اگلے دور مٹا دن آیا
 دوزخ کوں سمجھ لوکاں دی جان چھوڑا دن آیا

وچو دلاندے غطت ربی میں ٹھلاون آیا
 میں اُستاد تساڈا بن کے درس دلا دن آیا
 میں ہاں ہک تدریخ خدا تال ڈراون آیا
 جو کوئی میرے آکھے لگ کے پورا عمل کماسی
 کرن روایت جدا یہ حضرت کر تسلیخ سنائی
 کافر مشرک لوک عرب دے جاہل سخت پورا نے
 یو دادے پڑا دے ہرگز بنی نہ ڈھٹا کوئی
 ڈاڈا اور پاجانا انہاں حضرت دا فرمانا
 شمس رسالت شمس ہدایت جد کدھے چمکائے
 جہنماں کدی نہ ڈھٹا چانن سو لیج والے نوروں
 راتاں والیاں جانوراں نوں دے لذت آدے
 وچہ انہیرے کفر شرک دے عمراں جہناں لنگھیاں
 لگے کہن تمامی کافر سرور عالم تائیں
 جو کجہ ہور سانوں کہیں سبھ کجہ کران آمتا
 کہے ابولیب بھتیجا میرا ہو گیا ایہ دیوانہ
 چلوشتابی نسو اسدی سنو کلام نہ کافی
 نیچے سال نبوت تچھے ایہ گل واقعہ ہوئی
 ایپر بعض سلیم الفطرت نیک نصیب جہناں دے
 پہلے روز خدیجہ کبریٰ کل مومنناں دی مالی
 اس تھیں تچھے حیدر صفدر غالب بشیر ربانا
 چھوٹی عمر اں حضرت استوں اپنے نال رلایا
 اس تھیں بعد ایمان لیا یازید غلام پیارا
 نال بنی دے زید ولی دی ایہ محبت آبی
 شام دلوں ایہ وکدا وکدا پاس بنی دے آیا
 مدت پچھوں آیا اس داحارث باپ پیارا

غیر خدا دی غطت والا تخم اٹھاون آیا
 سبھ لوکاں لوں ہک اشدا سبق پڑھاون آیا
 اتے بشیر ہشتاں ذی خوشخبر سناون آیا
 جنت دے وچہ داخل ہوئی خوشخبر طرف نہ جاسی
 دل دیوچہ قریشاں تائیں ڈاڈی غیرت آئی
 دین اسلام نبوت دالا نام نہ کوئی جانے
 حث پرستی صنڈاں اندر عمر گزشتہ ہوئی
 چکدڑاں لوں سوچ والا نور نہ ہرگز بھانا
 آٹوا کہیں میٹ شتابی نہٹھے دور بچائے
 دیکھا چانک جلوہ اسدا اٹھتے ہون دوروں
 نال انہیرے جال جہنما دی چانن کدی نہ بھائے
 موتوں تلخ انہاں دے کارن ایہ جلوئے وشنایاں
 بساں سانوں ایساں باتاں پھیر نہ کدی سنائیں
 ایپر ہک رسالت تیری ہرگز اسپیں نہ مناں
 چھڈ کے مذہب یو دادے داسا تھیں یو یا بگاد
 ایہو جہیاں باتاں کر کے قوم تمام نانی
 دشمن ہو گئے کافر سارے دوست رہیا نہ کوئی
 دیکھ نظائے حضرت آپر رہے ایمان لیاں دے
 نور نبوت دیکھ نی داسی ایمان لیائی
 ایسے نامالغ لوکاں ہا حضرت آپر دکانا
 بعد خدیجہ حضرت آپر ایہ ایمان لیا
 جنوں حضرت بیٹا سدن کہلا نیک ستارا
 جیون کروچہ تارخ کتا ہاں رادی دین گوہی
 حضرت اسوں بیٹا اپنا کر آزاد بنایا
 وچہ تلاشاں عاجز ہو کے پونتا آن وچارا

نال محبت ملیا رو کر زید پیار سے تائیں
 ڈھکی جہدوں محبت اس دی پاک جلیب اتی
 نال محبت زید ولی نول ایہ فرمان سنایا
 جے توں چاہیں شوق پیاروں نال ملے جانا
 تا پھر زید گزارے عرضاں پیش حضور گرامی
 میں نہیں جاندا نال پردے یا محبوب سچاواں
 بھاویں میں ناچیز و چار عاجز کسے نہ مل دا
 بے منظور جدائی مینوں باپ پیارے والی
 آفرمل کر رخصت کیتا باپ پیارے تائیں
 اچھے نہ شمس رسالت والے جگ چہ چائن لایا
 جان پھر نور نبوت والے آکیتی روشنائی
 تزجیا مومن نال بتی دے رلیا ایہو یگانہ
 اس بھٹیں پکھے ابو بکرہ نول رب بخشی روشنائی
 پیش نبوت سفنہ ڈٹھا حکم خدا رحمت نول
 مکے دے وچہ گھر گھر اندر کیستا او دن سارا
 پھر اوہ لکڑے آپس اندر ہو کے جمع تمامی
 اٹھ شتابی ابو بکرہ نے نیکیت تادروازہ
 ولکیہ نظارہ ابو بکرہ دی کہسلی نیکیت پیاری
 سنیاں ہک یہودی کوئی خواباں سن حوالا
 کہے یہودی تیرے تائیں خواب نکئی آئی
 مدت کچھوں پھر ہک ملیا راہب ہور سبانا
 ابو بکرہ پھر اسے اگے ایہو خواب سنائی
 مکے وچہ ہک ظاہر ہوسی رب دانہی پیارا
 او ہوچن مبارک سوہنا گھر گھر چائن لائے
 ہور گھراں وچہ قدر فقیرے کرسی امد وشنائی

منہ سرچم لگایا سینے لگا دین دعائیں
 رحمت عالم نول اس پاروں ڈاڈ ہی رحمت آئی
 عاجز ہو کے باپ پیارا مینوں ملن آئی
 بخشاں اسیاں جازت مینوں کہے رسول مر بانا
 بابل دی سرداریوں مینوں بہتہ راہو غلامی
 قدام اندر رکھو مینوں خدمت سدا کماواں
 تال بھی لکھ دتاں جے دتاں جوڑیاں اندر لدا
 ایپر چھوڑ نہ سکال ہرگز ایہ دروازہ عالی
 آپ ہمیشہ خدمت کارن رہیا زید اتھ تائیں
 نیک نصیبال زید ہوراں نول پہلوں آن بہایا
 بعد علی تھیں زید پیارے شمع ایمان جگائی
 نال ایمان منور ہویا سارا دولت خانہ !
 ولکیہ بشارت مولیٰ طرؤں تزت پدایت پائی
 لکڑے ہو کے چن مبارک ڈوک پیار آسمانوں
 نور اسے تہیں روشن ہویا جتنا مکہ سارا
 ابو بکرہ دے گھر آدڑیا ثابت چن گرامی
 نور نور ہویا گھر سارا چائن بے اندازہ !
 شام دلایت سفر اندر ایہ ڈھکی حالت ساری
 ابو بکرہ نے دسیا اسنوں جا کر سمجھ حوالا
 کجہ تعبیر نہ ہوئے اسدی دہمی خواب بنائی
 نام مجبور اسدن اس دا عالم مرد سبانا
 سن کر راہب آکھن لگا خواب عجائب آئی
 جس دانور ہدایت والا گھر گھر کرے پارا
 گھر تیرا سمجھ اسے نوروں روشن کیتا جاے
 ایپر گھر تیرے وچہ اسدی ساری دولت آئی

اُس نال لیا کے قرب وزیری پاسیں
 سُکر اچھے بیر دے وچہ ابو بکر نے پانی
 ایویں ہو رہی کئی بشارتاں اسنوں رب دکھایاں
 کئی نشان دکھائے اسنوں پہلے حق تعالیٰ
 اُس جردوں نبوت دوائے حضرت بول سنا یا
 کرن روایت سرور عالم جردوں نبوت پانی
 جاں پھر سفروں داپس آیا لوکاں بیت پھچھایا
 آکھے مینوں سرل کر کے بھیجا خالق سائیں
 اسے طور شکایت بہتی کیستی رل ستریاں
 ایپر حضرت ابو بکرہ نوں جردوں زیارت ہوئی
 نا کجہ اثر مخالف لوکاں دل اس دے پر پائیا
 ملیا نرت صدیقی درجہ صد قنادی پاروں
 بکھل ح تھیں پہلا مومن ہے ایہ گنیاں جاندا
 زید غلام تے خیر صفا زور خستہ سیکہ مائی
 باجھہ آہناں تھیں دو جامومن اچھے نہ ہو یا کوئی
 کل امت نہیں پہلا نمبر لے گیا ایہو پیارا
 سعد وقاص تے عہد الرحمن پھر ایمان لیاے
 بہتی کوشش دین نبی وچہ ابو بکرہ زور مائی
 کئی غلام آزاد کرا کے حضرت طرٹ لیا ندے
 غیراں وچوں سبھ تھیں دل ایہو ایمان لیا یا
 مروا صل نہ اگے استہیں مومن ہو یا کوئی
 حضرت کہیا پہلوں ہو کوئی چنگا کم کر نیدا
 جتنے لوک انہاں تھیں تیکھے اس پر عمل کھا دن

اُس تھیں بعد خلیفہ اس دا تو ہاں بنایا جاسیں
 اچھے حضرت ظاہر ہوئے رب ایہ خواب کمانی
 ویکھ تھامی ابو بکرہ نے دل اپنے وچہ پایاں
 ہو سی اور محبوب پیارا ایسیاں صفتاں والا
 ابو بکرہ کجہ عذر نہ کیستا تارت ایمان لیا یا
 آسویلے بھی سفر کسے وچہ ابو بکرہ سی بھائی
 تیں تھیں تیکھے شخص فلا نے دعویٰ ہووٹ بنایا
 کر لے ادبی برا لائے بتاں ساڈیاں تائیں
 طرح طرح دیاں قوم قریشاں آگھڑیاں تندریاں
 ویکھ پکھاتا یار پیارا شہبہ نہ رہ گیا کوئی
 اَمَّا صَدَقْنَا کجہ کے کلمہ بول سنا یا
 چوتھا مومن شامل ہو یا رحمت فضل غفاروں
 غیراں وچوں اول اس تھیں کسے یان نہ آندا
 تنے اپنے کھر دے بنلے جہناں ہدایت پانی
 سب تھیں اول ابو بکرہ نوں خاص ہدایت ہوئی
 اسے پاروں مومن ہو یا شہادۂ عثمان سہارا
 ایویں ہو رہی رے دوست اپنے نال رلاے
 بتے لوکاں اس دے پاروں خاص ہدایت پانی
 کئی ایل ہو اس دی پاروں ہے ہدایت پاندے
 پہلوں ایہو نہ بنیاں سبھ نوں راہ دکھایا
 اسے ایہ رسم الہی سُنّت جاری ہوئی
 یا کوئی ایویں سبھ تھیں دل مندی رسم کد میندا
 چنگے کم دے لگن یا مندے دل جادون

جتنا عیب ثواب انہاں دا پاؤں کر لے والے
 اتنا عیب ثواب انہاں توں جہناں طریق نکالے

مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ

جس نے جاری کیا اسلام میں طریقہ اچھا اسکے لئے ثواب ہے دنیا اور ثواب اُن کا

بِهَا مِنْ بَعْدٍ مَنْ غَيْرُهَا أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهَا هُمْ شَيْئٌ

جنہوں نے عمل کیا اس پر نیچے اس کے بغیر اس کے کہ گھٹا یا جائے اُن کے ثوابوں میں سے کچھ

وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ

اور جس نے جاری کیا اسلام میں کوئی برا طریقہ اس پر ہے گناہ

وِزْرٌ لَهُ وَزَرْمٌ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدٍ مَنْ غَيْرُهَا أَنْ

اپنا اور اُن لوگوں کا جنہوں نے عمل کیا اس پر نیچے اس کے بغیر اس کے

يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهَا هُمْ شَيْئٌ

کہ کم کیا جائے اُن کے گناہوں سے کچھ

ملے ثواب ہمیشہ اس لوں جو کوئی عمل کماوے

سبہ لوکاں والے علیحدہ روز قیامت تائیں

سمجھ لوں اجر برابر ملے سی اوہ بھی اتنا پاسی

ختنے لوک ہوون اس پر نیچے عمل کماون والے

باقی سمجھ لوکاں کے بدلے ملن دکھہ سزائیں

عتنی پاون کرنے والے اتنی اوہ بھی پاوے

اس ختنیں بعد اسلام لیائی عتنی امت ساری

جس پہلوں طریقہ دنیا وچ چلایا !

کل صحابہ انصار مجاہد مجاہد بھالے

کل شہید صدیق تے صالح نیکو کاریاں

غوث قطب تے زاہد عابد نیک حضور

حافظ لوک کلام اللہ کے ہوو جو حاجی سارے

سبہادرجہ ابو بکرؓ لوں بخشیا خالق میں

ختنے آپ تمام متامی صالح عمل کماون

اتنادرجہ ابو بکرؓ وارحمت فضل غفاروں

جو کوئی چٹکا کم نکالے نیک طریق چلاوے

اپنا اجر علیحدہ اس لوں بخشے خالق سائیں

اپر کچھ ثواب اپنا نذر ب نہ مول گھٹا سی

ایویں جو کوئی وچ اسلامے مندی رسم نکالے

اپنی ملے سزا علیحدہ اس بندے تائیں

اپر کچھ سزا اپنا ندی گھٹ نہ کیتی جاوے

ابو بکرؓ اسلامی سنت جگ وچ کیتی جاری

کر و حساب ہن درجہ اسدا کیا کجہ رب بنا یا

اس ختنیں بعد اسلام لیائے ہوو جو مومن سارے

کل امام تمام مجدد ہوو جو ولی ربانے

کل نقیہ محدث جیہڑے عالم فاضل نوری

ہوو تمام جو اہل کرامت نیک خداوے پیارے

ایویں جو جو چٹکے بندے روز قیامت تائیں

ختنے مومن دنیا اندر دین اسلام لیاون

جتنا اجر ثواب اپنا نتوں بخش ہووے سرکاروں

ایسا درجہ بخشے جس نون خالق سر جہنارا
 درجہ شان صدیق اکبر وچ حساب نہ آئیا
 بڑے بڑے سردار قریشی کیر غوراں والے
 دیکھ اطاعت ابو بکر نہ دی بہت ایمان لیا
 لے پر جد تک عمر تہا درنا ایمان لیا نذا
 چھپ کر پڑھن نمازاں سبھے مومن دیکھ سارے
 جدا ایمان لیا لے کوئی نال بنی سرور دے
 طرح طرح تکلیفان یوں اہل ایمان تائیں
 ابو جہل سردار کفاراں افسر لے ایمان
 بھارا دشمن پاک بنی دا اوہ مرد و دم کالا
 کرے ہمیشہ کھیلٹی اپنی کافراں نون پھرا لے
 کرن روایت ہک دن انبویں بیٹھا مجلس لائی
 اسے مجلس کول کسے نے اوٹھ ہک ذبح کرایا
 کہن پھر مجلس اندرا وہ مرد و دم حرامی
 جیہڑا یہ غلاظت لے کے طرف محمد جاوے
 عتبہ نام شرارتی بھارا ابی مغیط دا حبایا
 لیکر اوچھر حلدی او حقول ٹریا اوہ منہ کالا
 گروں ہور تیرے موزی ویکھن کارن ہانے
 خون آلودہ اوچھر گندہ نال غلاظت بھریا
 میں قربان حبیب خدا دے جد ایہ حالت پائی
 پڑھ تسبیحاں صبروں شکروں بولن حمد ربانا
 کافر کھلے تماشا ویکھن مارن مچ دوالے
 بن مسود کہے دوروں ویکھاں کھلا اہناتوں
 بیسی ادس نہانے اندر غلبہ بہت آہناں دا
 آخر جنت خالون تائیں خبر کسے پو سچائی

کیوں ایمان نہ ہوئے اسدا کل امت تہیں بھارا
 ہر کوئی مومن ہون لگا جدا ایمان لیا یا
 بڑے بڑے متبکر مشرک فسق فجوراں والے
 جدا وہ حضرت دے لڑکے رب اصحاب بنائے
 تہ تک جو کوئی مومن ہوندا خوف نہایت کہاندا
 کافراں کولوں ڈردا کوئی آچا دم نہ مارے
 کافراں نون جدا معلوم ہوئے بہت شرارت کرے
 خود حضرت سردار بنی نون دیند سخت ایذا میں
 وچہ قریشیاں انبویں جو نوکر شیطاناں ناناں
 دلوں بجالوں نال بنی دے ویر کماون والا
 کر منصوبے پاک بنی نون تکلیفان پونچا وے
 قوم قریش کفاراں والی اپنے پاس بہائی
 خون آلودہ اوچھرا دس دا ابو جہل منگوا لیا
 یے کوئی ساڈے اندر ایسا مرد بہادر نامی
 جدا وہ سجدے اندر ہوئے اسدے اپرو گاوے
 اس ایہ ٹوکر لعنت والا سر اپنے نے چایا
 پڑھن نماز بلیت اللہ اندر پاک حبیب تعالیٰ
 آخر جاں پھر سجدہ کیستا پاک حبیب ربانے
 دوڑ شتابی اس منہ کالے حضرت او پر دہریا
 وچ عبادت مولا اگے ڈاڈ ہی لذت آئی
 سجدے تھیں سرول نہ چایا کتنا وقت دہانا
 اتنا تہن ہک دوسے تے ڈگ ڈگ پون موکا لے
 اوہ تہن میں روون جو گا موڑے کون تنہا توں
 مومن تھوڑے کافر بیتے چارہ پیش نہ جاندا
 سن کے حال شانہرا دی روندی روندی آئی

اچھا لڑکوں دروازے آلوں کیتا عمر نہ آوازہ
 بھی حضرت سردار دوعالم دین دنی دے سائیں
 ہو یا جہدوں نصیب عہدوں پاک جمال حقانی
 جد تک شمع مبارک کولوں دور ہے پروانہ
 جو بیلے پھر شمع مبارک جلوہ پاک و کھائے
 عمر نہ ولی بھی رہیا جد تک دور نہی سرداروں
 جاں پھر رب حبیب اپنے داخلہ خاص و کھایا
 نا اودہ طاقت قوت بہت نا اودہ رہی دلیری
 کفر شرک اودہ خودی دلیری دور تنہا می ہوئی
 ایسا زعب پیاد لبر دا چھٹ گیا کنبن دارا
 ہو قربان بنی دے اگے گردن بیٹھ جھکا ٹی
 سرور عالم پیکر عہدوں سینے نال لگایا
 کمال دیدہ سیتی پارس ایسی لاگ لگائی
 نا اودہ عمر نہ شکل عمر نہ دی نا اودہ رمیا عقیدہ
 شمس ضیاؤں روشن ہو یا سوہنا چند اجالا
 رقم دے گھر بیٹھے آہے اُس دن نبی گرامی
 کیتی عرض بنی دے اگے حضرت عمر نہ پیارے
 حضرت کہیا اگے تیں تھیں آہے سہ اتالی
 عمر نہ کہیا پھر عجب تماشا یا محبوب ربانے
 ظاہر کرن تباں می پوجا بت پرست موکا لے
 دے یو حکم اُنہا دے تائیں ہن کچھ خوف نہ کھان
 کچھ پرواہ نہ کرن دی با جھوں ذات الہی
 جدا اصحاباں عمر نہ ولی دباں سنیاں ایہ تقریراں
 اخرا و تھوں عمر نہ بہادر کہے دے ول آئیا
 سچے پاسے پاک بنی دے سی بو بکر نہ پیارا

پڑہ اسم اللہ حضرت عہدے کہوں دتا دروازہ
 استقبالوں باہر آ کے ملے عمر نہ دے تائیں
 دیکھ زیارت چھل نہ سکیا زرت ہو یا قربانی
 تہ تک انبیاء موحاں اندر مست پھرے دیوانہ
 پھر قربان ہوون دے با جھوں بات نہ کوئی آوے
 تہ تک مان غرور دے وچ آ یا با جھ شماروں
 مان غرور جوانی والا جاندا تھلے نہ آیا
 کرے دلیلاں حضرت اگے کیا کچھ ہستی میری
 اودہ تلوار اودہ قتل ارادہ یاد نہ رہ گیا کوئی
 ڈک پی تلوار عمر نہ دی ڈٹھا جہدوں پیارا
 منہ تھیں کلمہ بول سنایا ہو رکلام نہ کافی
 جتنا ظاہر باطن اُس دا شیشے وانگ بنایا
 پاک پل اندر عمر نہ ولی دی کا یا پلٹ و کھائی
 دشمن کنوں بنایا بت لے دوست پاک بنی دا
 کر گیا نور و نور تمامی عکس پیارے والا
 اندر چھپ کے کرن عبادت جو اصحاب تمامی
 کتنے مومن نال تسارے ہن تک رلے سارے
 ہن توں رلیوں نال تسارے پوے ہو گئی چلے
 چھپدے پھرین عبادت کارن اہل سلام خانے
 اندر روڑ کے کرن عبادت رہوں پوچھن والے
 ظاہر کرن عبادت ربی دین اسلام پھیلا دن
 عہدہ تسارے سنگی ہو یا جس دی دہشت آئی
 نال خوشی دے اللہ اکبر بول کہیاں بکیراں
 سن اصحاباں پاک بنی توں اپنے نال لیا لیا
 کھتے پاسے حضرت عمر نہ اگے علی سہارا

اُس دے اگے عمرہ بہادر لایا بنی گرامی
 کر کے صفایا جماعت دانٹوں نکلے شوکتوں
 پہلا دن ایہ ہونٹاں تائیں خالق پاک و کبسا
 اگے اگے عمرہ بہادر تیغ نکالی ہوئی
 رستے اندر کہندا جاوے حضرت عمرہ پیارا
 میں ہاں عمرہ بہادر مینوں جو جانے سو جانے
 جسوں محکم بہت میری نیرے کدی آوے
 سنو قریش جلدی کر کے دین اسلام لیاؤ
 نہیں تہاں کرو یقین تمامی جے میں ہتھ اٹھایا
 کراں لحاظ نہ مول کسے دا گردن پڑمڑاں
 سن آوازہ عمرہ دلی دا کافر ہر گئے سارے
 لے گیا فکر نمایاں تائیں سخت مصیبت ہوئی
 جو غم اسادے اندر آہا دیر بے والا
 زندا ہو گیا شہر کفر دا گھر گھر پنے سیا پے
 کرن تعجب کافر سارے حالت ویکھ عمرہ دی
 آکھن اج محمد ایسا جادو کوئی چلا لیا
 گیا شکار پیسا دن کارن کر کے عسما تیار
 خبرے کی کر لیا محمد آوے سخت حیرانی
 کرن روایت ابوہل نے کافر کجہ چھراے
 شاہ علی تے عمرہ بہادر کھچ لیاں تلواراں
 مگرے دوڑیا عمرہ بہادر ہک موزی نوں پھڑیا
 اکھاں دی وجہ چو بہا دی کے اگل عمرہ نگہانی
 آہر مل کافراں اسوں سندھ حال چھوڑا لیا
 جا پہنچے بیت اللہ اندر مومن ریدے پیارے
 اگے جیڑے مشرک اوٹھے ورن نہ ہرگز دیے

پچھے پچھے پاک بنی دے ہور اصحاب تمام
 رستے وجہ بلند تکیاں کہندے بول زبانوں
 جس دن ظاہر گلیاں اندر کلمہ بول سنایا
 ایہ شہادت دیندی جاوے سامنے آوے کوئی
 میں ہاں عمرہ بہادر جس نوں جانے مکہ سارا
 نہیں تہاں دیکھ لوئے اج مینوں چلی رخ پھالے
 اپر جسوں خبر نہ ہووے اج آکے ازمائے
 تابعدار بنی دے ہو کے کلمہ بول سناؤ
 اسے تیغوں مارا ڈاساں جو کوئی اگے آ گیا
 جے میں تیغ و سادون لگا کافر ہک نہ چھوڑاں
 نالچہ آوے نالچہ جاوے ڈر کے ننھے سارے
 اج اسادی مکے اندر عزت رہی نہ کوئی
 اُس بھی اج ایمان لیا نہ چھوڑ کفر دا چالا
 مر گئے پچڑے کفر شرک دے دین کرے پالے
 ماری عقل حیرانی اندر کفروں اہل کفر دی
 پل وجہ سراپنے دادیری تابعدار بنایا
 اپر الٹا پچا ہی اندر پچا تھا آپ شکاری
 جانی دشمن جس دے اگے ہو گیا دوست جانی
 رڑے بل دے عمرہ دلی نے حملہ کر کے آئے
 دہشت کھا کے ننھے موزی بھاج پئی مڑاں
 پکڑا دتا ناکستا اسوں سینے پر چڑھیا
 مارے سد کفراں تائیں کردا حال دوہائی
 اس تھیں پچھے عمرہ دے نیرے کوئی نہ آ لیا
 پڑھ تکیاں حال ہوئے مولا دے دربارے
 دیکھ عسما نوں کبے دچوں ننھے بت چھوڑ دیے

ظاہر طور عبادت آسدن کیستی شاہ ابراہاں
 اچھی بانگ عبادت ظاہر شروع اُسے دن ہوئی
 تن دن پہلے حضرت حمزہ دین اسلام لیا یا
 حجابہ دو توں مسلم ہوئے تھسا زور کفر دا
 ابن عباس کے جوئے عسکر ایمان لیا تھ
 ادھی ہو گئی قوم اساڈی اسد نکھرن پاروں
 ابن اسحاق کے جد حضرت عسکر اسلام لیا یا
 نال انہانے سرور عالم بہت سہولت پائی
 اتنا خوف عمر دا آمارا وی ذکر لیا وے
 نظر اٹھا کر اُس سے دلوں دیکھ نہ سک دا کوئی
 بن مسعود کے رب اپنی رحمت کرے تنہا توں
 اُس تھیں پہلے ساڈے تائیں اتی طاقت تائیں
 جس وئے پھر عمر بہادر کلمہ بول سنایا
 پڑھی نازا ساں پھر اوتھے رل کے نال انہانے
 نال عمر دے ظاہر ہو یا دین اسلام گرامی
 لکھل ہوئی اصحاباں تائیں سنے رسول پیارے
 مشرک ابو جہل سکاتھی دچہ دچہ غصہ کر دے
 روز بروز اسلامی قوت آن ترقی پائی
 جیوں جیوں ربح آچا ہوئے اپنی تاب دیکھا وے
 سن سن خبراں آسوں پاسوں لوک تیرے آون
 مکے وچ رت فضل کرم تہیں نوزی شمع جگائی
 نوز بنی ادیاں دھماں پیاں ہر ہر شہر گرامیں
 دودوں دوروں عاشق ہو کے آجھڑ دے پڑانے
 فارس روم کے عیشہ توڑی جا پتے چمکائے
 سارا عالم روشن ہو یا جس دے نور انواروں

پڑھی ناز پشی دی اوتھے سنے پیاریاں یاراں
 عمرہ جدوں ایمان لیا یا جہا کار مہیا نہ کوئی
 چوتھے دن پھر عمر بہادر کلمہ بول سنایا
 لے گیا عرب کفاراں اُپر حمزہ دے اتے عمرہ دا
 مشرک آکھن آج ایہ ساڈا لک تر وڑی جاندا
 اتنا سخت افسوس نہانوں ہو یا بابجہ شماروں
 نالے حضرت حمزہ دے صاحب دین رسولی پائیا
 بہت آرام ہو یا اوہ اگلی تنگی رب و بخائی
 جیکوئی اپنی چیز کتھائیں عمرہ ایوئیں چھڈ جاوے
 بھاویں آپ نہ حاضر ہووے ایسی دہشت ہوئی
 عمرہ جدو کا مومن ہو یا عزت ملی اسانوں
 ایہ جو کہے پاس کھلو کے پڑھاں ناراہی
 نال قریشاں لڑکے سانوں کہے پاس لیا یا
 اس تھیں بعد عبادت رب دی ظاہر ہے کھانے
 عمرہ جدوں اسلام لیا یا فتح ہوئی اسلامی
 پڑھن نازاں ظاہر جا کے مولا دے دربارے
 اپیر خوف عجم دے پاروں ہوڑ نہ سکن ڈردے
 دن دن شمس سالت والے آکڑھی روشنائی
 چائن دیکھ انہیریاں چوں خلقت دوری آوے
 قسمت والے چائن پادوں روشن ہونہ جاوے
 ابو جہل ابولب جیہانوں گھروچہ نظر نہ آئی
 گھروچہ دیو نظر نہ آوے قوم نابینا تائیں
 دیکھ انہانوں کہن دیوالے جو خود آپ دیوانے
 غفلت خواہوں اچے نہ جاگے بوقت دے مارے
 کیا اک نخت مبارک اُس دی نظر پئی اخباروں

خبر شمع اجالا جس نے کیا چالیں اس تک غاروں میں
 اگر دین و سما کی محفل میں لولاک لسا کا شور نہ ہو
 جو فلسفیوں سے کہل نہ سکا اور نکتہ وردوں سے حل ہوا
 وہ جنس نہیں بیان جسے لے آئیں دکان فلسفہ سے
 ہیں کر نہیں یک ہی شعل کی بوجہ و عمرہ عثمان و علی
 ساتھ نبی سے عمرہ بہادر جاں رب پاک رلایا
 دن دن دین رسول اشردیاں آکھڑیاں گلزاراں
 بھوراں نول خوشبو پھلاں دی کرے محط دروں
 بھونڈاں نول کچھ اثر نہ کرے سوئے رنگ پھلانڈے
 پاوے قدر پھلاں دابلبل صاف دماغ الی
 دیوے مزہ تننگاں تائیں لاط چراغاں والی
 باجھ ہدایت کہار نہ کوئی دل دیاں داغاں والی
 سرور عالم رحمت ہو کر دنیا اندر آئے
 نیک زمیناں بارش فضلوں سبز پوشاکاں یوں
 ایپر چھڑیاں شور زمیناں مڈھوں سڑیاں یوں
 جتنی بارش پے انہاں پر فائدہ کچھ نہ ہوئے
 اسے طور کفار کے دے جو بد بخت ازل دے
 رحمت بارش چاروں طرف گل پھل آن نکالے
 دم دم پاک حبیب ربانار ب دے حکم سدا دے
 سن سن وعظ نصیباں والے بھیجے بھیجے سمجھیں دے
 اٹا شور و دباون اپر کمر اں پھرن کیندے
 بجاویں مول نہاندی کوئی پیش نہ جاوے کوئی
 سرور عالم وحدت ربی لوکانوں سکھلاون
 حضرت اکہن بت نہ پوچھو رب کے بنوں پیارے

اک روز جملکنے والی بھتی سب دنیا کے درباروں میں
 یہ رنگ ہو گاراوں میں یہ نور نہ ہو ستباروں میں
 وہ راز اک کملی والے نے بتلادیا چند اشاروں میں
 ڈھونڈھے سیلیگی قائل کو وہ قرآن کے سیپاروں میں
 ہم مرتبہ ہیں یاران نبی کچھ فرق نہیں ان چاروں میں
 اس نہیں پیچھے باغ محمدی و دنا رنگ لیا لیا
 دور و راز گیاں خوشبو میں دانگوں چیت بہاراں
 دورے آون صدقے جادون جلوہ پان حنفیوں
 گدغلاطت نال ہمیشہ بند دماغ جنہاں دے
 کرجاں نول کد لذت دیوے محبت باغاں والی
 کدی نہ ڈھٹی کول شمع دے مجلس اغاں والی
 کہو جی باہجہ شناخت ناہیں اہل سراغاں والی
 سوہنی بارش رحمت والی اپنے نال لیا لے
 نیک انگوریاں پیدا ہو یاں تانے رنگ لیا یاں
 کداوہ نیک انگوریاں پیدا کدہن کڈ آون خوشبو یاں
 اٹا شور زیادہ ابھرے کلر اٹھ کھلو وے
 ویکھ ترقی دین نبی دی رہن دے دھچکل دے
 بھونڈاں دانک پھرن بے قسمت بند ماغاں والے
 ابو جہل دے ٹولے تائیں بات پسند نہ آوے
 بد بختاں نول اثر نہ ہووے دانگوں شور میں دے
 راتیں ہال خلاف نبی دے گوٹیاں رہن گنبدے
 پھر بھی صندوق باز نہ آون رسم شریاں ہوئی
 ایپر شرک بت نہ چھوڑن نامولا دل آون
 بت اکے بت پوچھن والے دوشخ حاسن سائے

کافر کہن بتاں دی پوجا اسیں نہ مول چھوڑ بندے
 اسیں اناندارستہ چھڈ کے کیوں تیر لول داں
 بڑے بڑے سردار قریشی مکے اندر ہوئے
 بڑے بڑے اقبالاں والے مالکیاں دے سائیں
 ہتھال وچ توں جھیاں پلپلاں ساڈے وچ ہو یا
 معلّم مینوں حالت اپنی جیوں تہہ پرورش پائی !
 حضرت اکھن خوبی میری بے کر نہیں بچپانوں
 مینوں رب رسول بنایا خاتم کل رسولان
 کل خلقت تھیں ودہ میرے پر کرم کیتا رب باری
 اوہ عزت اوہ دولت مینوں رب عطا فرمائی
 اپر شامت کفر انہاں سمجھ نہ آوے کوئی
 ظالم والی دولت آپر ہوئے نظر جہاں دی
 اوہ حبس اوہ منصب جیہڑے سرور عالم پائے
 کوئی نبی نہ ڈٹھا انہاں نا ڈٹھا پو دادے
 ایہ یک بات انہاں تائیں بہت انوکھی جالے
 نہ کوئی فوج فرشتیاں والی اپنے نال لیا لیا
 نا کوئی اسکے قبضے اندر باغ بھوراں والا
 نا پھر کدی خدا دی طرفے ڈٹھا ہرگز حباندا
 انیویں بن بن نبی اسانوں اپنے حکم مناوے
 آج تک سانوں بتاں کوں کسے نہ روک بٹایا
 حضرت اکہن میں ہتیں اگے کئی پیغمبر آئے
 میں بھی وانگ انہاں تھے آیا لوں نہ جانوں مینوں
 اسیں نہ تینوں مرسل منال نا پیغمبر جانال
 جتنے وڈوڈیرے ساڈے ٹھاکر گئے پوجیدے
 حضرت اکہن ایہو ٹھاکر جوتیں جہاں لوں

پیو دادے پو دادے سارے مر گئے بت پوجیدے
 تہہ تہہ پیو دادے داندیب چھوڑ گواواں !
 وڈیاں وڈیاں عمران لے بت پوجیدے مرنے
 کسے نہ من تک بتاں کوں یا ساڈے تائیں
 آج من آپوں وڈیاں تائیں متیں دین کہلویا
 ساڈے نالوں ودہ تیرے وچ کیا خوبی وڈیاں
 پھر کجہ میریاں باتاں آپر ہرگز شک نہ آوے
 رب دادیں سکھاوےن آئی بے دیناں مجھو لاں
 دوہاں جہاناں اندر مینوں رب کجی سرداری
 جیہڑی دوہاں جہاناں اندر ہوری کسے نہ پائی
 کیا کجہ عزت پاک نبی لوں بخش حضور دینی
 باطن توڑی پہنچ نہ سکے ہرگز عقل انہاں دی
 پیو دادے تھیں کدی اناتوں سنتے وچ نہ آئے
 کیا جان اوہ کیو نہ ہونے مرسل پاک خدا دے
 بیٹھا بیٹھا ساڈے وچوں مرسل بن گیا آلے
 نا کوئی دولت مال خزانہ ودہ اسان تھیں پائیا
 سوہنیاں مٹھیاں ہنراں والا سبز انگوراں والا
 نا اسماں آپر چڑھ کے سانوں ایہ دکھلا ندا !
 بت نہ پوجو بت نہ پوجو انیویں کھلا دباوے
 من ایہ لوں پیغمبر ہو یا بت چھوڑا دن مہیا
 جہاں اگے بت چھوڑاے رب دے حکم سنائے
 کافر اکھن قسم تیاں دی مرض کوئی پے تینوں
 تیرے آکے چھوڑاں میں نہ ہب اسیں پوزاناں
 آج من تیرے آکے لگ کے کیونکر اسیں چھوڑے
 دوزخ دا ایہ بالن من کھر سن نال تسانوں

ایہ گل سن کے کافراں تائیں اٹھا غصہ آوے
جیکر باز آوے اس گول بہتر ہے اس تائیں
پہلے دن تھیں بندے آئے کافر ایوڈراوے
ایہ پرانہاں ڈراویاں والا کیہ ترخوت انہاں توں
دم دم نصرت پاک بے دی شامل لہنہاں دے
پورا دلوں یقین ہمیشہ سرور عالم تائیں
جو کج حکم خدا فرماوے خوفِ رحمان آتاوے
مولا باجہوں ہو رکے داحضرت خوف نہ کہاں
کافر لکھ کرن تجویزاں دیون لکھ ڈراوے
جتنا زور اٹھاندا آہا جیسے کر کرتکے

دیکھو ساڈیاں دیوتیاں نوں گالیں کھڑا سناوے
نہیں تائیں نہ ڈرساں ہرگز کرساں مارا زائیں
کرساں قتل محمد تائیں بے کرباز نہ آوے
میں ہاں آپ تساڈا سنگی آکھے رب جہان توں
کس دی طاقت غالب ہووے لڑکے نال نہاں دے
ہر دشمن تے غالب مینوں کرسی اٹھساں
بیشک فضلوں پوکے کرسی دے اپنے سارے
جو بیدھر مک خلافت تائیں رب دے حکم سناون
مت ایہ حکم سناون کولوں کسے طرح رہیاوے
ایہ شرح محمدی تائیں مول بجھانہ سکے

مخالفتِ اندلسانی کفار حضرت ابراہیم علیہ السلام

بھیں اول کافروکاں ایہ تجویہ برائی
لچ اچکے گندے منڈے مگر نبی دے لاون
کرن مخول مزاحاں ٹھٹھے مارن کھج دوالے
ہر منکر دا ایہو طریقہ جد کوئی مرسل آوے
بے دنیاں نوں بھاون ناہیں ہرگز حکم ریاں لے
کزن شرارت کول انہاں دے شور سناو جگا ون
ل بنیاں دے وقت شریاں اینوں شور بجائے

جتھے حضرت وعظ سناون پاون شور دوہائی
حضرت جدوں قرآن سناون لکے شور مچا ون
سنن نہ دیون وعظ کیوں بیفرمان موکا لے
یا کوئی عالم دین جتھے وعظ کلام سناوے
کر شیطانی مجلس اندر پاون خلل دھنکا لے
ٹھٹھے اٹے مخول بنا کے مجلس نور گواون
مڑھ قدیموں ہرسل نوں ٹھٹھے ہوندے آئے

يَحْسِرَةُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ

افسوس ہے بندوں پر کہ ہیں آیا ان کے پاس کوئی (یہی ایسا رسول کر علیہ السلام)

رَسُولِ الْاَلَاكَانِ فِيْ يَسْتَهْزِءُونَ

جس کے ساتھ انہوں نے ٹھٹھا نہ کیا ہو رہیں ہنس رہے

جو کوئی ساڈا مرسل آیا ٹھٹھا انہاں نہ آیا
ہے افسوس ایہ ہر منکر دی مڑھوں عادت ہوئی
ہوون لوک مخالفت اس دے ایہ مڑھوں دا چالا

ہے افسوس ایہ بندیاں اپر رب صاحب فرمایا
ٹھٹھے باجہ رسول اساڈا انہاں نہ چھوڑیا کوئی
جد کوئی رب دی طرفوں آیا حکم سناون والا

رب فرماتے سب نبیاندے دشمن ہونے آئے
 اس کے اندر حکمت رب دی قدرت بھید حقانی
 جد کوئی بنی نبوت والا دعویٰ بول سنا
 اک اکلا دوست رب دا کر آواز پکارے
 دم دم کرن شکایت اُس دی گھر گھر گلا سنا
 اپر رب صداقت اُس دی ایسی کہول دکھاندا
 کرے رہن شرارت اپنی لوک شریر بلائیں
 گر کر دیر عداوت ویری رہن چھے وجہ سڑے
 روز بروز ترقی اس لوں آپ خداوند دیندا
 خاص نشان صداقت والا خالق پاک دکھائے
 سرور عالم لوکاں تائیں وعظ کلام سنا
 حضرت کچہ پرواہ نہ سمجھن نامیر گز گھبرائے
 جتنے کوئی اکھاڑا میلہ ہووے کدی اہنا ندا
 یا پھر جدوں مشاعرہ کوئی شاعر لوک کرادون
 جداوہ شاعر آپو اپنے بولن شعرا زبانی
 سن دے جدوں کلام الہی لوک شناخت والے
 انویں ہر یک مجلس اندر حضرت وعظ سنا
 کر کر شور زبانی کافراں جاں کچہ نفع نہ پایا
 دین لگے تکلیفاں بدنی سرور عالم تائیں
 بوہے آپر کھلان کنڈے پتھر رکھ رکھ جاوون
 بدن حضرت رستے اندر مہین وعظ سنا
 مگروں آکے پاک بنی لوں گلوچہ کپڑا پایا
 ابو بکر نے آن چوڑا پاک بنی سرور لوں

اگر شیطانیاں نال اہنا دے جہاں دیر کما
 سچا سچا ہون والی کامل ایہوشانی
 سارا عالم دشمن ہووے نیڑے کوئی نہج
 دیری دیر کماون اندر زور لگاوون سارے
 اس دی طرفے جاوون کوں سمجھوں دک بھان
 جیو کر سوچ ظاہر ہووے تائے سبھ چھپاندا
 اپر رب دوہا ندا جاتے اس دے سلسلے تائیں
 بج بج لوک نصیباں والے آقداں چھپو دے
 ابو بکر فرعون جہاندا بیڑا عرق کریندا
 سارا جگ مخالف ہووے اسنوں رب دوتا
 دشمن کوں شرارت کرے شور شرابا پاوون
 بجاووں کافر شور مچاوون وعظ سنا تائیں
 یا کوئی مرنے پرے آپر جلسہ کیستا جاندا
 ہر مجلس وجہ سرور عالم لے تشریف سداوون
 ویکھ مناسب موقعہ حضرت پڑھن کلام ربانی
 ویکھ فصاحت اتے بلاغت ہو جاوون متوالے
 لوکاں دیاں شرارتاں کوں میر گز خون نہ کہاں
 سچیں دکھ پوچا وون آپر آ پھر متا پکایا
 جتوں دھین دے مارن دیوں دکھ اندائیں
 تاہو حضرت ڈگن رائیں جس دم باہر آوون
 چند شریر اکٹھے ہوکے آگے غصہ کھائے
 گمٹن لگے سنگہ مبارک ایسا سخت دبا
 چوڑ بنی لوں پکڑا لئو نے حضرت ابو بکر لوں

لَا وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ ۖ أَفَلَا تَعْلَمُونَ
 سادہ دشمنی رکھتے ہیں ہر پیرچہ شریر آدمیوں اور جنوں کو دشمن بنائے کیلئے، دشمن بنادیا

رل مل سارے مارن لگ پئے ابو بکرؓ دیکھائیں
 یاراں پیچھے ماراں کھاؤن بیشک یار پیارے
 آخر نو تمیسم قبیلے خبر جدوں ایہ پائی
 طرح تکلیفاں انویں کافریت پونچاؤن
 دسی جاؤن لوکاں تائیں حق توحید الہی
 وجہ تبلیغ اسلامی حضرت سبہ کجہ ہو رہا یا
 عزنی دیوچہ اس بندے نوں مجنوں آکھیا جانا
 نبیاں نوں بھی رب دی طرفوں جو کم سو گیا جانے
 اوہو فکر خیال ہمیشہ جس مجلس وجہ جاؤن
 پاک نبیؐ بھی رب دی طرفوں جو فرمان لیا
 دشمن لوک دیون تکلیفاں تے بکواس سناؤن
 پرے طور خداوند آتے نہیں یقین جنہاں دا
 نال خوشامد لوکاں تائیں مسئلے غلط بتاؤن
 دنیا دے فرزند چارے دتیا کرن پیارمی
 کچھ مومن لوکاں کو لوں انویں ڈر ڈر مردے
 اوہ سرد سردار دو عالم خاتم گل نیسیاں دا
 پہلے دن تھیں ہویا جنوں وعدہ خاص رہانا
 کر لے اپنا جیلہ تزلو کوئی ویری تیرا
 ہر دشمن پر تیرے تائیں فتح ہمیشہ دیاں
 رکھ تسلی دل دے اندر لے محبوب پیارے
 وَدَخَّلْنَا لَكَ ذِكْرَكَ تیرا شان بلند بناواں
 وجہ میدان فتح والے بتری فتح گرامی
 سرور عالم نوں جد ایسے وعدے رب فرماوے
 بول سناؤن حکم الہی ظاہر وجہ لوکایاں
 عاشق تائیں براہ مولا دے جو تکلیفاں آؤں

ایسا ظلموں ماریا سونو غش پے گیا اتھائیں
 سوکھا نہیں صدیق سدا نانا در عالم سارے
 آکر انہاں چھوڑا یا اونہوں ابو بکرؓ نوں
 اپر حضرت کم پنے وجہ ہرگز فرق نہ پاؤن
 بت نہ پو تو برا نہ بیجو چھوڑ دیو گسرا ہی
 ایسے گل نہیں دشمن لوکاں مجنوں نام ٹکائیا
 جیہڑا سنے نہ ہو کسیدی اپنی پھرے دھاندا
 اسلے بابوں ہو رہا توں بات نہ کوئی بھاوے
 بھانویں لوک دیوانہ سدن اپنا کم نبھاؤن
 اوہے وجہ مصروف ہمیشہ غیر خیال بھلائے
 اپر حضرت ایسے نامھے ڈر کے حق چھپاؤن
 جے تکلیف ذرہ کجہ جانن حق نہ بولیا جانا
 دین ایمان جانے جاؤن حق دی طرف نہ آؤن
 بوتے پچھے مومن تائیں سدا خدا وی یاری
 مرسل تے مامور خدا دے نہیں کسے تہیں ڈرے
 لوکاں دی تکلیفوں ڈر کے اوہ کیوں حق چھپانا
 جے دشمن تکلیفاں دیون نہیں تساں گھبراننا
 رہی تیرے تال برابر نقل ہمیشہ میرا
 کر مغلوب ہلاک انہا توں دوزخ وجہ گھلبلیاں
 کرنا بودا ڈالے جاسن دشمن تیرے سارے
 دیاں ترقی ہر قسم اندی تینوں اسپں و دہاواں
 نصر اللہ و احمد ائمینوں بخشیا اسان مدامی
 کجہ دندی تکلیفوں ڈر کے اوہ کیوں حق چھپا دے
 کرتیاں منظور سرے تے جو تکلیفاں آسیاں
 دوست و الانعام پچھانن ددنی لذت پاؤن

پاک بنی لوں عشق الہی بولنت دکھلائی
 او سے لذت دیول حضرت سجنوں سد بولاون
 حضرت چاہندے عشق الہی گھر گھر دہوم چاہے
 دنیہ کلیفان اس لذت لوں دونی چاہن مٹانا
 کر دے ربے شرارت اپنی سنگی ابو جہل دے
 سونالوں جدا پر ہو گئے مومن رب دے پیاسے
 ہو کوئی بندہ مومن ہو کے طرف محمد جاوے
 کر بخوڑا یہ مسلماناں لوں لگے دین سزا میں
 دانک بلال ایہ غلام جہانمے دین اسلام لیاے
 تیاں رتیوں آپہ انہا توں دھپان دھو لٹاؤن
 ہٹاں تائیں بھکھ پیاسوں کر دے تنگ ہو کالے
 ہٹاں تائیں قتل کرایا جا لوں مار گواہیا
 اسے طور غریب اصحابی جو ہو قسا بول آون
 فقہ کوتاہ دشمن رب دے ڈاڈھا تنگ کر نیلے
 تنگی فاقے لے تکلیفان سجد کجہ سرتے چایا
 جس منہ دچوں کلمہ طیب گل گیا بک واری

دوہاں جہانناں دی بھلیاں اسی دچہ نظری آوے
 پر بے قیمت بھید نہ بھین آ لے شور جگاؤن
 ہر کوئی رب دعا عشق ہوئے ہر کوئی لذت پاوے
 اے پر بے ارادہ ازلی اسنوں اسان دواہانا
 ایپر بھری نال نبی دے ربے تیرے رلدے
 تا پھر ایہ منصوبہ کر دے زل مل کافر سارے
 پکڑو مار دھو اس لوں حد تک باز نہ آوے
 جس تلوں کسے داچلے پکڑ لو اس تائیں
 کر کے قید انہاں تائیں دکھ دے پنچائے
 چھاتیاں آپر پھر رکھن چاہک مارا ڈاؤن
 ایپر پھر بھی دین نہ چھوڑن پکیاں صدقاں والے
 یا تھر جہیاں شہیداں تائیں ب جنت پوچھا یا
 پکڑاں اتوں طرح طرح دیاں تکلیفان پنچاؤن
 صبروں شکر دے دوست ربے سجد کجہ زمین جھلیندے
 گل آرام کیتے قربانی لے پر صدق نبھا یا
 پھر کس منہ بھیس مولادوں کون ہوئے انکاری

ذکر حشر و ناکامی کفار

آخر جس دم کئے والیاں حدوں ودھ ستایا
 انہی یا کجہ گھٹ ودھ اس تھیں مومن مرد بانے
 نام بخاشی شاہ حبشہ دا ہے سی قوم نصارا
 نرمی صفت نہایت اُسدی سننے اندہ آئی
 خبر ہوئی جد کافراں تائیں ڈاڈھے کھلے
 پکڑ لیا و حبشہ دچوں جا کر انہیاں تائیں
 بیجھے کجہ سوغاتاں تحفے شاہ حبشہ دے کارن

تا پھر حضرت یاراں تائیں حشرت حکم سنایا
 ہجرت کر کے کئے چوں حبشہ طرف سدھانے
 ایڑناں غریباں لوکاں خوش ورتے ورتارا
 اسدے پاس ہاجر لوکاں دینچہ رہائش پائی
 کر منصوبہ مگر انہاں دے بندے کجہ بھجائے
 تابوا دتھے دین اپنے دی کرن شاعت ہیں
 تابوا دتھے حاضر ہو کے شاہ دی نظر گزارن

خوش ہووے شاہ ساڈے اپنظر کرم دی پا
 آخر جدا وہ تھے لے کے شہر حبشہ وچلے
 اس تھیں تیکھے عرض گزاری رک مل سہیریں
 شہر ساڈے تھیں کچھ بندے باغی ہو کے آئے
 جے سرکار ساڈے اپنظر کرم دی بھالے
 جے کرنہ اوہ پکڑ سانوں واپس تے جاوون
 بھو دادے داندیب اپنا انہاں چھوڑ گواہیا
 نالے حضرت عیسیٰ سند قدرت کچھ بچا نن
 طرح طرح دے لوکاں تائیں جادو اوہ دکھلاندا
 لتیناں لوکاں نوں اس ایہوں دماکت کو اہر
 بہتر ہے جے سمجھ کچھ ایہیوں نرت نکالے جادون
 دے طور شکایت بہتی کیتی بد کرداراں
 سن کرزت سپاہیاں تائیں شاہ فرمان ساڈے
 سن فرمان سپاہی جلدی کرن تلاش دوالے
 جدا جدا پر دسی عاجز وخت قضیاں ماسے
 رد ہا کوئی تجارت اندر محنت کوئی کر نیدا
 تا کوئی فخر غرور کسے وچہ عاجز حال منانے
 ویکھ پچھان سپاہیاں لوکاں لکھ صاحب سہار
 کرن قیاساں آپس اندر سبھ اصحاب نیگننے
 دے کے ظلم کفاراں کو لوں چوڑیا وطن پیارا
 خبر نہیں ہن کس گل کارن سانوں ہ سداوے
 شاہ عثمان تے حضرت جعفرؓ آئے مال بہانے
 جو کچھ تیکھے شاہ اساتھیں تسال جواب سنایا
 کہ مصلحت ڈروے ڈروے آپنچے سرکاسے
 آ گیا لولہ اللہ والے شاہنشاہ عالی

پکڑ تمام اصحاباں تائیں ساڈے کوں اپڑا دے
 ل کر شاہ نجاشی تائیں تھنے ندرٹیکاسے
 اسیں ریس فریس عربے صاحب شان امیراں
 پھرن آوارہ شہر تیرے وچہ کتنے روز و ہاے
 پکڑ ساڈے باغی سانوں کیتے جان ہوالے
 کرن خراب غیت تیری تے نقصان پوچا وون
 ہک ساحر دے تیکھے لگ کے لوں طرقت بنایا
 اسے نالوں جادو گردا شان زیادہ جانن
 او سے نوں ایہ بچا جانن جو کچھ اوہ بتلاں دا
 شہر تیرے وچہ ایسے بندے رہنے لائق تائیں
 بنیں تاں ین وگاڑن سبھ دا اپنی لاگ لگا وون
 نالے کرن خوشامد شاہ دی چال جو یں اثر راں
 عربی بندہ جو کوئی لکھے حاضر کیتا جادوے
 ہر کوچے تہیں پھرن بھلیدے عربی شکاراں لے
 اپو اپنے کماں اندر روھے پھرن وچا لے
 کوئی وچا رسرے اپریالین پھرے وچیندا
 ایہر نوری چہریاں وچوں جاہن مردربالے
 پکڑ تمام اکٹھے کیتے لے چلے سرکاسے
 اسیں عبادت رب کی کارن آئے ایس زینے
 نال آرام عبادت اندر کچھ دن کراں گزارا
 واللہ اعلم رب نوں معلوم کیا فرمان ساڈے
 انہاں دو ہاتھوں اپنی طرفوں سبہ مختار بنائے
 پیش عدالت لائق تائیں وافر سخن آلا نا
 حضرت جعفرؓ دربارے کرم داز پکارے
 طلب حاجت کرے حضوروں اندر ہون الی

عربی وچ ایہ حضرت جعفرؑ کیستابل آوازہ
 بھیجا حکم شتابی اس نے بولن دایا یارا
 دو جی واری حضرت جعفرؑ پھر انویں فرمایا
 تزکی واری حکم سنایا حضرت جعفرؑ تائیں
 تن واری جد حضرت جعفرؑ ابھو آواز سنایا
 یعنی جتنے عربی بندے آن کھڑے دربارے
 سنکر حکم تمام صحابی ادبوں حاضر ہوئے
 وچ پھیری بیٹھے اگے دشمن اوہا پورا لے
 پے کیا فکر دلاں دے اندر دیکھ انہاں دے تائیں
 کر کے چپ کھلوتے ادبوں عاجز حال فقیراں
 ایسکین غریبی دعویٰ لیراں بدن دواسے
 دیکھے شاہ اتہاندی طرفوں دلوں قیاس اٹھاوے
 سبہ درویش غریب نمائے جاپن در درجائے
 پچھیا شاہ قریشاں کو لوں کہو قریشو حالے
 ایو لوک جہاندی بابت شکوے تساں سنائے
 عمر بن عاص قریشاں طرفوں سی مختار متسامی
 پچھیا پھر اصحاباں کو لوں جانوں تسیر نہانوں
 تا پھر حضرت جعفرؑ صاحب بولیا مرد سنایا
 اپر ذرہ انہاں دے پاسوں ابھگل کچھی جائے
 نا اسیں پور نہ یارا نہاں دے نا کچھ مار لیا ندا
 کرن بیان جو اسان انہاں کیا کچھ بصرم کھایا
 یا کوئی پت غلام بھتیجا ساڈے وچہ انہاں ندا
 جد ایہ بات قریشاں کو لوں سجد دریافت ہوئی
 نا ایہ پور نہ برے ساڈے نا ساڈے قرضائیں
 ایہ قصور جو ساڈے نا لوں مذہب انہاں دٹایا

بہت پیارا لگا شاہ لوں لوں ہو گیا تازہ
 پھر کجاری بول سناویں ایو آواز پیارا
 ادبوں نرم آواز شاہ لوں بہت پسندی آٹیا
 اسے طور آوازہ کر کے پھر یک دار سنائیں
 اَدْخُلُوا بِاصْنَانِ اللّٰهِ شَاہِ تَدُوں فرمایا
 بیشک نال امان اشد دی اندر آدن سارے
 ہویں طریقہ پیش عدالت کرت سلیم کھڑوئے
 چھڈ گھر بار جہان دے ظلموں آئے نکل نمائے
 شالا آپ بچا فے سانوں فضل کرم داسائیں
 وچہ مقابل بیٹھے جیوں کر طور امیراں
 نور ایمانوں دتن سبہ دے چہرے برکت والے
 انہاں وچہ شرارت والا نظر نہ کوئی آوے
 طبع شریفوں محکم ہونڈے ایہ کوئی مرد رہا لے
 ایو لوک تاساڈے کو لوں نیں کے آدن والے
 ایو لوک جہاند تائیں لین لیں ہو آئے
 کہندا ایو جوان اساڈے یا سرکار گرامی
 ایہ سو ذرا قریش عربیے آئے لین تسانوں
 یا سرکار انہاں دے تائیں بیشک اسیں پچھاتا
 کس قصیدوں کس گناہوں سانوں پکڑن آئے
 نا کچھ ہو غلامی دعویٰ ساڈے اپرا نہاندا
 یا کوئی خون انہاں کیستایا کچھ مال چرایا
 یا کچھ قرض وغیرہ دے سانوں پاڑیا جاندا
 ایسا قریشاں اپرا نہانے ایسا جرم نہ کوئی
 نا کوئی ہو قصور لگاواں اسیں انہاں دے تائیں
 اسے بات اساڈے تائیں ہیوں نقصان پہنچایا

کتنے لوگ انہائے تپھے شک شبہ وجہ آئے
 بڑا فساد اس اڈے اندر رہا انہائی پاروں
 ہوئے حکم انہائے تائیں نال اس اڈے جاؤں
 جد ایہ بات قریش کفار شاہ زوں بول شانی
 تا پھر حضرت جعفرؓ کہیا سنو حضور گرامی
 ایں نمانے جاہل آہے ڈھ قدیموں سارے
 رب نبی دی ساڈے تائیں ہرگز خبر نہ کوئی
 کل مردار مرام وغیرہ کھاواں منزے اڈاواں
 لٹاں مال غریباں والے کر کے بے پرواہی
 ایسی حالت وجہ اسال پر رب نے کرم کما یا
 یحییٰ ذناہک مرسل اپنا آپ خداوند باری
 نام محمدؐ صلوات اللہ کردار اہمہایاں
 بتاں کوں دور شہایار داراہ و کسایا
 کڈھے دلاں اس اڈیاں دیچوں فسق فجور والے
 اس دے آپ اپنی طرفوں رب کلام آتاے
 رات دنے اوہ لوکاں تائیں رب دے حکم سارے
 ایں تمامی تاج اُسدی مناں اسد کتائیں
 اوہ آکھے جو چھوڑو لو کو کفر شرک بریائیاں
 اسان نہ اپنے پو دادے دارستہ چھوڑ گوانا
 جو کوئی اُسے آکھے لگ کے اُسوں سچا جانے
 طرح طرح تکلیفاں دیکے سانون انہاں شنایا
 سنیاں وڈا علمیں والا اسال تساڈے تائیں
 وطنوں ہو بے وطن مسافر پاس تساڈے آئے
 سچو سچ حقیقت اپنی پیش حضور سنائی
 کرے قیاساں لے اندر سنکر شاہ حوالا

کتنے لوکاں مگر انہائے مذہب آن وٹاٹے
 ہوئے خراب عقیدے سچے دبا ہر حد شماروں
 پو دادے دادین چھوڑن لوکاں توں سمجھاؤں
 یہ چکیا شاہ اصحاباں کوں گل کروہن بھائی
 کر کے عرض سناواں حاضر تہنی بات تمامی
 وحشیاں وانگوں حال اس اڈا سخت جہالت مد
 بت پرستی جو بازی کار اس اڈی آہی
 دچہ شراب زنا بدکاری اپنی عمر گواواں
 ڈاڈی فاسق ناجر ظالم قوم اس اڈی آہی
 سوہنا بدل رحمت والا ساڈے آپر دسایا
 لکے وجہ اوہ رحمت والا چشمہ ہو یا جاری
 جس اوہ کفر شرک بریایاں ساہتیں آن چھڑایاں
 کل حلال حراماں کارن امر نہی فرمایا
 نال محبت دے ساروں جو احکام ربانے
 آئے حسد انہائے تائیں غیرت کر دے سارے
 بت پرستی کوں روکے تے توحید سکھاے
 ایہ سب بھاکر پوچن والے اسنوں منن ناہیں
 ایہ کہن پو دادے ساڈے کیتیاں ہو کماہیں
 تا بریائیاں کوں ٹھننا ناسیکی دل جانناں
 ایہ سبھ اُسے دشمن ہوون کافر کرن دھگانے
 آخر اسان انہائے کوں ڈیرا پٹا اٹھایا
 جان بچا کے شہر تساڈے لیاں آن پناہیں
 جو سرکار مناسب سمجھے حکم سنا یا جائے
 ایہ کچہ ویرانیاں داساڈا ہو رہیں گل کائی
 بے شک ہک پنیمبر رب دایمسی آدن والا

حضرت عیسیٰ آمد جس دی اگے بول سنائی
سبہ حریفان پاک بنی دیاں اگے جان ہارا
علم ذریعے اسے تائیں لگ گیا پتہ تمام
لکے دے وچہ ظاہر ہوا کھلا نیک ستارا
سانوں بھی کچھ اُس دے وچوں ذکر سنایا جاو
کیونکر جانے نئی تساڈا بنی اسڈے تائیں
کیونکر نئی تسڈے اُپر رب کتاب اتاری
وچہ کچھری سورۃ مریم پڑھ کے خوب سنائی
اوسے ویلے اندر اندر ہو گیاں تا تیراں
سنے وزیراں تے امراواں ڈاڈیاں لتاں یاں
پہلیاں تن آیاتاں اندر ایہو اشارہ آیا

وچہ انجیل مقدس جس دی خبر مبارک آبی
واقف سی توریت، انجیلوں شاہ بخاشی بھارا
جد اُس سنیاں مکے اندر ہو یا بنی مگرامی
کہن لگا اصحاباں تائیں جو اوہ بنی پیسارا
جو کچھ پاک کلام الہی اُس دے اُپر آوے
حضرت عیسیٰ دا بھی اُس وچہ ہوسی ذکر کھائیں
پڑھ کے کچھ سنا ہو سانوں پاک کلام پیاری
تا پھر حضرت جعفر بن صاحب نال کلام صفائی
سنیاں جدوں کلام ربانا شاہ نے سنے وزیراں
ساری مجلس وں کی چھم چھم بہنوں آیاں
وچہ سپا کے ستوں اللہ ذکر ایہو فرمایا

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَىٰ رَسُولٍ تَرَاءُ عَيْنُهُمْ تَفِيضُ

اور جب سنیں جو اترا ہے رسول پر تو دیکھیں ان کی آنکھیں ابھری ہیں

مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا فُكِّنَّا

آنکھوں سے اس پر کہ پہچان لیا انہوں کے حق کو کہتے ہیں اے ہمارے رب ہم نے یقین کیا تو تو لکھ ہم کو

مَعَ الشَّاهِدِينَ وَمَا نَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ

ساتھ والوں کے ساتھ اور ہم کو کیا ہے کہ نہ یقین لادیں اللہ پر اور (اُپس) جو پہنچ چکا ہمارے

الْحَقِّ وَتَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

پاس حق اور ہم کو امید ہے کہ داخل کرے ہم کو جوار رب ساتھ نیک لوگوں کے

فَاثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

سو بدلہ دیا ان کو اللہ تعالیٰ نے اس کہنے پر باغ جن کے نیچے بہریں چلتی ہیں

خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْحَسَنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ہمیشہ رہا کریں ان میں اور یہی جزا ہے نیکی والوں کی اور جو لوگ منکر ہوئے

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

اور جہنم والے لگے ہماری آیتیں وہ دوزخی ہیں بیکار ح

جدا وہ سنن کلام الہی برسن نین انہا بندے
 آکھن اسیں میان لبائے یارب خالق سائیں
 کیوں نہ اسیں یقین لیاواں نال خداوند باری
 کراں امید اسڈے آپر مولا کرم کماوے
 رب فرماوے جو کچھ سالوں انہاں سوال سنایا
 رہن ہمیشہ اسڈے اندر موحیاں حشر کریدے
 جیہڑے لوک اسڈیاں آیتاں نامن جھلاوون
 کہن مفسر ایہ جو آیتاں تے چارے آیاں
 حضرت جعفرؑ اسڈے تائیں جدول قرآن سنایا
 اُسے وقت قریشاں تائیں دنا حکم زبانی
 چکو اپنے مٹھے پلانے پورے بستر چاہو
 لیجاؤ سچہ تحفے اپنے جو کچھ تساں لیاوے
 ہے منظور قرآن اسالوں جو کچھ انہاں سنایا
 اسیں نہ ٹوراں نال تساڈے ایہ مقبول رہا
 ایسا اثر دکھایا شاہ نوں پاک کلام ربانی
 مومن ہو کر اصحاباں دی عزت رسیا کریدا
 جدا وہ فوت ہویا تاسنیا حضرت پاک نبیؐ نے
 سنو بیان قریشاں تائیں جدا یوسسی ہوئی
 پوشر مندے خالی پھیں گھر نوں واپس آئے
 بہت بے چین ہوئے سب کافر سنکراپہ ناکامی
 کیا کریئے ہن او تھے ساڈا دس نہ کوئی چلے
 دے دیکھے تکلیف انہاں نوں آپے اسال سنایا
 شاہ نجاشی کوں انہاں نے عالی عزت پائی
 رہن دیوہن انہاں تائیں ساڈے کم نہ آون
 ہو کر کوئی ہن نال محمد کریئے چارہ ۔ بخونی

حق پہچان کلام ربانا بنجوں خیر چلانڈے
 اپنے تین والیاں اندر لکھ اسڈے تائیں ا
 آپہونی جد کوں اسڈے حق کلام پیاری
 صاحب لوکاں اندر سالوں دخل کیتا جاوے
 اسڈے بدلے اسال انہاں نوں جنت وچ پہنچا یا
 انویں نیکاں لوکاں تائیں اسیں جزائیں دے
 ابو جہل دے ٹولے وانگوں دالم دوزخ جاون
 شاہ نجاشی دے حق اندر پاک خدا فرمایاں
 سن کر بتا راضی ہویا دلوں ایساں لیا یا
 میں نہیں ایتھوں جاون دینا ایہ بندے نورانی
 جیکر اپنی عزت لوڑو کل شتابی جا ہو
 کچھ پرداہ نہیں مول انہادی نا ایہ رکھے جانڈے
 ہر تحفے پھیں بہتر تحفہ گھر ساڈے وچہ آ یا
 چلو تسانوں رخصت ہوئی کریو کو چٹکالے
 سخت محبت پاک بنی دی کوں لوں چہ سمانی
 پاک بنی دی خدمت اندر کھن رہیا گھلیندا
 تال پیار جنازہ اس دا پڑھیا وچہ مدینے ا
 شاہ نجاشی مومن او تہوں مول نہ لوڑیا کوئی
 لکے اندر ابو جہل نوں قصے آن سناوے
 کرن دلیلاں آپیں اندر دل شریتم نامی
 ہن کجہاں اسلاماں اگے وال نہ ساڈی گلے
 اپنے پیر کو مارا ماریا آپے کم گواہ
 ساڈا کجہ نہ بنیاں او تھے سخت ہر میت مانی
 نکل گئے ہوتھیاں وچوں ہن اوہ داؤ نہ کھان
 کیوں نہیں ساڈا تیر تالنے لکھا دے مت کوئی

تن چیزاں دی ہر بندے نوں خواہش ہوئے بھائی
 یہ تن چیزاں جس بندے نوں حاضر کیتیاں جادو
 اکھلاں پل محمد تائیں جو شئی سا تھیں لوڑے
 ایہ کج سمجھ انہاں دی اندر ناقص عقلوں آیا
 ایہ چیزاں قائل ہوں کارن دنیا داراں
 اتوں توڑی حد انہاں دی اگے راہ نہ کوئی
 دم دم ایہ خیال انہاں توں آون دنیا والے
 دنیا دے فرزند وچلے دنیا رہن پوجندے
 علی دولت دے ول جہاں کدے نہ جہاتی پائی
 پیر ہوئے فضل کہوں باطن صاف جہاندار
 دنیا لوں کوئی چیز نہ سمجھن عارف رب دیکھیاں
 ہر دولت تھیں اعلیٰ دولت پاؤن بنی ربانے
 کافر لوک قریش عربیے دین ایمانوں خالی
 جیکر سکدے پہنچ اتوں تک ناقص عقل نہاں
 ایہ عقلی دور انہاں دی اتوں تسکین آہی
 کعبہ اندر بیٹھے آپ سید کل اماماں
 عقبہ نام قریشاں اندر بڑا گلا دہر نامی
 جوڑ مسودہ حضرت تائیں لگا کہن "موکالا
 قوم شریف گھرانہ آچا حسبوں نسبوں عالی
 اسیں تمام قبیلے اندر عزت تیری جاناں
 ایہ سادیاں بتاں تائیں جو توں بڑا لاندہ
 نہیں تاں اسیں تمامی تیرے آپے خوش پیار
 اسے گلوں قوم سادھی راہی لانی ہوئی
 جے توں سادے آکھے لک کے ایہ گل دلوں گواندا
 اسیں تمامی خادم ہو کے خدمت تیری کرے

سوہنی عورت بہتی دولت تے تیجی سرداری
 بھاویں سخت ہوئے اوہ کیا اسوں نرم نواون
 حاضر کرساں اسدے اگے دعویٰ اپنا چوڑے
 دنیا والے انہاں گلاں دا جانن قدر سوا میا
 اس تھیں اگے عقل نہ پہنچے بیدیاں مرداراں
 دل دی تائی مولا دلوں بند جہان ی ہوئی
 دنیا والی دولت ہمت سارے کم نکالے
 دنیا کچھ دین گلیندے تے ایمان سڑیندے
 ادنیٰ دولت دنیا والی اعلیٰ انہاں بنائی
 دنیا دے اسباباں کوں دور مکان انہاں وا
 چوداں طبق جہاں دے اگے شیشے انگوں سارے
 ایہ قدرہ جانن اسدا جو بے سمجھ منا لے
 اوہ کیا قدر جہان عاجزاں اعلیٰ دولت والی
 سکدے دے کے سونے تائیں کڈوں چوڑاں جانے
 کر منصوبہ آئے ہک دن پاس حبیب اکھے
 حاضر ہو کر خدمت اندر لگے کرن کلاماں
 ہر مجلس وچ گل کرن دے جانے ڈنگ تمامی
 اس توں ساڈا ویر پیارا بیت شرافت والا
 مڈہوں دی سردار قیدی قوم قریشاں والی
 ذاتوں اتے صفاتوں تیرا قدر بلند پہچاناں
 بہت فساد پیاں گلوں آپیں وچ دو ہاندا
 اسے گل نے ساڈے اندر ویراٹھائے بھارے
 ہک دو جے نوں آپیں اندر ویکھ نہ سکدا کوئی
 بتاں نوں نہ بڑا لاندہ مست نہ دور ہو جاندا
 جو فرمان سناؤں موبوں سرشمال پردھر دے

میں بھی تیری خدمت کارن حاضر و ہونگے
 بے کمر ہو دے خواہش تینوں دولت دنیا والی
 اتنی دولت تیرے کارن کراں اکٹھی بھائی
 سب تھیں دودھ کے گھر تیرے وہ ہون ل خزا
 جیکر ساتھ تھیں مکے اندر چاہیں توں سرداری
 دیکر تاج حکومت تینوں اپنا شاہ بناواں
 یا پھر جیکر تیرے تائیں مرض عشق دی ہوئی
 جس عورت دے کارن ہو و دلوں محبت تیری
 جیکر نال کسے دے تائیں خاص محبت دلدی
 گھر میرے اک بیٹی اپنی سندر شکل کنواری
 جے توں باز آویں اس گلوں بخش دیاں تینوں
 جو کچھ طلب کریں توں ساتھیں حاضر کراں تھامیر
 اسے طو تمامی ہون عجز نیاز سناون
 ایہ سب چیزاں پاک بنی توں اکے رب فرمایاں
 ایتھے اوتھے دو ہیں جہانیں جو پیدائش میری
 دنیا وہ بھی شاہی درجہ آخر وہ بھی شاہی
 وہ مقدر ایسے دے ہون نصیب جہانوں
 دو ہاں جہانناں دی سرداری ہتھ جہانے آئے
 دنیا آخر دونوں جتھے ہوون دولتیں عالی
 اعلیٰ دولت عتقے والی رب جہانوں بندا
 سارا جنت حوراں بھر یا پیش غلام جہانوں
 جس گلوں سردار دعو عالم عالی دولتیں پایاں
 سن سن باتاں سرور عالم کہیا قریشا تائیں
 پڑھ سورۃ علم السجدہ اول کچھ سنائی
 اس تھیں بعد محمد سورۃ پہلیاں تن آیاتاں
 وہ جہانے کافر ہون رب تکبیر سنائے

مٹاں حکم تمامی تیرا جو توں کہیں زبانوں
 مالا مال کراں اسیں تینوں دیکر دولت عالی
 جتنی قوم اسادی وچوں کسے امیر نہ پائی
 کرن تمامی ریاں تیریاں جتنے خوین بیگانے
 کل قریشاں آپ تیری کراں حکومت ہماری
 ہوواں اسیں رعیت تیری تابعدار سداواں
 تا بھی وں جو تیرے کارن دار و کریمے کوئی
 اوہا اسیں لیاواں حاضر ذرہ نہ کر ساں دیری
 تا بھی جیسی عورت چاہیں ایسی تینوں مل دی
 سارے ملک عرب تھیں دودھ کے صاحب حسن پیری
 نالے دیواں دولت وافر کچھ پرواہ نہیں تینوں
 اپر دودھ گھٹ آکھ نہ سرگز بتاں ساڈیاں تائیں
 اپر حضرت نوں ایہ باتاں کہوں پسندی آون
 اے محبوبا تیری خاطر نعمتاں سب بنائیاں
 کیتا اسان تیار تمامی سبھ کچھ خاطر تیری
 ہر نعمت ہر دولت تینوں بخشی پاک اٹھی
 مولا باہجوں ہو رکسے دی کیا پرواہ تنہا توں
 دنیا دی سرداری عاجز قدر اوتھے کی پائے
 کیڑے کم اکیلی اوتھے دولت دنیا والی
 ادے دولت فانی تجھے اسوں کون چھوڑیندا
 کوں پسند انہا توں آئے ناقص حسن زماندا
 اوں اگے ایہ فانی چیزاں کسے لیکھے آیاں
 سنو تسانوں اسیں خدا دی پاک کلام سنائیں
 جس دے وہ کفاراں کارن سحت نصیحت آئی
 کیتیاں پڑھ کے پیش انہا نے سید مخلوقا تال
 نالے عمل جتنے ہو جو دو ہاں کارن آئے

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ

جو لوگ انکار کرتے ہیں اور خدا کی راہ میں روک ڈالتے ہیں ان کے اعمال اکارت جابیں گے

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَمَّا بِنَزْلِ عَلَيَّ حَمْدٍ

اور جو لوگ یقین لائے اور اچھے کام کئے اور ماننا جو اتارا ہے محمد (صلی اللہ علیہ وسلم)

وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرُ عَنْهُمْ سُبَاتِهِمْ وَأَصْلَى بِاللَّهِ

پیارا وہی حق ہے ان کے رب کی طرف سے دور ہو جائیگی ان کی بُریاں اس سے اور ان کے حالات بھی اچھے ہو جائیں گے

ذَلِكَ بَانَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

یہ اس لئے کہ منکروں نے پیروی کی باطل کی اور ماننے والوں نے

اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مَثَافَهُمْ

پیروی کی حق کی جو ان کے رب کی طرف سے ہے اسی طرح خدا سمجھاتا ہے لوگوں کو مثالیں دے کر چٹکے

کافر جو انکار کرتے تھے روکنے سے راہوں
ایسے جیسے مومن ہو کر چپکے عمل کر نیک
کرن یقین پہچان اسنوں حق کلام خدا فی
ایسا لو کال تھیں رب فضلوں دور کرے بریاں
کافران سے سمجھ عمل اکارتھ اسے گلوں جادون
مومن تابع حق دی ہون رب دی پاروں
آخر یہ کچھ عمل نتیجہ آپ دوہاں دا
پڑھ ایہ آیتاں سرور عالم کافراں نوں فرمایا
دونوں رستے کہول سنائے جو کچھ حکم ربانا
ایہ گل شکر کافراں میں ہتھوں کاوڑ آئی
جو منصوبہ جوڑ لیا دن جاندا سببہ ازائیں

منالح سمجھ اعمال انہائے رد ہوئے درگاہوں
جو کچھ اُتریا آپر محمد اسنوں سچ منیدے
بیشک نبی پیارے آپ رب دی طرفوں ہوئی
دم دم حالت نیک نماندی پاؤں بھہ بھلیاں
باطن کی ادہ تابع ہون حق دی طرف نہ آون
تائیں عمل قبول انہائے خالق دی سرکاروں
ایوں رب مثالوں دے کے لو کالوں سمجھاندا
سنیاں تسال جواب اساد اوجو کچھ اسان سنایا
اکول جنت اکول دوزخ جا ہو جتول حبانا
داڈ سے تنگ پئے آ ظالم بات نہ بننے کافی
جتول جادون سیدھ نہ ڈھکے ایپر سمجھن ناہیں

فتن کفار پیش ابوطالب

ہکدن پھر ابوطالب یوں رل رل ریکاون
ابو جہل تے غلبہ شبہ ایوں ہور بتیرے

پاچے پاک نبی دے تائیں لگے آن ڈراون
وچہ فریشاں سمجھے جانے جو سرار دیرے

کہن لگے بوطالب تائیں توں ہیں وڈ کا ساڈا
 اپہر آن بھتے تیرے سانوں سخت ستیا
 روک دیو تیں اُس دے تائیں بچا دے اگلور
 اول اسیں ساڈے تائیں دہ کنوں بجاواں
 سڈ لوں پھر توں بھی اپنے کل حمایت والے
 اتنی بات سنا کر کافر حلبی کنڈ وکھانے
 بوطالب نے پاک نبی نوں اپنے پاس بولایا
 نال محبت آ کہن لگا سرور عالم تائیں
 جو ادہ آ کہن تیرے تائیں مہن لے بات نہاندی
 پچھلی عمر نال انہان دے طاقت لڑن ٹیوں
 ایہ گل سن کر دل دے اندر سوچیا نبی پیارے
 نال اسدے کچہ رہندی آ ہی ساہنجے وچ میری
 جد کوئی ایسا موقعہ ہووے مدد مینوں دیندا
 شاید تنگ پایا مہن ایہ بھی چھڈنا پیا اساتوں
 ایہ گل سوچ دے وچ حضرت چاچے نوں فرمایا
 جے توں میرے سچے کھتے سوچ جن بکاویں
 تا بھی میں اس کم اپنے تہیں ہرگز باز نہ آواں
 جد تک ب رسالت میری ظاہر نہ فرماوے
 ایہ تبلیغ رسالت الی سرے نال نبھاواں
 اتنی بات سنا کر حضرت چاچے نوں فرمایا
 رخصت کر دیو میرے تائیں پی این واں
 ایہ گل سن کر چاچے تائیں ڈاڈھی شفقت آئی
 نال محبت اوہا چاچا بول بولاب ایہ دیندا
 جیو کر تیری مرضی ہووے موحال دت اڈاندا
 اپنی طرفوں جھٹوں تائیں طاقت ہوئی میری

مہن تک اسان برابر جاتا عزت ادب ساڈا
 تیاں نوں اوہ برا لائے بڑا فساد مچا گیا
 نہیں تا پھیر ناراض نہ ہونا تیاں اسان دے توں
 جیکر تیں نہ رو کو اس نوں آپے اسیں ٹھہراواں
 اُس دے بھی سبہ ڈہے جاسن جتنے چیلے بالے
 اپنی طرفوں بوطالب نوں دھمکی دتی جانڈے
 جو کجہ کافر کہہ گئے اسنوں سارا ذکر بتایا
 بیٹا انہاں قریشاں کو لوں اپنا آپ بچا میں
 نہیں تا پھر تلوار انہاندی میٹھوں سہی نہ جانڈی
 آجا باز اسادے آکھے کراں نصیحت تینوں !
 چاچا بھی مہن ساڈے کو لوں لگا ہون کنارے
 نال قریشاں میری طرفوں کر دا گل چٹا میری
 سچہ وڈیرا ہر کوئی اس کا خوف لحاظ کریندا
 اپہر مولا ساٹھ جہان دے کیا پر واہ تنہا توں
 چاچا جو کجہ اسانوں مولا دتوں آئیا
 اسدے بے میرے کو لوں رب دا حکم چھوڑاویں
 ساری دنیا صدقے کر کے اس تہیں گہول گھاواں
 قسم خدا دی ایہ کم میٹھوں مول نہ چھوڑیا جاوے
 یا اسلام کرے رب غالب یا چھے مرجاواں !
 لے چاچا مہن تیرا ساڈا رب وچھوڑا پائیا
 ہوسی حافظ ناصر میرا خالق پاک سچاواں
 استقلال سول اللہ دے کیا تاثیر دکھائی
 اپنے نالوں تیرے تائیں میں نہیں جدا کریندا
 میں نہیں مینوں منع کریندا نا اسلام چھوڑاندا
 مردیاں تیکر دلوں بجانوں کراں حمایت تیری

میں توں بہت پیارا مینوں ویر پائے جایا
 اس تھیں بعد قبیلہ اپنا بولٹ لب سدوایا
 ہاشمیاں تے مطلبیاں تھیں جتنے لوک تھامی
 بھاویں بھتے لوک انہاں تھیں مسلم اچے نہ ہوئے
 مکے اندر رہوڑ قبیلے جتنے آسے سارے
 اتھوں تمکین دوہاں ولاندی سخت عداوت ہوئی
 لیسنا دینا ملن بولن بند تمام کرایا
 جیکر ہاشمیاں دے وچوں قتل کوئی ہو جاوے
 نا کوئی کرے حمایت مدوہرگز ہاشمیانہ دی
 ایسی سخت قریشاں طرفوں جدوں عداوت ہوئی
 مال قریشاں سنگی آہا جتنا شہر تھامی
 آفر جتنے بوطالب دے خویش قبیلہ سارے
 پاک بنی تے بوطالب بھی نال انہاندے آئے
 داہک حصاریاں غار وچالے کرے تنگ وچارا
 رسد وغیرہ پونجن والے جو سامان تھامی
 جھکھے تے ہاشمیانہ ردون لڑکے بالے
 لنگسن اوس پیارڑاں جھپڑے اسی اذہ جاندے
 تن سالان تک وچ مصیبت اسے طور لنگھائے
 کیا اس یلے سرور عالم استقلال وکھایا
 جے توحید نہ حضرت تائیں ہوندی کدی پیاری
 ایہ اوس حقیقی مرسل کامل جو صلے والے
 ایسی حالت وچ بھی اپنا پورا کم نبھایا
 بعض دناں وچ اہل عرب داسی دستور پڑانا
 سال اندر اوہ حرمت والے جدوں ہاڑے آون
 جتھے وعظ سناون کارن حضرت موقعہ پاندے

میں کیوں کراں جدائی تیں تھیں بوطالب فرمایا
 پاک بنی دی مدد کارن سبہ نوں حکم سنایا
 مثال ہو گئے مدد کارن نال رسول گرامی
 ایہ سبہ حمایت آپر کھراں نہ کھلوئے
 ہاشمیاں دے نال تھامی ہوئے مخالف بھارے
 مکے اندر ہاشمیاں داد و ست رہیا نہ کوئی
 سبہ لوکاں ہک کاغذ لکھ کے کعبے وچ لٹکایا
 اس دے بدلے قاتل آپر جرم نہ کوئی آئے
 گویا واجب قتل تھامی جتنی قوم انہاندی
 ہاشمیاں چھپن باہجوں چارہ رہیا نہ کوئی
 کھوڑے لوک قبیلہ ہاشم پاک بنی دے حامی
 آکر غار پہاڑی وچ چھپے سبہ وچارے
 بھی سینگے پاک بنی دے جو ایمان لیاے
 دشمن لوکاں آون جاون بند کردنا سارا
 کہتے بند قریشاں لوکاں طرف رسول گرامی
 کچھ نہ کچھ پندیر فقیروں حال غریباں والے
 سن آوازے رو دینا دے بہت بے چینی پاندے
 مولا جانے نال انہاندے چھوں ادہ روز دھائے
 جس توحید الہی چکھے سبہ دالوجھ اٹھایا
 ہک پل وچ مصیبت سبھ دی دے ہو جان دی ری
 کر منظور سبھ تکلیفاں عہد الہی پالے
 وعظ کلام نہ چھوڑیا اپنا نادرہ گھبراہٹ
 برا پچانن آپر کسے دے ظلموں ہٹھ اٹھانا
 سرور عالم نکل پہاڑوں آسے پائے جاون
 شروع کرن تبلیغ اسلامی رب دے حکم سنائے

جدوں دھاڑے ختم ہوں اور ہمت بندش و
تا جو تن سالانہ اعتراف ایسے طور لکھایا
قدرت ربی بعض مخالف نرم انیسے ہوئے
کرن صلاحیں آپس اندر کیا تجویز بنساواں
ادبہروں اپنی قدرت ظاہر کیتی حق تعالیٰ
تن برسال واعتراف انہوں آکر جدوں وھاتا
جو تحریر آہی اس پر چٹت تسمی ہوئی
جتنے اپنے نام قریشاں اسلے پر لکھائے
باقی نام محمد اکو دانگوں سمس نورانی
اس وے اندر ایوا اشارہ رکھیا حق تعالیٰ
کے دھاڑے دشمن اسلے ہوجاؤں بہ فانی
جو نکر اس کا غڈے اتوں منگئے نام انہاں
جو نکر نام والا امن سلا بست رہیا
ہر دشمن پر غالب آئے فتح مبارک پاوے
دوہیں جہانیں دشمن اسلے پاؤں قہر نراہیں
ایویں سورۃ کوثر اندر حکم خدا فرماوے

جا آرام کرن پھر واپس اسے فار و چالے
آخر استقلال نبی دے اپنا اثر دکھایا
ہاشمیاں دی مدد کارن آپے اٹھ کھڑے
دیاں خلاصی ہاشمیاں نوں غاروں کڈھ لیاواں
کل کے ڈگا کبے اتوں کاغذ لکھت والا
کیڑیاں چٹے حرف تمام کاغذ ہو یا پرانا
ثابت اسم محمد باجہوں حرف نہ رکھا کوئی
بک نہ رہیا نام اوہنا نڈا سارے رب اڈائے
امن سلامت کاغذ آتہ رہ گئی ادب انشانی
روشن نام حبیب مسرے واکون مٹاؤں والا
روشن نام محمد والا رہی دوہیں جہانی
دنیا تھیں بھی ایویں بکدن جاسن بکے کھاندے
ایسے طور تمام عرب وچہ رہ سی نام ایہا ہا
کل دنیا وچہ اسدی پاروں رب سلام پھیلانے
روشن رہی ناواں اسدا روز قیامت تائیں
دوتی دشمن تیریاں سندھ تھم اٹھا یا جاوے

ان شانک ہو الابر

جیر دشمن (حرم برہمہ) (دھک بولے حال) (فلح نسل ہے)

قصہ کوتاہ جد اوہ کاغذ خالق پاک گرایا
لگیا اس دے دکن سیتی موقع عجب تنہا توں
اوسے ویلے ہاشمیاں نوں خبر نہاں پہنچائی
دگ پیا اوہ کاغذ گل کے ہو کر بہت پڑانا
ایہ گل سن کر ہاشمی سارے غاروں باہر آئے
اپر پھر بھی سکے اندر ایسی تنگی ہوئی

ٹٹا عہد قریشاں والا جو کجہ وچہ لکھایا
ہاشمیاں دے لیاؤں کارن آیا خیال جہان نوں
نکلو غار وچوں بن ہو گئی تاساں رہائی
ہن نہیں کسے تساڈے پر ظلموں مہتھ اٹھانا
نالے حضرت سرور عالم خود شریف لیائے
خون قریشوں پاک نبی دا وعظ نہ سن واکوئی

سستی کتابیں ملنے کا پتہ۔ حاجی ملک غلام محمد انڈسٹریز مہارکت کشمیری بازار کلاہوسرا

سفر طائف

مکے تھیں پھر سرور عالم طائف دے ول آئے
 اوتھے بھی کچھ لوگ مخالف ہو گئے سخت انہانہ
 یک ظالم نے ظلموں ایسا پتھر سخت چسلا
 ابپر کچھ پرواہ نہ کیتی پاک حبیب غفار می
 اتنا خوف بنی نوں آیا باہر حسد شماروں
 نیزے کہوہ آہا یک اوتھے کسے یہودی والا
 دیکھ یہودی آکھن لگا سرور عالم تائیں
 تا پھر حضرت کلمہ طیب اس نوں بول سنایا
 اُس تھیں تھے سرور عالم نام اپنا فرمایا
 سنکر نام یہودی تائیں ڈاڈھی کا ڈر آئی
 چکر اوتھوں سرور عالم ادنویں واپس آئے
 ادوہ صاحب لولاک پیارا اتے محبوب خدائی
 اَنَا اعطینک الکؤڑ جسے حق وچہ آئیا
 دیکھو منے شتابی اُس دا جان قدر موکا لے
 جتے دشمن یری اُس دے بفرمان نکا لے
 بھادیں وڈیاں خلقان والا ادوہ محبوب تعالیٰ
 سنو حقیقت جدوں پیاسے حضرت واپس آئے
 سفر اندر سی یک اکلا پاک حبیب شہارا
 جد کوئی کافر پاک بنی نوں پتھر آن مریدا
 میں قربان رسول اللہ تہیں مایو کہول گھاں
 جہیڑے دشمن پاک بنی نوں تکلیفان پہچاندے
 طائف دے وچہ جدوں کفاراں تھیر آن چلے

بہت دناں تک اوس علاقے وعظ کلام سنائے
 دُور کھلوکے دے مارن جدایہ وعظ سنائے
 زخمی ہو گئی پئی مبارک خون نہایت آئیا
 منہ تھیں کلمہ پلایاں چون خون مبارک جاری
 سخت پیاس ہوئی آ حاضر جس دے نکال پل رول
 پانی پیون کارن اس پر پیچھے بنی تعالے
 پانی مول نہ پویں پیلوں اپنا نام بتائیں
 اول رب دی وحدت والا حکم اوتھوں پہنچایا
 میں ہاں خاص مول محمد بھیجیا رب دا آئیا
 میں نہیں پانی پیون دینا سخت کلام سنائی
 رب دا حکم سناون بدلے کیا کیا دکھ اٹھائے
 ساری دنیا جس ی خاطر خالق پاک بنائی
 بقدر اں وچہ صاحب کوثر پانی نوں ترھایا
 آگے جدوں سپاہی رب دے گمایاں لان لے
 جیکر کہی نہ تو بہ کرن بدلے دین سارے
 ابپر سر ظالم تہیں بدلہ رب نہ چھوڑن والا
 سایہ دیکھ کجور، مکی دا اوتھے آن کھلوکے
 دو جا ساتھ بنی دے آہا زید غلام پیارا
 بتے پتھر زید پیارا اپنے اُپر جھیلیں ندا
 کیسی شفقت رحمت والا ادوہ سرور انبیاء
 سرور عالم حق انہانہ دے نیک دعا فرمائے
 سیٹھ کجور کھلوکے حضرت ایہ کلمے فرمائے

اللَّهُمَّ اهْدِ قَوْمِي لِلْهُدَى فَانَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

اے میرے مولا میری قوم کو ہدایت دے اے میرے مولا میری قوم کو ہدایت دے کہ وہ مجھے نہیں پہچانتے ۝

یارب آپ ہدایت کرتوں قوم میری تائیں
 دے توں سمجھانے تائیں میرا مالک سائیں
 کریں نہ مار ہلاک انہاں توں قہروں بار خدایا
 بھیجا تہ ہدایت کارن مینوں وجہ جہانناں
 جو کجہ ایسے لے بھی پاروں دیکھ پہنچا دن مینوں
 کرتوں اپنے فضل کرم عقیں پ حمایت میری
 اگلیاں قوماں انہاں پر قہر نہ بھیجا جاوے
 یا پھر نسل بناندی دھوں ایسا کوئی ایسے
 توں اچھ توں اکرم اللہ رحم کماون والا نہ
 جیکر شامل مال میرے دے مدد تیری ہوئی
 بھاویں دشمن میرے تائیں دیوں دیکھ اندائیں
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت صاحب خلق حلم وا
 جے اُس وقت حبیب خدا واری دعا فرماندا
 ایپر حضرت حق انہاں دے ناجی اسی پیا فی
 کیا رب خلق حلم وامادہ بخشیا حضرت تائیں
 زخموں زخم مبارک پلایا چلن خون فوارے
 ایسی نازک حالت وجہ بھی اوہ سرور نبیاں وا
 جنہاں شریاں تھپڑے پانی بند کرا لیا
 رحمت عالم دیریاں اُپر رحمت کرم کماون
 لے فرماناں کارن جنوں اتنی شفقت آوے
 وجہ کلیفاں سرور عالم جیوں دعا فرمائی؛
 طائف عقیں حدیثے اندر والیں ہو کر آئے
 بہت مسافر کے اندر آسوں پاسوں آون
 روز نویں سر نویں مسافر آکر حاضر ہوندے
 دیکھ انہاں توں جل جل دے کافر کے والے

ایہ عاجز تا واقعہ میرے مینوں جانن ناہیں
 سچائی کچھ جانن مینوں نادیوں اندایاں
 نہیں ہلاک کر اون کارن میں دنیا وجہ آیا
 ایپر میرا قدر نہ جاتا بمعقلاں ناداناں
 کجہ نہیں حاجت عرض کرن دی سمجھ کجہ علم تینوں
 کریں ہدایت آپ انہاں توں بیودعا ہی میری
 کیوں نہیں متال انہاں دے چوں کوئی اہت یاد
 جیہڑا تیرا امر قبو لے شربت وحدت پوے
 ہر عاجز نوں دیریاں کولوں آپ پچا دل والا
 تا پھر مینوں کسے طرح دا خطرہ خوف نہ کوئی
 تا بھی آپ ہدایت یارب کریں انہاں دے تائیں
 کرے دعائیں دیریاں کارن شید عرب عجم وا
 قبر کنوں رب غیر تیا نذا تحت رُپٹ اڈاندا
 جد چاہی تا دیریاں کارن اُس چاہی بھلیائی
 بُریاں نال کرے بھلیا یاں وا شفقت واسائیں
 پانی دین نہ پیون جو گاد دشمن رب دے مارے
 قوم اپنی دی خیر خواہی وجہ کھڑا دعا فرماندا
 کرے دعائیں انہاں تائیں دیوں سمجھ خدا یا
 مت کے کیوں ہدایت پاون دوسرے حقین کچھ اون
 مومن تا بعد ازاں تائیں کوں نہ اوہ بخشا دے
 فضل انہوں مہلت غم دی مکن اُپر آئی
 تہ کلیفاں دیوں والے رب اسباب بنائے
 سن دے کلام نبی وا اثر ہدایت پاون
 سن گن وعظ نصیباں والے داغ دلائے موندے
 صابن نال نہ چٹے ہووے اصل جہان دے کالے

طرح طرح سے اپنی طرفوں چیلے کر کر رہے تھے
 سبہ بخیزاں ہو رہا تھا توں جاں کچھ کم نہ آیاں
 جو کوئی لوں مسافر آئے اسوں کوک ہوئی نہ
 آہن ہے اک رہتا جا دو سا زفلانا
 ایسا اثر کلام اس دی وجہ جو مستند البواری
 جو کوئی اسدیاں گلاں سندیاں کول پہوندا
 اوئے غرق ہو جائے ایسا جادو پاوے
 بڑی کتاب بک جادو والی سمجھوں ہر سناندا
 اسے طور نبی سے دشمن سمجھ لیں گلہ سناون
 جیوں جیوں ویر کھادون اندر ویری زور سے لگاندا
 دن دن شمس سالت خالے کدھیاں ان شعا عین
 جیوں جیوں لوک مینے والے خبر نبی دی پاون
 تا جو بہت انصار نبی سے ہو گئے وجہ دینے
 کر چکے سبہ جیسے اپنے پیش نہ جائے کوئی
 آجھر سخت الال آتہ بد مالک شریاں
 جیہڑی بات نہایت اوکھی چالے لوں انہا توں
 کئی سوال انہا سے حضرت کر کے حل و کھائے
 جیہڑی بات انہا ندی حضرت پوری کرد کھلاون
 جو کوئی مضبوطی شکل پھر آپیش کر نید سے
 شق کا قمر جے جد معجزے نظر انہاں لوں آئے
 اسے طور نہراں معجزے حضرت یہے دکھائے
 پاک نبی لوں نبی نہ سمجھ تا پچھیم سر جانن
 کرن شکایت پاک نبی دی جتوں جان نکالے
 دستو کوئی اسادے تائیں علم بخوبوں مسالا
 کہن بخوبی اپنے علموں ایہ گل سیں پچھا تا

ایہر وعظ کلام نبی داسرگز روک نہ سکے
 آخر ہر دروازے اگے چوکیاں ان بہا یاں
 بہت شکایت پاک نبی دی آپ پکر خیلے
 نام محمد سدن جس دا اسلے پاس نہ جانا
 پھر کوئی بات کسے ہی اسوں ل نہ گئے پیاری
 کم سے دایہ نہ ہرگز ایسا آو ہوندا
 پوچھو دادے دادین چوڑا دے اپنے دنگ ندادے
 جو کوئی اسوں پڑ ہا سند عقل شور گواندا
 ایہر عاشق صادق پھیرے ہوڑیاں باز نہ آون
 تیوں تیوں عاشق پاک نبی سے دے دے ہوندا جاندا
 پہنچائی روشنائی اسدی توڑ مینے تائیں
 عاشق ہو کر قدام اندر کئی آون کئی جادون
 اس گلوں پھر گھابے آکے کافر لوگ کسینے
 دل وجہ بے ایماناں تائیں سخت حیرانی ہوئی
 کرن سوال آ طرح طرح دے گھر گھر کے تیراں
 پچھن آکے حضرت کولوں دیو جواب اسانوں
 طرح طرح دے معجزے ڈٹے نا ایمان لیائے
 جادو کہہ کے نس او حقوں پھر دے دن آون
 جیکر اوہ بھی حل ہو جائے نا ایمان انیسند
 اوہ بھی انہاں نہ متے ہرگز جادو سہ بنائے
 من کوں پسیر فقیر ابے نصیحت نہائے
 کر بے ادنی شاعر سدن جادو ساز پچھانن
 پچھدے پچھن بخوبیاں کولوں منکر رب کما سے
 بے سی نواں پچھیر کوئی اچ گل آون والا
 ہونا سی اک ایس زمانے کامل نبی م رہانا

دیوے خبر زمانہ اس دی نالے کہن ستارے
اسے طور یہودی عالم خبراں سہ تبان
پہلے دن تھیں نال نبی دے اینویں پرانہا
ہن کچ بول بھی سورۃ داستان نزول سنائیں

وقت نشان ظہور اس دیے پورے ہو گئے سارے
اپر دشمن پاک بنی دے نا ایمان لیاون
خلق نبی تے دیر انہاں واڈر نہ کیتا جاندا
جو کورت عنایت کیتی نبی پیارے تائیں

شان نزول سورۃ واسطی شریف

وچ تفسیر عزیز حضرت شمس الہند لیا یا
قاصد بھیج دے اندر مکے یاں کفاراں
ہے ہک شخص اسڈے اندر ہویا اس زمانے
آکھے میں یاں مرسل رب دامنوں میر تیاں
کتنے لوک اسڈے وچوں اس نال لائے
تیں تمام اسڈے بھانے صاحب علم سیانے
دسو کوئی طریقہ ایسا تیں اسڈے تائیں
کل نشان پیغمبر والے معلم خوب تیاں
ایہ گل سن کے کہیا یہوداں اس تیں پچھیا جاسے
آدل ذوالقرنین سکندر جو مقبول رہا
دو جا کہت اصحاب جو گزے اگلے وچہ زمانے
وچہ تو رايت ایہ دونویں خبراں رب جے مایاں
جے اوہ پورے طور انہاندی کر تفصیل ستاں
ترجیا حال حقیقت روح دی جو کجہ رب بنائی
پچھو ایہ بھی اس دکو لوں جیکجہ جوڑ سنڈا
کیوں جو اگے دنیا اندر جو کوئی مرسل آریا
جیکر ایہ بھی بے بی طرفوں سچا نبی رہا
نہیں تا پھر حکیمان وانگوں حکمت ہے جگاندا
ایہ تن باتاں جدوں نہاتوں بول یہود سکھایاں

شمس رسالت حضرت والے جدوں ظہور پایا
اہ کتاب یہوداں کو لوں کچھ گھلیاں اخباراں
دعویٰ کرے نبوت والا اپنی نال زبانی
کر و تمام اطاعت میری جو کجہ تیں فرمایاں
دسے کلمہ نامہ اپنے داو کھر دین سکھاں
علم کتابوں علم بخونوں واقفکار پراں
جس دے نال ازلیئے اسوں سچا ہر یانا میں
دسو جو نہاں معلم ہوئے اس و حال اسانوں
جیکر ہے ادہ نبی رہا تاتن باتاں فرماوے
جول سنڈے قعدہ اس دا جو نہاں حال دہانا
پچھو حال انہاں ادہ بھی آپے مردیگاں
باجہ رسولاں ہور کسینوں نہیں خدا سمجھایاں
تا ادہ برحق نبی رہا نا بیشک سمجھیا جاسے
کسے نبی لوں اچ دن توڑی نہیں خدا سمجھائی
تا پھر ادہ حکیم پچھانوں نبی نہ آکھیا جاسے
اصل حقیقت روح دی بابت کسے نہ کجہ فرمایا
لہی امر خدا دے باجوں میں کجہ مول نہ جانا
سو تجویزاں جوڑ سنڈے نبی نہ آکھیا جانا
سن کر سہ کفار اتاں میں بہت پسندی آریاں

کہن لگے کچھ خبر نہ اسنوں علم کتاب نہ جانے
 خوب سوال اسڈے تائیں اہل کتاب سکھائے
 خوشی خوشی آحاضر ہوئے پاس رسول گرامی
 جھک رہاں سوالاں سندا دیو جواب ہمالی
 سُکرا وہ محبوب خدادا کافراں نوں فرما ندا
 دلچہ ایسا خیال نبی نوں راہیں کراں عانیں
 تالے اکثر اوندے سی راہیں وحی پیارا
 ایسے جدا یہ ہلکے والا حضرت حکم سنایا
 اسے گل تھیں غیرت ہوئی خالق دی کا دل
 پندرہ روز تباہون بے گتہ گتہ و دھ بھی نہوں
 انہوں وجہ شمار دناں لے ادباں فرق بتایا
 تال تھاراں وعدہ کیتا پاک رسول گرامی
 وجہ اڈیاں پاک نبی نوں رات گدشتہ ہوئی
 کرن دیلاں سرور عالم فکر دے وجہ دھانا
 جیوں جیوں دیر ہوئے تاحضرت کردے فکر ہوا
 فجر ہوئی تا آگے کافر پاس رسول پیارے
 حضرت کچھ جواب نہ دیوں بابجوں امر بانے
 جد تک دجی خدادی طرفوں نا کچھ حکم لیا دے
 حضرت سب دھ حکم اڈیگن بول نہ کچھ فرماون
 آپ شرارت اُپر کہو لیاں آن زبان
 کوئی آکھے تہہ کل اچکا وعدہ سی فرمایا
 کوئی آکھے ہن رب اپنے نوں کیوں نہیں فرمایا
 کوئی آکھے توں رب دی طرفوں کیونکر نہی سدا ندا
 کوئی آکھے توں ایو جہے سبہ وعلے فرماندا
 اسے طور تھامی کافراں آن مزاح بنائی

عالم بابجوں دے مسئل اہ حالات پورا نے
 آپے بند جوابوں ہوئی جس دم اسان سنائے
 خدمت دچھ سوال اوہ تنے کیتے عرض تھامی
 بیشک سیں یاں لیا دہل متاں تی تسانوں
 ہلکے ایں تسڈے تائیں دیاں جواب ہنا ندا
 جو کچھ وحی جواب لیا ندا کہاں نہاں دیتائیں
 اسے خاطر ہلکے والا حضرت کیتا کارا
 انشاء اللہ پاک زبانون کہنا یاد نہ آئی
 کتنے روزاں وحی نہ آیا مولائے درباروں
 سدی اے ضحاک وغیرہ چالی روز تباہون
 اے پر گل گیری ایو کچھ دن وحشی آیا
 ہلکے فحری ایں تسانوں دیاں جواب تھامی
 دوست دے دل دوست دلوں حکم نہ آیا کوئی
 خبر نہیں ج کچھ نہیں آیا راہیں وحی زبانا
 خیر ہوئے ان کچھ پیارے کیوں اتنا چر لاٹیا
 دیو جواب اسڈے تائیں آکھن لگے سارے
 تاجو اسے حالت اندر کتنے روزوں نے
 امروں باجھ رسول پیارا کوں جواب سنائے
 کافراں نوں ہک موقعہ لدا ہن شور مچا وں
 لگے کرن زبان درازی ٹولہ بے ایماناں
 کیوں نہیں ج اوہ پورا کیتا کیوں نہیں توڑ نہایا
 کیوں نہیں ج فرشتہ تینوں ان جواب سکھاندا
 جو ٹھا وعدہ بنیاں کولوں مول نہ کیتا جانا
 ایوں جنت دوزخ والے قہرے رہیں سنا ندا
 ابولتب نے مجلس اندر ایہ گل آکھ سنائی

اِنْ مُحَمَّدًا وَّذَعَهُ رَبُّهُ وَقَدْ

محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کو اس کے خدائے چھوڑ دیا اور اس سے ہزار ہوا گیا۔

چوڑ یارب محمد تائیں من نہیں مدد کر نیدا
ایزیں ابولہب دے گھر وچہ دوڑناں سن نی
تال دلیری خدمت اندر سن بے ادب منادی
غصے ہو گیا اس کے آپر نہیں جواب دیندا
بل نہاں تھیں دوڑی دوڑی پاس نی دے آئی
کر بے شرمی آکھن لگی عادت جو یں زناں دی

مَا أَرَى شَيْطَانَكَ إِلَّا قَدْ تَرَكَكَ

مجھے معلوم ہوتا ہے کہ تیرا شیطان مجھے چھوڑ کر چلا گیا ہے۔

یعنی جو شیطان تیرے دل پہنسی اوڑا جاو ندا
ایساں سخت کلاماں کفروں کافر پوں ستاؤن
ہک اوہ فکر رسول اللہوں جبرائیل نہ آیا
مہروں شکر وں ہوئی اگے حضرت کرن دے عاں
جے کراتے طور اسانوں لکبیاں تدہ جدایاں
مسلم تینوں جو غم دردوں بھاریاں پر آیا
دوئی دشمن چار چو فیروں طعنے دیون تیرے
کرن روایت جتنے تائیں جبرائیل نہ آیا
ابو بکر صدیق پیارا ہے سلی دیندا
دن تے رات محبت پاروں ردون لاون
دنج بلایا عرش معلی پاک نبی مدی داری
دوست سائے دل دے اندر چنتا سخت لگائی
رات وے اوہ ساڈے باہوں رور وں چلاوے
جاتوں ایہ پیغام ساڈے دست نوں پنچائیں
سورۃ والضحی دے کر رہے بھیجا دھمی پیارا
شیخ حمید الدین ناگوری دچہ تفسیر لیسایا
جبرائیل رسول اللہوں کیتی جدوں تیاری
جاتوں پنچ دھمی تھیں اہل پاس حبیب لگانے
چوڑ گیا اوہ تیرے تائیں من نہیں کچہ سکھاندا
حضرت کوئی جواب دیون سن گن دیو چہ پاؤن
دو جا طعناں نال کفاروں ول ولان ستایا
درد وں سخت مصیبت آگئی ساڈے تائیں
نہیں سی مینوں پیدا کرنا یارب خالق سائیاں
اتنا بھارا ٹھاون کولوں میں کمزور خدا یا
بھج خوشی دیاں خبراں یارب دور کریں غم میرے
اتنے تائیں سرور عالم حسین آرام نہ پایا
اپرا سلی باہوں کون آرام کر نیدا
دل بیوقوف ہے غم دردوں بخوں دن لاؤن
جبرائیل پیارے تائیں حکم دتا رب باری
ہے اس طور حبیب میرے نوں مشکل سہن حل آئی
ایہ تکلیف حبیب اپنے دی نوں ٹول نہ بھائے
اساں نہ برگز چوڑیا تینوں قساں نال تائیں
بھی اوہ کہت اصحاب وغیرہ حال بتایا سارا
جو مصباح العاشقین والے کر مذکور سنایا
اوسے دیے حکم ہوانوں کیستا خالق باری
دچہ نو بھرا ساڈی طرفوں بھیجا دھمی خدائے

سن کر حکم ہوا رحمت نے ماری تیز اوڈاری
جبرائیل دھی تہیں پہلے آکر حاضر ہوئی
سرور عالم جہوں ہو تھیں خوشی مبارک پائی

وانک صبا دے پہنچی جلدی لے خوشخبر پیاری
جیوں معقوب بنی نون مہر ان پہنچی خوشنوی
ہنس کر اٹھ کھلے پھر نیٹھے پاک حبیب خدائی

فَضْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَمَامٌ وَقَعْدٌ

پس ہنس پڑے پیغمبر صلی اللہ علیہ و آلہ و صحابہ وسلم پھر اٹھ کھڑے اور بیٹھ گئے

یاراں عرض کیتا وچہ خدمت یا مقبول تعالیٰ
تا پھر وانگ معقوب بنی دے کہیا سرور عالمی
فضل الہوں رات غماں دی ختم ہون آئی
ایہو باتاں کر دے آہے پاک رسول گرامی
اکھ سلام خدای طرفوں بیٹھاپاس بنی دے
حضرت پچھن جبرائیل دس اساڈے تائیں
جبرائیل کہے یا حضرت سن میں صدقے جاواں
من میرے وچہ دستوا نیویں جو نکر لوزا اکھیں وا
دم دم رکھاں یاد تسانوں یا محبوب سچاواں
حضرت پچھیا بھین والے کیوں بندش فرمائی
جبرائیل کہیا جو اس وچہ یا محبوب تعالیٰ
دشمن لوکاں جہوں تسانوں آن سوال سناے
دیرستی رب انشاء اللہ ترک کردی پاڑوں
ہکڑی جہاں انشاء اللہ ترک تسان فرمایا
طرح طرح دے کافر لوکاں طعنے بول سناے
دوست بھاویں آپس اندر جو نکر بھاو کھان
جہوں کفاراں طعنہ کیتا چھوڑیا رب تسانوں
حضرت پچھیا دس سانوں کیا خوشخبر لیا
قماں کر کے بتا دے اسان نہ چھوڑیا تینوں
ایہویں کافر بن جہیڑے دین ایمانوں خالی!

کیا موجب اس ہنس والا اکھن بھین والا
اپہنچی آج اساڈے تائیں شہود دوست والی
دین لگی صبح خوشی دی خبر صبا پونجائی
جبرائیل حضور بنی دے یو یا آن سلامی
کرن کلاماں آپس اندر دونوں طرفوں خوشی دے
کیونکر منوں بھلا یا سانوں کیونکر آہوں ناہیں
کیا مجال اساڈے تائیں اک پل منوں بھلاواں
ہر دم وچہ اکھیں دے رہندا پک پل ورنہ تھیندا
جے نہ بھجے بھین والا آپے کیوں کر آسنا
لتنے روزا اساڈی طرفوں پکڑی تسان جہائی
سی ہک بھید خدای طرفوں خاص محبت والا
وہے اندر دوست تائیں سبب یا دلیانے
دوست نون آئیدہ کارن سبب ڈھیا سکراروں
اتنی دیر ہوئی سکراروں کوئی پیغام نہ آئیا
چھوڑ دتا رب ساتھ محمدی آہتہان بنائے
غیرتیاں دے بول اتے ہرگز کدی نہ بھاوان
بھیمیار بلسلی کارن دیہ خوشخبر اساتوں
تا پھر سورۃ الفصّی والا دھی پیغام سنا یا
نا پھر کج تسانے اُتے خفگی آئی یینوں
کہیڑی خبر انہاں دے تائیں ساڈیاں انوالی

کچھ غمناک نہ ہو حضرت جبرائیلؑ بتایا
دیوہو جواب کفار ان تائیں یا محبوب ربانے
جبرائیلؑ اودہ دونوں قصے حضرت نونؑ سمجھائے
بھی ایہ حکم خدای طرفوں کہند اومیؑ رہا تا

سبہ یقین بہتر شان تسا ڈا خالق پاک بنایا
کہتے اصحاب سکندر والے قصے یوں دہانے
سورۃ کہتے کلام اللہ وہ چہ چونکر دونوں آئے
انشاء اللہ کم کسے وہ پھیر نہ کدی ہو لانا

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ

اور نہ کہو کسی کام کے لئے کہ میں کر دیتا ہوں اس کو

غَدًا إِلَّا أَنْتَ شَاءَ اللَّهُ ط

مگر یہ کہ خدا چاہے (سورۃ کہتے چپا ۶ ۷)

یعنی انشاء اللہ باجھوں پھیر نہ کدی الانا
جو کوئی کم بیکانہ اپنا پیش تسائے آئے
ہر کم اندر پاک جنابوں چاہو مدد یاری!
ہر مومن نون ایو نصیحت ہے فرمان ربید ا
بول زبانوں انشاء اللہ نال ضرور ملاوے
سورۃ کہتے اتاری جس دم فضلوں حق تعالیٰ
جبرائیلؑ رسول اللہ نون دونوں ذکر سنائے
باقی اوہ جو روح داسلمہ کیتا طلب کفار ان
جو کیفیت روح دی والا کرن سوال تسائوں
لئے روح خدای طرفوں ہے اک امر رہا تا
مشکل روح حقیقت روح دی حاصل کا ز خدائی
کافی ایوہو جواب انہا نون یا محبوب گرامی
امر ہو و تا خاکی پتلا ہر یک طاقت پاوے
اسے امر خدا دے تائیں روح تپلا یا جاندا
سرور عالم جہوں وحی تپیں ایہ خوشخبر اپنی یاں
کہول بیان مخالفان تائیں آپ سنائے
پھر اہل نصیبان نون ہوئے ہار جہا نون!

ایہ ہو بھلے اسیں برابر کرساں کم فلا نا!
ہر وعدے وہ انشاء اللہ شامل کیتا جاوے
میں ایہ کم کر لیاں جبکہ چاہیا اللہ باری
جد کوئی وعدہ کرے زبانوں چینگے کم کسے دا
کم اس دے وہ چہ برکت ہوے رب مدد فرماوے
اوسے وہ چہ ایہ حکم سنایا انشاء اللہ والا
کہتے اصحاب سکندر والے یوں خدا فرمائے
اس دی بابت کہے فرشتہ یاسید ابرار ان
قُلْ لِّرُوحِیْ مِنْ أَمْرِ رَبِّیْ کَیْدٌ یُّوسَیْطٍ ہٰنُوتُوں
اس تہیں دھکے سمجھ نہ آوے بے سمجھاں انجاناں
عارف باہجہ کسینوں سی سمجھ نہ آوے کافی
امر آہوں سبہ چیزاں دا جیون مرن تامل
امر ہووے تا ہر یک طاقت اسدی پہچی جاوے
جہڑے کرن سوال تسائوں ایوہو جواب انہا ندا
حل ہووے اوہ تے مسئلے خوشیاں نون یاں
سُنکر نیک نصیبان لے ترت ایمان لیائے
کہوے وایاں گہول پلائیے اثر نہ کرن تنہا نون

بھر بھریا لے دھرت والے ساقی کھلا پلا دے
 گھر دھپ آ کے جنت رب و اجلیاں ملد بولاندا
 ابو جہل ابولسب وغیرہ جو بد بخت ازل سے
 رحمت عالم دنیا اندر رحمت فیض کھنڈاؤں
 شمس منجی رسالت والے ملکیں جانن لاسے
 سا جرتے محبوں وغیرہ بولن حضرت ۴ تا میں
 دلول نال حبیب خدا دار بہا تہاں سمجھاندا
 سورج وانگوں شان محمدی رب کے کھول فکھیا
 اٹھے ہو کر مال عداوت بولن سخن اوستے
 کرو نہ کچھ پردہ اُتھاندی جو ادہ کہن تسانوں
 اسے خاطر سورۃ الفصحی خالق پاک اُتاری
 کیا کیا اس سورۃ دے اندر رب خوشخبریاں کھلیاں

لنگہ جلون بے قسمت انیوں بات پسند نہ آئے
 کون کہے بد بختاں بچوں میں نہیں جنت جاندا
 وقت و ہائے بچپن تاسن رہن سدا ہمت طے
 وہی نصیب عذاب جہانوں کیو نہ رحمت پاؤں
 پر بے قسمت غفلت خواہوں جا کن وچہ نہ آئے
 آپے کرن نتیجہ مسلم پاؤں جلدوں سزا میں
 ایسر کیونکر سمجھن از لول برا نصیب جہاندا
 بد بختاں لول نظر نہ آیا شامت پردہ پائی
 تا میں اپنے دوست تا میں بے سینے گئے
 ساری خلقت نالوں ودھ کے تسلیں سارے لول
 قساں نال حبیب اپنے دی ب کیتی دلداری
 کیا کیا بنی پیارے تا میں دتیاں ب تسلیاں

میں کچھ ذکر بیان انہاندا آ کھ سنا ساں تینوں
 جیوں تغیر کتاباں وچوں مسلم ہو یا مبینوں

سُورَةُ الضُّحٰی مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدُ عَشْرَايَةٍ

سورۃ ضحیٰ مکے میں نازل ہوئی اور یہ گیارہ آئیں ہیں

ہک سو چوداں سورتاں سچے وچہ قرآن گرامی
 جھپٹریاں سورتاں مکے آیاں مکی کہن تنہا نول
 سورۃ ضحیٰ مکے اندر بھیجی خالق سائیں
 یاراں آیتاں چالی کلمے اس سورت وچہ آئے
 بعضے اک سو تتر آ کہن بعضے گھٹ بتاؤں
 باتچہ او غام وغیرہ جگر ظاہر حرف گنیوں
 جے رسم اللہ سنے نامی حرف گنائے جاؤں
 ظاہر ایو شمار حرفاں باطن خبر نکائی

بعضیاں مکی بعضیاں مدنی سونو بیان تمام
 جھپٹریاں طرف میں نے آیاں مدنی کہن انہاتوں
 ایسے خاطر مکی سورت آ کہن اسلے تا میں
 اک سو باؤں حرف تمام بعضیاں فرمائے
 اپر اتے حرف نہ بن دے جھپٹنے وچہ آؤں
 اک سواتے چھیا سٹھ پوسے گنتی اندر تینوں
 اک سواتے پچاسی تا پھر گنتے اندر آؤں
 پورا علم کلام اپنی دا جانے ذات خدائی

والفحی نام کہن اس پاروں سورۃ واری تائیں
کہن منجی اس ویلے تائیں پامیزوں ان دے
سو ج جدول سفیدی پکڑے اچا آن کھلوے
ایسے دی قسم کرن دچہ بیتیاں مزاں یاں
والفحی تے ویل دہاں دچہ بیت لطیف اشارے
ایویں باقی سورتاں اندر جو خوشخبراں آیاں
دچہ تحریر سوائے ناپیں ذکر بیان انہاں دا
ہر دو داریاں تھیں باہر شان رسول عفا ری
لایق تافیر کرن دے میں مسکین و چارا
ناقص عقلوں ناقص علموں ناقص فہم قیاسوں
پر بہکے بدی مدد والی آس دلیو چہ دھر کے
کرے حمایت پاک جنابوں آپ خداوند باری

پہلے قسم منجی دی اسوچہ کھادی خالق سائیں
چہاہ ویلا لے بہتے ویلا جس نوں کھیا جاسے
ہر کوئی تمسکیں کائیں گئے وڈا ویلا ہووے
وقت مناسب انشاء اللہ اکھ سنا سان یاں
گل بیان نہ ہون کسے تھیں رہنوں معلم سارے
جیویں خدا لے دست کارن پیشگو یاں فرمایاں
نا تفریز بانی کر کے حال سنایا جاندا
نور و نور کلام خدا دی ظاہر باطن ساری
نا بارکیاں بہن لایق میسر اذہن نکارا
کیا تفسیراں بہن جو گناقص ہر ہر پاسوں
پکڑاں قلم خدا دے فضلوں میں بسم اللہ کر کے
دو جگہ پندیر بندے نوں ہووے اسدی سی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شروع اللہ تعالیٰ کے نام سے جو عام رحمت والا اور خاص رحمت والا ہے

شروع کراں بسم اللہ پہلوں لے کے نام ربانا
اوہ رحمان رحیم الہی صاحب شان تعالیٰ
تنے نام مبارک رب و کسم اللہ وچہ آئے
تنے صاحب عزت عظمت تے صاحب ڈیائی
تنے رحمت برکت والے لور ہدایت والے
اللہ نے جن ترے بجا نام رحیم بتایا
عارف کہن کلام اللہ دا جو مضمون تسامی
جیویں احمد شریف وچالے ساریاں خبراں آیاں
ایہرانا علم لیاقت مول نہ میرے تائیں

جس دی رحمت دوہیں چہاں میں بیڑا بنے لانا
سبہ تے رحم کماون والا دویاں مہراں والا
تنے آلو آپ علیحدہ اپنی صفت لیاے
تنے اچیاں شان والے آلو اپنی حیاتی
تنے فضل کرم دے چٹے مہر عنایت والے
دوہاں جہانناں داسہ نقشہ دچہ انہاں دے سنا
کر لو شیدہ بسم اللہ وچہ رکھیا ذات گرامی
ایویں بسم اللہ دے اندر سبہ رمزاں فرمایاں
نا اتنی گنجائش ایتھے جے میں کہوں سنائیں

تنے نام خدا دے جیڑے بسم اللہ وچہ آون
جمل طور انہاں دے معنی صرف سنائے جاون

پہلوں اکم اللہ دی تینوں کفر سیر سداوں | اس تھیں پچھتے تے فضلوں دے نام لیاں

اللہ

اول نام خدا دا اسم اللہ وچہ آیا
اس دے باہجوں ہو خدا دے جتنے نام پیسے
کون نام خدا دا ایہو ذاتی اسم سدا دے
اللہ باہجہ صفاتی جہیڑے دے نام سداوں
ہوئیں رحیم کوہد وغیرہ نام صفات خدائی
جس وچہ صفت کریمی والی کہن کریم استائیں
اینویں جہیڑا شخص کسے نوٹا لے حب پیاروں
اینویں ہو صفاتی جہیڑے نام خدا دے آئے
فرق ایو جے اس دے اندر ہو و صفاتی
اسم نام سداوں لایق ادہو ذات گرامی
سب تعریفاں کمال اہل تے بہتے دویا یاں
اللہ بود کرے نابودوں ہر یک چیز نہا دے
سبہ چیز اندی اس دے اندر کمال قدرت ہوئی
جس ویلے جس لحظے اندر چاہے کجہ بنا نا
جے نابود کرے اوہ بودوں سنوں طاقت ساری
جتنے نام صفاتی رب دے سبہ اللہ وچہ آئے
کوئی صفت خدا دی جہیڑی اللہ دیوچہ ناہیں
اللہ اوہ ہو پاک ہمیشہ ہر عیبوں نقصا نوں
باہجہ خدا دے ہو نہ کوئی ایساں صفتاں والا

بے ایہ ذاتی نام مبارک رب اپنا فرمایا
ذاتی نام نہ کوئی انہاں وچہ بین صفاتی
باہجہ خدا ایہ ہو کسے تے مول نہ بولیا جائے
باہجہ خدا اوہ غیراں تے اکثر بولے جادوں
صفت مجازوں غیراں تے بھی بولے جادوں
جس وچہ صفت رحیمی والی کہن رحیم استائیں
رب مجازی سدن اسنوں پرورش کرے پڑوں
جیسی صفت کسے دے پڑے ایسا نام سدا دے
مولاندر صفت حقیقی سدا غریب نوازی
ساریاں کمال جس وچہ چون جمع تسمی
سبہ توفیقاں سبہ توتناں اسم اللہ وچہ آریاں
ہو چاہے کرے اللہ ذرہ دیر نہ لا دے
اول آفراس دے اگے مشکل کم نہ کوئی
سبہ آسان اللہ دے اگے ذرہ نہیں اٹکانا
کل اوپا دے کل گوا دے ایڈی قدرت بھاری
ساریاں صفتاں اسدے اندر جامع تدوں سدا
اسم نام اوہیے دا جہیڑا سبہ صفتاں داسائیں
عزت عظمت قدرت اس دی باہر حدیا نوں
اسم نام سداوں لایق ہو حق تعالیٰ

الرحمن

دو جا نام خدا نے اپنا الرحمن لیا نا | الرحمن بھی ہو کہینوں نہیں بولایا جاندا

ہے ایہ نام صفاتی رب والرحمن پیارا
 مفتوحہ ہستی ہر یک کارن رحمت تہ دی ہوئی
 الرحمن جو کل خلقت تے رحمت اوہ فرماوے
 الرحمن کہن اس تائیں زاہدی وچہ لیاوے
 اول تھیں تا آخر تائیں کردا ہر عطا میں
 وچہ حقیقت الرحمنوں دو منظر تبارا دن
 ہے جسمانی رحمت عامہ جو سبہ خلقت پاوے
 جن انس حیوان پرندے ہو ملائک سارے
 انیویں سورج چند ستارے ہو جو خلقت ری
 اس منظر جسمانی اندر سبہ پیدا ایش آئی
 کوئی نہیں اس رحمت کولوں دنیا اندر خالی
 مومن کافر چنگا مندا دوست دشمن سارے
 جن سورج آسمان زمیناں ان تے ات بنا
 اس دی رحمانیت پاروں عین سر ہوا میں
 بخشے پھیر حیا تی صحت تے روزی پونچا ندا
 کیتی ہوش عنایت سبھ نوں عقل عطا فرمایا
 انیویں ہو جو طاقت دیدنی سبھ نوں بخش ہوئی
 بخشے مال اولاد داں سبھ نوں دولت دنیا والی
 انیویں ہو اسباب ہزاراں جو منظر جسمانی
 دو جا منظر ہے روحانی مومن فیض اٹھا دن
 جو استبار روحانی سارے بن منگیاں اہدیندا
 کرن روحانی پوش اکے ربے ارادہ کہا دن
 اسے طور کتاباں بھیجے کرا اپنی رحمانی
 گنج ہنای فیض عرفانی کہوں رامعانی
 دین ترقی باطن تائیں رب دیاں پاک کتاباں

باجھ معاد نے ہر یک کارن رحم کما دن مارا
 جس در رحم کرن وچہ اپنی ذاتی غرض نہ کوئی
 بن منگے بن بے لے سبھ نوں رحمت دتی جاوے
 ہر حالت وچہ بندیاں اپر جہیرا رحم کماوے
 بند نہ کردا رحمت اپنی جنت وڑ دیاں تائیں
 یک جسمانی یک روحانی جدا جدا فرما دن
 اس رحمت تہیں چیر کسے نوں دور نہ کیتا جاوے
 اس رحمت رحمانی کولوں فیض اٹھا دن مارا
 ہے ایہ رحمانیت اس می سبب کارن جاری
 ظاہر باطن آدل آخر جو کچر رب بنائی
 سب نوں حمایت اس می مومن و کہا دن والی
 دنیا اندر عامان خاصاں رحم کماوے بھاوے
 ٹھنڈے چٹھے جاری کیتے تے دریا چلاوے
 مومن کافر چنگا مندا پوچن ہر یک تائیں
 جو مقسوم کسے دالکھیا سبھ نوں دتی جاندا
 اکھیں کن زبان وغیرہ سب رحمان دوا
 مومن کافر مشرک کارن فرق نہ رکھیا کوئی
 اس رحمت رحمانی کولوں کوئی قوم نہ خالی
 ہر کوئی پاوے فیض جہاں تہیں وچہ اپنی زندگانی
 کافر اتے منافق مشرک اسے وچہ نہ آدن
 جیوں مسئل پیغمبر اپنے دنیا وچہ گھلبیسندا
 سبھ قوماں نوں طرف ہدایت نال پیار بلا دن
 دنیا اندر بارش رحمت پاک کلام حقانی
 روتی نور عذاب الیمانی ایہ اسباب روحانی
 مسئل آدن زمین سکھا دن دن راہ صواباں

ہو جاؤں محبوب خدا کے قرب خدا رحمانوں
جسے بد قسمت آپشن اسوں دوس نہ کوئی
جو کوئی اتوں حاضر ہوئے اوہ نہیں دور کریندا
دان کرے بے محنت بختے ایہ اس دی رحمانی
بے محنت بے منت چہڑا سبہ تے رحم کساندا

جہڑے لوک انسانے تائیں منوں کجاؤں
ایہ بھی وجہ رحمانیت سبہ تے کارن ہوئی
اپنی طوقوں سبہ کارن رحمت عام بھیندا
جو اسباب حیاتی والے روحانی جسمانی
پس رحمان حقیقت اندر اس نوں کبیا جاندا

الرحیم

ترجمہ رحیم خدا نے نام اپنا فرمایا
ایہ بھی نام صفاتی رب و صفت رحیمی پاروں
الرحیم جو بھی محنت صنائع نہیں کریندا
دنیا وچہ بھی راضی کر دامت والیاں تائیں
الرحیم جو ادنیٰ چیزوں اعلیٰ چیز بنا دے
مٹھوڑا عمل کھاؤں بدے بہت احسان کریندا
الرحیم بھی دو قسمال پر عارف لوک بتاؤں
ہک روحانی ہک جسمانی دونوں اکہ سنائے
الرحمن جو دونوں رحمتاں دنیا وچہ کساندا
الرحیم جو دو ہیں جہانیں رحمت موج دکھائے
دو قسمال ایہ رحمت رہی خاص رحیمی والی
ظاہر والی رحمت وچوں ہر کوئی حصہ پاندا
جو کوئی کافر دنیا اندر محنت مل کھاوے
جو نہ کر علم پڑھن دی پاروں نوکریاں تھھاؤں
انیوں ہو رحیمی جہڑی اسے قسموں ہوئی
بدلہ اس دال داسہ نوں اکم رحیمی پاروں
اس دے وچوں کافروں ہر کوئی نفیض ٹھاوے
باطن اوہ جو مومنال کارن رحمت خاص کساندا

ختم ہوئی بسم اللہ جس تے رحمت خاص لیاٹیا
خاملاں آپہ رحم کھائے خاص اپنی سرکاروں
اتھے او تھے محتیاں نوں اجر برابر دیندا
آخر وچہ بھی راضی کر سی فضلوں خالق سائیں
خاکوں پیدا کر کے اپنا قرب عطا فرمائے
ہک نیکی داست سودر جہ پودہ تک دیندا
جو نہ کر الرحمن ہوون دے دؤ منظر فرماؤں
الرحیم کنوں بھی اینویں دونوں منظر آئے
بن بیلے بے منت سبہ تے رحم کمانی جاندا
محتیاں نوں محنت بیلے اجر عطا فرماوے
ہک ظاہر ہک باطن جسوں کہن مفسر عالی
کافر بھی اس رحمت کو لوں دور نہ کیتا جاندا
اسے رحمت بھیں اوہ حصہ دنیا اندر پاوے
یا پھر کسب تجارت کر کے تاجر نفع اٹھاؤں
باطن اتے قیامت والا جس وجہ دخل نہ کوئی
ظاہر قسموں دنیا اندر رحم ہو دے سرکاروں
ایہ باطن صفت رحیمی کافر کوئی تہ پاوے
اتھے او تھے دو ہیں جہانیں اجر عطا فرماندا

کافر مشرک اس رحمت تھیں بہ محروم و جائے
جہڑے لوک عبادت اس می سچے دلوں کا
دنیا و چہ بھی پرانہ اندے رحمت نظر گزارے
برکت اسے اسم مبارک پاؤں نیک جزائیں
ہر قسم دی عزت حرمت کارن اہل ایمان
برکت اسے اسم مبارک دولت مال اولاد
ایو اسم حیاتی اندر مومن لوں کم آوے
ایو اسم نزع دے ویلے آمد فرماندا
برکت اسے اسم مبارک قبر عذاب تھیوے
ایو اسم قیامت والے ہول تمام ہٹاے
ایو اسم مبارک اس دن جہد و فرما سی
برکت اسے اسم مبارک جنت باغ بہاراں
برکت اسے اسم مبارک پاک جمال ربانا
نعمہ سلام علیکم اللہ صفت رحیمی پاروں

خاص قسم اوہ صاں ان رحمت موحاں مارے
دیوے جہڑیم انہا توں محنت واپل پاؤں
آخر و چہ بھی رحیم کماھے برکت اسم پیارے
خوش قطب کے ولی بنائے مومن لوکاں تائیں
برکت اسے اسم مبارک اندر دواں جہانناں
برکت اسے اسم مبارک رب سدا فریاداں
برکت اسے اسم مبارک فیض روحانی پاوے
تل ایمان امت ایتھوں مومن لوں لیجا ندا
ایو اسم کریمی یاری جدوں دوبارہ جہوے
ایو اسم دفا تر عملوں سچے ہتھ پھڑاوے
مل دوزخ تین بجلی دا گول مومن لنگہ سدا سی
خور قصور شہتی حلقے کارن سیکو کاراں
لوک نصیب بہشتاں اندر کر سن جدوں ٹکانا
سچی نعمت دا بہ بدلہ خالق دی سرکاروں

لَسْلَامٌ تَقُولُكَ مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ

سلام کہنا ہے رب رحیم کی طرف سے

وچہ سورۃ اسل مبارک ایو اشارہ آریا
جنت وچہ جہ جنت والے نعمت نازاؤ دواؤں
کدی کدی ہک زوری جلوہ اپروں ظاہر تھیوے
سارا جنت روشن تھوے اس و نور انوروں
نظر اٹھا کر تھن ات ول لوک بہشتاں والے
کہے سلام علیکم اللہ جنت والیاں تائیں
وین جہدوں بہشتاں والے ات مبارک عالی
دیکھ جمال جمال ہی ایسی لذت پاؤں
نظر نہ پاؤں چہرے دل چھوڑ جمال ربانا

جیوں حدیث مبارک اندر پاک نبی فرمایا
مومن اپنیاں موحاں اندر خوشی مراد ان وں
سرے اتوں جنتیاں لوں اپن جنت دیے
جاؤں لنگہ تھلے روشن جنت دی گلزاروں
کیا وین جو ذات الہی پاک جمال و کھالے
جیوں سلام تھم قولہ کہیا پاک خداؤ مدائیں
بھلاوے سمجھ مومن انہا توں جنت خوشیا توالی
جنت نعمت نور قصوان کسے گہول گہاؤں
پاک جمال ہی اگے جنت کون نہانا

جستک پاک جمال الہی ظاہر ہے و کہب اندر
 نگہ رہن خدا دی طرفوں جنت والے سارے
 جس ویلے پھر پاک الہی پاک جمال چھپا دے
 رہ جائے کجہ پاس انہائے برکت اثر رہا نا
 بہت تسلی پاؤں اس نہیں اہل بہشت حقانی
 ایہ سبہ اسم رحیمی پاروں مومن فیض اٹھاؤں
 ایہ ترے نام مبارک رب دے اللہ کو چہ آئے
 تے نام ایہ رب سچے دے اتنی برکت والے
 جو بکوار پڑے بسم اللہ اتنا درجہ پاوے
 جتنا تن ہزار ناموں اجر ملے سرکاروں
 ایہ جو کوئی مومن ہوئے وہ ایہ درجہ پاندا
 بہت فضائل بسم اللہ کارن اہل ایمان

تدیک جنت طرفے جاوے و ہم خیال انہا ندا
 رب انہائوں رہے نکیندا پاؤں پاک نظامے
 ذات مبارک پاک الہی پڑے اندر آوے
 نور الہی جنت اندر گھر گھر کرے مکاناں
 دے جاوے بہ جنتیاں نوں برکت نور نشانی
 کافر مشرک اس نعت تہیں دوزخ کالے جاؤں
 محل طور انہائے معنے آکھ پندیر سنائے
 دہ سے نام خدا دے معنے اک اک اسم و حالے
 تن ہزاراں نام خدا دے جو نکر بول سنائے
 اتنا اجر ہووے خود حال بک بسم اللہ پاروں
 باہجہ ایمانوں عمل کسے دا نہیں قبولیا جاندا
 بھاری اوٹ ایہ مومن کان اندر دوہاں جاناں

غزل در نعت بسم اللہ شریف

بتاؤں آپ کو کیا چیز بسم اللہ رحمان ہے
 اسی میں ہم اعظم ہے اسی میں اسم اکبر ہے
 اسی میں مال و دولت ہے اسی میں ناز و محبت ہے
 اسی میں سب جنت ہے اسی میں سب مودت ہے
 اسی میں سب کی عزت ہے اسی میں سب کی عظمت ہے
 اسی میں نفع خلقت ہے اسی میں نفع و رحمت ہے
 اسی میں منزلت ہے منفعت ہے منقبت ہے رب
 اسی میں برکتیں ہیں نعمتیں ہیں دولتیں ہیں سب
 اسی میں مروج دنیا ہے اسی میں روح عشق ہے
 اسی میں سب آئیں ہیں اسی میں سب شفا ہیں
 اسی میں بادشاہی ہے یہی قسطل الہی ہے

خدا کا نام ہے یہ اور سب ناموں کا بتان ہے
 یہی اکسیر ہے وہ کیمیا بھی حق قربان ہے
 اسی میں جاہ و شہرت ہے اسی میں شوکت و شان ہے
 اسی میں حق کی غلت ہے اسی میں قرب و ان ہے
 اسی میں قرب جنت ہے اسی میں بعد نیراں ہے
 اسی میں نفع کربت ہے اسی میں دفع شیطان ہے
 اسی میں باغ و نولان ہے اسی میں حور و غلمان ہے
 اسی میں دین و دنیا کا سبھی آرام پنہاں ہے
 اسی میں پاک لوگوں کو سدائے فتح نمایاں ہے
 اسی میں سب عطا ہیں یہی تریاق عصیاں ہے
 یہی تاج حلال ہے یہی ہر سلیمان ہے

یہی سب دشمنوں کی بیخ کن ہے غم رہا ہے یہ
یہی سب مشکلوں میں جانچتوں میں کام آتی ہے
یہی قندیل ہے سب ظلمتوں اور اندھیروں کی
یہی تنویر ہے سب آفتوں کا سب بلاؤں کا
ہنہیں معلوم ہے خبروں کو کیا ہے شان بسم اللہ
خدا کے پاک کا انعام ہے ایمان والوں کو
یہ عزت ہے حمایت یہ تائید الہی ہے
یہی آیت امن ہے آرام ہے حفظ و سلامت
یہی ہتھیار ہے ہر کام میں ہر ایک مومن کا
پہل جاتا ہے شیطان تعین اس کے مقابل میں
حقیقت میں اسی کی برکتوں ہم مسلمان ہیں
اسی نے رہنمائی کی اسی نے دل کشائی کی
اسی کے عمل سے دایرین کے مقصود ملتے ہیں
اسی کے شروع سے شاعر قلم اپنا اٹھاتے ہیں

نجات نوح ہے آرام ہر تکلیف و طوفان ہے
یہی ہر اک معیبت کے لئے سرز مسلمان ہے
اسی میں سب آیت کیلئے اک نور تابان ہے
خدا کے ہر مرض ہے اور ہر دردوں کا دوا ہے
یہ ہر سورت کا سر ہے ابتدائے پاک قرآن ہے
یہ شہ فیض ہے دریائے رحمت بحر عرفان ہے
کرم ہے لطف ہے ہر عنایت فضل احسان ہے
غذائے روح مومن طاقت دل راحت جان ہے
حصانے ہر پہ تیغ جوان و حرز طفلان ہے
سلاح جنگ ہے سپر عدو ہے فتح میدان ہے
ہمارا دین ہے اسلام ہے ملت ہے ایمان ہے
اسی کے فیض سے ہم کو ملا سردارِ جوان ہے
اسی کے پڑھنے والوں کا درجہ بہت بھی اہاں ہے
سخن میں شعر میں مضمون میں یہی نور افشاں ہے

اسی کے فیض سے ملتا ہے جو چھ سب کو ملتا ہے
پسند سیرناواں بھی مدد بسم اللہ نازل ہے

فضائل بسم اللہ شریف

وہ قرآن آئی بسم اللہ یک سو چوداں واری
وہ قصے سلیمان نبی دے ہے بکجاری آئی
باقی سورت توبہ باجوں جینیاں نکوتاں آباں
جیکر سورت توبہ اُپر یک بسم اللہ ناھیں
بھی اچھی بسم اللہ آئی سورت ہو دچالے
یک سو چوداں سورتاں سجھے وہ کلام خدا فی
اتنی وار خدا بسم اللہ جس دے اُپر اتنا دے

یک سو تیراں سورتاں پر خالق پاک اوتاری
سورتہ کل سپارہ اُلیہ رب نازل فرمادی
ہر سورت تے ہر بسم اللہ معلوم مومن بھایاں
سورت نکل اندر دو واری بھجی خالق یس
حضرت نوح دے قصے اندر وین ویکن والے
بھو ساڈھے چوداں واری بسم اللہ فرمائی
کینوں معلوم درجہ اس دا اندر عالم سارے

ہواری سلیمان نبی پر بھی خالق سائیں
جن پر ہی انسان پرندے متن حکم تمامی
تابع شاہ سلیمان نبی دے رب ہوا بنائی
برکت بسم اللہ دی پاروں شے تابع ہوئی
مہر مبارک وچہ بسم اللہ خالق پاک اتاری
جس کا قدر مہر لگاؤں اوہ بسم اللہ والی
سن تینوں یک تھوڑا جیہا ذکر سنایا جائے

کل عالم وچہ شاہی درجہ بخشیا اسے تائیں
ہر شے ادبوں حاضر ہوئے خدمت وچہ گرامی
پریاں دیو غلاماں وانگوں پھر دتخت اٹھائی
جو فرمان شنان کسے نوں حکم نہ ہوئے کوئی
اسدی برکت سہ چیزاں تے ہوئی حکومت بری
جہول کرن روانہ اسوں کدی نہ آئے خالی
بسم اللہ سلیمان نبی دے جیو تکر کم بنائے

مختصر قصہ بلقیس شاہزادی

شہر سیاوچہ رہندی آہی کا فرنگ شاہزادی
قوم سیاوچہ راج اسے داکرے حکومت سی۔
تخت اس دی صفت خداوند وچہ قرآن لیا
وچہ تفسیر جلال لیا وے اسدی صفت سیاری
اسی گز اوہ لمبا آبا چالی گز چوڑائی
سوئے چاندی تختیں وہ سارا کاری گراں بنایا
پاؤے سبہ یا قوتوں اسے قسم زیر جہان لے
ایسا عالی شان عجائب تخت شاہزادی والا
کہن مفسر آپ شاہزادی شکل پر ہی دی آہی
یعنی روایت اندر ایہ بھی لکھیا نظری آہی
باپ اس دے کیتی آہی تال پر ہی دشاوی
لیہر ایہ بلقیس شاہزادی مشرک آہی بھاری
چھوڑ خدا نوں سوچ اگے سجدے رہن کریدے
ماریا عقل شیطان اہتا دارا ہوں پکڑ بہلایا
خبر ہوئی سلیمان نبی نوں اس شاہزادی والی
سن کر خبر پیغمبر تائیں ڈاڈی غیرت آئی

نام اس دا بلقیس تہاؤں بیٹی شرخ شاہی
دولت تال خزانے فوجاں ہر شے وافر آہی
عرش عظیم کھیار ب جس نوں تخت وڈا فرمایا
یک سو فتنہ گز گرد اس واسنہ حقیقت ساری
زنجیر گز اچا تخت تہاؤں خوبی حد نہ کائی
تال ہوا ہر جہاں ہوا بھی یا قوت جہاں آیا
مجدد امت تے اس نے آپے پٹھن والے
تائیں عرش عظیم اس دتخت کھیلا تھی تعالیٰ
ڈاڈی سوہنی صورت اسوں کشتی پاک آہی
واللہ اعلم رب نوں معلوم میں نہیں دلوں بنایا
اوس پر ہی دے پیووں جی ایہ بلقیس شاہزادی
تالے اس دی قوم تمامی شرک کھاؤں ماری
جیوں ہزادی سوچ پوجے اوہ بھی توین جہنم
سوچ نوں سجود بنایا تے معبود پھر آہی
ڈیہاں تختاں تختاں الی پے ایمانوں خالی
کیوں نہیں سچا رب پوجید ہی جس شاہ بنائی

لکھیا خط شاہزادی تائیں اوس محبوب غفاری
ایہ کچھ خط تسمیٰ اس دل لکھیا بنی آئی

پہلی سطر لکھی بسم اللہ جن دی بکت ساری
سورت نعل اندر جیوں اس دی نقل فرمائی

اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بخط سلیمان علیہ السلام کی طرف سے ہے اور یہ شروع ہے اللہ کے نام سے جو مہربان ہے رحمت کرنے والا ہے

اَلَا تَعْلُوْا عَلٰی وَاَنْتُوْنِیْ مُسْلِمٰیْنَ ۝ پ'ع'۱

کہ مت سرکشی کرو میرے مقابل پر اور آ جاؤ میرے پاس مسلم ہو کر

پہلوں اپنی مہر لگائی جیوں کر رسم شہادہ
لکھدا وہ بسم اللہ کچھ مت کچھ زور دکھاؤ
ایہ مضمون تسمیٰ خط دا جو میں اکھ سنایا
اول ایہ جو میرے اگے نا پچڑا چسپائی
ایہ جو بسم اللہ پہلوں لکھی بنی الہی
جد ایہ خط سلیمان بنی واقاصد جا پہنچایا
سد وزیر امرا سیالے پڑھ کے پھیر ساندی
کیا وزیراں اسیں تسمیٰ بڑے بہادر بھارے
سادھی طرفوں دیر نہ کوئی یا سرکار گرامی
کہن لگی شاہزادی اگول اسیں نہ جنگ چاواں
جے کدی شاہ چڑھائی کر کے شہر کسے چہ آدن
کرن خود ذلیل بے عزت شہردیاں کداراں
میں چاہاں کچھ طرف انہاندی تحفے بھیجے جا دن
اصل اندر اس خط بنی ہے ایسی بہت پائی
کرکئی اثر دلیو چہ آسنوں پاک کلام پیاری
کیونکہ کبندی نال زبید جنگ چایا لوڑاں
بھیجتے کچھ تحفے دیئے اس نے منہ وزیراں
چخو بردا بھیجا اس نے پنجو پور غلاماں
چخوڑاں سونے الیاں بھیجاں تھہ انہاندے

یعنی ایہ سلیمان بنی نہیں آیلے پردانہ
چھوڑ مقابلہ پاس اساتے مسلم ہو کر آؤ
دو لفظاں وجہ بنی خدا دے اپنا خط موکایا
دو جا فرمانداری پکڑو جو میں آکھاں بھائی
لکھ کر وڑاں خطاں نالوں کچھ بہتر آئی
دیکھ شاہزادی کھولیا اسنوں پڑھیا مطلب یا
دیکھ کیا تجویز کجیوے بول موہوں فرمانداری
جے توں کہیں فوجاں لیکے جنگ چاواں سارے
اگول جویں تسادھی مرضی کر لئو کج تسمیٰ
شاہاں نال مقابلہ کر کے عزت متان واں
کردیون ویراں انہانوں بڑا فساد مچا دن
ایہ بھی انیویں کرسی آکے جیوں ہاندیاں گراں
دیکھاں پھراوہ قاصد سارے کیا جواب لیادن
طرف مقابلے شاہزادی نوں ہول دیش آئی
پڑھ بسم اللہ اندے اندے ہو گئی ساری
جہیرے دلوں دکا نے ہودن کر کے نہیں اچھاں
جوں مفصل کر انہاں دا لکھیا وجہ تفسیران
صاحب حق عجائب قسموں سندھ شکل تماں
بھی کچھ رشک عنبر کستوری خالص قسم تباہے

بھی بک ج مرصع سونہا حضرت نون پہنچا یا
 جدا یہ تحفے پاس نبی دے ایلچیاں پہنچائے
 دتا حکم اس کے تائیں لوڑ نہیں کچھ مالوں
 لے جاؤ ایہ واپس شے کچھ پر واہ نہیں نون
 جیا آکھو شاہزادی تائیں بے اسلام نہ لیا دے
 القصدہ بلقیس شاہزادی خبر جدوں ایہ پائی
 پہنچائی سی اگے اس دی خبر نبی نون ساری
 سنکر خبر پھر میر رب دے تخت اس دامنگوایا
 بسم اللہ سلیمان نبی دے سارے کم بنا دے
 ویر مبارک وچ بسم اللہ بخش ہوئی سرکاروں
 جن ہوا انسان پرکے تابعدار انہا ندے
 ایسا بک وزیرا نہاندا صاحب علم سیانے
 اتنی طاقت اس دے اندر رکت اسم تعالیٰ
 خبر نہ کچھ شاہزادی تائیں تخت اپنے دے حالوں
 دیکھ کے سلیمان پیغمبر سے ایہ فصل ربانا
 دتا حکم وزیراں تائیں شاہ سلیمان نبی نے
 کر دیو ایہ اٹے پلٹے نہتر سبہ وٹاؤ
 دیکھاں اسیں لیاقت اسدی جد شاہزادی دے
 سن فرمان وزیراں اس دانقشہ تررت وٹایا
 جد شاہزادی پاس نبی دے آکر حاضر ہوئی
 بچھیا جدوں کسے نے استھیں تخت نیوں کے تیرا
 معلوم ہو گیا سانوں استھیں اگے شان نبی دا
 فرماندار ہو کے اسیں آئے اندر خدمت عالی
 سن باتاں دے اندر سمجھیا نبی حقانی
 کیتی نشر و نشر نصیحت انہوں شرکوں دور مٹایا

دوہاں جلالاتی تفسیریں ایہ مذکور لیا
 شاہ سلیمان قبول نہ کیتے سبہ واپس پرتائے
 بہتر بخشیا مال سانوں بٹساڈے نالوں
 ایہ تحفے ایہ مال تساڈے ہون نصیب تسانوں
 کراں مقابلہ لشکر لیکے ذلت سخت اٹھا دے
 اسے دیے تابع ہو کے قداماں اندر آئی
 بے شاہزادی آدن والی یا محبوب غفاری
 اسے پوچھن نالوں اگے خدمت اندر آ گیا
 جو شے طلب کریدے آئے پل وچ حاضر آ دے
 ہر شے منے حکم نہاندا اس دی رکت پاروں
 من حکم تامی چیزاں جو موہوں فرمادے
 جس نون یاد خدا دے فضلوں عظم اسم ربانا
 بک پل وچ حاضر کیتا تخت شاہزادی والا
 پہنچ گیا وہ پاس نبی دے اگے اسے نالوں
 اسے بدلے ساڈے تائیں لائق شکر مکنا
 ایہ جو تخت شاہزادی اُپر جڑھے تمام بگینے
 بدل دیو ایہ نقشہ اس دی ہوری طرح بناؤ
 لوے پچھان اوہ تخت اپنے نون یا استھیں بھجائے
 دوریتی اوہ اگلی نہتر ہوری طرح بنایا
 تخت پچھان لیا اس اپنا شبہ نہ رنگیا کافی
 کہن لگی شہزادی گویا تخت ایہو بے میرا
 مسلم ہو کر دلوں بجاؤں آندا اسل عقیدہ
 کچھ نابیں ایہ حاجت سانوں مجرہ ویکہن والی
 بے شاہزادی عقلان والی صاحب ہوش زبانی
 دینی داحلایت ربی دین ایساں سکھایا

پڑھ کر سلیمان نبی ماثوبہ تائب ہوئی
ہو گئے دور انہیرے سارے فضل خدا حالوں
عقد کیتا اس نال نبی دے راوی ذکر لیا یا
ایسے برکت حاصل ہوئی بسم اشردی پاؤں

کفر شرک داس داند ز نام نہ رہ گیا کوئی
اندرا باہر روشن اس دا ہو گیا نور ایسا نول
حواں اندر داخل ہونے کے قرب حضور می پایا
شاہاں نول رب شاہ ملائے کر رحمت یاروں

کیا کچھ برکت بسم اشردا ذکر سنایا جاوے
جس کم اندر شامل ہووے پڑے بنے لائے

حضرت نوح ادبی بسم اشرد لیا جڈن بالوں
جس طوفان کروڑاں کا فر کیتے غرق ہو کالے
پڑھ دا ایو کلام زبانی حضرت نوح پیارا

امن سلامت پیرا اسد رب رکھیا طو فالوں
ترے پھر ن اُسے دے آپ جو بسم اشرد والے
جس دو چہ بسم اشرد والا کیتا رب اشارا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خدا کے نام کی (برکت) سے ہے چلنا اس کا اور ٹھہرنا اس کا بے شک میرا رب کچھنے والا میرا ن سہیل ع ۴

برکت بسم اشردی اس دا چلنا اتے کھلونا
پڑھ بسم اشرد نوح پیارا پڑے نول بے
کا فر منکر بسم اشردے دسن غوطے کھائے
چھ ماہ پوزے کشتی اندر موحاں نال تنکھائے
غرق ہوئے سب دشمن نوح دے تہر خدا اختیاروں
ادبی بسم اشردے نبی ایہ برکت دکھلائی
جیونہر پاک نبی پراتری ایسے بسم اشرد پیاری
اسے طور قرآن مجیدوں ثابت ہووے بھائی
بھادیں ہووے غیریں آپر فیض معافی کھولے
ایسے فیض معافی نقی سرور عالم پائیسا
اے پرد ب سلیمان نبی پر کجوارا و تاروی
یا پھر حضرت نوح نبی نول نصف عطا فرمایا
بخشی رب سلیمان نبی نول اس مگ اندر شاہی
پیلے دن حد پاک نبی تے ایسے بسم اشرد آئی

بے میرا رب بخشہا راسم اُسے دا ہونا
پڑھ بسم اشرد لے اسنوں دونوں کم چلاوے
نومن اسد من والے موحاں پھر ن اڈائے
اس تہیں تیکھے امن سلامت سارے باہر آئے
امن سلامت دوست اُسے بسم اشردی پاروں
دھن ادھ بک چوداں رری جس حضرت پر آئی
باجھ سلیمان کسے نبی تے نا اُس طور اتاری
باجھ سلیمان اس صورت وچ نہیں کسے پر آئی
اے پرایہ الفاظ کسے پر نہیں خدانے بولے
یا حضرت سلیمان نبی نے ہے ایہ لطف اٹھایا
سرور عالم نول رب بخشی کج چوداں واری
پورا لطف سلیمان باجوں بوری کسے نہ پایا
دو جگ داسر دار محمد کیستا پاک الہی
شیطوں اتنا رتا اُس دن جس دی حد نہ کائی

سر سر پٹے عاجز ہوئے رور و حال و بجاندا
 بیٹری اگے کے بیٹری بیس حضوروں پائی
 کھولیاں رب محمدیاں تے رحمت والیاں آں
 گل جاوے شیطان جوں کر آگ قلمی نوں گالے
 جو کجاری پڑا اس دا عیب نہ رہندا کوئی

فاتحہ لے بسم اللہ پاروں بہت ہو یا دراندہ
 اے کھے آج محمدیاں ہر ایسی نعمت آئی
 بخشے جاسن اس دی پاروں ادگنہار سہاراں
 حضرت کہیا جد بسم اللہ کو کن موہوں کھالے
 بھی فرمایا بسم اللہ وہ اتنی برکت ہوئی

مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جس نے کہا بسم اللہ الرحمن الرحیم ایک دفعہ

حَسْرَةً لِّمَنْ يَتَّقِ مِنْ ذُنُوبِهِ ذَرَّةً

بسیں باقی رہتا اس کے گناہوں سے کچھ

ذره عیب نہ رہندا اس دا ایسی بخشش پائے
 وہ چہ امان اپنی دے اسوں کرے خداوند باری
 پہنچتی تھیں ان سلامت اسوں ب بچا دے
 کھنچی جان کندن تھیں اسوں ب پناہیں نیدا
 جتھے پہنچے نظر انہوں تک قبر فرخ ہو جاوے
 منکر اتے پھر ترشت کر دے ادب کھالوں
 بیت آسان گزارے اس پرقت حناں والا
 چار چو فیروں چانن اسوں کرے خداوند نوروں
 ذرہ دیر نہ لگے اسوں دگدا جنت جاوے
 ایسہ برکت بسم اللہ دی رحمت جھڑپاں لایاں
 اینہ دوزخ دے دروازے خالق پاک بنائے
 اپنے پٹھنے والیاں تائیں بن کے دھال بچاوے
 ایسہ اللہ بند کر لسی دوزخ دے در سارے
 اینہ طہر ہو بسم اللہ دے سھنوں روک کھلو سن
 نال محبت جنت اسوں اپنی طرف بولا دے
 اس مومن نوں میرے اندر کردا غل پونچائیں

جو کج رپڑھے بسم اللہ پاک نبی فرمائے
 بھی فرمایا جو بسم اللہ پڑھدا ہے یکاری
 جیکر اس تھیں پیچھے کچھ کوئی بڑا نہ گل کھاوے
 وقت ترع بسم اللہ جنوں نہ نصیب کر نیدا
 سنگی اتے عذاب قبر تھیں اسوں رب بچا دے
 کچھ تکلیف نہ ہووے اسوں وقت جوابت الاں
 اسی طور قیامت اندر فضلوں حق تعالیٰ
 انیویں بل دوزخ دے اپر رحمت فضل حضوروں
 چہرہ کے ریل فضل دی اپر بل تھیں پار دے
 ظاہر ہووے شان مبارک وجہ تمام لوکاباں
 اینہ حرف مبارک سارے بسم اللہ وجہ آئے
 اک اک حرف جو بسم اللہ دایر دوازے جاوے
 امن مت ننگن اسھیں مومن رب دیکارے
 اینہ ملک عذاباں والے دوزخ اپر ہو سن
 کران روایت جد بسم اللہ مومن کوئی الودے
 کوئے دعائیں مولا اگے یارب خالق سائیں

رب فرماوے اُسے کارن تینوں اسل بنایا
ابو بکرؓ تھیں کرن روایت پاک نبیؐ فرمائے
دس ہزاراں نیکی اُس دی خالق پاک لکھیندا
دس ہزاراں درم اُس داکرے بلند اہی
کعب احبار صحابہؓ نبیؐ دا ہو ردایت لیا یا
آمت میری نول بے چا بندار ب عذاب پوچھنا
فضل اکہوں آمت احمد ایسی نعمت پائی
جے توریت اندر بسم اشدر ب نازل فرماندا
جے انجیل مقدس اندر نازل ہوندی بھائی
چیوڑ خدای ہودھانیت شرک نہ مول کمانے
بخشیار ب محمدیاں نول ایہ انعام حضور می
پڑھن پڑھاون آپس اندر مومن فیض اٹھاون
جس حاجت جس شکل کارن اسونچ ہیا جے
پڑھ بسم اشدر مال محبت جو کم شرع کھیوے
جتنی بہت پڑھے کوئی اتنی بہی برکت پاندا
سہ لوکاندے دل وچ بہیت اُس دی فالے
جیڑا کم بسم اشدر پڑھ کے شرع نہ کیتا جے

جس نے ساڈا نام پیارا مال پیارا الایا:
جو کوئی مومن پڑھ بسم اشدر مال پیارنا فے
دس ہزاراں مٹا فے بریاں اتنا کرم کرنیدا
اتنی برکت بسم اشدر دی رحمت بے پرواہی
صلے اشدر علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا
بھیدانا بسم اشدر اُس پرکے رسول ربانا
کل عذاب گواون والی ایہ بسم اشدر آئی
امت حضرت موسیٰؑ دی تھیں کون بیو دس داندا
امت حضرت عیسیٰؑ دی تھیں کیوں موندے ترسانی
سارے مومن سلم موندے جنت اندر جاندا
بھیدی وچہ قرآن مبارک ایہ بسم اشدر لوری
جیڑے پڑھ کے کل کھاون نور ہدایت پاون
مشکل حل کرے رت سچا کل مراد پوچا وے
رب آسان کرے اس تائیں دونی برکت تھیو
بہتا رزق خداوند اس نول رحمت تھیں پونچاندا
دین دنی وچہ عزت پاون بہتا پڑھنے والے
بے برکت اوہ کم اکارتھ پاک نبیؐ فرماوے

کُلُّ اَفْرِذٍ یَّمَالُ لَمْ یُیْدِ بِسْمِ اللّٰهِ فَهُوَ اَبْتَرُ

ہر ایک اچھا کام جو نہ شروع کیا جاوے بسم اللہ سے سورہ فاتحہ دو بے برکت ہے

جواز کم آپر بسم اللہ بہت ضروری آئی
اُس آپر بسم اشدر مہیاں اٹا لکھا نا آوے
شرع کے بسم اشدر پڑھ کے کئے رسول ربانا
پیٹ اندر تکلیف نہ دیوے ناقصان پوچا وے
دور کرے بے برکت آس دی اپنا پیٹ بھریندا
پیٹ اندر اوہ آکر جابے ملبدی مہم نہ پھوے

جو کم صاحب عزت ہووے تے صاحب وڈیائی
جیڑا کم ناجائز ہووے رب رسول نہ بھائے
جو کوئی مومن مال حلالوں کھاون لگے کھانا
برکت ہووے اس کھانے وچہ ملبدی مہم ہو جے
بن بسم اللہ کھانے اندر شیطانوں سیر کرنیدا
بھی فرمایا بن بسم اللہ جو کوئی کھائے پیوے

ایویں جد کوئی مومن بندہ صحبت کرے حلالوں
میں قطرے انزالوں اس لوں مل سن دس ٹکوں
جیکر اس صحبت تہیں اس لوں رب فرزندو کہا دے
جتنی اس تہیں اگے دے نیک اولاد پیار می
وقت جماع بسم اللہ جو کوئی منہ تھیں نہیں بلنیدا
ایسے کارن اکثر جیڑے غافل لوک وچاے
ایویں وقت ذبح بسم اللہ جو کوئی نہیں الاٹلا

شروع کرے بسم اللہ پڑھ کے پاوے فیض کمالوں
بسم اللہ دی برکت پاروں اتنییاں فیضان میں
ہر ہر سادہ فرزند دے ملے دہ دہ نیکی پاوے
ایو خواب قیامت تائیں رہے ہمیشہ جاری
شیطوں اس داسکی صحبت نال کریندا
جاہل تے شیطان اہانتے جن پت نکاے
ذبح نہ اس دی کھاوون لایق منع خدا فرماندا

وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اِسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ

اور نہ کھاؤ

اس میں سے جس پر اللہ کا نام نہیں لیا گیا

کیا کیا فائدے بسم اللہ دے تینوں آکھ سائیں
جیویں سفیدی نال سیاہی اکھیں دیوچہ آئی
کے فضیل عیاض پیارا رحمت رب دی پاوے
جویں فضیلت رب سچیدی ندیاں اپر آئی
کل کلاماں تھیں بہتر پاک کلام پیاری
کل نالواں تھیں بہتر جیڑے بے نام پیارے
بھین والا بہتر سمجھ تھیں خالق پاک تعالے
کل رسولاں وچوں بہتر جس دے اپر آئی
کل امتاں تھیں بہتر امت اسے پڑھنے والی
ایسی بہتر نعمت اپنی بخشے رب جہان لوں
اتنی برکت بسم اللہ دی پاک نبی فرماوے
بھی فرمایا ہر یک آفت جو آسمان زمین دی

اعظم اسم اللہ دے فیڑے آہن اسے تائیں
اسم اعظم تے بسم اللہ وچہ ایویں وچہ نہ کائی
بسم اللہ دا شان فضیلت آکھ بیان سناوے
اپر کلاماں بسم اللہ لوں ایویں بے وڈیائی
اپنے خاص پیلے اوپر مڑ مڑ رب اوتاری
فضل کرم تھیں بسم اللہ وچہ خالق پاک اتارے
کل فرشتیاں وچوں بہتر جو بے لیاوون والا
کل کتاباں وچوں بہتر جس دے وچہ ٹکائی
برکت بسم اللہ دی پاروں پان مراتب عالی
کل امتاں تھیں بہتر دے کوں نہ ملن تنہاتوں
جو کوئی پڑکے مل کھاوے ورنہ کدی نہ جاوے
بسم اللہ دی برکت پاروں دور تمامی تھیندی

وچہ اسماناں وچہ زمیناں جو نشے پیدا ہوئی

برکت اسم اللہ دی پاروں دکھ نہ دیوے کوئی

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِیْ لَا یَضُرُّ شَیْءٌ اَشْرَیْہُ تَنْفِیْ فِی الْاَرْضِ

خدا کے نام سے وہ خدا کہ جس میں ہر دے سکتی اس کے نام کی (برکت) سے کوئی چیز زمین

وَلَا فِي شَيْءٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

اور نہ آسمانوں کی اور نہ کچھ دیکھنے والا جانتے والا ہے

حضرت کہیا اُس دن راتیں کچھ تکلیف نہ پاندا
فالج دی بیماری تائیں ایو کلام بٹا دے
گھر اُسے دھڑکت پائے فضلوں خالق میں
غنی کرے رب اُسے تائیں غیوں زنی کھولے
تو حاجت رب بخشے اُسوں پاک بنی فرمائے
اسی حاجت روز قیامت دیوے اُسے تائیں
پنجو سال گناہ انہائے دور بٹائے جاوے
گندے دتر عیاں والے سترے موندے جاسن
جیہڑی حاجت منگے سب بختیں حاصل ہوو سوئی
دو زخ بجاہرام اُسے پر کر سی رب گرامی
اُپر زمیں دے ڈکا ہویا کر تعظیم اٹھاوے
وہ مدد یقال لکھیا جائے خالق دی کھاروں
حافی بشر خدا دے بندے جیوں ایہ درجہ پایا
بک دن گھر بھیں باہر آیا پی کر مدہ میاں
نال محبت پکڑاٹھا یا چشم اکبیں تے لایا
کھرپنے وچہ عزت یستی رکھیا ادب پیاروں
دتی بخش شرابی تائیں ولیاں وچہ سرداری
ہو گئے جام نصیبیاں اندر کوثر جنت والے
جنت حورائیں تیرے کارن اسان غلام بنایاں
اُسے بدلے تمینوں اپنا دوست اسان بنایا
مولیٰ بابجوں غیر محبت دل تہیں سبہ بھلائی
بصرے دے حیوان بھی اُسدا کرے ادب تمامی
دیکھو ذکر مفصل اسدا یوسف دی گلزاروں

جس راتیں یا جس دن کوئی ایو کلام الاندا
ذکر تنبیہ الغافلین اندر راوی خبر ستائے
جو کوئی گھر وچہ داخل ہوتا پڑھ سی اُسدا تائیں
جو سورت اخلاص مبارک پڑھ بسم اللہ لے
سو داری بسم اللہ جو کوئی نال لا حول اللہ
و حاجت اس دنیا اندر بٹے خالق سائیں
جو مومن بسم اللہ پڑھکے کلمہ پاک الاون
جتنا بیت زیادہ پڑھن بہتی بخشش پائیں
کرے دعا بسم اللہ پڑھکے جیکر مومن کوئی
جو لکھ وار پڑھے بسم اللہ اندر عمر تمامی
کاغذ بے بسم اللہ والا نظر کسے نول دے
اتنا ابرمے اس تائیں ادب کماون پاروں
وچہ گلزار یوسف دے اگے میں بک ذکر سنایا
وچہ شراباں رہندا آہا رات دے مستوالا
رستے وچہ بسم اللہ والا کاغذ نظری والا
کر کے صاف شتابانی اُسوں خاکوں گرد غباروں
اسے ادب کماون پاروں فضل کیتا رب باری
کیتے رب معاف تمامی مدہ شراب پیانے
دنیا وچہ خدا نے اُسوں خوشخبراں پہنچایاں
نال محبت نام میرے دا جو مدہ ادب کما یا
اس بختیں دوست رب دے جتنی عمر لکھائی
اتنا شان و تار ب اُسوں کر کے فضل کرامی
ایہ سب برکت حاصل ہوئی بسم اللہ دی پاروں

بیشک جو کوئی بسم اشہد اعترت ادب کر نیدا
 ایوں جو ربک فاسق کوئی جگ تہیں لہر سد ہایا
 ڈاڈتی سوہنی حالت اُسدی بڑا نشان نہ کوئی
 کہن لگا میں دس کسے ل بک دن پایا پھیرا
 پڑ ہا سی بسم اشہد تھے ہک کوئی مومن بھائی
 دل میرے وجہ لذت اُسدی ایسا ڈیرا لایا
 دم دم یاد رہے اوہ مینوں لذت پاک ربانی
 حد میں فوت ہو یا تا بھیجا حکم جناب تعالیٰ
 کوئی عذاب نہ کرنا اس نون ملکاں نون فرمایا
 ناکہ تلخی جان کنڈن دی میرا پڑ آئی
 رکت بسم اشہد دی مینوں مو جان رب و کیا یاں
 خوب سنوار لکھے بسم اشہد جگر مومن کوئی
 حضرت علیؑ لکھے بسم اشہد کنبے کم روز گاراں
 دور کرے اندوہ تاملی فکر تمام ہٹا دے
 نہراں چار بیٹھاں اندر ڈٹھیاں بنی پیارے
 ہک شرابوں تے ہک شیروں ہک شہدوں ہک بو
 شب معراج رسولؐ اشہدوں جبرائیل و کیا یاں
 نال محبت جو بسم اشہد پڑے من دلوں بجا لوں
 اکی واری پڑھ بسم اشہد جو کوئی راتیں سوندا
 جن انس شیطانوں اسوں دکھ نہ پہنچے کوئی
 نہ کوئی خطرہ چور چکاروں اس راتیں وجہ پادے
 جگر پڑھ اکتالی داری کن دیو چہ بھو کیوے
 جیکر ظالم حاکم اگے پڑھے پنجا ہاں داری
 جادو یا کوئی درود وغیرہ ہوے جسے تائیں
 فضل کرے رب ہر بک درودوں من خلاصی پادے

مولیٰ اُس دی عزت کر دعا عالی درجے دیدا
 بعد وفا توں شخص کسے نوں خواہے اندر آ گیا
 ولکین والے پچھیا اُس تہیں کیوں کر رحمت ہوئی
 فضل کرم تہیں کہو لیا او تہوں رب نصیب میرا
 من کر نام خدا دامنوں ڈاڈھی لذت آئی
 مردیاں تیکن پھراوہ دیلا بھلن وجہ نہ آ گیا
 او سے لذت اندر میری باقی عسر و ہانی
 ایہ دل نہیں دکھا دن لایق ساڈی لذت والا
 بخش دنا رب میرے تائیں کوئی عذاب نہ پایا
 ناکوئی دکھ قبر دا ڈٹھا ایسی رحمت پائی
 جس گھر ونج وڑی بسم اشہد رحمت گھڑیاں یاں
 جتنی نال محبت لکھے اتنی رحمت ہوئی
 رکت پاوے کمال اندر ٹالے غم ہزاراں
 ہر مشکل آسان کرے تے دنوں چائن لائے
 بسم اشہد یاں عرفاں و چون ہر آون چائے
 چائے خوشبودار عجائب لذت ودھ حسابوں
 سبہ تسادی امت کارن خالق پاک بنایا
 ایہ سبہ نہراں جنت اندر مومن نصیب تنہا توں
 اس راتیں وجہ اس بند پر کوئی عذاب نہ ادنا
 ہر رقت ہر رحمت کو لوں امن سلی ہوئی
 موت اچانک سرنے کو لوں اسوں ب بچائے
 جملے مرگی والے تائیں فرق شتابی شیوے
 دل اس دیو چہ خوف جنابوں ڈالے خالق باری
 ست دہائے اس دکارن سو سودار پڑھائیں
 جادو والا اثر تاملی دور خدا فرما دے

جیکر باراں بند ہوں تا پڑ من اکہتر واری
ست تواتے چیا سی واری جے ہر روز پڑھوے
روزہ رکھ کے گوشتے اندر پڑھے جے اتنی واری
حل کرے رب مشکل اس دی بھاویں ہو کوئی
جس لڑکے دے گل دھپے پائے لکھ کر اکتی واری
جس گھر اندر پختی واری لکھ کر نکلی جاوے
برکت کسب ہووے اس گھر وچنے لے برکت لیس
اسے طور دکان اپنی تے جو لکھ کے لٹکاوے
جو کوئی شروع محرم اندر یک سو تیراں واری
بٹرے خداوند اس نوں دکھ نہ کوئی دیندا
یک سوتے ہجاری ہو کوئی لکھ کر دفن کراوے
ہووے خوب زراعت اس دی فصل زیادہ دیوے
ایویں ہووے فواید بے بسم اللہ وچ آئے
ذکر نہ ہووے شکر نہ ہووے اس نعمت دا ملے

کرن دعائیں مولے لگے بارش ہووے جاری
ہو مقصد یا حاجت ہووے آوہا حاصل تھوے
تہوڑیاں روزاں اندر اس نوں ملے ملا پیری
کل تہاں غرضاں اندر ایو کا فی ہوئی
ستا ہو یا ڈے نہ ہرگز مانے نیند پیری
جن اتے شیطان نکارا اس گھر کدی نہ آوے
دونا رزق خداوند عالم دیوے حق ملاوے
وچ تجارت برکت ہووے نفع زیادہ پاوے
لکھ کر اپنے پاس لٹکاوے ایہ بسم اللہ پیری
سارا سال خداوے فضلوں بجاں پھرے کریندا
باغ زراعت کھیتی اندر دونا چل لیاوے
باغ اندر برکت پاوے لگن بہتے میوے
شان فضیلت بسم اللہ دا کون بیان سنائے
ایہ لکھ نعمت غنیمت میوں جے سرر قبولے

ہن سورت والضحی دیاں رمزاں پڑھ صلوات سنائیں
شلا برکت بسم اللہ دی ہووے میرے تائیں

وَالضُّحَا وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

اندھیری کی

اور رات

قسم ہے دن روشن

وقت ضحیٰ نے رات سیاہ دہی قسم کرے رب عالی
لیل سمجھی ہے رات اندھیری جدول اندھیرا پڑے
اسے طور کلام اللہ وچ ہووے بھی قسماں آیاں
کیا کچھ قسماں کھاؤن اندر بے مقصود رہا ناہ
کرن سوال ہو قسماں کھاؤن ددر خدا دشابوے

پہلی دا قسمیہ آکھن سورت والضحیٰ والی
کہن منجی جد سورج اچا آوے چائن لاوے
انہاں دوہاں قسماں دیاں تھے قسماں بیاں
بہت ضروری اس مسئلے دا ہے پہلوں سمجھانا
اکثر اک مخالف جیڑے واقف نہیں قرآنوے

آپ ہوں بے سمجھ وچا لے نا محرم اسراروں
کہن حرف کلام اللہ تے قسماں ہووے پاروں

تفسیر

سنو جواب دے فضلوں آکھ پن پرناوے
 ہے اوہ قسم بطور گواہ دے خالق پاک لیاندی
 نال گواہاں ہر دعویٰ نوں ثابت کیتا جاندا
 جیکر کدی گواہ نہ ہون قسم کرائی جاوے
 یا پھر جد کوئی مسئلہ چھیڑے یا مضمون نکالے
 اسے طور کلام اللہ وچہ پاک جناب تعالیٰ
 یا کوئی ظاہر کرنا چاہے مطلب جدوں ضروری
 اول نال دلائل اسنوں ثابت کرے الہی
 جیٹری چیز مخاطب کر کے قسم کرے رب سائیں
 یعنی جو گل قتل آگے ہووے آدن والی
 لوکاں دے سمجھا دن کارن ایسی چیز بتاوے
 جیوں آسمان زمین چن چن دن رات پیاسے
 نالے رب خواص انہائے دکھو دکھ بناوے
 جدا جدا تاثر خدا نے چن سورج وچہ پانی
 اکثر جگہ انہاں دیاں قسماں کرے خداوند باری
 جوں انہاندی قدرت اندر شک شکوک کوئی
 قصہ کوتاہ سب قسماں وچہ ہووے ایو اشارہ
 ظاہر نال خداوند دیوے باطن دیاں مثالیں
 جس مطلب پر چیز کہے دی قسم خدا فرماوے
 ثابت کرے خداوند اسنوں دکر نال ہوا

وچہ قرآن خداوند جتھے قسم کوئی فرماوے
 ہوں دلیل اک دعوے الی پیش گذاری جائی
 باجھ دلیوں کوئی دعویٰ نہیں بھوتی پاندا
 اوہو قسم گواہ ہووے دعوے وچہ کم آوے
 ثابت کرے دلیوں اسنوں نیدا نال حوالے
 جدوں بیان کرے کوئی دعویٰ قدرت اپنی والا
 یا کوئی پیشگوئی خوشخبری ہووے خاص ضروری
 پیش کرے اس دعوے اندر قسم بطور گواہی
 اصل اندر مضمون آگے داکرے گواہ اس تائیں
 پہلوں بک نمونہ اس دا پیش کرے رب عالی
 جس وچہ کوئی شبہ ہووے سمجھ شتابی آوے
 ظاہر قدرت رب سچے دی اندر عالم سارے
 دن تے رات علیحدہ کر کے ہر یک نوں دکھلاوے
 اسے طور آسمان زمین می صورت جدا بنائی
 کرو خیال انہائے اندر کیدی قدرت بھاری
 اسے طور اساطیر تائیں ہر یک قدرت ہوئی
 ویکو چیز فلانی اندر قدرت کنوں نظر آرا
 ظاہر چیزیں باطن والے کہوں راز کمالاں
 اوہو چہ تر مونہ ہو کر اس مطلب پر آوے
 یعنی چیز فلانی وانگوں ایہ کم ہوون والا

جیونکر سورۃ واسطیٰ اندر رب مثال سنائی
 وقت صبحی تے رات سیاہ دی قسم خدا فرمائی

وَالصَّحٰۃُ وَاللَّیْلُ اِذَا بَلَغَ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰۤی

قسم ہے محبوب چڑھنے وقت کی اور رات کی جب چاہا مجھے پس رخصت کیا بعد کو تیرے رب نے ادرہ بیزار ہوا

قسم صبحی و صبحی جس دم روشن و صبح نکالے
کردن رات گواہ خدا نے دوست نوں فرمایا
اسل مراد نزول و صبحی دی اس آیت و صبح آئی
یعنی جیونکر راتوں تکھے دن نوں رب لیا ہے
اسے طور و صبحی دی حالت یا محبوب تعالیٰ
جیونکر بند ہوئے اوہ کچھ دن حکمت باطنیوں
جیونکر راتوں بعد ہمیشہ وقت منھے دا آئے
بندش کنوں مراد خدا نے لیل صبحی فرمائی
قسم صبحی تے لیل صبحی و صبح ایو اشارہ آئیا
دن تے رات بھی دونوں تال آپ و کہا دن
اسے طور کلام اللہ و صبح جو قسمال آئیاں
ثابت ہووے تال انہاں اگلا مطلب سارا
پس ہن ایگل ثابت ہوگئی تال دلائل بھائی

بھی سوگند ہے رات سیاہ دی جدولی انہیڑ ڈالے
تیر رب نہ چوڑیا تینوں نادشمن ٹھہرا یا
دن تے رات حوالا اس دا دتا پاک الہی
دور ہووے اور رات سیاہی سورج چان لائے
سورج وانگوں و صبحی تال پر مڑاؤن والا
پھیر شتابی نازل ہوئے خالق دی سرکاروں
بندش بعد و صبحی بھی انیوں رب نازل فرمائے
آند و صبحی کنوں خوشخبری واسطے اندر آئی
نال دلیل نزول و صبحی دا ثابت کر دکھلایا
و صبحی اندر بھی بسط قبض تہیں دونوں تال دن
آپو اپنے مطلب آپر شاہد رب بنایاں
سبہ قسمال و صبح قدرت والا رکھیا ایو نظارہ
ہر یک قسم کلام اللہ و صبح وانگ گواہ دے آئی

تفسیر و اشارات

کتنے روزاں پاک بنی دل رب دا و صبحی نہ آئیا
کافر لوکاں طعنہ کیتا آپر بنی مپیسارے
رہنما رب محمد کولوں ہن نہیں و صبحی بھیندا
تا پھر پاک جناب اپنی تہیں رب خوشخبری کھلی
دن تے رات گواہ لیا کر کبیا خالق باری
اساں نہ تینوں رخصت کیتا نا کجہ دور ہٹا ما
دن تے ات اندر بھی انیوں دیر کدی ہو جاوے

جیونکر شان نزول اسے و صبحی چھ ذکر لیا گیا
چوڑیا رب محمدیاں تائیں کہن خدا دے مارے
غصے ہو گیا اس دے آپر کوئی نہیں گل سیندا
قسان ل حیب اپنے نوں بخشش ب تلی
یا محبوب تالے کولوں کس پکڑی بیزاری
کی ہو یا ہے و صبحی اسا ڈا دیر لگا کے آئیا
آپر بکے چال ہمیشہ دن تے رات نہ آئے

کئے مائے اندر و دہاواں نونوں اسیں گہٹاواں
 جویں اسادی حکمت پاروں ہوئے فرق انہاں
 دن تے رات بھی ہر موسم وچ جو جہانہ آوے
 گدی شتابی نادل اسی نونوں کراں اسیں سرکاروں
 ہر کم اندر حکمت سادی کہے خداوند عالی
 ایہ یک راز محبت پاروں دیر وحی وچ ہوئی
 بھی تفسیر عزیزی والے ہو یک راز تبسایا
 چھوڑیا رب محمد تائیں لگے کہن موکا لے
 عاجز ہوئے گواہ دیون یقین وں خدا دے مارے
 جد کوئی دھوئے کرینوالا باہج گواہوں آوے
 اس صورت وچ پاک نبی تے قسم مزدی آہی
 کافراں نون پھر سرد عالم ادھو قسم سنائی
 ہو راشارہ اسے اندر وچ تفسیر لیا یا
 دن تے رات نہ پکن دونوں دھگٹت ہون پائوں
 بے کر دکن تیرے تائیں ودھ گھٹ کجہ آلاون
 ہو راشارا رات خانے دہشتناک بنائی
 دن نون ملنے جلنے والارب نے وقت بنایا
 رات مراد وحی دی بندش جس دن وحی نہ آوے
 یں یہ خاص حبیب اپنے نون حکم کرے بیانی
 ہر راتیں یقین بعد خداوند روشن صبح لیاوے
 ہو راشارا کہن منہ سرات مثال غساندی
 پاک نبی نون اسے اندر رب خوش خبر سنائی
 ہو راشارا دن تے راتوں عارف خبر لیا یا
 دالغنی اندر صبح وں دی وں اشائے کردی
 جتنے روزاں وحی نہ آیا خالق دی سرکاروں

کئے مائے چوٹیاں لاناں لے روز لیاواں
 اسے طور نزول وحی دافسرق بتایا جاندا
 جیکر دیر وحی وچ ہوئے فکر نہ کیستا جائے
 گدی زیادہ دیر ہو جائے حکمت باطن پاروں
 کیا جانن بھول دھپائے حکمت باطن والی
 اسیں ہمیشہ ساتھ تسادے ہرج نہ سمجھو کوئی
 کافروکاں پاک نبی تے جد ہستان بنایا
 ایہر کوئی گواہ نہ دیون لافاں مارن والے
 کر کے قسم خداوند عالم ہوٹے کیتے سارے
 منکر یقین پھر قسم کر کے دعویٰ توڑیا جائے
 کیتی قسم نبی دی طرفوں پاک جناب الہی
 چھوٹے ہو گئے دعویٰ اندر بے فرمان خدائی
 دن تے رات کنوں ایہ نکھہ پاک خدا سمجھیا یا
 اے محبوبا توں پھر کیونکر بحسین طعن کفاوں
 کجہ پرواہ نہ جان انہاندی آپے چپ ہو جان
 راتیں ویلے ہووے اکثر وحشت تے تنہائی
 دن تے رات لیا دن اندر ہے ایہ راز تبسایا
 روشن صبح نزول وحی داروز خدا فرماوے
 بندش والی راتوں پیچھے ویکو صبح پیاری
 ہر بندش یقین بعد تسالوں وحی پیارا آوے
 روشن صبح مثال خوشی دی گوج بہار دلانندی
 گزرتی ہن رات غماندی صبح خوشی دی آئی
 دالغنی تے لیل دواں وچ وں فراق جتا یا
 ہے داللیل فراقاں والی کالی رات ہجر دی
 گویا وہ یک رات ہجر دی آہی فرقت پاروں

نال اشلے پاک بنی آؤں خبر دتی رب عالی
وانگ منھے دے چمکی آکے روشن صبح وصل دی
بعضے کہن جو واسطے اندر روز بھر دیا آئیا
طالب مولار دز تباہی وانگ فراق تنگہائے
ہے مصباح العاشقین والے ہو رکھ مرتبائی
وچہ وائیل نماز تہجد کہی خداوند عالی
پنج نمازاں تہیں ایہ دونوں جدا نمازاں ہیاں

ہو چکی سن ختم جلیا رات وچوڑے والی
فضل آہوں مجھوں لوں لگی آس نفس دی
وچہ وائیل اشارہ وصلوں پاک خدا فرمایا
رائیں رب اپنے لوں مل دے وصل آہیائے
والغصے وچ نماز منھے دی قسم خدا فرمائی
کیتی قسم پیارے اگے دو ماں نمازاں والی
تعلی ایہ نمازاں دونوں آکھ سناواں بھایاں

وقت نماز منھے وچہ در وقت

پورا وقت نماز منھے داپہر جدوں دن آوے
دو جا پھر شروع جد ہووے پہلا لنگہ کھلووے
ایہ وقت نماز منھے داپہر حدیثاں آئیا
ایہ وقت مبارک آہا جدوں خداوند باری
اسے وقت فرعون مقابلہ موسیٰ نال کراٹیا
کر چالاکی جادو اپنے جادوگراں بھالے
حضرت موسیٰ عاصا اپنا وچہ میدان وگایا
جسنوں پکڑے ثابت نگلے قدرت خالق باری
جادو ساز ہوئے شرمندے جادو سمجھ بھالے
کھادی ہار فرعون موکا لے کجہ نہ آوے جادو
ایہ وقت آہا اس ویلے جد ایہ بات ٹھنائی
ایہ ویلا سارے دن بھتیں سو منار ب بناٹیا
اسے ویلے پاکاں تائیں کشف ہوون روحانی
اسے ویلے کہن اکثر دنیا دلیاں کاراں
ایہ ویلا علم وغیرہ حاصل کر لے والا
ایہ ویلا ظاہر باطن چاٹن لاون والا

بھی کجہ پھروں اگے لنگے سورج زمین ٹپاوے
آخر سورج ڈھلن تائیں وقت منھی دا ہووے
بہت فضیلت اس ویلے دی وچہ تفسیر لیاٹیا
کیتی نال کلیم اللہ دے پاک کلام پیارمی
ستر ہزاراں جادو گروں وچہ میدان بولایا
سپ بنا کے ٹورن لگے سٹے جادو والے
بن کے سپ خدا دے ٹھوں بھنوں کھاوون آٹیا
چن چن سپ انہا دے سارے کہا گیا بکوداری
معجزہ ویکھ کلیم اللہ داسیما بیان لیاٹے
جو ٹھار ب سداون کولوں جے تداوہ شرمائے
حضرت موسیٰ غالب ہو یا شمع مبارک پانی
نوزی ویلا روشن دیلا بہت مبارک آٹیا
اسے ویلے ظاہر ہوون بہت کمال حقانی
روزی رزق تلاش کنندے لکن کم روزگاراں
بہت فوائد اس ویلے وچہ رکھے حق تعالیٰ
ایہ ویلا کل انہی کے دور ہٹا وون والا

فرض نماز عبادت کو لوں ایو ویلا خالی
دور رکعات نماز منھے دی گھٹت حقین گھٹت تن
دوں تہیں لیکے بارائ تائیں جہتیاں کوئی گزارے
چار پڑھے تاوچہ انہاں دے ایہ قرایت آئی
دو جی وچہ دکیل تے والٹھی تربی وچہ پڑھیوے
جیکر صرف رکعتاں دونوں مومن پڑھدا کوئی
پہلی وچہ واس قرایت فاتحہ بعد لیاوے
افضل ایہو قرایت ایہر جیکوئی ہو پڑھیوے
بہت رکعتوں بہت درجہ رہے فضل کمالوں

اسے وقت نماز منھے دی پڑھے سرور عالی
اکثر قدر رکعتاں بارائ اہل علم فرماون
چار پڑھے یا اٹھ گزائے جائز سبہ پیارے
پہلی وچہ والٹھن پڑھیوے صوفیاں نے فرمائی
چوتھی وچہ الم نشرح دی سورت ختم کچھوے
یا دو دو کر پڑھے زیادہ ایہ قرایت ہوئی
دو جی اندر سورت والٹھی پڑھے مرادال پڑھے
تا بھی روانہ برابر برابر پڑھیوے
دو دو کر کے پڑھنیاں بہتر چار اکھیاں ناں لوں

فہمیلت نماز منھے واشراق

جو کوئی پڑھے منھے دی بہت فہمیلت پائے
بارائ سوئگیاں پائے بارائ رکعت پاروں
ہو رتو اب نماز منھے حقین پائے پڑھنے والا
دور کرے سبہ گئی فاتحہ برکت ایں نمازوں
یار ابو ذر کرے روایت پاک نبی فرمایا
ہر فجرے جدیج سلامت خبریں سب اٹھاوے
روز لوں ستر تارہ نعمت بخش کرے یہ باری
ہر سبج جو سبج ان اللہ مومن موتوں الاندا
لا الہ الا اللہ تاجد مومن کہنہ سدا کوئی
ایویں جد کوئی شخص کینوں نیکی طوت بلا دے
جے کر کوئی نماز منھے دی دور رکعات گزارے
اتنا اجر نماز منھے داپاک نبی قریل
سبہ تسبیحاں سبہ تحیداں سبے تکبیراں
جتنے ہوڑ تمام بدن دے تن ہو سٹھ تبادون

ہر رکعتاں سو سو نیکی رب عطا فرمائے
آئیاں بدیاں بخشیاں جادون لاق دی سرزدوں
حج برابر درجہ اس لوں بختے حق تعالیٰ
رزقی کشادہ حاصل ہووے کرب نوازوں
ہر نیچے پرتن اپنے دامدقہ واجب آئیا
ہر ہر جھڈ بدن دیکھے صدقہ خیر کماوے
لازم ہے اس نعمت بے لے بدی شکر گزار سی
ہر تحید الحمد للہ صدقہ لکھیا جاندا
بھی تکبیر جو اللہ اکبر صلتے داخل ہوئی
بھی برائیوں روکے کوئی صدقہ لکھیا جاوے
انہاں تمامی صدقیاں لے کافی ہوا پیارے
دور رکعتاں پڑھنے بے لے سبہ کچھ آئیا
سبہ تہلیلان پڑھے آدن نال منھی تاخیراں
سبہ دامدقہ دنیا واجب پاک نبی فرماون

دو رکعات نماز صبح و سی جو کوئی ادا کرے
جتنی نعمت بدتی اس لوں بخشی خالق باری
اس لوں طاقت رب سچا ادا کرے شکرانہ
ہو ثواب نماز صبحی داراوی ذکر لیا وے
داڈ باسوہنا اوہ دروازہ خوبی حد نہ کاٹی
جو کوئی پڑھے نماز صبحی دی حکم خدا فرما وے
بھی اشراق پڑھن جو مومن اس دروازوں جاوے
ادنے درجہ دو رکعتاں نقل اشراق پیارے
بہت ثواب اشراق صبحی دا جو کوئی مومن پڑھی
ایویں ہو نماز صبحی دی بہت فضیلت آئی

سر پیراں تک سارے تن دا جوں اہل صدقہ دینا
ہو گئی ادا نماز صبحی نہیں سبہ دی شکر گزاری
فصلوں کرے قبول الہی جواب پڑھے دو گانہ
ہک دروازہ جنت والا باب الصبحی اسدا وے
وچ حساب آئے اس دی زینت تے زیبائی
اس دروازوں داخل ہو کے جنت اندر جاوے
نیزہ بھر جہ سورج آئے وقت اشراق بتا وے
اکثر اس داچھ رکعتاں کہن محقق سارے
باب صبحی تہیں داخل ہو کے جنت اندر وڑھی
اسے طور نماز تہجد بہت فضیلت پائی

وقت نماز تہجد

کہن تہجد راتیں ویلے سینکے آٹھنے تائیں
دو حصے حیرات دہائے تزیحہ حقہ آوے
خاص قبولت دا اوہ ویلا پہلی راتیں والا
کرنا روایہ ہر اک راتیں جدا وہ ویلا آوے
کر آدانہ رحمت والا امر کرے رب سائیں
جو کجہ کوئی اساتھیں منگے اسیں عطا فرما وے
جو اس ویلے بخشش چاہے آسا ڈی درگاہوں
ہر شے حاضر پاسا ڈے دنیا آخر والی
ایسی رحمت دا ایہ ویلا پاک نبی فرما وے
عنوت قطب ابدال خدا دے جتنے ولی پیارے
اسے ویلے پاک نبی لوں رب معراج کرایا
اسے ویلے رحمت ربی آتے اتر دین دے
ساری رات کنوں ایہ ویلا بہت مبارک آئی

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ جیوں کیا اسد سائیں
آسیوے دے جاگن تائیں کہیا تہجد جاوے
وچ دایل اشارہ جس ول کیتا حق تعالیٰ
پہلے انبرتے رب عالم خود تشریف لیا وے
کراں قبول اسیں اس ویلے جو کوئی کر دعا تائیں
پوریوں کراں مراد اسے آساں کل پچا وے
پاک کراں میں دفتر اسدا ہر یک عیب گناہوں
دراپنے نہیں کوئی سوالی اسیں نہ موڑاں خالی
عام اجازت پہلی راتیں جو منگے سو پا وے
اس ویلے دے جاگن پاروں فیض اٹھا وے سارے
اسے ویلے مومنی تائیں حیریں پار لنگھایا
اسے وقت انوار الہی اکثر نازل عقیقہ کند
نوری وقت عبادت والا خالق پاک بنایا

ایو ویلا جس سے تائیں وقت سحر بتاؤں
اسے وقت نماز تہجد پڑھنے سے سرور عالی

روزیدار کھیندے روزے کھاؤں حج اداؤں
بہت فضیلت بہت مراتب بہت ثواب لازمی

تعداد رکعات نماز تہجد مع وتر پڑھنے

گھٹ نہیں گھٹ نماز تہجد دور رکعات میں آئی
اٹھ رکعات پڑھیں تہجد پاک رسول ایتھی
کدی کدی کل ست رکعات تو بھی کدی ون
جیکر سنتاں فحری والیاں شامل لکچون
پیش تہجد دور رکعات پڑھ دے قل دو گانہ
اس میں بعد نماز تہجد حضرت شروع کرے
چار رکعات نیت اول خوب بجا لیاؤں
چار رکعات اس میں پچھے نیت دو حیواری
جیوں ایہ اٹھ رکعات سو سنیاں پڑھئے نبی خدا فی
اس میں پچھے تن رکعات پڑھے وتر گرمی
مور روایت مائی عالیشہ صدیقہ فرماتے
پہلی رات رکعات تیراں پڑھیں رسول خدا فی
اس حساب بھی اٹھ رکعات ساریاں نقلی ہتیوں
تہجد کوتاہ دوں ہیں لیکر بارال رکعت تائیں
جیکر پڑھے زیادہ اس نہیں تا بھی منع نہ کوئی
جیکر کدی نماز تہجد حضرت مادی جاوے
دن ویلے پھر سرور عالم پڑھیں رکعات بارال
ابن عمرؓ یقین کرنا روایت مسلم اتے بخاری
اس میں پچھے وتر گزارن پھر رکعت بھائی
جیکر خوف صبح ہووے ابن عمرؓ فرماتے
گھٹ نہیں گھٹ نماز و زدی یک رکعت فرماؤں

دو پڑھے تاجنیاں چاہے بندش قیدہ کافی
وترال سن رکعات بارال اکثر عادت آہی
کدی رکعات تیراں پڑھ دے راوی خبر سناؤں
تا پھر کل رکعات پندرہ پاک نبی دیاں ہتیوں
میں تہجد وضو جس نوں وضو دا شکرانہ
اٹھ رکعات پڑھیں تہجد کر دو وار نیت دے
بہتی لمی پڑھیں قرایت ڈاڈھی لذت پاؤں
سوئے طور گزارن اوہ بھی پاک رسول غفاری
کچھ نہ کچھ انہاندی خوبی کسے صدیقہ مائی
تیراں ایہ رکعات ہویاں وترال سنے تمامی
وہ بلا غ مبین جیونکر مسلم کنوں لیاوے
سنتاں فحری وتر جہاں چہ اخل ہوون بھائی
دو سنتاں نے تن رکعات وتر شمار کچون
جتنا پڑھے تہجد کوئی جائز شک و رائیں
پڑھے دو گانے یا چو گانے سبہ اجازت ہوئی
کسے قسم دا درد ہووے یا مور عذر کوئی آوے
ایہ بھی حضرت عالیشہؓ پاروں لکھیا وچہ اخباراں
دو دور رکعت پڑھیں تہجد پاک رسول غفاری
ایس حدیثوں یک رکعت بھی پڑھنی جائز آئی
جائز ہے جے پھر رکعت وتر گزاریا جاوے
اکثر حد رکعات بارال اہل علم فرماؤں

حصن حصین وغیرہ اندر ایسے روایت آئے
بعد نماز تھیں وقت اٹھنا اذیت تھی تک نمازوں
کو کوئی پڑھے تہجد مومن و تہجد بھی نال گزائے
بعد نماز عشاء جو کوئی پڑھنا نقل دو گنا

ختم و تر پڑھے کوئی مومن اگر طاق ہو گا
پہلی راتیں پڑھنے والے بہت فضیلت پاویں
حسنوں عادت نہیں ہیں وہی پڑھنے کوئی
ملے ثواب تہجد اس لوں کے رسول یگانہ

فضیلت نماز تہجد

وہ نماز تہجد والی بہت فضیلت آئی
حضرت کہیا اس خاوند پر ہم خدا فرماوے
بے انکار کرے اوہ عورت جاگے نہیں سارے
ایسے اس عورت کا پر ہم کرے رب سائیں
پڑھے تہجد آپ تلے خاوند کنوں پڑھوے
بہت تاکید تہجد کلن پاک تہی سرداروں
نال تہجد دل سے وچوں ہو دور سیاہی
جو کوئی پڑھے نماز تہجد پہلی رات ایسے
بھی فرمایا سرور عالم جدول قیامت آئے
کر آواز بلند منادی خلقت وچہ پوکاے
تھوڑے لوگ تہجد والے ہو کر حب اہلوں
جتنی تہی پڑھے قرایت وچہ تہجد کوئی
وچہ قیام تہجد حضرت اتنی دیر کہلوئے
رکوع سجود تے تو سے جیسے اتنی دیر لگاؤں
ہر موقع تے امت کارن کرے رہن دعائیں
حضرت جابر کرے روایت وچہ ریاض لیا یا
کون نماز ہے بہتر جیڑی رہن فضیلت ہووے
جتنا کرے قیام لمبر جتنی دیر لگاے
تھکے تھکے خدا کے جتنا کوئی کہلوند

فرض نمازوں تہجد حضرت افضل اسے فرمائی
پڑھے نماز جو راتیں اٹھ کے عورت نال جگاے
پانی لے کر منہ آسے پڑھوے چھٹے ماہے
اتیں اٹھ جگاے جیڑی خاوند اپنے تائیں
جیکر خاوند جاگے تائیں چھٹے مار جگاے
قبر انہیری روشن ہوئے اس تہی کتاروں
شیشے دانگوں بالمن سارا رکن کرے الہی
حضرت کہیا رات قیاموں پھر مردن جمعے
ساری خلقت مولا کے حاضر کیتی جگاے
جیڑے لوگ تہجد والے ہوں علیہ سارے
سب تہیں دل باجہ حسابوں جنت داخل ہوں
آنا ملے ثواب زیادہ رحمت وافر ہوئی
تہجن قدم مبارک دونوں دم ہاں ہوئے
نال قیام برا جیو کر سارے جہمے حسابوں
اتنی پیاری امت اتنی سرور عالم تائیں
بکدن سرور عالم اس کے کسے سوال سنایا
حضرت کہیا جس دہر ہتا کوئی کہلوئے
اتنی بہت فضیلت پاوے بہت خداؤں بھاوے
جتنی دیر کرے جگاے بہت مقرب ہوندا

ہو حدیث ابو داؤدوں راوی ذکر لیا یا
 کرے قیام جو ہل آتوں ایسی رحمت پافے
 سو آیت جو پڑھ کے مومن رات قیام کر نیدا
 وہ سو آیت پڑھنے والے رسن نال انہائے
 جو میں صدیقی تہید تے صالح نیک خدا کے پیارے
 تال تہجد قرب الہی حاصل وصل پیارے
 واسطے وہ نماز ضخی دی قسم کیتی رب عالی
 دن تے رات اندر ابد و نویں خدا نازاں آیاں
 دن دے وہ نماز ضخی دی بہت فضیلت والی
 انویں سو ہزاراں خوبیاں دن تے رات دھالے
 کئی فضیلتاں دن دے اندر باہج حساب رول
 ظاہر آپ کرے دلالت سوسنا دن نورانی
 دن دے شیشہ قدرت والا ہر اک چیز و کھادے
 دن نول کم دھندے اولیٰ خالق پاک بنایا
 دن دے اندر لوک دیاری کار و بار چلاؤں
 دن دے سب نعمت والے نعمت کس کماؤں
 دن اندر سہ راہی پاندھی نعمت سفر اٹھاؤں
 دن ہو دے تا دڑ پڑے چوگاں کلن جاؤں
 کئی حیوان جو آدمیاں تہیں غوث دہاڑی کھاؤں
 دن اندر سے رونقیاں ہوں اندر شہر بازاراں
 بہت خلائق دن دے اندر فیض فیوض اٹھاؤں
 کئی ہزاراں مطلب جہیزے دن ہو چہ حال تہیزے
 کئی ہزار انعام خداوند دن نول بخش کر نیدا
 اپو اپنے وقتاں ادب دوہاں دی سہاری
 بے کرات نہ سٹے کارن خالق پاک بناندا

صلی اللہ علیہ وسلم پاک بنی نہ فرمایا
 خاللاں اندر نالواں اس دامنول نہ لکھیا جاوے
 پوریان فرمانداراں اندر اسنوں رب لکھیندا
 جہیزے لوک جناب آہوں بہت علاج پاندے
 انویں دڑیاں نیکیاں اندر درجے پاؤں بھارے
 راتیں اٹھ کے پڑھن تہجد نیک نصیبانواں لے
 وہ دہل خدا فرمائی قسم تہجد والی
 فرض نہیں پر فرضاں کچھ فضل شان لیا یاں
 طائیں وہ نماز تہجد بہت مبارک عالی
 آپو آپ فضیلت سجدوں بخشی بخش واسلے
 کئی فضیلتاں رات لیانی مولیٰ دے درباروں
 رات نونہ باطن دالاجو اسرار نفسانی
 رات انہیری پردہ پافے چیزاں کل چھپاؤں
 راتیں وقت فراغت والا سب دے کارن آیا
 راتیں بیہ کسے لکے جدول فراغت پاؤں
 راتیں بند آرام گزارن پھر تازے ہو جہاؤں
 رات پوے تا کرن اوتارا من آسائش پاؤں
 رات پوے تا کرن کاناا بنیاں وہ آؤں
 دیساں چپے کرن گدھارا تہیں موج اڈاؤں
 راتیں سنج بازاراں اندر بھاگ گن گھر باراں
 بہت خلقت راتیں اندر مطلب اپنے پاؤں
 کئی ہزاراں مطلب جہیزے راتیں راتیں عیندے
 کئی ہزار طرح دی نعمت رات پوے تا دیندا
 دن تے رات خدا نے سناؤں بخشی نعمت بھاری
 بیشک جیون مشکل ہوندا کوئی آرام نہ پانددا

ایسویں جگر روزہ ہو کر کیونکر چل دیاں کاراں
دو نویں وقت عجائبِ نعمت کجے خالق باری
بہت آرام دہانے اندر حد شمار نہ کوئی
جو احسان خداوند عالم بندے آپہ کاٹے
کرے خدای فرماداری نعمت شکر گزاری
سہ چیزاں تعریفِ الہی بولن حمد پکارن
دن تے رات بھی رب اپنے داکر بجالاؤن
جو جو رب اپنا توں بخشی عزت تے وڈیائی

ہو کتے ننگ انہیرے اندر مردی خلق ہزاراں
طرح طرح دے فیض دہاں تہیں پاؤں خلقت ی
دہاں دھپہ خلاقی کارن رحمت وافر ہوئی
لائی ہے جو ہر نعمت داکر کھایا جاوے
شکر کرن تہیں دہنی نعمت کھٹے خالق باری
جو احسان کسے پر ہو یا دم دم شکر گزارن
گن گن نعمت فضل ریانے آپس دھپہ سناؤن
دو نویں فخر کماؤن اس دا آپو اپنی جانی

منظرہ شب روز

طوسی اسد مباحثہ لکھیا دن تے راتیں والا
دن آکھے میں چوگتائیں تہیں رات آکھے میں چنگی
پہلوں رات فضیلت اپنی دن نوں بول سنائی
میں ہاں بہتر تیرے نالوں تیں تہیں دل داں
میرے دچوں کرے خداوند ظاہر کے تائیں
میرے دچہ خدا دے عاشق بیون وصل پیالے
میرے اندر حضرت موسیٰ کیا کیا فیض اٹھائے
جاں پھر اپنے فضل کرم تھیں رب توریٰ اتار ہی
چالی راتاں حضرت موسیٰ اُپر پہاڑ لنگھاں
قوم سنے پھر لٹ مہر نوں راتوں رات سدھانا
میرے اندر لوط نبی نوں بخشی رب رعائی
حضرت لوط سنے ہمراہیاں شہروں کیتیاں ہایاں
جتنے دشمن آہے اسلے دیر کماؤن والے
میر اندر سرور عالم کیستا جدوں اشارہ
میر دھپہ حبیب اپنے نوں رب معراج کراپیا

جیوں تفسیر عربی والے کیستا نقل حوالا
دو نویں کرن بیان خدای نعمت رنگ بزرگی
تیرے نالوں میرے اندر بہت بزرگی آئی
میں تھیں بعد لیاوے تینوں خالق پاک سچاواں
میرے دچہ زیادہ تیں تھیں ہون قبول دعائیں
طرح طرح دے فیض اٹھاؤن راتیں گن والے
اُپر طور تجلے لوزی راتیں رب دکھاوے
چالی راتاں وعدہ پہلوں کیتا خالق باری
تا تورات خدا نے بخشی رحمت جھڑیاں لایاں
میرے اندر ہوا اس تے کتنا فضل بانا
دشمن قوم کنوں پھیمبر امن خلاسی پائی
مکروں یحییٰ مذاب خدا نے دستیاں پٹ اڈایاں
تختہ پٹ زمین دار بنے کیتے غرق موکلے
مکڑے ہو گیا پن مبارک جانے عالم سارا
نال محبت دوست تائیں اُپر عرش بولایا

ہو فضیلت میرے تائیں رب بخش فرمائی
 مغرب تہیں تا فجری تائیں ایسا وقت نہ کوئی
 تیرے اندر وقت کا حق پاک لیا دے
 میرے وہ شب قدر مبارک رات قدر دی آئی
 ہو ربک خوبی میرے اندر سو مہنی خوش گزاراں
 تیرے وہ آسمان و چار ماتم فرش و چھادے
 میرے وہ ستارے روشن نالے چند نورانی
 جن میرے تھیں سال مہینے عرب شمار کیے
 عداہرات فضیلت اپنی کر تقریر سنائی
 کہن لگائیں جیکر راتے طعنے مار نہ مینوں
 جو کچھ خوبی میرے اندر تیرے وہ نہ کوئی
 اول سورت و الفحی اندر میری دیکھ گواہی
 وہ تفسیر عزیز می حضرت شمس لہجہ لیا یا
 وہ سورت وائل خدا نے پہلوں ات لیا ہی
 سورۃ و الفحی اندر پہلوں دن دی قسم سنائی
 کہی کلام اللہ کے اندر رات مقدم ہوئی
 اس درجے وہ بگو جہا شان دوا ندا آ یا
 اگے سکو حقیقت دن دی جواہر آ کہ سنائے
 دن د اندر روزہ رکھنا خاص فضیلت مینوں
 جتنے روزے فرضی نفلی سب میرے وہ آون
 میرے وہ جو روزہ رکھے ماہ رمضان تمامی
 جتنے نیک اعمال تمامی روزے دار کما دے
 اتنی برکت لے پادوں کارن روزیداروں
 میرے وہ رمضان توں تکھے عید مبارک آ دے
 میرے اندر جمعہ مبارک رحمت فضل آہوں

ساری رات نماز عبادت جائز میں وہ آئی
 جس کے وہ نماز کے لوں منع حضور دل ہوئی
 جائز نہیں نماز جہاں وہ حکم شہر فرمائے
 ایک ہزار مہینے نالوں بہتر رب بنائی
 نہیں نصیب ہوئی ہوتیوں خالق دی کاروں
 میں آواں تاکھ کر کھڑے باغ بویں کھڑے جاوے
 پھیرا ہے پراپنا جس پر جبرائیل حقانی
 ہجری سن رسول اللہ و اپناں آ پر کیندے
 دن نوں سن کے اسد اپر ڈاڈھی غیرت آئی
 سن میں شان فضیلت اپنا آ کہ سناواں تینوں
 تیں تھیں وہ بزرگی مینوں بخش حضور دل ہوئی
 میرے نالوں اول میری کیتی قسم آ ہی
 طوسی اسد ہوراں لے ایتھے عذر نہیں فرمایا
 بچوں دن دا ذکر لیا کے کیتی قسم دوہائی
 اس تہیں چکے سیاح دی قسم خدا فرمائی
 کہیں مقدم دن نوں کیتا ریش رکھے کوئی
 طوسی اسد خیال نہ کیتا دن دا شان دھایا
 میرے اندر بیت اللہ دا حج گذار یا جائے
 تیرے وہ کوئی روزہ ناہیں نا ایہ درجہ تینوں
 وہ رمضان جو روزے رکھن عالی درجے پاون
 رحمت نال جاوے اسنوں خالق پاک گرامی
 ہک نیکی دی شہر نیکی رب عطا فرمائے
 ایسب ملی فضیلت مینوں دم دم شکر گزاراں
 میرے اندر عید ضحی دی خالق پاک لیا دے
 نال محبت پڑھنے والے تہیوں پاک گناہوں

میرے اندر روز تیا من خلقت سب سے
 میری صورت سب سے چہرہ اندا حسن دکھاؤں والی
 میرے دھڑکے ہاں نظر اں نور زیادہ پاؤں
 میں آواں تانیزی پکڑن ہوئے میں سارے
 میں آواں تال طاقت پاؤں گھٹ گھاہاں والے
 میں آواں تانست نگاہ بھی بل قدم کھنڈے
 میں آواں تانین بنیاں توں دور کچھ پہاں
 میں آواں تاکئی نابینے پاؤں میں تھگنے
 میرے اندر لکھنا پڑ ہنا ہر یک خوبی ہوئی
 حال اسلام مشابہ کیتا میسنوں خالق ہیں
 میرے اُپر خوشیاں والا جامہ رب پہنا یا
 میرے دھڑکے جگر موج بہار دکھاؤں
 میرے دھڑکے جو چند بہارا لگدا بہت پیارا
 نور اپنے گھٹن سورج میرا جلوہ اس پر پائے
 نہیں تلیچن میرے دھڑکے اتنا اپنا نور نہ کوئی
 شاہ خوباں واسو ج سو ہنا جودوں طلوع فرمے
 جگر عزنی سال پہننے چن میرے تہیں جانن
 میرے اندر تین منازل فرض تیر لوچ دونوں
 ختم ہوئی من بخت تمامی دن تے رات وندی
 جو احسان خلایق اُپر خالق پاک کما دے

کل حساب کتاب خلایق میرے اندر کھنڈے
 تیرے دھڑکے انہیرے پاروں ہر شے دتے کالی
 تیرے اندر سب خلقت دے میں نوٹیندے جاؤں
 توں آواں تانست ہو جاؤں عاجز میں سارے
 توں آواں تانگلے حالوں ہو جاؤں بے حالے
 توں آواں تلیچکے بھلے ٹکراں پھر ن مریے
 توں آواں تاکول کھلوتے پوری شکل نہ جانن
 توں آواں تاکئی دھڑکے ہو جاؤں نابینے
 توں آواں تانلوے باہجوں حرف نہ دتے کوئی
 کفر انہیرے تال مشابہ کیتا تیرے تائیں
 تینوں دھڑکے لباس غماں د ماتم گون بنایا
 میرے دھڑکے سورج نکلے جانے نظر نہ آؤں
 دھڑکے حقیقت پوندا اس تے سورج دا چمکا را
 تاواہ تیرا چند نورانی سو ہنا نظری آدے
 سورج میرے تہیں سب خوبئی اسوں حاصل ہوئی
 چند ستارے جتنے ہو دن سبہا نور چھپا دے
 اپنی عمری سال پہننے سورج کنوں بچپا ان
 نال میرے توں دے اندر کوئی برابر ہو دیں
 نعمت رب دی مول کسے تہیں ذکر نہ کیتی جائی
 ساری عمر گنبدیاں گزے کدی حساب آدے

دن تے رات اساطے کارن بھاریاں نعمتیں آریاں
 تائیں دھڑکے قرآن انہاں دیاں رب قسماں فرمایاں

قسم کی کتابیں ملنے کا تہہ ملک غلام محمد اینڈ سنز ناشر جاکت میری
 مازہ لاہور

باعث مقدم شدن شب بر روز در ابتدائے سورہ والیل و فضیلت حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ہن میں ایہ کل آکھ سنا وال نال بے یاری
اس دے شروع اندر رب خالق رات اول فرمائی
ایہ سورت وائلی اندر دن پہلوں فرمایا
بہت وجوہاں اس دی بابت لکھیاں وچ پیراں
مینوں نہ گنجائش اتنی جے میں سبہ سناواں
پہلی حکمت اس دے اندر راز مئی راز بتا دے
کتنے فائدے دن دے اندر پنجن خلقت تائیں۔
دوہاں وچ خلاقی کارن طرح طرح بھلیاں
ایسے کارن قسم دوہاندی کیتی خالق باری
کسے ٹکانے دن دے نالوں پہلے ات لیا مئی
وچ سورت وایل اسے نہیں رات اول فرمائی
ایہ سورت وائلی جہاں وچ قرآن خواہے
وچ سورت وائلی خدا نے دن پہلوں فرمایا
اس یقین چکے رات سیاہ دی قسم کیتی رب عالی
ایہ سورت عیم دے اندر رات مقدم آئی
وَجَعَلْنَا الْفَجْرَ مَعًا شَاطِئَہِ کہیا حق تعالیٰ
اسے طور مقدم کیتا دن نوں کہی خدا نے
مطلب ایہ جو وچ فضیلت جوں برابر دونوں
دو جاراں بتا دے راز مئی حکمت پاک غفاروں

وائلی یقین جواول سورت رب وایل اوتاری
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ جیوں کر پہلی آیت آئی
کیا کج حکمت اس دے اندر کیا کج راز چھپایا
آپاں مفسر عارف لے آون تقریراں
تھوڑی رمز بطور نمونے پیش منور لیاواں
اکثر دن لے ات دوہاں تہیں خلقت فیض تباہے
کتنے فائدے آہن راز رکھے خالق سائیں
آپاں خدا نے خوبیاں دوہاں اندر پائیاں
اگے چکے دوہاں تائیں آندا ورو واری
کتنے لیا تدا دن نوں پہلے ات چکے رہ جانوی
وائلی اندر دن پہلے تے رات پچیری آئی
وچ سورت وائلی تے نالے سورت عیم وچالے
وَالْفَجْرِ إِذَا يَجْعَلُهَا حَسْمَ جیوں کر آریا
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ جیوں کر آریا
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا یعنی پردہ رات بنائی
یعنی دن نوں اساں بنایا کتھاں کاراں دلا
کہی مقدم رات خدا نے کیستی وچ قرآن لے
اگے چکے آون وچ بھی رہن برابر دونوں
وچ سورت وایل مقدم رات ہوئی جس پاروں

وچہ دلیل فضیلت آنی حضرت ابو بکرؓ دی
 ہے دلیل مراد انہیں کفر جہالت والا
 ابو بکرؓ نے پہلی عمر اس کفر انہیں لنگھایا
 بھاویں عمر نہ تے ابو بکرؓ نے بت نہ پوجیا کوئی
 تا بھی وقت جہالت اندر بھیڑے روز لنگھا کر
 حد تک نور ایمان نہ چمکے مومن کوئی نہ تھوڑے
 ابو بکرؓ دی پہلی حالت رات مشابہ آہی
 سرور عالم ٹھہرے قدموں عظمت نور لیا ندا
 جتنے نبی رسول خدائے دنیا اندر آون
 اول آخر کدی انہاں تھیں ہی نہ ہو دکائی
 سرور عالم ختم رسول سید کل بنیاں دا
 کل انہیں پال کو لوں جس نوں خالق پاک بچایا
 پیش نبوت جس دے نور وں پیاں جگہ بایار
 کتنے لوکاں ظاہر ڈھٹے نور کنوں چمکائے
 اچھے حضرت پیدا ہوئے نا دنیا وچہ آئے
 وقت تولد مانی آئے ڈھٹا اوہ چمکے رہا
 جیوں جیوں سلج نور تھانی چڑھیا آن جوانی
 نور نور وود تسمی پاک بنی سرور دا
 شروع کنوں رب پاک بنی نوں روشن نور بنایا
 ابو بکرؓ نوں پیچھے ہو یا حاصل نور ایمانی
 وچہ قرآن ایہ دونوں سورتاں آیاں کی جانی
 اس دے وچہ اشارہ ایہ رکھیا خالق باری
 جیوں دلیل تے واضح تھیں رب ملاکے آندا
 وچہ قرآن اکٹھے جیوں کر کیستے خالق مائیں
 کے وچہ بھی ہے اکٹھے جتنے روز گذرے

دلیل اندر صفت مبارک پاک بنی سرور دی
 دلیل وچہ اسلامی جلوہ روشن نور اجالا
 جدوں نبوت ظاہر ہوئی تہ ایمان لیا یا
 پیش اسلام بھی انہاں نوں نفرت شرکون بنی
 نال کفر تشبیہ نہاندی وچہ اسلام نہ آئے
 حد تک سچ کرے نہ چاں رات تمام اکھیوے
 تائیں اس وقت چھ پہلوں آندی رات الہی
 تائیں سورت واضح دن تھیں بن نازل فرماندا
 عصمت والا نور تسمی اپنے نال لیا ون
 ہر ریائیوں سدا انتہا توں رکھے رب بچائی
 روز اول تھیں اگے سر جیاری نور جنہا ندا
 جگہ سارے ذاکفر انہیں جس نے دور بٹایا
 وڈا میں کریم محمدؐ آکھن کل لوکائیاں
 پیش تولد بعد تولد کہن سر سارے
 دادے باپ وچوں اوہ جلوئے خالق پاک ہے
 شام اتے استنول علاقہ نظری آگیا سارا
 میسرے جسے غلام ہزاراں دیکھ ہوئے قربانی
 رنگ مٹھی پہلے دن تھیں جلوہ خیر بشر دا
 تائیں دن تھیں ذکر انہاں دا شروع خدا فرمایا
 تائیں اس وچہ راتوں پہچھے آیا دن نورانی
 پہلوں رب دلیل لیا ندی واضح پھر فرمائی
 ثابت کیتی نال بنی دے ابو بکرؓ دی باری
 اسے طور پیار محبت آپس وچہ دوہاں دا
 اسے طور اکٹھے رہن جنت وڈیاں تائیں
 طرف دینے دل کے آئے دونوں دست پیارے

غار اندر بھی ایسے کئے دونوں یار مختاری
وچہ سورت و ایل بھی دونوں جمع خدا فرمائے

بعد وفاتوں بسنے اندر دل سے دل جانی
ایوں سورت و ایل اندر دونوں رکھے گئے

لطیف

کیا بک ہو لطیف آیدن تے رات وچا لے
رائیں نال فضیلت بخشی رب نے ابو بکرہ نوں
نال بنی دے ابو بکرہ دی ایویں نسبت ہوئی
جیکر رات گزشتہ ہو دے دن آگوں آج وے
ایویں ہے و ایل مبارک راتوں شروع کچھوے
جیکر دن تھیں شروع کچھوے سورت و ایل تائیں
کیسی بخت نال خداوند دن تے رات لیا ییا
دن آگے تے اس تہیں چکے رات ضرور ملائی
ہر سورت وچہ سد ہا اٹا جیوں کوئی پچھوے
ایو مثال صدیق اکبر دی نال رسول سہارے
آگے پچھے ذکر نبی دا جو نکر شروع کچھوے
جو نکر رات دوا لے دن دے ہر پاسوں آج وے
ناکھ و نھ دوا لے اندر نا کچھ دوری ہوئی
بھاویں نام صدیق اکبر دا وچہ و ایل نہ آ ییا
بھی اوصافوں ثابت ہو دے نال دلائل بھائی

جیوں شبیر عزیز می اندر کھیار حایت دالے
دن دے نال مشابہ کیتا پاک بنی سرور نوں
جیو نکر دن تے ات وچالے فاصلہ ہو رہ کوئی
دن سکے تارات شتابی حاضر رب لیا دے
والہ مبارک شتابی آگوں دن آ حاضر تھيوے
زت و ایل لیا دے آگوں رات خداوند تائیں
دوہاں سورتاں وچہ اننا ند اکیس میل ملا ییا
رات آگے تادن نوں چکے شامل کیتا بھائی
دن نوں رات نہ چھوٹے ہر گز دن چھوڑے
کے طرح بھی جدا نہ ہوں دونوں یار پیارے
ہر حالت وچہ پاک بنی تہیں صدیق نہ تھيوے
ایویں ابو بکرہ ہر پاسوں نال بنی دے آدے
جیو نکر دن تے رات دوہاں چہ تری بخت کوئی
ایہر نال حدیثاں ثابت پاک بنی فرمایا
ہے سورۃ و ایل مبارک حق اُسے دے آئی

اوصاف حضرت ابو بکر رضی اللہ عنہ در سورۃ و ایل

جو بھینٹاں کامل اہل ابو بکرہ وچہ آئیاں
اعلیٰ صفت سخاوت والی اول رب لیا ندی
وچہ سخاوت ابو بکرہ نے حد نہ چھوڑی ۔ کائی
کئی غلام کفاراں کولوں لے کے مل چھوڑا لے

وچہ سورۃ و ایل اوہ سبھے ذکر خدا فرمایاں
خرج کرن ہورہ مولا دے ایہ تعریف انہا ندی
کتنی داری دولت ساری رب کے نام لٹائی
کتنی داری خرچہ وغیرہ جنگال وچہ پونچائے

جدوں تیاری ہجرت کارن پاک نبی دی ہوئی
جانوں مالوں ہر قسم دی مدد اس پہنچائی
میں لگی مسجد نبوی رب دے فضل کمالوں
انہوں ہر تیری جائیں مال صدیق لگایا
نال محبت راہ مولا دے جو کوئی مال لگا سی
سب تہیں اول ابو بکرؓ نواں سچیاں دی سرداری
حضرت کھیا ابو بکرؓ تہیں جو میں فضل بھلائے
جتنا مال صدیق ولی دے تینوں فقہ پہنچایا
جس دے حق وچہ ایساں صفتاں کمال کمال
داتقی پھر تقویٰ والی صفت خدا فرمائی
وچہ حدیثاں تقویٰ اس دا ذکر نبی سرداروں
روز قیامت تقویٰ والے جتنے مومن ہوں
شاہی درجہ متقیان وچہ ابو بکرؓ نے پایا
اتقے منے ڈرنے والا بہت خوف الہوں
اس صفتوں بھی ابو بکرؓ دل خاص لالت آئی
کمال مت تھیں اتقے جس نواں پاک نبی فرمایا
اس تھیں نیچے سچ کر منے جو احکام الہی
ایہ بھی صفت صدیق ولی وچہ سب تہیں اعلیٰ ہوئی
جدوں بولایا سردار عالم عزت ایمان لیا یا
ساریاں مرد اسیلاں وچوں ابو صدیقؓ پیارا
ایہ درجہ بھی سب تہیں اول ابو بکرؓ نے پایا
ساریاں صفتاں ابو بکرؓ دیاں اس سورت آیار
باقی انہاں صفتاں والے جتنے مومن سارے
اوہ بھی سارے داخل اسوچہ فضل کنوب رباری
اسے کارن ابو بکرؓ دا ذکر صریح نہ آئیا

اس ویلے بھی ابو بکرؓ نے فرق نہ چھوڑیا کوئی
کر سامان سفر و اسارا دولت اپنی لائی
مل زمین خریدی اس دی ابو بکرؓ دے مالوں
یوقی مالہ یکنز کی جو میں خدا فرمایا
اوہ بھی ابو بکرؓ دے دانگوں ایہ فضیلت پاسی
جس نے اول راہ مولا دے خرچی دولت رکی
اتنے فیض نہ ہرگز مینوں ہر کسی پہنچائے
اتنا ہر کس دے مالوں نفع نہیں میں پایا
وچہ دلیل فضیلت اسدی کوں نہ پائی جاوے
ایہ بھی صفت صدیق ولی وچہ کمال اہل کمال
رب آزاد کیتا دوزخ تہیں پستے تقوے پاروں
جو کرم جمع صدیق ولی دے جند ہیٹھ کھلو سن
بعد نبی تھیں اسے تائیں رب اتقے فرمایا
ہیت پرہیز کرے جو مومن ہر یک عیب گناہوں
جس نے بہتا تقویٰ کیتا بہت پرہیز کمالی
وچہ دلیل صدیق پیارے عالی درجہ پایا
صدق بالحقنی جو آئی وچہ دلیل گواہی
وچہ تصدیق رسالت جس نے عذر نہ کیتا کوئی
سچ کر میاں دلوں بچاؤں جو حضرت فرمایا
ادل درجے نام نبی دے صدق لیا دن ہارا
صدق بالحقنی دی پاروں با صدیق بنایا
تقویٰ تے تصدیق سخاوت کل بزرگیاں پایاں
ہوئے رہن قیامت توڑی بعد صدیق رہن پیارے
سبھناں اندر ابو بکرؓ نواں رب بخشی سرداری
صفتاں نال خدانے اس دا درجہ شان بتایا

جو کوئی ایسیاں سفناں والا ہو سی مرد ربا نا
 بہت آسان دکھا وال اسنوں راہ اسانی والے
 ابیر جو کوئی اٹک اپنا د دنیا وچہ کم ساسی
 مَنْ بَخِلَ وَاسْتَلْغَى اسنوں رب صاحب فرمایا
 شامت بخل سخاوت کولوں کردا لا پر واهی
 ہے بد بخت نہایت اشفے سخت شقی منہ کالا
 حضرت ابو بکر رضی صفتوں جس نے اٹک کمایا
 نَادَ تَلْطَى مَکْنِ اس نولں وچہ عزیزی لیاے
 دو سو رساں استے تائیں پوے النب دوالے
 لَا يَصْلُهَا إِلَّا أَشَقُّ رَبِّهَا فرمادے
 ہے بد بخت جو ابو بکر تھیں اٹلی چال بھڑنڈا
 ابو بکر تصدیق کرن بتیں شان صدیقی پایا
 جس تکذیب تے بخل کھایا چوڑیا تقوی تائیں
 یر منزل وچہ ابو بکر نولں رب بخشی آسانی
 بنور فضیلت ابو بکر رضی وچہ وایل پیارے
 جیونکر وعدہ پاک بنی نولں رب پے سرمایا
 اینویں وچہ وایل ایہ وعدہ کیست خالق سائیں
 پاک بنی نولں رب فرمایا خوش کر سال میں تینوں
 ابو بکر دے وعدے اندر دو خوشخبریاں آیاں
 ہک ضمیر خدادی طے رب راضی ہو جائے
 جیونکر رضی اللہ عنہم وَرَضُوا عَنْهُ آریا
 کر اتفاق مفسر سارے ایہ گل ثابت کردے
 بہت درگی اس سورت وچہ ابو بکر رضی آئی

رب فرمادے ہر شکل تہیں اس نولں بچانا
 دوزخ کولوں دور بٹا کے جنت کراں حوالے
 اوہ بن خلف ابی دیوانگولں سدا سزا بن دے
 كَذَّبَ بِالْحَقِّ تے اشفے حق اُسے دے آریا
 حق جو بٹا دے باز نہ آئے پھاتھا وچہ گمراہی
 دسندا وگدا دوزخ جاسی اٹلیاں چالاں والا
 نَادَ تَلْطَى اسے کارن رب دوزخ بھڑکا مایا
 جس واسطہ کافر تائیں دوروں کچ لیجاوے
 اتنی دوروں بھڑکا کر کے کچ اپنے وچہ ڈالے
 بد بختاں بن اسے اندر ہور نہ کوئی جاوے
 مگر تکذیب نولں اسد دی حق دل کٹ کر نیندا
 تقوی اتے سخاوت پاروں رب اتقی فرمایا
 اتقی بے اشفے اسنوں کیا خالق سائیں
 منکر اتے مخالف اسے دھکین دو میں جانیں
 ہر گلوں رب نیڑے کیتا نال رسول تہاے
 وَكَسُوفَ يَعْطِيكَ تَرَكَضِي دالے اندر آریا
 وَكَسُوفَ يَرْضَى فرمایا ابو بکر دے تائیں
 جو منگیں سو دیساں تینوں کچ پرواہ نہیں مینوں
 رضی وچہ ضمیریں دو ذویں اہل علم فرمایاں
 دو جا حضرت ابو بکر نولں رب راضی فرمادے
 اسے طور ایہ ابو بکر نولں رب وعدہ فرمایا
 بیجی رب وایل مبارک شان صدیق اکبر دے
 محل طور حقیقت جس ی تینوں آکھ سنائی

درجہ شان صدیق اکبر داد وچہ حساب نہ آوے
 راضی اللہ تعالیٰ عَنْهُ آکھ پذیر سناوے

اسے طور تسال نہیں پختے ابو بکر دی شایہ
 ہک جاوون تاہور خلیفے آدن تا لو تالی
 ہونے رہن نائب تیرے ہر طلیں ہر جائیں
 تائیں ال امت د عالم جو رب نیک بناوے
 مطلب ایہ جو عالم دینی دین اسلام پھیلاوون
 ہور اشارہ واسطے اندر رب اسرار چپایا
 واسطے پاک جمال اسادایا سید ابرار
 دن تیں بعد تمہاں کارن تائیں آواں
 رات انیری صاں کارن برقعہ اسماں بنایا
 محرم کوک اسادے جہیزے راتیں محرم تہنیزے
 کالی رات برات وصل دی عاشق لوکاں بھانے
 عابد راتیں کرن عبادت زاہد زہد کساوون
 دن تیں ددھ خوشی وچہ آوون راتیں دست میر
 بے ایہ رات تمہاں کارن یار ملاوون والی
 سارے دن دے ہوراں دے ہجر گواوون والی
 کئی لوکاں نوں ملاں ی فیض پوچا وون والی
 خاص دوا ایہ درد مندال د درد ہٹا وون والی
 ہر بیمار نصیلاں سند روگ گھٹا وون والی
 خواہاں اندر طرح طرح دے حال ختا وون والی
 گوشے وچہ خدا لوکانے کم بنا وون والی
 لے سید سردار رسولاں تے خاتم انبیاء توں
 دنیا دی تکلیفوں جہیزے دن نوں مہر کا وون
 لے محبوبا توں بھی جیکر دن نوں مہر کا دیں
 جیکر دن نوں طعنے دیون دوتی دشمن تینوں
 جو کہ تیری مرضی ہووے سنگ میر درباروں

اس تہیں بعد خلیفے ہوسن کل مقبول آکی
 باجمہ خلیفہاں امت تیری نہ ہوسی خالی
 روشن ہے نبوت تیری روز قیامت تائیں
 اسرائیلیاں تہیاں داگوں پاک نبی فرماوے
 کفر شرک تہیں دہر ہٹا وون تے توحید سکھا وون
 جہاں راز حبیب اپنے نوں پردے وچہ سمجھایا
 وچہ دلیل مید وصل دی کارن شب بیداراں
 ہر طالب نوں راتیں یلے مطلب تے پہنچا وون
 غیراں کوں پردہ کر کے گھنگھٹ وچہ بولایا
 نا محرم محرم چاہے ہو مجرم پکڑ بندے
 ہو پا وون سورا تیں پا وون عارف مردربانے
 ذکر ذکر الہی پاروں فیض خزانے پا وون
 بے خبراں نوں معلوم ہو وون چارون طرف انہیے
 ہر شتا قاں دھچھڑیاں دے میل کرا وون والی
 زخماں بھر دیاں تے وٹوں مریم لا وون والی
 کئی غریباں آس منداں ی آن ددھا وون والی
 دکھانے وچہ روزیاں تائیں آن ہسا وون والی
 بے آرا ماں نوں آراموں مونج دکھا وون والی
 پدے اندسی لوکاں دے بخت جگا وون والی
 عاجز او گھاراں آپرے دے پا وون والی
 بارش داٹگوں صحت اپنی راتیں سین ساواں
 راتیں پاس ساڈے آوون قرب حضور ی پا وون
 راتیں پاس ساڈے آویں جو منگیں سو پا دیں
 راتیں ویلے پدے اندر مل جیسا مینوں
 ہر مطلب ہر حاجت تینوں بخش کراں گاں

کالی رات وصال اپنے زوں بیڑے اسان تائی

تَجِدُنِي فِي سَوَادِ اللَّيْلِ عَبْدِي

بندے میرے کالی راتیں بے سادے ول آویں
میں حاضر میں ناظر مولیٰ میں موجود پیارے
جو توں منگیں جو توں چاہیں جو توں عرض آویں
کل خزانے پاس اسادے دنیا آخر والے
دکھی پاس اسادے آوے سارا دکھ مٹاواں
دیواں میں اولاد حضوروں بے ولادال تائیں
بے نوراں زوں نور ہدایت بخش کراں سرکاروں
بے دنیال زوں دین غنایت کراں کرم احسانوں
بیعتلال بیوشال تائیں عقلوں بخشاں یاری
بیکس تے مسکیناں تائیں میں مدد فرماواں
بے عملاں زوں کراں غنایت میں توفیق عملدی
بیسامان تھاجاں دے میں سامان بناواں
بیعتراں زوں عزت بخشاں شوکتان دلاواں
ہر عاجز زوں راتیں فیلے کر آواز بولاواں
جس مشکل جس حاجت اندر سالوں کوئی سریندا
جو کوئی وصل اسادا چاہے پاوے قرب حضوری
پاؤن لذت وصل میرے نہیں راتیں جاگن والے
خواہش نفس میناؤں جہیزے اندر حرص ہوا میں
بر کوئی قرب الہی والے نہیں مراتب پاندا
لے دل حرص ہوا میں اندر کدی مراد نہ پائیں
حد تک عاجز کنگھی دانگوں آری پیٹ نہ آویں
کیا کچھ حال کہہا کر نیدے عاجز مٹی والا

جوڑ ہونڈے سو پائے مینوں دیر نہ لگے کافی

فَرِيحًا مِنْكَ فَاطِمَةُ تَجِدُنِي

دور نہیں میں تیرے کو لوں طلب کریں تا پاویں
میں ہر حاجت دیوں والا مطلب بخشاں سارے
سب سوال قبولال تیرے ہو منگیں سو پاویں
عزت عظمت دولت برکت سب کچھ کراں ہوا لے
بیماراں زوں صحت بخشاں سکھ غطا فرماواں
میدولت زوں دولت بخشاں کراں قبول دعائیں
بے علماں زوں علم مخارف رحمت دے درباروں
بخشاں بے ایمان تائیں چائن نور ایمانوں
بے طاقت کمزور نمائے پاؤن طاقت بھاری
بے آرامی بے چنیل زوں میں آرام و کجاواں
بے آساں زوں سادے رتیں لگے آس فضل دی
بے ہیراں بے جہان تائیں رحم دلاں وچہ پاواں
جس وادرنہ جانے کوئی اس دادر کراواں
پوریاں کراں مرادوں سبھے آساں کل بچاواں
ہر مشکل میں کہوالا سن ی ہر حاجت میں دیندا
سچے عاشق دی میں فضلوں آس کراں پوری
بیشک مراد انہا نئوں جہاں فیضے جا لے
کدی مراد نہ حال ہووے مول انساں تائیں
آخر ملے پیارے تائیں جو تکلیف اٹھا ندا
ملے نہ غم گواؤں والا حد تک غم نہ کھاسیں
بارجن دیاں زلفاں تائیں کیونکر انگ لگا دیں
مکے لبیاں سخن دیاں توڑی پہنچے تدول پایا

گھٹیاں نال نہانی مٹی پہلوں و نچہ کھٹیکند
 کربار یک و چاون ظالم نے ڈاڈیاں مایاں
 پانی گہت بناون گھانی گالن تے ترکاون
 گوڈیاں دیکے وڈہن انوں آکر سب کدھتندے
 وپہن بھنوالیاں چکراتے پاوے سرگردانی
 چکر کنوں اتارن جس دم بھوسر وچہ ڈکیندے
 کھتھیاں نال گھرن پھراس نول تہوں ن کالن
 اے تیار ہواوہ کچا دھتے رکھ سرکاون
 کندلوٹ اٹھا کر کے آوی وچہ گھتندے
 کتنے روزاں آتش اندر سے نہانا سڑدا
 بارہنگوے لیون والا ٹھوکر کے آزمائے
 جونج دار ہوئے نہیں ہوندا لائق قرب حضور
 کر کے صبر پمال عاجز کتنے دکھ اٹھاوے
 توں بھی ہک مٹی ڈپلا ادعا جزا ناں
 جیکر توں بھی دوست والا چاہیں قرب حضور
 ہو جا خاک سخن دراہ وچہ چھوڑ سبھے وڈیاں
 بیشک جو کوئی دوست کارن نیتدارم گوائے
 وچہ دلیل ایو خوشخبری پاک خدا فرمائی
 جیکر دن نوں لوک مخالف طعنے کرن تسالوں

جاں پھر اسنوں گھری لیاون نہ رکوئیں
 اپنی چھتی شامت کارن پے گئی دس کھیاراں
 اسوں پاسوں کیاں دیون تان نال ڈاڈون
 ڈاڈہی زہلا لم کر کے آپر چرخ چڑھیندے
 سوکھے نہیں پین بر فقیرا ملے دلبر جانی
 جویں انیری کوٹھی اندر محرم فید کرنیڈے
 پاسیاں آپر ماراں یون سخت عذاب و کھالن
 اس تہیں تپکے آوی چاہیں آتش وچہ جلاون
 آتش تے بدبو یاں اندر دوزخ و زنگ سڑنڈے
 پک تیار ہوئے جس ویلے تدوں مرا تے چڑھدا
 تچا پلا بھرا بھانڈا کون پسند لیاوے
 ہر علیوں جونج کر آوے تاپاوے منظور
 تاکوئی سوہنا دلیر اسنوں منہ دناں لگاوے
 سیکھ لے سبق پیالے کولوں مومن مسلماناں
 دوزکر تیں سبھ سوخی شخی تاپا سیں منظور
 جہاں جالے دکھ قضاے انہاں مرادیاں پایاں
 راتیں جاگے کرے عبادت قرب الہی پاوے
 اے محبوبانیرے کارن رات وں دی پائی
 راتیں وقت فراغت والا ملو تیں ساں

ایویں ہور اشارے پتے وچہ تفسیراں آئے
 واسطے تے دلیل اندر جو پاک خدا فرمائے

جس دن غار حرا وچہ آئے حضرت بنی ہاشم
 سورۃ اقراد دی خوشخبری پہلے روز لیا یا
 یاد کرایا پاک نبی نوں اوہ دن خالق باری
 بیج حضور وں وحی پیارا فخر عطا فرمایا

واسطے قسم کیتی اس دن دی پاک خداوند باری
 جبرائیل جناب الہوں گہن سینہ آیا
 اوسے روز نزول وحی دا ہوا پس حسی داری
 کتنا اسماں تسادے آپر اس دن کرم کمایا

تاتساں طلب نہ خوش کنتی اوس دکارن کوئی
 جداساں اپنے وچٹی داسلسلہ کیتا جاری
 وچہ وایل اوہ رات مبارک ربے یاد کرائی
 جبرائیل جناب الہوں خوش پیغام لیا یا
 اٹھ اے کملی پہنن والے دوست پاکر دے
 دیکھو چل جمال الہی پاک جناب وچالے
 شیخ حمید الدین ناگوری مورہک راز لیا یا
 جبرائیل وسیلہ نہیں سی کیستاقی تعالیٰ
 نور محمدی نور اس راتیں حکم ذار ب سائیں
 دیکھ خوشخبر ساڈی طرفوں پاک خدا فرمایا
 اٹھ جیبا کملی والیا خرقہ پوشش جو انا
 دل بیدار ہمیشہ تیرا کارن شب بیداری
 رات اجو کی عزت والی صاحب عظمت عالی
 رات اجو کی رات مبارک موج بہاراں والی
 اج اجو کی رات اسڈے دے وصل وصال الی
 اج وصال کرم دیاں موجاں حمت جوش لیا یاں
 رات اجو کی خلوت کارن خاص انخاص بنائی
 آپے سدا بولاون والا آپے جاون والا
 وچہ وایل اس راتیں والی قسم خدا فرمائی
 باجھ وسیلے اسیں تسانوں جدول ربولان
 بعضے کہن جو واسطے اندر رب اوہ ن فرمایا
 وچہ وایل مراد بنی دی شب معراج پیاری
 یا ہر رات تہجد والی پاک نبی سروردی
 ہر راتیں معراج بنی نوں حال قرب حضوروں
 وچہ نمازاں ہر یوم نوں رب معراج کراے

اپنے آپ اسڈی طرفوں خاص عنایت ہوئی
 پھر کیوں بند کراں ہن اس نوں یا محبوب مخاری
 گھر آتھانی دے جس راتیں سٹے نبی خدا فی
 یٰ اَیُّہَا الْمُرْسَلُ کہے کے پاک حبیب جگایا
 اج حضوروں تیرے کارن دور ہوئے رب دے
 نوش کرواج جام وصل دے دڈیاں تانوالے
 جس راتیں محبوب اپنے نوں رب معراج کمر لیا
 اوہ ہک سر محمدی آما آون جاون والا
 جبرائیل دی صورت ہن کے لے آدوست تائیں
 جاگ پیارے جاگ پیارے تینوں ب بلایا
 ظاہر والے خواب حجابوں لاه برقعہ سلطانا
 خاص نظار رات اجو کی چوڑ و بند پیاری
 اج اجو کی رات پیاری بہاگ سوہاگاں والی
 اج اجو کی رات اسڈی لاڈ پیاراں والی
 اج اجو کی رات اسڈیاں پاک جمالاں والی
 آجھو با آجھو با پا خلعت وڈیاں سیاں
 احمد، احمد چہ مور کسیدی پہن اج سمائی
 باجھ وسیلے قرب حضور ی بخشیا حق تعالیٰ
 نال اشارے دوست تائیں نعمت یاد کرائی
 پھر کیا فکر تسانے تائیں کیونکر دور ہٹاواں
 جس دن حضرت سرور عالم پاک تولد پائی
 یا جس رات نماز تہجد پہلے روز گذاری
 وچہ وایل پیارے کارن خاص لالت کردی
 وچہ نماز کہلوون جس دم جلوے پاون نوروں
 اَلصَّلٰوۃُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِ پاک نبی فرمائیے

پنج نمازاں مومن جیسے نیت بجا لیا دن
 جتنا مال حضور دے دے کرے عبادت کوئی
 پڑھے قرآن جہوں کوئی مومن ادب محبتوں
 ہوئی نال کلام خداوند اور طور کر نسا
 سا کہ طوروں حضرت موسیٰ قرب الہی بھلے
 جو رائیں جا کن کرن عبادت دچہ نماز کھلوئے
 سجے اندر ہو زیادہ پا دن قرب ربانا
 ایہ سہ عزت رحمت برکت صدقہ شاہ ابرار
 ہو روایت فتح بیانوں خبر مفسر لیا
 سو بہانہ ریشیاں اندر ایسا چائن لاوے
 دن تے رات نہ دنیا دانگوں ہوسن اوں کمانے
 رات اندر یک نوری پردہ حائل کیتا جاوے
 دن بھی پنجو سال برابر ہو سی جنت والا
 نا کوئی سوچ چن ستارہ حاجت شمع نہ کانی
 او سے نوروں چائن ہو سی وجہ گلیاں بازاراں
 شیشے وانگ مکان تھامی نوروں رب او پائے
 ہر چہ چہراں جنت الیاں نور پیدایش ساری
 سارا جنت وانگ نتھی دے روشن رب بنا لیا
 سرجی اسان تسائے کارن ایسی نعمت عالی
 جس نون چا ہو داخل اس وجہ کر سوناں پیاراں
 اہل بیت اصحاباں کارن جوہر محل بنائے
 ایہ گھر حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ فاروق رضی اللہ عنہ
 ایہ گھر حسن حسین شہیداں جنت دے سرداراں
 سوئے محل محل نورانی آچے دچہ ہوائی
 سوئے عجیب نورانی بنو پاس حوض کنارے

پنج معراج ہمیش انہاں نون قرب حضور پاؤں
 اتنا قرب زیادہ اس نون رحمت وافر ہوئی
 بنو کر نال خدا دے باتاں کر دا شوق پیادوں
 گھر دے دچہ محمدیاں نون ابہ درجہ رب دنیا
 دچہ نماز محمدیاں نون قرب الہی والے
 دن نالوں بھی ہو زیادہ رب نون نیرے ہوئے
 عجز نیاز محمدیاں وابستہ خدا نون بھانا
 وانگ منجی تے لیل ہزاراں دچہ تابعداراں
 دافٹے اندر نور کا جنت دا ذکر خدا فرمایا
 ہر دم نوری وقت صبح دارو شن نظری آئے
 تال اندازے میر کوئی اٹھے دن تے ات کھانے
 پنجو سال گزشتہ ہو دے تاوہ رات ہو پائے
 رات ابھیری مول نہ ہو سی دائم نور احبالا
 نور عرش تھیں جنت اندر ہو سی کل روشنائی
 آئے نوروں روشن ہوسن جنت باغ بیاراں
 اندر باہر عرش معلیٰ سبہ نون چائن لائے
 حوراں علماں نور پوشا کاں زینت عجب پیاری
 مال اشائے پاک بنی نون خوش پیغام سنایا
 روز قیامت ہتھ تسائے نجی جنت والی
 بخشا اسان تسائے تاملین کارن تابعداراں
 مال محبت پاک بنی نون جنت دچہ دکھائے
 ایہ گھر ہے عثمان غنی دا ایہ حضرت حیدر رضی اللہ عنہ
 ایہ گھر ہو اماماں پاکاں مقبول لال ابراراں
 وانگ ستاریاں چکن سارے خدا جدار و شنائی
 اہل بیتاں حراماں کارن خالق پاک سنوئے

دو سو خاص مکان مجائب سندرقسم نرالا
 سارا جنت تیری خاطر اسماں تیسار کرایا
 والے وچ ایہو خوشخبری حضرت لون فرمائی
 باغ بہاراں نے گلزاراں خوشبو حد نہ گئی
 وچہ دلیل انہیرا دوزخ دستیاتال اشارے
 جدا وہ گئے کڑے کھڑے کڈے بے چوش کھاں
 اتی دوروں کافر تائیں اس واسیک جلائے
 حرکہ کرن نکلن کارن کافر لوک سو کالے
 دیواں دہارا نہیر غباراں ہر روشنیوں خالی
 جنت رب داروٹن نوروں کارن اہل یاناں
 جنت دے وچ رحمت برکت نعمت موج بہاراں
 جنت دے وچ شیر شراہوں نہراں ب چلا لیاں
 جنت اندر کوڑ والے خوشبودار پیالے
 جنت اندر طرح طرح دے میو کھانے دانے
 جنت وچ لباس ہستی سوئے زینت ناکاں
 جنت اندر زیور زینت سوئے باہجہ شماروں
 جنت اندر تخت جہراؤ پالو پال رکھائے
 جنت اندر خوش خاراں حوراں خدنگاراں
 جنت اندر نہینیاں چھاواں خوشبودار ہوا میں
 جنت اپنے پیاراں کارن خالق پاک سجایا
 جو جو خوبی جنت والی والے وچہ تمسامی
 بھی انوار علوم الہی والے وچہ فرمائے
 والے وچہ مراد انہاں ادا چائن نور دلاں
 وچہ دلیل مراد انہیں دلاں کفاراں والا
 والے علم شریعت والا ظاہر علم حقانی

خاص حبیب پیارے کارن ایہ کھر عزت والا
 ناہو کجہ د لکیر پیارے پاک ٹھراں سرمایا
 سو نہا جنت ملک تساڈا عالی دولت پانی
 پنجو سالوں رستہ دوروں مست کرفوشبونی
 جس د اندر رہن کافر بے فرمان نکالے
 دورینوں کڑکاں اسدیاں رستہ پنجو سالوں
 سخت انہیرا دوزخ اندر ناب پاک وکھاوے
 اکوں رستہ ملے نہ کوئی ڈگ ڈگ ہون بجالے
 ہر یک گہائی دوزخ والی کالی راتوں کالی
 دوزخ وچہ انہیر غباراں کارن بے فرماناں
 دوزخ وچہ عذاب الہی تہر خدا دیاں ماراں
 دوزخ وچہ انہاں بے آتش والیاں کیاں
 دوزخ اندر پیپ پیالے گندیاں بو میں والے
 دوزخ اندر تہو ہر وغیرہ دوزخیاں کھانے
 دوزخ اندر گندرف جائے آتش دیاں پوشاں
 دوزخ دے وچہ سنگل آتش تہرا ہی پاروں
 دوزخ اندر تلے آتے بستر آگ وچہ آئے
 دوزخ وچہ بے رحم ملائک کر دے ڈانڈیاں ماراں
 دوزخ دیو وچہ گنداد ہواں ساڑے سدا سدا میں
 دشمن بے فرماناں کارن دوزخ رب تہا سبایا
 وچہ دلیل حوالا دوزخ دسیار ب گرامی
 وچہ دلیل بہالت والے کل انہیرے آئے
 نور اپنے تہیں روشن کیتا باطن رب جنہاں دا
 کفر سیاسی نال جنہاں دا اندر باہر کالا
 وچہ دلیل مراد طریقت باطن علم حقانی

دا لفظی ظاہر فیض نبی دی کیتی قسم اکھی
 ظاہر فیض رسول اللہ عالم شریعت آیا
 جو احکام جناب انبی تہیں نیچھے خالق سائیں
 کل اعمال جو چٹے مند مہیب ثواب تمامی
 جنت دوزخ حال تمامی جو کجرب جتسایا
 دجہ قرآن حدیث مبارک جو خبراں آیاں
 ایہ باطن علم نبی وارب نے خاص بنسایا
 باطن فیض رسول اللہ دایہر حد شماروں
 جیو کر حضرت خضر نبی نوں باطن علم جتائے
 کشف روحانی علم نہانی تے اسرار حقانی
 گمروچ بیٹھیاں حال دُوراڈے معلم رب کرے
 تہوڑے چروچہ بتا پینڈا کرنا اتے کرانا
 کچھ لیناں پھر دو جانبدہ شش روحانی رول
 اینویں کشتوں علم کرنے حال جو قبراں والے
 کرن کلاماں تال نبی دے جو حیوان تمامی
 ایتوں اکثر جن وغیرہ پاس نبی دے آون
 باطن علموں شکل انہاندی پاک رسول پچانن
 پتھر روڈ رسول اللہ نوں اپنا حال دسیندے
 ابو جہل کچھ کنکر بک دن چہوڑے روڑ پتھر دے
 کھنڈا کیا کچھ تہ میرے جوچ دس محمدیوں
 کہن گکاجے آپے لو لے میں ایمان لیاواں
 اسے دے سورہ عالم کشش جدول فرمایا
 سن کر بہت ہوا شرمندہ ابو جہل منہ کالا
 غصے ہو کر رول تالیں ہتھوں سٹٹ وگایا
 اسے طور بک ہوا عربی بکدن حاضر ہو گیا

باطن فیض رسول اللہ دی دجہ دالیل گواہی
 جو کجہ عام خلائی کارن جگ اندرورتا آیا
 کھول سنائے سورہ عالم اول آ فرمائیں
 جائز تے ناجائز ہر شے دسی نبی گرامی
 کر پوشیدہ خلقت کوں کچھ نہیں رسول چپایا
 ظاہر علم وچوں ایہ سارا پادون فیض لوکایاں
 حاصل باجوں ہور کسے نوں اس وارا نہ آیا
 طرح طرح دے علم پوشیدہ بخش ہوئی سرکاروں
 اس تھیں ودہ علوم نہانی سورہ عالم پائے
 عالم غیبوں حضرت آپر کھولے ماز معانی
 عرش فرشتے بھید انہی پردہ کھول دکھائے
 سنیاں کوں دی منزل آتے پہنچ شجائی جانا
 طاعت جنت جس دکارن خالق دی سرکاروں
 مردیاں کوں سورہ عالم پچن مہ سو اسے
 عاں دیاں دیاں بولیاں پچن پاک رسول گرامی
 پڑھن قرآن رسول اللہ نوں نور ہدایت پادون
 کرن کلاماں تال نہاندے بولیاں سستے جانن
 جویں درخت پڑھن تبیحاں پاک نبی سمجھیندے
 مٹھاپنی دجہ پاکے آنے پاس نبی سرور دے
 حضرت کیا میں تال آپے دستے تینوں
 حضرت کیا دیکھ بولانا خالق پاک سچاواں
 مسمی دجہ شہادت کلمہ پتھراں بول سنایا
 اپر کردوں ایمان لیاوے برے نصیباں والا
 جادو کہہ کے نٹھاوتھوں نا ایمان لیا یا
 پڑ لیا ندی گوہ جگ دی پیش حضور لیا یا

کہن لگا یہ گوہ نہ جہ تک دیوے بول گواہی
 چوڑ دتی اس گوہ شتابی پاک نبی دے اگے
 دس لے گوہ خدا دے حکموں بول ذرہ ہکوار ہی
 بول آواز کرے گوہ ادبوں قدرت نال رہا بی
 ہکوارہ معبود ہمیشہ خالق پاک تعالیٰ
 اس عبادت ظاہر باطن لائق اس دی ہوئی
 اس تہیں سرور عالم بچھیا اس دے تائیں
 تا پھر بول شہادت کلمہ کہند می گوہ چاہی
 سن اعرابی مسلم ہو یا تر ت لقیین لیا ندا
 کتنی دار درختاں تائیں حضرت جدول بولادون
 مردہ چیزاں نال ہئی دے باتاں کرن پیاروں
 تنیب نام یہوداں وچوں سی ہک گوشت کوئی
 گوشت وچہ اس زہر ملا کے خوب کباب بنایا
 سرور عالم کھاون لگے جد اس گوشت تائیں
 کر کے ادب رسول اللہ نول کردا عرض نہانا
 چوڑ دتا پھر اس گوشت نول دوست رب ملی دے
 کتنی داری شتر وغیرہ آفریاد سناون
 انیویں ہور بنیر کے مچرنے وچہ کتاباں آئے
 جد حراج نبی دے اندر کافراں شک لبسا ندا
 جیکر تائیں ٹھیک تساتوں رب معراج کراٹیا
 تا پھر بیت مقدس والی دسو کوئی نشانی
 اوے ویلے قدرت رب دی پیش حبیب لیا
 سبیاں کوہاں داپنڈاوتہوں مسجد اقصیٰ آہی
 جو کجہ پتہ نشانی اس دی کافر طلب کریدے
 قصہ کوتاہ جو کجہ کافراں عرض سوال آ لایا

تد تک کراں لقیین نہ تینوں سچا سببی آہی
 جداوہ ٹرن لگی تا اس تہیں حضرت پچن لگے
 کس دی کوں عبادت پوہا دس حقیقت ساری
 رب سچے دی کراں عبادت میں مسکین نہانی
 سہ نول پیدا کرنے والا روزی دیون والا
 اسد باہجہ عبادت لائق دوہا ہور نہ کوئی
 میں ہاں کون مجالس اندر ایہ بھی دسی ہائیں
 بیشک تسلیں رسول خدا دے کارن خلقت ساری
 باطن سات کرے رب فضلوں نیک نصیب ہندا
 من حکم رسول اللہ دا خدمت اندر آون
 دس اپنے حال تمامی ادب محبت پاروں
 خیر اندر نال نبی دے سخت مخالف ہوئی
 نال بیالے تحفہ کر کے حضرت نول پہنچایا
 بول کلام کرے اوہ گوشت قدرت خالق سائیں
 میں وچہ زہر ملی یا حضرت مینوں مول نہ کہانا
 انیویں ہور بنیراں چیزاں بولن نال نبی دے
 سنن انہا ندیاں عرضاں حضرت اس سراد پوچاون
 باطن علوں طرح طرح دے رب اسرار دکھائے
 کہن لگے ایہ ذکر تسادا نول نہ غیاں جاندا
 بیت مقدس مسجد اقصیٰ کہیں نال کہایا
 کیونکر بیت مقدس سوہنا پاک مقام لورانی
 حاضر ہو گیا نقشہ سارا بیت مقدس والا
 شیشے وانگوں کہیں اگے رکھی پاک آہی
 سرور عالم دیکھ شتابی اوے وقت دسیندے
 ذرہ ذرہ حال تمامی حضرت کہول و کہایا

ایسے باطن علم نبی نون بخشیا خالق سائیں
جتنے کشف کرامت والے ولی خدا دے پیارے
جتنا قدر زیادہ ہووے قرب رسول خدا دا
سبہ تھیں ودھ اصحاباں یاراں پایا قرب رسولی
سبہ اصحاباں نون رب عالم صاحب کشف بنایا
سن میں حضرت عمرہ ولی دا ہوٹا ذکر سنائیں

ایسے وچوں علم ولایت حاصل ولایاں تائیں
ایسے علم رسولی وچوں حصہ پاؤں سارے
رتنا قدر خدا دے فضلون باطن صاف زیادہ
تائیں سبہ تھیں ودھ نہاں نون رب بخشی مقبولی
قدر تھیں پاک نبی تھیں سبہ نے حصہ پائیا
جیون کرکشی طاقت بخشی رب انہا نئے تائیں

ذکر کرامت حضرت عمر رضی اللہ عنہ

کرن روایت عمرہ ولی دا آماجہ دوں زمانہ
اپن جیتی خطے اندر ایسا جذبہ سنایا
سن کر بیت تعجب ہوئے حاضر مومن سارے
خطے نال تعلق اس دا ہرگز مول نہ کوئی
حدوں نمازوں فارغ ہوئے لوکاں عرض سنائی
سانوں سچ نہ آئی اس دی کہول تھیں سمجھاؤ
تا پھر حضرت عمرہ ولی نے کیا اپنا دے تائیں
مدت تھیں اک لشکر میرا گیا فغانی جانی
ہیسی اچ مقابلاو تھے کافراں نال انہاں دا
فوج میری نون کافراں لوکاں ل مل گھیر پیا
چاہتے کہیں فوج میری نون کافراں چلا نا
اگوں بچوں فوج کفاراں آن فراہم ہوئی
اپر طرف پہاڑاں ہا مول خیال نہ آئیہ
ساریہ نام امیر جو او تھے لشکر وچہ اصحابی
کیا ساریہ الجبل لے ساریہ بچ پہاڑوں بھائی
طرف پہاڑ کنڈیتے ہوئے جد اوہ پرت کھلوئے
جو ویلے یک طرف ہوئے کیستی انہاں لڑائی

بلکن خطبہ پڑھن کھلوتا اوہ مقبول یگانہ
یاسا ریبہ الجبل زبالوں کراواز سنایا
ایہ کیا کلمہ خطبے اندر بولیا عمرہ بیارے
دل دے اندر لوکاں تائیں بہت حیرانی ہوئی
یا حضرت اچ خطبے اندر ایہ گل کیا فرمائی
کیا مطلب سی اسدا اندر کرم کرد فرماؤ
ہو تسانوں مطلب سدا میں سب کھول سنائیں
دچہ میدان علاقے جا کے کیتی شروع لڑائی
کرن لڑائی آپس اندر عمرہ ولی فرماندا
خطبے اندر حال انہاں دایینوں رب دکھایا
دچہ میدان بے موقعہ ایسا طیا انہاں ٹھکانا
باہر پہاڑ بچاؤں والا پا ساہور نہ کوئی
تا پھر اوہوں اسال انہا توں طرف پہاڑ بولایا
لے کے نام آوازہ کیتا سنوں اسال شتابی
سن آواز اسال انہاں جلدی کنڈ ولائی
ہو گئی مکروں اوٹ انہا توں بہت آگہ ہوئے
جتنی فوج کفاراں والی کرکسزور چلائی

جاں کج روز گزشتہ مجھے خطا نہاں داسیہا
 بھی جساریہ واپس خیریں آیا وچہ مدینے
 کہن لگا جبروز جمعہ دے ہوئی شروع لڑائی
 اچن چیتی کن میرے وچہ ہک آوازہ آئیہا
 ہو جابلطف پیارے ساریہ لے کے فوج تہامی
 ایگل سن کر ایسے شتابانی طرف پیار کھلوئے
 ہو مغلوب اسٹے کولوں نٹھے چھوڑ لڑائی
 جے کر اس دن عمر بہادر نا مدد فرماندا
 موقعہ اُپر پہونچیا ایویں اوہ آواز عمر بہادا
 جدایہ واقعہ کہول سنایا ساریہ مرد پیارے
 اگے بہت یقین انہانوں ہسی دلوں بجاووں
 مومن لوکاں نوں جد کوئی مڑ مڑ کر سنندا
 ایسی طاقت عمر ولی نوں شعی حق تعالیٰ
 ایہ کج درجہ باطن اندر حضرت دیاں غلاماں
 کس نوں معلوم کون سناوے باطن علم رسولی م
 بعد خدا تہیں حضرت جہا دوجا ہو رہے کوئی
 جتنے ہووے بزرگ تہامی اول آنحضرت تہیں
 غوث قطب ابدال وغیرہ جتنے دلی گرامی
 تہوڑا بہت علم جنہاں نوں مل دا باطن بلدوں
 ظاہر فیض رسول اشردا دینی علم حقانی
 ظاہر علم رسول اشرد نہیں ہر کوئی فیض اٹھاندا
 واسطے وچہ اشارہ آیا ظاہر فیض نبی دا
 بھی واسطے وچہ شان نبی دا ظاہر رب فرمایا
 ظاہر شان رسول اشردا نبیاں دی رکاری
 جو کج عمرت شان نبی دا باطن رب بنایا

عین برابر لکھیا انہاں جویں عمر بہادر فرمایا
 یچین حال مقتول سن تہیں مومن مرد لکھنے
 وقت جمعہ دے ساڈے اُپر سخت مصیبت آئی
 ایویں جاپے عمر ولی نے سالوں ایہ فرمایا
 جاسیں بچ کفاراں کولوں پاسیں فتح گرامی
 اس تہیں چچے دشمن ساڈے پھیر نہ غالب تے
 غالب کیتار با سالوں فتح مبارک پائی
 ہولا باہجہ کفاراں کولوں سالوں کون بچاندا
 جیونکر کول کھلو کے کوئی بول آوازہ کر دا
 ہو قربان یقین لیا تے سننے والے سارے
 ہو یقین زیادہ ہویا فضل خدا رحمانوں
 اگے نالوں ہووے انہاں دارب ایمان و دہاندا
 گھر وچ بیٹھا سیٹیاں کولوں تے مدد دیون والا
 کشفی علم رسول اشرداں دور دراز کلاماں
 ہوئی جس پر ختم حضوروں محبوبی مقبولی
 ظاہر باطن پاک نبی نے ختم بزرگی ہوئی
 سب محبوب محمد پاروں پاؤں فیض عطائیں
 باطن علم نبی دے وچوں پاؤں فیض تہامی
 اہل کرامت ہوون سارے حضرت کدر باروں
 باطن فیضوں کشف کرامت ہو اسرار بہانی
 باطن علموں فیض اٹھاوون باطن فیض جہاندا
 وچہ دلیل رسول اشردا باطن فیض پوشیدہ
 باطن شان رسول اشردا وچہ دلیل سنایا
 اہل باطن شان نبی دا جالے خالق باری
 باہجہ خدا دے ہووے کسے نوں پورا علم نہ آئیہا

تھوڑا قدر ڈکھا اصحاباں شان رسول ربانے
جے اوہ باطن شان نبی داسہ نوں رب دکھاندا
اے پر اپنی کھمت پاروں خالق پردہ پائیہ
جیکر خیت دوسرخ دونویں ظاہر رب دکھاندا
باطن تے لب پردہ پاکے لوکاں نوں اڑا فے
اسے طور جو پاک نبی دا باطن شان گرامی
خاصاں نوں کجہ تھوڑا بہتا اس دا بھید جتایا
نال اشاریاں دیکھن اینویں نیک غیبیاں اے
باطن شان نبی دے جلوے جہناں حضور پا
بھی فرماون دامنخی اندر خلق محمدی آئیا

دلوں بجاولں حضرت ادر ہوق سر بان وکانے
کرا لکار رسول اللہ کھیں کون جہنم جاندا
جیونکر جنت دنیا اندر ظاہر نہیں جاندا
غیب اتر ایمان لیا کے مومن کون سدا ندا
دیکھاں ساڈیاں غیبیاں اپر کون ایمان لیا فے
عام خلایق تھیں پوشیدہ رکھیا رب گرامی
جیونکر حضرت ابو بکر نوں چند بنا رکھایا
خاصاں نوں جیوں خواہاں اندر جنت رب دکھاتے
تن جاناں گھر مال پیاسے کر قربان لٹائے
جیونکر ظاہر دنیا اندر حضرت خلق کمایا

ذکر خلق محمدی

خلق کمال نبی سرور نوں بخشا خالق سائیں
وانگ صمخی دے خلق نبی داروشن وچہ سینساراں
دوست دمن مومن کافر جو حضرت دل آوے
سمت کلام نہ کدی کسے نوں پاک نبی فرمائی
کافر میڑے کرن تشدد نال جی سرور دے
کے اندر پاک نبی نوں دتیاں جہناں ایذا نہیں
لینے اج تسائے اپر کجہ الزام نہ آئیہ
سرور عالم دیریاں تائیں ایسے خلق دکھائے
موسیٰ تے ہارون دوہاں نوں ہویا حکم ربانا
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا كَيْتًا وچہ قرآن گواہی
اپر اس محبوب اپنے نوں وَاغْلُظْ حُكْمُ سَنَاءِ
اتنی نرمی سرور عالم کر دے نال کفاراں
کافراں تے منافق کھاویں جو تکلیف پوچا وں

جس ی صفت بیان نہ ہو دروز قیامت تائیں
جک سکر نوں تالچ کیتا خلقوں شاہ ابراہاں
سب کے نال رسول پیارا خلق کمال کماوے
زمی اتے طہمی پاروں کل مخلوق نوائی
زمی کہے سرور عالم انتہاں نوں کر دے
لَا تَقْرَبُ عِلْمُكُمْ حضرت کیتا انتہاں تائیں
کیتا اسل محانت تسانوں جو کجہ دیر کسایا
زمی دیکھ رسول اللہ دی سب ایمان لیا فے
جاو جلد فرعون شقی دل نرم کلام سنایا
زمی پکڑو لوں اندر دتا سبق الہی
اے محبوب کفاراں اپر سختی کیتی جاوے
رب فرماوے سختی پکڑوے سید ابراہاں
سرور عالم صبر کماون نرمی خلق دکھاوون

جتنا دشمن تنگ کرے تے تکلیفیں دیندے
کافراں آپر جداوہ حضرت ایسا کر مکاوے
بڑا روت رحیم پیارا کارن اہل ایماناں
زم زبان تے زم طبیعت جس لول ب بنایا
پاک بنی دی زری آپر ایہ خوش خبری آئی
ایہ بھی ہے اک رحمت ربی یا محبوب تعالیٰ
جے توں دل داسخت ہوندا یا سخت کلام سناندا
نا کوئی تیرے نیرے ٹوٹکدا نا کوئی کول کھلوندا
اپر اسان نہ سخت بنایا یا محبوب تسانوں
ایسا زم مزاج بنائیوں رحمت اپنی پاروں
مومنان کارن اسان تسانوں رحمت خاص بنایا
رحمت عالم کل دنیا دہ رحمت ہو کر آئے

اتنا حضرت سرور عالم مری خلق کر نیسے
مومنان تے جو شفقت اس دی کون بیان سناو
بھاری شفقت رحمت والا اندر دوہان جہاناں
فَیْمَا دَحْضَمَةُ مِنَ اللَّهِ إِنَّا لَنُتَّ لَهْفُ فَرِیَا
نال خطاب حبیب اپنے لوں کبیا ذات الہی
لیواہل ایماناں تائیں زم طبیعت والا
لَا تُفْضُو مِنْ حَوْلِكَ تینوں ہر کوئی چوڑ سدا نذا
ہر کوئی سختی دیکھ تساڈی دور تسان تہیں نذا
زری اتے طلہی تیری بھائے بہت اسانوں!
ہر کوئی دیکھ تصدق ہو یا تیرے خلق پیاروں
باقی کل خلق اللہ کارن رحمت عام لیایا
جیونکر وہ قرآن خدا نے خوش بنایا نئے

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝

اور ہمیں بھیجا ہم نے تجھ کو رحمت واسطے تمام جہان کے

یعنے اسان نہ بھیجا تینوں اے سید سلطاناں
کل دنیا لوں رحمت تیری اپنی طرف بولے
جیہڑے لوک ایمان لیا دن ساتھ رسولیے
جیہڑے نا ایمان لیا دن آپر سرور عالمی
رحمت خاص رسول اللہ دی مولا تہیں بخشا
خلق محمدی رحمت ربی جتول جہاتی پائے
خلق محمدی دوست دشمن بھاویں ہوو کوئی
خلق محمدی مومن کافر جو حضرت ول جہاندا
خلق محمدی نال ہمسایاں نیک سلوک کماون
خلق محمدی جد کوئی سائل آن سوال آلاے
جے کر چیز کسے دا کوئی کرے سوال سوالی

اپر بھیجیوں رحمت کر کے کارن جہان
ہو کوئی پاس تساڈے آوے رحمت برکت پائے
رحمت خاص محمدی وچوں پان مراتب بھائے
رحمت عام محمدی کو لوں اوہ بھی رہن نہ خالی
رحمت عام جو قلیل معلیں خلق احسان کمانا
بھاویں سخت ہووے کوئی کیسا زری اندر آوے
سہ لوں ہنس کے ملے حضرت تے کرے دلجوئی
عزت نال بھائے اسنوں سرور کل نبیاں دا
بھاویں اوہ تکلیفیں دیندا حضرت مگھبراون
سوئے طور کر نیسے رخصت رنج نہ کوئی جاوے
نال محبت دیون اسنوں مول نہ ہون خالی

خلق محمدی بہن جاوے حضرت ہر ہماراں
 بھانویں کوئی تو نکر ہوئے یا سکین منانا
 خلق محمدی کا فرجیڑے دکھ ایذا پہنچاؤں
 خلق محمدی جد کوئی بھکھا دیکھے نبی ربنا
 خلق محمدی جد کوئی عاجز عرض سناؤں اور
 خلق محمدی عاجزاں آپریت احسان کرندے
 خلق محمدی جس مجلس وہ قدم مبارک اندے
 خلق محمدی جس جلسے وہ حضرت شامل تھندے
 بھی جس مجلس اندہ ہوں پاک صیت خدائی
 جب کوئی آپے حضرت کارن کپڑا فرش و چار و
 نہیں تائیویں آریز میں در حضرت تکیہ لاؤں
 وہ اصحاباں بیٹن جس دم پاک رسول ہمارے
 جد کوئی شخص مسافر عاجز طلب زیارت آؤں
 بکد عرض کیتا اصحاباں یا محبوب سچاواں
 حضرت کہیا ساڈے کارن نہیں ضرورت کوئی
 تاپھر مٹی دابک منبر جوڑ بنایا یاراں
 کدی کدی پھر اسد آپر بیٹن شاہ نبیانے
 نہوڑی بات کرن پر معنے جس مجلس وہ توندے
 سخت کلام نہ کدی کہے نوں پاک نبی فرمائی
 جس نوں ملن ہس کے ملن پاک رسول ابھی
 کہے جبریر رسول اشدا خلق سناواں تینوں
 نال اصحاباں رل کے حیدم بیٹن نبی پیارے
 اہل البیت اصحاباں چوں جد کوئی شخص بوئے
 جد کوئی باتاں مجلس اندر دوست شرع کرندے
 جیسا ذکر سناؤے کوئی ایسا ذکر سناؤں

مومن کا فرج چنگا مندا سبہ دیاں لہندے ساراں
 اپنا یا بیگانہ ہوئے سبھ نوں بہن جانا
 سرور عالم حق انہاندے نیک دعا فرماؤں
 مومن بھاؤں کا فرج ہوئے سبہ نوں دیکھ کھانا
 نال محبت سن دے حضرت جو کجہ بول سناؤے
 نال غریباں نے مسکیناں بہت پیار رکھندے
 جتھے جگہ ہوئے کجہ خالی بیٹھ اتھائیں جانے
 جد تک لوک نہ اٹھن پہلوں آپ نہ بول اٹھندے
 بیٹھن آپ برابر سبھ ناچا ہندے اچھا بیٹی
 یا جتہ تکلف بیٹن اس پر راوی ذکر لیاے
 تا تکلف کے نوں دیوں ناکجہ فخر کھاؤں
 نال انہاندے بہن برابر جیوں کر یار پیارے
 کپڑے حضرت ہین تساوچہ اسنوں کچھنا پوندا
 حکم کرو تا خاص تساوڈا منبر اک بناواں
 آپر میں بناؤ بیشک جو نکر مرضی ہوئی
 مجلس دیوچہ بیٹن کارن خاطر شاہ ابراہاں
 کدی کدی ہٹ سے سے تکیہ بیٹھ لگانے
 جد بولن تا مٹھا بولن موٹی سخن پر وندے
 سوہنے منہ تہیں چیز کے پر لہنت کدی نہ ٹہنی
 سوہنی مٹھی طبع مبارک ہسنی ہسنی آہی
 جد ملن تاں نال محبت ہس کے ملن مینوں
 کدی نہ اپنے قدم مبارک مجلس وہ پیارے
 بول لبیک شابی اسنوں پاک نبی فرماؤے
 نال انہاندے سرور عالم مدد اپنا نول دیندے
 کرن انہاندی خاطر داری تے راہی فرماؤں

جاہل لوگ حضور نبیؐ کے آن کہانیاں کر دے
تنگ نہ ہوں سرور عالم نہ جھڑک سنا دے
سب توں راضی راضی رہیں پاک حبیبؐ انی
جو کوئی بزرگ قوم کے دایا سردار کہا دے
پاس نبیؐ دے بیٹھیں والے جتنے ہوں شہسارے
سب اصحابؓ دلاندے اندر ابو خیال کر نیلے
اتنی الفت بہ دے آپؐ پاک نبیؐ وہی ہوئی
چھڑے لوگ رسولؐ اللہؐ لوں کارن آؤں
جو کوئی کن وچہ پاک نبیؐ لوں چاہند عرض سنانا
حد تک عرض سنانا والا آپؐ نہ بٹے بھائی
دست مبارک پاک نبیؐ دا جیکر پڑے کوئی
حد چھوڑے تا آپؐ چھوڑے جھڑا پڑن والا
اسے طور سلامؐ علیکمؐ اول آپؐ کر نیلے
سہ لوکاں پر کچھ بھی بہا لن نظر کریم دی
ایسی شفقت بہ لوکاں پر کر دے جی سہارے
ذالِجانبِ بشر ہمیشہ حضرتؐ سوہنی خوش پیشانی
لین الجانب سہ و کارن ہوں نرم شابی
کیسے بقیہ کدی کے لوں بڑا خلق دکھایا
لاعتاب نا اودہ حضرتؐ چہچ کے بولن والے
لافتاح کدی نہ کوئی محسوس فساد الا یا
لا شجاجہ نخل کرن نہیں رہن ہمیش کتارے
کھی فرمایا جھڑیاں چیزاں آپؐ نہ خواہش کرد
بے امید نہ کرن کسینوں اپنے تعلق پیاروں
نن چیزاں نہیں ترک ہمیشہ پاک نبیؐ توں فی
دوجی ترک نکیر کوں کسب نہ کدی کمایا

کر کر باتاں مہین آپؐ پاس نبیؐ سرور دے
دیکھ اپنا توں کر بسم ایسا خلق کھانے دے
بیعتاں یاں باتاں لے کدی نہ کاؤ آئی
حضرتؐ اس وہی عزت کر دے راوی خبر لیا دے
بک دے تہیں ودھ ہی لوں جا پن بہت پیارے
سیر نال محبت حضرتؐ سہ تہیں ودھ کر نیلے
ہر کوئی جانے میرے وانگوں ہو ر عزیز نہ کوئی
حد تک آپؐ نہ رخصت ہوں حضرتؐ کتے نہ جان
کن مبارک کرن گیرے ایسا خلق کسانا
حد تک حضرتؐ اسدی طرفے رہن کن رگائی
آپؐ متھ چھوڑا دن اسدا دائم عادت ہوئی
اے پر کون مصافحہ پہلوں آپؐ رسولؐ تعالیٰ
چوٹیاں آپؐ رحمت کر دے وڈیاں عزت دیند
عزت نال بولا دن سمجھ لوں ایسا خلق محمدی
جو تکر شفقت میراں اتے کر دے باپ پیارے
سہل الخلق خلق نہایت بہان نرم زبانی
حد کوئی آن معافی منگے کر دے کرم شتابی
ولا غلیظ کدی کسینوں سخن نہ سخت سنا یا
سوہنا نرم حلیم آوازہ شیریں شہد پیارے
لاعتاب ساری عمر ایں عیب کوئی کچا یا
ایہ سب صفتاں پاک نبیؐ دیاں کہیاں علیؓ پیارے
کدی اپنا توں یاد نہ کیتا سید جن بشر دے
نا محروم کے نوں کر دے رحمت اتنی یاروں
اول ناحق جھگڑا حضرتؐ کدی نہ کیتا کوئی
ترجیا جو بے فائدہ چیزاں سہنوں لوں بھلایا

تنتے باتاں ترک نہاں تہیں کیستالوگاں تہیں
 دو جا عیبت کرن کے داپاک سولہ الہی
 باجھ ٹواہوں سرور عالم کرن کلام نہ کوئی
 جدول کلام کرن کوئی حضرت پاک رسول گرامی
 حد تک حضرت سرور عالم ختم کلام نہ کرے
 ایو طریقہ پاک نبی داراوی ذکر کر نیدے
 قطع نہ کرن کلام کے دی حضرت ادھ چکاوں
 جد کوئی بات عجائب ہو پاس نبی سرور دے
 اینوین حیکرات کے تہیں من یار پیارے
 جیکوئی سمجھتی کرے مسافر حضرت صبر بخاندے
 ایو نصیحت اصحاباں نوں کرے رسول ربانا
 جدول ودھ تعریف نہ اپنی سن دینی گرامی
 جد کوئی پاس نبی دے آئے عزت نالیاں
 جیکوئی تیکہ ہوئے اپنے پاس نکائیا
 دھ نہاں آوے کوئی حاجت مند سوالی
 جیسا کپڑا آپ بنداون جیسا کھانا کھاؤن
 بہت نصیحت لوگاں تہیں کرے خلیب ربانا
 اسے طور حیواناں تہیں ناحق نہیں ستانا
 سفر اندر جو سرور عالم لے جاؤن اسواری
 کچھ چڑھے کچھ ڈرے حضرت دیون اسوں ہی
 تا پھر تن حقے کر حضرت وڈن پنڈ اسارا
 دو حقے سنگی اپنا کر اسوار چڑھاؤن
 تیجا حقہ خالی اینویں لے جاؤن اسواری
 ایہ انصاف رسول اللہ داتے اخلاق گلاناں
 مفلسوں می نا کرن حقارت مفلس ہون پاروں

اول حضرت کوئی کسے دی کرن مذمت ناہیں
 نرینجا عیب ہوئی دی عادت پاک نبی نوں تہیں
 سبہ لالینی ہاناں کوہوں ترک ہمیشہ ہوئی
 سننے والے کوں ہو ہون کرے چپ متامی
 تہ تک مول نہ بولے کوئی پاس نبی سرور دے
 جد کوئی بات سناؤن لگے حضرت رہیں سیندے
 جتنی بات سناوے کوئی سن د خلق پیاروں
 سب اصحاباں نالوں پہلے آپ تعجب کرے
 سب تہیں پہلے آپ چشم کرن رسول تمہارے
 جتنا تنگ کریدا کوئی اتنا نرم ہو جان دے
 حاجت مند سوالی کوئی خالی نہیں دلانا
 جد کوئی سچی صفت سناوے کرن قبول متامی
 اکثر حضرت چادر اپنی اس دیکھو وچھاؤن
 ادھ بھی کرن حوالے اس د راوی ذکر لیا
 چھوئی کرن نماز اس خاطر شرم کر دے والی
 ادھو جیہا غلاماں نوں بھی دیون فرق نہ پاؤن
 تالیر غلاماں آپ د اٹم رحم گمانا
 طاقت حقین ودھ پراہنا دے تیتا بھار نہ پانا
 سارا راہ نہ چڑھے اس پر ایسی شفقت بھاری
 جیکوئی غلام پیادہ نال ہووے ہمراہی
 اک حقے وچہ آپ سواری کرے رسول پیارا
 چلن آپ پیادے حضرت ایسا رحم کساؤن
 حکم سناؤن سادے انگوں سبیلوں جان پیاری
 رحمت عالم لقب رکھایا تہیں وچہ جہاں نال
 غنیاں دی اتھلیم نہ کرے دولت درم دیناروں

بیت محبت مسکیناں می کرے رسول ربانا
پیوڑیاں زخماں والیاں کولوں نفرت نہ فرماتے

نال غریباں تے مسکیناں رل کے کہاں کہانا
ہک برتن دھ کرل کے حضرت کھاو نال انہاں

ذکر سائل ہمسار

لکھیا وجہ کیمیا سعادت عارف مرد سیانا
آگیا ہک فقیر سوالی پیش حضور گرامی
ہتھیں چیلے پیریں چہالے ڈاڈا تنگ چارا
جس دے کول نہیہ اودہ عاجز اوہاٹھ کھاوے
کر کے کرم نبی فرمایا میں قسریا فی جاواں
سن کر حکم نصیب نما نایاس نبی دے آیا
کھاہن کھانا نال ساڈے کہا خلق پیارس
جس دگوئی نہ سنگی ہووے کول نہ کوئی ستاوے
کرن کراہت لوک جہان تہیں تک کے سن دوس
واہ سبحان اللہ کیا اکرم ذات مبارک عالی
کر کر عیب ہو یا میں عیبی جگاں وجہ منہ کالا
سہ لوکاں دا دیکھا ہو یا ڈگا اُس دربارے
جیونکراوس نامے اُتے جہنم کرم کھایا
کرن رعایت جدا وہ عاجز زخماں والا
گتھی جہناں کراہت اس تہیں یا جو اٹھ کھڑے
ہک قریش کراہت کر کے توبہ طر نہ آیا
جس گلوں اُس نظر کراہت اہول دیکھی آئی
اوہو مرض لگائی اسنوں مرصن لگاؤن والے
قہرا کھوں بے پرواہوں ہریے پڑیے
دیکھ غریباں مسکیناں نول آچادم نہ بھریے
جو معذ و مرین چارے کو نہ کھلے سارے

لکھن نال صحاباں حضرت کہاؤن بیٹھے کہانا
زخماں نال پروتا ہو یا جس دا بدن تمامی
ہتھ فقیر اکھا لے توں بھی کہے رسول سہارا
زخماں کولوں ڈر کے اس دانگی کوئی نہ بھریے
آجا ساڈے کول فقیر اتنیوں اسیں بہاواں
اپنے پٹ مبارک اُپر نال پیار ہسایا
اتنی شفقت نال غریباں کرن کریمی پاروں
نال محبت حضرت اس نول اپنے ساتھ رلدے
ہتھن گو در رسول اللہ دی جلوہ لیں حضوروں
اوکھار پندیر چہانوں اُس شفاعت الی
رکھی لاج حضوروں میری سو نہیاں لا جالوالا
جس باروں عزت پاؤن بہ محتاج وچارے
ایسے طور کرین میٹھے اپنا کرم سوایا
جسوں اپنے ساتھ ہایا پاک رسول تقاے
شفقت دیکھ رسول اللہ دی توبہ تاب ہو
وجہ حیاتی بدلہ اسنوں رب جبار دیکھایا
اوہو حالت اُس کے اُپر بھیجی پاک الہی
اوسے دانگوں بدن تمامی ہو گیا چالے چالے
ادبوں سرحلے وجہ دہریے توبہ کرے
بت رب کرے انہاں دنگوں لہ دیکے میرے
خز تکبر والیاں نالوں بہاؤں بہت پیارے

حضرت کیا ویکہ انہا نوں کر دکر بہت تاپیں
 کو بھی عقل کسے دی تھک کے جو کوئی بڑا مٹاندا
 جو کوئی دیکھ غریب کسے نوں دلوں حقیر پہچانے
 ایویں جو محذور کسے نوں ویکھ کر بہت کر دکر
 سرور عالم معذورال دابہت لہا ط کر نیڈے
 ہکسا دن کوئی کو ہڑا عا جز پاس بتی دے آیا
 رکھیا اپنے کھانے آپر ستھ اس دلوں پھر کے
 رل کے پئی برتن دیوں دوہاں کھا ہوا کھانا
 جس کھانے وجہ بہتے بندے بہتے ہتھ کھیندے
 کھانے پچھے انگلیاں نوں چین بہت پیاروں
 رد نہ کرن کسے دی دعوت پاک رٹول گراہی
 دیوں لوک جوان دی روٹی دعوت جدول پکاؤں
 آپ خیاقت لوکاں کارن کر دے نبی الہی
 جو بہان مسافر آدن پاس نبی سرور دے

ربہی بے پرداہی کو لوں منگو سدا پناہیں
 کاریگری خدا دی آپر ہے اوہ عیب لگاں دا
 جیو تکر اس حقارت کیتی اندر کم رہا نے
 جیو تکر اس نوں بھانا ناہیں عقل خدا اکبر دا
 ہر عاجز مسکیتاں کو لوں حال احوال پہنچندے
 کھانے اندر سرور عالم اسنوں نال بہتیا
 کیتا حکم توکل آپر کھا بسم اللہ پڑھ کے
 اتنی شفقت نال غریباں کر دانی ۲ رہا نا
 اس کھانے نوں سرور عالم بہت پسند کر نیڈے
 ڈاڈا صاف کر نیڈے برتن خوب صفائی پاروں
 رکھا سکھاتا کھانا کرن قبول تمامی
 کر بسم کہا دن حضرت تے الحمد الاون
 کرن تواضع بہاناں دی دائم عادت آہی
 نوں بھاویں کافر ہوئے سبہ دی عادت کر دے

ذکر مہمان نوازی حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام

ہک دن دا ایہ ذکر مبارک مشنوی اندر آیا
 شام ویلے کچھ کافر آئے پاس نبی سرور دے
 اے مہمان نواز خلق دے تے سلطان گرامی
 ہاں بے خرچ مسافری اندر آگئی رات اسانوں
 آپ کر دہمانی ساڈی اسید ابراہاں
 بیٹھے سس کچہ کول نبی دے بار مصائب پیار
 دندہ اہو سبہ ہک ہک کر کے ایہ مہمان اسانوں
 سن کر حکم پیاریاں پیاراں دیر نہ کیتی کوئی
 سی اکسا کافر دچہ انہا تے سبہ تہیں موٹا بھارا

حضرت مولوی روٹی صاحب نقل جویں فرمایا
 مسجد اندر حاضر ہوئے عرض نبی نوں کر دے
 پاس تساڈے حاضر ہوئے عاجز ایس تمامی
 ہو کر اج مہمان تساڈے کراں سوال تسانوں
 نالے جگہ عنایت ہووے جتھے رات گزاراں
 سن کر عرض انانے تائیں کہیا نبی سہارے
 جیو تکر خلق محمدی پاروں عادت دچہ تساڈے
 دندے سبہ ہک ہک کر کے جیوں فرمایا نبی
 دوا پیٹ چوڑے انگوں رکھیا اوہ دچہ سارا

کے قبول نہ کیتا اسنوں قدرت پاک الہی
 کیتی آپ ضیافت اُسدی حضرت خلق پیال
 ست لیاریاں بکریاں اہیاں گھر حضرت سرور
 اس رائیں جوتیاں بکریاں و تاد دودھ تمامی
 نالے روٹیاں سالن پیتا دتا اس دے تائیں
 اتنا کھانا حاضر کیتا نبی کریم بنا سے
 اپر دل اسے وجہ آبی سخت وراوت ری
 نالے پیتا دودھ تمامی ستیاں بکریاں والا
 اہل بیت رسول شد لڑاں اس دے وجہ آبی
 اپر اس مسافر کافر دودھ نہ جھس دیا
 ایسا بھلکا کافر کوئی ہے بہان نکارا
 آخر اپنا حجرہ حضرت بخشیا اس دے تائیں
 حارام کیتا اس کافر حجرے اندر بھائی
 مار گئی اوہ گنڈا بیروں کر کے قید خانہ
 دٹ پیا آپٹ اس دے وجہ ڈاڈی جت جی
 کہا ندیاں بس نہ کیتی ہرگز نامہ گز شرمایا
 اگے پیٹ بھر دلا آہا ہورا دتا مال چڑھیا
 نزلے کردا باہر جاواں اندر گنڈ نہ ہونے
 ڈاڈ ہانگ پیا آغا جھڑپاٹنے لیتے کدی بیسے
 ادھر زور دتا پانخانے حاجت غالب ہوئی
 سہرے اسے حالت اندر کیتا خواب دیوانہ
 اس جاتا میں دور نکالے جس اندر آیا
 جس ویلے پھر تئیں کہلیاں نظر والے پانی
 آکھے میں میں تنوں جواں کیونکر عیب پیاں
 گف ایو یا بستر سارا نال نجاست بھریا

اس دے اندر حکمت رب دی ظاہر ہوئی آبی
 گھر کچا کھانا اس دا بہت محبت پاروں
 سارا شہر دودھ جہناں دا نوش مبارک کرے
 سارا اس کافر دے اگے رکھیا بنی گرامی
 جہوں جہان نوازی والی عادت سدا سدا میں
 جتنے نال ستاراں بندے کہا کے رجن سارے
 جتنا کھانا رکھیا حضرت کہا گیا ہو واری
 خالی برتن لے گئے سارے پاک رسول تعالی
 دودھ و تپوں کچھ حصہ سیاڈا رکھ سی بنی الہی
 اہل بیتاں نوں اس گلوں بہت تعجب آیا
 اتنے آدمیاں دا کھانا کہا گیا ہو سارا
 نالے دتا بستر اپنا تھے رات ننگیاں
 باہر اک غلام بنی وی غصے ہو کر آئی
 ادھی رات ہوئی جس ویلے آکافر کڑلانا
 لوبے دیل دوڑے اگوں راہ نہ لیتے کوئی
 آبد بھنی قابو کیستنا شامت دے نہ آیا
 پونے سول کیچے اندر آسختی نوں پھڑپا
 مارے ہتھ لوبے نوں اگوں بولیاں نہ کہنے
 ادھر ادھر پاس مردے سول نہ مٹھا تھوے
 ادھروں باہر کین کارن واہ نہ چلے کوئی
 اکبیں جڑیاں بستر آتے نکل گیا پاخانہ
 دچہ ہیوشی حجرہ سارا دتاں نال گویا
 اس ویلے شرمند کی پاروں نہ جملے کافی
 چپے نہ ابیہ اجل میرا جے سو مٹی پاواں
 دل دہ خوف ملائت والے آن شکوہ دہریا

چاروں طرف حجے اندر پھیل گئی رہ بڑی
 مالک حجے واجد اسی اودھ کیا دیکھ اہل سی
 جبکہ اس شرمندگی نالوں موت اتہائیں آئے
 یا پھر دن ہوں تہیں گے جبکہ موقعہ پاواں
 کرے اڈیاں کھڑے ویلے صبح دکھالی ویسی
 آخر اسے کھل اندر اس دی رین و ہائی
 ایسب حالت گھروچہ اس دی ڈھکی بنی گرامی
 فجر ہوئی تا علم آہوں خود شریف لیاے
 کہ خلق طہمی اس داعیب پہاؤن آئے
 کردر گذرنا نے سندھی اس پوچاؤن آئے
 ظاہر باطن اس روگی دے روگ گواؤن آئے
 حجے اندر قید ہوئے دی بند چوڑاؤن آئے
 قہقہہ کوتاہ حجے اگے حضرت آن کہاؤے
 چپ کھلوتے کافر کولوں سرور عالم سائیں
 سنیاں کھڑک جہول اس کافر کندا کسے بلایا
 جد دروادیہ کھلا ڈٹھا فسر تمام سدہانا
 لکڑوں سہ نجاست اسدی آکر ظاہر ہوئی
 لگا کرن شکایت اسدی بستر پھول دکھایا
 پاک بنیوں چائن آہا اگے اس دھالوں
 جد اس بندے مجلس اندر بستر آن دکھایا
 لے آؤ کچھ پانی جلدی آپ اسیں ایہ دیوواں
 یا ز اصحاب کریندے عرضاں یا مقبول گرامی
 چوڑ دیو ایہ بستر حضرت کرد عنایت سانوں
 حضرت کیا آہو بھائی ایہ گل اسیں پچانناں
 ایہ گل سن اصحاب پیارے ہو گئے چپ زبانی

جدوں موکالہ ظاہر ہوئی کیا کچھ کہی کوئی نہ
 سارے لوک ملامت کرن ہر کوئی جھڑکاں لسی
 سبہ لوکاندے طعنیاں کولوں جان میری پچھاؤے
 دچہ انہیرے نتاں اتہوں اپنا آپ بچاؤں
 کد ایہ رات گذشتہ ہوئی بوبا کوئی کھلیسی
 کافر دی جیوں دچہ قبر دے جان شکنجے آئی
 باطن علوں رب جتایا اس دوا حال تسبی
 نال محبت عاجز آ پیر کرم کماؤن آئے
 شرم کرم دا پلو دے کے پردہ پاؤن آئے
 چنتا فکر تمامی اس دور ہٹاؤن آئے
 دکھاں دچہ تو لیندے تائیں سکھ دکھان آئے
 راہوں بھٹے کافر تائیں راہ دکھاؤن آئے
 نال شتابی گنڈالاہ کے آپ پوشیدہ ہوئے
 تا جو نا شرمندہ ہوئے دیکھ اسڈے تائیں
 لگی اس زمانے تائیں دوڑا ہوسے ول آئیا
 اسوں پاسوں دیکھ شتابی نہٹا دوڑتا نا
 گنڈا بستر پاک بنی دے چاک لیا کوئی
 دیکھ ایہ جہان تسڈے کیا کرتوت کما یا
 ایہ پھید نہ ظاہر کیتا اپنے خلق کمالوں
 سرور عالم تک کے اس ول جتنے تے فرمایا
 کراں صفائی اپنی ہتھیں کچھ بیزار نہ ہوواں
 صدقے عباداں کس گل کارن اسیں غلام تمامی
 لایق نہیں غلاماں ہونیاں ایہ کم تسانوں
 ایہ سپاؤے دیوون اندر پے کوئی بھید رہانا
 دیکھاں کیا کچھ ظاہر ہوئے حکمت پاک حقانی

آخر اسنوں دہون لگے آپ رسول الہی
 حجرے تہیں جہنمھا کافر کر کے تیر چیلانا
 جاں کچہ دور گھیا تا اسنوں یاد اچانک آئی
 اپیر یاد نہ آئی مینوں اُتھوں لندی راری
 آئے شرم دلیو چہ اسنوں کیونکر تپتھے جاواں
 چل پچا ہاں تیرے تائیں اپنا مال لہبا یے
 آخراوتہوں پرت شتابی پھیر پچسا ہاں آیا
 جس ویلے آ حاضر ہویا خدمت وچہ بنی چہی
 کچھ دوساں نہ کرے حضرت نال محبت دہونے
 کافر دیکھ ہویا قربانی سخت مدامت پائی
 رور واپیں ملے ڈھائیں اُچا شور مچایا
 سر وچوں تنے تک دے ہون خون ہویا آجاری
 جدایہ حالت ڈٹھی اسدی کلامت دے سائیں
 پانی مچھکیا منہ اسدے چہ حضرت نال پیا ان
 کردا عرض حضور نبی دے یا محبوب اٹھے
 سرور عالم کلمہ سیاتے اسلام کھلایا
 دتا حکم حبیب خلافتے ارج بھی رہا تھائیں
 کردا عرض جو یا نبی اللہ قسہ خدار حمانوں
 جتھے رہساں جتھے رہساں جتھے کرساں پرا
 آغرادہ بھی رات اتھائیں حضرت کول لگائی
 حدادہ کھانا کھاوون لگا ایسی برکت ہوئی
 باب بکری داد و دھ تمامی حضرت پیش لگایا
 حضرت آٹھن اسدے تائیں کھا کچھ ہور پیارے
 قسم خدادی جتنا کھانا کل راتیں میں کھانا
 اہل البیت غلام نبی دے کرن تعجب سارے

آکھ پندیرا سہ اندر کیا کچھ حکمت آہی
 پہل گیا تلوار اتھائیں حجرے وچہ نمسانا
 رکھی سی میں پہل پنی سونے والی حبائی
 چٹہ آیا میں حجرے اندر اوہ تلوار پیاری
 اے پر حرم کہے میں تیرے شرم تمام گواواں
 تے تقدیر کہے چل تینوں مسلمان بنائے
 پہل یا تلوار حمال جتھے چوڑ سدا بایا
 دہون بیٹھے سرور عالم اس دی مہ پلیدی
 کول کہے اصحاب پیارے صدقے صدقے ہونے
 اودہ تلوار حمال پہل یاد نہ رہ گئی "کافی
 کڑتہ پاڑ لوریاں کیتا منہ سر بہن و بجا یا
 تریتے پیاز میں دے اتے سدہ بدھ ہوش مسای
 پکڑ کلا دے بہت محبت کیتی اسدے تائیں
 آگئی ہوش نکانے اسدی کرن لگا گفتار ان
 کلام پنا دسویسنون دیوان حق کو اچھے
 وچہ صحابان داخل ہویا نور حقیقی پایا
 نال محبت رات اجو کی ساٹے کول لگھائیں
 میں مھمان پیش قساوا ہو گیا ولوں بجاوون
 ایتھے اوتھے دو میں جہانی خادم رہساں تیرا
 حاضر کیتا کھانا اس فون پاک حبیب خدائی
 تھوڑا قدر اٹھائے لقمے کچھ نہ رہ گئی کوئی
 اودہ بھی پتا گیا نہ سارا ادا اوس و دایا
 عرض کرے کچھ طلب مینوں یا محبوب نہاے
 اسدے کھاوون کنوون نہ یادہ مینوں رب رجا یا
 خبر نہیں ارج کیوں نہیں کھانا کھاوا کچھ دچاے

حضرت کیا کل راتیں ایہ آہا کفر و چاہے
 آج اسوں رب مومن کیتا نال ایمان رجایا
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت شفقت خلق کماون
 نال کفاروں سرد عالم ایسی شفقت کرے
 مسن انساناں مسلماناں کر کے صاف عقیدہ
 پاک نبی دے خلق مردوت کافر پکڑ لوالے
 کافراں تائیں مومن کردا پاک رسول پیارا
 چنگیاں بھلیاں مسلماناں نوں کافر پھریاں کھیندا
 سنت تے جو عمل کھاوے تینوں مول نہ بھائے
 پڑھن نہ دیویں مسجد اندر مول ناز خدا دی
 نا کر بند سیتاں وچوں رب دی یاد پیاری
 مسجد وچ عبادت کولوں جو کوئی منع کریندا

شامت کفروں بتنا کھانا کھاوون کفراں والے
 تائیں تہوڑا کھانا کھادیا پاک نبی مفسر مایا
 کافر مشرک جس دی پاروں تری ایمان وون
 بھادیں کیسے دشمن ہون سر قربانی دہرے
 جے ہن امت پاک نبی دی سکھ لے خلق بیدا
 اپر تیری بد خلقی نے مومن آن نساے
 تیرا فتوے بہ لوکاں نوں کافر کرنے ہارا
 بوند چارے مول کینوں مومن بن نہ دیندا
 مارن پویں غریباں تائیں جہ کوئی مسجد آوے
 تھباوے نہیں اڈے گھر دی دق تے آبادی
 جلدی نہیں کسے دی او تھے ہرگز ٹھیکہ داری
 اس تہیں دودھ نہ ظالم کوئی رب گواہیاں دیندا

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ كُنْ

اور کون ہے بڑا ظالم اس شخص سے جس نے منع کیا خدا کی مسجدوں میں (اس بات سے) کہ کیا جائے

فِيهَا السُّمَّةُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ

ان میں اس کا نام اور دوڑا آن کے اجاڑ لے کوہ

جیونکر کتب حدیثاں وچوں معلم ہو یا مینوں
 ہو یا آن فریب انہا نذا دقت عبادت بھائی
 یا حضرت ہن ہو گیا ساڈا وقت عبادت والا
 کر لوساڈی مسجد اندر اپنا تیس گزارا
 اپنے طور عبادت کر کے راحت خوشیاں پائیاں
 خلق پیار رسول اللہ داد یکہ ایمان لیاے
 کر جے کارن مسجد بخشی پادریاں دے تائیں
 کھنوں نال نماز محمدی ویر پیوئی بھارا
 مسجد وچ اسے تائیں مول نہ دیا جاورے

سن میں خلق رسول اللہ داد کرسناواں تینوں
 بیٹھے مہین پاس نبی دے کہن کج عیسا فی
 کیتا عرض سوال انہاں نے پیش جیبت تھالی
 حضرت کہیا حاضر ساڈا پاک مکان پیارا
 تا پھر مسجد بنوئی اندر پادریاں عیسا نیاں
 کتنے لوک انہاں دے وچوں جو بھراؤں آئے
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت شرم کرم دے سائیں
 کر کج شرم سیتاں وچوں روکن والیاں پیارا
 جو کوئی کرے عبادت رب دی بھادیں جوں کلام

خاص عیادت اپنی کارن مسجد رب بنایاں
 شرک سرود ناجائز باتاں خوش لگن سب تینوں
 جو وہیات کہانیاں قصے اپنے ہو ریائے
 سرواہیات اکھاڑیاں کلوں کدی نفرت آئی
 سنت فعل رسول اللہ وادل یقین برائیاں
 طرح طرح دیاں تہمتاں لاویں آپرے مومن بھایاں
 کوئی دہائی نے کوئی شیعہ کوئی آئین مرزائی
 جو نا پڑہن نماز انہاں پر حملہ کریں نہ کوئی
 بے تمازاں اوپر کوئی زور نہ چلے تیسرا
 ایہ نہیں سب حقیقاں والا جو تھوڑے کے پھر دیا
 جیکر مذہب ختفی والی خبر ہو ندی کچھ تینوں
 مذہب پاک امام اعظم رحمہ دایا اثر جہانوں
 خلق محمدی عمل انہاں دانت چال پیاری
 سن میں خلق امام اعظم دایوں آکھ سداں

شرک سروداں گلیاں کارن نہیں خدا فرمایاں
 کدی نہ آکھیا مسجد اندر گڑ نہ بھائے مینوں
 داسے وانگ مسیتاں اندر لوکاں فرض بنائے
 رفع سبابہ تیرے بھانے جیونکر سانگ اٹھائی
 اہلسنت لوں مسجد وچوں کر بدنام ہٹا دیں
 مسجد وچہ نماز پڑہن نہیں خلقاں ان چلایاں
 جگہ ختفی پیدا ہو لوں سب کے تہمت لائی
 پڑھایاں لوں آپچن لوں کتول عقل کیوں
 حملے کریں نمازیں آتے واہ واگھر دیا تیسرا
 خلق محمدی مذہب ختفی خبر تینوں اڑیا
 کیوں ایہ حملے تیرے کارن لکھنے لوندے مینوں
 بر خاقتی نے نکتہ چینی بھاوے نہیں تنہا نزل
 پوسے طور امام اپنے دی بکڑن تالبداری
 جیوں تفسیر حسینی اندر کرنے نقل دکھاواں

ذکر حضرت امام اعظم ابوحنیفہ کو فی رحمۃ اللہ علیہ

بلدن حضرت ابوحنیفہ جزستے اندر جان دے
 ماتوق اوس شرارت کر کے سخت طمانچہ لایا
 روز قیامت ہے رب فضلوں جنت بخشیا مینوں
 کرساں عرض خداوند اگے یارب بار خدا یا
 جیکر اس دن میرا پتر نا ایہ ظلم کھسا ادا
 مارٹما چھیتھے اس نے بہت احسان کھایا
 سن کر بہت ہویا شرمندہ اوہ مجہول منانا
 انویں ہو راہناں دا اک باک کافر ہمسایا
 جو کچھ گن غلاظت ہوئے بول نجاست والا

اگوں ہک مخالف کوئی آگیا پیش اہل اہل
 پکڑیا تھہ ایام پیسے آسنوں فرمایا
 اپنے نالوں فل اس بن میں بخشا ساں تینوں
 مارٹما چھیتوں اس نے بہت ثواب دویا
 کس گل دامیر کریندا کیونکر درجہ پاندا
 اوس طماچے بلے آسنوں جنت بخش خدا یا
 منک معافی تدمیں جھڑپایا ہونا دم بچھتا نا
 کرساوت نال انہاں دے ظلم طریقہ چھایا
 کوٹھے آلوں طرف انہاں دے اوہ منہ کالا

کتنی مدت نال علالت ایویں اوس لنگہائی
 کہ سی نہ کچہ آلاہماں دانا اسنوں شرمایا
 اے نہما ناچو ہرا نو کر کوئی نہ لہجے تینوں
 حضرت کہیا ہے ہک چو ہرا نو کر سڈے گھردا
 ایبر جو کچہ کند قلاطت میں نت آپ اہتا ندا
 پس میں آپ تساڈی خدمت کر کے ادیا ہاواں
 بنی محمد رہبر سالوں ایہ طریق سکھایا
 مومن بھاویں کافر ہووے جو ہمسایہ کوئی
 پس میں حکم رسول اللہ نہیں عزت کر داتیری
 جد ایہ حضرت ابو حنیفہ زمی سخن سنایا
 ایہ ہے خلق امام اعظم واسے حق سرور
 سکھو لے خلق مئی سرور داپنے پاک اماں
 جے توں حق نام رکھیا ہو جا حنفی پورا
 جو چہ صحیح حدیث مبارک کہے رسول تعالیٰ
 بھی فرمایا سب لوکاں نہیں سالوں بیت پیارا
 بھی فرمایا کمال اہل بے ایمان آہناں دا
 بھی فرمایا روز قیامت جدوں ترازو دہرسن
 دنیا اندر چنکے خلوقوں جس نوں عادت ہوئی
 ایویں ہو حدیثاں بہتیاں پاک بنی فرمایاں
 کیا تجھ آکھ سداواں تینوں خلق نبی سرور دے

چپ کر حضرت آپا نہاندی کر دے رہن صفائی
 آخر کتن چہن لگا آپے اوہ ہمسایا
 آپے نت صفائی کروا نظری آویں مینوں
 جیہڑا نت اسڈے گھردی آن صفائی کروا
 بے ایہ سب تساڈ گھردا جو توں نت وگاندہ
 رہی بھتیں کراں صفائی آپے سنن جاواں
 بیت لحاظ ہمسایاں کارن حکم انہاں فرمایا
 یہ حالت وجہ عزت آسدی فرض سالوں مئی
 توں بھاویں اس خدمت پاروں قدر جانے میری
 کافر بیت ہو یا شرمندہ نرت ایمان لیا یا
 جے توں اس داندیب کہیں پکڑا ہو ورتارا
 کرید خلقی مسلماناں لوں کڈھیں اس اسلاموں
 جس وجہ خلق محمدی تاہیں بے پورا بے نورا
 سب لوکاں نہیں بہتر بندہ چنگیاں خلوقوں والا
 ہووے جو خوش خلق زباناں زمی کر کے بارا
 زمی پاروں دنیا اندر بہتر خلق بہناں دا
 نیکی بدی خلایق والی وزن متامی کر سن
 مومن کارن اس نہیں ودھکے بھارا مل نہ کوئی
 خلق محمدی دنیا اندر خلوقاں پکڑ لایاں
 جو نہ نال خلایق حضرت خلق محبت کر دے

ذکر شفقت آل ذات علیہ الصلوٰۃ برا کی عہدی بن حام طائی

حام طائی دا جو بیٹا نام عہدی سدواندا
 کرے ارادہ شام ملک تہیں طرف مینے جاواں
 نالویں کن مجری داند رشتی اوس تیار ری

سیناں اس نے ذکر مبارک حضرت شاہ بنیادنا
 دکھیاں حل مولیٰ پیارے اسنوں ازماواں
 پاک نبی دی خدمت اندر آیا پہر سلی طاری

مسجد اندریٹھے ہے پاک رسولؐ ، گرامی
کون کوئی توں کس دایٹیا کیڑے ملکوں آیا
سنیا نام حاتم داجس دم پاک رسولؐ اکی
مسجد تہیں پھر نصرت ہو کر گھردی طوت سداٹھے
رتے وچ ہک بڈھی مائی آکے حاضر ہوئی
کتنا چراوہ نال نہی دے رہی کلاماں کردی
جو کچھ اس دی حاجت آئی اسے قوت مٹائی
دیکھ عدی ایہ خلق نہی دادلوں تعجب کردا
آخر جس دم پتہ حضرت اپنے دولت خالے
خاطر نال عدی دے آکے حضرت آن وچایا
کتیا عذر عدی لے اکوں یا مقبول رہانا
حضرت آکھن بیٹھو بیشک پیراوہ شرماٹھے
آخر حضرت تیکھے آپر کر اسرار بہایا
اسے خلق نہی دے اس نوں اوہ تاثیر دکھائی
بہند بیشک بنی محمدؐ رسل رب اکبر دا
خلق محمدی دل اسے نوں ایسا چاٹن لایا

سرور عالم پچپیا اس تھیں حال احوال تمسامی
کنہدا نام عدی ہے میرا حاتم داجس حسابا
کیتی اٹھ تو اسع اسدی جو کچھ لایق آہی
حاتم دا فرزند پیارا اپنے نال لیاٹھے
حضرت طوت مخاطب ہو کے غرماں مکران تھروئی
سن دے ہے کھلو کر حضرت نال کمال عہد دی
تا اوہ اوہتوں نصرت ہوئی عاجز بڈھی مائی
بیشک ہے یہ نبیاں والا خلق نہی سرور دا
چمڑے دا بک یکہ اندرون کڈھیا بنی یگانے
پیٹھ اسلام کرو اس آپر کر شفقت فرمایا
میں نہیں بہند اس دا پر ادب کنوں شرمانا
جیوں جیوں حضرت کرن محبت صدقے ہوندا جے
بیٹھے آپ زمیں تے حضرت ایسا خلق کسایا
عکس پڑھ کے مسلم ہو یا دیرہ سستی ، کافی
ایسی شفقت باجوہ رسولؐ ہونہ کوئی کردا
ہو گیا دورا نہیں سر کفر ادب محاب بنایا

ذکر دیگر برکات حال شفقت آن ذات علیہ السلام واصلوۃ

سن بک ہور سداں تینوں ذکر پیارے والا
چراوہ رات گذشتہ ہوئی دن خیزل دا آیا
ڈٹھی ہک غلام کسے دی راہ وچ روندی ندی
سرور عالم پچپیا اس تھیں کر شفقت دلاری
کردی غرض غلام وچاری یا مقبول رہانا
صبح سویرے بھیجا اس نے آٹاپین مینوں
دیر ہوئی کچھ پس اندر گھروں چر دی آئی

جہاں تیں مہراج سداں پاک حبیب تعالیٰ
سرور عالم گھر تھیں باہر قدم مبارک پایا
سر تے گھڑی آٹے والی رورو حال و بجا ندی
کیا کچھ بنی مصیبت تینوں روئوں دالاری
ہک بیوہ ہے مالک میرا جس دا نام فلانا
ایہ میں بیاز پکاری حال سداں مینوں
خوف کراں مت تارے مینوں کیوں تہہ دیر لگائی

ایک گل سن کر پاک بنی توں رحم نہایت آیا
 لے چل نال ساڈے تائیں خوف نہ کر تو کوئی
 واہ سبحان اللہ کیا اس کے درے بھاگ چکے
 روز قیامت کل تربت دانیوں بھارا اٹھاسن
 کرن روایت سرور عالم جس دے یہ کرم کمایا
 جلدی جلدی قدم اٹھاؤں پاک رسول غفاری
 کہیں لگی میں ہو چکے نہ سکال یا محبوب تسانوں
 تا پھر حضرت اس دی خاطر ایسا کرم کسایا
 بھی فرمان سنایا سنوں پاک حبیب خدا
 تا وہ دامن پکڑ نہی واسا تہ نبی دے ہوئی
 آخر اس یہودی دے گھر پہنچے سرور عالمی
 کل یہودی باہر آیا ڈٹھا نبی پیارا
 کیونکر راج تشریف لیاے یا مقبول گرامی
 تا پھر حضرت دینی اس نوں حل حقیقت ساری
 بوجہ اٹھا کر اس دے کو لوں نہیں سیڑیا جاندا
 کہے یہودی و سوا دل اتنی بات اساتوں
 حضرت کہیا آہو بھائی اس وجہ شک نہ کوئی
 ہو فریاں یہودی اگوں جلدی عرض سنائی
 ختم رسولان نوں جس اتیں رب معراج کراسی
 ہوسی اک یہود کسے دی کوئی غلام و چاری
 نال محبت ختم رسولان اس دا بھارا اٹھاوے
 راج ایہ صفت تساڈے اندر پوری ثابت ہوئی
 ایہ گل آکھ یہودی اپنی قوم تمام بولائی
 دیکھو وجہ توریت مبارک جویں خلاف فرمایا
 جو نہ بھارا اٹھاؤں دالی آہی سبہ نشانہ

آپ اٹھائی کھڑی اس دی تے اسوں فرمایا
 کر سال میں سفارش تیری جو کچہ ساتوں ہوئی
 جس بھارا اٹھا کر حضرت کرن سفارش آئے
 نال شفاعت ہر عاجز نوں مولا نہیں بخشا سن
 نال محبت اس عاجز دا آٹا آپ اٹھایا
 پچھو رہ گئی حضرت نالوں اوہ عاجز بیچاری
 ہوئی ہوئی قدم اٹھاؤ ساڈے رلاؤ ساڈوں
 چادر اپنی دایک پلہ ہتھ اس دے پکڑایا
 پکڑا ساڈا دامن جلدی آجا ساڈے ساڈے
 جس دے ہتھ بنی داداں اس نوں ف نہ کوئی
 کھڑ کا یا بوا اس داکل امت دے والی
 دیکھو تجب ہو یا بہتا کر داعی عرض و چار
 کس دا بوجہ اٹھا کر مراد متو حال تسمی
 آئے اس سفارش کارن خاطر اس بیچاری
 رستے وچوں آٹا اس واساں اٹھا کر مراد
 ہوئے معراج مبارک راہیں ج تسانوں
 ایہ تینوں ایہ گل ساڈی کیوں کر علم ہوئی
 وجہ توریت ایہ خبر تساڈی عینوں نظری آئی
 او سے دن ایہ شفقت اس دی خالق پاک و بھائی
 رستے اندر مل سی اس نوں عاجز درداں ماری
 دیوے آن یہودی تائیں گھر اس نوں پہنچاے
 پڑسیا جیوں توریت شریفوں شک رنگیا کافی
 بہ نوں ایہ تعریف بنی دی کڈھ توریت دکھائی
 او سے طور راج نبی پیارا ساڈوں رب بلا
 اونوں بھارا اٹھا کر مراد پاک حبیب حقانی

ابو حضرت تم رسولان پیار رب اکبر دیا
ابو مرسل ہو کر آیا وہ چھ تھیں نازلے
دور کر و سب شک دلائل سے تے و سو اس گواؤ
سب تہیں اول آپ بیودی کلمہ بول سنایا
ختم قوم اس دی د بندے عورت مرد تسمی
نال محبت بہ لوں حضرت دین اسلام سکھانے
کیا کچھ خلق رسول اشد و آکھ سنائے کوئی

وہ نوریت مبارک جدی صفت خداوند کردا
اسے لوں معراج کرا یا راہیں اج خدا نے
پڑ ہو تسمی کلمہ اس دالتے ایمان لیاؤ
اس تہیں ابد قبیلہ اس واسب ایمان لیا یا
بچ بچ آن سلامی ہوئے پیش حضور گرامی
و سبیا بقل رحمت والا دھتے کفر دلائل سے
خلق عظیم بیان کرن دی کس لوں طاقت ہوئی

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۚ ۳۶

(اے نبی! تے ہی ۳۶) بے شک تو بڑے بہاری خلق پر ہے

بلکن حضرت عائشہ پاسوں کے سوال الایا
تا پھر حضرت مائی صاحبہ کہیا اس دتائیں
اول تھیں تا آخر ختمی پاک کلام الہی
جو کچھ وچہ قرآن خدا نے امر بنی فرمایا
ہو خلق قرآن سکھائے نبی حضرت وچہ آئے
کراں بیان اخلاق نبی دے طاقت قدر مینوں
حضرت مائی عائشہ صاحبہ حدایہ عن سنائے
وچہ قرآن خدا نے جدی خود عظمت فرمائی
جو کچھ خلق رسول اشد لوں رب عطا فرمایا
وائے اندر خلق نبی دی قسم خدا فرمائی
وچہ وایل خدا فرمایا رب نبی ام سرور دیا

دنیا اندر سرور عالم کیونکر خلق کما یسا
خلق محمدی دیکھ قرآنوں میں کیا ذکر سنائیں
خلق رسول اشد دے آپ دیو سے سبہ گو اہی
جتنا خلق نبی سرور داسب اس د وچہ آریا
جو عادات رسول اشد دے سبہ قرآن بتائے
پچھ کلام الہی کولوں کہوں سنائے تینوں
ہور کے تہیں خلق نبی واکوں سنایا جائے
کرے بیان مفصل اس واکسوں طاقت آہی
سبہ لوکاں لوں دنیا اندر روشن کرد کھلایا
وانک ضحی دے ظاہر حسین کی ہر جا کہ روشنائی
باطن خوف رسول اشد داسر کوئی جس تہیں ڈر دیا

ذکر رعب و جلال حضور علیہ السلام

ظاہر صورت پاک نبی دی بیت حلیم پیاری
جیونکر رعب نبی سرور لوں بخشیا خالق سائیں
سب خلقت تے پاک نبی دارعب خدا نے پایا

باطن اندر نشی رب دشت بیت بھاری
ایسا رعب حاصل ہوا کہ ستمیبت تائیں
جیونکر وچہ حدیث مبارک خود حضرت فرمایا

نُصْرَتُ بِالرَّعْبِ بِسَيَرَةِ الشَّهِيدِ

مدد دی گئی ہے مجھے ساتھ رعب کے ایک ہیسنہ کی مسافت تک پہنچا

ایسا رعب دُمارِ مینوں پاک بنی فرما ہے
وقت ضرورت رعب بنی دا ظاہر کیستنا جاندا
جنگل وچہ جرنال بنی دے کوئی مقابلہ کر دے
کشتی داری کا فرلوکاں کیستنا دلوں ارادہ
ایسر جدا وہ طرف بتی دے حملہ کر کے آدن
کرن روایت اُحد ہاٹے ہوئی جدوں لڑائی
نام اُبی بن خلف بتا دن اس کا فرشیطان
لے کر فوج کھاراں سدی تے تلوار ہلاندا
اچھے نہ ہوتا حضرت دیول ادہ مردود موکا لا
حضرت حکم دتا اصحاباں جو جو دست میرے
آخر جدا وہ حملہ کر کے طرف بنی دے آیا
قدرت ربی کا فرال اندر ایسی بھاڑ ہوئی
اک کیلا پیٹ کے اسوں سرکے شس سدھائے
اس کا فردی گردن اُپر نیسنہ ذرا نکالیا
ناکھ بھلیا خون و غیرہ نا کوئی سخت نشانی
چھوڑ ہوئی اک پہلی اس دی ٹپی ادھ دھکاروں
جاڑ گا وچہ شکر اپنے بیلان وانگ اڑاندا
سنگی آہن تیرے تائیں ایڑا رستم نہ کوئی
روکرا گول آہن لگا اوہ مردود اُنہاں نوں
بھاویں ضرب نہ دوی کوئی نہ کوئی زخم ڈو گھیرا
جے اوہ اتنی مزب تسانوں بہ شکر توں لاندرا
معلم نائیں تسانے تائیں کہند ای اوہ مینوں
اج ادہ انشا اللہ اس واپورا ہو گیا سارا

ایک مینے دے راقا تائیں جس دا خوف درادے
جتنے خطر دشمن والا رب اسرار دکھاندا
ایسی دہشت اس تے موتوں اگے مڑ دے
مار گواواں بلوہ کر کے اسیں رسول خدا
دوروں دیکھ برون ناطاقت ایسی دہشت پاؤں
ایک قریش رسول اللہ ول آیا کر کے دہائی
مذہ قدیموں پاک بنی دا بھارا دشمن جانی
دوڑیا طرف رسول اللہ دی ٹوٹے نوں مچھرا
راہوں گھیر لیا اصحاباں بڑے ارادے والا
مہٹ جاوے سب اسد کولوں ان دیویرے
سرور عالم نیزہ اپنا بکھو وار چلا گیا
جتنے اسے سنگی آہے کٹ رہیا کوئی
دہشت بہت پاک بنی دی مکھیاں وانگ اڑائے
بتور از غم خفیف نہایت گھڑے اُپر آٹیا
اُٹا ہو کر گھوڑے اتوں ڈگا کھا گردانی
نٹھال حال دوہایاں کردا دہشت بہت پاروں
کیسا قتل محمد مینوں سہینوں کوک سناندا
کیوں تو حال دوہایاں باویں کھڑی دہاڑ پوی
کاری کر گئی ضرب محمدی کھڑی خیر تسانوں
ایسر زخم لگا ون والے خشک کیتا دم میرا
کوئی نہ بچدا اس دے سیتھوں ہر کوئی جان گوندا
انشا اللہ اپنی سیتھیں قتل کر لیاں تینوں
میں نہیں بچد میں نہیں بچد اور دے نکارا

جسکے کہی محمدی ملتے اپنی تنک و گاندا
 ایسا دہشت پاک بنی وی کیستنا وہ بیجا لا
 اینویں تشریح شفا سے اندر موریک ذکر لیا
 جنگ کے پر سرور عالم نے تشریف سدا نے
 وقت دو پہراں بگل اندر کیستنا بنی اتارا
 حضرت بھی یک رکھ دی چھاویں دکھا ڈیرا لایا
 غور کاٹ نام آہایک کافر بڑا بادر نامی
 اک اہلیاں دیکھ بنی نوں موقع اس نے پایا
 کراواز پکارے موہوں دس محمد مینوں
 سن آوازہ سرور عالم نظر مبارک پائی
 بکھواری لفظ اللہ دا کہیا بنی تعالیٰ
 اسے گل لے کافر آپر رعب اجیہا پایا
 پکڑ لئی پھر سرور عالم اوہو تیج او سے دی
 کر تلوار سبھاں وچہ اس نوں کہندا بنی پیارا
 کافر عاجز تھر تھر کتبے نام خدا دے پاوے
 بہت ہوئی بے ادبی پتھیں بختو میرے تھیں
 سنیاں میں جدو دشمن کوئی قابو تیرے آوے
 میں آج تیرے قابو آیا پر تقصیر نکارا
 جدوہ نام خدا دے پا کے رناتے پچھتا تا
 وچہ معارج ہو روایت نظری آئی مینوں
 عرض کرے اوہ میرے کولوں مینوں جس بچا یا
 ایگل آکھ شہادت کلمہ بولیا اس زبانوں
 مومن ہو کر پاک بنی تھیں بہت معافی چاہی
 بہت محبت کھیتی اس نوں پاک رسول پیارے
 جہاں پھر اند قوم اپنی دے واپس ہو کر آیا

تا بھی اس دی دہشت کولوں کے میں جاندا
 انہر مگیا رستے اندر دوزخ گیا موکا لا
 جو مکر باطن رعب بنی دا خالق پاک بنایا
 ساتھ اصحاب کبار پیارے جو مقبول رہا نے
 آپو آپ قیلو لے اندر سستا لشکر سارا
 کراہم ستے اس جاگہ قیسلولہ فرمایا
 جتنے ہو رہا در سارے اسے پیش سلامی
 کر تنگی تلوار سبھاں وچہ کافراں طرفوں آسیا
 اس ویلے ہن کون بچا فحے میرے کولوں مینوں
 وحدت پاک خداوند والی دل وچہ خوش لیا تی
 بے اوہ اللہ پاک اسانوں آپ بچا دن والا
 ڈگ پئی تلوار سبھاں تھیں ایسا لرزہ آسیا
 سبھاں آپر ظاہر ہوئی قدرت پاک ربیدی
 دس ہن مینوں میرے کولوں کون بچا دن ہارا
 دیو معافی دیو معافی عرضا بول سننا ہے
 تھیں نہایت خلتاں والے شرم کرم دسا میں
 جے او کہی معافی منگے رحم کما یا جاوے
 نام خدا دے بخش معافی اسے سید سردارا
 رحمت عالم رحمت کر کے دتا چوڑے نسا نا
 جد حضرت لے پھیا اس تھیں کون بچا د مینوں
 اس دبا بچہ بچا دن والا ہو رہ کوئی آسیا
 اسے ویلے مومن ہو یا فضل خدا رسالوں
 واڈ ہا تو بتلاؤں ہو یا پیش رسول الہی
 دے تی تلوار اوہ اس کی واپس پھیر دوا ہے
 لوکلں پھیا دس ای غورث کی کجہ حال و نایا

جن لگا کچھ پہنونا میں کیا میں کہاں تساتوں
سیرے اتر رعب محمدی ایسی دہشت پانی
جس دے میں حسرت ابرجہا کے ہتھ اٹھایا
بہت بلند ہک صورت مینوں غیبوں ظاہر تھی
عجب سفید پوشا کی اُس دی مرداں شکل تھامی
مار طماچہ سینے اندر مینوں وس گرایا
دیکھ اسرار کچھ اتار دل تہیں سچا بنی رہا بنا
من لیا میں دلوں کچا نوں پاک رسول تعالیٰ
پس میں کراں نصیحت مینوں سنو تمام بھراؤ
کل قبیلے قوم اپنی وجہ اپو نصیحت کردا
ہے ایہ باطن رعب نبی دارا سرار دکھاوے

شان محمدی معلوم ہووے نظر جنہاں لوں
جس داخل بیان کرنی طاقت رہی نکائی
باطن شان حلیب اپنے دامنوں رب دکھایا
جیونکر خاص فرشتہ اپنا رکے بھیجا کوئی
بڑا بزرگ بہادر بھارا صاحب رعب گرامی
چہٹ گئی تلوار مٹھاں تہیں کندھی پر نے آیا
اوسو ویلے حضرت اتر ہو قسربان وکانا
میشک ہے اوہ سرل ریدا وڈیاں خلقاں والا
پکڑو دین رسول اللہ واسچہ ایمان لیاؤ
ایسا رعب پیا اس اتر پاک نبی سرور دا
ابو جہل بھی جس دے کوں دہشت بہت کہاد

ذکر ابو جہل ملعون

سی ابو جہل قریشاں اندر دولت شامت والا
جد کچھ مال غریب کسے داقا لو اُسے آوے
کدن نال غریب کسے تہیں اٹھ حریب یا
کھر ہو یا تا قیمت اسوں مول نہ دئی کائی
جد اوہ عاجز منگن آوے نال بہانیاں لے
آخر اس نال یاں یاداں گے جا اس کوک سنائی
انہاں شریراں ٹھٹھا کر کے کہیا اُسے تائیں
ہے ایہ بھارا دوست اس داجا نوں لوں پیارا
دل دے اندر انہاں شریراں کیتا ایو ہرا دہ
ابو جہل کوئی مٹی ناہیں سرگزبات انہاں دی
اوہ عاجز ناواقف آبا اصل شرارت پاروں
خدمت دیوچہ حاضر ہو کے آن سوال الایا

کردا ظلم غریباں لے بے فرمان موکا لا
ٹھاڈ باتنگ کرنیا اسوں دیون طرف نہ جاو
لھر چل قیمت دسیاں تینوں ایہ اقرار سنایا
ہلکے پرسوں کردیاں بدت بہت دہائی
دولت نالوں وچہر نہ سکن بہتی دولت والے
لے دیو مینوں قیمت اس نہیں کرو سفارش کئی
جہ تہ قیمت لینی اس نہیں طرف محمد جائیں
جو اوہ حکم سنو اُسے اسوں کرے ہنار مارا
اوہ سی جدول سفارش کارن پاک رسول خدا دا
میتھوں بہت بیجرتی کرسی حضرت شاہ بنیاندی
نال محبت پاک نبی دل آیا شوق پیاروں
یا حضرت ابو جہل نکاے مینوں سخت ستایا

مت بخش اک میرے کو لوں اس اٹھ لیا ندا
 کرو سفارش میرے کارن یا مقبول گرامی
 سن کر عرض حبیب خدا سے عذر نہ کیتا کوئی
 اٹھ کے اس کے نال روانہ ہوئے سرور عالی
 امیر ابو جہل دے گھر لوں لے آئے اس تائیں
 پچھیا ابو جہل نے اندروں کس بوہا کھڑکایا
 گل شتابی باہر آیا دھس حضرت تائیں
 خوف جمال جلال نبی دے ایسی دہشت پائی
 ہو قربانی و ناک غلاماں خدمت چھو کھلایا
 جیو جیو آئے یا لوالقاسم حکم کرو کوئی سا
 حضرت کیا اس عاجز و اکیوں نہیں مض گنا
 یہ گل سن کے ابو جہل نے عذر نہ کیتا کوئی
 جا کر اندروں تقدی قیمت جلدی کڈ لیا یا
 راضی کر کے رخصت کیتا پاک بنی سرور لوں
 راہوں پھیر شرارتی او ہال گئے اسوں سے
 اپنی طرؤں کیتی یہی انہاں شرارت بھاری
 اپھر کم سنوار یا اس و فضلوں خالق میں
 بدھا ہو گیا کب تمامی مولیٰ کم بنایا
 جاندا جاندا نال خوشی دے لگا کہن تنہا ننوں
 ایسا شخص تساں فرمایا صاحب شان گرامی
 جاندریاں نال شتابی اس کے درم دینار نکالے
 فتنہ کو تہا جد اس عاجز و ستیا کھول حوالا
 امیر ابو جہل حدیگروں پاس انہاں دے آ یا
 کہن لگے ارج چتواں والا یہ کی کم کیتوئی
 جس و نال ہمیشہ تیری رہندی سی ابجوڑی

قیمت اس دے میے نہیں لائے نت لگا ندا
 بہت احسان تہا دا ہو سی رکھساں یاد دہامی
 دشمن دے گھر جادو کو لوں نہ کچھ نفرت ہوئی
 بنیاں دے روزے اتوں کیوں کوئی جادو خالی
 امیر کھڑکایا بوہا اسدا دین دنی دے سائیں
 میں عبد اللہ بندہ رب و پاک بنی سرمایا
 حدود زیارت حاصل ہوئی پے گیا عیا تہائیں
 ویر عداوت شوخی شخی یاد نہ رہی کافی
 نال تو اضع کچن لگا کیونکر آون ہو یا
 خیریں کے ضرورت اتوں انداج تسانوں
 نت تیرے روانے آتے پھیرے پایا جاندا
 چپ کر اندر گیا شتابی ایسی زمی ہوئی
 جو کچھ اس دافرضہ کر ہاگن کے سہ موکا نیا
 اوہ عاجز بھی راضی ہو کے ٹریا اپنے گھر لوں
 ٹھٹھا کر کے بھیجا جہاں طرف رسول سارے
 جاسی تے شرمندہ ہو سی پاسی سخت خوار می
 کاری آگئی لت دشمن دی کئے عاجز تائیں
 لے کے مال سلامت خیریں پاس شریاں آ یا
 شائبش بھائی نیک و سید دیساں تانور
 کیتا جدا ابو جہل نے عزت ادب تمامی
 جو کچھ میرا حق تمامی کیتا زت حوالے
 شکر بیت تعجب ہو یا ٹول شریاں والا
 کیتی سخت ملامت اسوں نے شرمندہ پایا
 ڈر کے خوف محمدی کو لوں اسوں ل توئی
 شاید اس متی رنج ہو یوں اپنی عزت بوڑی

جس طرح اس طور ملامت کیتی ابو جہل توں یاراں
 کہن نگا میں نال محمد صلح نہ کیتی کافی
 ایسے چلے اس عاجز کارن گھر میرے اودہ آیا
 وڈا سپ عظیم نہایت دہشت ناک ڈراواں
 کہوئے منہ تے وڈے سین ل شیراں نگ دراوے
 جے میں اس دامال نہ دیندایا کہ دیر گنگا ندا
 اس خوفوں میں ڈر کے اسنوں قدامال تمامی
 کتنی داری ابو جہل نے حالت ایہ ازما فی
 دس ہزار دینار کسے داب بیٹھا اک داری
 لڑان لگی کہ عورت آسنوں گھر وچ شور مچایا
 کہند اچو نکرا سڈے آیاں میری حالت ہوئی
 دوہاں بازواں اُس دیاں تے ڈھے شیرے لے
 اکثر وچ قریشاں کردا ابو جہل ایہ گلاں
 ہر خطر کینے اسے کوہوں میرا بدن تمامی
 چار چو فیروں دس بیٹوں سپا سڈے رکھوالے
 جد میں وکھیاں طرف محمد بول سناون بیٹوں
 ایسے تمام غلام نبی دے نوکر گوئے بردے
 اسے طور ڈراون بیٹوں دوروں لاوٹ ہے
 ایہ سب باتاں آپ زبانی نہیں اودہ منہ کالا
 رعب محمدی شان محمدی اسنوں رسا رکھا دے
 اکھین نال تماشے اتویں ڈھے کتنی داری
 ابو جہل توں بکوار می سفنہ رت دکھایا
 ابو جہل نے وچ بیداری کئی نشان ازما ئے
 نیک نصیبوں ابو جہل نے شان یحییٰ پایا
 نیک نصیبیاں ابو جہل توں بخشیا لوزا جالا

ہو شر مندہ بولیا آخر سن کے لعن تو کاراں
 اسے طور عداوت میری ذرہ نہ بول گھٹائی
 کیا کہاں ہو ہیبت اس دی بیٹوں دبا یا
 سر اسے پر نظری آیا کیا کہ حال سناواں
 انوین پے میر تیا لیں ہنے شتابی کہا دے
 سر پیراں تنک میرے تائیں لقمہ تک بنا ندا
 ایسا رعب بنی سرور توں بخشیا رت گرامی
 وچ معارج قصص لایا رجوں روایت آئی
 اسے طور دوا یا اس بھین پانک سول غفاری
 دشمن می تدھ خاطر کر کے کیوں یہ حال کھڑا یا
 جیکر تینوں معلم ہوئے جیکر اکریں نہ کوئی
 جے میں کچہ انکار کریندیا کھانڈے اوسو بیٹے
 وکھیاں جدوں محمد تاہین ل نہ اری جھلاں
 کتنے شیر درندے اکھے اُس دی کرن غلامی
 کتنے پیر انداز وغیرہ آون نظر دوالے
 جیکر کچہ لے دنی کرہیں پڑا وڈا ساں تیوں
 پیرے دار نبی سرور دے نامعید ارام دے
 مار ڈرا ساں خاک لاساں توں آلوں بیڑے
 پھر بھی منہ نہ چھوٹے اپنی بے نصیبی والا
 دیکھ جلال کمال نبی دے جا دوسہ بناوے
 ظاہر سحر ہے دیکھ نبی دے نارہو یا اقرار می
 نیک نصیبیاں اسے اندر اس داکم نسا یا
 برے نصیبیاں اس کے دے ناکر گوا سے
 برے نصیبیاں ابو جہل توں کر مردود چلا یا
 برے نصیبیاں ابو جہل واکر دتا منہ کالا

نیک نصیبیاں ابو بکرؓ و اشوکت شان و دہایا
نیک نصیبیاں ابو بکرؓ نون سختی عزت شای
نیک نصیبیوں ابو بکرؓ تے دتن رحمت باراں
نیک نصیبیاں ابو بکرؓ نون رضی اللہ اکہوایا
نیک نصیبیوں ابو بکرؓ نون جنت باد شہانہ
نیک نصیبیاں ابو بکرؓ نون بخشیا قربانیدیا
یارا و چوں ابو بکرؓ نے پیلا منبر پایا
کرانکار رسول اللہؐ تھیں مویاناں خوارسی
مشک برے نصیب جہانے ہوون قہر خوار
عجب محمدی شان محمدی جگ وچو وہاں پایا
والتھی اندر خلق نبی دارو شن وچو ہماناں
بھی الوتھی وائل وچالے ہوراشائے ہرے

برے نصیبیاں ابو جہلؓ و اعزت قرب گویا
برے نصیبیوں ابو جہلؓ تے دائم قہر الہی
برے نصیبیوں ابو جہلؓ نون لعنت تے فکاراں
برے نصیبیاں ابو جہلؓ نون لعن اللہ سدا یا
برے نصیبیوں ابو جہلؓ نون دوزخ بندخانہ
ابو جہلؓ نون شامت آکے مٹ جاوور پیدیا
ویریاں دچوں پیلا منبر ابو جہلؓ دا آیا
لے گیاناں ہمیشہ کارن دوزخ والی یاری
باہجہ نصیبیاں تے آون رحمت وکریاؤں
برے نصیبیاں ابو جہلؓ دے دل تے مہراں لایاں
وچو التھی نبی دی آہشت باہر حد بیاناں
حسن جمال کمال نبی دیاں قساں ببنائے

والضحیٰ واللیل ذابے ماودے کک ماقلے

قسم ہے دن روشن کی اورات انہیری کی
والتھی چہرہ پاک نبی دا بدر منبر پیارا
والتھی خوش رخسار نبی دے رحمت برکت خوار
وچو وائل مبارک زلفاں کیتیاں یاد الہی
نال اشائے حسن نبی دی قسم خدا فرمائے
کافراں کو لوں پردہ کر کے رکھیا راز پوشیدہ
جیکر ظاہر حسن نبی دی قسم خدا فرمائے
اگے نال رسول اللہؐ دے یرکھن او بھارے
نہیں سی ایہ منظور خداؤں ویریاں اندا بھر کانا
دو با وچو مصباح العاشقین ایہ بھی وجہ لکھیندا
مزج با عاشق مدثوقاں و پھپھووں باز نیاسے

کہ ترے رب نے تجھے نہ چھوڑا اور نہ ہزار ہزار
وچو وائل سیاہ زلفاں ول کیتا رب اسارا
سوچ وائنگ جہانندے لوزوں پوندا عکس دوائے
ٹکن جد رخساراں اتے پاؤں رات سیاہی
دن تے ات نہایا او ہلا حاسد بھید نہ پاؤے
موناں کارن ظاہر کیتا اس وچہ شان غبدا
غیر نیانیدے ل نون کھاندا ویر عناد اپنا ندا
جیکر ظاہر قسم ہونڈی سٹزل جائے سارے
نال اشائے قسم کرن وچہ سی ایہ بھید رہانا
ظاہر نالوں مزا شادہ خوبی بہت رکھیندا
آپس اندراک دوجے نون کچھ کچھ کچھ

سچے عاشق معشوقاں دا ظاہر نام نہ لیبندے
 ہر حالت وچ معشوقاندا عاشق ادب کساون
 کل پیہر عاشق ریلے جتنے ہور متا می
 سبہ نبیاں نوں ذات خدا دی لے کر نام بولایا
 نا پھر یا محمد کدے بولیا پاک الہی
 تیکھے نہت محمدی اندر ذکر کیتنا ایہ سارا
 شیخ جیلدین ناگوری ابو دھوہ لیسایا
 ادب کیتنا محبوب اپنے دا ذات خداوند عالی
 ظاہر اندر نام انہا ندادن تے رات رکھایا
 قسم تساڈے سوہنے مکھ دی لے محبوب لکھنے
 وچ آسمان کرے روشنائی سورج چائن لاقے
 قسم تساڈیاں والی لے محبوب الہی
 ریس کریدی رات نمائی نیریاں زلفاں پاریاں
 قسم مینوں رخسار تیرے دی جلوہ دل کھاواں
 سوہنے مکھ اتے حید زلفاں پاؤں تہج دولے
 کیا اوہ زلفاں نازاں والیاں میر محبت بھریاں
 کندھی گہت پھساون لانتوں کر کے دلیریاں
 کرن اتنا لے دیکھ پیارے رب دیاں کار گریاں
 بحر محبت دے وچ فصلوں سبیں حضوروں نیریاں
 کیا اوہ عجب معطر زلفاں لگا خطر حضور می
 سوہنیاں زلفاں سرور عالم ہون وچ تیراں
 جس طرحے خوشبو زلفاندی نال ہوا لے جاوے
 خوشبودار وجود نبی داسر جیا خالق سائیں
 حضرت انسؓ کے جیوں ہی حضرتؐ می خوشبوئی
 وقت مصافحہ پاک نبی نوں جو کوئی ہتھ پھڑوے

حاضر عائب تیرے وردوں مزان ل بھلیکے
 لیکے نام بولادوں ناہیں ادب کنوں شرابون
 حضرت نوں محبوبی درجہ بخشیا نشان گرامی
 نہیں کتے محبوب اپنے نوں یا احمد فرمایا
 کل کلام اس مل دی دیوے صاف گواہی
 پھر ہن ایٹھے ذکر کرن دی حاجت نہیں دوبارا
 اسے خاطر نام نبی دا نہیں سرکچ فرمایا
 ناں اشارے رسم کیتی رخسار تے زلفاں والی
 یاقین وچ حبیب اپنے نوں ایہ رشاد سنایا
 دانگ صحنی دے روشن جس جلوہ وچہ زیٹنے
 وچہ زمین تساڈا مکھڑا سورج دانگ سٹا لے
 کالی راٹوں وہ جھانکوں بخشی سب سیاہی
 کیونکر انہاں سیاہی اتنی لٹ اندی سرکاروں
 دو جی قسم سیاہ زلفاندی رات جلدوں اوہ یادوں
 رات نمونہ حاضر سمجھن عاشق دیکھن واسے
 عاشقانہ لے لکھن کارن بنے پیدا کریاں
 طرف ہدایت سدن کو لوں ہرگز کدی نہ ڈریاں
 گورے مکھ اتے اس کیونکر کالیاں زلفاں بھریاں
 دیکھ ساڈوں قے جاوے آپس ٹھنڈیاں ٹھریاں
 خوشبو مست جہان لے کو لوں ریس کی کستوری
 دور وچے خوشبو اتنا ندی موتی خوش گلزاروں
 گلہاں سچھ مٹھوون ہر کوئی راحت پاوے
 سارا حیم معطر نوری سرتے پیراں تائیں
 اسی خوشبودنیا اندر سورنہ ڈھکی کوئی
 لکھتی مدت ہتھ اسدے تھینا خوشبوئی جاوے

جس لڑکے کے سر پر حضرت پھیرن متھ کدا ہیں
 ساریاں لڑکیاں بوجہ اوہ لڑکا بوجے خوشبود والا
 جس رستے تھیں سرور عالم نے نشریف سلیمان
 جو اس راہوں تنگے آئے بعد رسول ربانے
 گلیاں وچوں و سدی جاوے خوشبود حضرت الی
 حسنوں کچہ پسینہ اپنا بخشش نبی خدا پی
 کرن سوال آشا دیاں آتے لوک غریباں
 کر کے کرم پسینہ اپنا بخشش سرور عالی
 نال نصیبیاں تھوڑا بٹا آوے متھ جہانوں
 جو کوئی اپنے جئے اوپر اوہ خوشبود لگا وے
 حضرت ام سلمہ فرما وے کل کو ناندی مائی
 بکٹن نیندر مبارک اندر آہے شاہ ابراہاں
 میں کچہ قدر پسینہ آنتوں لے شیشی دچہ پایا
 عورت اک سہیلی میری آہی بیت پیاری
 نال محبت بیٹی تائیں حسن ن اس برنایا
 تھوڑا قدر پسینہ لیکر میں بھی چائیں چائیں
 اوس پسینے حضرت ودی ایسی برکت ہوئی
 جس مجلس جس گھر وے اندر جاوہ قدم کھائے
 جداوہ جگہ پسینے والی دیوے شوق پیاروں
 مات کرے خوشبودیاں سچے اوہ خوشبود پیاری
 جبر کوئی اس تھیں بیٹی بیٹا جے فصل الہوں
 کرن روایت اگوں حقیقی نسل ناندی ہوئی
 خوشبودار گھر انہ سارا بکت سرور عالی
 پاک پسینہ پاک نبی دا ایہ تاثیر دکھا وے
 کیا اوہ زلفاں رحمت بھریاں خالق پاک بنایاں

سوہنی خوشبود اس لڑکے تھیں آوے سدا سدا
 پھیرن متھ مبارک حسنوں پاک رسول قتالی
 خوشبودار ہودن اوہ گلیاں جنت نرج و کماون
 آپے سمجھ لوے جو اوہ تھوں حضرت لکھ سدا نے
 اس راہ گئے رسول پیارے ات مبارک عالی
 عطر اندی کچہ حاجت اسنوں مول نہ رہندی کافی
 بے خوشبود کچہ حاجت سانوں یا محبوب ربانے
 عنبر تھیں و دہ آوے استغین خوشبود حضرت الی
 میر خوشبودی نالوں و دہ کے آوے کم تنہا نوں
 جبر دوے تادونی ہوے مردیاں تیک نہ جاوے
 دچہ کتاب معراج جیو نثر خبر روایت آئی
 متھے اوپر پسینہ آیا سوہنا خوشبوداراں
 نال پیار تبرک کر کے گھر وے وچہ ٹکایا
 گھر آوے اک بیٹی آہی سندھ شکل کنواری
 گنہا کپڑا شادی والا ہار سنگار لگایا
 نور تبرک حضرت والا لایا اسد سے تائیں
 ساری عماراں زایل اس تھیں نا ہوئی خوشبودی
 کل لکان محط ہوے ایسی خوشبود آوے
 نیز ہوے خوشبودی اس دی باہر شماروں
 جیوں جیوں ہوے دودی ہوے جیوں نہ تھاری
 اس خوشبودا اثر برابر لے آوے درگا ہوں
 پشت بہشتی رب دچوں آوے اوہ خوشبودی
 وچہ پیٹے کہن اینا توں نسل عطاراں الی
 زلفاں ی خوشبودی والا کون بیان سدا وے
 پاک جنابوں امت سارن بخشش منک بیاباں

شب معراج حبیب خدا دے عرض سوال سنایا
 اُسے بے کیا کچھ لیا خوش انعام اسانوں
 جتنے پر جبریل وحی دے یا محبوب تعالے
 کیا وہ عجب تساویاں زلفاں بسچا فرماندا
 وقت شفا عنت خدا یہ زلفاں شافع بن اکون
 سوہنیاں زلفاں بچڑ بھٹا نوچہ حدتساں کٹیا
 وکھ پیاریاں زلفاں اس دم آفے شرم اسانوں
 دوزخ بھیں کڈھواو گنہاں کے جنت چہ پیچاواں
 یا محبوب جمال تساوا اتنا اسان پیارا
 واہ سبحان اللہ کیا زلفاں پاک حبیب حقانی
 دنیا وچ بھی لوک جہناں بھیں لکھاں فیض اٹھا
 کرن روایت سرور عالم وال جدوں کترائے
 لے لے جادون نور تبرک لوک محبت پاروں
 جس گھر وچ کوئی وال بنی دانال نصیبان جاسے
 ام عمارت دے روایت وچ حدیث بھائی
 بعد حجامت وال مبارک او پر درخت وگائے
 میں بھی دور شتابانی او کھتے جا کر حاضر ہوئی
 ہتھو ہتھی پاک بنی دے یار اصحاب شہدے
 بچو وال نصیبان سیتی مینوں رب لبھا یا
 رکھیا اپنے پاس لیا کرا و ہو وال گرامی
 جس پیارنوں پانی اسدا دھو کر دنا جاسے
 کئی آزاری پانی اس واپون تال پیاراں
 ہو روایت ابو بکر بھٹیں وچ مناج لیایا
 حج و دامتے سرور عالم حدیث شریف لیائے
 جدوں سہیل اوہ سوہنیاں زلفاں بھٹیں

چچہ نو پر جبریل وحی نوں بخشیا تساں خدایا
 رب فرمایا سوہنیاں زلفاں بخشیاں تسانوں
 سبھیں اک اک ال تساوا بہتر قیمت والا
 روز قیامت ظاہر ہو سی درجہ شان انہاندا
 اک اک والوں کئی نیراں عاصی بھٹے جاون
 وچہ دربار کھلو کرسا نوں عرفناں بول سنایاں
 جتنی امت سب تساوی بخشیاں میں تسانوں
 کل انعام بشتیاں والے کرا کرام لٹاواں
 اک اک وال تساوی تون صدقے عالم سارا
 رحمت برکت فیض جہاندا جاری دہن جہانی
 روز حشر جد حاضر ہوسن امت نوں بخشا دن
 بعد حجامت سوہنیاں زلفاں پیاراں چہ بھاندا
 پڑھ سلواتاں گھر دے اندر رکھن ادب پیاروں
 اوہ گھر امن حفاظت اندر دوتی برکت پائے
 خاطر حج حجامت حضرت پاک رسول کرامی
 وکھ اصحاب تبرک نوری شگن کارن آئے
 ایس مینوں کثرت پاروں موقع ملے نہ کوئی
 کھنیں کھنیں بکدو جے دے کو لوں میگے دل پیے
 او ہووڈی غنیمت جاتا محنت کر کے پایا
 ایسی برکت ڈھٹی اسدی سنونیاں تمامی
 دور ہوئے بیماری اسدی تر ت شفا میں جاسے
 برکت وال مبارک حضرت علی شفا بیماراں
 کر کے قسم خداوی حضرت ابو بکر فرمایا
 سند سہیل حجام پیارا وال صفا کروا
 نال محبت بوسہ دے کے سرا بھیں تے لایاں

بکڑ وسیلہ دین دنی دا اپنے پاس بھایاں
 دال مبارک پاک بنی دا جو کوئی ملے جہان نور
 معنے سواتاج بنا کے ٹوپیاں وچہ رٹکا دن
 خالد شہیہ بہادر جہان سیف اللہ سردایا

دو جگہ یاں مراد اں بستے نال اپنا ہے پایاں
 اتوں جان دین دنی دنی دلت ملکی ساتوں
 جتوں جادون فتح لیا دن عزت عظمت پا دن
 برکت پاک بنی دیاں والاں اپہ رہیہ ستھ آریا

ذکر کلام مبارک حضرت خالد سیف اللہ شہری شہر عالمی رحمۃ

کرن روایت لشکر شامی جمع ہوئے بکھاری
 حیدر متھیا رنگا دن لگا دردی سبہ نکالی
 بہت ہو یا غمناک اس گوں خالد مرد ریا نا
 آخر جدول تلاشاں کردیاں ٹوپی رب بھائی
 لوکاں کہیا یا سیف اللہ بڑا تعجب ساتوں
 حقوڑی دیر تساوے کو لوں کم جدول بہوئی
 یہ گل سن کر حضرت خالد نے لکے کہیں تنہا توں
 میر صورت ٹوپی والی نظر تسانوں آدے
 تنوں تسانوں اس ٹوپی داد ساں کھول
 جج دناں وچہ سرور عالم وال صفا کروائے
 میں بھی عرض کیتا وچہ خدمت یا مقبول جھوکی
 پھر کچہ تیرک حضرت دال پیشانی ولے
 میں اودہ وال مبارک نوری ٹین تیرک پایاں
 اس شخص بعد ایہ ٹوپی پاکسے جس طرف من
 بھاویں پھر مخالف کوئی وچہ مقابل آفسے
 کتنے دشمن برکت اس وی ملے وچہ لڑایاں
 برکت پاک بنی دیاں والا ایہ سب عزت پائی
 واہ کیا عجیب مبارک زلفاں ذکر نہ کیتا جاندا
 دامن پاک جمال بنی دامن مبارک عالمی

نال اپنا ہے حضرت خالد جنگ نیاری
 ٹوپی مول نہ نظری آئی سر تے پا دن والی
 کرتے تلاشاں ٹوپی کارن ہو دلیکیر بنانا
 تا آرام دے نوں آریا راحت فرحت پائی
 سبہ چیراں بھینس ٹوپی دابیت پیار تسانوں
 اتمام تسانوں لگا جس دی حد نہ کوئی
 اس ٹوپی داستان مراتب کیا معلوم تسانوں
 باطن دنیوچہ تاج شہانہ قیمت کون لگا دے
 بکھاری میں مکے پوہتا ساتھ رسول تعالے
 کر لقب ہم اودہ وال مبارک یاراں وچہ در تاسے
 مینوں بھی کچہ بخشے جادون وال مبارک نوری
 کرا کر امت غایت مینوں کیتے بخش حواسے
 کر محفوظ اس ٹوپی اندر سیٹے ادب پیاروں
 ہر میدانوں فتح لیا دال کدی شکست نہ کہاواں
 برکت اس ٹوپی دبی مینوں غالب بنائے
 کئی ہزار مخالف فوجاں کر غلوب چسلا یاں
 ہے اس تاج مبارک اندر یہ خوبی دویا پائی
 کافی دوہاں جہانناں کاراں کاک ال جہاننا
 قسم کیتی واپس خدا نے سونہیاں زلفاں والی

وچہ بحر اکرم جان رسالے خیر روایت آئی ۔
 وچہ وائل سیاہی چشماں کیتا رب اشارہ
 بعضے کہن سفیدی چشماں والی لفظی اندر آئی
 دوہاں اندر قسم اکھین ی کیتی حق تعالیٰ
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے پاک سول الہی
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے منظر نور حقانی
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے صاحب شرم پیارے
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے حسن کنوں موزاں
 کیا اوہ نین مبارک سوہنے سر جے خالق سامیں
 نوری سرمہ قدرت والا بخشیا رب حضوروں
 کیا اوہ چشماں پاک بنی دیاں مہر محبت بھریاں
 اگوں پچھل بچہ جیہا وہین فبی الہی
 حضرت عائشہ نہ کرن روایت وچہ محتاج آبا
 جیونکر سانوں اپنے لگے بہ کج نظری آوے
 جیونکر ویکن چانن اندر نین مبارک میرے
 پڑھن غازاں مگر بنی دے جہیزے کوکامی
 جوئی منافق مگر بنی دے فخر غرور کماندے
 ایسے نین جیبت پٹے نوں بختے رب حضوروں
 وچہ آسمان ژبا اندر جمع تائے یاراں
 کیا مازار غا اوہ چشماں صفت نہ کیتی جانندی
 تاب تو سبیلن پیارے ابرو پاک بنی سرورد
 والی لفظی تے وائل دوہاں چہ ایہو اشارہ آیا
 بعضے کہن والی لفظی اندر پاک خداوند عالی
 بعضے کہن مرادھی لفظی سوہنی خوش پیشانی
 مکہ منہاب رسول شدوا ایسا رب بنایا ۔

والی لفظی عشق پیاری دی قسم خدا فرمائی
 قسم سیاہی دو دنیا ندی آکھے سر جنہا را
 وچہ وائل سیاہی چشماں یاد خدا فرمائی
 قسم سفیدی قسم سیاہی کہے روایت والا
 بہت سفیدی بہت سیاہی دو دنیاں چہ آہی
 جتوں ویکن نظر کر مدی نارن دوہیں جہانی
 ہو قربان نمایاں حوراں لوڑن پاک نظائے
 سوہنیاں پلکاں رحمت خلقاں بون ذکر دوائے
 سرمے دی کج حاجت ناہی سوہنیاں میان تائیں
 ہر طالب نوں پاک نگاہوں جلوہ حسن نوزوں
 پاؤں ٹھڈے طبعے اندر اکھیاں ٹھڈیاں ٹھہرا
 چانن اتے انہیرے اندر نظر برابر آہی
 صلے اللہ علیہ وسلم پاک بنی فرمایا
 اتویں اپنے پچھوں سانوں سر زرب کہاں
 اسے طور برابر ویکن راتیں وچہ انہیرے
 ویکن حال تمام انہا نڈا پاک رسول گرامی
 وچہ نمازاں سرور عالم ویکن حال انہا ندے
 جیونکر حضرت نیرے ویکن اتویں ویکن ووں
 آہو آپ انہا نوں کن کے ویکن شاد ابراہاں
 عرش معنے نالوں اگے جاوے نظر جہا ندی
 نین ریلے بچہ سوہنے جتے حوض کوثر دے
 قسم جمال تیرے تینا ندی پاک خدا فرمایا
 کیتی قسم جمال نیکے خوش خساراں الہی
 بعضے کہن ثابت چہرہ بدر منیر نورانی
 چن سوچ پر دنیا اندر غلبہ پاؤں کیا

چن سورج کج اثر بدایت کریمہ جہاں دلاتوں
 نور نبی سے دنیا اندرستی جو روشنائی
 اکھیاں تک روشنائی اپنی چن سورج پہنچا ندا
 چن جمال کمال نبی دا جو رب پاک بنایا
 ستر پردیاں وچوں باہر آدے جو چمکا را
 حضرت مانی عایشہ صاحبہ سخن عجیب فرمادے
 میرا اندر جد حضرت یوسف منہ پتیں برقعہ چایا
 جیکر میرا یوسف سونبا آؤندا نظر تنہاں نوں
 جابر بن عمرہ فرمادے رضی اللہ تعالیٰ
 ہک راتیں سرور دد عالم سرخ پوشاک لگائی
 چنوں چودھویں رات مبارک کمال بدر نورانی
 ہک دل حضرت سرور عالم مکھ مہتاب دکھایا
 دو دویں چن مقابلہ کر کے ڈٹھے جدوں نظیریں
 چند پر رتے چانن اس دا جتنا آ یا سارا
 نور نبی سے چاتنی اس دی ایسی مدہم پائی
 رادی کہند قسم خدا دی اس دن میں آ ز پایا
 ابو ہریرہ کہہ کرے روایت خبر کھالوں ہوئی
 ایسا چن نبی سرور نوں بخشیا حق تعالیٰ
 ابن عباس کہے جد حضرت پاک سول گرامی
 نور نبی دا غالب سے سورج والے نوروں
 انیول جیکر دیوے آگے بیٹھن نبی خدائی
 سب نوراں تہیں نور نبی دا غالب رب بنایا
 جمل نہ سکیا تاب حسن دینی ہک اشار پاروں

سونبا مکھ مہتاب نبی دا بختے فیض تنہاں نوں
 چن سورج دی روشنی اندر لودہ خوبی نہیں آئی
 شمس نور حضرت والا دل نوں چانن لاندرا
 ستر پردیاں اندر اس نوں کر محفوظ چھپا یا
 ادہو دیکھ بویا قربانی جتنا عالم سارا
 چن مبارک پاک نبی دی کر تعریف سنا دے
 کئے ہتھ زنانیاں اپنے ایسا ہوش بھلایا
 بخود ہو کر سبھاں بدلے کر دیاں ذبح دلاتوں
 اکھیں مال تماشا ڈٹھا سوہنی صورت والا
 یاراں وچہ تشریف لیائے پاک حبیب خدائی
 پورا چانن لے کر اپنا پڑھیا چند آسمانی
 ادہروں چن مہتاب فلک داد چہ مقابل آ لیا
 چند مبارک حضرت والا دودھ گیا بدر منبروں
 خوشتر خسار نبی سے آگے ہو گیا مات و چارا
 دیوے نوں جیوں مات کریدی سورج دی روشنائی
 کتنے حصے پاک نبی دا چنوں روپ سوایا
 میں محبوب نبی تھیں سوہنی چیز نہ ڈٹھی کوئی
 سورج بھی ہک پا سے جس سے جا پکار دل والا
 سورج طر متقابل ہو کے ہودن کھڑے مامی
 ایسا چن جمال نبی نوں بخشیا رب حضوروں
 نور نبی تہیں مات ہو جائے دیوے دی روشنائی
 چند آسمانی ہو قربانی کرن سلا می آ یا
 کھڑے ہو کر چند فلک دا پاٹ گیا وچکاروں

س نوں طانت حسن نبی دی کر تعریف سنا دے
 کیا اک شخص ربا غی والا کھوڑی گل موکا دے

يَا صَبَا لِحَالٍ وَيَا سَيْدَا لَلْبَشَرِ

اے صبا تمام خدوں کے اور سرور تمام بنی آدم کے + + +

لَا يُمْكِنُ الشَّكُّ لَكَ كَأَنَّ حَقَّ

آپ کی معرفت کو شک کرنے ناممکن ہے

اے سرور تمام لوگایاں ہر خوبی دیا سایاں
ختم ہوون مول کے تہیں تیری صفت ثنایاں
ہو ارشاد و انصافی اندر بھی واسیل و چالے
حاشی سوہنے دندنی دے مروارید نورانی
وچہ واسیل مراد بنی دیک ہے اوہ رات سیاہی
اس را میں دا ذکر مبارک بہت وچہ پر آئیا
حضرت مانی مالیشہ صاحبہ کرن بیان حوالا
کر بیوند لگاؤن لگی ٹالکی میں اس میں
وچہ چہوڑی سوئی اپنی نال پیرا میں لانی
طلب کیتا پیرا میں اوہا ملحقوں شاہ ابراہاں
کڈھ لوہاں میں سوئی اپنی وچہ چلی نہ جاوے
بہت تلاش کیتی میں سن کی کوشش بہت کھائی
نال محبت پچھپیا میں تہوین دنی وکسائیں
عزیز کیتا میں وچہ پیرا میں سوئی لگی آہی
ایک لسن کے بتے حضرت پاک مول صدوری
نور دغاں تھن لے وشن ایسی چمک دکھائی
لجھ پی اوہ سوئی مینوں نال جمال نورانی
بعض روایت نور محمدی چانچن جہوں لگائیا
عرش فرش تک پوچھا کیتا نور پسارا
کتنے حصے نور زیادہ بجلی دے چمکاروں
ملکاں جاتا نور الہی جلوہ ذات حقانی

مَنْ وَجَّهَكَ الْمُنِيرُ قَدْ نَوَّرَ الْقَمَرُ

جسک آپ کے پیرا نور سے روشن ہوا چاند جو دھریں کا + +

يَعْدَا زُحْدًا يَزُكُّ تَوْنِي تَحْتَضِرُ

معتزلی بات تو یہ ہے کہ خدا کے بعد آپ ہی بزرگ ہیں

سوہنے چمکھ ساوے کولوں چن پایاں شنایاں
تھتہ کوتاہ بعد خدا تہیں سینوں بہ دو پایاں
جو میں بہاؤ الدین مفسر لکھیا وچہ رسالے
دیکھ جمال جمال جہاں دانک ہوون قریانی
جس را میں لوں روشن کیتا میں کے بنی الہی
ایروچہ کتاب معارج ہے اس طور لکھیا
بک پیرا میں پاک نئی داسی کچھ گندہ سن والا
جاں پھر شام ہوئی آ حاضر رکھیا ٹپ تہا میں
رات ہی تشریف لیاے پاک حبیب خدائی
سن فرمان شغابی دلوچہ میں ایہ سوچ گزاراں
تمہاں اچانک پاک بنی لوں صرکتے پونچاے
ایروچہ انہیرے مینوں بسن وچہ نہ آئی
کیا کچھ ڈھونڈھ کر مل یا عالیشہ دل اسادیتا میں
اوہ میں مول نہ لکھے مینوں یا محبوب الھی
نال بسم ظاہر ہوئے دین مبارک نوری
روشن ہو گیا حجرہ سارا پھیل لگی روشنائی
ایہ کچھ حضرت عالیشہ صاحبہ کیتا ذکر زبانی
کیا اوئے حجرے وچوں جلوہ باہر آیا
روشن ہو گیا عالم سارا دیکھ جمال پیارا
جو داں طبق نور ہوئی حضرت دے انواروں
کر شکرانہ سجدے دے کے بولن حمد و ثانی

رب فرمایا اسان تسانوں نہیں جمال کہا نا
 گھرائے وجہ ہسیا خیریں اوہ محبوب پیدا
 اس چمکائے حق نبی دے ایسب چان لایا
 ایہ جو دند مبارک نوری پاک خدا فرماندا
 غیرت ساڈی آپرا ہنالے بدن پھیر پڑے
 ہو کر اوہ محبوب اساد اخاص حبیب پیارا
 رکھاں میں جہاں دے آپر نظر محبت والی
 دنیا دہ بھی محبوباں دی ہر کوئی غیرت کھا دے
 اوہ محبوب حقیقی ازلی پاک حبیب ربانا
 سو بنے دند شہید ہون دا باعث ایہو تمامی
 بھی فرادون ہو یا یہ بھی باعث غیرت والا
 اس دیلے کچہ پاک بنی نون ت دے وجہ پائی
 لیتا لاڈ جمال اپنے دا پاک حبیب یگانے
 جبرائیل جناب الہوں تر ت پیغام لیاندا
 سوہنیاں دنداں اپنیاں آپر لاڈ تسانوں آیا
 جس ایہ سو بنے دند ساڈے قدرت نال سنوارے
 اوہ جو نظر محبت والی دنداں آپر پائی
 اسے گل دا حلیم کر سو اس دن تیں حوالا
 ایہو دند مبارک جیڑے لگے عجب تسانوں
 منگ پناہ پنا میر فقیر خالق دی سرکاروں
 بہت مقام ایہ خطرے والا ڈیسے سدا سدا میں
 ملک نورانی سجے ڈکن دیکھ جمال جہان دے
 کھیا حوئی کیا خراسانوں کیا کجہ شیخی کریئے
 اس جو بن دامان نہ کریئے اچا دم نہ بھریئے
 کیا اوہ سو بنے دند مبارک عالم دی ریختانی

ایہ جلوہ محبوب میرے دا نظر تسانوں آیا
 وقت تبسم ظاہر ہویا دنداں دا چمکا را
 دھرتی انبر عالم سارا نور و نور بنایا
 جگ سارے وجہ ترا ہر مویا جلوہ اج جہاں دا
 ایہو دند شہادت پاسن خالی بات نہ جاوے
 پھر کیوں خیراں نول دکھلائے اپنا حسن نظارا
 ہواں نال کرن جد یا سے پھر کیوں جادون خالی
 جے محبوب کسے دل تنکے عاشق نول کدھاوے
 منزل عشق اپی والا دور مقام لڑکھانا
 غیرت رب دی زہمی کیتے مردارید گرامی
 حجرے اندر نور نبی دے کبستا جادوں آجالا
 کیا ایہ سو بنے دند ساڈے صاحب حسن صفائی
 اسے دیلے گھڑک صغوروں کجھی پاک خدا کے
 یابنی اللہ بعد سلاموں امر خدا فرماندا
 اکا رگیدی قدرت اندر غور نہیں فرمایا
 کیوں اج اس نول یاد نہ کیتا اے محبوب پیارے
 دند ہادون دالے دیول کیوں اوہ نظر نہ آئی
 جس دن سودا ظاہر ہوئی بے پردہی والا
 پتھر نال شہید کراساں بھن اسیں اتہاں نال
 دیوے رب امان ہمیشہ غیرت دے درباروں
 ذرہ گل نہیں ملن نہرا میں محبوباں کے تائیں
 غیرت کنوں شہادت پادون سو بنے دند تھانے
 عاجز ہو کر مولا اگے سر سجے وجہ دھریئے
 پاک آہوں بے پردہوں پر پیئے پئے دیئے
 بے پردہ دی غیرت پارون جہاں شہادت پائی

کیا وہ سوہنے دند مبارک پاک نبی سرور دے
کیا وہ سوہنے دند مبارک جلوہ جہول و کہاوں
سب چیزاں پر شرف جہانوں بخشا حق تعالیٰ

سچے لعل بدخشاں والے شرم جہاں تہیں کرے
جنت مرورید بہشتی صدقے صدقے جاوں
کیا یہ شجرانہاں داپر صادق آدن والا

تیرے دندان لب کے کرو یا بقدر عالم میں
گہر کو لعل کو یا قوت کو ہیرے کو مرجان کو

دو نویں عالم جنت حوراء جے سبھ وچن دھریئے
ایسے سوہنے دند مبارک پاک حبیب خدا فی
کرن روایت حدیث جگرے وچ ہسے نبی حقانی
اوہو دند مبارک اگلے پاک نبی سرور دے
بعض مفسر چار تباون بعضے دو فرماون
بعضے آکھن آٹھ تلوں دو دو دند نورانی
بعضے آکھن تلوں دو تلوں اگلے دند مبارک
کرن روایت سوہنیاں دندان ل دت پانی
سوہنیاں لبیاں مبارک دو نویں لہو و بھریاں
بجے نہ ڈگا آپر زمین دے خون مبارک نوری
پر اپنے پر خون نبی دا کر لکھیں اٹھایا
یا نبی اللہ قسم خدا دی عزت اتے جلاول
جے ہک قطرہ خون تساد اپر زمین دے جاوے
نا کوئی گہاہ انوری ہس چھپیں مول کدائیں
دعا حکم جنوروں مینوں پاک جناب تقالے
بار سنگار کرن جد حوراء زینت یب سجاون
لے چلیا میں حوراء خاطر ایہ سوغات پیاری
بھی مصباح العاشقین اندر خبر روایت ہوئی
اوسے ویلے پاک نبی تلوں غیبوں پیریا پوکارا

دند بی دامل نہ پاون ہر شے صدقے کرے
میں قیران شہادت پاون اندر اُحد لڑائی
وقت بسم ظاہر ہوئے اگلے دند نورانی
زخمی ہوئے اُحد دہائے ذکر مفسر کر دے
شرح شفا تے وچہ علاج بویں روایتاں آون
ہوئے شہید لڑائی اندر مرورید حقانی
ہوئے شہید خدا دے حکم علم اوسے نوں سارے
جاری ہویا خون فوارا ضرب ایہی آئی
مہر دں شگردں سور عالم سب تکلیفاں جریاں
پنچگیا وچ خدمت اقدس جبرائیل حضور ی
اُس بچیں تھکے خدمت اندر اتنا سخن سنایا
نالے قسم کراں میں اسی قدرت پاک کمالوں
مشریک زمین دے منہ تے سبزی کدی نہ آوے
ہری نہ ہوئے دہرت تھامی روز قیامت تائیں
لے جا خون بہشتاں اندر ساٹے دوست والا
سوہنیاں گل خساراں اتے سرخی ایسا لگا دن
زرتبرگ اوپر لبیاں لے لاون وارو واری
سوہنیاں دندان پاک نبی دیان وں شہادت پانی
کر آواز سنائے باقت اسے سید سردار

جس رات میں چہ عایشہ و گھر سے تین سال
 جو کوئی سادہ نامی دوستی والا دعویٰ بول سنا دے
 سن کر حضرت صبر و شکروں بولن حمد ربانا
 جس نے ظلموں زخمی کیتے سوہنے دند پیائے
 انکارن دعائیں حضرت یارب پاک تعالیٰ
 جہاں ساؤں پھر مارے تے تیاں بڑا میں
 قوم میری نادانستہ میں تھیں قدر نہ جان میرا
 یار اصحاب کر نیلے عرضاں پیش جنت پائے
 جگر تیرا نہاں ہے حق و چہ بری دعا فرمائے
 ایہ گل سن کر سرور عالم یاراں نوں فرمایاں
 تباہیں لخت کرن کسے نوں آیا وچہ سینساراں
 کراں ہایت سچہ خلعت نوں جنت راہ دکھاوا
 ایس خدادی رحمت ہو کے راہ دکھاوے آئے
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت رحمت گل جہانناں
 ہو گئے دند شہید مبارک خون لبیاں تھیں جاری
 نال مبارک جاوڑا پتی پونہن خون فوارے
 بھی انیسویں نہاں تھی خاطر کرے سی خدائی
 جہان جہنم پر اپنے تائیں دتیاں ایہ ایذا میں
 حالانکہ اوہ بتی پیارا حق وی طرف بولاندا
 بھی حضرت سرور دو عالم سید کل نبیا تھے
 جے ہک قطرہ خون اسدا ڈھا جائے اہل زمین دے
 پڑے جاوے قبر الہواں تل میں دھسائے
 جو روایت وچہ عروج راوی ذکر لیا دے
 سوہنے دند مبارک جس م لڑیوں باہر آئے
 جبرائیل کہیا وچہ خدمت یا مقبول حضور کی

ایہ اودہ غیرت ظاہر محمدی خالق دی سرکاروں
 جے پھر غیرت لائے ایہوں بدلا پاوے
 راضی اسیں رضائیری تے جیویں نساؤن بھانا
 فزہ نہ خلی کیتی ہاں پر پاک سول سہارے
 بخش اسدا دیاں ویریاں تائیں نور ہدایت والا
 بخش ہدایت فضل کرم تھیں پاننا تھے تائیں
 دیوں سجھاں آپ ناناں سافوں نیچہ تیرا
 یا بتی اللہ ظلم کھاراں حدود شکہ سد ہائے
 قہرا ہوں دشمن سادے سہ ہلاک ہو جائے
 بری دعا فرماون کارن میں نہیں حکویم رہا
 ہادی کر کے بھیجا میںوں خالق تیل نہاراں
 دوست بھادوں دشمن سوئے رحمت برون بلاوا
 قہر عذابوں نہیں کیسوں دکھ پوچا وں آکر
 رحمت عالم رحمت عالم کارن جن انساناں
 جے نہ شفقت دلوں ساری ایسی قوم پیاری
 اے عائلیں بین انما نون جہاں پھر مارے
 ایسے ظلم کھاوے واسے پاسن کوں رہا پی
 کوس نجات قیامت اندر کسی اتھال تائیں
 پھر جو ظلم کھاوے اس تے کیا حال اتھال دا
 پونہن خون مبارک پائے موبوں فرما تھے
 اوہ وقت عذاب الہی آئے اوپر زمین دے
 اسماناں تھیں زلزل ہودن قہر عذاب فوارے
 کیا کیا شفقت پاک بنی داد کرنا یا جائے
 نال محبت سرور عالم ہتھال پر نکاسے
 نہر روایہ خشو میںوں دند مبارک نوری

نال پیار تبرک کر گئے اپنے پاس ٹسکا وال
 کیا اس ویلے امت عاجز آگئی یا دنیائی لوں
 سن اسے روح القدس پیارے جبرائیل خلیلا
 جیکر کیس قیامت دے دن رب مینوں فرمائے
 اس ویلے میں حاضر کر ساں دندا یوسر کا سے
 جیکر میری امت یارب حکم زدوڑے تیرے
 کیتا اسان معاف اہناں لوں یارب خالق سائیں
 داہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک حبیب ربانے
 جاگے بھاگ غریب امت دے کمال مشفق تیا
 دم دم بہتری منگن والا کارن کل لوکا یاں
 جے سوویر کا کر کوئی بھل معاف کراوے
 بگواری کوئی کلمہ اس دا پڑھے محبت پاروں

ملے امان خدا دے غصبول رحمت برکت پاواں
 نال محبت حکم سنایا جب اسرائیل و جی لوں
 رکھاں اپنی امت کارن میں دندوسیل
 امت تیری حکم تساڈے بہن تروڑ گوانے
 کہساں اپنی امت کارن مولادے دریا سے
 تیریاں بندیاں بغیر ناں دندوڑے میرے
 تیس معاف کرو سرکار دل امت میری سائیں
 کدی نہ بھلن شفقت پاروں او گنہار بنائے
 او گنہار غریباں کارن ابر کرم داسا یہ
 سوہنے دندو شہید کر کے پھر چاہے بھلیا یاں
 لے گل نال لگائے اس لوں پھر صاحب بنادے
 کل گناہ بخشائے اس د خالق دی سرکاروں

مناجات مؤلف

میں بھی بہت گناہوں بھریا عاجز او گن ہارا
 یا بچہ تساڈے پور وسیلہ نظر نہ کوئی آدمے
 جس دربار نفسی نفسی نبی پکارن سارے
 کون سفارش کرنے لایق پیش حضور تعالیٰ
 کل امت دا ہوسی اس دن آپ خیال تسانوں
 ہوسی وچہ دربار ربانے قرب کمال تسانوں
 میں بھی نام خدا دے حضرت کراں سوال تسانوں
 بخشیا دوہاں جہانناں اندر رب اقبال تسانوں
 ملیا سب چیزاں تہیں ودھ کے حسن جمال تسانوں
 دین دنی وچہ کیتا رب نے صاحب مال تسانوں
 وقت شفاعت رب فرما سی کر خوش حال تسانوں

آپ گناہ بخشا دیں میرے لے تیرے سدا را
 اس لوں اکہاں مولا کو لوں جو مینوں بخشائے
 کسٹوں طاقت اس دریا سے بکدرہ دم مارے
 روز قیامت یا بچہ تساڈے کون شفاعت والا
 طسی اذن شفاعت والا رحمت نال تسانوں
 نال محبت راضی کر سی رب جلال تسانوں
 کر کر عجز سناواں اپنا حال ملال تسانوں
 کردتا ہر خوبی اند مال مال تسانوں
 بدون سوچ چند تھارے ویکہ بنال تسانوں
 ہر حاجت وچہ کرن وسیلہ سب کنگان تسانوں
 کیتے اسان معاف امت د بد اعمال تسانوں

جنت بھیجو امت اپنی جوں سنبھال تسالوں
 کچھ نہیں ہوئی چیز کسے دی تم اس دن بھال تسالوں
 ایسے شان عنایت کتنے رب متعال تسالوں
 سن سن شفقت رحم تسالوں آ لگا لڑائی سے
 انویں نہیں رہے اوگنہارا پاس تسالوں آ یا
 چونکہ اوگنہاراں کارن بختیا آپ سہارا
 میں بھی اوگنہاراں کار طالب بخش کرم دا
 صدقہ اپنے سن مبارک پاک جمال نورانی
 صدقہ مکھ مہتاب اپنے د اصدقہ خوش خاراں
 صدقہ خوش پیشانی والا جلوہ جودوں دکھاوے
 صدقہ سوہنیاں دندان دالالی شہادت جینوں
 صدقہ آب حیات لبالب دال شیریں سخن جہاندا
 صدقہ سوہنیاں چشمیں والا قبول نظر اٹھاوے
 پارس نالوں کتنے حصے دودھ تاثیر جہان دی
 صدقہ سوہنیاں زلفاں والا صدقہ تہاں سیاہی
 صدقہ گل کمالاں اپنیاں صدقہ گل صفاتاں
 صدقہ اس تعریف اپنی دا محبوب بخشی تلمینوں
 کچھ نہیں طاقت میر تیا میں جے میں شرح سناواں
 جے ہک نظر عنایت والی عاجز آپتے ہوئی
 ختم نہ ہوئے صفت تسالوں یا محبوب عقانی

دوزخ بخشیں سبہ اوگنہارے دیاں نکال تسالوں
 آپے جنت بھیج بھیج سن اسیں حلال تسالوں
 ہک گناہیں ی باغہ پھرنی نہیں محال تسالوں
 پردہ گھٹ شفاعت والا عیب چھپاویں میرے
 الطارح لی دچہ حدیثاں آپ تسالوں فرمایا
 انویں اپنے بخش کرم دا شرم تسالوں سلا
 بھالو نظر عنایت والی صدقہ پاک قدم دا
 جدیاں تسالوں دالھی اندر رمزاں راز حقانی
 چودہویں داہن مات جہان عتیں کھیں ڈٹھایاں
 شمس فلک داناٹ بھلے ادب کنوں شرماوے
 جبرائیل کرید اترے ملے تبرک سینوں
 کوثر بخش دودھ لذت لے مرصاں گل گواندا
 پاک لگا ہوں خاک نمائی کر اسیرو دکھاوے
 کافی ہیریاں جہاں کارن کو نظر تہاں دی
 دچہ وائل تہاں دیاں قسماں کیتیاں پاک الہی
 صدقہ اپنی ہر خوبی دا بخش کرم دیاں جہانماں
 دوہیں جہانیں شک اپنے نہیں دور نہ کرنا منوں
 شد خیر مٹھاں دور گاہوں جے منظوری پاواں
 دوہاں جہانماں اندر منوں پھر پرواہ نہ کوئی
 کیا ہک نعت عجاب لکھی شیخ حسن ملتانی

غزل معنیہ

نکتہ دالیں وصف زلف جہنم لے تو
 سورہ چشم دودھ حلقہ کیسوے تو
 قلاب تو سین است ریز گوشہ ہر دے تو

لے کہ شرح دالھی اندر جمال روے تو
 سینہ دندان تو از نس نشانی میدہند
 لے دد جہت سر نہ ناک از گل نازغ البصر

انسخہ فیہ شفاء شہد گفتار تو بہت

ما یسبحی العظام امد لب و جوسے تو

تبدل دل شکر جان یا رسول اللہ تو سے

سجدہ مسکین حسن ہر لحظہ باد اسوسے تو

حسن شمال پاک نبی دا ہے میں ذکر سنائیں
دفعی تے دل دوہاں دچہ جو جو نکتے مہے
ڈر کے خوف طوالت دے تھیں تہوڑا ذکر سنایا
دودھ دری کئی کتاب اکھاں اینویں زور دہگانے
پورا سیر نہ کرنا ملیا مبینوں ایس جمن دا
دل آما جو ہر بوٹے دا پورا لطف اٹھاندا
ہر آیت تے طرح طرح دے ذکر بیان کریندا
لکھدا وہ تاکیداں مینوں باہر حد کمالوں
جے افسوس جے پہلوں مینوں ایہ گل کدی دیندا
کر بیٹھا مین دچہ دیا چے ہتھیاں طول طویاں
ایہ پرہت کوئیے مینوں یا رخصت پونچانی
تہوڑے رقیے مین باقی ہوت رہندی ساری
تنگ ہو یا میدان قلم دادا نہ چلے کوئی
پوری ہوئی نہ خواہ دل دی آہے جویں ارادے
والے دفعے تے دلیل ہود و نویں آیتاں بفرمایاں
ظاہر طور انہاندے معنے دن تے رات بتاؤں
پاک نبی نویں جدول کھاراں جو ٹھٹھ طعن لگائے
بھیجی ایہ خوشخبر خدا تے طرف حبیب پیارے
دن تے رات گواہ بنا کر خبراں رب پونچایاں
جو تکر دن تے رات دوہاں دچہ تہجارت نہ کوئی
بھی فرمایا راتوں تچھے خیر نکر دن آجاوے
کی ہویا جے اک روزاں رات غماں دی آئی

ستم نہ ہووے دفتر ایہ روز قیامت تائیں
کے تفصیل مفصل سارے میں نہیں جے سائے
پھر بھی تیز طبع دا گھوڑا قابو دچہ نہ آئیے
اچے تیری منزل باقی جانا جس تکالے
رہ جاسی ارمان تامی دچے میرے من دا
برگ برگ تے جلی پا کے نغمے بول سناتا
لے پر جو فرمایش والا نہیں جازت دیندا
لمی کرل کتاب نہ میری جواں ستایاں نالوں
تھوڑا قدر دیا چہ لکھ کے سورت شروع کریندا
دل آما تفسیر بھی اینویں لکھاں کر تفصیلاں
تن موصفہ کتاب قریبا لکھ چکا جد بھائی
جس دے چوں لکھی مین تک ہو سطر پیاری
دن تھوڑا تے منزل بہتی سار کوئیے ساری
رج کے یار نہ دھین دے جلوسے نورنجی دے
بہت مراداں دچہ انہاندے ہتھیاں مزاں یاں
جو تکر دچہ تفسیر کتاباں اہل علم فرماؤں
چپ کر حضرت غم دے اندر کتنے روز تلکھائے
کچھ افسوس نہ کر مجھو دا دور یوسن غم سارے
قسم انہاندی آسیں تہا تہیں پاواں نہیں چلاں
ایسے طور قرابت تیری نال اسادے ہوئی
اینویں غم تہیں بعد تسالوں خوشیاں بکہاؤے
دیکھو سوچ خوشیاں والا کرن لگا روشنائی

دور ہو سی ایہ رات غماندی جان فضل کمالوں
دفع کراں سب دشمن تیرے قسمت بُری جہانندی
طرح طرح دیاں اس سورت وچ پھینچیاں لیلیاں
قماں نال حبیب اپنے نوں پاک خدا فرمایا

حک سارے نوں روشن کراں تیرے نور عیاں
کنسے ہاڑے غم دے ستھوں پوسی رات اُہانندی
بھی وعدہ نماں والے تے خوشخبراں گہلیاں
اے محبوبا دن دن تیرا رُشکِ سن سوایا

وَلَا خَيْرَ لَهُ خَيْرُكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

اور البتہ آخرت تیرے لئے (اس) دُنیا سے بہتر ہے

اس آیت وچ پاک نبی نوں خبر دتی رب عالی
اول نالوں آخرتینوں بہتر رب وکھاوے
دُنیا آخر دُنویں چیزاں رب اس وچ فرمایاں
ہک خوشخبری دُنیا اندر جتنی عمر لنگھاسیں
دوچار روز قیامت کارن رب خوشخبر نساوے
دُنیا وچ بھی ملے ترقی دم دم شان اُچیرے
کی ہو یا جے اول درجے کساں یتیمی پانی
پہلی حالت دانگ غریباں کیتا کساں گذارا
طاہر ہو سی او پر نساوے ایسی رحمت میری
کل ملکاں وچ دتھاں پس تیری شوکت نوں
اک اکلا بھیجیوں پہلے یا محبوب یگا تے
بن تنخواہوں ایں تساووں بخشاں فوج سالے
جھپڑے لوک تساوے کوں نشن پر پریرے
پہلی حالت اندر جھپڑے تن نہیں تساووں
دشمن جھپڑے نال تساوے ویر نساووں کھاووں
انہیں نصیب ہدایت از لوں مول جہان مدد تائیں
کی ہو یا اج دین تیرے داکافر قدر نہ جانن
بیشک پہلوں بہ چیزاں دا چوٹا نیچ دیوے

سربک حالت پچھلی تیری بہتر آون والی
جو دن آوے تیرے کارن بہت مبارک آوے
دو خوشخبراں پاک نبی نوں اس آیت وچ آیاں
دن دن ملے ترقی تینوں بہتر درجے پاسیں
دُنیا تھیں مدھا آخر بہتر انت نہ پایا جاوے
آخر وچ بھی کل خلقت تھیں عالی درجے تیرے
آخر درجہ شاہی والا عزت دون سواں
پچھلی حالت شاہاں نالوں ہوگ بلند ستارا
شاہز میں دیکھاں لہج ہو کے خدمت کر سن تیری
نام تیرے دے عزت ہو سی ودھ تمام جہاں نوں
کئی ہزاراں ساٹھی تیرے ہوسن کسے زمانے
تیری خاطر لڑے کھیرے جاناں دیون والے
کسے دھاڑے اکثر ادا خادم ہوسن تیرے
اپے پچھلی حالت اندر تاج کراں تنہا توں
آپے بکھرن ہو شرمندے قدماں اندر آون
کراں ہلاک تساوے ستھوں پاؤں انت نزلیں
حبس پچھلی حالت دیکھن آپے قدر پھیانن
جہوں درخت بلندی پڑے تدوں نظارہ دیکھوے

جاں پھر اپنے ڈال کھلا رشتا خان بھل نہ کالے
 خبر نہ ل حاجت سائے والی سایہ اسدا پاؤں
 ابھر جذبت پہلی حالت نظر نہ اس وی آوے
 ابھو حالت دین بنی دی سن توں یار سبانا
 رب فرمایا آخر اس نوں ایسی طاقت دیساں
 بس نال تسائے اول غریب منالے
 کل ملکاں وجہ ظاہر ہوئی شوکت شان اسلامی
 دین تیرے وجہ دخل ہو سن کئی فوجاں فوجاں
 روٹ کلمہ نام تیرے دارہی سدا سدا میں
 نا کوئی دوجے کلمے والا آئے بنی غفار ہی
 ہو راشارہ اسلئے تھیں حال ہو ویمانی
 اولیٰ کمزوں مراد جو پہر سلی حالت مکے والی
 مکے اندر سرور عالم کیستاتنگ گذارا
 حقوڑیاں لوکاں باہجہ بنی دادوست رہیا کوئی
 کئے وجہ تکلیفاں دیوں کافر لوک میں نے
 مکے اندر جردن آوے نہیں مصیبت آوے
 کئے دے وجہ کافر لوکاں کیتی قتل تیاری
 مکے اندر سرور عالم نرمی بہت روکھائی
 جاں پھر وجہ مدینہ حضرت قدم مبارک پائیا
 حد تک علم پر دھن نہ تیرا چہوڑ نہیں تنہا توں
 جس کے نوں چہوڑ کے دن پٹا اٹھا سوڈیرا
 جو تکلیفاں دیوں والے بد قسمت منہ کالے
 ابھو مکہ جس دے اندر تساں ایذا میں پائیاں
 طائف ہو ر علاقہ اس واقعہ عرب تسمی
 ہو ر تیریاں ملکاں اندر تیریاں دیو ماں ہاماں

آپے کچھ کچھ حاضر ہوون ہر یک حاجت والے
 جنوں حاجت ہوئے الی میوہ پن پن کھاؤں
 چھوٹا بیج اجاناں تائیں کیا کچھ لطف دکھائے
 بے قدراں وجہ اول اول سی کمزور منانا
 سید دیناں یمن بن تیرے نوں غالب اسکیں دیاں
 کسے دہارے فوجاں تیریاں پونچن دور کاسے
 بڑے بڑے شاہ زور گرامی دعویٰ کرن غلامی
 ہر طرفوں رحمت ساڈی آن مریسی موحاں
 مورہ کلمہ جاری ہوئی آخر تیک کدا میں
 کچھ کلمہ نام تیرے دارہے ہمیشہ جاری
 مکے آئے مدینے والی حالت رب جتائی
 آخر حال مدینے والا بیت مبارک عالی
 بعد نبوت وطن پیارا دشمن ہو گیا سارا
 جدوں مدینے وئے آئے کہ بہت آسائش ہوئی
 دور ہویاں تکلیفاں بہت آئے جدوں مدینے
 وجہ مدینے روز نوں ہر خوشیاں ب دکھائے
 ہجرت کرو مدینے جاؤ حکم دار باری
 جنگ نہ کیتا نال کسے داموجیب حکم خدائی
 کرد جہاد میں نال کفاراں حکم خدایا
 بنو مار و لٹ لیا و سب حلال تسا توں
 او سے شہر کے وجہ بکدن سکھ چل سی تیرا
 جے اسلام قبول نہ کرن ہو سن تیخ حوالے
 ایسے اندر خادم بکدن ہو سن کل لوکایاں
 سب شہراں وجہ نکا تیرا وج جاسی اسلامی
 کرساں ایسے تسائے قبضے خیبر روم شاماں

جنتوں جادون شکر تیرے کج مبارک پاؤں
کے اندر جہاں غریباں دکھ تھینے جا لے
کرن حکمت ملکوں اندر تیرے یار پیارے
فقہ کوتاہ کے اندر جو سہ حال وہاں ہے
جیوں جیوں ہوگ انیر تساوی یا محبوب یگانے
جیوں جیوں وقت گذشتہ ہو سن جاہن بزم پیرے
ایہو اشارہ خیر لک وچہ مور ہزار اشارے
دوست نول خوشخبراں گھلیاں اپنے کرم کالوں
وچہ تفسیر عزیز جی حضرت شاہ صاحب فرمایا
یا محبوب تیری حالت دن دن اسیں دلاواں
نور الہی تیرے آپر ایسا غلبہ پاوے
نور نور ہووے سب تیرا پاک وجود پیارا
باجہوں نور وجود تیرے وچہ چیز نہ رہی کافی
جتنا جانن نور تیرے دا ہوئی وچہ جہانناں
جو جو فضل اٹھائے خلقت تیرے نور ظہوروں
نور تیرے تہین باطن والے ہو سن دورا نہیں
نور تیرے تہیں حاصل ہو سن جو سبھے بھلیاں
نور تیرے تہیں حاصل ہو سن برکت مین تمامی
نور ہدایت نور سعادت جو کوئی چاہے پانا
نور تساد اونیہ اندر جنتوں چانن لاوے
نور تیرے تہیں ہر قسم اندی دور ہووے گمراہی
دوہیں جہانیں عزت عظمت ملے تسایے نوروں
نور تیرے تہیں حاصل ہووے رستہ جنت والا

قیصر کسرے والیاں کجیاں مٹھ تساطے ہون
وچہ مینے ہو سن اک دن تاجاں تختاں ولے
لکھن تیرے وریاں کو لون ملے لکھن سارے
ہر ہر حالوں وچہ مینے ہو سن فضل سوارے
تووں تووں حق تساطے اندر ہو کن نیک زانے
تووں تووں بہتر شان مرا تب ظاہر ہو سن تیرے
وچہ حساب شمار نہ آون فصل خدادے بھاکے
ہر یک حالت پھلی تیری بہتر ہو سلی مالوں
اس آیت وچہ پاک نبی ہوں رب ایہ حکم سنایا
دیاں ترقی ہر قسم اندی رونی برکت پاواں
دور ہووے بشریت تیری نور مقام بناوے
نور مجسم نور مجسم ظاہر باطن رسارا
نور ظہور تیرے دیاں دھماں پوسن ہر ہر جانی
اتنا جانن جن روح دانا ہیں وچہ آسمانناں
دنیا نول اوہ فیض نہ حاصل جن سوچ نوروں
نور تیرے تہیں حاصل ہو کن قرب تمامی تیرے
دین دنی دیاں گل مراداں نور تیرے وچہ آیاں
سب نورال پر غالب کیتا تیرا نور گرامی
ہر ہر طالب نور تیرے تہیں پاوے نور ربانا
ہر عاجز گمراہاں تائیں حق داراہ دکھاوے
نور تیرے تہیں حاصل ہو دن گل انعام الہی
نعمت ہر دولت استغنی بخشاں اسیں حضوروں
مخشر اندر جانن کرسی تیرا نور احبابا

اول نالوں آخر تیرے بہتر اسال بنائی
دن دن نور ظہور تیرے دی تیز ہووے روشنائی

وَلَا خَيْرَ خَيْرَكَ مِنَ الْأُولَىٰ

اور البتہ آخرت تیرے لئے (اس) دنیا سے بہتر ہے

ہو راشارہ اس آیت وچہ خبر خدا فرمائی
 اُولیٰ کنوں مراد حیاتی پاک رسول گرامی
 جتنا عرصہ دنیا اندر پاک حبیب لنگہایا
 رب فرمایا دنیا اندر جو توں عزت پائیں
 کر کے خاص قیامت دے دن خلقت جدول اٹھو
 کل نبیاں تھیں وہو کے تینوں ملن رہ دیا یاں
 کراں رجوع تساوی طرے جتنی خلقت ساری
 دچہ دربار تساڈا اس دن اتنا قرب و دباواں
 ساریاں امتاں دین جنم شان تساڈا عالی
 جس دن حمد میری دا جھنڈا ستھ تساڈے ہوسی
 جس دن تیرے جھنڈے با بچوں یہ ملے د کوئی
 جس دن کوڑھوں تسانوں کرساں ایں گلے
 آپ سہیں خدا جو حیدن کوڑھ تالیہ داراں
 جس دن دوشخ سر د ہو جاسی د تساڈے پاروں
 جس دن فضلوں ملی تسانوں ن رن دی اوارمی
 لیکر فوجاں حب جنت دل جلیوں شوکت شانوں
 جس دن کجی جنت والی ہتھ تساڈے ہوئی
 جہودن بہشتیں داخل کر سو امت اپنی تائیں
 کرساں ایں سپرد تساڈے جنت باغ بہاراں
 جیوں جیوں کے مناسبت سن محل مکان پیارے
 جس دن پور تہامی و مے پوئے ہوسن میرے
 دیکھ تساڈی عزت عظمت درد مارن آئیں

دنیا نالوں آخرت تیری بہتر اسماں بنائی
 آخر بعد وفات زمانہ ابد آباد مسدائی
 اول نالوں ملی ترقی جو دن تجھے ہم ناسا
 اس دے نالوں اگے جا کے بہتر لطف اٹھائیں
 عزت عظمت شان تساڈا اسدن ظاہر ہوئے
 جس دن بہتر درجہ نیرا دین کل لوکایاں
 بخشش فیض لہی چہ ہوں تسان تہیں چاری
 تیرے ہتھوں بخشش اپنی لوکاں دچہ درتاواں
 ہوسن سب شفاعت کارن تیرے پیش سوا لی
 ہر مومن ہر مسل اسدے سائے جلیٹ کھوسی
 اس دن قدر پکھانن کافر جہاں یہ حالت ہوئی
 اس دن جانن قدر تساڈا بیفرمان ہو کالے
 اس دن عزت شان تساڈی آدھ نظر کٹاراں
 جنت حوراں عاشق ہو ہو سدن شوق پیدوں
 لگتساڈے گھوڑیاں اوپر ہو سی امت ساری
 ملک نذرانی سچے کھنے گا دن حمد زبانون
 بیشک اس دن نال تساڈے ریس کر سی کوئی
 اپنی ہتھیں دیوہینوں جنت والیاں جائیں
 اینہیں ہتھیاں آپ دلا سو درجے تابعداراں
 حسب مراتب تیرے ہتھوں پائسن مومن سارے
 اس دن کافر معلوم کرسن شان مراتب تیرے
 دنیا اندر قدر تساڈا جہناں پچپاتا ناہیں

ایہ دنیا ہے چار دہاڑے جاسی لنگہ شتابی
 اس دنیا نہیں اگلی دنیا بہترینوں ہونی
 دارقما یہ فانی دنیا انت فنا نہ ہو جاوے
 اس دنیا وچ آپرے تھوے جو کلیفایاں
 جو بے ادب منافق ایتھے لٹنے کرن تسانوں
 دنیا اندر کفر کبر جو کچھ کسے کھایا
 توفیق لے فرمان نامے جو نکر بھجن دانے
 وچ شاہی تفسیر ذکر بیان لیا
 اس وعدہ چال نبی لے شامل امت ساری
 دنیا نالوں عقیقی ہو سی بہتر حق تنہاں دے
 دنیا اندر بھاویں جو نکر عاجز قطری آدن
 دنیا اندر چار دہاڑے کافر کرن بہاراں
 رب فرماوے کافر تائیں کھاو موج اڈاؤ
 مومن بندے صبروں شکر دں جو تکلیف انہاں
 جتنا قدر خلوص زیادہ مولا طر ت انہاں دا
 جیوں جیوں نیک اعمال زیادہ مال خلاص کل سن
 سڑ سڑ مرن وچ انہاں توں کافر فوج حشر دے
 بہت آرام قیامت اندر مومن نیو کاراں
 ایسے خاطر وچ حدتیاں پاک نبی فرماوے
 کیا اس ویلے قدرت سیتی رب اسرار کھانا
 مال پیار بولا کراسنوں آہن ملک ربانے
 گل ہن اس دی طرف پیارے چڈایہ دنیا فانی
 ایہ گل سن کر جلدی مومن نظر ہشتیں پاوے
 چاروں طرف دس گلزاراں نعمت موج بہاراں
 ویکھ تھارہ روح مومن دا ایسا مارل بھتوے

کچھ دلگیر نہ ہو واس کھیں یا مقبول حبیبی
 دائم خوشیاں جس دے اندر حد حساب نہ کوئی
 اوہ ہے وار بقا محبوبا کدی زوال نہ پائے
 او تھے جا کے یاد نہ رہن جدا وہ خوشیاں پایاں
 معلم کرسن محشر اندر کپڑا جلدوں انہاں نوں
 بھلجی اسی سب اکڑا دتھے جس دن حشر تپایا
 تینوں تیری امت کارن دائم فضل ربانے
 خیر لک جو پاک بنی نوں وعدہ رب فرمایا
 اگر اقرار رسالت جہناں پکڑی تابع ساری
 روز قیامت ظاہر ہوسن شان محمدیاں دے
 اگے جا کے فضل لہوں بہت آسائش پاؤن
 عجبے وچ ہمیشہ خوشیاں کارن تابع ساراں
 تھوڑے دن ایہ موج تساوی آخر کپڑے جاو
 ہر تکلیفوں دہ خوشیاں روز قیامت پاؤن
 اتنا قدر آرام زیادہ رب وعدہ فرماؤ
 تئوں تئوں ہو زیادہ اسدن عزت عظمت پاسن
 مومن ساتھ نبی سرور دے پھرن بہاراں کرے
 دنیا نالوں عقیقی بہتر صدقہ شاہ ابراہاں
 مومن لوں جلد دنیا اندر وقت شروع دا آوے
 جنت حوراں سب کچھ اسنوں حاضر کیستا جاندا
 ایہ گھر تیرا عجبے والا جتھ ہمیشہ کھانے
 کرے اڈیکاں تیری خاطر جنت دی مہمانی
 دیکھ حوالا جنت والا بہت خوشی وچ آوے
 سوہنے محل پیاریاں حوراں صاحب ہار سنگاراں
 جتنے اندر رہنا اسنوں قیدوں ددھ دیسے

جس غلے وچہ عمر تمامی موحاں نال لنگھائی
 جتنے لالچ دنیا والے تے لذتاں نفسانی
 خوشیاں نال بدن کے دوچوں جلدی باہر آوے
 کیا ایہ عقبے مومن کارن دولت عجب پیاری
 لنگھ آرام تے موحاں سوں یاں جس منظری آون
 نہایت ن جان کنڈن دا ویلا ایسا سخت سنیدا
 ایہ مومن نوں اس دے پتہ نہ لگے کوئی
 کافر اتے منافق اپر جدا یہ حالت آوے
 ڈاڈھے دہشت ناک فرشتے کو جھیاں تگلا نالے
 او دھردل صورت دوح والی حاضر کیتی جاوے
 کہن فرشتے کافر تائیں دائم ایہ گھرنیہ
 بہتی مدت دنیا اندر کیتیاں تہہ بہاراں
 ایہ گل سن کے روح کافر دا ایسا کھل آوے
 ڈوڑ نکلے کوٹھیاں اندر دل غوطے کھاندا
 دیکھ حوالا اگلا اس نوں ایسا بڑا وسیوے
 جیل جادون سہ خنجر تبر آکڑنے وڈیاں
 لے جادون ہتھ پیرا جیہ چیز نہ بھاوے کائی
 ایہ پرکون بچاوے اس دم باجوں نقل تعالیٰ
 ایسا مکمل روح کافر دا بدنوں باہر آوے
 پڑھاں نمود باشر اس موتوں بخشے رب پناہیں
 موتوں پچھے شروع ہو جاوے حالت آخر والی
 مومن کافر دنیا اتوں مر جاوے جد کوئی
 مومن جیہڑا بخشیا ہووے رحمت نقل غفاروں
 ہو بہر آرام قبر وچہ اس نوں رب دکھاوے
 سوہنی خوشبو جنت طرفوں آون مست ہوا میں

الیل بھی بن رہنا اس چہ شکل ہو گیا بھائی
 کس نظامے جنت و بہنیں سہ کردا قربانی
 مومن نہیں جیوں ال نکالیاں کچھ تکلیف پائے
 جس دیکھ نظامے اتوں صدقے دنیا ساری
 جان کنڈن دیاں تہہ تکلیفان مومن نوں بھجاوون
 وہ سے زخم جوں تلواروں دکھا جیہا تھنڈا
 ہتھوں لذت حاصل ہووے ایسی نعمت ہوئی
 رب پناہ دیوے اس دے جدا سوں لے جاوے
 ہتھ دچہ گزراں لیکر اسوں ہون آن والے
 آتش قبر عذاب رہا نا کر کال مار ڈراوے
 چل پلیدا اس دے اندر کل قدیمی ڈیرا
 آگیاں ہن تیرے کارن نہر خدا دیاں ماں
 جانبہ لکھے جس دے اندر اپنا آپ لوکا دے
 جاوے کنڈ تمام بدن وچہ ڈاڈھیاں اڑیاں لڑا
 بے دس لگے جتنے وچوں کدی نہ خارج کیتے
 یک دکھالی قبرال والی عیشاں گل بھالیاں
 لکے چھپتے پاس مروڑے ہووے کوں رہائی
 ملک الموت اگے کوئی ترلا پیش جادون والا
 گلی پیم وچوں جیوں شتی سیخ نکالی جاوے
 ایسی حالت وقت نزع دے سب دکھاوے ناہیں
 جوں حدیث مبارک اندر کیا سرور عالی
 پس تحقیق او سے دن اسدی شرع قیامت نی
 قبر فراخ کرے ب اس دی باہر حد شماروں
 طرف بہشتاں اسے کارن رتہ کہو کیا جاوے
 گود مانی ہنیں ودھ کے کو کہا ہے قیامت تائیں

کافروں جو وقت نزع سے دوزخ میں دھکے کھاتے
 پہنچے بھاپ جہنم والی سرپیراں تک سارے
 سر پر تک عذاباں والے گزراں مارا ڈاون
 رنگارنگ عذاب قبر وار دوزخیں سر پا دے
 روزِ حشر بھی ادھو حالت ہر اک آپر آدے
 مومن لوں آرام آسائش برکت نورا یانوں
 ایسے خاطر پاک نبیوں حُکم خلاف فرمایا
 ایسا اشارہ امت کارن خاطر نبی پیارے
 جو کوئی حکم رسول اللہ پر پورا عمل کما سی
 کچھ تکلیف نہ محشر والی ہرگز اس لوں ہو سی
 بیشک نمک حلال جو ہون خادم بادشاہے
 محتول کتے ضرورت کارن کم پوسے سرداراں
 جو سردار بنداون کھادون جو جو سیراڈاون
 بیش عدالت نوکر چاکر پاؤں خوش منظوری
 جیکر کدی غلام کسے پر وقت مصیبت آئے
 ہر چند اپنے نفراں کارن کوشش بہت کرنیلا
 ایسے طور رسول اللہوں امت دی سرداری
 سچے دل غنیں پاک نبی دی جہاں غلامی جانی
 بھادوں چوکر مشکل بھارا ہو سی روزِ حشر دا
 کیا اوہ سخت دھاڑا ہو سی روزِ قیامت والا
 برس پنجاب ہزار برابر روزِ حشر دا ہو سی
 اوہ سورج جو چوٹھے انبر ہے اج رب کا یا
 پنجو برساں راہ بتاؤں ہر آسمان و چاہے
 بھی فرماؤں رستے اندر پانی کتنی جائیں
 اوہ سپہ پانی جہاں آگاہاں سورج جہلک دکھاوے

ادھو دوزخ آگے جا کے اسنوں حاضر کھنوسے
 ادھو لوں گہٹ قبر دی سوئے سخت شکنجہ چاڑھے
 لکڑی لپٹا لپٹا لوں دوزخ کیرے کٹ کٹ کھان
 حد تک حشر نہ قائم ہوئے ایو حال ہاڑے
 جوں نمونہ وقت نزع سے خالق پاک دکھاوے
 کافر عاجز گل گل مرگن قہر خدا رحمانوں
 اگلا عالم تیرے کارن بہتر اسان بنایا
 تالبداراں لوں وچہ محشر ملن مرانتے
 حضرت جہیا ساتھ اساتے رل کے جنت جاسی
 میر منزل وچہ ساتھ اساتے قداماں کول کھلوسی
 ہر مجلس وچہ خدمت کولوں دور نہ کیلتے جانے
 ات دل نال لیجاؤں اپنے نوکر خدمتگاراں
 تالبدار غلاماں تائیں موحاں نال کراؤں
 وچہ دربار غلامان کارن دائم قرب حضور ی
 اوکھے ویلے خام اپنے نام سردار ہبلاوے
 ہونے چاہے نہ پر پیارے اوکھے ہون دنیا
 وقت مصیبت کوں ہبلاوے اپنی امت پیاری
 روزِ قیامت ساتھ نبی دے عزت پان سوانی
 بیت آرام محمدیالی لوں سدقہ خیر بشر دا
 وچہ نفسیاں جوں مفسر کرن بیان حوالا
 نیزہ قدر برابر سرتے سورج آن کھلوسی
 چار ہزار درے واپنڈا دوزخ میں تھیں آبا
 آنا موٹا ہر ہر انبر کھن کتاباں واسے
 وچہ اسماناں بحر سمندر سربے خالق سامیں
 ادھو چکارا پانی والا دنیا آپر آدے

ہو را حسان خلایق کارن کیست خالق باری
چوتھے انبرتے رب عالم سورج جدول کا بیا
منہ سورج دا آتے پاسے کنڈ بٹھا ہاں ہوئی
روز نویں سرٹھنڈا کر کے سورج رب چڑھاندا
اتنی دوری اتنے پرے رب اس دپر ڈالے
رب پناہ دیوے پھر حیدم سر پر آن کھلوسی
جتنی گرمی روز حشر تک ہو سی جمع تسمی
کر کے منہ خلایق دے دل سورج سر پر آئے
جیونکر مانڈی چلے اپر کھائے جوش اُبالے
دھپہ تر فٹا حشر دے اینویں تر فٹن کوک تمانے
سب خلقت نوں دہشت پاروں چیز نہ بھاوے کوئی

میں قربان خلائق جس نوں ایڈی خلق پیاری
فضل کرم تھیں دنیا طوفان کر کے کنڈ رکھیا بیا
پھر بھی ایسی گرمی اس دی جھل سکے کوئی
مکان کوں گرمی اس دی ہردن دور مٹاندا
پھر بھی گرمی بہن نہ دیوے جد تر کار نکالے
تانبے وانگ زمین تسمی تپ کے آتش ہو سی
اوہ سہ اس دن سورج اندر پاسی رب گرمی
وانگ کر داہ میدان حشر دا سخت تپا یا چاوے
اسے طور سرائ وچ ادبن منہ خلایق والے
بھٹی اپر کڑا ہی اندر جیوں کز بجن والے
چھوڑ کھلوسن خویش قیلے خبر قرآن نوں ہوئی

بِیَوْمَ كَفَّرْنَا الْكَرْمَ مِنْ أَخِيهِ ۝ وَاقِفْ ۝ وَارْبِئْ ۝

اس دن بھاگے گا آدمی اپنے بھائی سے اور اپنے ماں باپ سے

وَصَاحِبِ ۝ وَبَنِيهِ ۝

اور اپنی جود سے اور اپنے بیوں سے نکاح

نس نس بھجن بکڑے نہیں دہشت مہیت مارے
ماپیاں تھیں اولاد ایں تن الفت ہے نہ کافی
بیٹے باپ نہ واقف بن دورا چھے ہوسن
ماواں نوں فرزند پیارے دشمن جاہن سارے
جتنے لوک تسمی ہوسن جاہن سب بیگانے
دوجیاں نالوں لے سہنوں اپنا آپ پیارا
دو جے بھانویں جیونکر ہودن میں نکج ریاں ابول
کوئی کسے دی واٹ نہ چکے اپنی خیر مناوے
دہشت خوفن نفسی نفسی بولن کھلے تسمی
امت یاد نہ رہے کسے نوں ایسی دہشت پاؤن

رب فرماوے بھلن مسن سب نوں خویش پیارے
بھایاں بھتیس بیزار ہو جاہن اپنے سکے بھائی
بیویاں کوں خاوند بن ہو بیزار کھلوسن
بھیناں تائیں یاد نہ رہن اپنے ویر پیارے
کوئی کسے داساک نہ رہی اندر اس میدانے
نہ کوئی یار کسے داہوسی مدد دیون صارا
ہر کوئی نفس اپنے دی خاطر منکے فضل جنابوں
اپنا آپ تمام لوکاں نوں فکر دلاں وچ دہاڑے
باجھ رنول محمد سرور جتنے نبی م گرامی
دیکھ جلال ابی اس دن سب حیرت وچ آدن

وچھ مصباح تفسیر مفسر ذکر بیان لیا ہے
پاک گناہوں پاک غذاؤں سب رسول پیارے
حزب خلافت حضرت آدم پہ سلا بی رہا نا
میں اولاد انبی وایار کراں سوال نہ تینوں
حضرت نوح کر لسی عرفاں یارب خالق سائیں
ایوں الہام پیغمبر خاص سیل پیارا
اسماعیل اسحاق جو میرے دو فرزند پیارے
بھی حضرت یعقوب پیدا پیغمبر کنفانی
ایسا عشق پیار یوسف دا آہا اس دنیا میں
روز قیامت او ہو یوسف ایسا دلوں بھلائے
ایہ سوال کر لسی اس دن پیش خداوند باری
ایوں حضرت عیسیٰ ہسی نامے اس دی مائی
علیٰ ہسی میں نہیں چاہندا مریم ماں پیاری
مریم ہسی میں نہیں چاہندی عیسیٰ آج چوڑا داں
ایوں ہر تمام پیغمبر بھی ہو دلی پیارے
غضب رہا تاسب کا ابراہیمی دشت پاسی
لسنوں طاقت بولن کارن بابجوں اذن اسی

جیوں پیغمبر عیسیٰ بولن حال سنا یا جاوے
پھر بھی خوف اکہوں اسدن تھر تھر کنہیں سالے
رہ کر کے سوال خداؤں ہو کر بیت منسا نا
اپنی جان چھوڑاواں میں تہیں کش خلاصی مینوں
میں نہیں چاہندا امت اپنی مینوں پچا میں
ڈر دا ڈر دا عرض گزارے یارب پاک غفار
میں نہیں رکھدا طلب نہا زدی دیہ مینوں چھکارے
بابہ پیارے یوسف حسنوں رنج ہوئی زندگانی
یاراں بیٹے حاضر پھر بھی یوسف بھٹے ناہیں
کھسی میں نہیں سفت چاہندا مینوں بچا ہے
یوسف دی کجہ لوڑ نہ مینوں آپ بچاں بکواری
دونوں عرفاں کرن خداؤں آپ اپنی حسابی
اپنی جان بچا دن کارن روئے کر کر زاری
کراں سوال نہ بیٹے کارن اپنی جان بچاواں
بابہ محمد نفسی نفسی ہراک کہلا پکارے
نفسی نفسی بابہ کسے عشق گل نہ کتنی حسابی
لَا يَتَكَلَّمُونَ جوں کر دھ قرآن گواہی

لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ۱۶

نہ بولیں گے مگر جس کو حکم دیا خدا نے اور بولا بھلا بات

کراں جنوں بدی طرفوں خاص اجازت ہوئی
کے سفارش او ہو اسدن جس تہیں بکراوے
مشرک کی ناکرے شفاعت ناکافر شیطاناں
روضیوں اٹھلے یاد کرین امت اپنی تائیں
اتھیں ہر چہ ہر مومن لوں درجہ بر خور داری
جیوں جنوں اذن مینوں دسی خالق پاک توڑنا

چپ ہے سب خلقت اس دن کر کلام نہ کوئی
لے کر اذن خدا دی طرفوں چنگا سخن الاوے
چنگا سخن مراد شفاعت کارن اسل ایماناں
ایہ رتبہ محبوب اپنے لوں بخشے خالق سائیں
اول قسم شفاعت کبریٰ حضرت دی سرداری
نبی دلی بہ کرن شفاعت موجب اپیاں شانیں

نیو کار شفاعت کر سن کارن او گنہاراں
 مومن یار سید جیکر پڑیا کسے قصوروں
 حافظ عالم کرن شفاعت ہو رہو نیک تہامی
 بعضے مومن ہک عاصی دا اذن شفاعت پاسن
 جیوں جیوں شان کینوں سدن رب عطا فرمے
 اینویں نیک عمل جو مومن دنیا وچ کماون
 حج، زکوٰۃ، نمازاں روزے، صدقہ تے خیرات
 کتنے عمل جو روز قیامت چہترین کرے آون
 دیون ساتھ نمازاں آکر بن صحت انسانی
 مال محبت روزے رہن جیڑے مومن پیارے
 اینویں جو کوئی راہ مولا دے صدقہ خیر کماوے
 اینویں جو قربانی دین مومن مرد حق سامنی
 ایسے خاطر علم حدیثوں پاک نبی فرماتے
 دنیا وچ قربانی خاطر کر سو ذبح چہنہانوں
 نیک لوں جو نام خدا دے دنیا وچ جیسی
 جو کوئی عیب کسے دا کچے پرے وچ سمجھاوے
 روز قیامت اسد تائیں امر کرے رب سائیں
 جیونکر ساڈے بندے ایدیسی تہہ پردہ پائیا
 ظاہر کراں نہ اوں تیرے حکم ہووے سرکاروں
 وچ رمضان جو روزے رکھن رات قیام گزارن

یار جہاں دے بخشے ہون کر شفاعت یاراں
 لے کر اذن شفاعت کر سی پوسی خیر چنوروں
 جہاں خدا دے رستے اندر خیر جی عمر تہامی
 بعضے دو بخشاں عاصی بعضے بہت چوڑا سن
 تیوں تیوں اپنے شان مطابق اذن شفاعت پاوے
 کرن شفاعت عمل نہایت مولا تہیں بخشاؤن
 استغفار درود شریفوں بخشے رب نجاتاں
 حکم لے تھیں دست اپنا گرمی کنوں بچاؤن
 کرن شفاعت مومن کلان پیش چناب ربانی
 بن کے ڈھال ہ بند کرین دو بخ دے سارے
 اوہو صدقہ اسلے کارن دو بخ اک بچاوے
 گھوڑا بن کر حاضر ہوئی اس دن اوہ قربانی
 دا کر و قربانی ہوئی جیڑی تساں اٹھاوے
 ایوہواریاں بل دو بخ تے اسدن تن تساں
 عجب پوشاک لڑائی اسوں رب محشر وچ دیسی
 بیشک اسدیاں عیباں آپر خالق پردہ پاوے
 چچی کراں نہ خلقت اندر میں انج تیرے تائیں
 اینویں تیریاں عیباں کولوں شرم اساتوں کیا
 جائیں اینویں بخشیا عینوں شرم کری پاروں
 کرن شفاعت دوویں چیزاں لکے اسلے کارن

الصَّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ الْخ

روزے اور قرآن کریم دو چیزیں بندے کیلئے شفاعت کریں گے

روئے تے قرآن ایوہو اینویں بندوں بخشاؤن
 ہر خواہش تھیں ن دے اندر اسوں اسال پچایا
 تاکہ ہو مٹاؤن دتی خواہش نفس ہوائیں

خاص حدیث مبارک اندر پاک نبی فرماون
 روزے کرن ہوال خداؤں یارب بار خدا یا
 تاکہ کھاؤن پیون دتا ہرگز اسلے تائیں

سارا درسیا ایہ اینویں ساڈی خاطر پاروں
 کہے قرآن مجید شفاعت پیش جناب خدائی
 کردار بیاتلاوت میری رائیں جاگ و چار
 سن کر عزم شفاعت اشر کرے قبول ہانڈی
 نال قرآن پیار جہناں دا پڑھکر عمل کماون
 بن کر تاج کلام الہی سر پر آں بھلو سی
 حکم قرآنوں باہر جھڑے چلن لوک ہوکا لے
 دنیا وچ جو مومن ہو کر سماں کفر کماون
 چھوڑا حکام شریعت میری پکڑا نہاں دلیری
 دنیا وچ جہنا نریاں رسماں انہاں پسندی آیاں
 سوہنی چال جو اسماں سکھاٹی انہاں پسند نہ آئی
 نال جہنم دے پیار انہاں نڈا پکڑن سنگ انہاں نڈا
 کر فکار شفیق امت دا کرسی دفع جہناں نوں
 کوئی نہ سن سی کوک انہاں ندی کرن حال دہائی
 رب بنی دا حکم جہناں نوں دنیا وچ نہ بھاندا
 نال قرآن حدیث مبارک دلوں پیار جہناں نوں
 دنیا وچ جو نال کراہت دیکھن نیسکو کاراں
 جہنم فرما نڈاراں کارن عظمت ظاہر ہوئی
 جہنم خیر نک و مطلب بے کہول دکھایا
 دنیا اندر دین نبی دا جا پے جہناں منسا نا
 نال خدادے شرکوں جہناں ہو شرکین نائے
 پیش عدالت کیتے جاسن جہنم بندے سارے
 دنیا اندر آپو اپنا فخر کرے ہر کوئی
 جہنم امتاڈوا لیوم آوازہ ہو سی بیفرماں
 جہاں کھلوون مجرم سارے شیطانوں پیر جہناں نڈا

کر منظور شفاعت ساڈی بخش اونویں سرکاروں
 یارب میرے پڑھنے اسدی رائیں نیند گوائی
 میری خاطر بخت واس نوں کہے قرآن پیارا
 دونویں یار چوڑا دن اسوں خبر حدیث سناندی
 روز قیامت ساتھ رٹولاں عالی دے پاون
 دوست اپنے کارن اس واسیہ رحمت ہو سی
 امت دے نہ داخل ہوسن بدعت شرکاں والے
 دور کرو سب لغتیاں نوں حضرت حکم سناون
 داخل کرو کفاراں اندر ایہ نہیں امت میری
 آج بھی نال انہاں دے جادون پادون لڑنایاں
 چال شیطانی بیفرمانی مردیاں تیک نباہی
 ایسیاں نک حراماں تائیں میں نہیں ساتھ رلا نڈا
 جہنم جہان دیکے کھادون لمن عذاب تنہا توں
 دوزخ بابجوں لغتیاں نوں جانہ جیلے کافی
 روز قیامت دشمن ہو سی رب رسول انہاں نڈا
 دد میں جہاں میں رب بنی دا ہوگ پیار تنہا توں
 روز قیامت معلوم کرن شان جو ہیں ابراہاں
 اسدن بیفرماناں تائیں تھا نو نہ جیلے کوئی
 اسدن سمجھن حب بنی دا کیا کجہ درجہ آریا
 آپے قدر پہچان جس دن قیمت نال وگاماء
 آپے ہون بزاراں انہاں تہیں جس دم کم نہ آئے
 اس دن چھکے مندے والے ہوسن سبہ تالے
 سبھے فخر جھپڑے جاسن جہنم الت ہوئی
 اسویے بیدیاں کارن وڈوڑ نکھن جانال
 نیکاں پاکاں لوکاں اندر کجہ نہیں داخل انہاں نڈا

جس ویلے یہ بر مجرم نہیں ہوئی حکم حضور ہی
 دنیا دہم جو کر دے اسے شکر تکبر مانے
 فرماں داراں نون جہنم ان اچھے سرکاروں
 دنیا اندر دیکھ جہنم توں کرن محول نکارے
 بل شریعت روز قیامت کرن جدول بہاراں
 کفر شرک تے بدعت رسماں جو تہیں ان چہوڑیے
 دنیا اندر گناہ سہرا بھو کی جلدک دکھاوے
 رسماں بن ان ج تک نہ رہندا کچھ شریکاں بھاں
 مشکلوں ہو بد شکل مانے جہنم سخت بخواری
 آپ چالان کر یا جس م سرور کل نبیانے
 مومن ہو کر بدعت شرکوں جیسے باز نہ آون
 قسم خدا دی ہر شرک نوں شرک بخشیا جادے
 جس دن وحدت والیاں کارن جنت ہون جو
 جس دن بدعتیاں نوں حضرت یحیٰ طوط کفاراں
 تابع داری دا جو درجہ وجہ حساب نہ آوے
 بیشک جیہڑے صالح مومن ہون نیک عقیدے
 نور پوشا کال بسن سہنوں صدقہ نبی سہارے
 خبر حدیث مبارک اندر کجے رسول سچاواں
 پھر سن درود آئے اتے چار فرشتے نوری
 جیہن جبرائیل وحی میں پاک حبیب گرامی
 جبرائیل گذارش کری یا محبوب تعالیٰ
 سن خوشخبری سرور عالم یوں حمد شنائیں
 جیہن حال امت دا اُس نہیں حضرت نالیاں
 بھیجا ایہ پیغام تسناؤں پاک خداوند سامیں
 ہن ادھ مال مانت اپنا خیریں آپ سنبھالو

اُس ویلے کوئی یاد نہ رہی آکر تے مخدوری
 کو ہڑیاں وانگ علیحدہ ہون روکن حال مانے
 بیفرمان انہا نوں تک تک دس حسرت پاروں
 اسدن عزت دین نہاندی وڈی ہمت چاہے
 غیر شرع نوں وجہ کیجے جیہن وانگ ٹھاراں
 روز قیامت کچھوں تاس رہن ہتھ بلیندے
 جدول سراپاں پاؤں گھن منزہ تداہیں آوے
 لیا کرن حد تھیں پیریں پیریاں رب گتلیاں
 محشر اندر تک کھیندا ویجے خلقت ساری
 دوزخ دیاں جلادیاں کو لوں پھر سن نکالو
 نال کھاراں دوزخ جادوں بوہشت نہ پاؤں
 مشرک باجوں جس لوں چاہے رحم خدا فرماوے
 اُس دن پچان رب داسرک کماون والے
 اُس دن جانن کیتا ہے منصب تالعبداراں
 نبیاں نال برابر منصب حکم قرآن سناوے
 روز قیامت ہر منزل وجہ رہن ساتھ نیکے
 ساتھ بنی دے رہن انہوں جو نکر یار سارے
 روز قیامت سبہیں اول اسیں ٹھائے جاواں
 کر تعظیم جگا دے ادوں جبرائیل حضور ہی
 کون دیباڑا جبرائیل دس احوال تسامی
 پورا ہو گیا وعدہ رب داروز قیامت والا
 قبروں اٹھدے یاد کریں امت اپنی تائیں
 کہے فرشتہ سنواں سناں تھیں یا سید ابراہاں
 سوئے گئے جو امت اپنی تھیں ساوے تائیں
 محشر وچ تشریف لیا ہو قدم مبارک ڈالو

کہ بسم اللہ الرحمن حضرت سن پیغام ربانا
 کیا وہ عجیب پوشاک نورانی بھیجے رب حضوروں
 جہاں در عجبائب سوہنا پیر کا تمہرے والے
 سر دستار نہایت سوہنی باہر چشمساروں
 نوری گہوارا نوری ہوڑا نوری شکل پیاری
 نوری ابدل حاضر ہوئے فوج ملائک والی
 ابلیس کے عمرہ بیادر گوہرے یار پیارے
 جتول حضرت اداں جاوہر ساتھ نبی و محمد بن
 بھی جو ہوا صحابہ پیارے یار کبار گرامی
 مکے آنے پرینے والے جتنے مومن سارے
 حسن حسین شامیر لویاں تائیں کے ملک بھاس
 اس محض پیچھے پاک نبی دی جتنی امت رسی
 تال پیار فرشتے نوری سبہ نول آن جگاسن
 ایسی شفقت کرن فرشتے گل مومن صلحاواں
 جہیز طرے مومن وقت نزع دے کلمہ پڑھے ہوئے
 جہیز طرے لوگ تلووت کرے ہوسن فوت جہانوں
 ذکر عبادت اندر جہاں دنی جان پیاری
 جنگاں وچہ شہادت پاؤں جو تلوار مریدے
 دہشتناک آواز نہاندے پاسن محبوب دوالے
 جہیز طرے حاجی حج کر نیے جگہ تہلیل سداے
 جو بد گل کر نیے مرن بغیر مان موکا لے
 چنگا مندا گل تہامی سبہ نول حاضر تھیوے
 بنکار خدا دے نبیے جہول اٹھائے جاسن
 گل نہاندے گہوڑے بنکار قبرال اُپر آون
 ہر مومن نول سوہنا گہوارا ملسی نیک اعمالوں

حاضر کرے پوشاک بہشتی جب سرائیل سیانا
 سوچ تہیں وہ جس کے نوروں چمکاں سن دوروں
 موتی صموں جہلمل کر دے پلے چادر دالے
 جس دا شملہ تاج شفاعت لے آ یا سرکاروں
 خوش دربار شہادون کارن حضرت کرن تیاری
 گل نہیاں وچہ ظاہر ہوئے شان نبی دعا عالی
 دونوں رل کے اُٹھن اسن سا تھ رسول سہارے
 دانگ وزیراں سچے کھتے دونوں یار کھلوسن
 قبرال وچوں اٹھدے آون حضرت کول تہامی
 سبہیں اول رسن آکے ساتھ رسول پیارے
 کر کے شتر سوارا نہاں نول حضرت پاس لیاون
 دنیا اندری پکڑی جہاں پوری تاجدار می
 ہر مومن نول قبرال وچوں عزت نال اٹھاسن
 جویں پیار جگادون بگیاں کرن پیاریاں ماواں
 اونوں کلمہ پڑھے اُٹھن جس دن زندہ ہو سن
 وچہ تلووت اُٹھن اسن فضل خدا رحمانوں
 اونوں ذکر کر نیے اُٹھن نال ربیدی یاری
 اُسے طور اُٹھن قبروں جویں جہاد کر نیے
 قبروں بیدیاں دور سینوں نعرے غازیوالے
 پڑھ لبیک اُٹھن قبروں جس دن رب اُٹھائے
 اوسے حال اُٹھائے جاسن بریاں عملاں والے
 جس حالت وچہ مویا کوئی اوسے حال اُٹھوے
 حاضر ہون سواریاں اکوں ایسی عزت پاسن
 ہوا سوار پیارے ربے محشر طرف سداون
 زین نگام رکاباں نوری زینت حد کمالوں

کافراں نوں ہک کو جی صورت دسی آن دیکھالی
 قبروں اٹھدیاں کافر تائیں گردن پھٹوا لے
 ہوسن اوہ بدمل کفاراں جو کیتے اس بھائی
 مومن نیک سواریاں کر سن عاصی ٹرن پیارے
 حضرت حسن حسین شاہزادے کر سن شتر سواری
 جس عمرے کوئی مری اتھے اُسے عمر اٹھوے
 انہاں کاناں لوہلا لنگڑا مول نہ ہوسی کوئی
 آدن ملک کراٹا کاتب ہر بندے دے بھائی
 مہسن جیوں تساں دنیا اندر کیتی فرمانداری
 کافراں نوں بد خبر سناون جھڑکاں دین تہاں
 دوش قبر تہاں ڈے کارن رب تیار کرایا
 ہر طرفوں خوشخبراں پہنچن مومن نیکو کاراں
 سبہ قوماں تہیں قوم محمدی بہتی عزت پاوے
 کرن روایت امت احمد اٹھ سی حدوں دوبار
 ملک نورانی حاضر ادبوں ایسا پیار کھاوے
 سارے بدن صفا کرین ملک محمدیاں دے
 رب فرمے جبار و تائبیں نہاں مکانات تائیں
 ایسی اسیں اپنے فضلوں نور نشان بناواں
 چکن مکہ شمال بدر کے بھی ہتھ پیر متامی
 دھو دے اعضا تمامی روشن ہوسن نوردوں
 دقت جماعت صفاں بناوے جو نکرناں پیاراں
 روزیاں نال جہانڈی اتھے بیت محبت ہوئی
 دنیا وچ جو مومن بندے نیک اعمال کما سن
 مرداں شکل ہوو بیت اشتر محشر اندر آوے
 عجب لباس لے زیز زینت صورت حد نہ کافی

رنگ سیاہ بد شکل ہوکالی ڈاڈھی دہشت والی
 اکٹا کر کے چڑھسی اُس تے کافر لدا جاوے
 روز حشر سٹھاتے پر سن پیش پوے بریائی
 منہ د بھارت چلن سبہ کافر بے فرمان خدا دے
 دچہ سواری جنت والیاں دوہاندی سرداری
 داہری مجھ نہ مول کسے دی حدوں بارہ جویے
 کل اعضا سلامت دسن خبر کتابوں ہوئی
 مومنوں نوں خوشخبری دین عزت کرن موئی
 اج نسا توں اُسے بے جنت پر خورداری
 لاکش کرئی اج ادگنار وچ کہیں خوشی تہاں
 جولو تائیں پاؤا دتھے کیستہ اگے آیا
 کافراں نوں ہر پاسے دس لعنت لے فکاراں
 جو کجہ شان انہاں نوں ملن کون بیان سناوے
 قبراں وچوں باہر آون مومن رب کے پیارے
 خاک انہاں دیاں بدناں آوں جہاڑن رہا وں
 جس دے پھر جہاڑن ملن منہ ہتھ پیر تہاں دے
 رہن دیو سبہ خاک آلودہ کھجے والیاں جاہیں
 ایہو نشان محمدیاں داخلقت نوں دکھلاواں
 گل امتاں تہیں امت احمد بائے شان گرامی
 محشر وچ محمد دیاں دھلوے دسن دوروں
 اسے طور قیامت اندر کر سن صفاں قطاراں
 غیر مشکوں وچ انہاں تہیں آوے گی خوشنوی
 سوہنی صحت بن کر سارے آمد دیو نچاسن
 کرے شفاعت حاجیاں کالن مولیٰ تہیں بخشاوے
 قرب نہات بیت اشتر دا پیش جناب خدائی

حضرت کہیا خانہ کعبہ پن بسا بس گرامی
 میں فرماں اس کے تائیں دل بیت السمرنیوں
 عرض کرے بیت اللہ اگوں یا محبوب الہی
 نال محبت دوروں دوروں کر کر پیچھے آدن
 کرن طواف چو فرے کے چمن نال پیاراں
 حضرت کہیں تیرے آپر جہول وہ عاشق سارے
 خاد کعبہ کہسی اگوں لے سرور سیماں دا
 دنیا وچ جہناں لوں آہا میرا پیار سچا واں
 خالص نیت کھنیں جو کوں حج گزارن جاسی
 جدو بار الہی لگ سی رادی خبر سناوے
 سخی طرف خلیل اپنے نوں خالق پاک بٹھاسی
 وچ دربار وواں لوں اسدن گزن ملن روں
 ستر ستر ملائک نوری اردل اندر بوسن
 ہک دل تالبدار محمدی کوں نیک پیارے
 نور نور تسمی فوجاں دتن شوکت شانوں
 وچ میدان تمام اہناندی پھیل ونجی خوشبوئی
 کل پیغمبر فوجاں اپنیاں حاضر جدول لیاون
 بہت پیار کرین حضرت اپنیاں تالبداراں
 اس دن فوج محمدی کارن ہو سی قرب ہوا یا
 خاص نشان ہک ہک نبی لوں بدن بچتا جاوے
 نال پیارا اٹھا کر ادوں لیاون ملک حقانی
 دین شان نشان نبی دا جتنے لوک تسمی
 سب نبیاں وچا یوں ہو سی شان نبی سرور دا
 کل خلعتاں پر ظاہر کر سی خالق پاک تعالیٰ
 تہیں اپار تہ اس داور جے شان کمالوں

کہیں آدن میرے آگے ہو سی آن سلامی
 کیوں پیارا رکھدی آہی امت میری تینوں
 امت تیری میرے آپر ڈاڈھی عاشق آہی
 طرح طرح تکلیف اٹھا کے آن دیارت پاون
 رو رو ملن میر تیاں ونگ پیاریاں پیاراں
 توں بھلی ج اہناندے کارن عرض کریں سرکار
 اسے خاطر حاضر ہو یا میں مشتاقی انہاں دا
 کراں شفاعت اج اہناندی مولا تمہیں بخشاواں
 وچ دربار الہی اس لوں بیت اللہ بخشا سی
 عرش معلیٰ آپر خیلے پاک خدائے
 کہتی طرف حبیب پیارا کول بٹھایا جاسی
 ونگ محبوباں سرور عالم پاون قرب حضوروں
 ونگ غلاماں تالبداراں خدمت وچ کھلو سن
 صفایاں بنا کر حاضر ہون مولا سے دربارے
 پائے نظر خداوند عالم فضل کرم احسا لوں
 ایہ سب فوج محمدیاں دی جاں لوے سر کوئی
 سب فوجاں تہیں فوج محمدی وافر عزت پاون
 سب لوں آپ دلاون دیجے نال کمال پیاراں
 فوجاں واسر وار پیارا جس دن رب ملایا
 حمد لو جس نام مبارک وچ حدیثاں آئے
 کھڑا کرین حضرت آگے اوہ جہنڈا نورانی
 نال خوشی دے حمد کارن پاک رسول گرامی
 وچ میدان جہون کر ہوئے فوجاں واسر کر دا
 بخشیاں اس حبیب اپنے لوں جہنڈا شاہی والا
 کوئی نہیں ج حضور اساد سے وودہ محمد نالوں

دوروں دیکھ لو گے ہر کوئی چند اباد شہانہ
 جس طرفوں تشریف لیا گے نوشہ دی اسواہی
 کل پیغمبر لے کر آؤں اپنے دوست پیلے
 پیچھے دل تھیں حضرت آپ جو ایساں لیا یا
 بھی یک سایہ عرش مجیدوں بخشے خالق سائیں
 ہر یک شان حبیب اپنے داسدن بکھاوے
 دوڑ فرشتے دوہاں تائیں حاضر ملک لیاؤں
 سچی طرفے عرش دے ہوسن جنت باغ بہاراں
 سیال کوہاں لے کر پیچھے دو رخ دے بھر کارواں
 جنت و چل عجائب سونے باہجہ شماروں
 باریاں دھجہ پاریاں حوراں بھریاں ہار سنگاروں
 دیکھ جمال کمال محمدی یوں ادب پیاروں
 یا سرکار ہن عاجزاں لے بھی کرم ہو و سرکاروں
 پیو سخن لکھ صلوة سلاماں ہر ہر خد متکاروں
 حضرت کھن فکر سالوں امت او گنہاروں
 جے میں آپ آرام قبولان جنت موح بہاروں
 واہ سبحان اللہ کیا مشفق پاک حبیب غفاری
 ایسی شفقت یکن حیدم بفرمان موکا لے
 اوہ روہن کچھ نفع نہ دسی ہرگز باہجہ ایمانوں
 ستر ہزاراں سنگل پا کے دوزخ لوں آوں
 کچے کر کے کرے آوازے اچے شور مچاے
 دوروں سد کر نیا آئے نکلو بے ایمانوں
 گہاں گئے اچ کا فر مشرک ویری شاہ نبیائے
 کہاں گئے اچ آکر دالے مخزنجیر واپس لے
 کہاں گئے اچ پور شرع دے رہمان والے

ہر کوئی جانے اس سر سہوا ہے اچ بنی یگانہ
 مال محبت اسے طرفے ویکھے خلقت ساری
 پاک بنی دے جہنم دے تلے آن کہلوسن سار
 ہر مومن لوں مل سنی اسن حمد لودا سایہ
 کر می کچھ تکلیف نہ دسی مومن لوکاں تائیں
 جنت دوزخ حاضر ہوسن حکم خدا فرماوے
 پیش عدالت محشر اندر دونوں آن کھاؤں
 کہتے پاسے دوزخ کر کے قہر خدا دیاں ماراں
 سیال کوہاں لے کر پیچھے دوزخ دے بھر کارواں
 دانگ ستاریاں چمکن دوروں خوش کر سن آوں
 لاڈاں نال دکھاؤں اپنے جلوے خوش رخساروں
 کرن سوال غائیاں ہو کر پاک بنی سرداروں
 ہر کر و تشریف لیا و صدقہ نام غفاروں
 کرو ہنال غلاماں تائیں قدم مبارک پاؤں
 باہجہ انہائے اسیں نہ آواں محشر دے بازاروں
 کون چوڑا دے امت میری مولا دے درباروں
 جنت نالوں ودھ جنبا توں امت اپنی پیاری
 تلیاں طسن پھوٹا سن رو رو ہون بجالے
 اوہروں دوزخ کھلا لو گے آوے فرماؤں
 ستر ہزاراں مرد بہادر سنگل کھل کھاؤں
 سے برساتے ابوں اسدی کرک سیندی آئے
 آواں نہ لائیں پاؤرب دے نافرمانوں
 کتھے بفرمان نبی دے لولے بدعتیاں دے
 کتھے اچ منافق فاسق ظالم چور موکا لے
 کتھے گئے نازوں تارک بریاں بیتاں والے

کہاں گئے جو دنیا اندر مال پتیمیاں کھائے
 کہاں گئے بدکار موکا لے زانی چور شیرانی
 کہاں گئے جو حکم شریعت مول نہ کرن امنائے
 ہر لٹے زوں اینویں دوزخ کر کر سد بولائے
 اہل ایمانایں یکاں تائیں اس دن خون نہ کوئی
 مومنائں کوئوں دوزخ آسدن ادب کر کر شرمائے
 سچی طرف خدا دی ہوئی جنت نعمت عالی
 دوہاں طرف عجیبہ نعمت رہی حق تعالیٰ
 جس دے آپر نہ راضی ہوئی پاک رسول ربانا
 جس دے کارن آپ سفارش پاک نبی فرمائے
 جس طرفے محبوب اپنے نوں خالق پاک بھجائی
 اس وجہ ربی حکمت ہوئی راوی ذکر لیاے
 جس دم دوزخ خوش خروشوں آئے شور مچا زنا
 پاک جمال نبی دا اسنوں جدول زیارت دسی
 سرد ہون اوہ شعلے آسے ادب محمدی پاؤں
 شان محمدی وین جس دم کافر لوک موکا لے
 ہر منکر لوں مسلم ہوئی اس دن قدر نبی دا
 کراہوں و دین تہہ آس دن پروردگار کن داری
 اسے خاطر پاک نبی ول دوزخ رب رکھاے
 دیکھ لواں ان قبرابی کسنوں کہا دن آئے
 دنیا وچہ محبوب میرے نہیں آئے جو انکاری
 دنیا وچہ جو رکھدے آئے کرتے دڈیاں
 کس لیے قیمت نواح سرتے آیاں لکھ بلایاں
 کس نواح عذاب شرمے تن تن بائیں لایاں
 کس نواح بولائے دوزخ آئے کر کردھایاں

کتنے اوہ جو مال نانت کھائے ناشر ماندرے
 کتنے آج زکوٰۃ تارک حاضر ہون شتابی
 آدن آج وکھا دن شوخی بہدی اگر بہناں
 سن سن لوک ڈگن منہ پرے ایسی بہشت آئے
 لا مشوق جیوں ربی طرفوں خاص بشارت دی
 جنت آکھن ساڈے اندر مومن جہم آئے
 کھنٹی طرفے سرور عالم کل مت دا والی
 بکول جنت دوجی طرفے مالک جنت والا
 رب فرمائی دوزخ سٹو اس نہیں جنت جانا
 بھاویں عیسیں بھریا ہوئے جنت بھیجا جاے
 او سے طرفے دوزخ کارن امر سنایا جلاسی
 بہ لوکاں نوں شان محمدی ظاہر ہے کھاے
 منکر بے فرماناں تائیں دوروں کڑک بولاندا
 ہٹ کھلوسی دوزخ ہولوں اتنا شرم کر لسی
 اتنا قدر لجا ظہری دا خالق دی سرکاروں
 رو سن تے پچھتا سن اس دم بغیر مانی واسے
 جسدن دوزخ سد بولائے اس طرف پلیدا
 کیوں نہ پڑی دنیا اندر پاک نبی دی یاری
 ہر منکر لوں شان محمدی حکمت نال دکھاے
 کس دا ادب کرے آج دوزخ کس کوئوں شرمائے
 دیکھ لواں آج دین آس کس گھروں سرداری
 آج دین کہاں پیش آت کس عزتیاں پایاں
 کس گھروں آج عیش آراموں خوشیاں ن سوایاں
 کس سوئے دے جہنمے تلے پاؤں ان ڈکائیں
 کس نوں جنت کرے پکاراں آجنت دیا سایاں

دست کہاں ارج قبر سائے کس دیاں گل سوکایاں
 کس گھرنوں ارج خامت فہول یاں پیش سزایاں
 کس گھرج سیا پے پٹنے ماتم صفایاں و چھایاں
 کس بدخت ارج قبروں ندیاں روٹو گایاں
 کس نول ارج جھنجھی اپنی آساں نور گوا کیاں
 کس دشمن اتبر بڑے وقتاں کس اٹھایاں
 کون گھرانہ ثابت ہو یا مجنوں دانگ سودا یاں
 کس دے منہ تے کھر غبار و ارج انیریاں چھایاں
 کراؤں رکھا ہوں کافر کس حال دو دیاں
 دنیا وچ جو حکم بنی نہیں سن کھڈ و لاون
 جو کج شان حبیب اپنے نول بخشے خالق سائیں
 امت جس دی نبیاں دانگوں عزت منصب پاوے
 کیا امت کیا صاحب امت پاک حبیب تعالیٰ
 گل بنیاں وچ پاک بنی نول ارج جویں سزاری
 اول تہیں چلن آخیر بہتر حکم بنی، سرور نول
 اس دنیا حقیراں گل دنیا بہتر حق جہاں دے
 تابعداری حب بنی دی جہاں لال وچ ہوئی
 جو انعام انہاں دے کارن چاہی نبی غفاری
 جس جس کرن غیر نیلے اس دن نہ موکے

سے جام شفاعت کارن کل خلقاں ترہایاں
 کس گھرنے ارج رحمت باراں چیم چیم اسان سبایاں
 کس گھرنوں ارج جھاگ ہالوں دیون لوگ دہایاں
 کس دھیت ارج فضل رحمت جھڑیاں لایاں
 کس گھرنوں ارج نیک نصیبوں گل آساں درایاں
 تہیں بہتر دوہیں جہاں کس پایاں بھلیاں
 کون زیادہ عقلاں والا تے صاحب دانایاں
 کس دے منہ پر نورایاں ارج تازہ روشنایاں
 جو بریاں اسان کھایاں پیش ساڈے مہیاں
 قدر نبی داسن ن پاسن جن ن پرے حلاون
 ہو نہیں سکدا ذکر کسے تہیں روز قیامت تاہیں
 درجے شان مراتب اس دے کون بیان سناوے
 سب وعدے پورے کرے سچیاں عہداں والا
 گل متاں حق امت احمد انویں ہوگ پیاری
 ایو نظارہ امت کارن ہوئی روز حشر نول
 فضل انہوں شاہنشاہوں نیک نصیب جہاں دے
 انہاں دلاں نول چہر کیدی سک نہ رہی کوئی
 گل سوال قبول کرے فضل خالق باری
 جس دن وعدے پورے ہوں گل انعاماں دالے

راہنی کرے حبیب اپنے نول رب اپنے درباروں
 جو نکر اس آیت وچ وعدہ خالق دی سرکاروں

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَاهُ

اور جلد ہی تمہارا پروردگار تمہیں ایسی عطائیں فرمائے گا کہ تم خوش ہو جاؤ گے۔

یعنی جلد ہی رب تمہیں ایسی عطائیں فرمائیگی جو جاہلین و راہنی جس نہیں ایسے کم کامی

یُحْطِیْکَ وچہ طرح طرح دے پ عطا فرمائے
 بہت وسیع ایہ وعدہ رب واجبیت فراہمی والا
 لئے محبوبا پس تیرے پر ایڈ عطا فرماساں
 کراں قبول سوال تمامی جو توں کہیں میںوں
 خاص شہلی حضرت کارن اس وعدہ وچہ آئی
 روز حشر ایہ وعدہ پورا کرے خداوند باری
 ابوعلیہ پاک نبی توں راضی کرنے والا
 بھی محمود مقام معلیٰ حضرت نوں سرداری
 انیوں مور مرتب عقیقے بھی درجات گرامی
 اول تہیں تا آخر جو کجہ درجے شان عطا میں
 بھی ہو شان مراتب درجے امت ساری پائے
 عطا میں داخل اس وچہ سبہ دی طرف اشارہ
 وچہ ارادے ازلی جس دن خالق پاک تعالیٰ
 اس دن بھٹیں تاج تک جو جو حمت فضل عطا میں
 کل انعام جو اگلے پہلے اس آیت وچہ آئے
 ایسے کارن چیز کے دانام نہ رب فرمایا
 تجل حکم کیتا محبوبا ایڈ عطا میں پاسبین
 اتنی نعمت تیرے کارن وچہ مقدر ہوئی
 خوش کرساں میں تیرے تائیں اپنے کرم کمالوں
 واہ سبحان اللہ کیا عزت پاک نبی ہر سردی
 ایسی عزت ایسی عظمت حسنوں بخشی جاوے
 حاکماں پاس وسیلہ ہو دن جیڑے لوک جنوری
 وقت عدالت کرسی دیکر اپنے پاس بھاؤن
 ہر حالت وچہ عزت بخش کر ممتاز انہاں نوں
 رب دی طرف وسیلہ سادہ حضرت شاہ ایراراں

طرح طرح انعام ربائے اس وعدہ وچہ آئے
 دوست نوں فرمان سناوے خالق پاک تعالیٰ
 خوش ہو جائیں توں جیسے آساں کل پچاساں
 کل مرداں پوریاں کر کے راضی کرساں میںوں
 اوکھاراں نوں جس فضلوں آس شفاعت لائی
 جس دن حضرت جنت کھڑے سن امت اپنی ساری
 کل امت بخشاں اپنی پاک رسول تعالیٰ
 بھی دیدار جمال الہی سبہ بھٹیں نعمت بھاری
 اس وعدہ وچہ حضرت کارن شامل قرب تمامی
 ظاہر باطن بخشے رب دوست اپنے تائیں
 جو کجہ تابعداراں کارن رب عطا فرماوے
 جو نوکروچہ تفسیر عزیزی کہے عزیزم پیارا
 روح مبارک کرنا چاہیا دوست اپنے والا
 بھی جو اگوں ملن نبی نوں جنت دریاں تائیں
 سبہ کجہ ملی سبہ کجہ ملی پاک خدا فرمائے
 ایہ کجہ ملی اتنا ملی ایہ نہیں حکم سنایا
 ہو پھر پورا سادے فضلوں توں راضی ہو جائیں
 جس میںں تجھے خواہش نیری باقی رہے نہ کوئی
 اعلیٰ شان عنایت میںوں کل رسولال نالوں
 جس نوں راضی کرنا چاہے ذات خدا اکبر دی
 اس پر رب دی بخشش والا کون بیان سناوے
 کرن پیار چہتا توں حاکم عزت بخش پوری
 کرن سوار برابر اپنے تخت بٹھاؤن
 تا جو بہت مقرب جان لوک نہاں نوں
 ملے مقام شاعت جس نوں کارن اوکھاراں

کر کے خاص مقرب اپنا رب محبوب بنایا
 طرح طرح کے بخش مراتب خاص کیتا باری
 ہر کوئی اسنوں بہتر سمجھے تے محبوب رہانا
 کرن قبول اطاعت اسدی اگلے پچھلے سارے
 جہیزے اسنوں گے گذرن ہون فوت جہاں
 جہیزے اسنوں پچھے ہون کرن زیارت نامیں
 کل نبیاں لوں اگے اسدیاں خبراں پہنچایاں
 وجہ کتیاں اکیلاں اسدا وسیا کل حوالا
 جو انعام اکرام وغیرہ دینے سن استمائیں
 ایسا علم منانا اس داسی منظور رہے لوں
 بھی سب نبیاں کو لوں اول ایہ اقرار کرایا
 سب نبیاں نے وعدہ کیتا یارب پاک سچاواں
 کراں تمام اطاعت اس دی جو سالوں فرمای
 کرا قرار تمام پیغمبر گئے اڈیکاں کر دے
 آخر جیوں جیوں دنیا اول رحلت ہے کریے
 اے دے گا ہک بعد اسال نہیں ایسا نبی تعالا
 جد تشریف لیا دے جو چہ ادہ محبوب عفا ری
 کل خلقت دا اسے تائیں رب مطاع بنایا
 جو نو ختم رسولاں آپر ختم رسالت ہوئی
 کل انعام اکرام عنایت رحمت افضل عطا میں
 جتنیاں خوبیاں پاک نبی لوں خیاں پہنچاں
 دنیا و چہ بھی حضرت آپر ختم عنایت ہوئی
 جو انعام نبی لوں حاصل ہو انعام ربانے
 دو تہاں انعام نبی لوں رب عطا فرماوے
 جدا جدا جو سب نبیاں لوں ملے کمال الہوں

ہر فماندی عزت دے کرسب تالوں وڈیا یا
 تا جو بہت پیار رب واجا نے خلقت ساری
 ابھی پیار ویسے اس دے کہے نہیں بخشنا
 جو وہین ایمان لیا دن آپر نبی پیارے
 ادہ بھی خاص محبت اسدی رہن لوں کمالوں
 پڑن بہ شریعت اس دی روز قیامت تائیں
 سبہ صفتاں محبوب اپنے دیاں جدا جدا فرمایاں
 آئے گا ہک دوست ساڈا ایساں صفتاں والا
 کر دے مشہور تمام پیلوں خالق سامیں
 تا جو دیکھ نشان وقت شہ زہرے کسے لوں
 کرنی تسال طاعت اسدی جد تشریف لیا یا
 جد دیکھاں اکیلاں لیاواں تے مرد پہنچا لوں
 اس دی تابعداری کو لوں عذر نہ کیتا جاسی
 دلوں کچا لوں عاشق سارے پاک نبی سر دے
 آپر اپنی امت تائیں خبراں گئے دسیندے
 ایہ ایہ اس چہ تو نبی ہوئی انہاں نشاناں والا
 جو اس دے زندہ ہوئے پکڑے تابعداری
 حکم سارے دیاں نبیاں کو لوں لوں پڑھایا
 انہوں چراتب اس دا ثانی ہو رہ کوئی
 سببیں ودھ حبیب اپنے لوں بخشے خالق سامیں
 اتنیاں خوبیاں ہوئے کسے لوں نہیں ملیاں کاروں
 آخر وہ بھی مال نبی دے ریس نہ کری کوئی
 مولا ابھی شمار انہاں نہ ہو رہ کوئی جاسے
 ہک ادہ قسم جو کل رسولاں پاک جنابوں دے
 سارے ادہ محبوب اپنے لوں ب بخشے درگاہوں

اُس کو وہ بھی نشان محمدی سے تھیں رب ودہایا
 دو جاقسم حبیب اپنے وہ اودہ خود بیان پایا
 خالص اودہ ذات محمدی کان بخش ہو یاں کاؤں
 بارش دانگ حبیب اپنے پر ابر کرم برسیا
 دن جس بلیغے پر رحمت والیاں باراں
 رب فرمایا اسیں تیرے پر کرساں ایڈ عطا میں
 دنیا وہ بھی راضی کرساں نال غنایت تینوں
 جو جو کرم حبیب اپنے پر کیتے رب گرامی
 حقوڑا قدر بطور نمونے اتھے ذکر لکھو سے

سب نبیاں واد رہ حضرت اک اکلیاں پائیا
 جہڑیاں گے کسے نبی نون نہیں عطا فرمایاں
 خالص کیتا محبوب اپنے نون خالص غنایت پائیں
 وکسویٰ یعطیک ریک فذ رضی رب تائیں فرمایا
 کھر کھر تھن راضی ہون خوش دن گلزاراں
 خوش کردین مہراں ساڈیاں بیشک تیر تائیں
 آفر وہ بھی راضی کرساں کجہ پر واہ نہیں مینوں
 کس نون طاقت ذکر اپنا ندا کرے بیان تمامی
 تا تفسیر اس آیت والی خوب طرح سمجھو سے

ذاتی کمالات و خصوصیات ان اتیک کات علیہ التجہ والقسط

بہت کمال رسول اللہ دے تھے آکھ سنائے
 جیکوئی صفت رسول اللہ دی مڑ مڑ لکھی جاوے
 نال محبت روح نبی دی کرے جتنی واری
 ذاتی خوبیاں حضرت اندر جو رب خالق پایاں
 پہلی خوبی پاک نبی نون رب بخشی سرکاروں
 جس ویلے اُس واحد باوجود دوجی چیز نہ کاٹی
 پھر عالم ارواح جس ویلے خالق پاک اُپایا
 سب دوحال تے سبقت پائی ذات مبارک نوری
 پھر جس وقت خدا فرمایا حکم اللہ ت والا
 مہیو ویلے بھی سب دوحال تے حضرت سبقت پائی
 جو سیم نبوت دے کیتے خالق سائیں
 حضرت آدم و اس ویلے نام نشان نہ کوئی
 اس عالم وہ سرور عالم جو جو بیاں پایاں
 بحر غنایت وحدت اندر کتنے سال ہزاراں

ایس پر جس انہاں دو چوں پھیر دوبارہ آئے
 اس دے اندر عیش کوئی نا کوئی شرماوے
 اتنا اجر ثواب زیادہ بخشے خالق باری
 محل محل بعض انہاں تہیں آکھ سداواں بھایاں
 سب تھیں دل نور نبی داسر جبار رب پیاروں
 اُس ویلے محبوب اپنے دی رب تصویر بنائی
 سب تھیں دل روح نبی وار رب پیدا فرمایا
 لئی ہزاراں لاکھاں برسوں پایا قرب حضور می
 وہ چہ جواب بے سالی فرمایا پہلوں نبی تعالا
 فرمانداری رب سچیدی پہلوں آپ اٹھائی
 سب تھیں اول ملی نبوت سرور عالم تائیں
 اس تہیں پہلے پاک نبی نون بخش نبوت ہوئی
 اس عالم تہیں کتنے حصے دواں سوایاں
 نال خدا دے قرب حضور دواں کمیتیاں موج بہارا

اس خلوت نہیں حاصل ہوئے جدا انعام تمامی
 حید عالم ارواح بہتیں حضرت اس عالم میں آئے
 سجدہ کر کے پیدا ہوئے ذات مبارک عالی
 ذات مبارک صاف لیائے پاک رسول الہی
 تاکہ اثر غلاطت والا پڑ بدن نورانی
 دیکھا پاک بتی دی مانی ہک ایسا چمکا راہ
 اس دوچہ بشارت آہی طرفوں خالق میں
 وقت تولد ظاہر ہوئے نور نشان تیرے
 دوچہ چھوٹے ہوون جنم حضرت شاہ ابراہاں
 چند نورانی کھینڈن رن بخش ہو یا سرکاروں
 جہول انوں کرے اشارہ پاک جلیب سہارا
 جیون کر گنبد جاوون روہرن چھوٹے بال ایانے
 ہو رہک خوبی چھوٹی ٹمراں پانی نبی غفاری
 جتنا غم نہ سرور عالم دنیا وچہ رنگہا سیا
 وہی وقت ہمیشہ سرے بدل آن پہلوئے
 جیکر تھری درخت کسے دل قدم مبارک پاوون
 ہو رکمال رسول اللہوں رب عطا فرمایا
 ایہ بھی خالص عنایت ربی حضرت آپر ہوئی
 بہت وجوہاں اس داندراوی ذکر لیا یا
 پہلی حکمت ذات نبی دی نوروں پا دیا پی
 نوری چیز نہ سایہ دیوے ہرگز مول کدا ہیں
 پاک وجود نبی دے اندر ایسی چیز نہ کاتی
 دوچی حکمت وچہ کتاباں کہن مغسر عالی
 نوری ذات رسول اللہ واکر سایہ ہوندا
 تہی حکمت چن ہوج دا جتننا نور تمامی

دوچہ ارواحاں شاہی دھڑ پابا نبی گرامی
 کئی تہرا انعام ربانے اپنے نال لیا تے
 طرف اسمان شہادت اگلی آہی وحدت والی
 ختنے ناڑے دی کج حاجت پاک نبی ذوق ہیں
 سو نہا صاف نامی حبہ چند جوں اسمانی
 جس دوچوں شام علاقہ نظری تہ گیا سارا
 بیٹا نیز مالک ہو سی شام ولایت تائیں
 انشاء اللہ ذکر جہان واکر ساں مل گئے
 جہولے دین فرشتے آکے داگوں خد متکاراں
 راتیں آئیں ل نی دے باتاں کر خد متکاراں
 اوسے طرفے جہک تھلوئے ادبوں چند پیارا
 ادبوں حاضر چند مبارک خاطر نبی ربانے
 دوچہ چھوٹے باتاں حضرت کیتیاں کیتی واری
 سورج والی گرمی کولوں ویکم رب بچا یا
 جہول حضرت آدن جان نال برابر ہونے
 کرے درخت پچاواں آٹوں جہول حضرت آدن
 نہیں سی پوندا پڑ میں و پاک نبی داسایہ
 ساہوں خالی دنیا اندر ہو نہ بند کونی
 جس تھیں سایہ پاک نبی دارب نہ مول بنایا
 سر پیراں تک نور جسم پاک صلیب خدائی
 ظلمت با جہوں ہو رکسے داسایہ ہوندا ناہیں
 جس داندرا ظلمت ہو و دیوے نہیں صفائی
 بہاویں جس داسایہ ہوئے نہیں تھیریں خالی
 چائن نال برابر ہو کے کوں انہیر تھلوند
 ذرہ ہک نبی دے نوروں بخشیا رب گرامی

تھوڑا قدر انہاں توں ملیا جلوہ شاہ نبیاں دا
 جو کئی حکمت ایہی آہن جو شے ڈھکی جائے
 پاک نبی دے تال برابر دو جاہور نہ کوئی
 جسکے سایہ پاک نبی وار بظلم فرما ندا
 پاک کیتا رب دوست اپنا اپنی مثل نظیروں
 کئی ہزار نبی دے عاشق ہوئے وہیں والے
 دنک تنگیاں حضرت آپر ہو قربان وکانے
 ام حضرت سرور عالم پاپاں جدوں جدا یاں
 کہ منظور لئی تقدیروں جو کجہ کسے آئی
 ایویں کئی مخالف آہے پاک نبی سرور دے
 اسیرا یہ تو فوق کسے نوں نیا بخشی رب سائیں
 حضرت کہیا ہر بندے دی نقل شیطان بناوے
 سائے وچ بھی مثل جہنماں دی رہنوں ل نہ بھائی
 ہر کوئی اپنے محبوباں دیاں لکھ رکھدا تصویراں
 اسیر رب محبوب اپنے پر ایسی قلم چلائی
 اسے خاطر پاک نبی داسایہ نظر نہ آوے
 پنجویں حکمت کہن مفسر تینوں آکھ سنائیں
 تائیں پاک نبی داسایہ نہیں سی رب بنایا
 اتھے تک مثال لیا یا شیخ معین پیادا
 بھانویں پاک ہو جاوے دہرئی سوچ جیروں کاو
 جوئی شفاعت پاک نبی دی ہوسن نوں بخشا سی
 اسیر جیڑے شرک ہوسن شرک کماون والے
 شرک پلیدی لیکر او تھوں جو تیراں دھچ جاسن
 جوئی طہارت بخشش الی مشرک پاون تائیں
 طرح طرح دے ہرئی اندر ہون گند سمانے

حضرت آپر نور انہاں داکیوں کر غلبہ پاندا
 اسے دنک برابر اس داسایہ نظری آوے
 اسے کارن سائے وچ بھی مثل نظیر نہ ہوئی
 عکسی طور نظیر نبی داسایہ سمجھیا جاندا
 تائیں کسے نہ عکس تار یا حضرت دی تصویروں
 پھر پھر عشق محبت والے پتے جہناں پیالے
 ہک پل پھر سے صبر نہ کرے باہج حبیب ربانے
 بعد ونا توں سیر یاراں دیاں جاناں کل آیاں
 اے پر نا تصویر نبی دی کسے نیار کرائی
 کیا آہا جے ویر عنادوں نقل نبی دی کرے
 تا کوئی اکوں طاقت پاسی روز قیامت تائیں
 اسیر ساڈی صورت اٹھیں مول نہ نبیاں جاوے
 کون لکھے تصویر انہاں دی باہجوں قلم ربانی
 دنیا اندر مور جہان دیاں ہون کئی نظیراں
 ساری دنیا اندر جی دی ہور نظیر نہ کائی
 علی عکسی۔ الی نقلی کوئی نظیر نہ پاوے
 وچ زمین ناپاک الیش ہووے کتنی جائیں
 متکے کسے پلید جگہ تے پوے مبارک سماہ
 پاک پلید زمین دی بابت عجب لطیفہ بھارا
 اسیراں نجاست تائیں شرع نہ پاک متاوے
 کل گناہاں عیال کولوں عاصی پاک بناسی
 کدیں شفاعت پاسن تائیں جاسن دوزخا لے
 ناں شفاعت پاک نہ ہوسن نا حضرت بخشاسن
 ایویں سوچ پاک نہ کردا اصل نجاست تائیں
 تائیں رب نہ سبایا یا ساری حکمت جانے

چیلوں حکمت رب اس کارن سایہ پاک چپایا
ستوں تخت مور تاون بہت مبارک عالی
حضرت کھیا دنیا اندر جو چیمیں کوئی
باقی بیاں اسے جگتے منگ قبول کرائی
اس دن بول دعا وہ اپنی منگاں میں سرکاروں
امت میری وجہ جو ہوں بھائے اوگنہارے
ہویں دعا اپنی نون حضرت کر محفوظ ٹکائیے
روز عشر جبرہ خلقت نون سورج سر پر آوے
اس دن سایہ حضرت والا فضلوں ظاہر ہوئی
گل امت نون کچے اس نون پاک بنی داسایہ
بہت امیداں اس سائے دیاں رہن لوک و حارے

میت کوئی قدم نکاڑے اس تلاء غلاباڑے
اوگنہار پند بر جہیاں نون اس لگا دن والی
اک اک خاص دعا بقولہ ہنوں بخشش ہوئی
میں اوہ روز قیامت کارن کر محفوظ ٹکائی
کر اس شفاعت عاصیاں کارن مولا درباروں
نال دعا بخشا کے اس دن جنت طہر ساں سائے
انیوں اپنی لامت کارن سایہ پاک چپایا
چھتر تھپاں نہ دے کوئی گرمی مغز جلاوے
جیونکر بزل رحمت والا سر پر آن بھلو مہی
اسے خاطر دنیا اندر نہیں سی رب بنایا
جیونکر حضرت خسرو صاحب عمرن کرن سرکارے

سایہ خوش آن کہ نہ کردی نشر

دنیا زچہ نہ ظاہر کیتاں ساں جو اپنا سایہ

تا چو بسوزیم در آن آفتاب

تا جو اسان غریباں تائیں گرمی جہوں ملوے
ہو کمال سناواں نینوں پاک بنی سرور بے
جس مجلس وجہ ہوں حضرت یا جس کول بھلوئے
بھاویں جتنا قد کسے داہو واپنی تھاویں
ایہی خاص عنایت ربی حضرت کارن ہوئی
چلن وجہ بھی سرور عالم ہوں نال جہنائے
بھاویں جتنا ہوئے کوئی تیز اپنی رفتاروں
جس مرکب تے کرن اسواری پاک حبیب غلامی
جذک ہن سوار کسے پر سرور و ہاں جہانناں

دائستہ از پے نور شید حشر

حشر والے سورج کارن کر محفوظ ٹکائیے

خود فگنی سایہ بر اہل عذاب

کر کے گرم نائیاں ابر سایہ ڈالیا جاوے
ہو انعام ہوئے سرکاروں آپر خیر بشر دے
سہ لوکاں نہیں سرور عالم آپرے معلوم ہوندے
کول بھلوتیاں نواں سنے کنوں نول بچاویں
ظاہر باطن پاک بنی تہیں آج ہور نہ کوئی
سہ نہیں حضرت اگے ہوں لوک چکے رہ جائے
جتنا چلے ہے پچھا ہاں پاک بنی سروروں
کر میں ضعیفی پاوے ناہیں ہرگز اوہ اسواری
لہ پیشانی کرے سواری اتنا ادب حیواناں

کر دے ادب رسول اللہ و ابو جہل و ان تمام
 پنکھی کوئی نہ سر دے آؤں تنگے مارا ڈری
 بدن پوشاک مبارک آیر مہکی کدی نہ آئی
 جہان درختاں پھراں کولوں تنگہن بنی الہی
 جس راہوں سوار دو عالم لے تشریف سداون
 دو دن چکھے ہے برابر گلیاں وچہ خوشنوی
 خوشبودار پینہ ایسا پاک بنی سرور دا
 حقوڑا بیت تبرک جس نوں بخش بنی الہی
 کھوہ کے وچہ حضرت اپنی لب مبارک پانی
 بن تک اوہ خوشنوی اس دی شہر برہر جائیں
 کھائے پانی مٹھے ہون لب حضرت دینی
 رجن بال جہان نون حضرت اپنی لب چکھاون
 بھی فرماون حضرت اندرا یہ خوشی رب پانی
 دودھ بن بد بویاں سبھے پاک بنی سرداروں
 جس طرف تشریف مبارک پاک حبیب لیاے
 بھی فرماون حکم دین آؤں کیستہ خالق سائیں
 تا جو ظاہر دہرتی آپر ہو رہ ویسے ، کوئی
 حاجت ویلے سرور عالم جھک جھک وچہ جد ہوتے
 جد حاجت تھیں فاع ہون پاک حبیب خدائی
 ہو کمال رسول اللہ نوں بخشیا پاک الہی
 جیونکر حضرت اکوٹ گھن راوی ذکر لیاے
 بھی فرماون جیونکر حضرت سن وچہ بیداری
 خواب جدین مبارک ہون حضرت واسے
 جتنی مدت دنیا اندر ہے رسول گرامی
 قدم مبارک نوں ایہ خوبی بخش حضوروں ہون

سیس جھکا کے ہون سلامی پیش حبیب گرامی
 پاسے ہو کر تنگہن ادبوں اتنی عزت بھاری
 سب چیزاں نوں پاک بنی دی رب تعظیم سکھائی
 ہر شے آپو آپ نبی دا ادب کریندی آہی
 گلیاں سب معطر ہون راوی ذکر لیاون
 تنگے گئے رتھوں سرور عالم جان لے ہر کوئی
 مشک معطر بھی ہو شرمندہ ریش اس دی کردا
 عطر اس دی پھر حاجت انوں ہرگز ریندی ہی
 سارا کھوہ معطر مویا خوش بو حسد نہ کئی
 وچہ دینے پیاو مطلب سدن آسید تائیں
 درواں والے پان شفا میں ہر دردوں آدوں
 سارا روزا نہانے تائیں ماواں یاد نہ آون
 چیز کسیدی پاک بنی نوں بد بو کدی نہ آئی
 ایسا پاک دماغ معطر بخش ہو یا سرکاروں
 گل بد بویاں حضرت کولوں دور ہوا لے جائے
 جتنے حاجت بیٹھن حضرت ہوتے محم اتھائیں
 حادے گل زمین نشانی بھی آسے خوشنوی
 آسوں پاسوں رکھ میں دیکر دقتان کھلونے
 جا ٹھہرن اوہ رکھ تاملی آپو اپنی حسابی
 جان اتے انہیرے اندر نظر برابر آہی
 اسے طور پر ایتھوں ہر شے نظری آوے
 ایویں باتاں سنن تاملی اندر میند پیاری
 دل بیدار حضور خدادے چند اقرب پیالے
 احلام ہو یا ہرگز اندر سر تمامی
 زم زمین تے چلن لگیاں کہون جہنم لگدا کوئی

کرمی کدیں سخت نہیں تے جد شریف لجاو
 نرم کرے رب پتھراں تائیں قدم مبارک روں
 سنگ لال لون کرن اشارہ طرف رسول ہمارے
 ہدایہ خوبی پاک نبی نوں رب عطا فرمائی
 بجاویں کینڈ بہادر کوئی شیر دلیر سداوے
 کافر اسے منافق مشرک جو مردود موکا لے
 اتنا رعب بجاں اسدا اکہیا نبی پیارے
 نبی آواز رسول اللہ و اتنا دور سنبدا
 کراواریکے حسن منسود گل بیباں دا
 ہو رکمال جناب کہوں پایاں نبی حقانی
 کل ملکوں وچ بختیاں بولیاں خالق پاک بانی
 بھی سب لوراں دیاں بولیاں جان نبی اہی
 حسن مبارک پاک نبی داراوی ذکر لیاوے
 وجہ بہتیرے ان جہتوں حضرت شاہ ابراہاں
 وجہ پیشانی نور مبارک روشن بد منیروں
 کرن روایت راہ وجہ پلکن جاوے نبی الھی
 تا پھر دست مبارک حضرت اپنا نور آہنایا
 پنجے انگلیاں روشن ہویاں بیچ پنج مثالوں
 حضرت موسیٰ نوں یرینا ہویا جس حضوروں
 روز قیامت ساتھ محمدی ہوگ نصیب جناتوں
 سونہا جان نور محمدی بخش ہووے درگاہوں
 اتنا حسن رسول اللہ نوں رب عطا فرمایا
 پاک جمال رسول اللہ صفت نہ کتنی جاوے
 ہو رکمال رسول اللہ نوں بخشیا خالق باری
 پانی دی جد علی دے عرصاں بایر سناون

پتھراں اتر کھوج مبارک دے نظر می آدن
 کر پا بوسی پاک نبی دی جھکنا ادب پیاروں
 نرمی پکڑاؤ جھکواو بول چہوں قدم پیارے
 سب لال وچہ حب محمدی و مشیت بہت پانی
 حضرت نوں چار ساہواں ہووے جلال چلی جاوے
 ویکہ نبی نوں تھر تھر کنبین وڈیاں قوتاں والے
 یک مینے دے اقامت میں بہت جلدی مارے
 جتنا دور آواز نہ ہرگز جاوے ہو رکھیں سدا
 نو حصے و دھ لکال نالوں دور آوازہ جاندا
 اہی ہووے ہر بولی وچہ کرن کلام زبانی
 تھر وچہ پٹھیاں پاک نبی نوں رب سب بھمایاں
 منطق طیر سلیمان دنگوں سمجہ تسمی آہی
 رات انداری گلیاں اندر جان نور لگاوے
 دانگ برد جھلک نبی دا پونڈا پرو لاراں
 جن سوچ روشنایاں پایاں حضرت دی تصویروں
 راہ نہ لکھے یاراں رات ابھیری آہی
 انگلیاں تہیں نور نبی دے راہ وجہ جان لایا
 آپ لگاؤن جان حب حسن جمالوں
 سرور عالم راہ دکھاوے انگلیاں نور دزل
 نوری مشلاں محشر اندر ہون نصیب تنہا توں
 ایسا میرے جناتوں اوہ کیوں پلن یاہوں
 و احضرت سچے جنوں خود محبوب بنایا
 جس نوں رب محبوب بناوے خوبی کون سنارے
 انگلیاں تہیں چشمے جاری ہووے کتنی داری
 ہووے بانی آپ حضرت اپنا ہتھ لگاؤن

اُسے دیئے انگلیاں تھیں چلن سرور فوہارے
 بھر بھر کہن برتن اپنے گھوڑے کٹھرباون
 جس دے دست مبارک اندر اتنی برکت آئی
 جس کھانے پر سرور عالم اپنا ہٹھ کھائے
 اتنی برکت اس کھانے وچ پاک اذہ پائے
 کیا اوہ دست مبارک سوہنے پاک نبی سرور دے
 بخلال دے وچ وال نہ کوئی سرور عالم تائیں
 دال سفید تاراں سائے رب عطا فرمائے
 سرور تیریاں خوبیاں انہویں وچ محاسن آیاں
 قوت مہنی پاک نبی نوں اتنی بخشش ہوئی
 سبے طور جماع دی طاقت بخشی پاک الہی
 صبر تحمل خلق حسی باہر حد شمار وں
 ہو بدھڑک لڑا یاں اندر حاون نبی خدائی
 فتح مبارک ہر میدانوں فضل خدا رحمانوں
 ملک الہی کرے ہر اہی لڑے جویں بہا ہی
 پورا انعام حدیثاں اندر پاک نبی فرمایا
 ایہ بھی خاصہ پاک نبی نوں بخشیا خالق میں
 ہو یک خاص انعام نبی نوں رب عطا فرمایا
 حضرت کیا میری خاطر جتنی دھرتی ساری
 پاک کیتی رب مٹی اُس دی پاک بناون الہی
 بھی پنجوقت نماز جماعت حضرت کارن آئی
 پور اذان مقامت ایہ سب حضرت نوں داری
 پورا مقیم تے جمعہ مبارک بخش کتاب عالی
 بھی رمضان شریف پیارا رحمت برکت بھریا
 بھی شہنشاہ مبارک اندر جو جو خوبیاں آیاں

شکر فوجاں یار پیارے سرج سرج بیون سارے
 یک پیارے پانی دے تھیں غرناں گل مٹاؤں
 روز قیامت امت اسدی کیوں ہو و نہ پائی
 پھر اپنی لب مبارک جس کھانے وچ پائے
 یک بندے دا کھانا ہوئے لشکر کل ریاضے
 جنہاں وچ شہادت کلمہ پڑھدے روز شہرے
 صاف شفات لوزانی بخلال بخشیاں خالق سائیں
 سوج داگوں چمک جہان دی تاب جہلی جائے
 گل تعریفاں ادھو جائے جس عطا فرمایاں
 جسے نال برابر و جاہور نہ بندہ کوئی
 چالی مرداں جتنی قوت پاک نبی نوں آہی
 پور تمام انعام الہی بخش ہوئے سرکار وں
 دشمن کو لوں ڈر کے حضرت کدی نہ کند و کہاں
 نوری فوجاں مدد کارن رب بھیجے آسمانوں
 ایہ بھی خاصہ پاک نبی نوں کیتا بخشش الہی
 دال عنیت میر کارن رب حلال بنا لیا
 لٹن مارن بندہ لیا وں کافر لوکاں تائیں
 جیہڑا لگے کسے پیغمبر نہیں حضور وں پایا
 مسجد پاک نمازاں کارن کردی رب باری
 کرو سیم پڑھو غاناں کریم پیتا رب عالی
 بھی ترتیب ایہ و نمودالی حضرت نوں سکھلائی
 بھی سورت اکھ مبارک حضرت اترے اتاری
 روز جمعہ دے بخشی رب گھڑی قبولت ڈالی
 خاص حبیب اپنے دی خواہ بخش خدائے کریم
 ایہ سب نعمتاں حضرت باجوں گے کسے نہ پایاں

خالص انعام ایہ پاک نبیؐ زوں بخشے خالق ہمایں
 گئے نہ جاوے نہ ظاہر و لے جو انعام ہدایتے
 معجزیاں و امانت نہ کوئی وجہ شمار نہ آوے
 ایسے معجز پاک نبیؐ تہیں خالق پاک و کھادے
 نالے اٹلے حین مبارک کرد و کہن دیکھایا
 بھی معراج نصیب نبیؐ زوں ہمایوں کھانے
 بھج براق حبیب اپنے زوں خالق پاک سدا یا
 ایک جہلک وچہ عرش فرشتے سے سہر تمام کر لے
 بھارا معجز پاک نبیؐ زوں جو ملیا سرکاروں
 ایسی ایسی اعلیٰ نعمت بخش حضور و انجانی
 کل دنیا وچہ حاضر کر کے پاک خدا فرماوے
 بھادوں بھوسوت ہوئے پیش کر دیکھلاؤ
 سورت یک بنانہ سکوتا یک آیت ہداری
 ہے کوئی پاک کلام اللہ و ادھوی توڑ و کھادے
 تیراں صدیاں اندر جس زوں کسے توڑ و کھایا
 بے مانند کلام الہی پاک تفسیر وں آتی
 جیوں بھل خداوند عالم واحد پاک میگاہ نہ
 ہر اک نعمت ہر یک دولت دوہاں چھلنا لالی
 بولے طور کلام اللہ نے جو کوئی عمل کھادے
 ہر نعمت ہر دولت اسنوں بخشے خالق باری
 ایہ مجموعہ ہر نعمت دیا پاک جنابوں آئیں
 ایسا ایہ انعام حضور و لکھشیا خالق سائیں
 جت تک سوچ و نیا اندر اپنا فیض کھنڈا وے
 جد سوچ جے پہل ہوئے کے سردی کچھ ابھارے
 کہن یہاں کلام اللہ نے کیوں نہ مل کھایا

باہجناہاں نہیں پور نہراں کیتیاں عطا ہیں
 باطن درجہ پاک نبیؐ و اکون خدا بن جانے
 جے کر یک اک بھول سناواں نہ تر یکے جاوے
 جیہڑے اگے کسے نبیؐ زوں و ہین وچہ آئے
 سبہ نییاں دے معجزیاں تہیں کچھ بہتر آ یا
 جس منزل تے پہنچ نہ سکے اگلے نبیؐ ربانے
 قاب قوسین تے اولوئی و اقرب عطا فرمایا
 جنت و دوزخ مال تمامی حضرت زوں کھلائے
 ہے قرآن کلام الہی نعمت باہجہ شماروں
 دوہاں جہاناں اندر جس کی ہو نظیر نہ کوئی
 ہے کوئی مثل کلام اللہ دی جو کتاب لیا ہے
 جن انسان اکٹھے ہو کے زور تمامی لاؤ
 دعوے نال ہے یہ مڑ پاک کلام حضور
 کدی نہ توڑے کدی نہ توڑے جو سوز و رنگاں
 اولوں کون ترورن والاں ابڑی دا جابا
 جس و نال برابر کوئی ہو کلام نہ کا فی
 اسے طور کلام خدا دی ہے مثل خزانہ
 کیتی راج کلام الہی راج پاک خداوند عالی
 بیٹک وہاں جہاناں اندر عزت عظمت پائے
 کچھ پرواہ نہیں ملے جہاناں نکل قرآن پائی
 اپنے خاص پیارے کارن رب نازل فرمایا
 جاری فیض ہمیشہ جدا ہے قیامت تائیں
 جت تک فیض کلام و کچھ نقصان نہ پاوے
 اس دن جو کلام اللہ دے کچھ تو اس سارے
 محشر کارن کیوں نا اسنوں سرد تاج بنایا

دنیا وچ کلام اللہ دی جنہاں محبت ، آہی
 کرے حمایت محشر اندر ہر منزل ہر جائیں
 جنت وچ بھی مومنناں کارن حکم کرے بانی
 جیونکراو تھے پڑھے آہو پڑھکے آج تناؤ
 مومن عرض کریں ادبوں یا معبود سچاواں
 حکم کرے ربنا مال محبت طاقت جیونوں
 تا پھر مال خوشی د مومن پڑھ قرآن سناؤں
 جتنا یاد قرآن کسے نوں اتنا پڑھا جائے
 اول تھیں تا آخر تاہیں یاد قرآن جنہاں توں
 جتنے حرف کلام اللہ دے اتنے دیے سارے
 جیوں جیوں مال کلام اللہ دیت پیار جنہاں ندا
 جس نوں یاد قرآن نہ اہر عمل قرآن کماھے
 جو کرے حفظ کلام الہی نا چھوڑن بریا یاں
 کرن روایت حدوں بہشتی پڑھ قرآن دن
 اس نہیں پچھے جنتیاں نوں کہی اب سچاواں
 پڑھ سورت یسے لے طہ خالق پاک سناوے
 مست ہو دن سب جنت حوراء الیاء دیکھاؤ
 چر پہیوں حدیث سنہاں نرض کرن سرکائے
 ہر یک نعمت وافر سانوں بخش عطا فرمائی
 باقی بن دیر تیرے دی خواہش دواں نوں
 تا پھر ذات مبارک اپنا پاک جمال دکھاوے
 دیکھ زیارت راضی ہو دن الہی قرآن پیارے
 اوں دیے پھر چہے بہ عقلیں پاک جناب الہی
 سنیاں تسال کلام اساطیر بھی دیدار کرایا
 عرض کرن بن کہ نہیں جنت فضلا لوالیا یاں

دلی سناٹہ متجاں کارن پاک کلام ، آہی
 ہر عامل داسناٹہ نہ چھوڑے جنت و دریاں تاہیں
 دنیا وچ کلام اساطیری جیوں کرتساں پیاری
 ہر حرفوں جنت اندر عالی درجے پاؤ
 کیا کوئی حق حضور تسائے پاک کلام سناواں
 ادبوں پڑھو کلام اساطیر منظور اسانوں
 جتنے حرف نکالن مومن اتنے دیے پاؤں
 ہر حرفوں ایک ایک درجہ آچارب و دہائے
 ساریاں حرفاں جتنے دیے دیے ہوں بخش تہاں توں
 جنت اندر فضل کرم تہیں کرے سر جہاں سے
 تیوں تیوں اپنے دیے اندر ہوگ مقام تہاں ندا
 حافظان مال برابر درجہ اسنوں بخشیا جاوے
 آٹھے ہو کے دوزخ جہنم پیش لے دیاں یاں
 مال شمار عرفاں بہنوں دیے دے جاؤں
 چپ کر دین اسیں تہاں نوں پاک کلام سناواں
 سن سن مال بہشتاں تاہیں ڈاڈھی لذت آوے
 بخود ہو کے مومن سارے حالت اندر آؤں
 یا مولیٰ تڑھ دے اپنے پورے پکتے سارے
 چیز کسے دی جنت اندر کھی چھوڑی ، کافی
 جیکر کرد عنایت ادہ بھی کیا پرواہ تسانوں
 بخش تسلی جنتیاں نوں خود دیدار کراوے
 کر سکوانہ حمد ربانا سجدے ڈگن سارے
 پوری ہوئی غرض تسادی جو کجہ خواہش الہی
 دسو ہر سوال تسادے کوئی باقی نہ رہی
 ملیا پاک جہاں تساد اکل مرادوں پایاں

دلوں بچاؤں میں تیرے پر راضی ہار خدایا
 رب فرماوے اس میں تسانوں سدھال کراواں
 وہ سبحان اسد کیا نعمت پاک کلام خدائی
 وہاں جہانوں والیاں جنوں پہاں لکھائیں
 جو انعام تمام بنیوں رب عطا فرمائے
 جو جو فتح مبارک حضرت پانی وچہ لڑائیاں
 جنگ بدر کے احد وغیرہ فتح کراٹیا
 جنگ حنین تے یرموک اندر جیوں نصرت نامی
 قیصر روم مقوقش شاہ تے جیوں منے پروانے
 جو کمر عزت ہر ملک کا چہ پانی بنی گرامی
 بھی جو بعد بنی تھیں یاراں پائے ملک تسمی
 جو کمر فارس روم وغیرہ فتح کیتے اصحابائی
 کر کر کوشش دینی بنی دا جوں بے پیلندے
 ایسے خبراں اس آیت وچہ پاک فرمایاں
 روز ازل تھیں حضرت کارن یوں شروع عطا
 جد تک پتہ سرور عالم بس موبوں فرماوے
 وچہ حیات قلوب وغیرہ خبر حدیثوں آئی
 جو جو ملک بنی تھیں سچے ہوئے فتح تسمی
 نامے جو ہو ملنے آئے مال غنیمت سارے
 سب خبراں محبوب اپنے ذوں سبیاں خالق سائیں

توں راضی بن رہیں سارے جیوں راضی فرمایا
 راضی راضی پیش تسانوں دائم توجہ دکھاواں
 جس میں برکت چیز کسے دی حاجت بے کافی
 فضلوں خاص عنایت کیتی دوست اپنے تائیں
 بہن منسرحطیک وچہ کل عطیے آئے
 جو جو ملک ہوئے وچہ قبضے مال غنیمتاں پایاں
 ہو یا مکہ فتح تامی قبضے اندر آئیں
 جیو کمر شمال پیش بنی تے گردن ادب جھکا
 شاہ بخاشی صدقے کیتے جیو کمر مال خزانے
 عرب عجم وچہ قائم کیتا جیوں جہنم لہ سلامی
 جوں چادوں رچلایاں فوجاں دوی شامی
 جیو کمر دشمن پاک بنی دے مال غذا باں
 جوں خزانے ملک انہاں قبضے اندر آئے
 منسرحطیک وچہ کل عطائیں حضرت سببایاں
 کرسی ختم قیامت اندر فضلوں خالق سائیں
 پورا راضی ہوندیاں توڑی کل مرادوں پاس
 جیو کمر ابن عباس پیارے کر قبیر سنامی
 ہر ملک دی خبر بنیوں توں تی رب گرامی
 کل خزانے پاک بنیوں تے سز جن ہائے
 امت تیری فتح کیتی انہاں ملکوں تائیں

سن خوشخبراں سرور عالم بہت نویسی وچہ آئے
 تا ایہ آیت نازل ہوئی ابن عباس بتا دئے

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

اور غریب تمہارا رب تمہیں ایسی عطائیں فرمائے گا کہ تم خوش ہو جاؤ گے۔

یعنی جو کچھ دنیا اندر کر سالا اسیں عطا میں
 روز قیامت بہتر اس نہیں ہیں عطا فرماواں
 دنیا وچ توں راضی ہو توں ملک دے تے بے بنوں
 کیا اوہ دولت ملک خزانے قافی دنیا واسے
 کیا ایہ شادی دنیا والی جوں مسافر راہی
 دنیا اندر امت پیری جو تھو وقت لنگھا دے
 اس دن بھی جنت والی ہتھ لٹا دے پس
 جنوں توں بخشا سیں سن اے توں بخشیا
 کل بھل قبول تیرے سارے بول نیساں
 حضرت جلیڈین عبد اللہ موددایت لیا یا
 ہکدن حضرت فاطمہ دے گھر آئے بنی ابی
 چادر جنت نہایت کڑی پہنی بدن ادواسے
 اس حالت وچ چکی پیوے پاک نبی جانی
 دیکر حضرت سرور عالم نبی توں فرمایا
 کہ منظور خدا دی طرفوں جو کچھ سر پر آدے
 تھوئے دن ایہ سارے کارن تلخی دنیا والی
 خدا پہن جیب غلامے بیٹی توں فرما دے
 لے توں خیر رحمت ربی ایہ انعام لیا فی
 کہن منور تینیاں آیتاں مصحف اندر لیاں
 جد کوئی موقع خوشی ملی داحضرت اپر واداسے
 اس دوچہ کی بہتی ہوئے حضرت تائیں
 ایہ آیت بھی سکے اندر آئی پہلے ارسی
 جدوں تسلی بخشی حضرت جنت خاتون تائیں
 انہاں ذماں وچ سرور عالم آہے وچہ دینے
 یاد کر ایہ وعدہ اکلا بہت عطا میں والا

مال خزانے ملک حکومت بخشاں تیرے تائیں
 جد تک آیت راضی ہو پس نعمت دینی جاواں
 محشر اندر راضی دھتے راضی کر سالا تینوں
 خوش ہو سین کر سالا تینوں دوا ملک حوالے
 شاہ ہو پس جد جنت اندر ہو ہی تیری شاہی
 روز قیامت جیوں توں کہیں و لوں کھٹا حادے
 بہرمت ہر دولت اپنی تیرے پیش رہیساں
 دوش وچ محبت لٹا ڈا کوئی نہ اسین دیکھیں
 جس گلے توں لایا منی ہو پس نیوں سیکیں
 تالے حضرت جعفر صادق ہے ایوہیں فرمایا
 اگے بیٹی پاک نبی دی چکی پیوے آہی
 جس تہیں جہل پلان اوہنا تیرے جو ان بھان دے
 دیکھ حوالہ پاک نبی توں وادہ ہی شفقت آئی
 یا فاطمہ اس تھی اندر صبر کھانا آہیا
 اس دے ملے نعمت لے لے سب عطا فرما دے
 اگے من اسایش و اطمینان کرے رب عالی
 اوئے وقت جناب الہوں عزت سنسے
 وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ فَهُوَ بَالٍ فَرَمَانِ
 مڑ مڑ جہڑیاں دست کارن رب نازل فرمایاں
 حال مناسب اگلی آیت پیر دربارہ آدے
 مڑ مڑ خوشخبراں پہنچا دے فضلوں خالق برائیں
 دوحی داری وچہ مدینے خالق پاک اقداری
 نعمت ابدی کارن بیٹی دنیا وکھ اٹھائیں
 تا ایہ آیت مڑ کے اٹھے بیجی رب جلی نے
 راضی کر سالا میں تسانوں کہہ داسی تعالیٰ

کمال حضرت فاطمہؑ کا رن اس بے وجہ اثبات پر
 بھی جو حقیقت پہلے آتھیں کھنڈلک دی آئی
 خوب منگلی دوست کا رن بخش جیتی رب عالی
 بیٹی سنے تسالوں اسدن انیاں کراں عطا میں
 آتشستان قیامت اندر جنت خاتون پیاوے
 پل آتوں جہنم لکسی زہرا دی اسواری
 دوست ساڈے دی ایڑی ٹکڑا خاص جگر دا
 کئی ہزاراں تابعداراں مورتاں نیو کاراں
 حوراں تخت و چہاؤں ادبوں صدقے صدقے جاوے
 ڈوبے قرب غلامی درجہ جو کوئی نیک سوانی
 سب قصیں بہتر عزت اسدن پاسی پاس خلائے
 اہل لبیت تمام نبی دے اول جنت جاسن
 کرن روایت جدا یہ آیت رب نازل فرمائی
 سن خوشخبری سرور عالم یاراں نوں فرمایا
 تا پھر یاراں خدمت اندر ادبوں عرض ستائی
 حضرت کہیا پاس ساڈے دخی حضوروں آریا
 یا نبی اللہ حکم تسالوں پاک خدا فرمائے
 حصہ ہک انہائے دتوں بخشا اسال تسالوں
 باقی دو حصیاں دی بابت بھر من قہر ربانے
 حضرت کہیا میں پر رب نوں عرض سوال سنایا
 حکم ہو یادو حصے امت بختے تیرے رتا میں
 عرض کیتا میں ادہ بھی میںوں بخش کریم رحماں
 کریں شفاعت روز قیامت جو توں کہیں میںوں

جس خاطر ایسے وعدہ رب نے کیا پھر دوبارہ
 ادہ بھی اس دن مال دوبارہ رب نازل فرمائی
 دنیا کنوں تسالوں بہتر نعمت عقیقے والی
 جو ویلے توں اسی ہو میں کراں بس میں
 کل خلقت نہیں جس دکارن متر خدا فرمائے
 اہیں میو خلقت ساری حکم کرے رب باری
 کوئی نہ دیکھے ڈولا اسدا کرویت سامی پردا
 اپنے مال کھڑیسی جنت بیٹی شاہ ابراہاں
 خوشی کالوں استقبالوں کرن زیارت آون
 ہو سی اسدن جنت خاتون جنت دی ملکاتی
 جنت دسوار کہاؤں دو جہدے شاہزادے
 بعد انہاں تھیں دے مومن جنت نعمت پاسن
 راضی کراں اسیں تسالوں کہیا ذات خدائی
 ہو و متساں مبارکبادی عجب سنیہا آریا
 صدقے جاواں دست حضرت کوں مبارک آئی
 نال محبت بی طرفوں ایہ پیغام سنایا
 اسال تسالوں کل امت دے حصے تن بنائے
 باجھ جہاؤں جنت جاؤں کہیں غفلت تنہا توں
 دہو دن ہتھ شفاعت کوں تسالیں بخشانے
 ادہ بھی دونوں حصے میںوں بخشو بار خدایا
 تریجا حصہ چھوڑ اسالوں اسنوں نا بخشا میں
 تا ایہ آیت بھی اللہ صاحب فضل عظیمیاں
 بہ کہ دلیاں بہ کہ دلیاں راضی کراں تیوں

جدا یہ آیت نازل ہوئی ذکر مفترب لیا یہ
 دس حوالہ یاراں تائیں حضرت ایہ فرمایا

وَاللّٰهُ لَا اَرْضٰنِيْ وَلَوْ كَانَتْ اَحَدٌ مِّنْ اُمَّتٍ فِى الْبَارِ

عالمی قسم اگر میری امت کا ایک آدمی بھی دوزخ میں رہا تو میں راضی نہ ہوں گا
میں نہیں ہرگز راضی ہونا قسم بے دی ہوئی
بھانویں ہو امتی میرا دوزخ رہیا و چارا
جذ تک میری امت ساری پاسی نہیں رہائی
جس لیے سیامت مینوں کرسی رب حوالے
اک اک بندہ امت اپنی دوزخ کنوں نکالاں
جس لیے بہ فوجاں اپنیاں جنت وچ پہنچاں
وچ حدیثاں ابن عباسوں ہو حدیث ہک آئی
حد تک ب نہ جنت نیجھے اہل البیت تمامی
جیکر ہک بھی اہل البیتوں دوزخ وچ چادے
ابن جریر ہک ہو روایت ابن عباسوں لبایا
تا بھی مول نہ راضی ہوں پاک حبیب غفاری
اتنی شفقت امت کارن رکھدے شاہ ابراہاں
دوزخ کنوں چھوڑا دن حیدم سارے اوگنہارے
ابو عطیہ بھار سب تہیں وقت شفاعت والا
جو جو کافر مشرک ایٹھے شرک کریدے موئے
بابجہ انہاں نہیں اوگنہارے سب حضرت بخشاں

اس جاگہ اک عجیب حکایت شیخ اکبر فرما دے
جیوں تفسیروں روح روح بیانوں خبر روایت آئے

مشاہدہ حضرت شیخ اکبر حمزہ علیہ صنف فتوحات مکی و
ذکر حسین بن منصور سلطان رحمۃ اللہ علیہ

کرے بیان مشاہدہ اپنا اکبر شیخ پیارا
جو جو کفر عالم برنخ دے نہیں دکھا انہاں نظار

لہذا وہ تفسیر طرہ ہے۔ لہذا لفظ اللہ کی سرکے تلمذ زیریہ ہے۔ اور مشید عفی عنہ سے تفسیر روح البیان

مشہد نام کہن ہک جاگہ میں آیا اس جانی
وڈا ہک میدان عجائب نظر اسانوں آیا
بھی وچکار ہک تخت عجائب عالی زینت والا
کرچون دوائے اسے کرسیاں فرش وچہائے
بھی مقبول پوڑے چیرے رٹے دلی گرامی
آپہو پئی اس مجمع اندر حضرت دی اسواری
کئی ہزار ملائک نوری اردل اندر آئے
استقبالیں حاضر ہوئے جتنے بنی تمسامی
بیٹھے تخت مبارک آپر سرور دواں جہانناں
نزدی کرسیاں بیٹھ اہانے عزت عظمت پاؤں
جیوں دربار شاہانے اندر طور طریقہ آیا
اسپر اہلی حالت مسنون ہرگز خبر نہ کوئی
حضرت ہو دیمچیر کوں کچیا میں اس جانی
کہن لگے ایہ پاک بنی دا ہے دربار شہانہ
نام میرا ہے ہو دیمچیر اس صاحب قریبا
سوی اک بے ادبی اس تہیں پاک بنی سروری
کلمہ ہک گستاخی دالا بیٹھ بول منانا
اوسے خاطر سب بنیاں نوں میلانا لیا
اسے خاطر حاضر ہوئے جتنے دلی پیارے
ایہ گل سن کر ہو دیمچیر بنی یحییٰ شیخ اکبر فرمائے
حضرت ہو دیمچیر جو وعدہ سورت و لفظ والا
اس وعدہ وچ پاک بنی نوں امر کیتا رہا میں
جو چاہیں سو دلیاں تینوں جو کہیں سو کرسیاں
شاہ منصور کہیا یہ وعدہ کیتا ہوں ابھی
جیلر کہی کفارال کارن حضرت بخشش چاہندے

اپن جیت دکھاؤں والے قدرت پاک دکھائی
فرش فروش فیسے اس جاگہ زینت زیبائی
جس وی قیمت کوئی نہ جانے یا جہوں ہشتالی
کن میسر ہمزاد تھے میوں رب دکھائے
اوس میدان مبارک اندر ہوئے جمع تمامی
لے آئے تشریف مبارک پاک رسول غفاری
عزت عظمت پاک بنی دا کون بیان سنائے
جو نوکریاں بادشاہاں نوں فوجاں کرن سلامی
ہو دیمچیر اسے پاسے حسب مراتب شانناں
فرشاں آپر دلی ربانے بیٹھے ادب پیاروں
اوسے طور حبیب خدا دے دربار سو بایا
کس خاطر یہ خلقت ایٹھے جمع تمامی ہوئی
تا پھر کھول حقیقت ساری میوں انہاں سنائی
کل رسولان اندر حسنوں کیستار بگانا
یہ منصور حلاج اسانوں اپنے نال لیا
جس تہیں کچہ راض طبعیت آہی خیر بشر دی
اس گل نوں ہن کچھ تادیے روئے دروخواں
ہو شرمندہ حضرت کوں بھل بخشاؤں آئیا
میتاں پیارا راضی ہوئے کرن سفارش سارے
کیا گستاخی ہوئی اس تہیں اج جیٹری بخشا
و کسوف تعطیک بنی نوں بخشا حق تعالی
کر دیاں میں اسی میوں انہاں کراں عطا میں
وچہ رضا تیری داس دن بہ کچھ حاضر دھراں
اس وعدہ وچ پاک بنی نوں بیت گنائیں آہی
ابھی رب بخشند افضلوں دوزخ وچ رہندے

ایہوں جیکر اہل شرک لوں چاہندے اودہ بخشانا
اپر حضرت طرف انہادی غور نہیں فرمایا
منگی صرف شفاعت اپنی کارن اوگھاراں
ہوگ نصیب شفاعت میری اہل کبار تائیں
ایہ کلمہ گستاخی والا سی منصور رحمہ اللہ
اس گلوں کچھ خفگی کیتی پاک رسول گرامی
نہیں سی لاتی حتیٰ بنی مری ایسا سخن الانا
جدایہ قصہ کھول سنایا حضرت ہوڈ پیلے
خدمت وجہ کہلوتا روئے اودہ منصور و چپارا
تا پھر شاہ منصور ولی نوں کھیا شاہ ابراہاں
اپنے آپوں اسان نہ ایہ گل بول بول مانی
اسیں نہ جگمگناواں کوئی بابجوں امر ربانے
رب فرماوے بنی اسدا ابات نہ کوئی الای
بھی یک ہر حدیث جو قدسی دیوے ایہو گواہی

وئے موجب ہر یک آپہ ہوندا فضل ہر بانا
جویں اجازت حاصل آہی پورا زور نہ لایا
میں بخشاواں روز قیامت کل مومن ہر کاراں
چھوڑ دتے سب کافر مشرک کیتی پس اتھائیں
اپنے شان مطابق حضرت پورا زور نہ لایا
ایہو گناہ بخشا دن اسدا آئے بنی امتامی
اپراپنی غلطی پاروں بیٹھا بول مسانا
ہوگیا پیش مقدمہ اس دا چراں نوں سرکے
گل پیچھے عزماں کرے بخشا اوگھارا
اساں ہوگیا شفاعت میری کارن اوگھاراں
بلکہ خاص رخصت لے می ایسے اندر آئی
جتنے بدی مرنی ہوئے بولاں ادس ٹھکانے
مگراں جو کچھ اس دی خاطر دی اتاریا جاوے
سنی نہیں تھر کوئی اس وجہ کہندا پاک اہلی

وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُجِبَّهُ فَاذَا

اور میل بندہ ہمیشہ میری نزدیکی طلب کرتا ہے

أَحَبُّ إِلَيَّ كُنْتُ لَهُ سَمْعُهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرُهُ الَّذِي

نالاقتابوں پھر جب میں اس کو محبوب بنالیتا ہوں تو اس دقت میں اس کان ہو جاتا ہوں جس سے وہ سنا ہے اور اس کی

يُبْصِرُ بِهِ وَيَدُّ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرَجُلُهُ الَّتِي لَيْسَتْ

بجگہ ہو جاتا ہے جس سے وہ دیکھتا ہے اور اس کا ادا جس پر ہوتا ہے اور اس کا ہاڈ جس سے وہ چلتا ہے

بِهَا وَإِنْ سَأَلْتَنِي أَعْطَيْتُهُ وَإِنْ اسْتَعَاذَنِي

اگر وہ مجھ سے مانگتا ہے تو میں اس کو دیتا ہوں اور اگر مجھ سے پناہ مانگے تو مژدہ

لَا أُعْذِرُهُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

اسے میں پناہ میں رکھتا ہوں

رب فرماتے بندہ میرا قرب ہمیشہ پاوے! عمل عبادت نغلاں پاروں بیت سالون ہوتے

ایسی کراں محبت اسنوں میں محبوب بناواں
 ہو جاوالی میں کن اسے جو بندے نال نہاے
 تھیں اس دے میں بناں جہناں تہیں چیزاں کھڑاں
 جو کچھ منکے ساڈے کول دیواں اس دیتا ہیں
 قدسی ایہ حدیث مبارک پاک کلام خدا فی
 بعد اس تہیں منصور ولی نوں پاک بنی فرمایا
 نال محبت سچے دل تہیں جو مولا اول جاندا
 جسوں رب محبوب بناوے قرب عطا فرماوے
 چلنا پھرنا کھنا اس واسنا ہو رہنا
 مطلب ایہ جو ذات ربے وجہ محرابہا ہوندا
 منہ ہندہ بیوقوفی سب اس دے اکھیں کن پیارے
 نال خداوے مرضی اس دی ایویں رل مل جاوے
 اس حالت وجہ مرضی اسدی ربی مرضی ہوئی
 ایہ درجہ محبوبی والا حاصل جد مقبول
 جنوں رب محبوب بنایا بھی مقبول پیارا
 میں کیوں ربی مرضی بابجوں وافر کن الاواں
 دڈیاں اوگنباراں کارن اسان شفاعت جاپی
 جو رب کہیا اوہ میں کہیا فرق در کہیا کوئی
 ندھ جو کہیا کافر مشرک کیوں نہیں نال لائے
 ایویں حق اسادے اندر جو کچھ تدو الایہ
 ایل سن منصور وچارا رٹا ڈھائیں ڈھائیں
 جے اس عیب خدا داکیتا عیبی ہو یا تساوا
 ہر حالت وجہ پاس تھناڈے اس دی گریہاری
 کرا کر گناہوں عاجز عیب اپنا بخشاوے
 تسبیح رحیم کریم گھرانہ کرم کرو ہر حالے

جاں پھر میں بناواں آپ اسے دل آواں
 بھی میں سن دیاں نہیں وانی یکے نال جہاندا
 نالے قدم بناں میں اسد نال جہناں د جاندا
 رکھاں چہ پناہ اپنی دے چلبے جدوں پنہاں
 وجہ دربار رسول پیارے پڑھکے جدوں سناتی
 نقل گزندن دایاں کارن اتنا درجہ آئیں
 رب اسنوں محبوب بناوے قرب عطا فرماوے
 نین پران نامی اسے آپ خدا ہو جاوے
 ایویں پکڑن چوڑن اسدا ہووے سبہ رہا ناہ
 دایم اس دی مرضی اندر چل دا اتے کھلو نداء
 خاص خدا دی مرضی اندر ہو جاوے ایہ سارے
 گویا ذات ربانی اس وجہ آن مقام بناوے
 بایجو خدا دی مرضی اس تہیں کم نہ ہوندا کوئی
 کیا اوڑک پھر شان میرے داکہیا شاہ رسولان
 سب محبوباں وچوں میرا بہت بلند ستارا
 جس دی رب نہ بخشش چاہے کیوں نہ بخشاں
 ایسے طور خدا دی مرضی پاک جنابوں آہی
 میرا کتنا رب داکہنا ختم عدالت ہوئی
 کیوں نہیں وجہ شفاعت اپنی داخل اہ فرمائے
 اوہ الزام تمامی تیرا مولا روپر آئیں
 کرن سوال پیغمبر سارے کرو محاف گناہیں
 جس نے عیب تساوا کیتا ہو گیا چور خدا دا
 کیتی رب نصیب تسلاں دوہگ دی گریہاری
 جیکر تسبیح بخشاں اسوں کس دروازے جاوے
 پھر بھلے دیاں مڈہ قدیموں بھلان بخشاں

تیں شفیع تمام امت دے یا مقبول رہا تا
کل سوال قبول تہاڈے پیش جناب تہا لا
ہر کرد اس عاجز آپر نظر کرم دی ۔ یا ہو
سن کر عرضاں سرور عالم شفقت کرم کما یا
بخش دتی سب غلطی اسدی بھی سب تیں بختائی
سہ بنیاں منصور دلی نون بھی مبارک بادی
رحمت عالم رحمت عالم شرم کرم داسائیں
دست دشمن جو کوئی اس تیں پہل بخشاؤن آئے

اول آخر ہر عامی نون آپ تہاں بختانا
با بچہ تہاڈے ہر عاجز نون کون چوڑاؤن والا
راضی ہو کر بختاؤ سنوں بھی رب تیں بختا ہو
نال محبت پکڑا کلاڈے رونڈے نون گل لایا
راضی ہو کر حق اس دوچہ نیک دعا فرمائی
دستی بدل رحمت والا سہ نون ہو گئی شادی
رحمت تیں بولی بتایا لکھاں عامیاں تائیں
رحمت ددروازے آتوں کیونکر خالی جاوے

ذکر شہادت شاہ منصور رحمۃ اللہ علیہ

دلیاں وچ منصور دلی نون اتنا قرب رہا تا
جدا اس وحدت ربی دلی عالی منزل پائی
بول انا الحق ہم کہن گکا اودہ مقبول تہا لا
کیا جان اودہ کیڑی طاقت ایہ آواز نکالے
اہل شرع نے جہٹ اس دے پر فتوے کفر لگائے
کر منظور شریعت ادبوں سولی اوس قبولی
جس رسول پیارے پیچھے پائی اوس مقبولی
کوئی قبول نہ کردا سولی اودہ محبوب رسولی
لوکاں بھانے مشکل جا پے سر سولی پردھرنا
جس گھلوں اودہ سولی چڑھیا اس تیں ہونڈیا
ظاہر باطن دونوں درجے لے گیا دلی رہا تا
کرن روایت لاش پیاری سولیوں وال تاری
آخر سیں مبارک اس داتن تیں جدا کرا یا
جتنے عضو تہا می اس دراد کی ذکر لیا وے
اخر اس دجوڑ تہا می جدا جدا کر دے

محو ہوا وچ ذات پے دی رگ رگ عشق سمانا
مولا با بچہ وجود اس دوچہ چیز نہ رہ گئی کافی
لوکاں کہیا کافر ہو گیا ایسا بولن والا
باطن دی کوئی خبر نہ کہن ظاہر دیکھن والے
ایسا کلمہ بولن والا سولی دتا جائے
عاشق رب داکوئی شرع تیں کردا حکم عدولی
اوسے دی ایہ شرع رسولی جس نے دی سولی
محبوبان دی حکم عدولی بابت نہیں محمودی
عاشق نون مہراج رہا تا سولی چڑھ کے مرزا
نا انکار شرع تیں کیتا سرسربانی دھریا
سو کھا نہیں پس بر فقیر رب دا دلی سدا تا
پھر بھی اودا آواز نا الحق دارمیاں بر جباری
تا بھی ایہ گل کہنے کو لوں عاشق باز نہ رہ گیا
سب جوڑاں تیں اہو آوازہ پیا انا الحق آدے
ہک ہک جوڑ علیحدہ کر کے ٹکڑے کئی بنائے

پھر بھی جتنے ٹکڑے آئے آپ تمام
 بھی جو قطرہ خون مبارک اس تہیں باہر آئے
 دیکھ تماشا عاشق والا لوک مخالف سارے
 کہن لگے ہن آتش اندر اسنوں ساڑیا جاوے
 بوٹی نال نہ بوٹی چھوڑی ہڈی ہڈی تروری
 آخراں دے ٹکڑے سارے کر کے ہتھی جاتی
 ہو چکی خاکستر جس دم اس دی لاش پیاری
 تا پھر اوہ خاکستر ساری جاسی دریا
 کرن روایت جدوں دلی نوں حکم تیل آیا
 بعد وفاتوں نال اسڈے یہ کج حال وہاں سی
 جا کر پھر اوہ لاش ساڈی دھلے وجہ وگا ون
 اوہ مریا جو دھلے والا ہے بغداد کنارے
 اصلی نام حسین ابن منصور تباون
 خادم نوں فرمان سنایا جد خاکستر میری
 غضب اکہوں پانی اس دا ایسا جوش لیا
 اپر سخت مٹا ہی ایہ جو مول نہ بھاڑے مینوں
 جس ویلے بغداد شہر نوں آون لگے پانی
 ہٹ جاسی سب پانی اس دا پھر نہ اول جاوے
 دس گئے اپنے خادم تائیں ایہ گل جاندی اری
 اتنی طاقت دلی اندرون بخشی پاک ابی
 دوست رب دونا اندر سے تکلیف پا ندے
 کرن خیال پیارے رب دے جو تکلیف اٹھاون
 سر پر چشم قبول اسانوں جو بھیجے رب قاضی
 جو آئے سو آوے سانوں جو جاوے سو جاوے
 ایسے خاطر خادم تائیں شاہ منصور سکھایا

جوش خروشوں کدین سارے ایہو آواز گرامی
 دیرتی آپ لفظ نال حق اس تہیں لکھیا جاوے
 پھر بھی ظلموں بانہ آون ظلم کماون ہارے
 نہیں تا ہرگز باز نہ آوے دو نافتنہ پاوے
 پھر بھی بجے انا الحق والی عادت اس نہ چھوڑی
 اک دگل کے لاش مبارک جکھیں ساڑ جلائی
 پھر بھی اوہ آواز اس تہیں رسیا برابر جاری
 پانی وچہ بھی راگھ دلی دی او نویں کھندی جانے
 خادم اپنے نوں سولے ایہ فرمان سنایا
 ٹکڑے ٹکڑے کر کے ساڈی لاش جلائی جاسی
 دجلہ نام آسے دریا داراوی خبر سناون
 سندے سن بغداد شہر وچہ شاہ منصور سناون
 باپ ولوں منصور تے نالے شاہ منصور پیارے
 وچہ دریا دجلہ دے جا کر سن نال دیری
 چکر بندہ کیتا جاوے سارا شہر روڑا
 دتاں آسے بند کرن واسیں طریقہ مینوں
 گوڑی ساڈی حاضر کر کے اسوں تسان کھانی
 ہنیں تان شہر تاملی آپر سخت مصیبت آوے
 چاہندے نا تکلیف کسے دی جو محبوب غفاری
 پھر بھی اپیاں ویریاں کارن نہیں ہلاکت چاہی
 ہونڈے چارے آپ کسے نوں دکھ تہیں پہنچانڈے
 سب آرام اتے تکلیف ریدی طرفوں آون
 جو ہیں پیارا راضی ہووے اسیں ہمیشہ راضی
 ساڈی طرفوں ہووے نوں کجہ تکلیف نہ آوے
 پیش کریں توں گوڑی ساڈی جد اوہ موقع آیا

کرن روایت جدا وہ موقعہ حاضر ہو یا بھائی
 اوچلیا دریا غضب تہیں پانی جوش لیا
 فکر یاس لوکاں تائیں آفت نازل ہوئی
 دوڑن بہن ہال دو ہایاں خلقاں کھل آیاں
 خادم نوں جاعر صاں کرے ہو کر بہت نامے
 تاس ویلے خادم جلدی گودڑی کڈھو کہا نہ
 چپ ہوئی اوہ را کہ ولی دی حق حق کرنے والی
 تا پھر اوہ خاکتر ساری لوکاں جمع کرائی
 ابی قصہ منصور ولی دا جو میں آ کہ سنایا
 اتنا جوش کمال ولی نوں غالب حب الہی
 ایسہ برکت حاصل ہوئی حضرت کے درباروں
 ہو رہاں کمال اہل رب کے ولی پیارے
 کئی ہزاراں عاشق اپنے کیتے خالق سائیں
 ایسہ امت احمد دی نوں بھاگ خدانے لائے
 سب عطا میں حضرت کارن رحمت فضل سوایا
 بھی اِنَّا اعْطَيْنَاكَ سورت حید حق اتاری
 وجہ تفسیر عزیزی اس داستان نزول لیا
 حضرت قائم نے عبد اللہؑ اپنے نام اہلاندے
 چھوٹی عمر مبارک دو ہاں کیتی اہل تیاری
 نکلے وجہ ایہ پیدا ہوئے خوش فزنیارے
 کافر لوکاں طعنہ کینا پر حبیب تعالے
 جو کہ اس دی رونق آبی ختم تہا میں ہوئی
 اس گلوں رب غیرت کر کے سورت کوڑ گھلی

جسے اندر را کہ ولی دی لوکاں وچ وگائی
 آیتا بغداد دوالے شہر وڑھان آیا
 آگئی کانگ غضب دی سائوں بن ہینچ اکوئی
 ایسب غیرت ولی اللہ دی جاتا تدرول لوکاں
 کرود عارب شہزچاے ہون فضل ربانے
 کھڑ گیا دریا دا پانی ادب کنوں شرماندا
 پھیر آواز نہ کیتا اس نے گودڑی جدرول کہالی
 کڈھ دریاؤں را کہ ولی دی نال ادب دفنائی
 قل کرے الاولیاءے اندر شیخ عطار لیا
 را کہ مبارک بھی اس ہوٹوں حق حق کردی آبی
 کر دیا رنگین پیارے رب کے عشق پیاروں
 سرور عالم دے درباروں پاک خدانے تارے
 کئی ہزاراں ہوسن اگول روز قیامت تائیں
 نبیاں وانگ مراتب دے حبیبیاں ولیاں پائے
 وَلَسَوْنَ يُعْطِيكَ خدانے جس خاطر فرمایا
 بہت عطا میں تیرے کارن امر کیتا ربانی
 دو حضرت دیاں صاحبزادیاں کوچ جدرول فرمایا
 طیب، طاہر لقب جنہاں پاک بٹی فرماندے
 دونوں چند رسول اللہ دے ٹکٹے وارواری
 چھوٹی عمر اتھائیں دونوں دنیا چھوڑے
 اوتز ہو گیا دنیا اندر نہی سداون والا
 دین اس دا پھیلا دن جو گات کھے رہیا نہ کوئی
 نال پیار حبیب اپنے نوں بخشی رب تبارکی

اِنَّا اعْطَيْنَاكَ اَنْكَوْثَرَهٗ فَصِّلْ لِرَبِّكَ وَاَنْحَسْ

یعنی اے پیارے نبی، عطا کی ہم نے تجھ کوثر سونا پڑھ کو اپنے رب کی اور قربانی کر

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ

بیشک میرا دشمن (جو ہے) وہی ایتر ہے

یعنی اسماں عنایت کیتا کوثر تیرے تائیں
دہرہ قربانی راہ مولادے کر شکرانہ میرا

کر تو انا نماز خدای سجدے شکر مت تائیں
توں کیوں خیریں اوتر ہوویں دشمن تیرا

تفسیر سورت کوثر

ہم مفسر کوثر اندر بہت اشارے آئے
رب فرمایا اسماں تسانوں کیتیاں بہت عطا ہیں
دو قسمان اولادوں بستھے جسی نسبی آیاں
جتنی کل اولاد بنی نوں رب عطا فرمائی
اتنی کثرت پاک بنی نوں ہر دو قسموں ہوئی
وجہ تفسیر عزیزی اینویں شاہ صاحب فرمایا
جتنے کلمے پڑھنے والے مومن مرد نسائیں
اتنی بہت اولاد جہانوں رحمت فضل ربانا
ہو اشارہ کوثر اندر کہن مفسر عالی
امت تیری اندر فضلوں ایسے ولی کریاں
عزت قطب ابدال وغیرہ ہوسن محتاج شانناں
اہل شریعت اہل طریقت ہوسن کثرت پاروں
ایسے ادہ پابند شرع دے ہوسن عاشق میرے
شرع اگے کجہ عذر نہ کرن وجہ محبت مرسن
گراں شہید صدیق وغیرہ صانع عملاں والے
حافظ ناظر خواں متیرے ہوسن باہجہ شماروں
سبہ اولاد تسانوں ہی ہوسی کہند احق تعلقاں
ہو اشارہ کوثر اندر کثرت علمساں فواریں
سارے علم تمامی لغتانی جانن نسبی الہی

کوثر معنی کثرت بہت لخت عرب فرماوے
بہت امت بہت اولادوں سرور عالم تائیں
اک حقیقی اک مجازی دونوں حضرت پایاں
دسواں حصہ بھی نہیں سچیں کسے پیغمبر پائی
نال بنی دے ہو پیغمبر نہیں برا بر کوئی
وجہ اولاد رسول اللہوں سبہ نہیں ب ودہایا
کل امت اولاد بنی دی روز قیامت تائیں
پھیرا و نہانوں اوتر آکھے گھبرا اوتر جانا
رب فرمایا بخشی تمینوں کثرت دلیاں والی
نبیاں دانگ جہانے تائیں عالی رتبے دلیاں
نبیاں دانگ کہاں اپنے معجزہ وجہ جہانناں
نابہ عابد عاشق اپنے بخش گراں سرکاروں
گردن رکھ شریعت اُپر ہوسن پیرے پیرے
سولی چڑھیں بک ڈرسن سر قربانی دہرسن
عالم فاضل دین تیرے بہت ہوسن رکھوالے
جہیز پیرے پاک صحیفہ تیرا پڑھیں شوق پیروں
کون تسانوں اوتر آکھے اوتر جاون والا
پاک بنی نوں علم تمامی بخش کیتے رب عالی
ہر قسم دی علم لیاقت پاک بنی نوں آہی

حقنا علم رسول اللہ ﷺ بخشیا اللہ سائیں
 اسی نام لڑی عالم لکھ پڑھ اچھے ناجانے
 لوں طریقہ لوں صحیفہ اپنے نال لیا یا
 کل بنیاں تھیں ودھ کے خوبیاں علموں لوں پائی
 اَخْلَيْكَ الْكَوْثَرُ تَائِيں سند حضوروں، پائی
 بدنی تھیں امت اس دی علم پیرے پائے
 اگلیاں امتاں اندر ہوندا ور لا عالم، کوئی
 جیکر خبر نہ ہوئی کسے لوں بہتیاں علمناوای
 جیکر کدی محمدی مومن باکل جاہل رسیب
 جیکر آپ پڑھیا ہوئی سن سی کسے نکالے
 طرح طرح دے اس امت لوں بخشے علم الہی
 جیہڑے علم اسان نہیں اگے اگلیاں لوں کانٹے
 جو جو تھیں انہاں وجہ آپے اگر انہاں نکالے
 جیوں یونانیاں فارسیاں دے اگلے علم پورانے
 علم طبابت علم کتابت ایسا اہل کراٹیا
 ایوں علم نجوم وغیرہ بہت اسان بنائے
 بابجہ انہاں نہیں ہوو تیرے علم دتے ربّاری
 جیوں صرف تے بخود اپنے علم عطا فرمائے
 منطق علم اصول وغیرہ علم قرآن پیارا
 علم حقائق علم معارف علم تصوف والا
 ہوو تیرے اس امت وجہ علم تے ہنر نکالے
 کر کے خاص جو اس زمانے آکر کثرت ہوئی
 ایہ بہ کثرت علین عنایت سرور عالم تائیں
 ہوو ایشادہ کوثر اندر بہتے ملک خزانے
 بہت فتح تے بہتی نصرت بہت غنیمتاں یاں

نکسے ہو یا نا کسے ہو سی روز قیامت تائیں
 کرو تے غسوخ تسمی اگلے دین پورا سنے
 سبھوں اپنا دین سکھایا اپنا علم چلا یا
 ظاہر بن کل علماں دیاں ندیاں آن چلا یاں
 ہرماں دی کثرت تینوں اسان عطا فرمائی
 بنیاں دانگوں اس امت دے عالم فاضل تے
 اس امت وجہ گھر گھر عالم ایدرتی، ہوئی
 بلکہ علموں اس امت وجہ ور لا ہو سی خالی
 انشاء اللہ ہو سی تا بھی اگلے عالم جہاں
 پڑھیاں ل مجالس کر کے علم تیسرا جاسے
 اگلیاں لوکاں لوں کجہ برگز خیر جہانم کی تا ہی
 اس امت دیاں علماں آگے ادھ بھی ف کر لے
 کر تحقیق سو کھالے کیتے علم جو اگلیاں دالے
 کر دتے آسان تمامی ہر کوئی لکھ پڑھ جانے
 جیوں کراگلیاں لوکاں لوں بھی اس دا دل آبا
 تعمیر دے علم خدائے کر کے صراف و کھائے
 توں علوم تے لوں طریقے جگ وچ کیتے جاری
 علم بیان تے علم معانی اس امت وجہ آئے
 علم حدیث فقہ تفسیر ہر طرح وچ پسا
 ایوں علم فلاسفیاں دا بخشیا حق تعالا
 نام نشان نہ جانن جہاں اگلیاں امتاں نالے
 علم ہنر تے کساں دالی حد نہ کئی کافی
 جس دی امت لوں ایہ دے بخشے خالق سائیں
 جو جو امت حضرت دی لوں کیتے بخش خدائے
 وقت بنی دے بدنی دے جو اس امت پایاں

سب انعام اکرام نبیؐ لول ہوئے کثرت پاروں
 چیز کسے دی دنیا اندر کمی نہ ہرگز چھوڑی
 روز حشر انعام جو ملن حد شمار نہ کوئی
 جس دن اہل بہشت تہائی کرن صفائے قطاروں
 انہی صفائے محمدی امت ہوسن انہاں وچالے
 اتنی کثرت پاک نبیؐ دی جس دن ظاہر ہوئی
 جس دن آپؐ کیلوسن حضرت کوڑھوں کنائے
 اِنَّا عَطَيْنَكَ الْكُتُبَ كُتُبًا رُبَّ نَبِيٍّ
 خیر کثیر نمونہ ادہ بھی کوڑھوں میں پیا را
 خیر کثیر ہوئے جس اندر خوبیاں بیت دکھاوے
 اسے خاطر کوڑھوں دا پاک قرآن کہا ندا
 اسے طور جو کلمہ طیب پاک نبیؐ سرور دا
 وچ تفسیر عزیزی ایویں شاہ صاحب فرمایا
 کشنیاں ہو روایتاں ایویں وچ حدیثاں یاں
 جو بکرانہاں ترین چیزاں چہ آیاں سبھلیاں یاں
 رب قرآن ایسا کوڑھوں تیرے تہائیں
 دنیا وچ بھی کوڑھوں اسان عطا فرمایا
 جہاں تسالوں ابتر کہتا ادہ کد بجاووں میںوں
 چالے حرف تے تے نقطے ابتر اندر آئے
 وزن برابر حرف برابر نقطیوں فسر ق نہ کوئی
 و دکتی رب رحمت غم دی رحمت د دریاؤں
 بحر خوشی دے اندر فضلوں حضرت تاریاں لمیاں
 امر کتنا محبوب اپنے نون پاک جناب خدا فی
 پس قول رب اپنے دی خاطر کرم سکے شکرانے
 ہر رحمت دی شکر گزاری نال عبادت تھیوے

ہر قہماں دی کثرت حاصل خالق دی سرکاروں
 سدا تر فی ہوندی رہی جنت درویاں رہی
 اس دن کثرت ظاہر ہوئی جہوں قیامت تھی
 بلکے سوویہ کل صفائے بناسن کھیا شاہ ابراہاں
 باقی چالی صفائے تہائی دو جیاں متاں دالے
 اس دن معنے کوڑھوں جان لے ہر کوئی
 کثرت شان رسولؐ اسد اس دن ٹھاٹھاں مار
 کوڑھوں نام اس حوض نبیؐ دا عام محاورہ آیا
 دعت کنوں کمال نبیؐ دا شان دکھاووں ہارا
 کہن مفسر اسد تہائیں کوڑھوں کھیا جاوے
 بھی بیخوقت نمازاں تہائیں کوڑھوں کھیا جاندا
 اسنوں بھی فرماووں کوڑھوں مفسر لیا یا
 بھی یعقوب جو چرخ صفا ابو بیسان لیا یا
 کلمہ قرآن، نمازاں سب کوڑھوں فرمایاں
 انیویں کوڑھوں نبیؐ دے بستے خوبیاں پایاں
 کثرت تہیں جو ظاہر کرسی تیرے شان عطا میں
 محشر وچ بھی تیری خاطر کوڑھوں اسان بنایا
 ابتر بلے کوڑھوں تہا اسان حضور و تینوں
 کوڑھوں بھی تے نقطے چار حرف بنائے
 اٹھ گیا نقطہ رحمت والا رحمت نازل ہوئی
 کثرت نال کتنی رب بارش اپنے فضل عطاؤں
 ادہ کامکاں غمدیاں سا نکال دین د کسریاں
 اسان جو اتنی بارش فضلوں تیرے پیر دساں
 پڑیں نماز جیسا اسدی بخشے جس خزانے
 بیت خدا درامنی ہوئے سجدہ جہوں کچھوے

نعمت عجب نماز کے سجدے شریعت شہدیا لے
دو سماں شکر لے ہو دن بک بدنی بک مالی
بدنی ایہ جو پاک بنی نوں حکم مناز سنا یا
یعنے اسل جو پیراں بے کوثر بخشیا تینوں
بختے رب فرزند جنہا توں رحمت کرم کھلے
حضرت نوں فرزندوں بے کوثر ڈھیا حصوں
کر شکر لے اس نعمت دے تینوں ساں ودھایا
ابتر تیں بھی ابتر اس دی بدتر حالت ہوئی
نا کوئی اس نوں یاد کر لسی کتول گیا موکا لا
ظاہر باطن نسل تساری اتی ایسں وداواں
کل امتاں بھٹیں فاتی ہوسی تیری امت پیاری
نام تیریدیاں گونجاں پوسن اپر بلند عیناراں
منبراں اُپر چڑھکے جتھے پس نام اسڈا
خطبیاں وعظاں اندر جتھے ذکر حکم مناسن میر
ہر مسجد ہر مجلس جتھے ہوسن ذکر اسڈے
پنجے وقت نمازاں اندر کہن درود تساں نوں
لکھاں خادم دین تیرے دے ہوسن دھچکیاں
نام تیرے تہیں صدقے کر کے دلت مال لٹاؤں
ذکر بلند ہمیشہ تیرا ہر ملکیں ہر حسابیں
جاں پھر و ز قیامت تینوں کوثر کراں حوالے
اس دن اسیں تسالوں فضلوں ایسا رضی کرے
ہن میں اس کوثر دینوں آکھ بیان سداواں

کوثر تیں دودھ لذت جس دی یادوں پڑھنے والے
دونوں ادا کریں مجھ باا سر کیستار رب عالی
مالی شکر کھاؤں بے رب واخو فرمایا
دیہ قربانی توں مجھو با بہتا بھا دیں مینوں
کر و عقیقہ حکم انہاں نوں پاک بنی فرما دے
رب فرمایا دیہ قربانی نعمت ملی عفو روں
دشمن تیرا ابتر کیتا کسے نہ لیسے آریا
جس نوں روز قیامت تائیں بھلا نہ تھسی کوئی
اول آخر ہے ہمیشہ بول تساڈا بالا
ختم نہ ہوسی محشر تائیں ایسے فضل کھاواں
ذکر بیان فضائل تیرے ہن ہمیشہ جاری
دشمن تیرے نوں ہر پاسوں لعنت تے فٹکاراں
نام اسڈے نال برابر ہوسی نام تساڈا
نال برابر شامل ہوسن حکم ہمیشہ تیرے
اوتھے نال سنائے جاسن سو بنے بول تساڈے
اگے پیچھے پڑھن صلواتاں غالب شوق جنہاں تیں
ہو جاسن قربان تساں تھیں عاشق کئی ہزاراں
سال ہر سال مزار تیری دی آن یارت یادوں
پوشن رسی نام تساڈا روز قیامت "تائیں
دشمن تیرے ابتر جیڑے وڈہن ہتھ موکا لے
کوثر سنے تھامی جنت پیش تساڈے ہر سال
تساں پیلا رحمت دالا اجر ٹوا بول پاواں

بیان حوصل کوثر

اینا عظیم شاد ہے جدی خبر خدا فرماوے

حوصن مبارک پاک بنی دا کوثر نام سداوے

جس رائیں محبوب اپنے نون ب معراج کرایا
 حضرت تمہیں حوض میر پدا اتنا ہک کنار
 چار پائے ایسے پختہ چار ماہاں دا
 اتنا لیاں اتنا چوڑا حوض مبارک میرا
 سب جنت دیاں باغاں اندر ایسا باغ نہ کوئی
 دو پہلے رحمت والے عرش مجیدوں آون
 سکن تہیں نکال اہلے اندر عمر اں ساری
 جنت دے دھکار خدا نے اوہ تالاب بنایا
 چار چوہرے باغیچے سوئے ٹھنڈیاں والے
 پچھیا خبر ایل وحی تہیں پاک حبیب سہارے
 تا پھر جبرائیل پیارا ادبوں عرض شنائے
 کیا اس رائیں حوض اپنے واڈھا عجیب را
 دو دھول چٹا شہدوں مٹھا لذت حد نہ کوئی
 حضرت کہیا ہک گھٹ اس نہیں جو پوچھواری
 سونے چاندی برتن اسے بانی بیون والے
 عمل جو اہر سیکے موتی کنکر اس دے سارے
 شب معراج رسول اللہ نون رب ایہ حوض کہیا
 وَكَوْنًا فِیْ طَیْئِكَ اِیہ عینوں خالص غایت میری
 بکھر چکر جام مہیاں تائیں سچیں آپ پلاسین
 کرن روایت روز قیامت جان ب حشر چٹا
 کیا مرل کیا مومن کا قرب میراں کہلو سن
 سر پیراں تاک بہ خلقت نون چہن سخت نکھارے
 تاملدا سخت نکھارے سارے نوافی تہنشی
 مقبولان دیکھو نہ جن سکے پیر کہلو سن
 بعضے مومن کو ذباں توڑی ہوسن دھ پینے

اس رائیں اوہ حوض پیارا اہل نون وکھایا
 جنت سنا قدر نہیں اندر پختہ چلن حصار
 چار مہینیاں اندر اس واگردا پھر یا حباندا
 دسبا جبرائیل اساتوں ہے ایہ کوثر تیرا
 جس گاندھ کوثر وچوں نہر نہ جاری ہوئی
 اوہ دو نہراں کوثر اندر آب حیات وگا دن
 جتنا ازل ابد دا عرصہ رہن ہمیشہ جاری
 چمکن عجب کنارے اسدے پاک نئی فرمایا
 موتی قسم نورانی خیمے ڈھکے حوض دولے
 ہوسن انہاں نیمیاں اندر کہیرے لوک پیارے
 ایہ سہ تیریاں حراں خاطر خیمے رب کو اے
 بروں ہنڈ اپانی اسد سو بنا صاف پیارا
 مشک عطر کستوری نالوں ودھ اس ی خوشبوئی
 کدی پائیں نہ لگے اسنوں ہر گز عمر اں ساری
 حورانگ ستاریاں چمکن دوروں پالوپال پالے
 مٹی اس دی سی کستوری کہیا نئی پیارے
 ایہ ہے کوثر تیری خاطر اسماں تیار کرایا
 محشر اندر شربت اس داتے امت تیری
 جاں بہ امت جنت کھڑیں نون راضی ہو جائیں
 اس گرمی وچ سخت پیاسوں خلقت عاجز آئے
 ایہ کافر مشرک سارے تنگ نہایت ہوسن
 فرقہ فتنی گرمی پائیں مومن کافر سارے
 ہر کوئی وچ نہکھارے اپنے مچلی دانگ تلیسی
 بعضے مومن گھٹیاں تیں وچ نہکھارے ہوسن
 بعضے ہوسن لک لک تائیں بعضیاں سینے سینے

بعضے عاصی گل گل ہوں کافر ڈب ڈب مر سن
 اس میدان حشر کے اندر رحمت باہجہ سیانی
 سویلے رب مومنوں کارن رحمت کرم کمالے
 حکم آہوں ملک زمانے جنت دے دل جلاون
 جیون کو شب مخرج بنی نے ڈٹھا پاک نظارا
 اوسے طور برابر اس ہدایت زیب تمامی
 اے کوثر محبوب اپنے نوں کرسی رب حوالے
 سہ بیباں نوں اپنا اپنے حوض ملن اس بجائی
 سہ تہیں حوض بنی دعا عالی صفقاں والا
 غیر امت داجو کوئی بندہ حوض میرے دل دے
 جیوں کوئی چھیرا دھٹھاں والا اپنے اٹھ چلاوے
 اینوں میں بھی حوض اپنے تہیں دوجے لوک مثاں
 یاراں حوض کیتا دچہ خدمت یا مقبول گرامی
 حضرت کھیار روشن ہوسن منہ مہتہ پیرا نہاے
 نیچے وقت نماز جو پڑھلے دھوسدا کریدے
 منگنی گھوڑیاں تھیں جیوں گھوڑا پنج کلیاں سنجاپے
 سن مومن جے پاک بنی دی امت تدھ سدانا
 جے تدھ گول محمدی اندر اس دن داخل تھینا
 باجھ نمازوں متھے آپر نور نہ ہوسی کوئی
 بے نازیلے نوکے عاجز ہوسن حشر موکالے
 پڑھن نماز نہ دنیا اندر کر کے کبر و بیری
 جو معلوم ہوسی دچہ امت نال نماز نشاناں
 حضرت کھیا حوض اپنے پر پاساں میں سرداری
 کرساں حکم اسلے جیہڑے تالیدار پیارے
 دنیا دچہ جو پاک بنی دا حکم حدیث نشان

سخت پیاسوں تلخی اٹھے پانی پانی کر سن
 بہنوں نفسی نفسی ہوسی کون پلاوے پانی
 کوثر حوض بنی سرور دا حاضر کیتا حوالے
 کوثر حوض اٹھا کراہوں حشر دچہ لیادون
 عین برابر حاضر ہوسی ادنوں حوض پیارا
 عزت ادبوں پیش بنی نے رکھن ملک گرامی
 اے دوست بن کوثر والے بھر بھر درت پیلے
 اپر غمی کوثر والی نہیں کسے دچہ آئی
 خاص محمدی امت کارن بخشے حق تعالی
 دور سٹاواں حوض اپنے تہیں پاک بنی فرماوے
 جیہڑے تہیں اٹھ بیگانے چکے دور لنگھالے
 اپنی پیاری امت تائیں نال پیار پلاواں
 کوئی کھیا نوں امت اپنی اس دن تہیں تمامی
 خاص نشان ایہ وضو دالے دس دچہ انہاندے
 ہوسن منہ مہتہ پیرا نہاے دوروں چمکے بندے
 گل امثال دچہ میری امت اینوں سدن جالے
 نال کر ترک نمازاں کولوں جے کوثر ول جاتا
 پکڑ نماز محبت پاروں جے تدھ کوثر پسنا
 نامتہ پیر نورانی ہوسن خبر عدثوں ہوئی
 امت دچہ کوئی وزن نہ دیسی جاسن ددرنگالے
 روز قیامت حضرت کہسی ایہ نہیں رست میری
 حوض اپنے پر جمح انہانوں کرسی شاہ جہاناں
 ہوساں میں سردا حشر دا کارن امت ساری
 سوہنا ٹھنڈا مٹھا شربت رچ رچ چون سارے
 سرد عالم آپ انہانوں بھر بھر حجام پلاس

بھی علاج جو پاک نبی دی مدح سناؤں والے
 بھی سبہ غلاماں مومنوں کا رن آپ منادی کرن
 ہے امید خدا دے فضلوں میں ناکارے تائیں
 صفتاں کردار جدا تائیں دنیا و چہ نقیب سرا
 چار کھاریاں آپ پر ہون چالے یار پیارے
 نالہ صحاباں و لیاں لوکاں ہوسے بغض جہاندار
 یہ سب ہمیریاں یاراں تائیں گالیں دیوں والے
 نبی کہیا کچھ قوماں میں دل آون حوض کھائے
 پھر وچکارا تھانڈے میرے پردہ ڈالیا جاوے
 ایہ نہیں تیری امت اندر لو لے بدعت والے
 چھوڑ طریقہ سنت تیرا پکڑی بدعت بھاری
 میں پھر ایساں لوکاں تائیں بول کہاں راں
 کرے نصیب نہ کوثر اشدر عتیاں د تائیں
 بدعت شرکوں پاک جو مومن مومن ادگتھارے
 اس و ن شان حبیب اپنے اخلاق پاک کھائی
 حوض کھائے ٹھاٹھاں نالے رحمت سب اکبر دی
 وکھرا بیلا حوض کوثر واک آون اک حسابون
 بھکھ لگے تا خاک زمین دی مومن منہ وچہ پاس
 حضرت کیا مومنوں کا رن ایسی رحمت ہوسے
 اوہ مہمانی جنتیاں دی خالق پاک پکاوے
 اوہوزین نرا ماں ہوسے کارن بے فرماتاں
 یہ سب خاطر پاک نبی دی رحمت فضل عطا میں
 سارے دے پورے کرسی فضلوں خالق باری
 دلہن ان جلال نبی دا جو پیغمبر سارے
 اس دے حوض مبارک چون منگ کے پون پانی

ہر عاشق نوں دین حضرت متعین آپ پیالے
 ادگتھار پندیر ہے بھی رحمت فضلوں ترسن
 ویسی آپ اجازت خیریں اوہ کوثر و ساہیں
 آج پیالہ کوثر والا پی کے ویکھ پیڈیرا
 ہو را صحابا تے ولی پیارے ساقی بن سارے
 حضرت کہیں دور پٹیاؤ کجہ نہیں حق اہنا ندا
 اسے طور شرابی بھنگی جاسن دور نکالے
 لین پچھان اوہ مینوں میں بھی ان پچھان سارے
 میں کہساں ایہ امت میری مندوں خدا فرماوے
 کیا جانے توں تیرے چکے جو راہ انہاں لے
 الٹ حدیثوں کتے انہاں توں طریقے باری
 جہاں اساد دین دگاڑ یادور کرد مرداراں
 کافر مومناں مشرک سب محروم بلا میں
 بعد شفاعت پاک نبی دی آپون گے سارے
 جہدوں پیالے کوثر والے امت نوں ورتا ہی
 ساری امت رحمت پائے پاک نبی سروردی
 جہاں پیاس ہو واس حوض شربت فی فیون
 دانگ پچھری لذت ویسی نال محبت کھاتس
 روئی دانگ زمین تمانی اس دن پک کھلوسی
 ڈاڈھی مٹھی پولی روئی کہاندیاں لذت آوے
 اوہودھرتی مومنوں کا رن کم ویسی پکواناں
 اوہ وعدہ وکسوف دالا بخشا جس دے تائیں
 سب نبیاں وچہ ہوسے اس دن حضرت نوں داری
 اس دن جہنڈے ہیکھ کھلوسن بہ قبول پیالے
 سیریں دودھ کے حضرت آپر ہوسے نظر ربانی

جو انعام اکرام تمامی عزت تے وڈیا یاں
جو انعام شفاعت والا جو وعدہ سرکاری

سب نبیاں نہیں حضرت کارن بون دن ہوا یاں
اوہ بھی اس دن حضرت کارن بخش کر دیا ہی

ذکر شفاعت کتب

کرن روایت محشر اندر ایسی دہشت ہو سی
کرن کلام نہ طاقت ہو سی ہرگز کسے بشر نوں
دہشتناک آواز اسمانوں کڑکاں رڈراوے
ایسے طور حیرانی اندر وہ سے سال و ماون
ہر پیغمبر امت اپنی اپنے کول کہلاوے
حضرت کیا ایسا مجمع کرے خداوند باری
جیکر یک بولاون والا کر آواز بولاوے
اس مجمع وچ ہک دوسے نوں آکھن لوک تمامی
جو اج ساری خلقت کارن عرض کرے سرکارے
اوم حقین تاعیئے تائیں جو جو مرسل نامی
سب سرداراں دے ول خلقت جاسی دار و داری
کرن سوال نہامیاں اگے سب نبیاں دن دن
کن پیغمبر نفسی نفسی بول نہاون ڈردے
کیا طاقت آج پیش عدالت عرض سوال وں
اتنا خوف نہایت سہنتوں ہو سی رب اکبر دا
آحضرت پاک بٹی دل دردن بندے سارے
یا حضرت تئیں ختم رسولاں نبیاں دی دئی یائی
کہ شفاعت سادے کارن خالق دی سرکاری
لا میدان پاس تہاڑے آئی خلقت ساری
کرم کرو سب خلقت اوپر یا مقبول تہاڑے
چوڑ کھلوسن مٹاں نبیاں جتنے بنی تمامی
انہو شفاعت سبھی آئیں پیش چاہے

کیا مرسل کیا دوجی خلقت ہر کوئی چپ کہو سی
کون سوال شفاعت والا کرے خدا اکبر نوں
ادھر دل گرمی محشر والی تن من بھوک جلاوے
آفر لوک اکٹھے ہون صفایاں بنایاں جاوون
کرن صلاحیں آپس اندر رسل مل بندے سارے
جیکر یک کوئی دین لگے دیکھ خلقت رمی
ساری خلقت سنے آواز پاک نبی فرماوے
بیسو کوئی شفاعت والا پیش جناب گرمی
اس مصیبت سختی دچوں مت رب پار اتاے
حضرت نور علیٰ پیارا موسیٰ بنی گرامی
پیکر و اج مصیبت اندر پکڑا می خلق و چاری
کہ شفاعت کرو شفاعت عرض بول نہاون
جان اپنی بن ایلں کیدی نہیں سفارش کرے
شکر گراں جے تہرا ہول اپنا آپ بچاواں
وجہ دربار شفاعت کارن کوئی نہ جاسی ڈردا
کرن سوال اکٹھے ہو کے پیش حبیب پیارے
اول آغرا پر تہاڑے رب بخشش فرمائی
پکڑے ڈاڈھی ننھی اندر عاجز لوک و چارے
وچ میدان قیامت والے آج تینوں سرداری
کوئی نہیں آج تہاڑے بابجوں شفاعت والا
کل مٹاں دا بھارا تہاڑے پاک حبیب گرامی
کل خلافت کارن کہلے رحمت شاہنشاہ

سخت عذاب سمندر محشر ٹھان لوں مرلیسی
 ایس جہاز شفاعت دیوچہ سبحنول آپ ٹھان
 اگوں پور شفاعت ہو سی کارن الی ایمان
 حدوں شفاعت گبری کارن حضرت کرن تیری
 دوست ساڈا آون لگا وچہ دربار شہانے
 کراسور لیا دیں ادبوں دوست ساڈے تائیں
 سن کر حکم جناب الہوں حبیب رائل حقانی
 زمین سنہری موتیاں الی ہل بل کر دی نوری
 پاک پوشاک مبارک نوری حضرت نون پتلاوے
 بن نون پاک حبیب خدا کرسی جدوں سواری
 سوہنی وارہشتاں الی اوسے فضل کرم دی
 مال ہوا خوشبوئی چھوٹے خلعت سحت عالی
 دیکھ حیران ہوئے سب خلعت شان رسول تعالیٰ
 کتنے ہو ملائک ہوسن اردل وچہ دواسے
 دین صفت رسول اللہ دی جو پیغمبر ساسے
 اگے ہک مکان نوزانی عالی مقنان والا
 نام اس دا محمود پیارا بہت مبارک آس
 نوری کرسی پاک بنی نون مل سی اوس ٹکانے
 ہو سی عرش معلے اُپر ذات خدا اکبر دی
 سوہنی میٹھک پاک بنی دی بہنوں نظری
 آکھن عجب مکان معلی پاک نبی نون ڈیسا
 جو پیغمبر اگلے پھلے پور خلائق ساری
 نا پھر آپ جناب الہی پاک جمال دکھاوے
 سجے اندر کرن حضرت ایساں حمد ثنائیں
 کر صفتاں سرور عالم ایسی لذت پاؤن

بنے جہاناں سرور عالم سب ٹرا پار کرلیسی
 نہر عذاب قیامت دکتیں لوک خلاصی پاسن
 دوزخ جنت حکم سناسی جس دم رب جہاناں
 جبرائیل نرشتے تائیں حکم کرے رب باری
 لے کر پہنچ براق شتابی پیش حبیب لگانے
 نوری خلعت سونہا پورا کر عزت سپاسیں
 حاضر کرے براق بہشتی بھی خلعت نوزانی
 اوسے طور لگام رکاباں چمکاں دین دروں
 عجب عمامہ نور شامہ ٹیک لٹک دکھاوے
 شوکت شان رسول اللہ دیکھ خلعت ساری
 ہور اچیر کرے چکر اسٹمہ شان محمدی
 بہت پیارے لے جھولائے جھالریکے والی
 جبرائیل جہاندا گھوڑا واگوں پکڑن والا
 دانگ نقیباں اگے لگے ورن بن والے
 اینویں حضرت شوکت شالوں جا پہنچ رکارے
 خاطر حبیب اپنے دی خاطر سر جیا حق تعالیٰ
 جس دا وچہ کلام اللہ رب وعدہ فرمایا
 دانگ وزیراں ایٹھن حضرت چہ درباری
 مال عرش دے تلویں سے میٹھک اس سرور دی
 ساری خلعت اکھیں دیکھ صفتاں ل شادے
 کوئی نہیں اج حضور خدا دے نبی محمد جیہاں
 سب تعریفاں پاک نبی دیان لن دروداری
 دیکھ شتابی سرور عالم سر سجے چہ پاوے
 جہیریاں کسے نہ کیتیاں اگے اول خرتائیں
 ست دن رہن سجے اندر بیت انوں دھان

جد محبوب حبیب اپنے نول عرض سناون جاوے
 نول سوال کرے سرکارے پاک حبیب گرامی
 معلم تینوں میں جس خاطر سر سجے وچہ پایا
 دن جانے قبول خلقت تیری محشر وہ ڈولانی
 حکم ہووے توں جاحیو یا ایس بھی مگڑوں آواں
 عملاں موجب بے دیساں بہنوں ان آتہاں
 جنوں توں بخشانا چاہیں میں سنوں بخشاں
 لوکھاں عاصی جنت جاسن نال محالے تیرے
 سوختہ ان رحمت ساڈی فضلوں ظاہر ہو سی
 بہت عنایت تیری خاطر انج آمادہ ہوئی
 سن خوشخبراں سرور عالم عرف زمین دی آون
 بے شتابی محشر اندر آپ خداوند آسی
 کرسی آپ ہدایت آکے کل خلقت واساں
 ایہ گل سن کرب لوکاں نول بہت لگن ہر اسان
 ایس شفاعتوں مومن بند بہت سہولت یادون
 عاصیاں نوں بھی اس فضل دی من لا وچہ لکھے
 افریحاری عظمت پاروں سب تشریف لیا سی
 جتھے ہے من بیت مقدس پاک مقام نورانی
 ہوئی شروع عدالت جس م خالق دی سرکارے
 جتنے کل تمام خلایق کرسی وچہ جہانے
 ہر بندے نوں نامہ اپنا کرسی رب خوا لے
 سچے ہتھ پروانے ملسن اہل ایماناں تہاں
 دفتر عملاں سچے ہتھ وچہ ہون نصیب جہانوں
 ایہ کھبیاں ہتھاں والے جو بد قسمت ہو سن
 شروع حساب ہو جس ویلے عدل تراز دہرسن

جو اس ویلے لذت آوے کون بیان سناوے
 یارب جتنے وعدے تیرے برحق ہیں تمامی
 کچھ نہیں مخفی علم تیرے تہیں ہرگز بار خسر ایا
 کہہ ہیں حاجت دست والی پیش جہانے فی
 کل حساب کتاب خلق دا دوتھے آن موکاواں
 کراں قبول شفاعت تیری آکھے خالق سا میں
 جو نکلیں سو دیساں تینوں راضی انج کر لیاں
 تال تیرے انج پورے ہون بستھے وعدے تیرے
 بیشک انج شفاعت تیری داغ دلائے ہو سی
 رکھتے سی اے مجھو یا فکر نہ کرتوں کوئی
 دین کی لوکاں تالیں خوش فرمان سناون
 عملاں موجب بندے دافصلہ کیستا جاسی
 فضلوں جنت بخش کر لسی نیکاں لوکاں تالیں
 اوکھار پند تیرے بھی کرن فضل دیاں ساں
 دور ہووے جھلمر مٹ بہتی اس فضل دی لاون
 سر کوئی آکھے ب اسادا ہن آوے کے آوے
 محشر اندر پاک خدا عرش وچہا یا حساب سی
 اس جاگہ نے عرش اہی لیاون ملک حقانی
 دانک وزیراں سرور عالم پوسن وچہ دربارے
 اس ن سارے حاضر ہون عملاں دے پر والے
 آپ اپنے ملسن سب نوں دفتر عملاں والے
 کھتے ہتھ منافق کافر پکڑن بری اداس
 پڑھ پڑھ دن لوکاں تالیں ہو سی خوشی تہا توں
 حاضر دیکھ موکا لے اپنے جد پڑھن تار دسن
 چکے مندے کل تمامی دزن فرشتے کرن

بندے دے دکھو دکھو کرے رب ایمان تو لاوے
 دنیا اندر سب خراب تھیں آیا بنی پیا را
 وقت حساباں امت اپنی حضرت جدوں لیا سن
 اس ویلے بھی پاک بنی دا شرم خدا فرماوے
 کھناں مول حساب نہ ہو سی نہ اوہ عمل تو لاسن
 کھناں کرے حساب خداوندیت آسانی پاروں
 کھناں اُپر ہو سی اس دن ایسی نظر کریم دی
 ظاہر کرے نہ عیب اپنا غصے کر اپنی ستاری
 تک چلے اوکھنا لے جس دم حاضر ہو سن
 تاکہ چوٹا پرچہ کاغذ کڈھے سچ تعالے
 وہ پرچہ جد نیکیاں اندر خالق پاک رکھاوے
 دیکھ حیران ہووے سب خلقت ایہ کیا حکمت پوئی
 ایہ کلمہ اس دنیا اندر تال اخلاص الایہ
 بعضیاں لوکاں دجدا ہوئیں دفتر وزن کرین
 اس چٹھی اوچہ لکھیا ہو سی پاک درود بنی دا
 نیکیاں تھیں جد بدیاں و دین حضرت کرم کما کر
 دودھ چاوسی پھر نیکی پلہ بدیاں دے طواریوں
 بدیاں نالوں و دودھ جنہاں دنیاں نیکیاں ان نیوں
 ایہ سب لوک ہستی ہو سن جنت جادوں والے
 کھناں نول رب جنت دیسی رحمت اپنی وں
 مال ایمان امید جنہاں نوں رحمت بخش کریم دی
 کرن روایت تک عاصی نوں ضر جیوں لیا وں
 لے چلن جد دوزخ اس نوں لے ملک سپاہی
 رب مافے پچھو اس تھیں کیا ایہ مطلب کریندا
 پچھن جدوں فرشتے اس تھیں کرسی عرض نما نا

سب تھیں اول امت اپنی پاک حبیب لیا وے
 روز قیامت اول بہتہیں دیے پا وں ہمارا
 کول کھلو کر کل امت دا آپ حساب کر اسن
 سخت حسابوں امت اس دی کر فیل پچا وے
 برکت خب رسول شردی فضلوں جنت جاسن
 جنوں کہن حساب لیس رحمت فضل عماروں
 بدیاں تے رب دے پاوے نال لحاظ محمدی
 حقوڑے عملوں جنت بخشے فضلوں خالق باری
 حواہ عمل تولادون لگن بدیاں دودھ کھلو سن
 جس د اندر لکھیا ہو سی کلمہ حضرت والا
 بدیاں دیاں پہاڑاں نالوں بھار زیادہ پاو
 رب کہے میں عمل کسے دا صارف کراں کوئی
 رکھیا اسان امانت کر کے اج ایسے کم آئیا
 سرور عالم اپنے کولوں چٹھی تک کلامین
 دنیا وچ ہو پڑا ہی بندہ کر کے صاف عقیدہ
 اوہ چٹھی سرور دو عالم نیکی طرف رکھا سن
 اتنی برکت اس چٹھی وچ ہو سی باہرہ ثنائوں
 پا پھر جنہاں برابر مویاں بدیاں اتے نکویاں
 کوئی عذاب جہنم والا تار پاک دکھاوے
 فضل امیدوں بخش وں فضلاں ددر باروں
 اوکھنا راں نوں ب فضلوں دیسی ساتھ محمدی
 دوزخ حکم کرے رب اسوں پکڑ چالان کرا وں
 جاندا مڑ مڑ مگروں تیجے طرف جناب ابھی
 کیوں ایہ مڑ مڑ مگروں تک اس کالوں طلبیندا
 کھڑی طلب غریباں تائیں ہاں فضل باناں

جس عاصی لوی کرے شفاعت پاک رسول پیارا
 جس دانام محمد، احمد اوہ بھی بخشیا جاوے
 اتنا قدر لحاظ نہی والو سی اس سرکارے
 جس دکان مبارک کو لوں شرم خداوند کر دا
 خدا فوج دنیا اندر ایسے نام رکھا وں
 نام محمد، احمد ہووے پھر نہ لے فرمائی
 ماں پوئیک جہانمے ہووے چنگے نام رکھاوے
 بیجا بدوں جوانی جڑ پڑا پڑے بریاں کاراں
 بدی کرندیاں عقل نہ آوے میں کیا نام آواں
 بیشک بے عین نہایت ڈاڈھی غیرت والا
 جے اوہ رحم کرن تے آوے سہ گناہ بخشیندا
 خود مختار ہمیشہ مولا اسنوں مع نہ کوئی
 شرم کرے تا بخشے اشراک محمد پاروں
 جیکر اس دن تکھے اللہ کیوں ایہ فعل کھایا
 اس ویلے پھر مولا گے کون جواب سناسی
 رہن اس شفاعت جس یکر کر کفر دیر سی
 دنیا اندر بدعت شرکوں جہاں ناکند ولائی
 منہ داکلمہ کم نہ آوے جے سو دار الاوسے
 ایویں جو کوئی ممکن ہو کے ناچھوڑے بریاں
 رکھ امید شفاعت والی کوڑیاں حصال لاوے
 جل تل بدن ہوں چرکوںے وزخ وچہ انگیاراں
 کر کر بریاں ہو رکھ دل وچہ منہ بیٹھن ایہ سہاں
 اسے اس شفاعت آپریشکی طرف نہ آوے
 رہن پھر امیدیں لیاں آپے رب بخشسی
 روزیاں اتے نمازاں سندی اسنوں لور نہ کافی

رب فرمائی تیری خاطر بخشیا او گنہسارا
 دوزخ دے سول بچن کو لوں شرم خدا فرماوے
 صدقہ نام حبیب اپنے دارب بخشے چٹکارے
 توں کج شرم نہ رکھیں اس داواہ مڑا نامر دا
 پھر بریاں تھیں باز نہ آوے ناموں شرماوے
 ہو بے شرم اٹھاوے سر تے بکراں شیطان
 مت اس ناموں بیٹا ساڈا ادب کرے شرم داوے
 بیشراں توں شرم کو ہی جہاں خدا دیاں راں
 مت آکے شرمی پاوے دوزخ دہریاں وال
 بنی ولی سب تھر تھر کینن پیش جناب تعالی
 قہر کریدے تا ولیاں تامل وزخ دھک گھلیندا
 کوئی نہیں اس توں آکھن والا یہ کی کم کیتوئی
 عدل کرے تا پڑھلاوے بلا دی دیکاروں
 ایسا سو منہ نام رکھا کے کیوں تاہیں شرما یا
 بیفرمان رسول اللہ دے کھیرا آن چوڑا سنی
 پیش عدالت کین اوہ بھی اوہ نہیں امت میری
 کر سن اس کنڈا ہناں تھیں پاک حبیب الہی
 جہانک دلوں منجھوں توڑے دوزخ دھک جاوے
 توہ باجوں ہو مر جاوے پاوے مڑے بریاں
 دوزخ قیدال ہو گن باجوں کدی جنت جاوے
 مدت بچوں سرور عالم لین انہا یاں ساراں
 بیلوں اسیں شفاعت پاساں دوزخ وچہ جہاں
 کر کے ترک نمازاں روزے امت نبی سداوے
 آپے سائوں پیدا کیتا آپے لاج رکھسی
 ہے اوہ بخشنا تقدیری بولن کر دڈیاں

کھڑی ہوئی آپ اسانوں پاک رسول تعالیٰ
 آ رہو بھائی دم دم جس وی کرینے بے فرمانی
 کھا کھا جس کی نعمت و ایم کیتی نمک حرامی
 کیوں نہ کریں شفاعت حضرت کزبتی دلجوئی
 ایہ سو کوڑی حرص اہانتوں کوڑے وہم خیالاں
 جس تہیں مل نہ چکے جاسن پیش جناب تعالیٰ
 ادھ بھی کوئی ہزاراں دھوں جو مقبول پیارا
 جیکر میر کوئی عملاں باہوں انیوں بخشیا جاندا
 کیوں مڑ مڑ پیغمبر اپنے گھلدا خالق باری
 جیکر چنگے مل کرن دی حاجت ناہیں کافی
 کیوں رب درخ جنت دونوں دکھو دکھ سنائے
 کیوں رب مڑ مڑ حکم سنائے جو بد عمل کجاسی
 نیکو کاراں فرمانداراں جس جنت جانیں
 برحق حکم خدا کے سارے جو کج اس فرمایا
 جاہل پیر مریداں تانیں جو نہیں من دینے
 کج نہیں لوڑ نماز تسانوں جو جو طالب ساڈے
 جھوٹھ کھن ملوانے عاجز کج نہیں خیر اہانتوں
 روز قیامت جلدوں خدا اول حاضر کیتے جاسن
 سبھیں دل پیر ہور اتوں جلد لگیاں متھ کر پیاں
 پکڑ فرشتے دھاڑ مریداں پیراں نال رلاون
 اس ویلے کوئی دات نہ چکھے نا کوئی آن پیر
 پہلوں پکڑے پیر ہور اتوں پیر مرید سنبھالے
 رب پناہ دیوے جو اس دم ہوسن حال اہانتوں
 دنیا اندر حکم الہی جو نہیں سچ مساندے
 نیکان عملاں والیاں لوکاں جلدون مراتب پائے

کرسی آپ شفاعت ساڈی ہنیاں لالہاں والا
 کوں نہ لاج رکھسی آپے صدقہ بے ایمانی
 کوں نہ ادھ شیبسی آپے ظلم فساد تمامی
 نمک دے ال برابر جس داحکم نہ جاتا کوئی
 مشکل بچا دوں کوں باہوں نیک عملاں
 ایسا مون ہوئی اس دن کوئی نصیبناں والا
 باہو حسابوں رحمت جس دا کرسی پارا و تارا
 مڑ مڑ صارح مل کھانے کھوں اشرف مائدا
 کیوں احکام قرآن کتاباں جو کچھ ہو بیان رسی
 دستو پھرا یہ کہتوں ہوئی سبکی تے بریائی
 بخشش اتے عذاب الہی کس دکارن آئے
 جے ناتائب ہو کر مویا دونخ دہریا جاسی
 رحمت کوں دور دکر ساں تائب لوکاں تانیں
 بیشک سن کے رحمت پاسی جس نے عمل کما یا
 اسیں چھوڑا سال روز قیامت لافاں بلجھ منڈے
 کج کے مل لوج موکا لے ضامن اسیں تسادے
 پکڑ لئی جد بانہ اسادی پھر کیا خوف تسانوں
 یاد نہ رہن مرید خانے ضامیناں مل جاسن
 لعنت کرن مرید تہاں جہاں باہیں پھریاں
 دچور نجراں زڑ اکھٹے ڈہنگاں بنھ چلاون
 مال تو اسضع دوں آگوں ملن شتابی آئے
 جم جم آون یارا ساڈے اک مجا وں والے
 دوں اندر بکھوے نوں جاسن لعنت پانڈے
 روز قیامت حضرت کھن اسیں نہیں بخشائے
 تہ بے عملے پچو تاسن کیوں نہ عمل کمائے

بٹی لوں فرمان سداے پاک رسول پیارا
 کریں نہ مول بھروسا میں ہاں پیغمبری جانی
 بٹی اپنی لوں حد حضرت ایہ فرمان سنا یا
 کون خدا نہیں ڈاڈھا جیڑا بچوں حکم ربانے
 کون زور آور پاک بنی تہیں شوخی شان و کھانے
 بیشک ہے بن سخن ہارا شافع نبی و پیارا
 حضرت کیا دلوں چیزاں و چہ رب ایمان بنایا
 اول ایہ جو قہر الہوں ہر دم ہر دم ڈرنا
 ہر حالت و چہ کرنی اس کی پوری فرمانداری
 دو جا اس دی بخشش الی رکھنی اس مدامی
 اپنی طرفوں کو کشش کر کے چنگے عمل کھانے
 اتنا خوف عذابوں ہووے راوی ذکر کیاوے
 کو بندہ و درخ کارن پکڑے حق تعالیٰ
 انویں اس دیاں فضلاں اپنی اتنی اس کہیوے
 کو بندہ کل خلقت تھیں جنت اندر جاوے
 اتنا خوف عذابوں ہووے اتنی اس صوابوں
 جیکر زاعذاب الہوں ڈر ڈر مرے بنانا
 یا پھر زیاں فضلاں اپنی بخشش اس لگاوے
 دو ہیں گلیں بیان کسے دامنوں نہ کمال کھتوے
 اکثر لوکاں ایس نہانے رب دا خوف بھلایا
 جیکر نیکی طرف انہا توں کرے نصیحت کوئی
 ہوا وہ بخشہارا الہی نام غفار سداوے
 آہو بھائی بیشک مولا ہے غفار تعالیٰ
 بخش دیوے تا مرنی اس کی کریمت بخششی
 کر غفاری بخشے اللہ تائب لوکاں تائیں

چنگے عمل کھاویں بٹی جے چاہیں جہنم کا راہ
 عملاں با بھوتوں تول کسیدی ہوئی نہیں مانی
 دستواس نہیں بہتر کھڑا ہو کر کھسرا دیا
 اور جاسی وچہ جنت آپے انویں زور نہگانے
 دیکے نال شفاعت جیڑا حضرت کنوں کرے
 اپر باہجہ ایمان کسے دانائیں پار اوتارا
 مومن ہوئی انہاں ہاں تے جس نے عمل کھایا
 اس دی پیغمبانی والا نعم نہ کوئی کرنا
 جس گلوں اوہ راضی ہووے کرے نہ مول قہری
 بے امید نہ اسے فضلوں ہونا عمرت سامی
 خوف عذابوں اس لٹی ابوں دونوں کم نہانے
 جے رب روز قیامت بسہنوں جنت حکم سناوے
 انویں جانے میں اوہ ہوساں و درخ جاوے والا
 جیکر اس دن خلقت ساری و درخ وچہ پکڑیوے
 کرے یقین جو میں اوہ ہوساں جسوں جنت آوے
 تا اوہ پورا مومن ہووے پاوے فضل جنابوں
 بخشش کی کج اس کہے یاد نہ فضل ربانا
 عملاں دی پرواہ نہ رکھی رب دا قہر بھلاوے
 دونوں تول برابر کھے مومن تدوں گنیوے
 چوڑ توکیاں فضلاں اپر زور زیادہ پایا
 بول ہوا بے سناوے انویں اس فضل دی ہوئی
 بخشے صدقہ نام اپنے دا آپے فضل کھاوے
 پر جبار قہار بھی اوہ ہو قہر سڑن پیمان والا
 پیسے قہروں پیمان لگا کھڑا ہتھ رکھنسی
 جیڑے چنگے عمل کھاوے پادوں نیک جنائیں

وَإِلَىٰ الْغَفَّارِ مِّن تَابٍ وَامِّن وَعِلِّمٌ صَالِحًا تُمْ أَهْدَىٰ

اور میں مزدور بخشنے والا ہوں اس کو جو تائب ہوا اور امین لایا اور علم کے اچھے پھر وہ ہدایت بہار ہارفتہ بخ ۱۳

مومن ہو کر کرے نکو یاں نیک ہدایت پاوے
اول کرے گناہوں چوٹے سب بریا یاں
پھر اوہ سدھے راہ پر ہوئے تابخشائش پاوے
تا پھر مومن مسلم ہو کے چنگے عمل کماوے
ہو سی سخت عذاب انہا توں ل دوہا یاں کرن
دونویں صفتاں منیر جہیرا وہ ایمان لیاوے
ایسا مومن کردی نہ پاوے قرب خدا اکبر دا
ایویں صفت رزاقی والی رب اپنی فرماوی
سہ چیزاں توں روزی یوں پل پل چھ نہہاں
ایپر کس تجارت محنت چوڑ نہ بسند کوئی
ایپر عمل وسیلہ رکھیا بخش اپنی والا
طلب نہ کرے خدا تیں جنت طرکے عمل ادی
جد تک ب قبول نہ پاوے کدی نہ جنت جاوے
جیکر اس دا فضل نہ ہو یا سہ کجہ اوکت جانا
روز قیامت بد عملاں چہ نار ب پاک کھلاوے
نیکاں پاکاں لوکاں اندر مسل ساڈی آوے
دور نہ کرے جناب اپنی محض برکت نیک عمالاں
رب رسول بناون دوست نیکاں عملاں پاوے
عملاں بابجوں جنت جانا گھر نہیں خالہ جی دا
وقت حسابان سرور عالم حسنوں آپ چوڑا سی
دو رخ وچہ نہ ڈکن دے جہیرے بنی پیارے
کتنی مدت دو رخ اندر رہن مریدے آہیں
دو رخ تیں کڈھاو گن ہاے جنت چہ پینچا سن

رب کہے میں بخشاں اونوں جو توبہ ول آوے
کتنیاں شرطیں آیت وچہ بخش کال آوے
اس تیں بعد ایمان لیاوے چنگے عمل کماوے
ایپر جہیرے مرویاں توڑی تو بہ طرف نہ آوے
رب فرماوے ایسے مومن جو توبہ بن مر سن
اوہ جبار تہار الہی بھی غفار سداوے
جیکر صفت غفاری تک کے نہیں قہاریوں دا
جو توبہ صفت غفاری والی سب سچے وچہ آوی
میں رازق میں پالن پارا میں سب خلقت پال
ہر کوئی جانے روزی ساڈی ربے دے ہوئی
ایو مثال خداوند عالم ہے غفار تعالیٰ
فضل ایو چوٹکی کر کے رکھے اس فضل دی
جے لکھ برساں عمل کماوے دم دم شکر الاوے
عمل کرے تانال ہمیشہ منگے فضل ربانا
فضل ایو جو عمل اساڈے متھے آپر نہ مارے
فضل ایو جو عملاں والا دفتر کھولیا جاوے
فضل ایو جو بخشے سانوں اپنا قرب کمالاں
عملاں نال زیادہ ہوئے قرب سچی سرکاروں
بس پس پرا ہو جاتوں بھی دوست بنی دا
نال شفاعت دو رخ کوں اسنوں بچا سی
ایپر اوہ کوئی کرماں والے ہوسن اوکں مارے
نہیں تا اکثر عجزا ایسے ہوسن سخت گناہیں
دت بعد شفاعت انہاں پاب بنی فرما سن

پوچھی قسم شفاعت ایہو ہوگ نصیب تنہا توں
جنت قدر سزا کسے دی خالق پاک بولا وے
فرق فرق سزائیں ہوسن موجب قدر گناہاں
بکناں توں ہک ساعت کارن دوزخ وچ دالے
بکناں تائیں ہون دی ملے سزا درگاہوں
بکناں تائیں سو سو برسوں دوزخ وچ دیہاؤں
بکناں کوں اگ دوزخ دی ادب کرے شر مارے
جیوں گلزار خلیل اشدی اگ چنہ دی ہوئی
بکناں پیراں گٹیاں توڑی اگ چنہ دی ساڑے
بکناں آتش لک لک تائیں بکناں سینے تائیں
ایسب ممکن مسلم ہون او گنہار و چارے
کافر مشرک دوزخ اندر طرسن سدا موکا لے
کفروں شرکوں پاک جو ہوسن سن انت ہایاں
پاکاں لوکاں کارن دوزخ نہیں خلاف رمایا
ہک ذرہ بھی نور ایمانوں ہوئی وچ جہناں دے
اپر پہلوں کتنی مدت جالن دکھ سزائیں

عیاں لے دوزخ اندر بھیجے رب جہناں توں
اتنی مدت کارن کائناتوں دوزخ ڈالیا جائے
فرق فرق آتش اندر ساڑن دوزخ بھاہاں
اپر اوہ بھی ساعت ایسی ناب پاک و کھالے
بکناں ہفتے سال سینے دوزخ قہر الہوں
بکناں آٹھ ہزار سال سخت سزائیں دن
جے کسے عیوں دوزخ دوزخ کن آتش برہو جائے
توں نہاتوں آتش دوزخ دکھ نہ ویسی کوئی
بکناں گودیاں پٹاں تائیں پہون اگ داوڑے
بھنے عاجز گل تائیں پاؤں سخت سزائیں
قدر گناہاں بھوک سزائیں انت ملن چھکا لے
کد ہی نہین قہر عذابوں عمر سزائیں دالے
اے ایماندار کاسن دایم نہیں سزائیں ہایاں
لے ایماندار کارن رب نے جنت نہیں بنایا
دوزخ وچوں کدہن حضرت پھر کے ہتھ نہاندے
چرکی کدی نصیب حمت ہوگ نہاندے تائیں

احوال دوزخ و دوزخیان

کیا کجہ عرض کراں جو ہوسن دوزخیان دے حالے
جتنا ذکر قیامت والا سب اس دے وچ پڑیا
ہن اتھے کجائیں تائیں جے سب ذکر ستائیں
تہوڑا قدر عذاب جہناں توں دوزخ اندر آوے
بہت آہ جہناں توں ہوئی اس دی حد نہ کاٹی
ایسی تھی اگ خدا نے دوزخ اندر گھتی ہا
ہک ذرہ اس آتش چوں دھیا اندر ہو گیا

وچ کتاب احوال قیامت دے کہوں حوالے
جنت دوزخ حال تہاں کر کقصیل سنایا
جس نوں شوق زیادہ ہووے دیکھے اسد تائیں
پیراں تلے آتش ہووے سردا مغز جلاوے
تہوڑے بہت تمام عذابوں بخش منگنی ہوئی
دنیا والی آتش تابوں ستر حصے تھی
ستر پانی دھو کر پہلوں اس دا جوش گھٹا گیا

جے کر سنوار نہ اس نول خالق پاک دھواندا
 رتی وارادہ پھل آتش دا پانی وچہ بجبا یا
 جیکراک چکاری دوزخ دنیا اندر آوے
 پنجو سالان رستے تائیں دوزخ کرک سنبوے
 گندی بوجو دوزخ اندر راوی ذکر لیاوے
 اس موری تہیں دنیا اندر جے آوے بد بونی
 جے بک سنگل دوزخ والا اوپر پار رکھوے
 برقداز فرشتے دوزخ سخت مزاجاں والے
 وڈے قد پاراں وانگوں آپے لمے بھلے
 بے ترسی بے رحمی والا ہجو سبق پکایا
 دنیا وچہ کوئی دوزخ والا جے بک پھوک چلاوے
 گدرف قسم نہایت گندی دوزخیاں بے بالے
 جے بک کپڑا دوزخیاں دا دنیا اندر آوے
 حقو ہر ضریع عذاباں والے ملن انہانوں کھانے
 زخماں وچوں پیماں دگن نہراں ہون جاری
 اوہان جیکے سپ ہونگے ڈاڈر مہیاں ہراں والے
 دوزخ وچہ اوہ سپا بھوئیں ڈٹن وڈھ ڈھ کھان
 مینوں مور نہراں طرح دے سخت عذاب سرائیں
 کافر مشرک دوزخ اندر پاؤن سخت خواری
 انویں کوئی شخص کسے نول نا حق خون کر لسی
 ہو کوئی عار جوایاں ہاؤں صیاں پیاں مارے
 انویں جو کوئی نال ارادے مومن مارے کوئی
 قاتل تے مقول سوالاں دوزخ جاسن
 ہو کوئی منہ تہیں مندا بولے کسے پیغمبر تائیں
 انویں جو کوئی دل داند رکھے بعض آٹھاندا

دووں مرے لوک تہا می نیڑے کوئی نہ جاندا
 تہا وہ درتن لایق ہویا لوکاں دے کم آٹیا
 مشرق مغرب سیک اسدے تھیں رب خلقت جلاوے
 اتنی دوروں گرمی پہنچے تے بد بونی
 جے بک سوئی چھیک برابر موری کھولی جاوے
 تہا بکے تہا می خلقت جہل نہ سکے کوئی
 اوہے وقت پار تہا می گل کے آٹا پھوے
 ڈاڈر مہیاں کوہیاں شکلاں والے رتک دھماوے
 سنن نہ ہرگز کوک کسیدی سو کوئی ڈاڈر مہیاں
 رحمت ترس انہان دے لومہ ہلس خدائے پایا
 گرمی اسدی تہیں رب خلقت رتکے ساہو جاوے
 دانگ باروت جہان دے تائیں چمکے اگ دھنگانے
 گرمی تے ملو اس دی تہیں رب خلقت مر جاوے
 جتنا کھاؤن رجن تائیں ہر دم بھکھے بھانے
 بوہو پیپ جو جلدی بلدی بیون نال خواری
 چچراں جیکے پچھوں کالے وڈے ڈنگ نکالے
 چالی سالان پیر نہ جاوے جے کو بک دنگ چلاؤن
 عملاں موجب بدلے ملن دوزخیاں دے تائیں
 کدی نہ چٹن قبر عذاباں نت سرائیں جاری
 دوزخ وچہ خداوند آسنوں سخت سرائیں دسی
 خونیاں نال برابر اوہی دکھ اٹھائے بھانے
 دائم دوزخ اسلے کارن خبر قرآنوں ہونی
 دونوں سخت عذاب اٹھان کدی نجات پارسن
 یارا صحاباں برا لاوے پوے سخت سرائیں
 دیری بنیاں اصحاباں وارہی دھکے کھاندا

جو کوئی دلوں حدیث نہا کے حضرت طرف لگا دے
لوکاں لوں جو وعظ سناوے آپ نہ عمل کر نیدا
ایہویں جو کوئی فتنہ پاوے اوہ کبھی جہیہ کٹاوے
جہیہ پڑے عالم دنیا اندر حتی چھیاون والے
جہیہ پڑے مست نمازاں نر و نل مقام انہا نڈا
ایہویں جہیہ پڑے سودا گردیاں ودھ ٹھٹھ مارن
کرے دنیا جو دنیا اندر سخت سزائیں پاوے
جہیہ پڑے لوک شراباں پوین تو بہ طرف نہ آون
مون ہو کر مون سندا جو کوئی نگہ سناوے
جہوٹے جو بیتان بناوے یا جو جہوٹے الاندا
اوڈھے پیکے گل کسے دی سنے جو پردیوالی
جہیہ پڑے جہوٹے کو ایہیاں یوں لٹکن نال باناں
لوکاں دے جو مال چراون کہاون حق بیگانے
ستر ہزار فرشتہ ہوسے اک اک چور دوالے
مال تیاں کھیاون والے پیٹ بھرن انگاراں
مال غریباں لٹکن کو لوں جہیہ پڑے لوک دردے
ایہویں ہور تھامی ظالم ڈاڈھے دکھا ٹھاسن
جہیہ پڑے مال زکوٰۃ نہ دیون شونم کھیل موکاں
وانگ لوماراں دوزخ اندر اوہ مال ثپا ون
اوہ مال خداوند عالم گنچا سپ بناوے
میں اوہ تیرا مال پیارا جو تہدہ اندر دہریا
ج میں تینوں کہاون آیا ڈنگاں سے سسارے
ایہویں جمعہ جماعت کو لوں جہیہ پڑے مارک ٹوٹے
جو کوئی کسے مصیبت اندر پڑے دین الافرے
ایہویں راگ سرود گائے کیتے جہاں پیارے

مقعدہ فی انشاء مکانا دوزخ اندر پاسے
لٹکن جہیہ فرشتے اسدی سبے سزائیں بند
مال دیاں شرارت کر کے ہو دو شخص لڑا فے
دوزخ اندر پان انہا توں آتش دے کرے
آتش وانگ جھل دڈا ڈوہا سیباں کوہاندا
ایہویں عذاب لکنا ناہوگ انہاں دیکارن
گہت زنجیر نیکیوں اسوں لٹا ٹنگیا جاتے
دوزخیاں دی سپ انہا توں دوزخ دھیر پادون
گہتے ماس کہاون اسوں چکے دڈھ دڈھ کھائے
آتش کرداں نال فرشتے چیرن ات انہا نڈا
سکے گال کٹاں دھرا سون پان دہر کٹھیا لی
اتوں ن گر زفر شستے وشن وانگ وداناں
ٹھک فریبی سبتہ اکٹھے ہوسن بدی خانے
وانگ جلا دال سخت عذابوں چلن چلن واسے
اندر باہر اک بلاوے آتوں پوسن ماراں
پیشیاں اندر سپ ایہویں مارن ڈنگ قہر دے
مرد ہو کے ہو سونا ہاون اوہ بھی دوزخ جاسن
اوہ مال انہا توں ہوسن ساڑن بھٹن واسے
لال ہو دی جد آتش وانگوں داغ انہا توں لادوں
واچھوں پکڑے مالک تائیں تے اسوں فرماں
آپر غریباں تے مسکیناں تینوں خرچ نہ کرے
تاس وقت زکوٰۃ تارک ور وڈا ہیں تے
قہر عذاب انہا تے کلرن بہت آمادہ ہوے
لٹیاں وانگوں ہوٹک انہا نڈی دوزخ وچوں
بے تماشہ دوزخ اندر سترن جلدوں بچاے

عواجرواں آپر ظلم کاوے دکھ دے ہمایاں
 کو کوئی اینیاں خوشیاں لوں خوشی نہ تروڑے
 بلند غریب کسے لوں شیخی شان دکھاوے
 نبویں ہو کوئی شمع مخالف ریناں سماں کرے
 جو حکم قرآن حدیث نہ من کرے اپنا بھانا
 نبویں ہو جو گزے منے بریاں ملاں والے
 ہونخ دے مت طبعے ہوں بکدو جرتے تلے
 نام جہنم پہلا طبقہ سبھ بھیں اوپر والا
 دو گنا بہت بتاؤں ایہ بھی باہر حد کھالوں
 وجیاں طبقیاں اندر رہیں دو جیاں مٹاں والے
 اوگنہار محمدی امت اس وجہ زمین سارے
 چہرہ طبقہ بعد انہاں بھیل رہ جاسی سہ خالی
 اتن ولدی سرور دو عالم نال کمال پیاراں
 ہواری جہیل دوزخ تہیں امت پار سنگھان
 جو مقبول خدا دے بندے نیو کار پیارے
 بعضے مومن پل دوزخ تہیں بجلی وانگ سماؤں
 بعضے وانگ سواراں تلکھن تیز قدم قناراں
 جہیزے مومن پہلوں تلکھن نیو کار پیارے
 جیوں جیوں یاراشنا کسے دا بچھے ہوئی کوئی
 کرن اڈیکاں مومن سارے کارن مومن یاراں
 جنت دے دروازے آگے حضرت آپ کھلوسن
 باقی جہیزے دوزخ ڈکن شامت عمل گھاہاں
 بھیاں تائیں اوسویلے دوزخ کنوں کدھاون
 جہیزے مومن دوزخ دھوں تلکھن اوگنہارے
 منہ دی ٹکڑی صحیح سلامت لکے خالق سائر

ایویں ہو کوئی کھٹھے کردار بد احکم سنایاں
 ایویں ہو کوئی ذات و ماں کوڑیاں نساں کرے
 جہیزے جہیزے کر کے ناحق پیا ڈراوے
 کرن نفیوں مرنے پر نے رب بھیں مٹوں درادے
 ایہ سب لوک خدا باں لایق دوزخ وجہ ٹکانا
 رب جہیزے دوزخ دے پاؤں دکھ کشا لے
 آنلے نالوں تلویں اندر سخت عذاب دے
 اس دے وجہ محمدی امت نیو کار بھیلے
 ایہ نرم عذاب اس دیوہ ہوئی دو جیاں نالوں
 کافر مشرک اس طبقے وجہ بٹ کوئی ڈالے
 آخر نال شفاعت حضرت ہوسن پار اتارے
 امت اپنی جنت کھڑی حد امت دادا لی
 کرن تلاشاں دوزخ دھوں بہاں اوگنہاراں
 جہیزے کن جہیزے ناروں جنت وجہ پنچاؤں
 بھی ہو وقت حساباں جہیزے جنت کھڑے سارے
 بعضے وانگ ہوا دے تلکھن جہیزے نظر نہ آؤں
 بعضے عاجز ہو لی ہو لی وانگ پیادیاں یاراں
 یار کھلو کے پھلیاں کارن کرن اڈیکاں سارے
 یا پھر جہیزے خوش کسے لوں دیر زیادہ ہوئی
 بھی سرور عالم کرن اڈیکاں کارن تابعداراں
 وجہ میدان ادھ لکے بھیلے سہ لکھے ہوسن
 مال شفاعت سرور عالم لے نجات تنہا ہاں
 بعضیاں کارن جنت دھوں جہیزے دوبارہ آؤں
 چہرے باجوں بدن انہاں لکے ستر بن جاسن سارے
 تا جو جہیزے جہیزے امت اپنی تائیں

جس ویلے اوہ دو رخ و چہر عاصی باہر آون
مناظر ہوں سمجھن اپنا ندے چمکن چند مثال
اس تہیں تھکے رمل سے طرف بہشتاں جاوے

نہر حیات اک ٹنڈا چمکے سب سے دیوچہ نہا وں
فرقہ فرقی ہوں سارے صاحب حسن جہاں
سرور عالم آپ اپنا تول جنت وچہ پونچا وں

دخول جنت اُمت محمدیہ و عریف جنت

جنت وچہ جیوں اہل ہوں مومن شوکت شاوے
کرن تیاری جہ جنت دل سرور وہاں جہاناں
عجب پوشاکاں زینت ناکاں جنت کنوں لیا وں
سوئے کنگن ہیر مومنوں موتیاں نگاں والے
پہن کھلوں مومن جس دم زینت والے بائے
عبد اجداد ہر مومن کارن پیڑ براق لیا وں
کرے سولہی رزق آپر پاک حبیب یگانہ
سب کھیں گے تخت نئی دا چلے وچہ ہوائی
وچہ عماریاں نور سنگاریاں حرم رسول گرامی
آپ براقاں زینت ناکاں ہمدھامی جانے
حضرت کھیا پہلا ٹولا جو جنت دل جاسن
اس تھیں تھکے ہوں جہڑے دے تول سواراں
فرقہ فرقی ہوں اینویں تولے اہل ایماناں
کل امتاں تھیں امت احمد شان زیادہ پاوے
کئی سودیاں مگر بنی دے بھن مفاں قطاراں
کئی بہر نورانی جہڑے جہلن دانگ نشاناں
کئی بہراواں نوری ڈھاراں نیکی جنت والے
اسرائیل دلوڈنیوں کھسی تھی تعالے
تا اوہ دو تولے دل کرادوں حمد الہی گا وں
خوش آواز دلوڈنیوں ہوں عنایت ہوئی

کسوں طاقت فضل ربانے کرے بیان زباناں
استقبالوں حاضر ہوں حوراں تلے غلہ ناناں
بارنگار بہشتاں والے مومناں زوں پنا وں
سوئے عجب لباس والے رشیم قسم دوشالے
عجب اریاں حاضر ادبوں کرن ملک ربانے
رفرف تخت ہوائی سوہنا حضرت پیش ٹکا وں
دھریاں تلے حسنیلن ٹہرا دے زینت زیب شہانہ
اہل البیت اصحاباں یاراں جہڑے مگر بنائی
ہو دیاں اندر کرن سواری مومن زناں تامی
شوکت شاوے جنت جاوے تول محمد مانے
دانگ بدر دے مکھ اپنا ندے سوئی چمک تھپان
دانگ ستاریاں نور اپنا ندان کڈہی چکاراں
ہسی نور مبارک سہنوں حب مراتب شانناں
ہو دیکھے قربانی ہووے صدقے صدقے جاوے
جیوں جیوں جنت نیرے آوے بولن جہڑاں
کئی بہر نقیب نورانی خاطر شاہ جہاناں
ادبوں سر پر سایہ کرن بولیاں بولن نامے
دوراک پیارے لگے ساڈیاں حمداں والا
سن سن مست ہو وں سب مومن ایسا رنگ وں
ساری دنیا اندر ایسا خوش آواز نہ کوئی

جدوں زبور کتاب خدا دی گئے شوق پیروں
 اُدھے نیکی سنن کھلو کے پتھر موم ہو جاؤں
 آدمیاں وہ خوش آواز دل حویں داؤد پیارا
 دوہاں نول رب حدوں باہر بخشی خوش الحانی
 نعمت محبوب اپنے دی خاطر رب بنسائی
 بولن راگ جدوں اودہ دونوں کتنے رنگ بنادوں
 سب چیزاں سر دار بنی نول کہن مبارک بادی
 کل پیغمبر آسے پاسے ہوں شاہ نبیاں دے
 امت اپنی نول جد حضرت جنت پاس لیاؤں
 بعد اسلاموں کہن تسانوں خوشیاں ارج ہزاراں
 اتے طور پیاریاں حوراں کچھ کچھ دین دیاں
 اہل ایمان ہوں سب اُٹھنی بولن حمد آوازے
 اٹھ بہشت اٹھے دروازے سوئے باہر شکاراں
 ہر دروازہ اتنا چوڑا پاک نبی فرمایا
 باہر کھول بھرتے تائیں جتنا فاصلہ بھائی
 ہر درجے دے دکھو دکھو کھڑے ٹکٹ بنائے جاسن
 اپنے نام تے درجے سب ٹکٹاں پر ہوسن
 جس درجے دا پاس کسینوں بخش ہووے کس
 شخصیں اول امت اپنی حضرت داخل کرسن
 کل جنت دی پاک بنی نول گوسی اسدن شاہی
 علی ادنی ہوں جو جو مومن در حیاں والے

چلے پانی ٹھہر کھلادن ادب محبت پاروں
 بول پہاڑ پڑھن نصیحاں سن کر جنبش کھادوں
 اسے طور فرشتیاں اندر اسرافیل سہارا
 جنت وڑیاں راگ سناؤں پیش حبیب حقانی
 اس دن خوش آواز دوہاں والذت کرے سوائی
 کرسی عرش تمام فرشتے سن سن جھولے کھادوں
 ہر طرفوں جھم جھم کسے رحمت پاک خدا دی
 سارے امتاں ویکھن ادبوں شان محمدیاندے
 دیکھ فرشتے جنت والے لول سلام سناؤں
 یکتیاں رب نصیب تسانوں دائم موج بہاراں
 ہم آؤں مونیہاں جنجال جیو کیاں جیو کیاں
 پڑھ لسم اللہ کہوں حضرت جنت دے دروازے
 دروازے اپنے ہتھیں کہوں شاہ ہزاراں
 شہر حجر تے مکے اندر جتنا پینڈا آیا
 ایڈے اودہ دروازے چوڑی قسم بنی فرمائی
 خدا خدا ہر مومن تائیں پاس ولایے جاسن
 سب دیاں ٹکٹاں ویکھن کارن حضرت آپ کہوں سن
 اس درجے چہ حضرت کرسنوں داخل کرن دیاں
 اس نہیں پہچنے دجیاں امتاں رحمت فضلوں ترسن
 سب نول آپ دلاؤ دے درجے پاک رسول الہی
 حسب مراتب کرسن بہنوں باغ مکان حوالے

۱۔ حجر یک شہر کا نام ہے جہاں کھڑے ٹھڈے مشہور ہیں۔ حجر کے نام پر لکھی ایک چوڑی چوٹ کا دس بھی ہیں مگر بڑا شہر محمد ہے جس کا
 دو جاتا نام تعبیر یا نہ بھی ہے۔ اور حدیث شریف میں یہی مراد ہے اور ایک موضع مین میں بھی حجر کے نام پر ہے ۔۔۔ ۲۔
 بھڑے میں ایک شہر ہے اور بھڑہ جو کہ بغداد شریف کے علاقہ میں ہے۔ اودہ وہ شہر ہے۔ اس کی نسبت
 بھڑی ہے۔ جیسا کہ سن بھڑی یا رابعہ بھڑی اور اس شہر بھڑی کی نسبت بھڑی کی جاتی ہے۔ ۳۔ منہ۔

اپنا گھر جو جنت اندر پاک نبی سرور دا
 کل جنت نقیصہ علی جنت ہے فردوس پیارا
 بھی اصحاب رسول اللہ دے ہو انصار پیارے
 نور کنوں اوہ جنت سارا خالق پاک بنایا
 اک اک محل عجائب یہ صفت نہ کہتی جاوے
 ہر محلاں دیاں مہناں اگے سوہنیاں خوش گلزاراں
 تخت سہری باغاں اندر سر ہر جگہ وچہاڑے
 جس نیمے وچہ سرور عالم زینت تیکہ لاون
 کئی ہزاراں خد مہنگاراں سوہنیاں خوش خساراں
 طوبی رکھ نبی دے گھر وچہ خالق پاک بنایا
 جے تلے برساں کہوڑا کوئی تیز سوار بھجائے
 کرن روایت طوبی اندر سب منتاں ب پایاں
 جتنے سوہنے رنگ تمامی سب اس دیوچہ آئے
 ہر قسم خوشبویاں آون ہر قسمائے میوے
 چھلّاں اسدیاں وچوں نکلن کپڑے بڑیاں
 عجب پوشاکاں زینت ناکاں ہر ہر قسم خوراکاں
 مٹھ اس دے تہیں سوہنیاں مہیاں نہراں چلاں
 ہر قسم دراک سداوی لہند اجدون جھولائے
 سوہنے پیرٹلیاں دانگوں کھر کن نال اداہیں
 سولے تہیں ودھ چمک کھائے اسدی ہر یک الی
 پاک نبی دے گھر نقیصہ سدا مٹھ مبارک چلیا
 ایویں ہود درخت عجائب ہوسن کئی ہزاراں
 قسموں قسم مکان عجائب ملن ہر یک تائیں
 بابو موسیٰ تہیں کرن روایت مسلم اتے بخاری
 جنت دیوچہ موشال کارن نیمے رب بنائے

کوئی مکان بہشتاں والا ریس نہ اس دی کردا
 اس وچہ محبوب اپنے دا کرسی رب اتارا
 جتنے دوست پاک نبی دے اس وچہ رہن سارے
 وہ تو محل حبیب اپنے دا اس وچہ رب بنایا
 جو جو نعمت وچہ انہاں کے رانت شمار نہ آوے
 وچہ گلزاراں سوہنیاں نہراں میوے قسم ہزاراں
 مونی قسم لوزانی تہنو چار چوبیس لگائے
 شیشے دانگوں چار چوبیس لوگ یارت پاون
 پکڑ پیالے بھرن دولے خاطر شاہ ابراہاں
 جنت دیوچہ شاخاں سدیاں گھر گھر کر سن سایا
 ختم نہ ہووے سایہ اس دا پاک نبی فرماوے
 جنتیاں خوبیاں جنت والیاں سب اسد یوچہ پایاں
 اک اک ڈالی کرماں والی کتنے رنگ دکھائے
 ہو کچھ طلب کرے کوئی اس تہیں ہاشتانی دیوے
 زہید زینت ہر ہر چیزیں گھر گھر وچہ پہنچائے
 سوہنیاں حوراں زہید بھریاں بختے مومن پاکاں
 شیریں لذت ہر قسم دی گھر گھر دیون آریاں
 گھر وچہ پیٹھے سنن ہستی اس دیوچہ لپیائے
 واجیاں دانگ سرور مکان شاخاں ہر ہر جائیں
 ہر ہر قسم جنادر پکی یون پاو پالی
 گھر گھر پوچن شاخاں اس یاں جنت سارا ملیا
 جنتیاں مے محلاں اگے ہر طرف گلزاراں
 قدر موافق مے سبہنوں بختے خالق سائیں
 صلے اللہ علیہ وسلم کہیا نبی غفاری
 مونی قسم ہوون اوہ نیمے پاک نبی فرمائے

اک اک موتی تہیں اودہ ہوسی رک اک خیمہ عالی
 رہن انہاں خیمیاں اندر بٹر گل زنا نے
 سر ہون دیاں بیویاں کارن جگہ علیحدہ ہوئی
 دو دو بیویاں آدم جنسوں ملن سرک تائیں
 ایسے نازک بدن اہٹائے پاک نئی فرماوے
 باہجہ انہاں تہیں ملن بہنوں کتیناں کتیناں راں
 جن دن تہیں اودہ پیدا ہویاں پاک خدا فرمایا
 سب کنواریاں حسن سنگاریاں نوروں آویاں
 جن دن فضلوں کہولی اللہ قسمت جتیاں می
 جتیناں بیویاں بخش کسینوں بکری بکریوں
 بہت پیار محبت آفت سب دلوچہ ہوئی
 کرین مجاس آپس اندر زلزل مومن سارے
 جنت وجہ بازار بھی ہوسن پاک نئی فرماون
 خوشنودار ہوا پر بت دی گئے وجہ بازاراں
 مست کرے اودہ دا پر بت دی حسن بہار لیاو
 جہول گھرا توں آپس ن بیویاں کہن انہاں توں
 خاوند آہن قسم خدادی تساں بھی جوین پائے
 ایویں ہر ہر نعمت جنت دم دم دونی تھوے
 ہر قسم دکنیور ہون ہر ہر قسم پوشاکاں
 ہر قسم میوے والے ہر قسم گلزاراں
 ہر ہر قسم مکان عجائب سو بنے بالا خانے
 ہر ہر قسم غلام تے خادم خدمت کرنے والے
 ہر قسم انی طاقت قوت ہوسی ہر یک تائیں
 ہر قسم سواریاں ہون حلین وانگ ہوائی
 ہر ہر قسم درختان آپر جانوریاں دیاں ڈاراں

سٹھ سٹھ سیلاں آپے ہوسن دھوپ ہوسن عالی
 صحبت عیش اودا ون کارن دھوکھ غلوت خانے
 خلوت اندر رکھے نوں دیکھ نہ سکے کوئی
 حوراں تہیں دھن جہاندا میں کیا صفت تائیں
 چمڑے وچوں گوشت ہڈیاں ہر شے نظری آئے
 بہت پاکیزہ صفت جہاندا می منہ روشن پر نوروں
 لیا کوئی نہ مرد انہاں نوں کسے نہ ہتھ لگایا
 امن سلامت مومنناں کارن جنت وجہ ٹکایاں
 آپو اپنے خاوند جا کے مانن سچ انہاندا می
 کرین گزارہ آپس اندر زلزل شوق پیاروں
 جنت اندر یک دو جہاں بغض نہ رکھے کوئی
 گلیانے وجہ پھر دے دتن بنکے ٹول پیارے
 روز جمعہ درلزل مومن سیر بازیاں جاون
 منہ سر بہ محط ہون کپڑے خوشبو داراں
 اگے نالوں کتنے حصے روپا نوپا ودھاوے
 قسم خدادی اگے نالوں دونوں حسن تسانوں
 ساڈھے چھپے حسن تسادے ہو گئے دون سوائے
 کوئی نہیں ایسی نعمت جہیری جنت وجہ نہ دھوے
 ہر قسم اندے شربت شیرے ہر ہر قسم خوراکاں
 ہر قسم ایں سوہنیاں پہاواں نہان غباراں
 ہر قسم دے بہتر تیکے فرش فرش شہانے
 ہر قسم اندیاں خدمتکاراں کرسی رب حوالے
 صحبت عیشوں کدی نہ تھکن جو سب مرد تائیں
 چیز کسے دی جنت اندر کمی نہ ہوسی کافی
 بنے بنے گوشت آون حاجت نہیں ٹکاراں

جس کھانے کی دل دے اندر خواہش کری کوئی
 کچھ تکلیف نہ کرنی ہوسی ہرگز جنتیاں نوں ۛ
 جتنا خرچ کرے کوئی مومن کھائے مومج اداوے
 جنت اندر جنتیاں نوں ہوسی سدا بھوانی
 سٹھ گز آچا ہر مومن دا ہوسی قد پیارا
 ہر بولی تھیں عربی بولی لٹیں بہت پیاری
 غلطیوں نہ حاجت ہوسی مول کسیدے تائیں
 گندی دانہ ظاہر ہووے کچھ بد معنی پاروں
 جیکر کدی پسینہ آوے ہووے خوشبوداراں
 وقت جماع دے خارج ہووے اک سوہنی خوشبوئی
 چاروں طرف خوشی دیاں مویاں جتوں کرن نظار
 کرن روایت جنتیاں دا بھودم آوے جاوے
 ایسی نعمت جنت والی بخش حضوروں ہوئی
 حد جنت وچہ داخل ہوسن مومن رب دے پیارے
 ہر یک نعمت ویکھن حسد مومدون خوشی سوائے
 جیکر کدی نہ آپ انسانوں سدھے رستے لاندے
 بیشک سچ اساڈی طرفے آئے نیی ربالے
 سچ ہووے ادھ دھے سالے ہوانہاں فرمائے
 شکر خدا دا اسال انہاندی پکڑی تابعداری
 جہناں انہاندے حکم نہ منے نبیاں نوں جھٹلایا
 آپس اندر جیدوں بہشتی کرن لگن گفتاراں ۛ
 اول آخربون انہاندے ایہو سلام دعائیں ۛ
 کرن روایت دے در عالم حد جنت وچہ جاسن
 ویکھن اپنی امت دے دل شفقت کرم کماوں
 ویکھ نہایت فکر دیوچہ کرسن شاہ ابراراں ۛ

پک تیار شتہانی آپے حاضر ہوسی کوئی ۛ
 ہر نعمت ہر چیز آبادہ آپے ملے تنہا نوں
 وچہ خزانے جنتیاں دے ہرگز کمی نہ آوے
 کدی بڈا پاپ آوے ناہیں نا کوئی فکر حیرانی
 سوہنا حضرت یوسف وانگوں نوں بہشتی سارا
 ایہو بولی جنت اندر بولے خلقت ساری
 نا کوئی ہور علاطت ایسی تھک کھنکار بلائیں
 ہوسن مضمتم تامی کھانے خوشبودارڈ کاروں
 عینرے کستوری وانگوں کھیا شاہ ابراراں
 اسلے باہجوں دو طرفاں تھیں چیز نہ نکلے کوئی
 باہجہ تکلف نکلن آپے تسبیحاں تکیراں
 ہر ہر سانس شکر تسبیحاں تے الحمد الاوے
 حمد شکر تسبیحاں باہجوں سانس آوے کوئی
 آدن نظر بہشتاں والے سوہنے محل چہارے
 کھن خدا نوں حمد تامی جس ایراہہ دکھائے
 ایہ جنت ایہ باغ بہاراں سناؤں کون دکھاندا
 وتیا اندر سب اسناؤں دے جہناں ٹکانے
 آج اوہ حال تامی سناؤں اکھیں رتبہ دکھائے
 کیتی رب نصیب سناؤں جنت بر خور داری
 قصر عذابوں آج انہا نوں دوزخ رب دکایا
 یا جد ملن وچھڑن لگن ٹول پیاریاں یاراں
 مال خوشی دے بول سناؤں ربوں حمد تائیں
 جد اجد اہر امت تائیں باغ مکان دلاسن
 پوتھا حصہ امت ہوسی دوجیاں متاں نالوں
 آسوں پاسوں امت اپنی ڈبوڈن نال پیاراں

پچھن پھیر فرشتیاں کو لوں دستو سادے تائیں
 کرسن عرض فرشتے اگوں یا محبوب الہی
 بھی حضرت جبریل فرشتہ تزلت جنابوں سے
 یا محبوب تسادی امت سڑوی وجہ عذاباں
 بدن اہنا ندے آتش اندر سڑ بل ہوئے کو لے
 دوزخ دے وجہ کو کال مارن کر کر یاد تسالوں
 سن کر حال اہنا ندا حضرت چھم چھم پیر چلاون
 کرن دعائیں سچے اندر امت بخش خدایا
 سجدہ یقیں سر چا مجھو با کر دوزخ دل پھیرا
 جو دقت بھی وجہ جہنا ندے نور ہوئے ایما نوں
 سکن فرمان شتائی حضرت دوزخ دیول جادون
 کرسن حکم اہنا نوں حضرت آکر آگ کنارے
 تا پھر جیوں جیوں دوزخ اندر ہو سن خوش رہتا رہا
 کرتا کیساں سرور عالم کہن فرشتیاں تائیں
 تا پھر سن کر حکم فرشتے تزلت اہنا نوں بھالن
 جو دقت ایمان جہنا نڈا گل رسن جبرائیل سے
 اوتھے آکے تباون دھون چھلکین بدن نورانی
 پہن پوشاکاں جنت اندر آون کر اسواری
 اپر اچھے محمدی امت تھوڑی آوے
 پچھن حال فرشتیاں کو لوں حضرت پھر دوبارا
 کہن فرشتے کیا کجہ رسال یا مقبول رہا نے
 وجہ عذاباں سڑ سڑ ہوون جیو بحر حال اہنا ندے
 کیا کجہ عرض کراں اوہ جیو بحر حال ٹھایاں پائے
 کہن ٹوٹے رحم لادے آے شاہ جہان ندے
 دنیا و جہ بھی تب لوکاں تے شفقت ہے کما ندے

دوزخ وجہ کجہ امت سادی باقی ہے کہ تائیں
 اچھے تسادی امت بہتی دوزخ اندر آ ہی
 دوزخیا نڈا پاک بتی نوں آ کر حال سناوے
 اوکھیا کرکرن فریاد اں اندر حال خراباں
 چہریاں یقیں دھکم ہوون بین محمدی ٹوٹے
 احمد احمد کرن پکاراں طویل اہنا نوں
 نال محبت رو کر دردوں سجدے اندر آون
 حکم ہوئے منظور اسانوں جو سوہنے فرمایا
 بیال نکال عذاباں دھون جو کوئی امتی تیرا
 کڈھ لو جگے دوزخ دھون بخشیاں ساں تہا نڈا
 کئی ہزار صالح بندے اپنے نال لیاون
 یاد کروہن خوش قبیلے دوست یار پیارے
 آپ آپ تباون سارے نام نشان اہنا ندے
 کڈھو اہناں نشاناں ملے جہیرے لوک گناہیں
 جیوں جیوں بسن دوزخ دھون باہر پکڑ لکالین
 سب لوں حضرت لیکر آون نہر حیات کنارے
 دھو ہون سجدہ سادہ پندے فضل کنوں رحمانی
 کرن ملاحظہ سرور عالم امت اپنی پیاری
 دو جے لوک زیادہ ہو سن لادی ٹھریاں
 بے کوئی سادی امت دھون دوزخ اچھے دھلا
 اچھے ہزاراں دوزخ اندر اوکھیا رہنا لے
 بے حواسے دوزخ والے ذکر نہ کیتے جانے
 کر کر یاد تسالوں حضرت دے ملے کر لاندے
 رب رحیم رحیم پیارا کہیا حق جہان ندے
 محشر وجہ بھی لاکھاں عاصی ہے اوہ بخشا ندے

دو رخ بخش بھی کتنے عاصی اگر ہے کڈانے
 دتے کون انہاں جا کے حالے دردمند سے
 سہل امتی جنت اندر موحاں بھرن آؤ اندر سے
 سہل شفاعت یہ لوگ توں حضرت ہے چوڑانے
 عہدوں فرشتے حضرت اگے سن حال انہاں سے
 حد دکا لوں دل سے اندر ایسی شفقت ہو سے
 درو اپنی امت کارن عزم کرن سرکھ سے
 رب فرماوے اے محبوبا سچے تھیں سرچا میں
 ایک اتنی دا قند جہاں وہ چہ بیایان نشانی
 سن کر حکم جناب انہوں جاوے شاہد برائے
 دو رخ دیباں فرشتیاں تائیں حکم حضور آئے
 رانی قدر جہان سے اندر نور ایمانوں پاوے
 آجاس جہ جنت اندر ایہ بھی لوگ تسمی
 و سو سن بھی دو رخ اندر ہے کوئی امتی میرا
 ایہ گل سن کر سرور عالم پھر سجدے وجہ خداون
 حکم ہوئے سرچا محبوبا سچے سودیساں
 سچے پھر بھریاں تھیں حضرت عرض کرن سرکھ سے
 رب کے منظور اسانوں جو کر مرضی تیری
 او سبقت فرشتیاں تائیں حکم خدا فرماوے
 بکدرہ بھی وجہ جہان سے ہے ایمان پیارا
 حسن فرمان الہی حضرت مال خوشی سے آون
 مڑ مڑ ہیں فرشتیاں تائیں سچے فوٹے مارو
 کر کو شش کڈ ہیں کھنوں عینی طاقت ہوئی
 جتنے جہاں تھیں ملے عاجز او گناہ سے
 باقی لوگ تو چہ پھر سے ربانوں عزم واسے

خبر اس غریبوں کے دل پہا نہیں کیوں مانے
 دو رخ سرین تباہی جہڑی انت ہے ردا سے
 میں نہانے اس کھانے رگے ملاں کہا سے
 ساڈی ملنے نظر کرم دی اچے نہیں فرماندے
 سن کر ڈاڈھے غم سے ہر دون سرور گل بیاتے
 اٹھ کر جلدی سچے ڈکن جوش نہ جریا جاوے
 بخش خدایا بخش خدایا عاجز او گن مارے
 وجہ جناب اسادی تیریاں بھ قبول دعائیں
 دو رخ تھیں اوہ کڈ موسا سچے حکم ہووہر عمامی
 اگے رنگ کڈ باون جا کے عاصی کی ہزاراں
 جلد نکالو جلد نکالو جو حضرت تیرا وے
 دو رخ کنوں نکالن جلدی جنت چہ پہچاؤن
 چہن پھر فرشتیاں کو لوں پاک نیل گرامی
 تھیں فرشتے اچے تیرے جہاں جہم ڈیرا
 رنکارنگ تھانہ بیاں سجدے وجہ سناون
 مال تیرے ہے وعدہ میرا راضی آج کر لیاں
 یارب کڈ جہم و توں جتنے عاصی سارے
 جے میں راضی آراں تہنوں کس کم بخش میری
 نوک عاصی دو رخ اندر کوئی نہ چھوڑیا جاوے
 کڈہ لے جا کے دو رخ وہاں سے سید سرور آرا
 ذرہ قدر ایمان ملے سہ نکالے جاوے
 جو کوئی عاصی دو رخ اندر پکڑ نکالو یارو
 نوک بندہ دو رخ اندر نوک نہ چھوڑن کوئی
 اوہ بھی مال شفاعت حضرت کڈھے جاوے سارے
 صرف خدا دی وحدت ملے پھر جہاں پایا لے

بنی رسول نہ ملیا کوئی دانگوں حاتم طائی
 نا کوئی رہا اجم انہاتوں جا کر کے سنایا
 بگو وہدایت اور پر عمر گدشتہ ہوئی
 کرے سوال انہائے کارن پاک حبیب پچاں
 اُسویے پھر حضرت کارن ہوئی حکم حضور می
 طرف انہاندی جادون کارن کچھ نہیں اور تالو
 بنیاں تال ایمان تعلق کچھ نہیں تال انہاندا
 تاں راشی ہو کر سرد عالم جنت دیول جادون
 جتنے لوک توحید جہیزے آئے چھوڑ جہاننور
 کہن خدادی وحدانیت منی نساں پیاروں
 تال اسادے دوزخ اندر حال تالوں آئی
 اہل سن کر حیرت ریدی رحمت ٹھاٹھ لیکے
 جتنے لوک توحید ہو سن رب نون من واسے
 قدس سیتی آپ خداوند سیدے سنگل زوٹے
 چھکے رسن کافر مشرک دائم جہاں سنائیں
 شرکوں پاک توحید جہیزے سب خلاصی پادون
 رہ جاسی کچھ گردن آپد داغ سیاہ تنہاں نون
 عاجز ہو کر بولا اگے عرض سوال سنادون
 بخشیا توحید من جنت سالوں کیتے باغ حوالے
 کلیا جے نہ ہن تک اساد اور خیال انہاندا
 سن کر عرض انہاندی اللہ رحمت بن لائے
 دور ہون اور دوزخ والے نام نشان انہائے
 پچھ اٹھ کر ان شکرانے رب داغ اتارے
 باغ بہاراں تے گلزاراں کل ہستی پادون
 سب دگر وچ نہراں جاری چلن سرد فوہائے

نا پھر اصل کتاب خدادی ملی انہاتوں کافی
 پورے طور ہدایت والا کسے نہ راہ دکھایا
 ساری عمر اں تال خدادے شرک کیتا کوئی
 جیکر کدی اجازت ہوئے ایہ بھی میں بخشاواں
 ایہ بھی خواہش دل تیروی کروسیاں ملن رری
 جہاں اسادی وحدت منی کڈ ہاں پ انہانور
 جہاں انہاں واحد جاتا اسنوں شرم تنہاندا
 دوزخ وچوں کڈھے جہیزے سچوں ل لیان
 کافر مشرک دوزخ اندر جتنے کرن تہا نون
 کیتے نفع تالوں ہو یا اسد منی وحدت پاروں
 اکہون اودہ وحدت ریدی جیسے تالوں لائی
 فضل کرم بخش دوزخ دیول جہات خداوندائے
 رحمت ریدی دوزخ وچوں بھر کے بکا کاسے
 دوزخ وچ توحید بندہ بکا نہ باقی چھوڑے
 کدی نجات نہ دوزخ گولوں ڈانٹائے تالیں
 نہر حیاتوں نہاوں سارے دچہ بیشک آون
 اس سببوں داعی دوزخ سدن لوک انہاتوں
 یارب فضل کرم بخش دوزخ وچ ہٹا جادون
 اپیرا جے نہر گروں کتنے داغ جہنم والے
 داعی سدن لوک اسانوں اس گلوں شرماواں
 دھوئے جادون داغ انہائے محب سفیدی آئے
 پھر اودہ نام نہ سنے کوئی جس شہزادہ شرمائے
 جنتیاں وچ پھولی ہو لی ملن جادون سارے
 حور قصور غلاماں خادم بہتوں تے جادون
 سب دگر وچ چھوڑے سندر دگر وچ نہکا پیرے

سید گھر وچ زلیزیت انت شمس اردہ کوئی
 سید گھر وچ تخت شہری اعلیٰ قسم وچ لیاں
 سید گھر وچ ہر قسم کے برتن ورن وائے
 سید نوں پاک سواریاں جنت رب عطا فرمائے
 سید گھر وچ طوبی والیاں ڈالیاں جھڑ پائے
 سید گھر وچ عیشاں خوشاں تخت ناز ہراں
 سید نوں ملن مکان زیادہ بہت کشادہ جائیں
 ایسے تخت حاصل ہوئی صدقہ شاہ ابراہاں
 لکتنی وار ملاشی لیں آکر دوزخ والی
 مڑ مڑاں فرشتیاں تائیں کر کر کوشش بھالو
 جدول فرشتے کہن نبی نوں کتیاں ڈاڈھیاں بھالو
 سارے عاصی دوزخ وچ جنت جدول لیاون

ہر اک نعمت جنت الی سب سنون بخشش ہوئی
 سید گھر وچ سوہنیاں حوراں کھیناں اک لکھیاں
 سب گھر وچ بہت پاکیزہ جام شراب پیالے
 گو بر لد پیشاب جنہاں توں ہرگز کدی نہ آوے
 سید نوں ہر نعمت بخشی راگ سرود سنائے
 دکھاندا کوئی نام نہ سنسی ائمہ موج بہا راں
 کوئی نہ حاجت باقی رہی جسے بہشتی تائیں
 دوزخ تھیں جو جنت اندر کھڑ سن اوکھنار راں
 مت کوئی عاجز پیچھے ہوئے اوکھنار سوالی
 جو کوئی عاصی دوزخ اندر سید نوں پکڑ لکھالو
 کوئی نہیں عاصی دوزخ اندر جنتیں آسین نکالو
 تاسی لے راضی ہو سن آپ جوں فرماون

اَشْفَعُ اُمَّتِي حَتَّى يَنَادِيَ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَيَقُولُ اَقْدَمْتُ

میں شفاعت کروں گا اپنی امت کیلئے یہاں تک کہ میرا رب نہ بولا کرے گا کہ کیا راضی ہے۔

رَضِيْتُ يَا حَبِيبُ قَا قَوْلُ اَيِّ رَيْتُ رَضِيْتُ تَرْغِيْبُ

یا محمد رضی اللہ علیہ وآلہ وصحابہ وسلم تمہیں کہو گا اے میرے رب میں راضی ہوں۔

دوستوں تک جو میرے تائیں حکم حضور علیہ السلام
 دس محمد راضی ہو لوں میں کہیاں میں راضی
 اور تھے بھی سب راضی کر سی منے بول تمام
 مال شفاعت حضرت ام سعد اور سب دو ہائے
 کل اراداں پوریاں کر سی خالق سر جن مارا
 چیز کے دی حوص کینوں ہرگز رہی تائیں
 وہ حدیث مبارک سدی خبر نبی فرما دے
 دوستے کے بہشتی کارن کیا کجہ درجہ آگیا
 ہو جاوے جنت اندر رب اس لوں فرما سی

کراں شفاعت میں امت دی پاک نبی فرماوے
 مال محبت پیچھے میں تھیں پاک خداوند قاضی
 جنت وچ بھی کرن شفاعت پاک رسول گرامی
 جس عاجز لوں کھوڑا درجہ جنت چہ ہنہ آوے
 ہر اک طرح حبیب اپنے نوں راضی کرے پیارا
 بھی ادہ راضی کرے جنابوں ہر یک مومن تائیں
 ہر سب تھیں آفر جنت جاسے جو ادہ دہہ پاوے
 حضرت موسیٰ سب اپنے نوں عرض سوال منیا
 حکم ہو یا جو سب تھیں آفر جنت بھیجا جاسی

عرض کرے اودہ جنت اندر بیت آبادی ہوئی
 میں تھیں اگے جا کر لوکاں مل لیاں جاوے
 تان پھر اسنوں حکم سنائے پاک جناب ابی
 جگر اُسکے ملک برابر جاگہ بخشاں تینوں
 عرض کرے میں راضی اس پر جو سرکار دلائے
 جا میں بچاں شاہیاں جنیاں بخشیاں تینوں
 فضل کرم تھیں درجہ اس دا پھر رب پرورد ہائے
 جا میں ایہ درجہ بھی تینوں بخش دنا سرکاروں
 بھی اودہ جنت تیرے کارن اودہ چیزاں ہزار
 جا میں دس بہشتاں اندر کچھ مقیمی کو دیرا
 جو توں کیسے جو توں چاہیں کچھ ملے سی تنہا
 یہ اک ادنیٰ جنتی والا ادنیٰ درجہ یہ یا
 سن کر موسیٰ عرض گزارے یارب پاک تعالیٰ
 رب فرمایا اسں جہاندا علی شان بنایا
 لردنی پھر اُسکے اوپر فہرانی سرکاری
 تہ اودہ دھجی سخی کسے نے نادل دے دھجی آئی
 یعنی ایساں علی چیزاں بخشاں سین انہا توں
 تا پھر موری بشر کسے نوں گزریا دھجی انہا نما
 دہ حصے ودھل دنیا تھیں اودے درجہ آریا
 جنت والے جنت اندر لگن جدول ٹکانے
 دوہاں نوں پھر ساموے کر کے حاضر موت نہا
 دُنیے وانگوں شکل ہووے گی دھجی سکے سارے
 سارے کہن یہ موت اساد ہی نوں ملن والی
 تا پھر سہلے سامنے اسنوں ذبح کرا یا جاوے
 اچھیں چھپے سب لکھانوں حکم سنایا جاوے

میر دین کارن اچھے جگہ نہ ہو سی کوئی
 آپ پوچھوئے بہت قابض میں ہن کتھے جائیں
 دنیا والے شاہ کسے دی ہوئے جتنی شاہی
 ہو جائیں توں راضی اس پر سی مل مینوں
 چار دفعہ پھر آئی اتنی ہو خدا فرماوے
 دل کسے میں راضی راضی یارب خالق سائیں
 جن کر اس دار راضی نامہ امر خلا فرماوے
 بھی دس درجے ایہو جیہے ہو دیباں درباروں
 دیکھ جہان توں کھیں تیریاں ہوسن ٹھنڈیاں ٹھریاں
 سہ کچھ اوتھے حاضر ہو سی جو دل چاہے عیسرا
 سہ کچھ دلیاں سہ کچھ دلیاں کچھ پر دلہنیاں تینوں
 موسیٰ نبی کلیم اللہ نوں رب اسے ذکر سنایا
 کیا کچھ درجہ جنت اندر اسے جنتی والا
 شجر کرامت آپ انہا ندا اپنی ہتھیں لایا
 دیکھن سن خیا لوں باہر ہے اودہ چیز پاری
 دھجی نہ گزریا کدی کسے نوں ایسی لہر رنگائی
 جہاں پر گزرت نہ چیتے آریاں کدی تنہا توں
 ایسی اعلیٰ نعمت جنت رب صاحب فرماند اسے
 اسے درجہ ہولا باہجوں کسے حساب نہ پایا
 نے دوزخ والے دوزخ اندر ہون قید خانے
 جنت دوزخ دے سنہ اندر اسنوں کیلاوون
 کیا یہ چیز پچھا توں اس نوں کہن ملک یہاں
 دنیا اندر حیدے کو لوں کوئی نہ رہیا خالی
 حضرت یحییٰ حکم الہوں آکر چھری چلاوے
 مرگی ہن ملت والی کوئی وفات نہ پائی

ہیں ایہ موت نہ مارن آوے اسدا فکر نہ کرنا
 دوزخیا تنوں دوزخ اندر مارن جھیلے سپکے
 دنیا اندر کھڑوں شرکوں پھر پیاں جوں ادائیں
 پھر سٹرس پھر تانے ہوسن پھر جلائے جاوے
 قد کھاراں حد نہ کوئی راوی ذکر لیا نہ
 ایڑے وڈے قد بلا میں ہوسن دوزخیا تے
 دوزخ کوں تچھے اشد دس ساڈے تائیں
 دوزخ آکے حاجت گیری اپہ نہ پوری ہوئی
 تا پھر آپ خداوند اس وجہ قدرت قدم لگاوے
 جنت وجہ جو ہوسن ہون رحمت فضل فقار لیا
 ابوسیدتے ابو ہریرہ ذکر مبارک لیاوے
 جنت دیوچہ جنتیا تنوں حکم سنایا جاوے
 زندہ رہو ہمیشہ ایتھے مالوں موج بہاراں
 ہر قسم آرام آسائش بخش گستا توں ہوئی
 راحت فرحت عیشاں خوشیاں دن دن من بھیاں
 دم دم موج خوشی و امیلا نعمت شاہنشاہی
 جنت ولے باغ ہمیشہ کوزنگ دکھا سن
 کدی نہ نہراں جنت والیاں سگن دیوچہ آوے
 کدی نہ میلے ہون پائیں جنت والے یا لے
 کدی نہ باسی ہون ہرگز جنتیا تے کھانے
 زیور برتن جے لکھ درتن اوہ نہیں میلے ہونے
 کدی نہ رنگ گل ہشتی رنگن بھرسن چوسن
 کدی نہ خدنگار فلماں کرسن بے فرمانی
 کدی نہ حورائے نازاں والیاں کرسن ترک پیار
 کدی نہ گھٹن حسن انہانے کدی نہ ناز گواوے

جنت دوزخ والیاں سگن کسے نہیں ہن مرنا
 ہن کوئی باہر گل نہ سکے رہن ہمیشہ دے
 اسلے لیے پان ہمیشہ فہر عذاب ہنرا میں
 دیو حال ہمیشہ رہی کدی نجات نہ پاوے
 اجد پار برابر ہوسی اک اک دندا نہ اندا
 پل وچہ آتش ساڑ جلاوے پھر ثابت ہو جائے
 تال کھاراں بد کرداراں رحیا میں کہ تائیں
 جھکی آتش کرے پکاراں ہور لیا ہو کوئی
 تروں پکاراں چھوڑے دوزخ ابوں جبرکات
 سدا انہا تنوں موحاں خوشیاں حاصل ہن ہر شماروں
 جیوں حضرت سرور ہشتاں پاک نبی فرماوے
 سدا حیات معیبت تسالوں کدی اوقات نہ آوے
 سدا تازہ ساڈے کارن نعمت ناز ہزاراں
 کچھ تکلیف نہ کدی کسے نوں ایتھے ہوسی کوئی
 غم دلگیری دکھ ایذا میں تول کدی نہ آیاں
 کچھ پرواہ نہ باقی چھوڑے بے پردا واپسی
 کدی نہ بیویوں خالی ہوسن کدی نہ اوپر پاس
 کدی نہ دگر تن مزے انہانے کدی نہ رنگ جاک
 کدی نہ بدین رنگ انہانے کدی نہ ہون پرلے
 کدی نہ تانے پون کسے نوں کدی پون پکانے
 کدی نہ کھٹے کھٹے پوسن کدی نہ پوسن دہونے
 کدی نہ سترے کرے پوسن کدی نہ خراب ہوسن
 کدی نہ زوال نہ پان کدی نہ جوش عیش جوانی
 کدی نہ نال پاریاں جھماں پون جھکی پاروں
 کدی نہ اچیاں جھماں جوں نظر کسے دل پاوے

کدی نہ دیکھیں جس نے اپنے طرف بیگیاں کیاں
جو جو نعمت آپ کی سینوں بخش کرے سب قاضی
روزوں انعام ہمیشہ بخشے پاک الہی
کیا کیا چیز ہشتاں الی گن گن دے کوئی
سب تعین الہی نعمت چہڑی تل سی جیتیاں توں
جتنا قدر کئے توں ہو سی رب و عاشق زیلو
پنجاں نت دید لرا الہی ہو سی دو دو داری
پنجاں تائیں بختے بچوں ہوگ جمال رہا
جو یلے رب و تاجا ہسی پاک جمال جہانوں
ہو سو ارگھراں تھیں خلق بستے تول پیارے
ہوسن آگے محفل واسے سر سامان کر بادہ
پنجاں تخت زبر جبر واسے بخش ہوون درگاہ
یک نورانی کرسیاں آپ بختیں پاو پالی
آچی نیویں جویں کسینوں جگہ عنایت میری
آپ اپنے درجے اور پر خوش ہو جاسن سارے
میر محاسن سن سب و حضرت شاہ ابرا
اسراہیل داؤد پیغمبر حکم الہیوں دن
ماضی کرن رکاب فرشتے رنگ برنگے کھانے
میر محاسن شاہ رسول حکم جویں سر ماون
دیون نال شہر اپا ٹھہرا بھر بھر ملک پیارے
اسی اس بہانی اندر مومن لذت پارسن
جاں پیر خوشوں ظاہر پیوستے پاک جمال رہا
وہم حدیثاں سرور عالم خوش فرمان سنایا
بیٹھے سناں اس مجلس اندر پارس رسول الہی
جہد مبارک دیول تک کے حضرت کہا اسانوں

آپ اپنیاں ہوسن سمجھوں دافر حور قصورال
آپو اپنے منصب آتے ہو جاسن سب راہنی
سب چیز اندی ہر مومن نوں ہو سی بے پروا سی
ہو جاسن ہو جاسن اوہتے ختم کہانی ہوئی
پنیاں جمال الہی کیسے لکھیں تنہا نونوں
آتنا قدر زیادہ سنوں ہوگ جمال خدا دا
پنجاں دن و حیم ہو واری بخش کرے سب الہی
پنجاں کدی ہینیاں بچوں جدول خزانوں
وہم فریوس بلا باجاسی عزت نال تنہا نونوں
ہا کر عرش علی بیٹے حاضر ہوسن سارے
رنگ برنگے تخت نورانی اک بختیں ک زیادہ
یک باقوی تختاں آپ بختیں فصل لایوں
پنجاں نوں کستوری سے جگہ بیٹھن واری
اس محفل وچ بکد جے دی دیس نہ کری کوئی
جیونکر محفل ہشتاں واسے آپو آپ پیارے
نال محبت کول بہاؤن اپنے تائبہ ابرا
دو نوں ل کے راگ سداون محفل خوش بہاؤن
جہیزے اگے کدی نہ ڈٹھے نام کوئی جانے
بہنوں وہ ورتاے جاؤن کہاؤن برج آڈلون
ہوون نالوں گے جس بختیں ہو جاؤن تو اسے
جنت حوراں باخ پیارے سب بھیراں بھلاسن
اسدی لذت کوئی نہ جانے میں کیا چیز نہانا
جویں جہیز اصحاب نبی دا خبر روایت لیتا تیار
چٹی چانی رات مبارک جنوں جو دیوں الہی
اسے طہیر جمال الہی اسے نظر تسانوں

جو کوکراج ایہ چند مبارک سپہنوں پیادہ
 باہجہ حجابوں ظاہر ہوئے جلوہ پاک تہابوں
 سب و نال کلاماں کرسی پاک خداوندیاری
 جیہڑی لذت حاصل ہوئی ربی پاک کلاموں
 بے ماتہ کلام الہی بے مانند نظارے
 اوسے موج خوشی دے اندر گزرن لہراں
 جاں بھر آپ جناب الہی نصرت حکم سناوے
 ہوا سوار گھڑا توں آون مومن بے پیارے
 چھم چھم برن نوز موہاں تے باہر حشر ماروں
 کدی کدی رب آپ گھر انوچہ جلوہ پاک دکھائی
 ایسا راضی کرے خداوند جنتیاں دیتا میں
 راضی ہون جنت والیو چھتے رب گرامی
 کوئی راضی ہوواں میں پر یار خالق مایاں
 ایسی نعمت عجیب ساون تدرہ عطا فرمائی
 تا پھر پاک جناب آہوں ہوسی حکم تنہاں نوں
 کرسن عرض ہستی ناگوں بولن ادب کمالوں
 حکم ہوئے اور نعمت میری خاص خدا دوامی
 سن کر ایہ خوشخبری مومن اللہ پاک کہیں
 رشک لے لے بولن ادب وں لکھ لکھ حمد شنائیں
 سے نعمت اندر ساوے دے شان کمالاں
 سے نعمت ساوے تائیں جنت چہ لیا نذا
 دنیا وچ جو راضی کرسن پاک خداوند تائیں
 ہر ہر نعمت اعلیٰ ہوئی کارن تابعداراں
 جو جو وعدے کینے رب نے نال حبیب پیارے
 کج وعدے نہ نیا اندر پوسے کرد کھلائے

انویں پر کوئی ویکھ رہنوں دل نایاب
 سائے مومن پاس اس میں لذت باہجہ حجابوں
 قدر بقدر کلام ریانا سنسن ابروداری
 دودھ جانی اوہ جنت والے ہر یک عیش راموں
 کر دین بھہ خود لاں تھیں گھر بار پیارے
 کوئی نہ رسن یاد کینوں جنت باغ بہاراں
 رفت و رفت محب مولوی تھہ ہر یک کان ترے
 حوراں غلاماں کچھانہا توں اس صدقہ دارے
 جد جادون تاناں جو بن سکاون سرکاروں
 کرے کلاماں اکر اماں تے تھہ پنچا سی
 گل عطا میں دیگر مگروں تھے پھر رضائیں
 بول لبیک کر یس عرضاں راضی اس تامی
 گل خلقت تھیں بہتر ساون تدرہ ہر لہر زلیاں
 جیہڑی ہرگز مدد کے نوں نہیں نصیب کراوی
 اس میں بھی اک فضل نعمت بخشاں تے رسائی
 کیا وہ ایسی نعمت یار فضل اسلے نالوں
 کدی نہ توں سال رنج تہاں پر راضی ہاں امی
 نال خوشی دے کتنی مدت بکے اندر رہن
 بیشک یہ تھیں فضل نعمت ملی اسلے تائیں
 ایسی نعمت ہو رہ کوئی جے بہ جنت بھالاں
 جیکر رب نہ راضی ہو نہ جنت کون و کہا نذا
 جنت وچ بھی ملن انہا توں اعلیٰ قسم رضائیں
 گل عطا میں اعلیٰ قسموں صدقہ شاہ ابراہاں
 جنت وچ اوہ فضل کرم تھیں پور کرسی سائے
 کچھ محشر وچ پوسے ہون جد اوہ دیلے آئے

کچھ وعدے پھر جنت اندر پڑے ہوں تمامی
دنیا و چھٹی اپنے پر جو رب کرم کما کے
مطلب ایہ جو آگے سینوں کیتیاں جویں عطا ہیں
بن سگیاں جہ دنیا اندر نعمت کراں حوالے
اول جو تیری اندر مہراں رب فرمایاں

راضی کرے حبیب اپنے نون فضلوں بگرا می
نال اشاریاں اس سورۃ وچہ اوہ سب یاد کر کے
کچھ بھی میں راضی کر ساں اولوں تیرا تامل
کوں نہ وعدے پڑے ہوں رفت قیامت والے
اس آیت وچہ دوست تامل سب یا کرایاں

اَلْزَّيْحٰكُ يَتِيْمًا فَاَوٰى

کیا نہیں پایا رخوائے بچہ کو یتیم پس چلے وی ز اس نے بچہ کو

کھاتوں ساں نہ پاویں اے محبوب یگانے
اس فرمان آہی اندر مخفی بہت اشارے
یا دکر و جد وقت یتیمی مار پھو چھوڑ سد ہائے
جدتوں آویں دنیا اندر عالم سے سردارا
فوت ہو یا وہ آگے میں تھیں دنیا چھوڑ سد ہانا
نہ توں ڈھٹھا آگے تامل ناں سٹی ٹھائینوں
ہاں کی مائی کے گھرتوں جد چاچن لائیں
اُسے ویلے خدمت اندر حوراں اسان گھلایاں
اسے طور فرشتے تیرے خدمت گار بنائے
کھنتوں پھر حلیہ دانی تیرے پاس لیاندی
کتنی مدت گھر آسد پوچھ رکھیا اسان تسالوں
پیاں تھیں دھ دوڑیں بندے لاڈ پیار کماون
جاں پھر خیریل دانی تینوں واپس یون آئی
راج نہ ڈھکی ماں پیاری وانگ پیاریاں یاں
بوگے فوت تسالے دونوں مائی باپ پیارے
پھر اسان عبد المطلب دول مہریت ڈالی
آگے بھی اس نال تسالے بہت محبت آہی

فضلوں پھر عنایت کیتے عالی شان ٹکانے
دوست نوں رب یاد کر کے فضل جو اپنے بھارے
اسان ڈی پرورش والے سب اسباب بنائے
نہیں سی تیرا باپ پیارا تینوں پالہنہارا
کسے نہ ڈھٹھا بکد وچے نوں جو یوں نوں بھانا
اس دلوچہ جو حکمت آہی اوہ سب تعلم مینوں
آپے اسان مھنوروں تیرا سہ سامان بنایا
جنت وچوں تیری خاطر دیاں بن کر آیاں
وچہ ننگہ پوٹے ملکاں کولوں جھولے اسان لوائے
نال محبت لکھئی تینوں صدقے صدقے جانندی
پتراں تھیں اھ لغت تیری بخشی اسان نشانوں
گود کھڈاون شیر بلاون گھڑی و شاہ نہ کہاون
مائی کول رمیوں جد آگے مائی لہ سدھائی
تا اس ڈھٹھا راج تسالوں موت جدایاں پایاں
رمیوں یتیم اکیلا کچھ یا محبوب شہارے
دائے دے کھڑی تینوں جاگہ عزت والی
ہور زیادہ لغت بخشی جس دم مر گئی مائی

لو کچھ یتیم پیارا پوتا کر کر کوشش پالے
 مایہ نالوں و دھتساؤں رہیا لادو کہا ندا
 اوہ بھی فوت ہو یا پھر جلدی جیوں تقدیر خدائی
 اس شخص تکھے چاچے دے گھر لایوں اس کا
 رئیس مینوں کھر کے اپنا ٹکڑا جان جگر و
 وقت وفات وصیت آئیں لے اس کی کرائی
 رکھیں بہت پیارا میرا یہ فرزند سہارا
 جو جو شان کرے تیرے اسنوں لے لے
 مر مر کرے وصیت اسنوں کہیں بہت پیارا
 موجب حکم وصیت اس نے پورا مل کھنیا
 اوسید گھر پر دس پائے کے ہو یوں پھیر وڈیرا
 ہو کجا سنے گھر وچہ ہوئی خدمت تہل تہاڑی
 آپے اسان یتیم بنایوں آپے بخشیاں جائیں
 کل مخلوقاں اندر مینوں کیتا اسان پیارا
 سب چیزاں تہیں تیرے کارن مت اسان کرائی
 سب کا پر لازم کیتی تیری فرمانداری
 وچہ یتیمی اسان تسالوں درتیم بنایا
 ساری خلقت وچوں مینوں کر کے خاص لگانا
 ہر نعمت ہر دولت مینوں اپا اسان پنچپائی
 تیرے شان مطابق مینوں سب چیزاں پنچپایاں
 ظاہر نالوں باطن تہیں فیض ہو کر دھانی
 تہیں ہی زندہ باپ تہاڑا جو علیم دیواندا
 مایہ و دے ادب سکھا دے تے تعلیم دلاوے
 کون نصیحت کر دیا تہاڑوں کون غلام سنوے
 رب فرمے اسان تک اڈی ہر کج گجہ بنائی

دم دم رکھے خبر تہاڑی ہر ویلے ہر حالے
 ل اولادوں نال تساڑے بہت پیار کا ندا
 تیجے دیجے پھر محبوبا تسان یتیمی پائی
 بہت پیار کر کر بوطالب پترال و انگوں جانے
 جیونکر اسنوں باپ پیارا گھا وصیت کروا
 آکھ گیا بوطالب تائیں کرتا یتیم سوائی
 دانگ یتیم ہوئے تائیں ہرگز حال آوارا
 وقت وفات تمامی اسنوں اکھیاں لگے آئے
 کل عالم وچہ ہوئی اس دا بہت بلند ستارا
 بہت پیارا رئیس مینوں جیوں بایل فرمایا
 آپ اسان سہدور بنایا فضلوں چاچا تیرا
 اوہ سبہ بل کر اون والی سی امداد اساڑی
 مایہ و مینوں مسلم ہوون ساڑے فضل عطا میں
 جن انسان حیوان ملائک خادم عالم سارا
 سبہ کدل وچہ ادب پیاروں تیری جگہ بنائی
 تیرے نالوں ہو اسالوں کیتی تیری چیز پیاری
 دوہاں جہانناں اندر تیرا سبہ تہیں شان ہو دیا
 ہر یک پاسوں رکھیا تیرا آپ اسان خصمانہ
 ہر یک حاجت پوری کیتی ہر یک غرض مٹائی
 ظاہر باطن کل امداد آپ اسان فرمایاں
 حک سارے مینوں دھ کے کشتی اوہ لخت لاٹائی
 پاس کے تے پڑھنے کارن تیری جگہ بناندا
 مایہ و مایہ یتیم تائیں دو جا کون پڑھاوے
 مایہ و مایہ یتیم وچاڑے ہو جاوون نکاڑے
 علموں ادبوں بھی خلاقوں بھی نہ ہوڑی کافی

بخشیا علم لدنی اتنا جتنا کہے نہ پایا
توں استاد خلاق ادب دہویوں سارے جگہ دا
سارے علم پڑھائے تینوں سارے ادب سکھائے
کتھے پڑھیوں کتھے سکھیوں اے محبوب سارے
امی نبی لدنی قابل مایو باہجہ بنایوں
کیتیاں اسان نصیب تسالوں منزل اہ جائیں
دنیا دھتساں تہیں گے جتے نی وائے
کہن ہفت سرور عالم جو ہر منزل پائی
سر منزل وجہ کامل کیتا رب اپنے درباروں
کل دنیا دار مصلح کر کے بھیجا خالق سائیں
کتنے علم صحیفے اگلے اس غسوخ کرانے
کئی کتاباں اٹھیاں تائیں اس نے ہپ رکھایا

وچہ تہذیب خلاق تسالوں سہیل سادہ پایا
تار سمندر کل علماں دا گھر تیرے وچہ وگدا
کل خلاق عزائے مخفی میں سبوں ہوئے
اساں چنوروں بستے تینوں علم لدنی سندے
سہیل سادہ ہی منہ آہ بہت بلند شہایوں
بہتریناں کدی نصیب ہو یاں کسیر تیرا نہیں
تیرے باہجوں عرض معلیٰ کسوں بے نکائے
اس آیت وچہ ظاہر باطن ہر یک نعمت آئی
کل علماں دے پاس لیا یا خالق دی کاروں
کراصلہاں نیک صلاحیں دیاں ہر یک تائیں
کتنے مذہب کئی طریقے کر موقوف ہٹائے
کجاں دسرا پانی پایا جیوں سعدی فرمایا

نیم کہ نا کردہ قرآن در

اے قرآن نہ پورا کیتا جس نیم پیارے
یعنے نہیں سی نازل ہوا اے قرآن تہا
بندوبست پورا نا اگلا دفتر سہ اٹھا یا
ہپ کھیاں توریت انجیلاں نو سایاں عسایاں
بت پرست بتاں دیاں فوجاں بجا جڑ گت نکلا
خفالت دیوچہ ستیاں خلقاں کر ہشار جگایاں
عجبت نیم کریم پیار جس لوں ایہ وڈایاں
رب فرما کے اسان تو مینوں مایو باہجوں پایا
ہر منزل وچہ کیتا تینوں صاحب شان عظیمیاں
بے شک سچ پندیر فقیراں جوں فضل ربانے
جان حال تیاں والا جہاں نیم ہی پائی

کتنے چند ملت شہست

کتنے مذہباں والے دفتر دہوتے ادس سہارے
کروتیاں توریت انجیلاں بند رنوں گرامی
کال بندوبست اخیر کی جوچہ شروع کرایا
خالص کتاب قرآن محمدی جوچہ دھماں پایاں
اک پرست جو ساراں والیاں اگلیں اوں کھایاں
کالی رات جہالت دیوچہ کردتیاں روشناں
ختم قرآن ہون تہیں پہلے کیتیاں صفایاں
فضلوں پھیرتی اندر کس منزل پونچیا
فضل میرے بن ہوندا جگہ چہ کیا کجہ حال تیاں
ہون جیون نیم مانے کون خدا بن جائے
اوہ کیا جان اس منزل نوں جہاں نہیں دماں

خوشی خوشی وہ چو جیڑیاں مہر والے ہوندے
کوئی نہ تجھے حال یتیمیاں کوئی کوئی کون کھلے
مایو والیاں بالال کارن ہر کوئی رحم کھانا
مایو جس دے نہ ہوں ساری دولت ہوئی
ہوں مایو مویاں کارن آساں یتیمیاں
مایو والیاں نول کہہ ہوں مایو دیاں پناہیں
مایو والے مایاں آگے آفریاداں لاؤں
کوئی سن داد کھانا نہ دے باجھ خداوند عالی
مایو والیاں نول لکھ ساراں موج کرن کن بھانی
مایو والیاں نول ہر کوئی کرے حمایت یاری
مایو نول ہر مایو والے کرن بھار آوازہ
رو کر کن یتیم نالے یارب پاک سچاواں
مایو والیاں نول پلے نال پیار لولاؤں
جیکرا میں بھی مایو والے ہوں یارب سائیں
نالے سن کوئی نہ رہیا اسدا اپیار کھاون والا
مایو والے جتول جاون عزت حرمت پاؤں
مایو والیاں نول تیرے بہت خوشامد ہوئی
میں قربان اس مویاں آتوں جسے کم نیارے
کوئی نہ ہوئے ہور جہاندا پالن ساہن والا
ہر یک طرح اپناں دی خاطر خود سامان بناوے
وہ چہ عزیزی کوئی نہ دیکھے عزت نال جہان نول
جہاں یتیمیاں نول کوئی نہ دے پاس نول بھلاوے
نال محبت نول جہاندا گل نہ سن دا کوئی
عاجز تک کے لوک جہاں ہیں نکلے سنگدوروں
آپ یتیمیاں مایو مویاں ایسے فضل کھانا

کلیاں وچ یتیم نالے نظری آؤں روندے
دوروں ڈر کے لنگے خلقت متکبر منکر ہووے
دکے پھر یتیم نالے کوئی نہیں بکڑا بھاندا
مایو باجہ یتیمیاں تائیں چیز نہ بھائے کوئی
مولا باجہ یتیمیاں تائیں کون کر دل جویاں
مولا باجہ یتیمیاں تائیں ادھکے دی مایاں
مولا باجہ یتیم نالے کسوں کوک سناؤں
پہنچے عرش معلے آپر کوک تسمان الی
ہر ہر وقت یتیمیاں تائیں ہو آس رہا
کوئی نہیں یتیمیاں سند باجھ خداوند باری
آلے نظری یتیمیاں تائیں مویاں دا دروازہ
میں بن کوئی ہور نہ سدا کسوں میں بولاواں
سن کر مایو مویاں تائیں ایو دلیلاں آؤں
اسے طور پیار کر نیوے مایو ساڈے تائیں
آپے کریں پیار ساراں یارب پاک تعالی
جھڑکاں کہاں یتیم نالے جس دروازے جاون
مولا باجہ یتیمیاں تائیں پاسا ہور نہ کوئی
مایو باجہ یتیمیاں آپر فضل کریندا بھارے
فضلوں پالے آپ بھانوں آپ ہود کر کھوالا
ہر دم کہے خبر نہاندی ہر نعمت ہو بچاؤے
دولت نعمت نال کریندا مال مال تنہاں نول
لاکھاں خلقت پیش اپنا دے خدا شکار بناوے
کر دیوے مشہور نہاندی ملکاں تے خوشبوئی
عزت عظمت شان اپنا نول کھنڈ آپ حضوروں
نئے نئے سزاواں آپر پاندا رعب اپنا ندا

وختوں کدھ یتیمیاں تائیں لاوے بخت سوائے
 کچھ نہیں حاجت عرض کرن دی جو میں کہوں میرا
 ہر کوئی جانے فضل رب نے جیوں اوہ کرم محمداندا
 سب توفیقاں واوہ مالک چاہے جو میں کھاوے
 ہر ایک دل وچہ یتیم بنائے اس دی بے پرواہی
 یہ سب فضل بنوئے اس کے کمال قدرت والے
 سبہ خفیں بہتر عجب بنوئے اس کے فضل کرم دا
 گل انعاماں دارب جس نوں مظہر آپ بنایا
 ہر ایک نعمت ہر ایک دولت ہر ایک عزت شاہی
 وچہ مقدر جس دی خاطر سر جیا عالم سارا
 جس د نوروں روشن کیتے سورج چند سائے
 دنیا وچہ اوہ باعث عالم حد شریف لایا
 بعد یتیمی بخشیا اسلوں درجہ شاہنشاہی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے آہے وچہ یتیمیاں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے پاپے چور سنانے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے خیر ان پال سنبھالے
 اوہ بھی وقت جس ویلے ناہی کچھ مشہوری
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے سنگی ناہا کوئی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے دشمن ہو گیا سارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے چور یا وطن پیلا
 اوہ بھی وقت آہا جس کوں ٹر گیا نئی شہارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس کے پایاں دکھ ایذا میں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس دشمن پھر دے تلواراں
 اوہ بھی وقت خداوند قادر اکہیں پھر وکھائے
 دشمن خفیں بے دست کیتے یار اصحاب بنائے

کئی تماشے ایو جیہے اکہیں رب وکھائے
 کئی مثالیں ایو جتیاں معلم ہر ایک تائیں
 ہر ایک پل اندر کرم تہیں کچھہ دا کچھہ بنساندا
 کچھہ پرواہ نہیں اس کے تائیں بے پرواہ کھائے
 فضلوں پھر یتیمیاں تائیں بخشے عزت شاہی
 ہر ایک حیاتی دنیا دی وچہ کتنے رنگ وکھائے
 دنیا اندر ظاہر ہو یا سید عرب عجم دا
 گل احسان اکرام اکہی رہنے نال لیا یثا
 ہر ایک رحمت برکت جس نوں بخشی پاک اکہی
 سبہ خفیں دل پیدا کیتا جس دا نور پیارا
 فضلوں جس دی آمد کارن چوداں ملحق تھوڑے
 پہلے رنگ یتیمیاں والا اس نوں رب وکھایا
 دو نوں رنگ حیاتی اندر ڈٹھے بنی اکہی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے پاپے شان عظیمیاں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے ظاہر فضل ربانے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے آپ میراں پالے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے کھلا کنگیٹ زوری
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے دنیا خام ہوئی
 مولا باجہ نہ رہیا کوئی دوست یار پیارا
 وچہ دل نئے سرور عالم کیستہ وچ گزاریا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس کے کیستہ فتح دوبارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس کے کیستہ تائیں
 کراں شہید جسے قابو آئے حضرت شاہ ابراہاں
 اوہ بھی وقت مارن والے قداں اندر آئے
 جیڑے تو بہ طرف نہ آئے سبھیں قتل کرائے

واہ سبحان اللہ رب عالم کیا فضلاں داسباں
 اول وقت تھی درجہ حضرت نون دکھلا یا
 خدا وہ وقت مصیبت والے صبروں عکس عالم
 مکے آئے میں نے اندر بخشی جبکہ پیاری
 کئی ہزار ہزاراں فوجاں خدمت وجہ پہنچایاں
 مکے اندر سرور عالم جو تکلیف اٹھائی
 بہت آرام میں نے اندر پایا مکے نالوں
 کہن مفسر جو تکلیفاں اول حضرت پایاں
 جو آرام انہاں تھیں تھے سرور عالم پایے
 امر کرے محبوب اپنے نون پاک خداوند سب
 طرح طرح تکلیفاں تیریاں سناؤں نظری آیاں
 لیکنی اسان نصیب تسالوں جگہ اراماں والی
 کتنے دشمن تیرے کارن حملے رہے کرشدے
 ہر دشمن تھیں اسان تسالوں من امان بجایا
 امن سلامت بہرے آپر غالب اسان بناؤں
 بھی فرادان اس آیت وجہ اوہ بہ نعمت آتی
 بھی جو عرصہ اس کے اٹھیں زور نبی سرور دا
 اک اکیاں قرب حضوروں جو جو لطف اٹھائے
 رکھیا جنہاں تقامان اندر لفظاں پیارے دالا
 پھر عالم ارواح دے اندر جو جو خوبیاں پایاں
 جیوں پھر حضرت آدم اندر نور حبیب رکھایا
 جو جو سردیاں پشتاں اندر بخشیاں کانا
 جو جو زور نبی دی برکت بہنناں فیض اٹھائے
 جیوں محبت پاک نبی دی بہرے دل وجہ آہی
 جو جو برکت ظاہر ہوئی سرور عالم پانی

سارے ملک دکھائے جس نے دست اپنے تائیں
 کہ دن وقت مصیبت اندر دست نون مایا
 جلدی اپنے فضل کرم تھیں بہ آرام دکھالے
 سارا عرب حوالے کتنا ہر ملکیں سرداری
 ہر ہر پاسوں فتح لیا یاں بن سے چڑھ دیاں
 وجہ میں نے فضل کرم تھیں رب اوہ بہ گواہی
 بہت ترقی ہو دن بھی رحمت جل جلالوں
 اَلْکَرِیْمُ الَّذِیْ یَسْتَبِیْہُ اَعْدَاؤُہُ بہ شال آیاں
 وجہ گاوی اوہ بہ نعمت خالق یاد کرائے
 یا یا جہوں تھی اندر اسان تسائے تائیں
 فضل کرم تھیں اوہ تکلیفاں سجھے اسان گایاں
 ہر تکلیفوں رکھہ بچاؤں امر کرے رب عالی
 دیکھ یتیم اکیلا یتیموں زور کے دیندے
 کوئی نہ چلیا زور کے داسبہنوں پھر اٹھایا
 پس توں اک یتیم اکیلا کس منزل پہونچاؤں
 جو عالم ارواح دے اندر سرور عالم پانی
 وجہ عالم تنہائی والے رہیا بیاراں کردا
 اوہ بہ شان مراتب دے خالق یاد کرائے
 وجہ گاوی یاد کرایا اوہ سب ذکر حوالا
 جوں تمام ازدا حال پر رب دتیاں وڈیاں
 پشت بر پشت انہاں تھیں تھے جو جو جلد آریا
 جوں حضرت عبدالستار تھیں پہنچیا بتی ربانام
 جوں عجائب قدرت والے رب اسرار دکھائے
 جوں پھر جو جو ظاہر ہوئے پاک سول آہی
 لیا جوں یتیم پیارا رحمت فضل عقاروں

جویں خدا نے منصب بخشے عزت شان و داد
ظاہر باطن اول آخر جو ہر نعمت پائی
کس فی ن طاقت بول نہادے اودے ذکر حوالے

جو عالم اکرام تمام رب عطا فرمائے
ہن مفسر اس آیت وچ اودے شامل آئی
کئی ہزاراں دفتر اگے لکھ گئے لکھن والے

معذرت مؤلف

میں کیا مانتا ہوں جو گا پر قصہ سنکارا
لکھ لکھ رحمت رب دی ہو دی شاعر عبد ستارا
چھوڑ گیوں کوئی کسر نہ باقی کمال بزرگوارا
وچ پنجابی شعر تیرے نے لٹیا عالم سارا
کیتا آپ خدا نے تیرا بہت بلند ستارا
حرف حرف وچ تیریاں شعر اں کیتا درد پیدارا
لکھوں ایڑے درد لیونی درد اں والیا یارا
جھٹھوں آپ پیالے پی کے مست یوں متوارا
ہکوار کی وچ سنے آگے ڈٹھا پاک نظارا
جدوں نیاز کراں میں حاصل سنے وچ دوبارا
نہیں سی اے کے معلم منیوں درد تیرا دلدارا
ہمارا درد محکمائی منیوں آہا جو شش بولارا
ہن اودے دیلا ستھ نہ آسے تا کوئی چلدا چلدا
جیکرا نیویں ضد کھتی کرے کوئی ہتھیارا
نکتہ چین چالاک چارے گلے دیں نہ دارا
بے درد اں نول درد مندان کی صحبت نہیں گوارا
عبد ستارا آہیں بیشک بحر سخن داتارا
لذت درد و کلام تیری دانا کوئی حد کنسارا
چھوڑ گیوں تفسیراں دونوں روشن اپرا پارا
درد منداں نول درد پیالے تے کب تک نیا

سہ تھیں عاجز او گھنارے کمزور وچارا
لکھ گیوں تفسیر عجائب سخن دیا سردارا
شریت شہد بنا توں مٹھا تیرا شعر پیارا
عبد ستارا عبد ستارا گھر گھر پیار لگارا
کوئی نہ رسیال کرنے جو گما میں کیا چیز بچارا
قسم خدا دی آہیں کوئی درد اں دا و نجارا
دس دکان اودے درد اں الی نہیں دل ہمارا
سانوں بھی بکاس باروں لے دے جام ادمارا
ہکوار کی ہن پھیر کھاؤ اودے ذری چشم کارا
لواں معافی جو کجا گے بولیا سخن آوارا
بچھے خبر ہوئی جد و جہا چاروں طرف تقارار
میں یوں تیریاں غزلاں تے بولیا کج بولارا
کسی آپ معاف تنور دوں خالق سر جہنارا
روز قیامت آپے اس دا ہو سی بیانتارا
ایپر کر کے کم دکھانا مشکل ہوندا بھارا
جانے درد منداں دیاں اں جو ہو و دکھپارا
تردا گیوں تھلا دے فضلوں قلم دیا سوارا
پڑ پڑیاں پڑ پڑیاں آسے ناہیں گریز صبر شہارا
و غلط نصیحت پرتا تیراں مومن اں دا ورتارا
میرزس نول شاد کیشوئی مجلس دیا سنگارا

حاصل چھڑے حد کھاون پاؤں آپ خسار
کچھ گیوں تفسیر صحیحی دی واہ وانیکو کارا
کردیوں تمیلاں تیریاں دل نوں پارا پارا
سچا عاشق پاک بنی دا آہیں عبد الستار

بیدنیاں نوں وعظ نصیحت آتش دا انگیارا
ہو پڑا سوعاشق ہوندار وندا آپ موبار
بے شک پوراوردی آہیں دینی خدمت گارا
مثالا ساتھ ہمیشہ ہو دینی پاک دستور مہار

بجٹی جگہ بہشتاں اندر فضلوں بخشھارا
سے پنیر فقیر اکٹھا ہونے پارا وتارا

میں کلمہ حیران نبی دی کردا ایس نکانے
ایہ پیریں گنجائش اتنی ناہی طاقت مینوں
بہت بیان اس آیت اندر ذکر مفسر کرے
بقنا ذکر سناوے کوئی ہے اس جگہ سمجھنا
کیا طاقت میں بول سناواں ذکر بندے سارے
اگے ہک کلزا دھندلی جدا کتاب بنائی
جس نوں شوق زیادہ ہوئے اوہ گھر درنگا وے
ہن میں اس آیت دانیوں شان نزول سوار

کہول سنا دنا عجیب عجیب ذکر رسول ربانے
اول آخر حال نبی دا کہول سناواں تینوں
ذکر تو لہ حال یہی شان نبی سرور دے
ساری عمریں ختم نہ ہوئے جیکوئی ہے سنا دنا
وقت مناسب تہوئے تہوئے کرماں سچا اشارے
لکھیا حال نبی سرور دا اسلے اندر بھائی
کرے دعا مصنف تائیں جگر مطلب دے
پھر اس دی تفسیر مطابق ذکر بیان لیاواں

شان نزول

کہے بھاء الدین مفسر اپنے وچہ رسالے
ہک داری دا ذکر مبارک قدرت خالق سائیں
ست دہائے گھر دے اندر نا کچھ مول پکا گیا
اس حالت وچ گھرویاں لوکاں بہت ضعیفی پائی
میں قربانی رحمت عالم رب جس نوں فرماوے
جس دی لب مبارک پاروں رحمن بال لایانے
ہک بندے دا کھانا ہووے وہ سو بندہ کھاوے
اچھے نہ پانی کھاوے تا اوہ گھٹے کھانا
ظاہر باطن بخشی جس نوں دین دنی شاہی

جیوں ایہ آیت نازل ہوئی کہول بیان دے
اگے ست اکٹھے فاقے سرور عالم تائیں
ہفتہ پورا صبریں شکروں فاقے وچہ تنگیاں
کو منزل سب دا پر فاقے والی آئی
سارے عالم جس واسطہ نعمت رحمت پاوے
جس دے ہتھوں برکت پاؤں ہرمانے کھانے
ہک پیالے پانی دے تہیں فوجاں کل رجانے
اوہو جتنے نظری آون ایڈا فصل ربانا
اس دے گھر وچہ ایہہ سیکنی حکمت پاک اکہی

فایاں پر فاقے آدن بکتے روز و ہا دن
 فاقہ فقر غریبی اپنا فخر نبی فرمایا
 کچھ پر واہ نہیں دنیا والی کہند انبی بیجا وال
 اس وجہ اپنی امت کارن سبق تھی سکھلاوا
 دین نہ روہن دنیا تھکے اندر عرض ہوئیں
 رکھے یاد نمونہ میرا میری امت پیاری
 فاقہ فقر خدا سے بندے کر جان و دیانی
 کہے مفسر خداوند فاقے ڈٹھے بنی پیارے
 آخر جدوں صغیفی بہتی حدوں لٹکھ سد بانہی
 سرور عالم گھر دے اندر ایسے فرمان سنائے
 کہے شکار علی کرم اللہ تعالیٰ علیہ وسلم گھر جاواں
 بخش تھی خیر ماہ گھر آئے بنی ابی
 وجہ تو ملی اک ایلی جھاڑو کرے پیاروں
 اتنا قدر تھی ایسی جنت خاتون تائیں
 ناکہ اٹھ تو واضح کہتی ناکوئی سخن الایا
 نہیں تا اگے سرور عالم جد شریف لیاوے
 ہون ایسے دروازے اندر پاک منزل غبار کی
 اسن کہ عظیم نہ کہتی نہ کچھ مول بولا لایا
 کرن قیاساں دل کے اندر پاک حبیب آئی
 جاتس ہے مسکین و چار میرا پیا پیا را
 فاقے اندر شاہد بیاہ بھی دور اسان نہیں ہوئی
 آخر حضرت تیرے ہو کے بیٹی نون فرمایا
 دس ایمان پیاری میری لپٹے ہی میںوں
 سن آواز کچھ تابی بی حکمدی اٹھ کھڑوئی
 کہتی عرض نہایت ادیوں یا سردار سچاواں

میر محمد ادر میر توکل امت نون سکھلاواں
 اُحد پیار قبول نہ کہتا سونا بن کر آ لیا
 آخر والی دولت منگاں امت نون کیشاواں
 کرن دل لاج دنیا دالاج مسکینی آدے
 ہر حالت و ہر مہر و شکر و کرن قبول میں
 دنیا و ہر سردار ساڈے کہو کر عمر گذاری
 جیکر رسیا دین سلامت سب دولت گھر آئی
 مہر و شکر و امت دالاج اہل بیت کے
 کہتی عرض کرد کوئی حیلہ یا محبوب خدائی
 کہو لی میر محمد و حیلہ کس تاجاوی
 جیکر گوشت بے شکار و خاطر لیاواں
 اگے حضرت جنت قون گھر و ہر بیٹھی آہی
 ایسے بہت صغیفی حالت آہے فاقے پاروں
 و کچھ نہ مول کچھ تا میر گز دین دنی داسائیں
 اکھیں ڈٹھا بابا پیا را وجہ پکیان نہ آیا
 دوروں تک کے اٹھ کھلوے صدی صدی جاتے
 کوں کرے شتابی جنت خاتون پیاری کی
 و کچھ حوالہ پاک نبی نون بہت تعجب آ لیا
 شاید راج غریب بنایا سالوں اپنی جانی
 حاجت مند غریباں انگوں آ یا راج شہارا
 اگے واک نہ غمت کہتی حال نہ پچیس کوئی
 کیون استقبال کہتا کیون نہیں بلایا
 کیون جاب پیا کے کارن پیار نہ آیا تینوں
 قدام اندر حاضر ہوئی دیر نہ کہتی مٹا کوئی
 سقے جاواں گہول گہاواں کیا کچھ حال وال

نورِ فداں و اعرضہ سالوں فاقے وچہ دیا یا
 ہوئی دورِ بدین نے چوں طافت یمن پراناں
 اٹھیں اگے بھرے انھیرا دھندو کارِ غباراں
 جدولِ تسال دوداں لول اندر قدم مبارک پایا
 اسکارن اٹھ کر جلدی میں نہیں حاضر ہوئی
 اسے حال تباہ دے دتے حسنِ حنین پیارے
 نو دن ہو گئے دو ماں براہِ منہ تے کج نہ لایا
 صابر تار پے وچالے سخت ضعیفی ہوئی
 اتناں رتال ڈلوے باہوں جالباہاں نہرا
 کہ مفسرِ سجنّت خاتون جد ایہ حال سنایا
 اسے جوشِ محبت اندر رب نوں عرضِ شنائی
 سب بیاں بطرح طرح دے تھو احسان کما
 حضرت آدم جدرِ نولاں شانِ خلافت پایا
 شاہِ کیتا سلیمان بنی نوں جگین حکم چلاے
 ابراہیم نوں شانِ حلیٰ بخش کیتا سکاروں
 ایسے چھری دے پھٹوں کر کے فضل بچایا
 جتنی حضرت موسیٰ ناپیں شہرِ مصر دی شاہی
 حضرت عیسیٰ بن مریم نوں روحِ الشرف فرمایا
 کتنی نعمت اس دے کارن ہو رہا عطا فرمائی
 دنیا تے جدرِ پلا ہوئی اس دی مانو پیاری
 بے یوم ان رے مینو کجنت وچوں آدن
 بارِ خدا یا مریم تائیں غیبوں پوچھے کہ تانا
 میں راہی سہرِ حالت اندر چوں توں کہینوں
 وقتِ مصیبت کہہ بولاں عالی دولت پائی
 کہے مفسرِ حدیث حضرت عرضِ سوال سنایا

اتنے روزاں گھرے اندر نہیں طعام کایا
 سخت ضعیفی تے کمزوری کیتا نہ ان کا تانا
 بہن چھاتا مول تسالوں یا سید ابراہاں
 میں جاتا جو حیدرِ صفدا گھرِ کثیف لایا
 وچہ ضعیفی بول کے دی رسی پچان نہ کوئی
 لڑکھ نہ سکن فاقے پاروں اوہ محسوم دھارے
 ناکہ گیا انہا مے اندر فاقے حلق سوکایا
 بسن کھیلن فاقے پاروں یاد نہ رہ گیا کوئی
 مجمعِ محمدی شش کیتا ج ایہ ان میرا
 سن کر حضرت سرورِ عالم صیدِ نہایت آیا
 یارب وچہ خزانے تیرے ہر گز نہ کائی
 طرح طرح دے منصب کھنٹے تے اتمامِ کار
 سہلکھل نہیں اس دے اگے سجدہ تہہ کرایا
 آدم جن حیوان پرے تابع سہ بنائے
 تھار ہوئی گلزارِ نمانی جس وادب پیاروں
 اس دے بے جنت والا ذنبہ ذبح نہ کرایا
 باہر و سہلے کر کے کلاماں پیش جناب اٹھی
 زندہ ہون دعا اس دی نہیں کر دے بارِ خدایا
 کر کے فضل بہواں کو لاس دی جان بچائی
 جنتِ نعمت پر اس دی پرورش کیتی ساری
 طرح طرح دی تازہ نعمت حضرت مریم کھاؤں
 فاقہ فقر نصیب سالوں جوں تسالوں بھانا
 افضل کم دی یارب تھو نہیں کہ تینوں
 اس منزل دے پیرے پر کیا بخشش فرمائی
 تداہ یہ میت نازل ہوئی امرِ خدا فرمایا

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَآوَىٰ

کیا نہیں پایا تجھ کو (خدا نے) یتیم چھوڑ کر دی (اس نے) تحفظ

کیا توں آپ یتیم نہ آئیں اے محبوب پیارے
شان نزولوں معلوم ہوئے کہ آپ اہ پیارے
اس تھیں پہلے سرور عالم جو منصب پائے
علم کے محبوب اپنے لوں پاک و نڈ ساہن
نساں جو آکھیا میرے آپر کیا بخشش فرمائی
جیکر درجہ ابوالبشر و حضرت آدمؑ پایا
وہ سب آپ تمام انساناں یا محبوب غفارے
اوہ جسمانی باپ خلق دانوں میں باپ حافی
جیکر ماسکال اس دے لگے سر بخوار خب کا بیٹا
وہ جاشاہ سلیمان بنی لوں جو میں بخشی بھیا ہی
جن انس جو ناں آپ ہے اس حکم چلا گیا
عرش فلک تک ساری خلقت تیری تابع ہوئی
تہوڑے روزاں دنیا اندر کتنی اس سرداری
کرساں تیری امت و چون ایسے ولی بیائے
جہرول اسادے قرب حضوروں پاس نور نظارا
کل خزانے فلک انہا توں جے پھر دتے جادون
بول سوال کرن سرکارے شوق جمال کھالوں
ایسے غرق محبت اندر ہوسن عار شوق میرے
اوہ شاہی سلیمان بنی لوں جو میں بخشی آہی
جے کمر ابراہیم بنی لوں اسان میں بنایا
ایوہ تیری امت کارن اسیں پیار کھالیں
جے پھر اسان علیہ بنایا موسیٰ بنی مسال

چرخ جاگہ بخشی توں دے کر منصب بھالے
وہ چلے حضرت آپر خالق پاک راتاری
کے مہر و چہ فاوی رب اوہ یاد کر اے
بخشی جاگہ حضور اپنے وچہ اسان نساڈے تائیں
سنو نساڈی عزت عظمت والے جو نکر اسان کی
توہن شان ابوالاد و احدا اسان عطا فرمایا
توہن ساریاں روحاں آپر میں بخشی سرداری
سبہ تہیں مل پیدا ہو یا تیسرا نور حقانی
دواں بہاناں وچہ ہمیشہ تیرا ادب بنایا
اس تہیں بہتر شاہی توں کھیا پاک ابی
توہن وچہ زمین آسماناں میں سردار بنایا
نوری قوم فرختے تیرا حکم نہ ہوڑن کوئی
تیرا حکم قیامت تائیں رہے ہمیشہ حباری
جہرے تخت سلیمان نالوں پاں مرتب بھارے
جو فرماں ملے کر سن اس تہیں عالم سارا
پر نہ وہیں چیز کئے لیر گز نظر نہ پاؤن
لجہ پرواہ نہیں چیز کئے ی ساووں باہجہ صالوں
کل عالم تہیں قرب اساد احابن بیت الیرے
اس دے نالوں بہتر جان عشق پیار آہی
توہن اسان حبیب بنایا تے محبوب بھیرایا
تابع دار محمدیاں لوں میں محبوب بناساں
اپر تیرے نالوں ساووں نہیں سی اوہ پیارا

اس نون بخش ہو یا کوہ طوروں نہوڑا جہاں نظام
 اس سے نال اسادی ہوئی کتنی دوروں
 جسے کراس نون تخت مصر و ایتنا سال ہوا ہے
 کرو خیال حبیب پیارے محمد جے تدھ پائے
 رب ادنیٰ جہاں اس سالوں عرض سوال سنایا
 اس کیسا جو بابت میں اپنا آپلا پے کہا میں
 اس دے دچہ بھی تیری خاطر میں اک لڑھی پیا
 کہن مفسر آلا اس وجہ ایہ کہ بھیہ رہا نا
 کیتا حکم کلیم اللہ نون پاک خداوند سائیں
 حد تک نہ محبوب اساد اٹھ سر اندر آئے
 حد تک میں زیارت اول لیاں نا ہیں نہاتوں
 حد محبوب جمال اساد اُمت نون دکھلا سی
 کہ حمید الدین پیارا اندر عشق اٹھی
 جس نے حضرت آدم تائیں رب پیدا فرمایا
 رب ادنیٰ اپنی پتوں آدم سے ندا میں
 سن آواز حضرت آدم آیا دچہ حیرانی
 یارب ایہ دیدار تیرے دی کس نون ہوش ہوئی
 کون ایہ دو جا عاشق نیر اس آواز سنایا
 ایہ تیرے فرزند غلام و چوں بہک فرزند پیارا
 پشت مبارک تیری اندر اس دابھے ٹکانا
 عشق محبت میرے اندر کھانا ہوش ہولارے
 انویں جیڑیاں پشمالاں حضرت موسیٰ آریا
 جاں پھر پیٹ مانی دے سا ندر اسوں ب لیانا
 خداواز محبت والا سنایا اس دی مانی
 اسے دے ہر دے اندر زرت چراغ جگا لیا

تینوں اپنے کول بولا یا سیر کرا یا سارا
 او ادنیٰ واقرب تسالوں بختیا اسال کھنوروں
 تینوں سوہنے تھکے ملے عرش معلے والے
 کوئی بنی کلیم اللہ نون کدوں عطا فرمائے
 لکن ترانی اگلاں اس نون حکم اسال فرمایا
 اسال کیا توں دیکھ نہ سکیں میر گز میرے تائیں
 جس تینوں اسال کلیم اللہ نون ناہ دیدار کرا یا
 پایہ حبیب جمال کسینوں نہیں سی رہے کہا نا
 دنیا دچہ توں دیکھ نہ سکیں میر گز ساڈ نیتائیں
 اُمت سے جمال اساد اٹھ تک آن نہ پاوے
 حد تک اے موسیٰ توں میر گز دیکھ نہ سکیں نون
 اس تھیں بعد ملو تسادی پوری کیتی جا سی
 حضرت موسیٰ نون ایہ خواہش مٹھ قدیوں آری
 اس دی پشت مبارک چوں ایو آوازہ آریا
 یارب پاک زیارت اپنی بخشیں میرے تائیں
 او سوقت سوالی ہو یا پیش جناب حقانی
 میرا بچوں جانبدہ جگوچہ ہو نہ کوئی
 تا پھر حضرت آدم تائیں پاک خدا فرمایا
 بوسی نام مبارک جس داموسلی نبی سہارا
 اپر کرن اکرام نہ دیندا اس نون شوق رہا نا
 رب ادنیٰ پشت تیری دچہ کر آواز پکاسے
 سہ پشمالاں دچہ وار واری ایو آواز سنایا
 اس دے بھی شوقوں ذوقوں ایو آواز سنایا
 سستی سستی آٹھ کھلوتی جاگ شتابی آری
 کرسے تلاش آسوں پاسوں نظر نہ کوئی آریا

ہو حیران خداوند اگے عرض دعا فرمائی
 میں حیران تعجب اس تہیں ایہ کیا قدرت ہوئی
 غیب کنوں خوشخبری آئی ماں موسیٰ تائیں
 حکم ہو یا یہ پیٹ تیرے وہ چہ ہے فرزند پیارا
 کمالِ محبت میرے وہ چہ ہے ایہ کچھ میرا
 کرن روایت حضرت موسیٰ جدول تو کد پایا
 جاں پھر ملی نبوت اسوں خالق دی سرکاروں
 بہر حدت مبارک اندر جدول قیامت آئے
 محشر وہ چہ بھی ایہ وہ آوازے شوقوں کر کنزائیں
 حکم کرے محبوب اپنے لوں پاک جناب الہی
 دل تہیں تا آخر تائیں میں دیاں ہو چکاراں
 ایہ پر اسان تسادی خاطر نہیں جمال و کھایا
 جہنگ و کچھ دلوے اسانوں پاک حبیب پیارا
 یا موسیٰ توں اس تھیں پہلے و کچھ نہ سکیں مہنوں
 اتنا قدر لحاظ تسادایا محبوب بن سائب
 جو عزت جو عظمت تینوں بخش حضوروں ہوئی
 جے میں درجہ روح الشہداء بخشا عیسیٰ تائیں
 آنھے کو ہڑے پان شفا میں اس کی برکت مل
 کئی ہزار تسادی برکت تیرے اسان جو آئے
 کئی ہزار نابینیاں تائیں انہیں اس دلوایاں
 کئی ہزار مریض نمائے تے بیمار پر اسے
 جو نسخہ الا اللہ داجنوں تسان سکھایا
 جتنا فیض تسادے کولوں پاؤں مل لوکایاں
 توڑیاں لوکل فیض بھایا اسدیاں دل دعائیں
 جیکر تان دعا عیسیٰ دی ملے شفا بمباراں

یارب میرے گھر دے اندر کس آواز سنائی
 کچھ میرے وہ چہ میرے باہجوں دو جاہورتہ کوئی
 نیکی آپ مبارکبادی فہلوں خالق سائیں
 جس نے بول آوازہ کیتا سنیاتدھ بکا را
 بخشاں میں نبوت اسوں ہوک پیغمبر میرا
 تا بھی ایہ وہ آوازہ کیتا بخش جمال خدایا
 جا کہ طور آوازہ ایہو کر داسٹوق پیاروں
 قیروں اٹھا حضرت موسیٰ ایہ وہ آواز سنائے
 دینا آدنی یارب مینوں پاک جمال دکھائیں
 ایسی طلب دیدار میریدی موسیٰ تائیں آری
 بخش جمال الہی تینوں دکھاں نال پیاراں
 لک ترانی حکم حضوروں ہر واری فرمایا
 تالے جہنگ امت اسدی پائے نہیں نظارہ
 بعد انہاں تہیں محشر اندر دیاں زیارت تینوں
 تھیں تھیں دل موسیٰ تائیں نہیں جمال دکھایا
 تیرے نال برابر دو جا نہیں پیغمبر کوئی
 مردیاں حال کارن اسدیاں ہوں قبول دعا
 ایہ سب دے ذات تیری لوں میں بخش سرکاروں
 کدھ کفر دیاں قبریں دھول روح اسلامی پئے
 روشن گلیاں جنت والیاں باہوں پڑ دکھایا
 پاس تیرے جلد حاضر ہوئے روگ تان اسدیاں
 جتنا روگ کھردا آہا پل وہ اسان گویا
 حضرت عیسیٰ تہیں ادھ فیض کسے ہرگز پایاں
 جاری رہن فیض تسادے روز قیامت تائیں
 ہوسن تیری امت اندر ایسے ولی ہزاراں

اگر اس قبول سوال انہاں کے جہدوں دعا فرما سن
 جیکر اسان یہوداں کو لوں عیسیٰ بنی جہوڑا یا
 حضرت عیسیٰ طرف یہوداں پھیر نہ کیتا پھیرا
 تسال کہیا جو مریم آپر ہویاں ایڈ عطا میں
 اس دے دے کیا کچھ نعمت بخشی اسان تسالوں
 جیکر نام بخشی میوے حضرت مریم ہ پالی
 ملیوں وجہ محبت سادہی اسے محبوب پھلنے
 حد الثام الحشر شرح داتیرے کارن آیا
 کوڑناں فرشتیاں دہوتا قلب تسال دے تائیں
 حنڈل می اس دے اندر جگہ نہ جہوڑی کاٹی
 کھڑوتا میں سینہ تیرا کوہرنج اسراروں
 حضرت میوے کھا کے ظاہر قوت پائی
 ظاہر قوت پیدا کرے ظاہر والے کھانے
 ظاہر قوت بدن سلامت جو طاقت جسمانی
 ظاہر قوت زہد عبادت تقوا لے تا بعداری
 ظاہر قوت ظاہر اندر صالح عمل کھانے
 ظاہر قوت عالم ہونا علم حق پانی پانا
 جنت نعمت حور قصورال ظاہر قوت پاروں
 امر کرے محبوب اپنے لوں پاک خداوند عالی
 ظاہر وجہ بھی ہر قسم دی پر دیش تیری ہونی
 جیکر نعمت جنت والی حضرت مریم پائی
 دنیا وجہ نہ اچھے تسال قدم مبارک آیا
 بے موسم بے تے میوے مریم لوں پوچھاے
 گل دنیا دیاں ٹورتاں وچوں چنیا میں تائیں
 روز قیامت نال تسال دے اس دعا عقد کراواں

عیسے دا گول مجھنے اپنے دنیا وجہ دکھا سن
 مکے دیاں فرشتیاں کو لوں تینوں ساں بچایا
 مکے اندر کر ساں فضلوں پھر میں بقعہ تیسرا
 جنت والی نعمت دیکے پالیا اس دے تائیں
 سنوں جواب حبیب ہمارے دساں اسان تسالوں
 بخشی نعمت اسان تسالوں عشق محبت والی
 ظاہر باطن تیرے کارن کہو لے سبہ خزانے
 کہوں میں سینہ تیرا ہر یک طرح بچایا
 کیتیاں دور تسال دے دل نہیں کافی ہوا میں
 عقیقے بدلے دل دے اندر ہر محبت پائی
 باطن نعمت دیکر تینوں پالیا محبت پاروں
 تینوں قوت باطن والی اسان عطا فرمائی
 باطن والی قوت بخش جو اسرار ربانے
 باطن نال ایمان سلامت ایہ قوت روحانی
 باطن قوت جہد ریاضت دل دی محنت بھاری
 باطن قوت باطن والے اعلیٰ درجے پانے
 باطن قوت عشق محبت کامل شوق ربانا
 باطن قوت موح و کہا دے مولا دے دیداروں
 اسان تسالوں نعمت بخشی ظاہر باطن والی
 باطن وجہ بھی نال تسال دے پس نہ کروا کوئی
 اوہ سب تیری خاطر آہی یا محبوب خدا فی
 اگروں اسان تسال دے خاطر ایہ اسباب بنایا
 جنت کھانے تیری خاطر اس نال کہو لے
 پاک کیتی میں تیری خاطر امر کرے رب سائیں
 مریم خاتون ماں عیسیٰ دی تیرا حرم بنادال

اسے خاطر دنیا اندر تال محبت پالی تیرا حرم بنا کے بخشی نعمت جنت والی

ذکر عقد نکاح حضرت خواجہ عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
بہ حضرت مریم و بی بی آسیہ و رایوان جنت

وچکرالاسرار لیا کے شیخ حمیدم پیارا
روز قیامت سرور عالم جد جنت دل جادون
جبرائیل فرشتے تائیں حکم کرے بسائیں
عجبتیں نے زلیور زینت مریم نوں پہناون
روحی حضرت آسیہ چیمیری فرشتے گھر آہی
اسنوں بھی بہ مریم وانگوں زینت زیب سجاون
دونوں ایک دوجی تھیں بہتر صورت سیرت یاروں
سُن کر حکم شنائی حورائیں ہار سنگار لیاون
لکھی ہزاراں خدنگاراں صاحب حسن سنگاراں
کر رہن جہز یور زینت حکم خدا فرماوے
تال لیاوے دست اپنے تالبدار پیارے
دیون آخو شجر فرشتے سرور عالم تائیں
لے ہو وہ بیباں دلیاں وچہ جناب اسادی
سُن تو شجری سرور عالم کر سن چنچ تیار می
سہ اسوار اقبال آپر ہوسن چائیں چائیں
سہ تھیں آگے نوشتہ ہو سی پاک رسول شہدار
انہاں دو ہاں لوں ریش مبارک عزت شان بگرامی
سرور عالم نوں رب بخشی بیباں دی سرداری
حضرت آدم جدر سولائے جد متسام لوکایاں

جوین نکاح حضرت داہوسی ذکر سنائے سارا
بھی رہمومن تالبداراں وچہ بہشت لیاون
حورائیں نوں رنج سادی طوفوں ایہ فرمان تائیں
وہیلیاں وانگ برابر کورا ہار سنگار کراون
تال محبت پالیا جس نے موسیٰ بنی ابلی
دونوں رنج محبوب میرے داشتہ نکاحون
دو ہاتھوں آج ہوسنا نوشتہ بخش کراں سرکاروں
حضرت مریم آسیہ خاتون دو ہاں نوں پہناون
جہز مل آون میل سجاون حورائیں خوش رخساراں
خبر دیو محبوب میرے نوں نوشتہ بن کر آوے
چنچ بنا کے حاضر ہووے آ میرے دربارے
یا حضرت فرمان لسا نوں بھیجا خالق سائیں
آسیہ مریم تال تسادی آج کراں میں شادی
بنی ملی بہ حاضر ہون بھی بہ امت پیاری
زینت ناک لباس عجبائے ہو سی مرکب تائیں
تال بنی دے حضرت آدم ہو سی باپ پیارا
باقی سب بے پیشے ہوسن جتنے لوک تاملی
اس بہنوں ریش انہاتوں عزت عظمت بہاری
اس بہنوں ریش انہاتوں رب دیو دایاں

الحق دایت بہ پایہ نبوت در سیدہ - بہ بنید کتاب بدینہ النور فیما متعلق بالاطفار والشعور

باہر انہاں نہیں مل مومن جتنے ہوسن سارے
 بہن بھتیجاں اُپر براقال کر سن جدول سواری
 کرسی حلیب اپنے نوں پاک جناب تعالیٰ
 تا پھر تہ براقال اتوں بہر مقبول پیارے
 کل امت نوں سرور عالم نال اپنے یجاون
 پہلی ایہ مہانی ہوئی خالق دی سرکاروں
 ہر مومن نوں ظاہر دے پاک جمال رہانا
 بے ماتہ جمال اکہوں پیون جدول پیالے
 جوں زیارت مومن تائیں بل اس روز کراے
 ستر پردیوں باہر ہوسن جتنے ملک مت می
 اتنا فرق دوہاں دے اندر خالق پاک رکھاوے
 حکم کر سب ملکاں تائیں پاک جناب الہی
 جتنے لوک حبیب کرے دے سنگی ساھی سارے
 یہ سب ارج بہمان اساطیہ طر شاہ بنیاندی
 تا پھر جبرائیل پیارا بہ دے ہتہ دیواوے
 اسرئیل لیاوے کھانے پھر پھر تعالیٰ رکھاں
 جاں بہ مومن کھاوے بس حکم کرے سائیں
 عزت اتے جلال اپنے دی ہے سو گند اسانوں
 بنے بنے لقمے کپے طرف تساوی آدن
 تا کوئی تہہ لکھوے اپنا تا کوئی منہ وچ پاوے
 رسم ہزاراں لذت آوے ہر یک لقمے پاروں
 جاں پھر کھانا کھاوے اندر زمین مومن سارے
 ذات الہی شامل ہووے طرف جمال محمدی
 کھانے نہیں جد فاسخ ہووے جنم پیارے والی
 نال خطاب بولا کر اللہ دوست نوں فرماوے

داہری نہ مول کسے دی صاف دین رخصارے
 جاوے پائے حاضر ہوئے پنج نی دی ساری
 آجوبیا اس دربارے کوئی نہیں روکن والا
 دار جلال الہی اندر حاضر ہووے سارے
 خد گکار ملائک بہ نوں عزت نال بھاوے
 کل مجلس نوں کرے شرف اپنے دیداروں
 کوئی نہ رہی اکہن ہوگا مل رہ گیا نہ
 جتنے عاشق پیون والے ہو جاں متوالے
 ملاں نوں بھی درج اس دن تہہ نہ آوے
 اس تھیں اندر مومن نئے پان جمال کراہی
 او میاں دی عزت عظمت ملکاں ل دیکھاوے
 حاضر کرے مجلس اندر کھانے شام ہنشاہی
 سب دے کھانے رکھو کھاوے یار پیارے
 جبرائیل خادم ہو کے خدمت کریں انہاں دی
 میکائیل تائیں اگے دسترخوان وچھاوے
 کون سنو دے صفت انہاں دی لذت باہر حساباں
 جبرائیل اکھ تھائی مجلس والیاں تائیں
 کچہ نہیں لقمہ توڑن سندی حاجت کچہ تسلاؤں
 دنگ پھر وال اوڑ کر آپے منہ دے اندر جاوے
 تا کوئی چتھے لقمے تائیں لے نرم ہو جاوے
 جب جب کھاوے جرج ہو حکم ہووے سرکاروں
 آپس اندر بیتی دے ہوسن ملوں نظرے
 رحمت تظروں ہون پائے حق کمال محمدی
 کرسی محمد حبیب اپنے را آپ خداوند باری
 اے محبوبا عقد تساڈاں کرا یا جاوے

حضرت مریمؑ آسیہ دونوں دنیاں میں
وقت نکاح دے حاضر ہوئے جتنے لوگ تمامی
سو سو حور انہا کے کارن رب عطا فرمائے
سو سو محل برنگان عجائب طسن ہر ایک تائیں
سب محلاں وچ تخت شہانے سند قسم کمالاں
حسن جمال جو حوراں والا راوی ذکر کیا ندا
کالی رات انہیری اندرا پڈ پوے چمکا را
وہ موکل عنایت ہوئے کارن شاہ ابراہاں
حیدر العام اکرام تمامی پاک خدا در تائے
لے محبوبہ راضی کہتے میں بہ دوست تیرے
بھی بیدار جمال اپنے دی بخشی نعمت بھاری
جاہن خیر میں جنت اندر لیب سبہناں میں
لے جاتوں بھی حرم پیالے اندر رنگ محلاں
حیدر حکم ہوئے سرکاروں ہر کوئی نصرت پاوے
خوشی خوشی سرور دو عالم بہ نونال لیاوون
جا بھٹن بہ بختاں آپر سے پیاریاں حوران
کرن روایت محلاں اندر کرن جودوں کانا
ایہ سب شان محمدیاں نون رحمت فضل غفاروں
کہن مفسر پاک نبی نون حکم خدا فرمایا
مریم نون جو جنت والے میو کا ساں کھوائے
تیری خاطر پالیا اسنوں بھیج بہشتی کھانا
ایہو بھیدہا اس اندر یا محبوب سہارا

نال خوشی دے سرور عالم کرن قبول دیاں نون
امت پاک نبی دی وچوں یوین سرور گرامی
سو سو محلہ جنت والا ہر ایک جا بھجی پاوے
حیدر آسیہ حوراں کارن بیت کشادہ جائیں
ہر ایک تخت برابر اچار بستہ پنجو سالوں
جیکر جلوچہ ظاہر ہووے ناخن بک انہا ندا
نورائیں دے قفس روشن ہوئے جتنا عالم سارا
کئی سہاراں خد متکاراں حوراں خوش خساراں
اس قفس بعد حبیب اپنے نون ایہ فرمان سناوے
سہ نون نور تصور وغیرہ بخشے چنگ چکرے
ہر العالموں راضی کہتے امت تیری ساری
لیجاوون سہ حوراں اپنیال میرے رب سائیں
ایہ سہ حوراں خد متکاراں نال تسائے گہلاں
ہر کوئی اپنے حراتاں میں اپنے نال لیاوے
وچ محلاں نیچن سہنوں باغ مکان دلاوون
ہون پاک جمال لہوں نذر روشن پُر نوراں
مختاں او پھیٹے دیکھن پاک جمال ربانا
ہون نصیب بہشتاں اندر سرور عالم پاروں
لے محبوبہ اسال تساد ایہ کجہ شان بنایا
اوہ انعام احسان تمامی تیری خاطر آئے
بھسی نال تسائے اس دا آخر عقد کرانا
نہیں تاثیرے نالوں نون کیہڑا ہو پیارا

ہور بیان اس آیت اندر وچ تفسیر لیب دے
جو نون کر شان حبیب اپنے داپاک خدا فرماوے

سستی کتابیں ملو کا پتہ ملک غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب کشمیری بازار لاہور

اَلْحَمْدُ لَكَ يَتِمَّا فَاوِي

سب سے پہلے یا یا بچہ کو (خدا نے) یتیم پر رحم فرما دی (اُس نے تجھ کو)

کیا توں وچ پیہمی نہایا یا پیہم سر عالی
 اے نہ آکوں دنیا اندر اے محبوب پیارے
 کل تجھاں نوں میں تیری حب عطا فرمائی
 سب دے دلوں عشق تیرے بھیا اسان کا نا
 حضرت آدم نوں میں فضلوں جدید فرمایا
 کیتی نظر بہشتاں وچوں آدم نبی حقانی
 نام میرے دے نال تساؤ ایسی نام پیارا
 اسد نال محمد جس دم آں نوں نظری آئی
 کوں بزرگ محمد یارب میں قربانی جاواں
 حکم ہو یا یہ دوست ساڈا خاص حبیب یگانا
 بے تیرے فرزنداں چوں ایہ فرزند پیارا
 ایہ محبوب محمد میرا خاتم کل رسولان
 جیساں محبوب اپنے دی حب نہ ہوندی مینوں
 خاطر ایس حبیب اپنے دی سب کچھ اسان بنایا
 بنیاں وانگ مراتب پاسی اسدی امت پیاری
 سن کر منتاں عاشق ہو یا آدم نبی ربانا
 کل محبت ساڈے اگے اس نے عرض گزاری
 پڑھ پڑھ مفضل عاشق ہو یا عرضاں بول شاندا
 اینوں جدواؤ نبی ہر سال زبور اتاری
 اس بھی بول ساڈے اگے ایہ سوال سنایا
 اینوں جان پھر حضرت موسیٰ صفت پڑھی تو راؤ
 بول کلیمہ اسادی اگے کردا ایہ دعا میں

پھولوں فضلوں جتنی تینوں جگہ محبت والی
 اکوں تیرے عاشق کیتے جو پیہم سارے
 سب بقولان دے دل اندر تیری جگہ بنائی
 بہنوں شوق پیار ساڈا رگ وچھ سانا
 جتنی جگہ مقدس اس لوں جنت وچ و سب
 دھس عرش معشے اپر کلمہ طیب را فی
 پڑھکے ڈھٹا حضرت آدم کلمہ طیب سارا
 نال محبت ساڈے اگے عرض سوال سنایا
 نام تیرے دے نال برابر لکھیا جس دانواں
 جنوں وچ چھنورا ساڈے ملیا قرب شہانا
 اے آدم میں اسے خاطر سر جیا عالم سارا
 اس دی برکت دے دیاں کل بنیاں مفضلان
 چوداں طبق نہ پیدا کردا میں کردا تینوں
 کل ظہور اسے کو توڑوں جگہ چانن لایا
 کل رسولان اُپر اسنوں میں حشی سرداری
 امت تیری ہون کارن شوق دے وچہ دھانا
 کوں محمدی امت وچوں مینوں یارب باری
 میں بھی امت بنال بنانیدی ایسا شان چھانا
 اس وچ صفت محمدی آہی لکھیں بہت پیاری
 کوں حبیب اپنے دی امت مینوں بار خدایا
 پڑھ تعریف تصدیق ہو یا وہ تیرے درجا توں
 مینوں بھی محبوب اپنے دی امت کوں بنالیں

ایوں حضرت عیسیٰ کسا و چہ جناب اساڈی
تصہر کوتاہ اگے میں تہیں جتے نبی مانے
سارے بن حبیب اپنے واقرب عطا فرمایاں
سہ نے ایو خواہش کیتی تیرے شوق پیاروں
اناشان تیرا مجو با و چہ میرے دربارے
سہ نبیاں دے دل و چہ تیری اسان محبت الی
اجے ظہور ہو یا تیرا محبوب یگانہ
سہ نبیاں ذوں ذات اپنی واسان محبت بنایا
روز قیامت گل پیغمبر و سخن جلوہ سرا
ہم تھیں تیرے تائیں جتنے مرسل آئے
سہ نبیاں تھیں تیری خاطر میں اقرار کرایا
سہ تیار رہے تہکارن تالعبدار امر دے
توں آہیں جو میرے اپر کیا کج بخشش ہوئی
آدم ابراہیم وغیرہ جو جو نعمت الپایاں
پشت بہ پشت جہانمے اندر نور نساڈا آیا
بھی جو جو انعام اپنا توں بخشے اسان مہنوں
اکھ بیان پسیر فقیر ادبوں پڑھ لو اتاں

جد اس و چہ نجل مبارک دھڑی صفت تساڈی
ایو سوال کریدے گڈے سہ مقبول رہا نے
کڑی محمدی آمت و چہ رب ساڈے تائیں
درجہ تیری آمت والا طلب کرن سرکاروں
آمت تیری بننا چاہندے جو پیغمبر سارے
مٹھ قدیموں تیرے کارن ملے مراتب عالی
اس تھیں اگے آ یا تیرا ساڈے نال یرانہ
یتنوں میں محبوب بنایا اتنا شان دو پایا
میری نظر تیرے دل ہوئی ایڈا رتبہ تیسرا
سہ تھیں بہتر دیجے عینوں اسان عطا فرمائے
سب نے تیری خدمت کارن آخر گنا فرمایا
سارے تیری آمد کارن بے کڈیکاں کردے
اے مجو باشان تیرے داثانی ہو نہ کوئی
اوہ سہ صدقہ نور تیرے واسان عطا فرمایاں
سردن تھیں اسان بناتوں رحمت نال بچا یا
اوہ سہ ادب لحاظ اسانوں آ یا تیرے نوروں
جو نور محمدی پاروں بخش ہو یاں بکاتاں

ذکر برکات نور محمدی در اصلاب ابار کرام واجب
عظام حضرت خواجہ عالم علیہم الصلوٰۃ والسلام

اول ما خلق اللہ نور محمدی جیوں حضرت فرمایا
اس تھیں پہلے مولانا باجوں چیز نہ آہی کوئی
تا اسمان زمیناں تا کوئی سوچ چند ستارا

سہ تھیں اول نور نبی دا خلق پاک او پایا
نور ظہور نبی تھیں تہکے ہر شے ظاہر ہوئی
تا ارواح اشباح خلایق تا کوئی ہو پسا را

کرسی عرش نے لوح قلم بھی نہیں سن اچھے پائے
 جن انسان عیوان نہ کوئی نا کوئی ملک انہی
 وحدت تھیں جد کثرت کرنی چاہی حق تعالیٰ
 سبہ خلقت تھیں اول اسوں سر جیا خالق سائیں
 لوح قلم آسمان زمیناں کرسی عرش پیائے
 جو رخ جنت اسے دھوپں رب جہا فرمائے
 نور انہیں دانور دلال دانور ایسا ناں والا
 نور رسول اللہ اسے دھوپں رب ظاہر فرمایا
 حمڈوں پیار لوزنی داسر جیا سرجن واسے
 نور محمدی نول اس دیے حکم دتا رب باری
 سن کر حکم جمال محمدی نظر اپناں ول پائی
 ٹوٹک لیا سب لوزاں تائیں لوزنی سروردے
 کیتی عرض کامی لوزاں یارب بار خدایا
 حکم ہو یا یہ نور محمدی جلوہ خاص حقانی
 یا محبوب پیارا میرا خاص رسول سہارا
 جیکر نال رسالت اس کی سیدل یان لبیاؤ
 سن کر حکم کامی لوزاں عرض کیتی سرکاسے
 رب فرمایا اسان تسالوں سہنوں نبی بنایا
 پہلے دن ایہ عہد کرایا سہ تہیں خالق تہا میں
 کل مراتب پاک نبی دے اس دن ظاہر سز
 روز ازل بھی سب لوزاں پر حضرت نول سردار
 دنیا وچ بھی سرور عالم جو نکر عزت پائی
 ہر عالم وچ سرور عالم رب سردار نبیایا
 سبہ خلقت تھیں اول ہو یا لوزنی سرور دا
 وحدت والی خلوت اندر لا کھاں سال مائے

نادوخ حاجت والے نام نشان بنائے
 ہو واحد ذات لیے دی اک ایسی سلی اس ہی
 نور اپنے تھیں ظاہر کیتا نور پیارے والا
 پھر اس نوروں پیدا کیتا دوہاں جہانناں میں
 لوزنی تہیں پیدا کیتے سورج چند ستارے
 گل فرشتے لوزنی تہیں خالق پاک او پائے
 سبہ لوزانی چیزاں اس تہیں کیتیاں حق تعالیٰ
 جو نکر وچ مدارج حضرت عبدالحق رح لیا یا
 اسے دھوپں سب نبیاں دے نور انور نکالے
 سب نبیاں دے لوزاں دلوں نظر کریں پوری
 ملت ہوئے ہو نور تہاں چھلکی جلدوں دکھائی
 چھپت دن جیوں چند ستارے سورج کوں دھڑکے
 کس عا ہر ایہ نور پیار اسانوں میں چھپا یا
 کل لوزاں پر غالب کیتا جس نول دو بین جانی
 ظاہر باطن اسے خاطر سر جیا کل پسا را
 بخشاں میں نبوت سہنوں نبی بنائے جاؤ
 یارب سیدل یان لیاے نال حبیب تیارے
 اذ اخذ اللہ میثاق اندر ابھوا اشارہ آریا
 سب نبیاں دانی بنایا سرور عالم تائیں
 جس دن اسے چندے سہنوں نبی تمام پہلوسن
 محشر وچ بھی شان نبی دا دیکھے خلقت ساری
 ایسی عزت ہو کسینول وچ نصیب نہ آئی
 ہر منزل ہر منصب اندر اول درجہ پایا
 کیتی قدرت پاس خدا دے رہیا بہاراں کوا
 وچ سبیاں نے تہیدال قرب حضور ی پائے

جاں پھر حضرت آدمؑ تائیں خالق پاک او پایا
 سن داپشت مبارک وچوں آدمؑ خوش آوازوں
 بھی اُس پشت مبارک وچوں جلوسے باہر آون
 کئی ہزار فرشتے آون کر کے صفوں قطاراں
 کیتی عرض خداوند کے آدمؑ نبی سارے
 حکم ہو یا ایہ نور محمدی پشت تیری وچہ آ یا
 کل اولاد تیری بھٹیں ہوئی ایہ فرزند یگانہ
 عرض کیتی پھر حضرت آدمؑ یارب خالق سائیں
 تا پھر نور محمدی اس نون خالق پاک دکھایا
 کر شکرانہ حضرت آدمؑ ادبوں عرض گذاری
 تا اُس دی پیشانی اندر باد نور رکھایا
 ظاہر جلوسے نظری آون حضرت آدمؑ تائیں
 خدمت اندر حاضر ہوون رب کے ملک سارے
 نور نبی دے آدمؑ تائیں ایسا وقت دکھایا
 برکت نور محمدی آدمؑ ہر یک خوبی پائی
 سب چیزاں دے نام سکھائے انوں پاک کہی
 کتنی مدت جنت اندر کیتیاں ہوج بہاراں
 کل فرشتیاں اسلے آگے ادبوں سیس جھکایا
 وچہ مصباح تفسیر ناگوری خبر ابھوسر مانی
 وچہ اشاریاں اسدیاں کیتا ایہ بھی ہک اشارا
 حضرت آدمؑ نون جس دیلے بیسی ساں آپایا
 پھر جد اُس کے متھے وچوں نور کڈھے چمکائے
 ایہ سب ادب تساڈا آنا یا محبت گرامی
 آدمؑ بھٹیں پھر نشیٹ پیارے نور فساد اپایا
 جاں پھر حضرت نوحؑ دے اندر برکت تیری آئی

اُس ی پشت مبارک اندر باد نور رکھایا
 جیوں کوئی کرد احمد الہی نال کمال نیازاں
 نور نور ہووے اوہ پاسا جتول کنڈ دلاون
 کرن زیارت نور نبی دی بولن حمد ہزاراں
 پشت میری تہین باہر آون ایسے دچمکائے
 جس محبت پیارے خاطر بہ کچھ اسان بنایا
 جنوں ختم رسالت الانبیا اسان خزانہ
 مینوں بھی ایہ نور پیارا کہیں نال دکھائیں
 آدمؑ دیکھ پڑھے صلواتاں میں ایمان لبایا
 رکھ میری پیشانی اندر اُس نون یارب باری
 برکت نور نبی دی اسنوں بدر منیر بنایا
 جیوں جیوں دیکھے راضی ہوئے لے حد ثنا میں
 وار و داری صفوں بنا کے کرن زیارت سارے
 کل ملکاں نون سدی خاطر عاشق رب بنایا
 کل اعضا داں اُنیاں رجا پوچی روشنائی
 کہن ہنسرا یہ بھی برکت نور نبی دی آئی
 طرح طرح دی نعمت بخشی خاطر شاہ ابرار اں
 برکت نور نبی دی اسنوں سجدہ رب کراٹیا
 اَلْمَرْيُومُ يَلِيْمًا وَاٰلِیٰ ہوسب آیت آئی
 اے محبوبا کس کس جاگہ رکھوں اسان پیارا
 اُس ی پشت مبارک اندر تیرا نور رکھائیا
 دیکھ فرشتے عاشق ہوئے سجدے ڈگے سارے
 تیری خاطر اسلے آگے سکتے ملک سلامی
 برکت نور تیری می یاروں اسنوں نبی بنایا
 غرق ہون تہیں کشتی اُس ی امن امن بچائی

جہاں پھر ابراہیم بنی نوں ملیا نور ت سا ڈا
 کتنی محنت کر کے کافر آتش چھجھ جلائی
 کہن سلامت رکھیا اس نہیں ابراہیم پیارا
 جہاں پھر اسماعیل بنی دل فوسا ت سا ڈا آ یا
 مومنین بھج بشتاں وچوں کیستا اوہ قربانی
 جہاں پھر عبدالمطلب دیول موج فضل فرماری
 جس دی پشت اندر توں آیل اے محبوب گائے
 بنی بنایا اس دے تائیں دے کر نعمت عالی
 مخز بویا اوہ قوم اپنی داستان امیری پائیا
 گل غرب وچہ عزت اس دی اتنی اسان بتائی
 ایویں جد عبد اللہ اندر کیستنا ت ساں لکانا
 کرن لگا قربانی اس نوں اپنا باب پیارا
 اکے اسماعیل پیارا فضلوں اسان بچا پیا
 کتنے شتر یوئے قربانی عبد اللہ می جانی
 دول قربانیاں وچوں تینوں کن سلامت آندا
 وچہ جہنا ندیاں بشتاں رہیوں اکید سردار الہا
 مکھ انہا نئے روشن کیتے تیرے نور جمالوں
 وچہ پھر المر جان مبارک ذکر مفسر کر دا
 ایسا روشن چہرہ اس واکر خداوند نوروں
 جے اوہ لکھنا پڑھنا چاہے اندر رات سیاہی
 منہ اپنے دے جلوے اندر لکھ پڑھدا جائے
 دیکھ جمال پیارا اس والوک ہون دیوانے
 سبھتیں بہتر عزت اس دی جان لوک تاملی
 بھی حیوان جو دیکھن اسوں لوں ہون سلامی
 جتنے دادے پاک بنی دے ٹہوں ہونے آئے

بازل بویا اسے آرکت نما فضل اسادا
 فضل کرم تھیں ساں تاملی کر گلزار دکھائی
 اتنی برکت نور تیرے دی یا محبوب سہارا
 وقت ذبح قربانی کون اسوں اسان بچا یا
 کج گیا نور تیرے دی خاطر اسماعیل حقانی
 کتنی اسان عنایت اسوں کے دی سرداری
 طرح طرح دے کھتے اسوں فضلوں اسان غزانے
 یا پھر فضلوں بخشی اسوں دولت دنیا والی
 جیو پھر عبدالمطلب تائیں میں سردار بنایا
 برکت بہت نور تیرے دی دردی گل لکائی
 سہ لوکاں دل وچہ اسدا اثر محبت دھانا
 اسماعیل پیارے والا آ گیا وقت دوبارا
 دوجی واری باب تسلا امن امن رکھایا
 تامل فضل دے کج ہون تھیں اس دی جان بچائی
 ایہ سب تیری خاطر آ ہی بچناں ساں دو ہاندا
 تیری خاطر اسان نہانوں کھٹھ فیض ہزاراں
 چند کہاں یا سورج بہاویں بہتر دہانوں
 جس دی پشتے آوے آہ نور تیری سرور دا
 جو دیکھے سوعاشق ہوئے جلوہ دے دوروں
 دیواں بالن دی کج اسوں حاجت بندی تائیں
 نور تیری تھیں چہرہ اسدا اتنا چانن لائے
 بھج بھج شمع تھڈی آپر آ جھڑے پروانے
 بڑے بڑے سردار اکابر دعویٰ کرن غلامی
 برکت نور رسول اسد دی اتنا شان گرامی
 صاحب حسن جمال تاملی اک تھیں ک سوائے

برکت نور بنی دی سارے صورت کے متوالے
مڑھ قدیموں بخشی اشرا اس گھروں سرداری
جس جس ملک کوئی ہوندا دادا شاہ نبیا نذا

سہ سردار خدادے پیارے عزت حرمت والے
پشت بہ پشت تانمیاں اندر رہی یہاں
دیندار بخت اسوں یا سردار نبسا نذا

ذکر سرداری خاندان اسماعیلیہ جد امجد اسمان حضرت علیہ السلام از ابتدائی مکہ معظمہ ذکر پاکیزگی نسبت شریف

اسمعیل بنی دادا ہوا جس زمانے
مکہ شہر اوسے دی خاطر رب آباد کرایا
چوئی عمرال آیا اوتھے اسماعیل یگانہ
نا کوئی چشمہ پانی والا آہا اوس ٹکانے
اسمعیل تے مائی اُسدی دونوں اکٹھے
خاطر اسماعیل بنی دی فضلوں خالق باری
اس چشمے پر ہوئی ہوئی رب کیتی آبادی
ایرانم پیارے کارن حکم دتا رب عالی
کیتی شروع عملات اس نے خوب حکم الہی
بیٹے باپ اساریا دو ہاں بیت اشردیتا میں
دھچ گلزار آدم دے لکھیا میں ایسب حوالا
سبیل اول کے اندر جس نے حکم چلا یا
اس دے اندر نور بنی دا آہا اوس زمانے
اس ہتھیں لید اولاد اُسدی وچیری حکومت الہی
کتنی مدت اسماعیلیاں رعیت شکھ و سانی
جو ہم قوم آہی ہک اوتھے راوی ذکر لیا نذا

کے دی سرداری اوتھوں پانی اس گھرانے
برکت اسماعیل بنی دی جھل رب وسایا
اس ویلے ایہ ہوندا آہا سبب جھل ویرانہ
یہل ویران پیار دیون چارون طرف رالے
آہیچھ اس جھل اندر تہل مارو آسے
اس جھل چہ زمزم والا چشمہ کیستنا جاری
مکہ شہر ہوا یہ اوتھوں رحمت نال خدادی
کر و عمارت اس جگہ تے خانے کبے والی
اسماعیل پیار بیٹا نال ہوا ہم ساری
بانی ہوئے بیت ربی دے کہیاں ان میں
جیوں آباد کیتا ایہ کہ فضلوں حق تعالیٰ
اسماعیل بنی دادا احاکم رب بنسا یا
برکت نور ہا رسول اللہ دی لگا بھاگ گھرانے
اسماعیلیاں دے گھر آہی کے دی سرداری
سہ لوکاں نوں ان آسائیں موج بہار و کہانی
حضرت اسماعیل پیار کی داماد جہاں دا

اسماعیلیاں نال اونہا ندی ہوئی کجہ لڑائی
جہگڑا کر کے اندر انساں حکومت پانی

چھوڑ گئے سب اسماعیلی مکہ شہر پیارا
 مکہ اُپر قبضہ کیا تھا جرم والیاں یاراں
 فسق فجوروں بیت اللہ و جدِ اربعہ کو ریا
 بہت ہلاک ہوئے تھے بعضے چھوڑ گئے اور حاصل
 نوں سردوں سرداری اپنی پھر انہاں بہنہالی
 کرن غلامی بیت اللہ دی عزت ادب پیاروں
 اسماعیلیاں تھیں یک ہو یا شاہ عدناں پیارا
 اس کے تورای سرور عالم اپنی نسب سنائی
 ابیرو چہ تاج کتباں ذکر مؤرخ لیا دن
 بعضے تربیشتاں فرماون حضرت آدم تائیں
 دہر حدیثاں سرور عالم پاک رسول غفاری
 اس تھیں اگے ذکر کیتا پاک حبیب ربانے
 آدم خلیفہ اللہ نے تھے حضرت نوح پیارے
 وہ کتاب مدارج حضرت عبدالحق لیا یا
 اسماعیل دیوں اولادوں چنیا رب کنانہ
 چنیا بھیر قریشاں وچوں ہاشمیاں تینائیں
 کتبیاں ہو حدیثاں ایوں پاک نبی فرمایاں
 جس کی پشت مبارک اندر نور اسدا آریا
 عیب زنا ہوں پاک انہاتوں کھیا خالق سائیں
 طیب پاک تمامی پشتاں مینوں کھیا یاں
 حق حلالوں جایا مینوں حسن مری نے جایا
 اسی رسم حیالت اندر راوی ذکر لیا دے
 دیکھ امیر جنگ کوئی شکل شبہ بہت والا
 حل حرام کرا کر ایتھیں بھر عورت گھر آنے
 دیہ سورا نا آہا گندی رسم جہاں ل

آپ گراواں اندر کیسے تاونج گذارا
 ایہ ظلم فسادوں انہاں چا یاں بریاں کاراں
 بیخ غلاب ب خدا نے قسم انہاں دیا
 پھر خدا نے مکہ آدا اسماعیلیاں تائیں
 پھر حکومت جاری ہوئی اسماعیلیاں تائی
 مدھ قدمیوں نیک گھرانہ شان اچھے سرکاروں
 باوایشتاں اس تھیں پچھے آ یا نبی شہدار
 چھوڑ دی پھر اس تھیں گے ذکر نبی فرمائی
 تربیشتاں عدناں اگے اسماعیل تباون
 واللہ اعلم ال حقیقت جانے خالق سائیں
 شاہ عدناں تلک بیخانی اپنی نسب پیاری
 با ترتیب تمامی پشتاں اللہ مالک جانے
 اسماعیل خلیفہ پیارا جد نبی دی سلائے
 جو نیکو وجہ حدیث مبارک پاک نبی فرمایا
 پھر اولاد اس دی تھیں چنیا قوم قریش گھرانہ
 ساریاں شمیاں تھیں مینوں چنیا خالق مین
 آدم خلیفہ اللہ تھے تائیں حقیقتاں پشتاں یاں
 یا پھر جہاں رحماں اندر ساون رب رکھیا یا
 مال نکاح دے سب کے اندر بھیا میرے تائیں
 طیب رحماں طیب تائیں رب نصیب کرایاں
 برے طریق جہالت دے تھیں سب فوٹ بنچایا
 جس کے گھر اولاد نہ ہووے عقل نوگ کراوے
 اپنی عورت بھیجے اتوں بے غیرت منہ کالا
 جیکوئی لڑکا بچے ایتھیں دوی غنیمت جانے
 بہت دیوت کرے بیویوں نامواں یاں ل

کتنے لوگ کواریاں زناں ایویں سن دساندے
ایپر حضرت سرور عالم جسں مڑھی ل آئے
وجہ تفسیر عیسیٰ حضرت ابن عباسؓ لیا یا
اس آیت وجہ پاک بنی نون ہو یا ابو شاره
اے محبوبا مڑھ قدمیوں سا جدرساں بنالیوں
آدمؑ تھیں عبد اللہ تائیں جتنے بابل قمری
اسے طور یک ہو روایت حضرت انسؓ بتائی

جیروں زناؤں مل ہوون تندوں انہاں پر ناندے
داوے دادیاں پاک تہامی رب عطا فرمائے
تَقْلَبُكَ فِي السَّاجِدِينَ جو پاک خدا فرمایا
حکم کرے محبوب اپنے نون خالق سر جہارا
نیکاں پا کاں لوکاں اندر مڑھوں جلد آئیوں
سارے نیکو کار پیارے سا جلد ہے میرے
ہک دن حضرت سرور عالم ایہ آیت فرمائی

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ

البتہ تحقیق آیا تم کو رسول (بیت پاکیزہ) تم میں سے

نفسکم تے پیش جوف دانال زبرد لایا
میں ل بیت نفس نشان تھیں جسوں نبیوں علی
مڑھ قد لیل جتنے میرے داے باقیارے
کرن روایت حضرت آدمؑ جسں نہ حلت پائی
شیث بنی سی بیٹا اس داہیں وجہ نوریدار
کریں نکاح کوئی صاحب بیوی اے فرزند سائے
اسے طور وصیت اگوں شیث بنی فرمائی
جس ویلے پھر نوش پیارے کیتی کوچ تیاری
اس بھی اگوں ایویں کہیا جیوں بابل فرمایا
نیک نانیال بخشاں سہ نون فضلوں خالق تائیں
قصہ کوتاہ نور عجل سی آہا پاک گرامی
جس می پشت مبارک اندر فضلوں چائن لایا
ملے نون آباد کرایا جسں خالق باری
اس نفس تجھے نور محمدی جس داندے
قوم قریش انہاں سے وچوں رب سردار بنائی
عبد مناف اندر جد آیا نور بنی سرور دا

اس تھیں تجھے پیراں تائیں ایہ فرمان سنایا
بیت پاکیزہ بہتر سب تھیں نسب محمد والی
سہ جلال نکاحاں داے طیب آہے سارے
وقت وفات وصیت اس نے بیٹے نون فرمائی
پاس بولا کر کنیدا سنوں آدمؑ باب شہباز
تیرے وجہ نور محمدی لائیں نیک نکاحاں
نوش آنا فرزند انہاں داہیں ایہ نعمت پائی
بیٹے اپنے نون ادو ایویں کہہ کیا جانکی داری
یہنے اوس وصیت آپر پورا عمل کھایا
ابو وصیت جلدی آئی عبد المطلب تائیں
پاک کانیال اندر اسنوں رکھیا رب مدامی
نور نور کیست تارک سنوں بھی سردار بنایا
ایمیل بنی نون پہلوں رب بخشی سردار می
مکے وجہ اولاد اس می تھیں رب سردار بنائے
عبد مناف قریشاں وچوں بیت فضیلت پائی
مکے دیاں قریشاں اندر اوہ ہو یا سرور دا

اس شخص کو محمدی ہاشم اندر آیا
 ہاشم نال ہو یا ایک پیدا دو جا جوڑا بھاری
 دونوں بیٹ مائی سے دو چوں لکے باہر ہے
 نال بھی سے چڑھی ہوئی دو بے دی پیشانی
 متھے نال کٹھا متھام نڈاں دو ہاں ویراں
 آخر ہولا چار نہایت تیخ رکھی وچکاروں
 عرب دیاں داناواں لوکاں خبر جیوں ایہ پانی
 حمد یا نال انہاں سے اندر فیصلہ تیخ کرایا
 مٹھہ بدھا ایہ فتنے والا اندر دو ہاں بھایاں
 جیونکر چون کہنی داناواں آخر اونوں ہوئی
 عبد شمس دیوں اولادوں بنی آیتہ سارے
 بنی آیتہ ہاشمیاں وچہ ہویاں جویں لڑایاں
 عبد مناف اندر جو آہا نور نبی سرور دا
 اصلی نام جو ہاشم والا عبد العلی بتاؤن
 یک روایت عمر بتاؤن اصلی نام انہاں نڈا
 ہاشم معنی ہندی اندر بھین توڑن والا
 گھر اس سے وچہ سے ہمیشہ جاری شکر خانہ
 کھوٹے کھوٹے ویاں کر کے دھیر طعام لکاوے
 کوئی شمار نہ کرے کسیدا کتنا کھا بڈا کھاتا
 کل مسکیناں کارن ہاشم وڈے من پکاندا
 سے محتاج غریب نمائے کم کر حاضر ہوندے
 چوہے ہون انہاں سے روئی وچہ آوے
 اسے کل شخص ہاشم سبدن لوک انہاں سے تائیں
 تلے ہیمان مسافر عاجز اوڈے جانڈے رامی
 مکے وچہ ہنڈے تائیں فاقہ آ کر گھیرے

عبد منافوں چکھے انوں رب سرور بنایا
 عبد شمس کہن ان نالواں جویں روایت آئی
 قدرت نال دو ہاں دکتھے خالق پاک ملے
 اس دو چہ پوشیدہ آہی حکمت پاک ربانی
 جہراں نہ ہون اک دے تہیں کر تہکے تدبیراں
 نال محبت ہوئی ہوئی عبد اکتے تلواروں
 کہن لکے ایہ تیخ اولی وچہ انہاں سے آئی
 اکوں بھی ایہ اینویں ہوئی داناواں فرمایا
 وچہ اولاد انہاں دی بوسن تیخان نال لڑایاں
 بنی آیتہ ہاشمیاں رارسا سواد نہ کوئی
 ہاشم دیوں بنی علی تے حسن حسین پیارے
 کہنیں حالت دشن والی جانن سہ لوکایاں
 ہاشم نول اوہ حال ہو یا جلوہ شیر بشر دا
 جیونکر وچہ تاسیج کتاباں ذکر مورخ لیاؤن
 ایر بہت سخاوت پاروں ہاشم سدا جاندا
 بہن ترور کھواوے لکیاں اوہ مقبول تعالیٰ
 جدر وئی ورتاؤن لگ دا اوہ سرور یگانہ
 تاہو کوئی نہ جھکھا جٹے ناکھانا شرمائے
 کوئی نہ آکھے اتنی روئی کھا کر گیا فسلانا
 لنگر پیکار سے ہمیشہ جو آوے کہا جاندا
 کا سے لیکر روئی کارن درتے آن کھلونے
 کھڑے کر کے حضرت ہاشم کا سیاں اندر پڑے
 بھرے جاون کا سے اپنے دیون کھو دعائیں
 کھا کھا جاون لے لے جاون ایہ سخاوت آہی
 رائیں دہاں موجاں کر دے آہا ہاشم دے ڈیے

کدی نہ کروا منہ کسے نوں ناکہ جہڑک دکھاندا اپنی ہتھین نال خوشی دے بہنوں بے کہواندا

ذکر فحط اسمالی در عہد حضرت ہاشم جد امجد آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ و اصحابہ وسلم

کرن روایت مکے اندر فحط پیا ہک واری
ڈاڈھی تنگ نامی خلقت بہکھوں عاجز ہوئی
ہاشم دے گھر دولت وافر دایم فضل ربانا
مانگھا سستا آٹا اوتھے ملیا جویں وکاندا
کتنا آٹا گتہ پکا کے اوٹھاں اپر لدا پیا
اس کارن پکا کے آٹا آندامر دربانے
وچیرا ڈیکاں بیٹھے ہوسن جو محتاج سولی
جیکر کہانا پکھنے اندر کچہ دیری ہو جاوے
اسیہ غرض پکا کے روٹیاں ہاشم نال لیا پیا
کئی روٹی مکے اندر آوندیاں ورتانی ۔
گلی گلی تے کوچے کوچے پوکا عام پھرا پیا
بھلوں کوئی تو نہ ہووے یا مسکین نما نا
جتک کال دیاں جانے نہ ہووے ارزانی
ہک آٹھ تھری ہک آٹھ شامی ہرن ذبح کرے
اس روٹی دیاں دور دوراڈے ملکیں خیراں
سن سن خبراں پاسوں پاسوں پھیاں ان پھیراں
فطر بخانے کوک خانے آون کئی ڈولانے
ادھی کہان خلائق تائیں کہانے کھاون والی
فطر زمانہ ساریاں لوکاں موجاں نال نگہایا

ہیسی انہاں دنائے اندر ہاشم دی سرداری
کھاون جوگی چیز کسے نوں ٹول نہ لیتھے کوئی
لے کر شتر روپے نوکر شام ولایت دانا
مسکیناں محتاجاں کارن کل خریدیاں
روٹیاں نال بھرا کے لبریاں مکے وچہ لیا پیا
تکڑے رہن نہ پکدیاں توڑی ٹھکھے لوک خانے
فاقے نالوں سخت اتہا نول گھڑی پکاؤں والی
فاقے والیا نول اوہ ساعت مشل نظری آوے
اتارم غریباں کارن رب اس دول پیا پیا
سکے شہر منادی کر کے خلقت سد بولانی
کیرمہانی سبہ لوکاں نوں ایہ فرمان سنایا
ہاشم دے گھر حاضر ہووے جس نے کھانا کھانا
تدک ہاشم دے گھر ہوسی رات دنے مہمانی
گوشت وٹی دیوے بہنوں جو آوے کھا جائے
نگر جاری لیل نہاری خلقاں کھان پیاں
ہاشم دا دروازہ ملیا کل امیر فقیراں
سن سبرال آج حاضر ہون بیٹھے کھان کھانے
گھلا دسترخوان کرم دا بہنوں مونج وکھالی
مکے اندر کال کسے نوں جاندا نظر نہ آ پیا

سارے عرب علاقے اندر ایہ مشہوری ہوئی
 لگے نور محمدی پاروں چہرہ آہا نور کی
 تباہیوں ناسمجہ کینا ہاشم عمر تسامی
 جتنے اہل کتاب تمامی اس وادب کریندے
 نور محمدی ہاشم اگے خلقان نوریوں
 اک دو بیویاں اگے آہیاں بھی فرزند پیارے
 ہو راک بیوی عقد کرن دی دلچہ خواہش ہوئی
 جو سردار عرب دے آہے حاضر ہوئے تمامی
 ہر کوئی اپنی بیٹی کارن عرض سوال سنائے
 قیصر و مہم بھی عاشق ہو یا سنیوں جدول ہوا
 اگے خبر کتاباں وچوں آہی اسنوں ساری
 ایسا سوہنا سخی بہادر ہو سی باجہ حسابوں
 جہاں اس حلیہ ہاشم والا صفات تال، ملایا
 پیش حضور جدول اوہ قاصد ہو یا آن سلامی
 شکر حضرت ہاشم اسنوں صاف جواب سنائے
 ہے مطلوب اسنوں کوئی صالح کار زنائی
 قاصد اس شانہادی والیاں صفات سنایاں
 آخر کہن خواہے اندر کیتا کسے شارا
 شیربے ایہ رہنے والی بنی نختاروں
 دیکھ اشارہ ہاشم پیارا شیربے طوط سلاہا
 نیکو کار نہایت دیرے دانشمند سیانی
 اچی ذات گھرانہ وڈا قوم قبیلوں عالی
 قوم انصار اسے دی قوموں خالق پاک بنائی
 وجہ دینے حضرت ہاشم عقد کیتا اس تائیں
 اسے شکوں پیدا ہو یا سوہنا چند سوہارا

سخی گھرانہ ہاشم جہاں دنیا وچہ نہ کوئی
 تال سخاوت اگے نالوں ہو رہی مشہوری
 قبول جہاں سریاں چیزاں اسنوں بن سمای
 دیکھ نشان نبوت والے ادبوں ہتھ جھیندے
 حسن جمال سخاوت اسدی جوچہ دھماکیاں
 لے پر لے محمدی جلوہ نوروں لائیاں ملے
 کراں نکاح جے صالح بیوی آب لائے کوئی
 کرو قبول اسادنی سی یا سردار گرامی
 ہاشم کرے قبول نہ کوئی بات پست نہ آئے
 لکے دامسردار پیارا ایسیاں صفات والا
 جس وجہ نور محمدی ہو سی ادہ پائی کمراری
 ساریاں صفات علم اسنوں آہیاں علم کتابار
 بیٹی اپنی دیون کارن قاصد تر ت بھجیا
 کردر خواہست شاہ دی طرفوں کیتی عرض تمامی
 میں نہیں چاہندا شہر دی بیٹی میں گھر آئے
 سہ زناں تہیں پاک یادہ جوہرے لائیاں
 ایہ حضرت ہاشم تائیں مول پسند نہ آیاں
 سلمی نام محمدی بیٹی تیرا عمر پیارا
 کرو نکاح وچ اسے تائیں علم ہو یا سرکاروں
 اوہوں جالہ ہی ادہ بیوی مولی سیل ملایا
 صورت سیرت عقلوں شکلوں ستا کار سوانی
 ساریاں شرماں صفات والی کراں نختاروں
 اسے قوم گھرانے دھوں ہوئی خدیجہ نہائی
 اس بیوی زوں نور محمدی بختیا خالق میں
 دادا پاک رسول اشردا عبد المطلب پیارا

ذکر حضرت عبدالمطلب بن حضرت ہاشم سردار عرب

کرن روایت عبدالمطلب جدوں تولد پائیا
چٹیاں دالال پاروں اُسدا شبیدھریا ناووں
نہیں سی اچھے تولد ہو یا ایہ فرزند سیانا
لجھے آہن بعد تولد اوس۔ یہی پائی
کاروبار تجارت کارن شام ولایت دعانا
غن ولا شہر بناون کوئی اندر شام دیا لے
تکھے رسیا یتیم وچا را عبدالمطلب پیارا
جمدیاں تھیں اودہ سوہنا ڈاڈھا لک کدھے پیشانی
اُصلے چہرے اندر کاٹا نوکابی سروردا
سوہنی صورت سوہنی سیرت سوہنے کم تناسمی
شیتہ لہریا پھر ناواں سوہناں حنقال پاروں
ست برسوں جد عمر مبارک عبدالمطلب پائی
وچہ میدان تیرے لڑکے مجلس تیر چلائے
جد ابیر تیر چلاوے اپنا پار نشانیوں جاوے
نالے ایہ لکھے منہ تھیں جداوہ تیر چلا ندا
بھی ہک شخص قریشی اوتھے سکے وشن والا
نالے عبدالمطلب کولوں سبیاں نام پردا
دجہا اُس کے منہ اندر چمکے نور ستارا
دیکھ تھامی باتال اس نے گل دے دچہ پائی
ہاشم دایک بھائی آہا مطلب نام سداوے
سن کر حال بھٹھے والا کیتی اوس تیار می
اوہوں آکر لیا بھتیجا اپنے نال چرہ صایا
سنے اندر جو کوئی بندہ تکھے اُسکے تائیں

پٹھے وال نورانی سروچہ جم دانال لب یا
عبدالمطلب سدن جس تھیں اس دی جہ سداوے
اگروں اسدا باب پیارا ہاشم چوڑ سداوے
چھوٹی عمر اں باب پیارا چلیا گھت جدائی
آخروں یافوت انھامیں جوئی خداؤں بھانا
اوتھے قبر مبارک سدی ہے مشہور سیائے
وچہ مینے ناکیاں ول مائی کول گھزارا
جتنے نانک ال تمامی دیکھ ہودن قسربانی
برکت نور رسول اللہ دی ہر کوئی اہنت کردا
سوہنیاں صفتاں والا اسنوں آہن خاص می
جو دیکھے سوہیت محبت کردا لاڈ پیاروں
ہک دن باہر کھینڈن آیا لڑکیاں کھینڈ مچائی
ایہ بھی تیر چلاون لگا رل کے نال انھامے
ساریاں لڑکیاں لوں اگے وہ کے تیر چلاوے
میں ہاں پت ہاشم دامیر اتیر نہ خالی جاندا
کول کھلو کر ڈٹھا اُس نے سارا حال حوالا
میں ہاں بیٹا ہاشم والا سیر انداری کردا
چند بد تھیں سوہنا چہرہ صاحب حسن پیارا
جداوے مکے واپس یا خیر تمام سنائی
ہاشم پتھے مکے اندر جو سردار کہاوے
نال محبت طرف مینے آ گیا کر اسواری
ناکیاں تھیں چوری اسنوں کر اسواریا
کون کوئی ایہ سوہنا لڑکا ساووں گل سنائیں

مطلب کہے غلام ایہ میرا اندر ل بازروں
اس سبتوں ہوا اسدا عبد المطلب نالوں
مطلب جدوں بھتیجے تائیں اپنا عبد بتایا
روایت الاحیاء داندہ نور روایت آئی
جو کوئی شخص یتیم کے ذل نال محبت پالے
مطلب جدوں بھتیجے اپنا پالیا نال پیاراں
منزل جدوں یتیمی الی عبد المطلب پائی
کہن مفسر والضحی اندر ایہ بھی خبر پیاری

کرن یقین نامی بندے میلیاں کپڑیاں پاؤں
معنے عبد غلام بتاؤں یتیموں دسی جاواں
عبد المطلب اتہوں اس والو کاں نام رکھا یا
سی دستور عرب داندہ نور قدیموں بھائی
اس دا عبد بتاؤں اسوں لوک بلاؤں والے
عبد المطلب نام بھتیجے پلایا وچہ سینساراں
برکت نور مبارک اسدی پرورش بد کرانی
اپنے خاص پیارے کارن خالق پاک اتاری

اَلْمَجْدُكَ يَتِمُّ فَاوِي

کیا نہیں پایا تجھ کو (خدا نے) یتیم پھر جاگہ دی (اس نے تجھ کو)

بھلا یتیم نہ تیرے تائیں پایا خالق سائیں
اس آیت وچہ ایہ بھی قصہ گجیاں مزاں والا
اول دے ہاشم دے گھر تساں یتیمی پائی
عبد المطلب انور آہا تیرا نور ستارا
کیا کیا عزت کیا کیا برکت اسوں حاصل ہوئی
کرن روایت مطلب جس ام عبد المطلب آندا
میلے کپڑے اگلے سارے اسدے نکالوں تازے
ڈاڈھی سوہنی عجیبے شاکلی دتی بدن دوالے
دن دن سن تزی اندر نور کڑھے چمکائے
آخر جدوں وڈیرا ہوا چڑھیا آن جوانی
اس قصہں بچے ہو یا اس دا حکم سیاست جاری
گجیاں خاصے کچے والیاں ہویاں اس آلے
وائے دانگ سخاوت لنگر گھر وچہ شروع کرایا
صاحب عجب خلین نہایت صاحب عدل سیانا

پھر اس یتیموں نال نسل دے تیاں سوہنیاں
دوست نوں فرمان سنائے فضلوں حق تھائے
پھر میں مطلب دے گھر اندر جگہ عطا فرمائی
برکت نور تیرے دی اسوں رکھیا اسوں پیارا
ایہ سب تیری خاطر آہی ہو نہ خاطر کوئی
ڈاڈھے سوہنے کپڑے اسوں نال پیارہ بنانا
خوب ہو یا خوب دہو یا سرمہ وال سنوائے
بیت پیارا رکھے اسوں نال محبت پالے
شمس منور چہرہ اس دا دوروں لٹکان مارے
نوت ہو یا ادہ چاچا اسدا ختم ہوئی زندگانی
عبد المطلب نوں رب بخشی مکے دی برہاری
کل تبرک بیت لیلی دے چاچے وچہ گن سنبھالے
کل قریشاں ہاشمیاں وچہ رب سردار بنایا
ملکاں وچہ ہوئی مشہوری ہر یک دے دل بھانا

خٹنے کل سردار عرب کے سن دے جدوں صفات
باقی ہو جو ملک والے شاہ سردار تمام
شاہ کسری دے نال انہاں جہگڑا آہا کوئی
کے وچہ قریش نامی اتنی عزت کر دے
جس نوں وچہ امان اپنے دے عبدالمطلب نے
جل کوئی بنے ہم مصیبت کے والیاں نہیں
یا پھر جدوں اثباتوں ہوئے سگی بارش والی
جمل شیر پھاڑی آپر اسنو نال لیجاون
برکت نور نبی دی اشرب ربک رحمت ٹالے
ایویں سربک مشکل جیڑی پیش انہاں دے آوے
شاہ ابرہ تے مکے آپر کیتی جدوں چڑیاچی
فرق فرق تباہ قصہ ابرہ کا سر والا
پرس ہنوڑی مطلب والی تینوں گل سائیں

سال بسالی یحییٰ سنوں تحفے تے سوغات
عبدالمطلب واسبہ جان عزت شان گرامی
اسدے ہاتھ نامی شایاں بہت محبت ہوئی
جو فرمان سنا دے سہنوں ہوڑ نہ سکے ڈر دے
کیا طاقت پھر اسد تائیں نہ کوئی شخص رنجانے
یا جد آکے نازل ہوون فخط و بال بلائیں
آکر عبدالمطلب گے ہوون لوک سوا لی
یکر وسیلہ نور محمدی عرضاں ل سناون
بھیچے اپنے فضل کرم نہیں بدل رحمت والے
عبدالمطلب وسیلہ شرم خدا فرما دے
اس دے بھی نور نبی دی برکت سوکھائی
کتنے طور کتاباں والے کرن بیان حوالا
جو نوکر رب نے عزت بخشی عبدالمطلب تائیں

قصہ اصحاب میل

ابرہ نام صباح دا بیٹا مذہب نہیں عیسائی
کتنی مدت شاہ حبشہ دی کیتی اس وزیر کی
بھیجا یمن لڑائی آپر شاہ حبشہ اتنا نہیں
نالے اتلا ہوٹھ بھی اس داوڈ سیا دا چہا توڑی
آخر شاہ حبشہ نے اسنوں حاکم یمن بنایا
مکے نال عداوت پائی اوں مجہول موکا لے
مکے طرفوں بند کرن نہیں لا تھکاسبہ واپس
آخر اس نے شہر اپنے وچہ کوٹھاک بنایا
کنبہ نام رکھا کراس دا کنبہ دلوکاں تائیں
جو کوئی مکے جاون لگے دے تکلیفاں رانے

آہا ایہ بے شکا مڈھوں پھر دانک کپائی
آخر کار وزیر کی وچوں بیٹا شان امیر کی
اوس لڑائی اندر اس داوڈ بیٹا نک اتھائیں
نک کپاکے ہوٹھ وڈھاکے پھر بھی فتح نہ چوڑی
وچہ حکومت کبر غروروں آشامت نے چایا
منع کرے جد کجے آون لوک یارت والے
امیر عاشق بیت اشردے ہوڑیاں کن تائیں
جمل جو اہر سونا چاندی کندھاں آپر چڑھایا
آو لو اس کجے دا کرو طواف اتھائیں
ظلموں بنہ طواف کراوے او تھے دیوانے

چاروں طرف ہوئی مٹھوئی ٹکیں خبراں گئیں
 مکے وچہ قریشاں لوکاں خبر جدول ایہ پانی
 دوڑیا ہک قریش مکے بھٹیاں اس کو کھڑو چہ آیا
 ظاہر شعل تمباں والی بیت آداب کر پیدا
 آخریک راہیں اس کارن موقعہ رب بنایا
 اک اکیلا وھلا کوٹھا ارٹھا اس دے تائیں
 اسے پاسے کندھاں اُپر ل دتا پاخانہ
 فخر ہوئی تا پوچن والیاں ڈٹھا آن حوالا
 جتول تھن کرن زیارت بول نجاست والی
 بہت مریداں دا اس گلوں ہو یا دور عقیدہ
 ویکھ پلیدی ابرہ کافر غصے اندر آس
 بعضے آہن شاہ حبشہ نے بھیجا اسے تائیں
 مکے دیاں وپاریاں وچوں آئے کجہ وپاری
 بالی اک رسوئی کارن آکر جدول سنبویاں
 ندے بھار مسافر لوکاں کیتے کوچ ٹکانے
 کندھتی اس گرجے تائیں جدول مسافر لوٹے
 خبر ہوئی شاہ حبشہ تائیں لوکاں حال سنایا
 شاہ حبشہ نے غصے ہو کے بھیجا ابرہ تائیں
 قتل کریں بہ مکے والے جو کردانی سارے
 مڑہوں پٹ انہا نڈا کعبہ دھرتی اوپر گرائیں
 کتنے ہاتھی لشکر فوجاں اس نے نال چڑھایاں
 بعضے کئی ہزاراں ہاتھی وچہ شمار متباون
 بعضے آہن ہاراں ہاتھی اس نے کل لیاندے
 نیل سفید مکے چہ انہا مے وڈا ہاتھی بھارا
 نام اس دا محمود متباون ساڈیاں وچہ کتاباں

کین اندر بے ٹینہ کعبہ خلقاں پوچن پتیاں
 دلے وچہ انہا مے تائیں ڈاڈھی غیرت آئی
 نال بھانے خادمین کے اس وچہ ڈیرا لایا
 دل مے وچہ بے ادبی والا موقعہ بے رنیدا
 نکل گئے جذبے سارے وچل عجائب پایا
 نال غلاظت بول نجاست بھر سیٹیاں رہ تائیں
 ڈاڈھا گندرا کر کے اسنوں ہو یا آپ ردام
 کوئی تہج نہ نظری آئے اسے پوچن والا
 کندھاں فرش پلیدی کولوں کوئی جگہ نہ خالی
 لعنت کر کے بٹھے آستھیں جا مردود پلیدا
 اس سبتوں مکے آتھ لشکر اس چڑھایا
 محل طور روایت اوہ بھی تینوں دسی جائیں
 حبشہ دے ہک گرجے اندر آکر رات گذاری
 یادہ رہیا پوچنا اسنوں زت تیاریاں تھیاں
 بلدی آتش گرجے اندر اینویں چھوڑ سداں
 مکروں اک لگی اوہ گرجا ستر کے ہو گیا کوٹے
 مکے دے کروان مٹھوئی مکہ جنہاں جلایا
 پہنچ شتابی فوجاں لیکے مکہ سب اڈائیں
 لٹ لیا ویاں نال انہا مے بھی فرد نہ پیارے
 جیونکر ساڈے گئے اوہ آکے ساڈے کرجو تائیں
 وچہ کتاباں فرقہ فرقہ کئی روایتاں آئیاں
 بعضے راوی سینکڑیاں دا گنج شمار لیاون
 واللہ اعلم کتنے آہے کجہ نہیں اسے کھے جائے
 سبہ بھٹیں آچا سبہ بھٹیں سوہنا بنگا رنگ پیارا
 بیت الشروز سجدو جس نے کیتا نال آداباں

جتنے ہاتھی ساریاں اندری اسنوں بڑی
 اونا تھی بھی شاہ ابرہہ نوں دتا اوس موکا لے
 لے ٹریا جد ہاتھی فوجاں اوہ ابرہہ بے رنگا
 کیا جانے جو جاندریاں مینوں پس رخ دھیکا
 کر شیطان اسٹھے ٹریا شیطاناں داسکا
 اس بازی وچہ جدول شہنشاہ کڈیا اپنا یکا
 اگے یمن لڑائی اندر اس نے نک وڈیا یا
 کرن روایت حد کے دل فوجاں سوچیا یا
 ستے اندر جو کوئی اسنوں منع کرے اس کاروں
 کے وچہ قریشاں لوکاں جد تئیاں یہ گلاں
 فکر یا سہ لوکاں تئیں دشت نازل ہوئی
 لے کر نال قریشاں تئیں پاک نیی دا داوا
 کجے ل متوجہ ہو کے لگا کرن دعائیں
 اجدعائیں کر دایسی عبد المطلب پیارا
 ایسا تیز ہوا اوہ جلیق قدرت پاک غفوروں
 پہنچ گئی بیت اشرا براٹ پیشانی والی
 بھی فرمان سنایا سہ نوں فکر نہ کرو کوئی
 ویسی فتح اسٹھے تئیں آپ خداوند سائیں
 حافظ آپ خداوند اس دارحمت کرم کما سی
 بہت سی دتی حضرت ساریاں لوکاں تئیں
 جیوں جیوں کافر بیڑے آئے ظلم شرارت کردا
 بہتے لوک نالے ڈر کے چوڑ گئے گھر باراں
 سوپ گئے گھر بار تمامی عبد المطلب تئیں
 بیٹھا رکھ توکل رب دی اور سردار یگانہ
 عرب غلامے وچہ اوہ کافر مار دمار کر نیسا

شاہ حبشہ خود اس دے پر کردا سی اسواری
 ہون تیرے خونی ہاتھی فوجاں کٹاک سارے
 کھیتس دیں ارادہ پکا قتل کراں سبہ مکہ
 پہنچی فوج جدول آغیوں کوئی تیرے سی پکا
 جاں سب فوجاں کھال ہوسن پھیر نہ سی پکا
 گلو بیہم کم نہ اودن نا کوئی چو کا جیسکا
 سن فوجاں ہن کے اندر سبس دڈاؤن آیا
 ظلم فساد شرارت اسدی جو چہ دتھاں پایاں
 لئے مکے اسکا میں قتل کرے تلواروں
 شکر بھاری ہوتی اسدی آپیاں تھر تھلاں
 حضرت عبد المطلب گے آ رہا ہر کوئی
 جبل غیر پیاری آپرے یا مرد خدا دا
 گھر اپنے نو آپے یارب کر کے کرم پائیں
 نور محمدی متھے وچوں تیرے ہوا چمکا را
 جتنا خانہ کعبہ ہمارو شن ہو گیا نوروں
 عبد المطلب سہ لوکاں نوں اکھیں نال دکھالی
 فتح نشانی ساڈے کارن ایہ سہ ظاہر ہوئی
 کچھ نہیں خوف کئے دشمن دا بیت اللہ تئیں
 لرسی آپ حفاظت اس دی سانوں نال پکائی
 ایہ دشت اس ظالم دی پایاں جگ کہاں
 تیوں تیوں ہر کوئی تے وچوں نشن لگا ددا
 طرف پیاراں جٹل رال جاپھے وچہ غاراں
 رکھوئیں سنہال ساڈے زبور مال متاعیں
 اللہ حافظ سب چیزاں دا اوہ بہ نوں خھمانہ
 آیتا چو فیر تے دے سب د مال لوئیندا

جتنے مال موٹی باہر چر دے اسے سارے
 لکھا مال عبدالمطلب دا آماجہ اہنا دے
 عبدالمطلب کے اندر سنیاء وں حوالہ
 ہوا سوار شتابی گھڑیں لشکر طرف سدہ پایا
 آکھ لے بے سب خویش قیلے ظالم طرف نہ جائیں
 حضرت کہیا کر و سلی میں کچھ خوف نہ کھاواں
 مڑ مڑ منع کرن اوہ سارے نہیں جانا نہیں جانا
 پہنچ گئی ایہ ابرہہ تائیں خبر تمام اگیرے
 کہ سامان قتل دا اس نے قیل تیار کرایا
 دنا حکم سپاہیاں تائیں حدادہ حاضر آئے
 آخر حضرت عبدالمطلب دُٹھا جدوں دزیراں
 کیا اس دیے ہاتھی اتر رعب خدانے پایا
 جد اس ہاتھی نور نبی دی پاک بارت پائی
 مختار کھن میں دے آمد ہو بارت سلا می

پکڑ لے سبہ ظلموں اگر اس ظالم بتیا لے
 تن سو شتر تباون بعضے گھٹ وہ بھی فزاندے
 لے گیا مال اسکا ڈالٹ کے ظالم چور موکا لا
 ابرہہ کافر کولوں اپنا مال موڑا دن آئیں
 مت اوہ ظالم پکڑ مرا دے ظلموں تیر تیا میں
 انشاء اللہ مال موڑا کے جلدی واپس آواں
 یہ حضرت عبدالمطلب زور و زور سدھانا
 بے کوئی مال موڑا دن کارن آوڑا چوہ ڈیے
 ہا شنگار کر اگر اس نوں ہو بے کر کہلوا ئیا
 ہاتھی چوڑا و اس نوں پھیر نہ خیری جاوے
 قیل سفید اوہ دڈا ہاتھی دنا چوڑا شریاں
 سبہ لوکاں نوں نور نبی داشوکت شان دکھایا
 ادبوں عبدالمطلب گے گردن ہیٹھ جھکا فی
 بول سلام سنا دے موہوں کر آداب تمام می

السلام علی النور الذی فی ظہرک یا عبدالمطلب

سلام ہو اس نور پر جو میری پیٹھ میں ہے اے عبدالمطلب

کراں سلام اس نور پر عبدالمطلب سارے
 بول سلام جدوں اس ہاتھی سر سجدہ یوچہ پایا
 شاہ نوں کدی نہ سجدہ کیتا اس ہاتھی بستانے
 عجب جوان ایہ جس داکے سجدہ اس گریا
 بے کوئی بھاری عظمت والا ایہ سوار گرامی
 دیکھ تماشا قدرت والا ایہ وچہ حبیب رانی
 حضرت عبدالمطلب الی جد و ٹھہری پیشانی
 چھل گئی اوہ کل سلطانی تے اکڑو شیطانی
 اس سردار کول اس دے کیوں کر خیریں آئیا

پشت مبارک تیری اندر ہولے چمکا لے
 ابرہہ سخت ہو یا شرمندہ لرزے اندر آئیا
 کدی سلام نہ بولیا اس نے وچہ دربار شہانے
 بول سلام شتابی متھا قداماں اندر دھریا
 جس دے اگے قیل بہادر ہو یا جبک سلامی
 گھال کر گیا ابرہہ تائیں اوہ جلوہ نورانی
 دل وچہ کہندا ہے ایہ کوئی آگیا چند آسمانی
 بوقربانی بجز نیازوں کہندا بول زبانی
 کر تعظیم تمام می ادبوں او پر سخت بٹھایا

کول بیا کے کہن لگا سا را حال حوالہ
 اتنا حسن جمال اکٹھا کتھوں لٹ آندوئی
 حضرت اپنا نام بتایا بھی اس لوں فرمایا
 مدد قدموں انیوں ساڈا صاحب حسن گھرانہ
 کر کوئی حکم ساڈے تائیں کیا کہ حاجت تیوں
 اتے شتر ساڈے آہے جو کوئی دچہ آئے
 ابرہ کہندا جو توں کہیں مینوں بھڑکے نہ کوئی
 جاتا سی میں تیرے تائیں بڑا بزرگ گرامی
 سظم مینوں جس گل کارن کیتی اسان جڑھانی
 لائق ہی بیت اشتر کارن مینوں عرض سنانا
 آہی دلوں امید اسانوں ابھو سوال کر لسی
 جیکر توں بیت اشتر کارن سانوں عرض سنانا
 اپیر اسد کارن کوئی گل مددھ صلائی
 جس دے کارن فخر تسانوں اندر عالم سارے
 جس دے ہون نال تسانوں ہر کوئی عزت کردا
 گل دنیا دچہ شان تسانوں دی برکت پال
 آہی ابھو بیش تسانوں روتی تے آبادی
 پٹان پنج تائی اس دی چھوڑاں نہیں نشانی
 کہندا عبدالمطلب تائیں اوہ مردود رہا نا
 حضرت کہیا کہے کارن فکر نہ کوئی مینوں
 میں نہیں اس د مالک مولانا میں اس دائیں
 جس دا گھر اوہ بہتر سا تھیں رہتد بیراں جانے
 مینوں دعوی مال اپنے دا جو ملکیت میری
 واپس دے دیو مال ساڈا کرو نہ ایہ بے ترسی
 جد ایہ گلاں حضرت کوں عنیاں اوں ہو لے

کیا کہ نام بزرگ تیرا کس قبیلے والا
 ایسا سوہنا دچہ تسانوں سور بھی آیا کوئی
 پیر دادا پڑ دادا میرا سوہنا ہوندا آیا
 ابرہ کہندا بیشک جاپیں توں سردار لگانہ
 حضرت کہیا مال ساڈا گھر دادا پس دتا جادے
 اوہ سب مال ساڈے گھر دا واپس دتا جاوے
 اپر تیری گول مینوں بہت حیرانی ہوئی
 پرہن سظم ہو گیا مینوں تیرا حال تسمی
 کہے دی بربادی کارن فوج اسادی آئی
 خانہ کعبہ ساڈے کوں کردوں طلب پکانا
 کہے کارن ساڈے لگے کوک دد ہایاں دیسی
 اوہ دے دیے فوجاں یکے میں واپس بڑ جاندا
 اونے مال کھینے کارن آکر عرض سنانا
 آہیں دنا لوں ہو گئے مینوں ابھو شتر پیلے
 کوئی خیال نہ آیا مینوں اس مولاد کر کردا
 پاؤں لوک زیارت جس دی عزت اب پیار دل
 ویکو گے میں جیو کر اسدی کرجا سال بربادی
 اپنی بیخ پٹاؤن والی مارے لاف زبانی
 کہے تھیں اتد بہتر جاتا اپنا مال چھوڑا نا
 مالک اس دا آپے سب کہ اکھ لو یگانہ تیوں
 سائیں جاسو دین جانے میں کیوں بھڑکیاں
 کیا طاقت میں کم اس دیو پہ دیوال دھل دھگانا
 اس تھیں لائق مینوں جڑ میں کراں دلیری
 جس دا گروہ آپے اس ہی بیا حفاظت کر سی
 جتنے شتر اٹھائے آہے کتے رہے

دے کر مال تناسمی آخر کھٹے نال الاندا
حضرت کہیا میریاں گلاں ٹھٹھاتہ بنایاں
اتنا اکھشت تابی اوھتوں حضرت واپس آیا
اس تھیں پچھے کجے اندر آکر دھسل بویا
کرے دعائیں بولا اگے یارب پاک یگانہ
توں ہاں حافظ ناموس داتیں بن ہوڑ کوئی
آپ بچائیں اس گھڑائیں آپے ہوویں حامی
ایسے طور دعائیں کر داپیش جناب تعالیٰ
غیبوں ہک آوازہ آیا عید المطلب تائیں
اوہ جو نور مبارک تیرا وجہ نیری پیشانی
من خوشخبری عبد المطلب قوم اپنی دل آیا
دو جباروز ہو یا تاکا فریختی مسیح پڑہانی
کرن روایت شاہ ابرہ نے کیتی جدوں تیلری
ایسر مرگز چڑھن نہ دتا نفل سفید اس تائیں
جیکر شرم ہوندا کجہ اسنوں سچ اتھائیں جاتا
م فرہور کسے ہاتھی پر چڑھیا اوہ موکا لا
کئی ہزار سوار پیادے لشکر ہاتھی گہوڑے
جس بیت اشردیول جا کے جنت لوک لیا
جب جب آؤ جب جب آؤ جلدی مٹھاؤ
آخر جدوں انہا نڈیاں فوجاں یاں حرم دولے
فیل سفید جو سبھ تھیں گے بڑا ہادر نامی
جداوہ حرم دے نیرے نفل بہادر آیا
سجدہ کر کے بیت اشردوں بیٹھ گیا آسجائی
جیکر مارا ہڈا دن اسنوں کر کے زور دہاتا
حال نہاؤں کہے انہا توں توں اب رہا نا

دیکھاں گا میں گھر اپنے نونال کوں بچا ندا
جدوں نتیجہ ظاہر ہوئی سنسن حال نوکایاں
امن سلامت مال پیارا آن ٹھکانے لایا
پھر دروازہ کجے والا نال محبت رویا
اندرا باہر گھر اپنے واسبہ تینوں خصمانہ
کل حفاظت ساڈی اسی دی ترے فتنے ہوئی
دور کزل سب دشمن اسلئے تینوں شرم تامی
کل سپرداں تینوں یارب آپ ہوویں رکھوالا
ہو گیاں مقبول حضوروں تیریاں کل دعائیں
اس دی برکت کیونکر مڑاں ہو توں کئی بانی
اگر خبر نشانی سبہ نون چوں ہاتھ فرمایا
بار سنگار کر کر ہاتھی ڈاڈی دج بنائی
فیل سفید آپر خود آکے لگا کرن سواری
جد آوے تا پرے وگاھے اسپر سبھے ناہیں
لے نکال نون شرم کوئی کپیا نک جہناں دا
کھیتس نال تیار تیرا نال دوزخ والا
دوزخ دی آبادی کارن ساتھ تیرے چوڑے
اسنوں اس درواں گئے دوزخ کھلے بلاون
رب د گھر دے دشمن ہو کے پھیر کیوں خیر خواہ
ہاری ہو گئے چلن کو لیں فیل سواریاں دالے
جس می تالچ اندر ہے دو جے فیل تمامی
کجے دیول سدھا ہو کے ادبوں میں جھکایا
تا اٹھے نا اگے ہوئے بات نہ منے کافی
پچلی پیریں پچھا ہاں جاوے بٹ نماتا
بھاویں فکھہ کرو پئے ترے میں نہیں گے جتنا

جگر ہو رکتے دل اورن دور شتابی جاوے
 ہاتھی بان کرے لکھ حیلے لاوے زور تیرے
 جتنا مار کر سیس مینوں کچے طرف اکیرے
 ہے منظور خدا دے راہ وچہ ہونا بیرے بیرے
 دل دل میں سمجھایا سب نول ہر منزل ہر پیرے
 بہتر آہا جے اس کاروں ریلے پرے پرے
 کئی ہزار ساں تہیں اگے گزے جنگ چنگیرے
 کون سیں کس شوخی آردوڑے اٹھ سویرے
 کجہ نہ کھٹ سو بن کر ایتھے ظالم پور لوٹیرے
 جس دا گھر اسما کر نول ہاتھی ساں تیرے
 اس مالک دی قدرت وائے تھیں ہتھ لیرے
 پچھتیں مزور یا سن لشکر سن ڈیرے
 پانی وچہ فرعون جہانمے جس نے لشکر تیرے
 ایہ گھر اس دا جس مالک نے لشکر بھلے پیرے
 دہرت فلک وچہ فوجاں اسدیاں فرجیاں پیرے
 بھاویں چاہر لیا ہونے پھلے دو دویرے
 ایہ سب گلاں حال زبانون ہاتھی نے سمجھایاں
 مارن کٹن اپنی طرفوں لائے سب واپیں
 دیکھ حیران ہو یاں سب فوجاں کجہ نہ آوے جاوے
 ایہ وڈیرا ہاتھی آہا کل فہلاں وچہ نامی
 ایہ بھی مار کھلوتا ایتھے قدم نہ اگے بے لے
 اسوہ نام وزیر یک اس دا کھنڈا بول تداہیں
 ابرہہ کھنڈا سو پھر من کیا تجویز کیوے
 جے من اینویں واپس جان وال تا بھی پر بدنامی
 بہتر ہے جو قاصد کوئی طرف قریشاں جاوے

کچے دے دل قدم دے پاسے ادب کنوں شرموے
 فیل کچے میں لگنا ناہیں ہرگز آکھے تیرے
 اس تھیں دونوں اس طرفوں ساں پیرے
 پیر اس بے ادبی کارن قدم نہ چلن میرے
 پیریں نہ سمجھو اتھ ڈبے وچہ انہیرے
 گھر جاسو جو کر ظلموں آسے تیس آچیرے
 اس گھر آپرے نہ کیتا جنگ ہتھ او تیرے
 کھلی دنگائے موت تسانوں او ذرا دوریرے
 پوسو پھر ک تمام اتھا میں پھر کن ہوں تیرے
 اس ڈاگے چیز نہ کوئی ایہ نا چیز وچہ پیرے
 اک اکیلا کافی سب نول دیسی دہس پیرے
 دھرتی وچہ فارون دھسایا سنے مکان لیرے
 اس دے نال مقابل ہونا کس حق و جیرے
 جن ملک حیوان پرزے جیلے بے پیرے
 ہو جاسو نا بود تہا می امر ہوون دی دیرے
 میں نہیں جانال تساڈے کر لئو جتن پیرے
 اپر مودے عقل دیاں نول کدایہ سمجھاں آیاں
 کسے طرح اوہ فیل بہادر ادتہوں فے ناہیں
 ابرہہ آکھے من تھاکرے کون اوہوں سمجھاوے
 چلن جس دیکھے لگ کے ہاتھی ہو رہتا می
 اس دی طرفوں دیکھتا می دو جگہ بھی آچلے
 لکے والیاں جادو کیتا تا ایہ چل داناہیں
 ست کوئی اگے گھیاں نول نور خانی تہوے
 بھاجر اکلے کٹھے جانے کہن لوک تم نامی
 جیڑا ورج ڈراوے کہناں صلح قبول کرانے

ہاتھی داکڑی بہت نہ دے گزریا جوں حوالہ
 پسلی طرح دباوے جا کر زورال نال انہاتوں
 نام خفاطہ و ڈا بہا درسی ہک وچہ انہاں دے
 سنوں پنا قاصد کر کے طرف فریشاں گھسیا
 آخرت وچہ حاضر ہو یا قاصدوں انہاں اندر
 دوما محمدی اُسے اُپر ایسی دہشت پائی
 آخر حضرت عبدالمطلب کھیا اُس دے تائیں
 قاصد کھیا سن سرکار عرض ایہو کہ میری
 اس خاطر اوہ تیرے اوہوں کجیہ ہیں مگر اندر
 بھی فرمان سنایا اُس نے یا سردار تسانوں
 ایہ دو شرطیں تیری خاطر شاہ نے اکھ سنایاں
 حضرت کھیا ساڈی طرفوں کہہ دے ابرہ تائیں
 جتنی طاقت وچہ تساڈے لالو زور تمام
 ایس نہ ہوں معافی منگاں ناکجہ دیاں تسانوں
 ایہ گل سن کر قاصد اُس دے شوخی کجہ وکھائی
 اونڈیاں حضرت عبدالمطلب گائیوں پکڑا اٹھایا
 کل گھیا برٹاٹ کافر دا بیسلاں دانگ بڑا نیا
 عبدالمطلب کھیا سنوں جو نا قاصد ہوندوں
 جاہن لے آ واپر اپنی ویکھاں زور انہاں اندر
 اہو نوں وچ حال سنایا گھر کے سا ہوسا ہیں
 چلو انہاں نوں لٹو مارو شہر پیاسب خالی
 ایہو صلا حیں کر دے آ بے غیبی فوجاں آیاں
 سر دے اُپر نظری آون پسکھی کالے کالے
 ڈر لگی فوج کفارال دالی ویکھ انہاں دے تائیں
 اسودہ کئے انہاں دے کوں خوف نہیں کیوں کئے

باقی ذکر تمام سنوے شکر فوجاں والا
 منگو چل معافی شاہ کھتیں امنی کردا سائوں
 لشکر جتنی قوت جنوں راوی خبر سنائے
 حضرت عبدالمطلب کوں صلح کر لوں چلیا
 عبدالمطلب اُسی طرفے بھر کے نظر اُٹھاندا
 ہر طرف کھنڈے منڈے دھوچوں ل نہنگے کالی
 ول جواناں کیوں کر آویں سائوں ل سنائیں
 شاہ ابرہ نوں علم ہوئی بہت فضیلت تیری
 جیکر تیں معافی منگو تا اوہ واپس جاندا
 یو نقصان اسدا اوہ واپس دے دیو سائوں
 بے منظور تال فرمایاں ہوسن صلح صفایاں
 کجے کارل ایس تساڈی منت کردی ناہیں
 آپ پکاسی گھراپنے نوں فضلوں بگاڑا می
 کر لٹو جو کج کرنا ساڈا کجہ پرواہ ناہیں سائوں
 دادے پاک بنی دی طرفے آیا کر دیا نی
 اچا کر کے تختے دانگوں دھرتی تے پکھانیا
 جھل گئی شوخی جتنی ساری ہو کر سیا او تانا
 کروندا میں تل اتنا میں جانی تہیں ہتھ دھووں
 جان بچا کے تھکا کافر روندائے بڑا اندر
 ایہ کوئی بڑے زور آؤں دے صلح کر بیسے ناہیں
 کجہ نہیں اتنی حاجت او تے فیل لیاون دالی
 دشمن ریے مارن کارن نال تھیا رلیا یاں
 کئی ہزاراں ڈار انہاں دے سمٹا ہاوں ولے
 ایہ کیا آن اٹھیاں ہو یاں دے اُپر بلا میں
 ایہ کوئی چھوٹے نیکی عاجز چوگاں کین جانے

عبدالطلب بھی اودہ ڈھیاں جانوریاں ڈاراں
 اس شخص پہچنے شہرین ہر روز شتابی ہاون
 دیکھ عجب قدرت رب دی داد پاک نبی دا
 لیکر قوم اپنی دیکھ دے اُپر پہاڑ سدا نا
 کتیاں جانوریاں دیاں ڈاراں بابجہ بشاراں
 ہنکی دمنہ دچہ آہا ہک ہک پتھر دانہ
 پتھر بھی کوئی بھائے نا ہے ناوہ اتنے موٹے
 حرا جہر کافر کارن ہک ہک پتھر آندا
 ہر پہی نول تن تن کافر سو نیے خالق سائیں
 اچھری سائے آپروں ابا بیلاں ڈاراں
 آن پیا کٹر کار اکھا وچہ سارے میداں
 سرے اڈول کنکر دسن پھٹو پیا رسداون
 جو اسوار سواریاں کالان اوپر آہے سہ موکا لے
 ہاتھی گھوڑے بھتن موڑے انج پلان تروڑے
 مولاناں موڑی آن ہوڑے جد موکر ساہ تروڑے
 کاڑو کاڑو اڈو سے فہر خدا دے روڑے
 کتنی مدت محنت کر کے ہاتھی گھوڑی ہوڑے
 ڈاڈھے نتھے کیتے غنوں بھنے نک ہوڑے
 کرن روایت پیا پتھر پیا حنا طر تائیں
 اوٹھیں تپتے دسن لگا سہ تے قہر ربانا
 جس شکی فے منہ دچہ سی اسدی پتھر دڑی
 اپنی طرفوں جان بچا کے نٹھا اودہ منہ کالا
 نٹھے جائے نول سب پہلوں ہو غدا ب وکھایا
 ل اعضا طوں وچوں دگن گندہ خون فوہائے
 اسے حالت پینچیا او تھے نال ہزار خوار می

کرن طوائف بیت اللہ والہ پہلوں ل پیاراں
 جت نول فوج کفاراں دالی آڈول رسداون
 شہروں کل پہاڑیں آیا خادم بیت ربی دا
 نظر اٹھا کر طرف کھاراں دیکھن کھیل ربانا
 شہ قطلاراں دوڑ جاوے جتو ل قوم کفاراں
 دو پتھر د پتھیاں اندر جیوں کر حکم ربانا
 کسراں نالوں دوڑے آہے پتھیاں نالوں جوتے
 کل پتھراں پر دھوکہ لکھیا نام اپنا ندا
 جس کافر دا پتھر تروڑے مارواں دے تائیں
 تہرا تہوں پھنڈ گریے می لٹھی ادیر کفاراں
 جس دا پتھر تک کے اسنوں پون دانگ لٹھانے
 گولی دانگوں چیرو سلو ستھے کل جاوے
 سنے سواریاں چیر اپنا تروڑے آندرا وچہ نکالے
 کل اسوار پیا دے لشکر دھرتی وچہ گھوڑے
 چھپتے تیر جدوں تقدیر دن کون اپنا توں موڑے
 سنے امیر وزیر شریاں سہ دے کو پر توڑے
 ہک پل اندر فہر خدا نے سہ دیکرے ہوڑے
 گورمی داہیوں اوکھ تروڑے انویں کر کے ہوڑے
 عبدالطلب نول جس کھیا چل میں صلح کرا میں
 دیکھ تماشہ ابرہ او تہوں چلیا نس منانا
 اس بھی نول کھیا اس دا چوڑا جیشہ توڑی
 شاہ حبشہ نول دسن چلیا حال تباہی والا
 رستے اندر مرض جذموں سدا بدن پٹایا
 کوڑ پڑ پڑ پتھر پیراں تائیں کل کے دھکے سارے
 شاہ حبشہ نول دسن لگا حال حقیقت ساری

جانوراں دے دن والی کیتی شرع کہانی
 غیبوں کوئی کروڑاں پہچی آگے کالے ٹالے
 غیبی گولیاں ساڈے اپرا لسی پہنڈ دسا ئی
 شاہ بھیا کوئی سنگی ساٹھی بچا ہورت ساڈا
 شاہ بچیا اوہ کیسے پنکھی کیڑی طرفوں آئے
 اتنا کہہ کر شامت مارے آتاں دھیان اٹھایا
 کہن لگا سہا لیسے آہے جہاں فوج بکپائی
 سردے وچوں پاڑ کر بندی کئی تلوں ہوں
 نکھے اوہ بے شکر اس واسن گھوڑی سواراں
 ہک اوہ فل سفید بہادر خالق پاک بچا یا
 اسے باہجوں جتنے آہے آدم وحشی سارے
 عبدالمطلب دور کھلو کے ڈٹھا حال انہاں دا
 کرن قیاس فریش تھامی کھلے پیاراں آتے
 دلوں یقین خداوند اوپر عبدالمطلب تائیں
 اک اکیلا ایسا پہلوں ادھ سردار گرامی
 سب مردار انہاں دیاں لاشاں رلن وجہ میدانے
 دیکھ حوالا عبدالمطلب بولے حمد ثنا میں
 جو زردولت سونا موتی ہو جو اہر دانے
 باقی ہوا سیاب وغیرہ چوڑیا سب او تھامیں
 چلو قریش و کھو جو نہر قدرت رب دی ہوئی
 کیتے رب ہلاک تمامی قہروں ماراڈا سے
 سنکر خیر تمامی لوکاں خوشی نہایت پائی
 جہڑے لوک پیاراں اندر جا چھپے سن ڈرے
 سارے لوک اکٹھے ہو کے لاشاں دیوں جانے
 جیوں جیوں مال غنیمت او تھوں تہہ تہہ نیوں سہیل

کیا کجہ دساں جو کجہ اوتھے ساڈے نال دہانی
 جہاں کیتا ناس اسادا فوجاں لشکر گالے
 سنے سواریاں گھوڑے ہاتھی کیتی سبہ صفا ئی
 کہن لگا اک میرے باہجوں کہہ نہ رہیا اسادا
 کندا کدی ہنا گئے ڈٹھے کیا کجہ کیا جانے
 قاتل اپنا سر دے آپر نظر اچانک مٹیا
 اتنے وجہ اس پنکھی آہوں گولی توت چلائی
 گھیا موکالہ دوزخ اندر عذاب الہوں
 بالن ہو کر دوزخ والا ڈھیر لگے مرداراں
 جس دربار الہی آگے ادبوں سب جھکایا
 وجہ میدان تمام خدا نے گندے کر کے مارے
 لیر دوروں نظر نہ آئے کیا کجہ بیا دہاندرا
 خیر نہیں کیوں دشمن ساڈے سسری داگوں تھوڑے
 پورے کرسی دعدے اپنے فضل خالق سارے
 جو کجہ باب کھاراں ہوئی ڈٹھا حال متامی
 جہڑے موٹے اسباب ہزاراں دولت مال خزانے
 نامے چن چن کر کے اکٹھا دولت نقدی تائیں
 نقدی مال اکٹھا کر کے لایا سبہ کھانے
 دتی خیر قریشاں تائیں آکر چائیں چائیں
 دشمن موڈی بیت امیر و ایک نہ رہیا کوئی
 لٹو چل اسباب انہاں دے بولی فضل بھائے
 شکر خدا دا گھر اپنے دی عزت جس بچائی
 اوہ بھی نکل پیاراں وچوں آکر خوشیاں کردی
 کر شکرانے لٹے جا کے مال اسباب انہاں دے
 ہر کوئی بیت اللہ و صدقہ پنڈاں بنہ لیا یا

س لونی و پھر بہت آسودہ ہو گئے مکے والے
 گئے وچہ گھر ال دیے آہی ہو جو چیز پیاری
 جدول گھر انوچہ واپس گئے ان سنبھالیا جائیں
 باقی جدول کفار ال لاشاں آچھوڑی بدبوئی
 تا پھر حضرت عبدالمطلب کہے اندر آئیں
 جنوکر فضل کما یا گئے یارب خالق سائیں
 دور کر ال بدبوئی اتھوں رحمت والیا سائیں
 ہوئی قبول دعا سرکاروں رحمت چھڑیاں لائیں
 ایک کیتا نایاکاں کو لوں جنگل مکے والا
 جن کر بہت کتاباں وچوں میں ایہ ذکر سنایا
 کچھ حیات قلوبوں لکھیا کچھ کتاب انواروں
 سورت قبل الکرشکیف نبی خالق سائیں
 نہیں ڈٹھا تدمہ حال انہا ندراب صفا فرماندا
 اس دے وچہ حبیب اپنے لوں بخشی سب تسلی
 اسیں ہمیشہ نل تسادے ہر نزل ہر جائیں
 جو کوئی دشمن طرف تسادی حملہ کر کے آوے
 جو بے ادب تسادے ہو کے تو بہ طرف نہ آون
 مگر قدیموں مکے اوپر دائم فضل رہانا
 حضرت ابراہیم پیارا کردا گھیا دعائیں
 جدول آساری بیت اللہ دی ابراہیم آساری
 کیتیاں سب قبول دعائیں سدیاں حق تھالا
 جن ن ہیں ب مکے اندر گھرا پنا بنوایا
 اس اندر بھادیں جو ناکارہوں مکے والے
 کر کے خاص قریشاں آپر کے نہ غلبہ پائیا
 آہی رسم عرب و اندر ہر شہر گرا سیں

آپ آپ تاملی اوکاں آگھر بار سنبھالے
 عبدالمطلب دے گھر اندر رکھ گئے جاندیواری
 مال امانت امن سلامت بل گئے ہر بہت تائیں
 اس بدبوئی نہیں اس پاسوں لنگھ سکے کوئی
 عاجز ہو کر مولا کے عرض سوال سنایا
 اونوں اپنی فضل کرم تھیں ایہ تکلیف تھائیں
 معلوم تھیوں جنوکر اس کھتیں خالق عزائیں
 پانی دامڑہین صبح خدا نے لاشاں کل و سڑھائیں
 دنیاں آپ مرداں سجھے فضلوں حق تعالی
 کچھ لکھیا تاریخاں وچوں کچھ تفسیروں آئیں
 کچھ معارج کچھ علاج کچھ لکھیا مکراروں
 اس دے وچہ ایہ خبر سنائی دوست اپنے تائیں
 کیونکر صبح ابابیلوں لوں چایا تھم انہاں دا
 حال کہساں اسیں تسانوں ایہ خوشخبری کھلی
 کچھ نہیں خوف کسے دشمن دامول تساد تائیں
 جوں اوڈاے فیلاں والے توں اوڈایا جاوے
 دشمن میرے دشمن نیرے کدی مراد نہ پاوے
 کرے بے ادبی بیت اللہ دی ابراہ کون ٹانا
 یارب امن حفاظت والا توں ایہ شہر بنائیں
 ایہودعائیں کردا آبا پیش خداوند باری
 فضل کرم تھیں شہر مکے دا آپ ہو یار کھوالا
 ہر دشمن تھیں شہر تاملی رکھ محفوظ کھایا
 باہر لوں آکر اپرا انہاں دے کوئی نہ غلبہ ڈالے
 امانت میں خوف جتنا توں آپ خدا فرمایا
 کتن ہارن تھہ لیادن جا کے لوکاں تائیں

مکے والیاں نول اس خوفوں دالم رب بچا یا
 جیکر اہل کافروں کوں آکر پچھا تھا کوئی
 کہتے کوہاں حد حرم دی چاروں طرف بتاون
 اتنی برکت بیت اللہ دی مکے والیاں تائیں
 پہلا گھر اس گھر اپنے نول کھساق حق تعالیٰ
 جو کوئی اس وجہ دال ہو پاک خدا فرمے
 اسے طور مدینے والے جتنے لوک تسمی
 جس دن داسر دار دو عالم قدم مدینے پایا
 دونوں ایہ زمین مبارک عت عت حرمیت والے
 مکے نول بیت اشہاروں عت عت حرمیت بھاری
 دوہاں دارت حافظا نامہ آپ سدا رکھوالا
 جس ملعون لے ادبی کرنی انہاں ہانڈی پچا ہی
 روئے پر بھی ہک دوہری کاہلوک میسنے
 اپر نیڑے جاون سندی طاقت کس پانی
 دونوں دار مبارک روضہ خالق پاک بچا لیا
 کل حفاظت آپ جہانندی کرے خداوند عالی
 اتنی برکت دھن اندر پاک بنی فرماوے
 فرض اسانوں اس دکارن عرض موال الادا

لکھی انہاں نول لکھن دن کوئی نہ ظالم ہر یا
 حد حرم تھیں باہر باہر اس دی قریبی
 اس داند جو سمجھ چیزاں کہ نقصان نہ پاون
 جنول جاون عت عت پاون ہر ملکین جانیں
 سب گھراں تھیں برکت والا بور ہدایت والا
 ہو گیا امن حفاظت اندر کج نقصان نہ پاون
 ہر ملکاں وجہ عت عت پاون خاطر نبی گرامی
 اس تھیں بعد مدینے اوپر کوئی نہ غالب ہر یا
 دوہاں تھیں رب آپ ہمیشہ ہر دشمن نول لالے
 وجہ مدینے پاک بنی دے روئے نول سرواری
 کوئی نہ جھٹیاں انہاں ہاں تے غلبہ پاون والا
 ابو واک آدوایا سنوں تہروں پاک اہی
 کن لے ادبی پاک بنی دی آئے وجہ مدینے
 تہر غزالوں پھر خدا نے رکھے او سے جانی
 جیونکر فضلوں بیت اللہ نول امن مان رکھیا
 کون لے ادبی کرنوالا انہاں مکاتاں والی
 نال محبت جو کوئی مومن آن زیارت پاونے
 کراں ضرور شفاعت اس دی مولا بہن بخشاں

اتنی برکت بیت اللہ وچ رحمت فضل رکھوں
 نال محبت دیکھن والے تہیوں پاک گناہوں

عز

عتایت کر لھجے جی دولت دیار بیت اللہ
 کالوں اپنے سینہ سے در دیوار بیت اللہ
 زباں میری کو کر دے بلبل گلزار بیت اللہ

اہی حب بہتر ہے تیرا دربار بیت اللہ
 کروں قرباں سر کو جا کے میں دلیر کعبہ پر
 سناؤں اپنے تھوں میں تیری حمد و ثنا یارب

پچھا دوں فرش آنکھوں کا تیرے کعبہ کی گلیوں میں
 کروں طواف پڑھ لبتیک گھوڑوں گرد کعبہ کے
 ذخیرہ کر کے رکھ لوں میں تیرے دربار کی جلوے
 نہ آئیگا اس حالت میں میری شعر خوانی کا
 کمال حج اکبر کو بھلا اغیار کیا جائیں
 نہ میں ظل ہما چاہوں نہ چاہوں سایہ طوبے
 بھلا پھر کیا غرض ہے کوٹ کر پنجاب آنے کی
 تیرے دربار کا دیدار ہے دیدار جنت کا
 اہی آرزو میری یہی ہے روز و شب ہر دم
 دکھا دے ساتھ کعبہ کے حبیب پاک کا روضہ
 خدا ہے روضہ جنت بھی اس روضہ کے منار
 تنہا ہے کہ اس دربار کے دیدار کا صدقہ
 نہ کیسے منزل مقصود پر پہنچائے طالب کو
 کروڑوں بار تو مجھ سے صلوٰۃ انپر سلام انپر

لٹا دوں تقدیر جاں اپنا سر بازار بیت اللہ
 صفامردہ میں دوڑوں جو کہ ہیں کبسا بیت اللہ
 برتے ہوں مری آنکھوں میں جب انوار بیت اللہ
 سناؤں برد کعبہ کے جب اشعار بیت اللہ
 اگر جانیں تو جانیں عاشقان زار بیت اللہ
 اگر مل جائے مجھ کو سایہ دیوار بیت اللہ
 بلائے گر حضور اپنے مجھے سرکار بیت اللہ
 نہ کیوں فی النار ہو وہ جس کو ہوا تکار بیت اللہ
 کہ دکھلا دے مجھے بھی وہ دربار بیت اللہ
 کہ کھل جائیں میرے دل پر بھی سحر بیت اللہ
 حرم میں آشکارا جس کے ہیں آثار بیت اللہ
 بنا لوں اپنا شافع سید ابرار بیت اللہ
 بچڑ لے ہاتھ جب وہ قافلہ سالار بیت اللہ
 اور ان پر جو کہ بٹیا باپ کتو معار بیت اللہ

پن پر زار کو بھی ساتھ رکھنا اپنی رحمت سے
 قیامت میں چلیں جنت کو جب زوار بیت اللہ

کل ملکوں و چہر ب کے دی عزت ہو دہائی
 کیستہ مال مال خدائے کل قریشاں تا میں
 ایسے بہتوں ہو زیادہ عزت عظمت ہوئی
 برکت خدمت بیت اللہ دی عالی دولت پائی
 تنہی داری خواباں اندر ہوں کبھی اشرار کے
 کرے قیاس نہی دادا صاحب نیک نصیب
 ایسے خواباں ایہ نوری جلوہ انیس نہا ہیں خالی

کرن روایت ابرہہ کا فرجیوں ہلاکت پائی
 نالے مال غنیمت بہتا بخشیا خالق سائیں
 گئے عبد المطلب او پر خوش آبا میر کوئی
 ایسے برکت نوری دی رحمت بفضل فدائی
 بخت اپنی تھیں عبد المطلب بچے نور لظائے
 جد کوئی خواب بشارت دیکھے یا کوئی بات عجیبہ
 ہو سی نسل میری دو چوں کوئی پیغمبر عالی

لب داری پھر نوری دے برکت ہو دہائی
 خواب دزیلے چاہ زمزم دی دولت رب لہائی

خواب دیدن حضرت عبدالمطلب برائے چاہ زمزم

چاہ زمزم داف کر مبارک وجہ کتسا باں سیا
جنگل وجہ ایہ او سے خاطر چہنہ ہو یا جاری
مکہ نبیاں کعبہ نبیاں روتی برکت ہوئی
چاہ زمزم کرسدن اسی اوں کہو سے دیتا میں
جنتی مدت اسماعیلیاں کے حکم چلایا
جریم قوم ہوئی جذا بفض اہناں شہرت چائی
عمر سنام اہناں تھے اُپر ب بھی بیمار کی
جہیزے او حقول حسن لکے جوید حل تھلے
کعبہ و چاسباب جو ہا کہو د و چہ د گائب
اسفند باہر جو شاہ فارس دا آہا اوں زمانے
سونے سے فوہرن عجائب ہے وجہ اہناں
بیج تلوار نال اہناں سے قسم عجائب آیاں
ایوں ہو اس سبب جو ہے قیتدر جنگی
مٹی نال بھرا کے آؤں صاف زمین بنائی
تھے آپ میں دی طے و نچ اودا میں موئے
پیر پھیر چاہ زمزم نول کے آباد کرایا
کئی زمانے گزے اوں کتنے قرن دمانے
جاں پھر عبدالطلب والا آغلار زمانہ
لک راتیں وجہ سنے اسوں ہو یا خواب شاہ
وچہ د لیلال عبدالطلب اوہ سہ روز سنکھایا
دو تین راتیں ایوں ہو یا جاں کجرا کھنگلے
چوہی راتیں جاں پھر اوں ہو یا حکم گرامی
کتنے ہے چاہ زمزم والا میں کجہ مول نہ جانا

سی ایہ اسمیل ہی نول رب عطا فرمایا
اوں پر پھیر آبادی کیتی فضلوں خالق الہی
اس چشمے پر کہو ہانیاں خوش ہو یا ہر کوئی
گوں جو میں حقیقت گذری تینوں لک ستائیں
چاہ زمزم تے بیت اشتر نول خوب آباد رکھایا
حکیم فاضل کے اندکان خرابی پائی
کچھ تھے کجہ ہر غذا بول موئے نال خواری
پور گئے چاہ زمزم تائیں بخل شرارت مائے
سٹی پھر پاکے اڈول نام نشان مٹایا
یہی سن اس کعبے کارن کجہ تحفے نذرانے
عزنی ہلک غزال الکعبہ بولن نام جہانے
یہ سب چیزاں کعبے اندر میں اوں رکھایاں
چاہ زمزم وجہ شہناں موت جدول گہرے
کوئی نشان نہ چاہ زمزم دا چھوٹ گئے اس جانی
اسماہلی تھے اُپر پھر آ قابض ہوئے
حضرت عبدالطلب کارن رب امان رکھایا
یاد نہ رہا مول کسیوں آہا کس ٹکانے
کے اندر حاکم ہو یا اوہ سردار یگانہ
چاہ زمزم دی کرو آہادی کھندا کوئی پیارا
دو جی رات پئی تا اوں پھر کسے فرمایا
کرو تباری چاہ زمزم دی آن کوئی فرمے
تا پھر فادے پاک بنی تے پچیا حال تہمی
دیا جادے میر سے تائیں س دا پتہ ٹکانا

تا پھر سارا مال خدا نے سنے وہ چہ جتاریا
 بھی فرمان سنایا اور سنوں فضلوں خالق سائل
 دیکھ بشارت عبدالمطلب کیتی صبح تیاری
 جس جگہ تے چاہ زمزم دا پتہ خفافہ سرا یا
 بیسن او تھے رکے ہوئے دڑھا کر منہ کالے
 اہی اوس نے اندر بیت پرستی بھاری
 عبدالمطلب کو چہ آما نوری سرور دا
 کتنی وری تباں کولوں تنگے جدوں پیارا
 کدی اوس نے تباں کولوں حاجت منگی کوئی
 ہر حالت وہ چہ اندر کولوں چلے مدد یاری
 چاہ زمزم کے موقعہ آپر جد شریف بسا یا
 کیتا حکم قریشاں تائیں عبدالمطلب پیارے
 کہیا قریشاں ٹھا کر سارے رہن دیواں جانی
 حضرت کہیا میں اس جاگہ کہاں نہیں نہانوں
 کرسی مدد آپ سانوں فضلوں خالق باری
 چاہئے نام ہے اسجا کہ پر کہوہ قریش بنانا
 زور و زور قریشاں کولوں افراد سے جانی
 سارٹ نام جو دڑا بیٹا اپنے نال لگا یا
 اس کا باہون دھجا بیٹا ابے نہ ہو یا کوئی
 بیٹے باپ توکل آپر تہھا لک پچیرا
 مکے وچوں ہور نہ کوئی مدد کرنے والا
 بیٹا باپ خداوند اگے کرے ایہود عسائیں
 مدد نے جد باپ اپنے لوں آمد ہو بخانی
 سنی نذر نبی دے داد سے خالق دی کا کرے
 جدادہ سارے باغ ہون کن چڑھن جوانی

فضل کرم بخش چاہ زمزم دا پتہ نشان بتایا
 بہت خزانے اس دے وچوں ملن تیر تیار
 چاہ زمزم دے کڈھن کارن امرویں بھاری
 لے کر نال قریشاں تائیں اس موقعہ تے آ یا
 نالہ رائے اسات جہانوں سدن پوجن والے
 کل عرب وہ چہ ہر ہر پاسے شرک طریقے جاری
 برکت اس دی بت کینوں کدی نہ بجا کرد
 بت نمانے دھرتی دکن کنسے بھا کر دوارا
 واحد انیت رب پییدی دل وہ غالب ہوئی
 ابراہیمی مذہب او پر ساری عمر گزار می
 دور کھیتے ادہ ٹھا کر ادھوں ڈیرا پٹ چوایا
 او کوہہ کالال ایتھے رل مل بندے سارے
 ہینتا ایں تسانے تائیں مدد کراں دکائی
 بھاویں مدد کرو نہ کوئی کچہ پرواہ نہیں سانوں
 جس دے حکم توکل او پر کیتی اسان تیاری
 اے پر عبدالمطلب کیونکر موڑے حکم ربانا
 عبدالمطلب چاہ زمزم دی کیتی شروع ہودانی
 بیسی اے خدا نے ایو پت عطاف سرا یا
 جتنی ہور اولاد تاملی تیکھے اس نہیں ہوئی
 کرن دعائیں یارب میں سانوں تیکھے تیرا
 ہو گئے رنج قریش تاملی یارب پاک تعالیٰ
 آپ کرل توں مدد ساڈی مطلب پیو بخائیں
 چاہ زمزم دے کڈھن اندر بہت خوب دکھائی
 یارب جکر ہودن میرے دہ فرزند پیارے
 کہ بیٹا میں تیری خاطر کر دیاں تر بانی

بعضے کہن بارال بیٹے منگے اس سرور
 حارث وانگ بہادر ہو کے کرن حمایت میری
 کر انداد حضوروں میری یارب پاک سچاواں
 توڑ چڑھائیں موت تائیں پھرے دیوں مینوں
 کرے دعائیں کم چلائے عبدالمطلب پیارا
 بیٹے باپ توکل طرفوں ہمت مول نہ صھاری
 جو ہتھیار وغیرہ اس وجہ آجے جرم وائے
 سوہتا بٹھا ٹھنڈا پانی زمزم وچوں آئیں
 ان لگے ہتھیار وغیرہ ایہ جو نکلے سارے
 عبدالمطلب کہیا اس وجہ کہ نہیں دخل تساؤ
 اپنے فضل کرم تہیں سانوں رب ایہ مال دیوایا
 عجب تماشا کم دے ویلے نیڑے گیا نہ کوئی
 بہت ایت جدول قریشاں بہتالچج کرایا
 بہت پائے تلواراں دہریاں جو ہتھیار نکالے
 دیکتا حکم قریشاں تائیں جے انصاف کما ہو
 باقی دو جاحقہ جیڑا دے دیو میرے تائیں
 اس گل اوپر راضی ہو گئے جہگڑا کرنے والے
 دونوں ہرن سنہری جیڑے بیت اللہ نونے
 آگئے عبدالمطلب تائیں جو ہتھیار تمام
 مڑے قدموں جیہاں عبدالمطلب غالب قسمت والا
 اے عرب تائی اس واکر دے ادب سوایا
 کل ٹلکاں وجہ خبراں گھیاں سنبلاں گل لوکایاں
 دوروں دوروں شکر خلتاں کرن زیارت آون
 کے وجہ بھی پانی باجوں آہانک گذارا
 بہادر ہوا چاہ زمزم دیون لوک دعائیں

سارے لائق فائق ہون فوت ہمت پاروں
 ایک بیٹا میں ادبناں وچوں نذر کر لیاں تیری
 خیریں ایتھوں فالخ ہواں گل ملاواں پاؤں
 لکھ لکھ نہیں تیرے آگے سبہ توفیقاں تینوں
 تہوڑیاں روزاں اندر اس واکر گیا پار ادمارا
 ہو گیا کہوہ تیار تمامی نال خدادی یاری
 اس سلامت عبدالمطلب تھیں پکڑ مہالے
 دیکھ قریش ہوئے سب راضی آفرین بادا لایا
 سانوں بھی کچھ حصہ اس تھیں دیہہ سرور پیارے
 آپ اسان ایہ ہمت کیتی ایہ سہ سامان اسادا
 میں نہیں دیندا ہور کسے نون صاف جواب سنایا
 ڈٹھا مال جدول ہن بہنوں حرم لاٹھچ ہوئی
 عبدالمطلب نال تائی دو حصے کر دھریا
 دو جے پائے ہرن سنہری مانک موتیاں والے
 ایک جھٹہ بیت اللہ اندر کہو جیڑا چا ہو
 یا پھر زرد قرعیاں اوپر جھگڑا کر لونا تھیں
 جدا جدا پھر دوہاں آپ فرے بنانکے ڈالے
 نال خوشی دے زینت کارن کبے وچ کھائے
 بڑے بہادر غالب پاسے نکلی خال گرامی
 جس داپو تائی محمد پاک رسول قتالے
 چاہ زمزم نے ہور زیادہ شوکت شان ودلایا
 نون آبادی چاہ زمزم دی جگہ دھکاں پایاں
 دھنناں آہ تبرک کر کے پانی لے لے ہاون
 لپہر کہوہ نکالن کارن حاجہ زکمر سارا
 ہے آباد بناون والا روز قیامت تائیں

بقدر کونہ عبد المطلب بہت ترقی پائی
جودن آوے دوہرا جاوے عزت عظمت پار
جتنے پتر منگے آئے اتنے ملے حضوروں
سہ فرزندوں نالوں سوہنا باب نبی سرور جا
نونا گلچن ہی مقہ وچوں چکے لاناں مارے
کرساں جن جہاں میں دوا میں ذکر اگیرے

دولت مالوں بھی اولادوں کی نہ رہ گئی کافی
کل مولداں حال ہو یاں خالق دی سرکاروں
چھوہیاں تے باراں بیٹے رحمت فضل غفوروں
سوہنا تک کے سر کوئی اس دی بہت محبت کردا
ناہیں نام عبد اللہ اس وارکھیا باب پیارے
سن پہلوں قربانی کو لوں چوں رکھیا رب میرے

ذکر قربانی حضرت اللہ رسول اللہ علیہ وآلہ وسلم

دائے پاک رسول اللہ سے منت منی رہی
عبادہ سارے بالغ ہوسن صاحب زور جہانی
عبادہ وقت برابر ہو یا رب مراد پوجانی
یہ قربانی راہ مولادے حکم کسے فرمایا
سند فقیر غریب سوالی جو محتاج منانے
اوتھیں چکے پھر یک راتیں ڈٹھا خوب حقانی
تا پھر شکر کتنا قربانی دیکھ بشارت حالہ
تجبی لاتیں سننے اندر پھر بشارت ہوئی
کیتی عرض نبی دادے میں قربانی جاواں
حکم ہوا قربانی ددی دیہ فرزند پیارا
جد اس طور ٹھہرا ہوا امر کنول رب عالی
سن فرمان مشعلی خوابوں اکھن اکھن گتیاں
صبح سویرے اٹھ کر حلدی ہو رخیال سارے
حاضر کر کے بھناں تائیں ایہ فرمان سنایا
لے فرزندو نذر خدادی میں پاک منی آہی
ہک بیٹیا میں انہاں ہو چوں راہ مولاد دیساں
پس اودہ فضل کرم تھیں میری رب مراد پوجانی

جیکر اتنے بیٹے مینوں بخشے پاک ابھی
ہک بیٹیا میں راہ مولادے کر دیساں قربانی
نذر خدادی دیون کارن خواب اچانک آئی
عبد المطلب اکھ سویرے دنبہ ذبح کرائیا
نال محبت گوشت اسدا دتا نام ربانے
حکم ہوا اے عبد المطلب دیہ دڈی قربانی
اپرا بچے خیال نہ کوئی اس قربانی والا
اس دنالوں ہو روڈیری دیہ قربانی کوئی
چھڑی چیز دیری اٹھیں جو قربان کرواں
پوری کر اودہ نذر خدادی جو تھہ کیتا کارا
تا جاتا ہوا یہ قربانی ہے اودہ بچڑے والی
رووے دیر گزارن پاروں بہوں برس پتیاں
اول اپنے پاس بولائے سہ فرزند پیارے
جو نکر عبد الحق پیارا خبر روایت لپایا
جیکر اتنے بیٹے مینوں بخشے پاک ابھی
نال چھڑی کے تھیل پنی اسوں ذبح کریاں
پوری ہو گئی داری اس دی دھرا ساڈی آئی

ہیں اور نذر ادا کرنے دی کتنی اسماں تیاری
 کون ہووے قربان نہا تھیں کرہمت مرانہ
 سنکر حکم کہیا فرزندال یا سردار گرامی
 جس لوں چاہو چھری چلا ڈرب دے کرو حوالے
 جان اسادی مال نہا ڈارہلی واگ تسافوں
 حد فرزندال بابل کے عذر نہ کیستاکوئی
 راضی ہو کر سب دکھارن شاہش بول سنائی
 جے منظور کرو فرزندو سبہ واقرمہ سٹاواں
 پھر بھی حاضر حاضر ادوں آہن لگے سارے
 تن طری فرزندال کارن اس دن قرعہ سٹایا
 حاضر ہو گیا خدمت اندر باپ بنی سرور دا
 پے سی ایہ فرزند پیار اسہ فرزندال نالوں
 مکھ نورانی وجہ پیشانی چکے نور ستارا
 آدے بدن مبارک وچوں جنت دی خوشنوی
 جتول جائے جتول آدے گلیاں بہ سواون
 تلے تیر انداز بہادر سو بنے تیر چلا وے
 فاطمہ نام نبی دی دادا کی عبد اللہ دی مائی
 مال جنت عبد اللہ لوں اپنے پاس بولا بیا
 سر جے پیشانی چکے گل دے مال لگا وے
 کر کے لاڈ بہار تہامی بابل نوں پکڑا سیا
 اکہوں کہلی دعائیں دیوے بھر بھر نیر اوچالے
 ایسیاں ماواں راہ مولادے جو فرزند کھا وں
 بہتر نالوں اودھ جہان توں رہا پیار سچاواں
 سو پ خدا لوں ٹوریا بیٹا عذر نہ کیستاکوئی
 شو کیا گل مکے اندر سنیاں جدوں لوکایاں

دستو کیمہ راہ مولادے ویدا جان پیاری
 دستو کیمہ راہ اپنے لوں سر دیوے نذرانہ
 لکھ نہیں عذر سیدی طرفوں حاضر اسیں گامی
 بہاویں سبہ کرو قربانی اسیں نہ بولن واسے
 جوں تساد کی مری ہووے منظور اسانوں
 دیکھ انہادی فرمانداری خوشی نہایت ہوئی
 اس تھیں پچھے باپ پیارے ایہ تجویر متبانی
 دریاں میں اس لوں جس دانکے ناواں
 تا پھر قرعہ سٹایا سبہ دا باپ شفیق پیارے
 تے داری عبد اللہ و نام مبارک آیا
 پکڑ کٹاری حیدر المطلب ذبح تیاری کروا
 دجا کوئی نہ ثانی اس واسطت حسن جہا لوں
 مکے اندر سبہ لوکاں لوں لگے بیت پیارا
 جو دیکھے مویشی پیاروں خالی رہے نہ کوئی
 مرد زماں بہدین والے صدقے صدقے حیلوں
 بہاویں سب نہیں پھوٹا آہادونا نظری آدے
 بیٹے دی قربانی والی خبر جدوں اس پانی
 منہ سروال دھوا کے سو بہنا عجیب لباس کرہا
 سر طر و کیمہ ہووے قربانی صدقے صدقے جاوے
 اسمعیل نبی دی مائی جوں فرزند پھڑ پھڑا
 جابیطا جس دتوں طینوں ہو یوں اوں حوالے
 کوں پھیرا نہا نہا نے پکڑے امن سلامت آواں
 کیوں نہ رہا فضل امہ پادوں کرماں لیاں ماواں
 کجے دے دروازے لگے ذبح تیاری ہوئی
 اسوں پاسوں منع کرتوں خلقاں ددریاں آباں

رو کر عبد المطلب اگے عرضاں کرن زبانی
کل قریش اکٹھے ہو کے ہارے ایو بگتندے
تاک واک ہو عبد اللہ دے مامیاں مے سارے
پکڑ لیوئے عبد اللہ نوں کر کے شور کو کارا
بور تیرے پیٹے تیرے پاس سردار یگانہ
عبد المطلب آکھے آسدا جوں پیار تسالوں
میرے جتنا مشفق آس داود جاہور نہ کوئی
سبہ فرزند پیارے میرے حاضر دلوں بجانوں
سبھے کیا ساڈی طرفوں نذر کروادہ پوری
لگتی واری خال نسا کے ناواں اساں کلاہا
ہن میں او سے حکم مطابق پورا اعل کر سیاں
ایگل سن کر چھم چھم روئی حاضر مجلس ساری
مرد پیاروں بکدے نوں ہر کوئی باہری پڑے
لوکاں کیا ہے ہک عورت نالاں دتن والی
شاید کوئی اسالوں ایسی اوہ تجویر بتا دے
تا پھر عبد المطلب تائیں لے کر لوک تمامی
عبد سلاہوں اسے آگے حال تمام سنایا
کیا دستور تاساٹے اندر جو کوئی خون چھڑا دے
لوکاں کیا ہک بندے تھیں ذہ آٹھ دے جادون
عورت کھیا جس لڑکے نوں جاہر تیں سجانا
ہیکر نام اٹھاں دے کھلے قرعہ فال تشانی
نہیں تادش آٹھ ہو روہا کے قرعہ پھیر سٹانا
عبر آس عورت لوکاں تائیں ایہ تجویر سٹکانا
بھنے کہن مانک بی بی عبد المطلب جانی
عکاس نام بتاؤں بھنے سی کوئی مرد سیانا

ایسا سوہنا چند نورانی نا کر ہو قریبانی
عبد اللہ دے ذبح کرن تہیں منع تمام کر نیلے
مال محبت دوڑے آئے جتنے خوش پیارے
اسیں نہ ہرگز گن دینے ایہ فرزند پیارا
دیہ قربانی ہو کر کسے دی جے دینا نذرانہ
اوس کے نالوں کتنے جھٹے و دہ پیار اسالوں
سبہ لوکاں تہیں اس دی مینول بہت محبت ہوئی
کچھ انکار کسے نوں تائیں نذر خدا رحمتالوں
ایس پرچہ جناب الہی ایسے دی منظور سی
مرداری عبد اللہ کلان حکم جنابوں آیا
دہراں کٹاری عبد اللہ پر نذر خدا دی دیساں
دین دوہا یاں خوش میکانے چنچ اٹھے یکبارگی
کر تجویر دسو کوئی لھیلہ ایہ سوہنا بچ جادے
چلو شتائی اسے آگے ہو وال درخ سوا لی
جس تہیں ایہ محبوب پیارا خیریں رب بجا دے
آس عورت دی خدمت اندر تھیں دینج سلامی
دسو اس دا میلہ کوئی تا عورت فرمایا
ہک بندے دے خوں کتایدہ بھرنا آوے
ایہ کچھ بلہ دیون جھڑے خون معاف کراون
دش ادھاں پر اس دے لے قرعہ بیج سٹانا
بچ کیا اوہ لڑکا خیریں آٹھ کر دے قربانی
حد تک مطلب حل نہ ہوئے انیویں ودیدیاں جانا
شکر لوک بے سدا منی وہ تدبیر نکالی
جس نے اپنے باپے تائیں ایہ تجویر بتائی
دیا جس نے شرال اُتہ ایہ سب قرعہ سٹانا

قصہ کوتا سب لوگوں نے دیکھا یہ وہ صلاحیں
جنگل دے دے چٹائی پھرن تیرے چروے
کیا پروا ہے کچھ نہیں تھیں ہوا دون قربانی
مخبر عبد المطلب کیا مرضی ہوئی تباہی
کروا اندران میرا توں کسے تھیں تھیں
شتر مٹکائے ذہ شترال پر اول قرعہ سٹایا
اس تھیں تپکے ذہ شترال پر ڈالیا قرعہ دوبارہ
ترتیب شترال پر قرعہ ڈالیا پھر ترتیبی داری
ہر دلی ذہ شترال دون قرعہ پھر سٹاواں
ہر داری وجہ باب پیارا کرنا ذبح نیاری
تا جو اینویں تلو شترال تک جس دم لبت آئی
لوداری عبد اللہ پر قرعہ برابر آیا
ہک تلو شترال ہوا متطوری جا کر دھوئیں داری
وجہ مصباح تفسیر مفسر پنج سو شتر لیا
کرنا روایت عبد شترال پر فالوں نکلیا ناواں
دو جی داری قرعہ ڈالیا پھر شتر پر آیا
اگے لے لے لہدی ہوئی دونوں کسی میری
کتنی فاسلی کارن سر مرقہ قرعہ سٹایا
تا پھر حضرت عبد المطلب عبد اللہ دی جانی
ہک سو شتر ہوا قربانی عبد اللہ دی پاروں
سب لوگوں میں ہوا ان میں خوشیاں سن لیاں
سر ہر طرف خوشی دے جلسے شکر کرے ہر کوئی
اوہ سوہنا محبوب دلاں دا باب تہی سروردا
اوسے لوزنی دی خاطر رب ایہ کرم کیا
اگے سمیٹل پیارے ایہو فضیلت پانی

شتر مٹکا قرعہ سٹاواں یہ گل موڑو ناہیں
منگنے پون نہ مول کسے تھیں پھیر پونے گھر دے
نچ جاتے ایہ سوہنا بیٹا مانے عیش جوانی
فرق نہ آئے نظر میری وجہ ایہو مراد اسادی
جگر شتر قبولے اللہ پھر کیا ہوہ لڑ بیدا
ایہو قرعہ منظوم ہوئے لوی ذکر لیا لیا
پھر بھی حضرت عبد اللہ نکلیا نام پیارا
ایہو پھر بھی ادوئیں ہوا سرکنوں رب باری
مکے ناواں عبد اللہ شتر سٹکے نچ جادوں
خلقت آگے پھر بھی جیلہ کرویکھو بلکاری
نکلیا ناواں شترال والا رب متطوری پانی
دھوئیں داری فضل کرم تھیں اسوں بکایا
بیت بلند آواز خوشی تھیں تہیتا مجلس سٹوری
ایہو ہر کتاباں والیاں پو شتر فرمایا
حضرت عبد المطلب کیا پھر میں قرعہ سٹاواں
ایہو عبد المطلب پھر بھی نامتطوری پانی
ست کچھ فرق قرعے وجہ ہو پھر ڈالو پکاری
ہر داری وجہ شترال کلان حکم ذبح دا آیا
شترال دی قربانی اتر چٹھ تکبیر چلائی
لے قریش ایہ کن ساواں منت ڈالیا کرکوں
نچ کیا عبد اللہ میری رحمت جھڑیاں لایاں
عید برابر کے اندر گھر گھر شادی ہوئی
لورنگی جس دا پر سبہ ڈاں عاشق کردا
وجہ قربانی ذبح ہوون تھیں ان لایا
جنت دھوں دہر رب نے بھیجا اسنی جانی

دیکھ کر اے دنیوی نے اسے معیل بچایا
 من مفسر والفضلے اندر جو فرمان ربانا
 کتنے راز عجاب تھی اس آیت وچ آئے
 یہ بھی کہ احسان نبی نول خالق یاد کرانہلا
 اول اسمعیل نبی پر حد یہ نوبت آئی
 دوجی واری باپ تیرے نول گئے کرن قربانی
 دواں اندر نور تیرا ہی یا محبوب سہارے
 ایسب تیری خاطر آہی عالم دے سردارا
 وچ حد ثیاں سرور عالم خبر اپون فراموشی
 ہک جو اسمعیل پر غیب بد نبی سرور دا
 دواں اُپر دن جرمودن دا وقت برابر آیا
 جس دی پشت مبارک اندر رہیا حبیب سوارا
 کرے نصیب خداوند جس نول جلوہ نور محمدی

ہن اس کارن تنواٹھ پورا رب قربان کرایا
 وچ پیتی بخشیا تینوں یا محبوب سکانتا
 رنگارنگ حبیب اپنے نول رب احسان جتے
 دواں قربانیاں دچوں تینوں من سلست آندا
 خاطر نور تیرے دی اسنوں پھی اسال ربانی
 پھر بھی اسال پچاوں خیریں فضل ہو یا رحمانی
 فضلوں اسال پچائے دواں تیرے ربانی
 کیوں ہون قربان جہاں وچ تیر نور پیدا
 دوند جہاں دایں بیٹا کہے رسول خدا
 دوہا پاپ اپنا عید اللہ سید خیر البشر دا
 دواں رب پچائے فضلوں ناموزج رکھایا
 سارے عالم نالوں اسنوں رکھیا رب پیارا
 کہے شرح جمال اس دے کی کیا توفیق قلم دی

آوازہ حسن و جمال و ذکر شادی حضرت عبداللہ صاحب

آس طرف پندیر فقیر چابی پھیر سخن دی
 جس دولت دیاون کارن عاشق کل لوکایاں
 ہم کہ مستادہ عبداللہ نول علیا جہوں خزانہ
 کیونکر دشمن اس دولت درہزن ہو کر آئے
 کرن روایت باپ نبی دے جہوں تولد پایا
 ملکاں وچ بخومی چیمہڑے سبے ہر جہاں
 مکے وچ تولد ہوا اوہ محبوب دلاں "وا
 دنیا وچ اوہ ختم رسولان حد شریف لیا سی
 اسے طور بیودی عالم خبراں سب بتانے
 شام ولایت وچ اوہ کڑو بہت عزیز گرامی

بہول صندوق اوہ جس داندر دولت بھری سخن دی
 جس می خاطر خستہ قطاراں رب قربان کرایاں
 کیونکر اس خزانے پچھے جگ ہویا دیوانہ
 کیونکر رب پچایا اسنوں دشمن کوں اوڈاے
 اوہ دولت اوہ برکت ساری اپنے نال لیا یا
 سب خبراں دیون لگے کہ دے دے تائیں
 جس دی پشتوں پیدا ہوئی سرور کل بنیادا
 جتنے اگلے مذہب ہوسن سب موقوف کرا سی
 حضرت یحییٰ داک کرۃ الیاس ہنمانے
 کرن پیش دیارت اس دی اہل کتاب تامی

کرن روایت حضرت یحییٰ جدد شہادت پائی
 اہل کتاباں ادب پیادوں اپنے پاس رکھا
 خشک ہو یا وہ خون تمامی گزے کئی زمانے
 نویں برسوں پھر تازہ ہو یا خون شہادت والا
 اہل کتاباں ذوں الہ اسے آہی خبر تمامی
 جد دنیا و چہ پیدا ہو سی باب بنی سرور دا
 جدیہ واقعہ پورا ہو یا رب نشان و کہا یا
 اس دوجوں پیدا ہو سی مادہ سردار رسولان
 کرن سلاخیں آپس اندر زلزلے جلاواں
 کتنی داری دکن لوکاں کیتی اہو تیاری
 طرح طرح دے مانع مصلحتیں اہنا دے آدن
 جس دا حافظ ناصر ہو دے آپ خداوند غالی
 جس توں رب قربانی کوں امن امان بکاوے
 حد اس دی قربانی کارن کیتا باب ارادہ
 آہن لیں بن مطلب ساڈا پورا ہو گیا سارا
 حال پھر سنیاں اس کے بدلے شتر ہوئے قربانی
 اگے ناول فکر دیا نہ لگا آن یہوداں
 کھانے اندر زہر ملا کے مرفس مہیا
 دیون والی رن موکالی کیستہ و نج بیانہ
 عیادہ عبدالمطلب اگے کھاتا حاضرم ایہ
 واسے پاک بنی دیتا میں کہن لگا وہ کہتا
 عبد اللہ دے دین لوکاں میں وچہ زہر ملائی
 ایہ کل سن کر عبدالمطلب کھانا دین کرایا
 ناکجہ مول طاقت کیتی دیون والے تائیں
 چھوٹی عمر وں عبد اللہ پر اتنا فضل رہا

اس کرتے پر خون اہنا لگا ہر ہر جانی
 پشت بہ پشت اہنا دے اندر ادوں چل دا آیا
 تاجو جودوں تو لہا یا باب رسول یحییٰ نے
 لال لال ہو یا وہ کڑی قدرت حق تعالیٰ
 پڑھے سن توریت کتابوں حال رسول گرامی
 رتورت ہو جاسی کڑی یحییٰ پیغمبر دا
 بے گیا فکر یہوداں تائیں باب نبی دا ہیا
 ندر کر سی مذہب سارے فکر پیا مجھو لال
 مار گواواں باب نبی دا جیکر موقعہ پاواں
 ستے دچوں روک ہٹا دے غالب امر جاری
 دیکھ اشارے ڈرن لگا ہے ہر چہ مڑ جادوں
 کیا تو فیک حسوداں تائیں اسے مارن والی
 کس ذوں طاقت اس دے اوپر کوئی فریادے
 سن کر خبر یہوداں تائیں ہوئی خوشی زیادہ
 اپنی بھین ذبح کر سی اس ذوں پ پیارا
 ان سلامت بکھا خیریں باب رسول حقانی
 اس بھین کچھے کیتی زلزل ایہ تجویز جسوداں
 کسے سیدے حضرت دے گہرا وہ کہانا پونجا یا
 عبد اللہ دے پکے پاروں ایہ تحفہ نذرانہ
 برکت نور رسول اللہ دی اسنوں رب بولایا
 دودر کر ویا حضرت مینوں ہرگز تساں نہ کہانا
 نال زبان فصیح اس کہانے یہ سب بات منائی
 کس نہ کہا دا اس دیتا میں دہر قی وچہ دیا
 صاحب حلم گھر انہ دھوں شرم کرم واسا میں
 بہ چیزاں دے دل وچہ اسدا ادب پیار سمانا

جنتوں جاوے جنتوں آوے اودہ محبوب پیارا
 جسکے رکھے ہوں سہرا لے اُس دی آمد پاروں
 ہر دن اپنے باپل آگے آئیہ ذکر سنایا
 میں آج باہر سیر کرن لوں جنگل طرف سدھانا
 پشت میری تھیں ظاہر ہویا ہر نوری چمکار
 پھر اودہ دونوں ٹکڑے جلد ہی آن اکٹھے ہوئے
 اُس تھیں پیچھے پھر اودہ بدل اوڑھڑھیا آسمانی
 پھر اودہ جلوہ من سلامت لیب آیا اسمانوں
 بھی فرمایا کتنی واری میں ایہ گل آزمائی
 جہاں درختاں سکیاں تلے میں اتفاق چلائی
 جہاں اوں ہوں نصرت ہواں پھیروں سکا کر
 خبر نہیں کیا انہاں گلاں وجہ قدرت خالق باری
 لے کر ہاتھ بات پیارے کہیا چائیں چائیں
 جو کہ جلوہ لپشت اپنی تھیں نظری آباہینوں
 ان اودہ دولت برکت ساری لپشت تیر لہجہ آئی
 اودے دی اودہ برکت والے ہن نشان نامی
 ایہ سب بخشش پاک جنابوں تیرے اوپر ہوئی
 اوستھیں چمکے کدی کسینوں ناکوئی بات سالی
 کئی اشلے خواہاں اندر ہوں بہت پیارے
 جیکر ٹھا کر خانے کوں منگے ورنج کلاہیں
 تیرے کوں قتل ہوں داخوت اسانوں آوے
 چمکے تیرے ستھے اندر اُس دانور ستارا
 دیکھ عبد اللہ زوں سب ٹھا کر دیون ویو دوہائی
 جیوں جیوں باپ نبی سرور دا ہویا آن وڈیرا
 پہلی راہیں چند مبارک دیو گر گھٹ و کھائی

برکت نور نبی سرور دی خادم عالم سارا
 جنتوں جاوے اقول اسنوں سایہ کرن پیاروں
 یا یا واہک عجب تماشا میسنوں رب دکھایا
 خبر نہیں کیا ڈٹھا اوٹھے ہک اسرار ربانا
 دو ٹکڑے ہو مشرق مغرب پھیل گیا اودہ سلا
 بدل بن کر سر میرے پر ساہ تان کھلوئے
 وجہ اسمانوں داخل ہویا اودہ جلوہ نورانی
 پشت میری وجہ داخل ہویا امر خدا رحمانوں
 بول زمین سلام سناوے بندہ ماں جس جانی
 ہو کر سبتر نامی میں دل کرن شتابی چاواں
 اودہ سبیری اودہ ٹھنڈے سائے جانے نظر نہ آندے
 ایسے طور عجیب شے ڈٹھے کتنی واری
 لے عبد اللہ بہت مبارک ہووے تیرے تائیں
 کتنی وارا اودہ لپشت میری تھیں ب دکھایا مینوں
 میری لپشتوں تیرے تائیں رب نصیب کرائی
 جو سب چیزاں تیرے آگے دلوں ہوں سلامی
 ایہ پرہیز کسے لوں ایسی گل نہ دسیں کوئی
 رکھی یاد نصیحت پوری پیارے باپل والی
 کتنی واری وجہ بیلاری ڈٹھے عجب نظارے
 دوروں بت کرن فریادوں اقول آدناہیں
 نور تیری پیشانی والا سا ڈاناس کراوے
 جس دے آیاں کوئی نہر ہی ساڈے پوچن ہارا
 بس ہن کسے دہاڑے ساڈی شامت تیر کر آئی
 تہوں تہوں اوس نورانی جاوے کڈ ہیا روپ و دھارا
 جیوں جیوں اہن وڈیرا ہووے تیر کر کردنی

جیوں جیوں وقت جوانی والا نیڑے نیڑے آئے
 روز نویں سرخس جوانی تازہ جو بن پاوے
 چیم چیم پر سے چہرے اور نور بنی سرور دا
 بدن مبارک خوشبو بھریا جس مجلس وچہ جائے
 کل قریش جواناں وچوں سو سنا رب بنسا یا
 صاحب حسن خروراں والے دیکھ تصدق ہونے
 جس طرفے محبوب دلاں دا قدم مبارک پاندا
 بڑے بڑے سردارا کا برجدوں زیارت پاؤں
 کرو قبول عید الشکر کارن ساک اسٹے گھروا
 ایسر عبد المطلب سہنوں عذرا ابو فرماوے
 پنجہ سالوں عمر مبارک جد عبد الشہ پاسی
 سہ لوکاں نوں باپ پیارا دیوے ایو سہارا
 جس ملکوں کوئی بیت اشردی کرن زیارت آوے
 نیڑے دور چو اپیں پاسیں آکر خیراں چلیاں
 کئی زانیاں عاشق ہو کے مل مل بیٹھن کلیاں
 ہو بے صبر سناون عرفاں یعنی دوڑا کلیاں
 بہت کواریاں حسن سنگاریاں بو بھلیاں بھلیاں
 مصری زناں دہائے چاقو بخود پہاٹیاں تلیاں
 دس نہ لگے جیکر آئے مقصد پاں سو بھلیاں
 فضل خدا بن بچنا مشکل ولیاں بن ولیاں
 کئی زانیاں عبد الشہ پر مہیاں و تن چلیاں
 جد کوئی عورت بلنا چاہے آسنوں کسے کانے
 دیکھ اپنا نون لے عورت ڈاڈھی دشت کھاوے
 کرن روایت جنتیاں نوں بھی عشق محبت چاہا
 بہت قریش زناں سرداراں ایساں ایل چلیاں

عبد اللہ حسن مبارک ہونا ہوندا جاوے
 جودن آئے باغ حسن دانویں بہار وکھاوے
 کھلے لٹ پشانی وچوں شعلہ جویں بدروا
 سب د مفر معطر ہون دوروں خوشبو آوے
 سہ بھایاں تہیں یوسف وانگوں صورت جدا لیا یا
 جد اشردی آمد سن کے کلیاں مل کھلوندے
 سہ لوکاں نوں حسن جبالوں گہاں کیتی جاندا
 آکر عبد المطلب اگے عرض سوال مساون
 بیٹی اپنی دیون کارن ہر کوئی خواہش کردا
 جد تک خوب جوان نہ ہووے عقد نہ کیتا جاوے
 تائیں اس دی کرساں جویں خدا نوں بھاسی
 ایسر حسن مبارک اسلے کوہ شیا جگ سارا
 جد ویچے عبد الشہ تائیں صبر قرار گواوے
 عبد الشہ دے عشق پیاروں لکھ گھر باہیں بلیاں
 جد عبد الشہ شگے خیریں دوروں دھنن کھلیاں
 کر منظور مینوں محبوبا کلیاں میں کلیاں
 عشق کڑا سی دیوچہ آکے مچلی وچوں تلیاں
 بن چا قویہ مکے والیاں تیر پھر دے سلیاں
 نہیں تہا یہ سرکش بلا میں وسی گدی کلیاں
 رو پڑے زہرا نہائے اگے نیکان پاں لیاں
 ایسر رب بچاؤن کارن غیبوں فوجاں کھلیاں
 شگل ڈرانویں حاضر ہون جلدی ملک بائے
 فضل آہوں عبد الشہ دے نیڑے کوئی نہ آوے
 ایسر سہ آفاتاں کولوں اس نوں رب بچایا
 دم دم یاد کرن عبد الشہ دے محبت مویاں

بھل گئے اپنے خصم پیارے ایسی حالت ہوئی
 نازاں والیاں خشاں والیاں ناز نیاز و کہاں
 شوق شکار عبد اللہ تائیں مہروں بھل سدا دے
 لہکن اوڑیں بھل اندر شوق شکاروں آریا
 مائی آمنہ دا جو باوا وھب کہن جس تائیں
 آپو آپ دور لے دوڑیں پھرے مگر خکاراں
 عبد اللہ لے مارن کارن شام دیاروں لے
 اس دن باہر موقعہ پا کر دوڑے سبھ موکا لے
 جدا وہ سارے عبد اللہ دل ملکہ کر کے دھانے
 عبد اللہ دی مدد کارن کیتا وھب ارادہ
 اچے تیاری کردا آہا اتول جاون والی
 ہوا سوار ملائک نوری حکم خدا رحمناں
 ہو قیاب گامی موزی آپو آپ نسائے
 بعضے کہن پیارے کسے وچہ چپے پنج حرامی
 دھب بہادر اکہیں ڈکھا ایہ سبھ حال حوالا
 جویں حضوروں اس لے کارن غیبی مدد آئی
 دیکھ تماشا دل لے اندر اثر محبت دھانا
 گھر جا اپنی عورت اگے حال تمام ستایا
 کر تعریفاں بیوی اگے کہند چاہیں چاہیں
 بیوی کہیا بیشک دیو میسنوں غدر نہ کوئی
 آخر عبد المطلب دول بھیجا بیوی تائیں
 تا پھر نانی پاک نبی دی جا کر عرض گزار کی
 گل مکے وچہ حضرت آمنہ ہر صفتوں لاثانی
 جیوں نسلاں قوم قبیلوں صاحب شان گھرا
 اپنی ہاشم وچہ عبد المطلب ب سردار نبیا

اپر حضرت عبد اللہ نوں خبر خیال نہ کوئی
 بے پرواہاں لے دربارے کسے شمار نہ آون
 سارا روز نگھا لے باہر رات پوے گہرم لے
 ویکور با سبایاں دے کیا اسباب نبیا
 وہ بھی اس دن طلب شکاروں نکلیا ونج ادا
 تا جو بک بیو دی ٹولہ آگیا لے تلواراں
 کتنے روز و پاری بن کے مکے وچہ لنگھائے
 ستر پورے گنتی اندر سبھ تلواراں والے
 دوروں ڈٹے وھب پیارے اوہ مہر و پانے
 دیوڑاں چل بچاواں اسنوں آریا ہوش زیادہ
 اپن چیت خدائے غیبوں اپنی فوج نکالی
 بجلی وزنگ بیو داں اوپر کرک پئے اسمانوں
 دیک کڈھے اس بھل وچوں جانے نظر نہ آئے
 اوڑوں پھر دھڑے ملکاں چے بے تسامی
 جیویں سلامت عبد اللہ نوں رکھیا حق تعالی
 جیو مکر و مار بیو داں والی کر مرود چلائی
 عاشق ہو گیا عبد اللہ لے جانوں دلوں دکاتا
 جویں خدا نے عبد اللہ دا عظمت شان دکھایا
 آ کہیں تائیں آمنہ بیٹی دیواں آسدا تائیں
 جے منظور کرے اوہ سائل بہت مبارک ہوئی
 جا جلدی عبد اللہ کارن عرض سوال سنائیں
 عبد المطلب ارضی ہو کے کستی ترت تیاری
 ہر خوبی وچہ اسلے دانگوں ہور نہ کوئی زمانہ
 سی سردار نبی نہا ہماہ وچہ پاک نبی دانا
 اپنی نہا ہماہ وچہ وھب بہادر شان بشارت

جیوں کر صاحب باب بنی دایوں صاحب مانی
 عبدالمطلب خطبہ پڑھیا عقد نکاح کر لیا
 خوشی خوشائیں ہوئی خیریں عبد اللہ کی وی
 بہت زناں جو طلب نکاحوں بیٹھیالیں نکاحی
 بے امید ہوئے علم دروں آن آزارن ہواں
 آہو بھائی ہووے بیشک سچا عشق جہاندا
 حسن مبارک عبد اللہ لول ملیا اوہ سرکاروں
 جتک جلوہ نور محمدی رسیا وچ پیشانی
 ہر کوئی کاہن عورت ہوئے علم کہات والی
 جان لوے اوہ متھے آسے براوہ نور ستارا
 عاشق ہو کر عقد نکاحوں طلب رکھے ہر کوئی
 ہر کوئی چاہے نور محمدی میرے اندر آئے
 ہم رقیقہ کے اندر عورت ہر سرادوں
 اول دی اوہ بیٹی آہی صاحب علم سیانی
 واقف اوہ قوریت انجیلوں ہر کتاب زبوروں
 بکن باب بنی سرور داد ٹھاوس زنا فی
 عاشق ہو کر آہن لگی باب بنی دے تائیں
 تیرے برے باب پیارے تہاؤٹھ فرج کرایا
 میں اوہ تہاؤٹھ پلنے کولوں نذر کرسیاں تیری
 کہ منظور نکاح اپنے وچ عزت بخشو مینوں
 صاحب شرم آہا عبد اللہ باب بنی سرور داد
 شکر اس عورت دیاں گلاں ہوئے کبہ فرمایا
 انیوں ہر ہر عورت آہی فاطمہ نام سداوے
 دولت مند تو گھر بھاری صاحب حسن جمالاں
 علم خوریاں دیکھائیں ایسے محکم ہوئی

عبد اللہ تے آسنہ خاؤں جوڑی رب رانی
 گل قبیلہ راضی ہویا وہ رب سنگ رلایا
 حج حج خفاں دواں گھرانوں کہن مبارک بانی
 عبد اللہ کی شادی والی خبر انہاں جد پائی
 چالی زناں قریشاں وچوں ایسے ہاؤے ہویاں
 محبوباں دا ہجر انہاں توں اس نوبت پہونچا ندا
 حورال ملک تاملی جس دے خادم ادب پیاروں
 ترک جتنے دیکھن والے سبہ ہوں قربانی
 ویکے جد عبد اللہ حسن مبارک عالی
 جس تہیں ظاہر ہوں والا ختم رسولاں پیارا
 نور محمدی پاؤں کارن بسمنوں خواہش ہوئی
 میرے شکمیں ختم رسولاں رب ظاہر فرماوے
 بعضے کہن قتیلہ بعضے ام قتال تباؤن
 دولت لول حسن جمالوں مال مال سوانی
 معلم اسنوں صفت تاملی پاک بنی دے نوروں
 لیا پیمان محمدی جلوہ وچ اس دی پیشانی
 جے منظور کریں محبوباں ہر عرض سنائیں
 شکر اکھ خدا لے غینوں رحمت نال بچایا
 نالے سور زیادہ مستحیں دولت دیاں تیری
 جوتوں غنہ تہیں حکم سنائیں رب کبہ دیسان
 شرم جیا تہیں نال کسید بہت کلام نہ کردا
 کراں صلاح میں گھر وچ جائے اتنا سخن نہایا
 شام ولایت دی شاہزادی ذکر معین لیاوے
 علم کتابوں علم نجوموں جانے ساریاں قالاں
 ختم رسولاں ظاہر ہوئی ویر نہیں بن کانی

کے اندر پیدا ہو یا اس دا باپ پیارا
 لے کر اپنے نوکر چاکر دولت مال سوا گیا
 کتنی مدت کل اندر آکر اس گزاری کی
 سب لوگ انوں سے تکیندی جو کوئی اتول آئے
 قابو کراں آتا میں اس نوں عقد قبول کراواں
 آخرباب بنی سرور دایک دن امرا لاہوں
 دکھا اپنے ڈیرے کوں فاطمہ اس دوتا میں
 درشتنا بی تدماں اندر ادبوں حاضر ہوئی
 کر عظیم تمامی آخر کردی عرض منسانی
 کر مستور نکاح اپنے وجہ یا محبوب یگانے
 جتنی دولت خواہش ہوئے اتنی دیاں تینوں
 شکر باب بنی سرور سے اوہا جواب سنایا
 جا کر باب پیارے لگے میں ایہ عرض کریاں
 باجہ اجازت باب پیارے طاقت قدرتیوں
 اتنا وعدہ دیکر ادسنوں کیتی گھر میں تیاری
 او سے راتیں نور محمدی روشن حسن ستارا
 فجر ہوئی تا اس عورت دا کیتا ذکر تمامی
 بکٹی باب اجازت اس دی عبد اللہ دتا میں
 نکاح پھر اس عورت نوں حاکے ملیا دوجی اری
 گذر گیا وہ وقت مبارک روئے تے بچتا وے
 مدت تہیں میں حبیدی خاطر چہرہ ریاضون بہارا
 کل اوہ نور مبارک آہا دوجہ تیزی پیشانی
 کل اوہ جلوہ تیرے اندر میک دکھائے دوروں
 واہ واہ بخت مبارک اسد مجب نصیبہ عالی
 اسدے شکرں پیدا ہوئی سرور کل نبیاں دا

جن می لشتوں پیدا ہوئی اوہ محبوب سوارا
 بطحا جٹل کے جے وجہ ڈیرا آن لگا نیا
 باب بنی دا دیکھن کارن شوق دیوچہ باری
 کرے دعائیں جے بکوری اسوں رب لیا سے
 جے منظور کرے اوہ مینوں ساری دولت پاواں
 سیر تمکاروں واپس ہوندا آنگھیا اس بوں
 نور محمدی جلوے پاروں لیلہ چمان آہتا میں
 ایہ حضرت عبد اللہ نوں خبر خیال نہ کوئی
 میں ہاں عشق تیرے وجہ کھٹی عاجز دروختانی
 لکھ کر وڑاں قبضے میر کرد دولت مال خزانے
 میں شاہزادی شام دیاروں کچہ رواہ نہیں
 جو نکھر بیٹی نفل دی نوں سی اگے فرمایا
 جیکر انہاں اجازت بخشی خبر تسلا نوں یساں
 میکراذن رہتا سے کوں عقد کریساں تینوں
 مال محبت گھر اپنے وجہ آکر رات گزاری
 آگیا شکم مانی دے اندر پاک رسول پیارا
 جا کر اپنے لیل اگے باب رسول گرامی
 کرو نکاح جے مرضی ہوئے اسیں ہوئے تہیں
 عورت دیکھ کہے میں سلتے بن آئوں کس کاری
 میں مشتاق آہی جس لالہ می اوہ بن نظر سے
 نہیں سی وجہ نصیبے میرے اوہ نوری چمکرا
 جس دیکھتے تیرے آپر میں ہوئی قربانی
 آج اوہ جنوں ملتا آمل گیا امر حضوروں
 دے آئوں اوہ دولت جنوں دواں جہانناں لی
 ہائے اسوس نہ ملیا مینوں دلو درد غماں دا

جیکر ساڈی قسمت ہندی دیندار بے سائوں
ہن اوہ ملے مرادہ مینوں حبیدی میں تڑہائی
لیجا ہوتشریف مبارک میں بھی گھڑوں جاواں
نصرت کر کے بعد اللہوں عاجز حال نمائی
جا کر اپنے وطن اُپر غم دی جہسکی پائی
ہور روایت وچ معارج ذکر معین لیا یا
حضرت آمنہ دے ول آگئی دولت برکت ساری
اوہ کوئی دولت ایسی ناہیں خالق پاک بتائی
اپر نال نصیبیاں ہر شے بخش کرے رب عالی
حضرت آمنہ کارن فضلوں کہلا بخت ستارہ
شکم مائی دے اندر حضرت جد تشریف لیاے

ایتوں سی تقدیر الہی کچ نہیں دوس تسانوں
ساری عمریں میرے تائیں جان غماں وچہ آئی
ہو گیا جو کچہ ہونا آنا غالب امر سچا واں
ڈیرا پڑ روانہ ہوئی شام ولایت دہائی
اے حسرت وچہ تہائی باقی عمر سنگہائی
نور محمدی عبد اللہوں حیدر چوڑا سدہایا
دوسو عورت ایسے غم وچہ ہو گئی فوت و چاری
جس دی ہر کوئی طلب نہ رکھے آپ اپنی جانی
باجہ نصیبیاں بے حیاتوں گیا سکندر خالی
آگیا وچہ نصیبیاں اس دیاں نور حبیب پیارا
جیونکر برکت نازل ہوئی کون بیان نہائے

ظہور برکات و مشاہدات آن ذات علیہ

الصلوة قبل زولہ کمال شکم والدہ جاجدہ

آہی رات برات جمعہ دی جج مبارک والی
لےنے وچہ جمادی الآخرات سوار تسانوں
کیا اس راتیں سب چیزاں نوں فی برکت ہوئی
ہو گیا حکم فرشتیاں تائیں پاک جناب حضوروں
کر آراستہ جنت تائیں زینت زیب سجاو
کہول دیو فردوس معلی خوشبو باہر آوے
اول آخر جس دی خاطر سبھی خلقت ساری
سب چیزاں نوں پاک نبی دی خبر خدا پہنچائی
کے وچہ فریشاں دے گھر جو حیوان تمامی

جس دن شکم مائی دے اندر آئے سرور عالی
اپر اکثر رات جمعہ دی قول صحیح فرماون
پہنچ گئی مل عالم اندر حضرت دی خوشبوئی
چوداں طبق زمین اسمان روشن کردی نوروں
سور قصواں باغ مگاناں رونق سہود ہاؤ
سارا جگ محط ہوئے ہر کوئی راحت پائے
جو چہ اسد آون والی لگی ہون تیار می
آگیا شکم مائی دے اندر پاک حبیب خدائی
سب نے بول ہی اس راتیں خبر رسول کبرامی

بخشی رب زبان انہا نون بولن دانگ انساناں
 ایسے طور تمام درختاں دتی بول گواہی
 بہت ایت کل زمیں دیکھو آسے جو پائے
 کر کے قسم تہاں چیزاں ایہ گل آکھ سنانی
 جبرائیل نورانی جہنڈا آندا ادب پیاروں
 جو ہر دین طہق چائن آس دا پیچھا ہر ہر جانیر
 ٹھاکر خائیاں اندر آہے جتنے بت موکا لے
 تخت ابلیس کیتا رب مودہا چوڑ خبیث سلہایا
 جالی دن دریا داں دگل پھریا دھکے کہا ندلا
 ابوبیس پیاری تلے جا کر ماریاں ڈھائیں
 حاضر ہو کر پچھیا اس تھیں آن تمام مریداں
 کہن گناہ ساڈے کارن ہو گئی قتل تیاری
 مداوہ حضرت پیدا ہوئی ایسا غلبہ ڈالے
 سبہ خلقت نوں وحدت والا ایسا سبق پڑھایا
 طرح طرح جو شرکاں والے اسان پکند کھلا رہے
 جگ سائے وجہ قائم کرسی ہو دین اکٹھی
 کل امتاں تہیں مت اس دی بہتر درجے پائے
 کھانڈے پینڈے ہنڈے آکھے رہدا نام دہیا دن
 شرک نہ کر سن نال خدا دے ہرگز کدی کدیاں
 کہیا شیطاناں تہیں نہ اندا فکر نہ کریو کوئی
 کتنے لوک انہاں تہیں آگے وڈیاں عمریں والے
 بڑے بڑے شاہ زور کا بر رب ہنہاں سان بھولائے
 جویں اساڈی مرضی آہی گالیاں اسان انہا نون
 ایہ گل سن کر کہیا انہاں نوں پھر ابلیس نکالے
 ایسا پچھتہ رب بنی پر ہوگ ایماں انہاں دا

کھر کھر خبر رسول اللہ دی دنی سبہ حیواناں
 آگے حضرت ختم رسول پاک رسول الہی
 سبہ اس تہیں قدت سیتی خالق پان بولائے
 شہ رسول اس آون والہ دیر ہمیں ہن کائی
 کھر اکتیا بیت اشرا دیر حکم جویں سیرکاروں
 روشن ہو گیا مشرق مغرب عرش معلے تہیں
 سبہ ڈگے سرمودہ زمیں تے کہیا روایت والے
 طرف جزیریاں نٹھا پھریا آڈا ڈھا گہرا یا
 کالا ہو گیا سردا سردا ہاں دھلیاں پاندا
 سبہ شیطان ہو گئے سنکر اس دیاں آہیں
 کیا ورتی آج نال اسڈے یا سردار بلیداں
 آگیا شکم مانی دے اندر پاک حبیب خفاری
 ہو جاسن محمور اسڈے جال فریاں والے
 جس دپڑھیاں ہرگز ساڈا دھوکا کوئی نہ کہا سی
 بت پستی کھر طریقے دور کر لسی سارے
 سبہ دنیاں پر دین اسڈے نوں ملے حضور شاہی
 کدی نہ جہلن مولا طرفوں جو سو کوئی جہلا دے
 کدی نہ جہلن داوا ساڈا اکا بولول نہ آون
 فقوے تے توحید نہ چھوڑن جو سولا وال داہیں
 اسین نہالوئی آقا بکر سال جتنی طاقت ہوئی
 کافر کر کے وزخ تھتے کئی کروڑاں گالے
 آدم تہیں تاج دن تہیں طبقے کئی آڈٹائے
 اونوں قابو لراں انہا نون کھیرا فکر سال نوں
 ایہیں قابو آون والے برکت بنی پیارے
 امروں باسربولن تہیں سو کوئی رہے بولا ندا

ہر کم اندر رب بنی دی لوڑن فسرناں داری
 دے جاسی تعلیم اوہنا نول ایسی بنی سوہارا
 بیباں وانگوں عالم فاضل ہوسن وجہ انہائے
 جداوہ اپنے رب بنی دا حکم بیان سنسین
 ہنیں مبد فریب تساو اکوئی انہاں پہلے
 کہیا شیطاناں ایسں بھی اپنے ایسڈ منک کلال
 اس مسج واں وجہ انہائے رگ رگ چہ سکاواں
 پڑھ پڑھ علم بتیرے عالم گالین عمر ازائیں
 کتنے عالم لوکاں تائیں وخط بیان سناسن
 بکھاں وسیع عمل عبادت وپراں کبر عزورواں
 بکھاں تائیں خل سکھاواں حسد ولاوچہ پاواں
 ہنئی لالچ دنیا چکے حق نہ مول سناسن
 لڑ لڑ مرین آپس اندر صاحب علم بنیرے
 علماں والیاں تہیں جدا لیا کہتاں خوف رہتا
 علماں والیاں دی جدا ایسی روہر دیاں نانی
 طرح طرح دے شرک انہا نول ہساں وجہ پڑانے
 دولت نول بکال خدائے بکڑ شریک بناون
 بیروستی قبر رستی بکھاں نول سکھلاوان
 بکھاں تائیں جال گہتیاں راک سروداں والے
 منہ تھیں پڑن محمڈی کلمہ کرن شیطان کال
 بہتے لوگ گھنا ہاں اُپر خرچین مال پیاسے
 اینویں ہور ہزار طرح دے یاد فریب اسانوں
 اپنی طرفوں ہر یک کاراں زور بتیرا لاواں
 آپو آپ تمامی لشکر جدا یہ سبھ دھرا یا
 شاہنشا کہہ کر آکھن گلاوہ مردود حضور ی

فرمانداری باجمہ انہا نول نا کوئی چیز پیاری
 سبہ چیزاں تہیں بہتر جانن رب دا حکم پیارا
 رب بنی دے حکم انہا نول رہن سدا سنائے
 دولت مال اولاد االس تہیں سبہ قربان کرین
 پیش نہائے مول کسیدی داں نہ کوئی گتے
 تہہ رنگسی مول کسینوں دین ایمانوں کلال
 جس جیلے کوئی قابو آیا اولوں روہر وگاواں
 عمل نصیبت ہودن دیساں تہیں نہائے تائیں
 پیر عمل کرن دیرے آپ نہ ہرگز جاسن
 بکھاں دے سبہ عمل ریائی ہوسن در حضورواں
 بکھاں تائیں ضد فسادوں اٹھے راہ چلاواں
 مال تعصب بکڑ وجہ پر فتوے کفر گاسن
 تنوڑے عالم ساڈی مکروں بکڑ رہن بکیرے
 کیا شکل بے علماں دا پھر دین ایمان گوانا
 بے علماں نول قابو کرنا دیر تہیں پھر کا فی
 چوڑ خدا نول مگر انہائے پھرین دیکے کہانے
 بکئی رساں ریتاں چکے اپنا دین ٹھراون
 اتول سجے پھرین کرینے جتول ایسں کراواں
 یک فریبی پیر بنا کے کراں مرید حوالے
 اسوں پھر عبادت سمجھن عقل ابھی ماراں
 دوروں دوروں پھر لیاواں دوزخ دکر و بخارے
 ساڈے کولوں بکن اوہا رب و فضل جنہا نول
 جیکر چوڑ ویاں شیطانی کیوں شیطان سداواں
 خوش ہو یا بیکس نکار افسر تمام گوا یا
 بس بن لک پٹی آس اسانوں بہت کر سولہ

یہ سب حال مصیبت اس دن شیٹوں پر دھانا
 بھی اس راتیں بادشاہاں دی ایسی حالت ہوئی
 خیری خبراں دیوں لگے کاہن لوگ تمامی
 لگے اس تہیں مکے اندر ڈاڈھی تنگی آہی
 بارش ڈٹھیاں لوکاں تائیں کتنے سال ڈٹنے
 جس راتیں وجہ شکم مائی دے آئے شاہ ابراہاں
 خشک سخت خدا دے فضلوں پھر ہوئے سریالے
 دور ہوئی اوہ تنگی ساری خلقت رب جانی
 اتنا شفع ہو یا اس سالوں برکت بنی گرامی
 حضرت مائی آمنہ صاحب کرن بیان زبانوں
 یا آمنہ رب تیرے آپ رحمت کرم کما یا
 بہت مبارک بہت مبارک عالی منصب تینوں
 سربراہ وجہ میرے تائیں ابو بشارت آئے
 کتنی داری اپنی کہیں ڈٹھٹھ نورپیا را
 اس بچان وجہ شام ولایت مینوں نظری آئے
 بھی فرماوے حضرت آمنہ پاک بنی دی مائی
 نابزدوق کی تادل میرا فضلوں خالق سائیں
 جو دم آوے برکت حملوں خوشی زیادہ پاواں
 سر راتیں وجہ خواہاں ہوں رنگ زنگ شاہے
 کرن روایت ہر چن اندر جتنے بنی گرامی
 حضرت آمنہ دے دل سارے آئے اک اک اری
 یا آمنہ رب قسمت تیری جویں بلند بنائی
 کل بنیاں دا فخر پیارا تہیں ربوت والا
 قول آخر شاہی درجہ کل بنیاں وجہ جینوں
 انویں ہر ہر چن دے اندر لہاں پیغمبر آئے

شکم مائی دے اندر آیا حد محبوب ربانا
 گنگے ہو گئے امرا ہوں بول نہ سکیا کوئی
 آگیا شکم مائی دے اندر خاتم نبی گرامی
 قحط و بالوں عاجز ہو گئی ہو محسوس آہی
 ہو گئے خشک درخت تمامی بھی حیوان نہانے
 او سے راتیں نازل ہوياں فضل کرم دیان راں
 سب چیزاں نے آپ اپنے تازے رنگ نکالے
 چیز کسے دی سب لوکانوں کمی نہ رہی کائی
 سال خوشی دا اوں دے نوں سدن کوک تمامی
 میں اس راتیں کتنیں سنیاں حکم ہو یا اسمانی
 ختم رسولان شاہ رسولان کول تیرا ج آ یا
 کل بنیاں تہیں بہتر پچھڑا رب نے بخشیا تینوں
 جاگدیاں بھی ستیاں مینوں رب آواز سناوے
 کل میرے تہیں روشن کروا جتنا عالم سارا
 پھر اوہ جلوہ میرے اندر آ کے تزلزل سماوے
 زماہاں وجہ میں اس حملوں کچھ تکلیف نہ پائی
 جیونکر انہاں دناں وجہ ہووے ہو زماہاں تائیں
 دیکھاں خوش اسرار عجیب کسے نہ حال سناواں
 وجہ بیداری کتنی داری ڈٹھے نور نظارے
 آدم تہیں تائیں تائیں جو مقبول تمامی
 خواہاں وجہ سناون آ کے ایہ خوشخبر پیاری
 ایڈیاں کراں بختاں والی عورت ہو رہ نہ کوئی
 تیرے شکم مبارک اندر بیجیا حق تعالیٰ
 اوہ فرزند خداوند عالم فضلوں بخشیا تینوں
 جو آوے سو کہے مبارک منتقال بول سناوے

سن خوشخبریاں حضرت آمنہؓ بولے حمد زبانوں
پائے ہر وار ملائک نوری رہن سکان ڈوالے
دوہاں جہانناں دا جس گھر وچ بھجیا رب خزانہ
دن تے رات فرشتے ادبوں کرے چوکیداری
پہلی راتیں حضرت آمنہؓ جو یں بشارت پائی
آکھ کیا کوئی اکھن والا غیبوں ایہ آوازہ
نیزے آگیا وقت ولادت حضرت ختم رسولان
جدایہ خیریں پیدا ہوئے رحمت فضل خفاوں
حضرت آمنہؓ ذکر سناوے دچہ معارج مٹیا
مڑ مڑ کے ایہ نام بیار میں پھر رہی پکاندی
فجری اٹھ زنانیاں اگے میں ایہ گل سنائی
کھیا زنانیاں بیٹا تینوں دیسی خالق سائیں
نا پھر انہاں میرے کارن لوہے رکھ بنائی
جاں کجہ روز ہوئے تارا تیں آگیا آون والا
جلدی نال میرے گل چوں لوہے رکھ اتاری
ایہ اوہ پھر تیرے تائیں پاک جنابوں ڈھیا
جتنے فضلوں ہوسن آسدے تاجدار پیارے
سہ نوں ایہ دکھلاسی آکھے رستہ وحدت والا
کوہ رکھ خداوند والی سجدے دل وچ پاسی
یا آمنہؓ رب کیتا تینوں اس پچوے دی مانی

أَعِزُّهُ بِالصَّحْلِ الْوَاحِدِ

خدا سے واحد کی پناہ میں لاتا ہوں اس کو ہر ایک دشمن کی برائی سے
مجھ نہیں خوف کسے دشمن دا ہرگز اس دیتا میں
ہیں مجال کیدی انوں ضرر کوئی پہنچا وے
کافی یک خلوندا انوں واحد پاک یگانہ

ہر دن تازہ خبراں آون فضل خدا حسالوں
بیت المال نبیؐ دے کارن رب تھے رکھو اے
اس دنال برابر دو جا کس دادولت خانہ
پرہن صلوٰۃ سلام دوالے نال آواز بیاری
اوہے طور اخیر دناں وچ پھر بشارت آئی
یا آمنہؓ سن کھلن والا فضلان دا دروازہ
شکم تیرے تہیں پیدا ہوئی سید کل مقبولاں
رہیں نام محمد اس دا حکم تو یا سرکاروں
جدایہ نام مبارک تینوں غیبوں کسے سنایا
تا جو خوابوں سرت سنبھالی خوشی نہ جہلی جائی
ہے اس طور بشارت تینوں سفنے اندر آئی
ایہ توں کوئی رکھ بنا کے گل اپنے وچہ پائیں
جوں انہاں کی مہنی آہی میرے گل گھٹائی
سفنے اندر غیبی خبراں آن سناون والا
کھندا پھیر نہ پائیں ہر گز ایسی چیز نکاری
جس دا ہو کلمہ ہو سی لکھاں رکھاں جہاں
اسدی رکت ہر آفت تہیں پاسن اوہ پھکالے
باجھ خدا دے ہو کسینوں نا جانے رکھو الا
باجھ خدا دے ساریاں رکھاں ہن ترور گوئی
مولیٰ باجھ پناہ کیدی حسنوں لوڑ نہ کافی

مِنْ تَشْرُكٍ حَاسِدٍ

ہر حاسد دے شر توں سنوں مولیٰ دیاں پناہیں
کسے طرح دا اوں دے کارن فکر کیتا جائے
او باحافہ ناصر اوں دا اوہے توں خصمانہ

اسے طور ملن خوشخبراں حضرت اس منہ تائیں
جس دن نہیں سردار دو عالم شکم مانی دے آئے
نت نوبیاں خوشخبراں پاوے پاک نبی دی مانی
ہو جاناسی فوت نبی دا پہلوں باپ پیارا
باپ جہانمے فوت ہو جاوے ماواں کھل آون
ہک مصیبت سرے آون والی چوڑ سدا
جو اس ویلے ماواں آپر غم دی حالت آئے
حضرت آمنہ بھی ایہ منزل ہک دن کھینی آہی
تا جو وقت قیمی والا جد حضرت پر آوے
اس منزل وچ مشکل ہوندا غم و اجار اٹھانا
لیسے کارن پہلوں اسنوں بھجیاں رب تسلیاں
ایہ فرزند پیارا تیرا اچیاں شاتاں والا
ایہ سب حضرت آمنہ کارن ہو یا فضل ربانا
سنوں حقیقت سرور عالم جو میں قیمی پائی

کر و سلی اسن پچڑے دیال رام روم بلایس
کئی تسلی بخش نظارے ایویں رب و کہاے
ایہی حضرت آمنہ آپر سی ہک فضل خدا فی
رہ جاناسی وچ قیمی پاک رسول سوہارا
دیکھ قیمی فرزندال دی سخت مصیبت پاوے
دو جانکر پتیاں والا جورہ جان مناسے
مولا جانے یا او جانن جہاں نال دھاوے
نالو نال تسلیاں اسنوں دیندار ہیا اٹھی
دیکھ مصیبت ماں حضرت دی ولنو غم لائے
ہیسی حضرت آمنہ کولوں رب اوہ فکر مٹانا
اسیں ہمیشہ حافظ اسد غیبوں خبراں گہایاں
کیوں غم کہا دے مانی اسدی رب حیدر کہوالا
نہیں سی فکر قیمی والادل اسد وچ پانا
دنیا آون باپ پیارے جیوں رحلت فرما

وفات حضرت عبداللہ صاحب

نہیں سی اچے تولد پایا پاک رسول سوہارے
نال فریشاں ساتھ بنا کے کرن و پار سدھاتا
مال اسباب خریدیا دتھوں جا کرنال پیاراں
وچ مینے پوتا جس دم آکر ساتھ تمامی
نبی بخار جو ہے اسے نانک وال کہاے
باقی جتنا ساتھ تمامی تے اندر مریا
سن کر خبر بیماری والی اس سردہر لگنے
ہو اسوار شتہابی حادث بھانی طرف سدھانا
ہو گیا فوت مینے اندر باپ نبی سرور دا

شام ولایت عبداللہ نون بھیا باپ پیاے
خوشی خوشائیں گھر دے پوں لے گیا امر ربانا
آخر شاموں اس ہوئے جھکیاں موت تھاراں
ہو گیا کچھ بیمار تہائیں باپ رسول گرامی
ہو بیمار مینے اندر رہیا پاس انہاں دے
حضرت عبداللہ مطلب آگے آکر حال سنایا
وڈا بیٹا حادث اپنا بھیا طرف مدینے
اے پر اس دے پیو کن نالوں آگے کم و مانا
جیوں کر امر آتا تقدیروں پاک خدا اکبر دا

پنجہ برساں عمر تباون باپ رسول ربانے
 دارالنا بالغہ اندر اس دی خوشاں قبر بنائی
 خبر دتی آگے اندر باپ پیارے تائیں
 سن کر حضرت عبدالمطلب رونادرد کمال
 کل قبیلہ درد فراقوں رو رو بچوں بھردا
 ہے سی شکم مائی سے اندر پاک رسول گرامی
 کرن روایت سرور عالم جدوں یتیمی باقی
 سب چیزاں افسوس گذارن سحر اسیں باہر
 کر فریاد خداوند اگے رونی دہرت نسانی
 پاک اللہ شاہنشاہ ہے پروا پاسا یاں
 جنوں نساں بنایا فضلوں خاتم کل انبیاء
 باطن دو چہرہ کیا جس واسب نہیں منصب علی
 لہر سد ماون دنیا آؤں پیارے باپ جہانگیر
 باپاں والیاں نول کھ ہو دن در تنان پورے
 ماواں لکھ پیار کا دن خدمت بلل اٹھاؤں
 بیشک پتے سر پر ہو دن ظل الہی
 ماواں جتنے بیچ نہ سکن پنچن باپ پیارے
 چہرہ سد ماون باپ جہاننوں ماواں عاجز آؤں
 باپ جہانگیر سے زندہ ہو دن چیزاں گہریں
 انگل پکڑ پواندی لڑکے کلین چائیں چائیں
 طرح طرح فرزندوں کارن سکھ پواندی ہوئے
 جدوں فرشتیاں عرصہ گذاری پیش وندیں
 ہوا حکم فرشتیاں تھائیں خالق دی درگا ہور
 فکر نہ کرو جلیب میرے دانا ہو وار مانی
 باپ بناں اسیں سکے کارن سب سامان بناواں

بعضے کچ زیادہ آہن اللہ تبار جانے
 ولیس کیا دیر پیار لے کر داغ جلدائی
 میں تھیں اگے ویر پیارا ہو گیا دفن اکٹھائیں
 بہت پیارا سی عبد اللہ سب فرزندوں نالوں
 سو کر حضرت مائی آمنہ پیتا جام صبر دا
 چہرہ ماہاں باطن ماہاں وارنوں علم تمامی
 بے پرواہی دیکھ پیدہ کی رونے ملک خدائی
 جانوں جیواں اندر سوگ پیا ہر جا میں
 وجہ آسمان فرشتے درون پیش جناب ربانی
 دے گیا آج حبیب تیروں پیارا باپ جلیاں
 کر تاج آپ سے داوچہ قیماں نالوں
 وارد ہو گئی ظاہر اس پر قلم یتیمی والی
 کون جیکانہ شفقت پوری کروا مال تنہا ندرے
 دل و چہرہ زین قیماں تائیں سارے مان دلا ندرے
 جہنک باپ نہ سرتے ہو دن کس زور و کھادوں
 بابل نالوں بہتر جا پے بابل دے گھر شاہی
 نال پوانے مال چراں نول ہونے دے سہا سہا
 دیکھ یتیمی فرزندوں دی رو رو نیر چلاؤں
 ماواں باہم کیم نالے کس تھیں شگن جادوں
 نال محبت سیر کر او سے کون قیماں تائیں
 ماواں سے تھم نالے دونوں دس روئے
 یارب تساں کیم بنایا دوست اپنے تائیں
 بھی سب چیزاں غریب وارہ سنیاں ہر لاکھوں
 اسیں ہمیشہ حافظ اسے آپ کراں نگہبانی
 دیکھو گے اسیں دوست اپنا کس منزل پہنچاواں

لیکن نہیں حاجت ہو کر سیدی دوست ساڈے تائیں
اساں یتیم بنایا سنوں پاک خدا فرماوے
وہ یتیمی پاسن جس دم عالم دی سرداری
وہین جدول مراتب اس و جانن لوک تاملی
جیکر کدی نہ دست اس دا ہوندا اشر و الی
رب فرمایا دوست ساڈے جو ایہ منزل پانی
ساں یتیم حبیب اپنے نوں اینویں نہیں بنایا
بخشاں اسیں حبیب اپنے نوں عالیشان کمانے
کر سن رحم یتیمال اوہ ہومن درد پیاروں
پڑ ہو درود حبیب میرے پر رحمت برکت چاہو
شن کر حکم تمام فرشتے پڑن لگے صلواتاں
کرن دعائیں حضرت کارن پیش خدا درساں
بھج صلوة سلام پین پیرا توں بھی نال پیاں

وہ یتیمی بخشاں سنوں سہ تھیں اسے عالم
تا جو سہ خلقت نوں اس و اشان دیکھایا چاڈے
سہ تھیں بیت بیار اسوڈا جانے خلقت ساری
بیشک پاس خدا کے سنوں حاصل قرب گرامی
دنیا کون تیاں تائیں ایڈ مراتب عالی
اس منزل وچ اگے نالوں عزت ہو رو دانی
وہ یتیم ہووے تا جگہ چہ پاوے قدر سوا یا
برکت اس وی رحمت پاسن کل یتیم منانے
جھڑک دین مول کینوں ادب نبی سے پاروں
دور کرو سہ فکر اندیشے صلواتاں پنچاؤ
اپر محمد بن عبد اللہ رحمت تے برکتاں
پڑے رہن درود ہمیشہ روز قیامت تائیں
ذکر تولد پاک نبی دا آکھ شہادیں یاراں

ذکر تائیں ولادت با سعادت حضور

علیہ الصلوٰۃ والسلام و ما شقی بہ

شکرا ہی شکر الہی بولاں دلوں زبانوں
ساریاں فضلاں نالوں وڈا فضل کالیں را
رات کفر دی عالم زندہ جدول ابھیر چھا یا
اوہ کوئی گھڑی مبارک آہی بڑی نصیبانوالی
نیا وڈہ روز خدا کے فضلوں ہو گیا بھاگا نوالا
کیا اسل مہینے دو ہاں شرف حضوروں پیاں
کیا اس آنت دے رختاں فضلوں بخت جھانک

جس دے فضل اسوڈے آپر باہر حد بیا نوں
بھیا سادیاں بھاگاں کان رہبر نبی پیا را
شمس ہدایت کل دنیا نوں جاتن لادن آیا
جس دے وچ تولد پایا ذات مبارک عالی
جس دے وچ تشریف لیا یا پاک حبیب تعالی
وہ جہان دے رحمت عالم دینا اندر آئیا
صدق یقینوں حضرت آپر جو ایمان لیا نے

کہوں وہاں تاریخ ولادت حضرت شاہ نیاندی
 جہت شریف لیاندی جو چہ پاک حبیب یگانے
 سال بیتالی شاہی کردیاں گزرتے مس تائیں
 وچہ حدیث مبارک حضرت خود فرمان ستایا
 حضرت علیئے نزل سے یلے چہ سو سال وہاں
 ذوالقرنین سکندر ہو پاک نبی تھیں اگے
 ہمارے آٹھ سو برس الابد والود پیارے
 دو ہزار تے آٹھ سو برس الگردیا جوں زمانہ
 تن ہزار تے آٹھ سو برس الابد غلیل وہاں
 چار ہزار تے چارے صدیاں ہور زونیں لال
 حضرت آدم کو لوں لیکر تیک حبیب الہی
 نور نبی داسہ تھیں اول خالق پاک اولیا
 کہن مفسر اسے اندر حکمت ربی ہوئی
 وچہ مقدّر لکھی آہی حضرت نوں سرداری
 بیکر اپنے دوست تائیں پہلوں رب بھیندا
 اپنا حکم شریعت کر دے کہ کہ حساباری
 جہ کوئی نوں شریعت لیکر رب دی طرفوں یا
 کتنے حکم پورائے اگلے کر موقوف ہٹائے
 نام اپنے داکلمہ کردستیا لوکاں تائیں
 ایسے کارن چکے آیا پاک حبیب ربانا
 حال طور شریعت دیکر بھیجی اتق تھالے
 کل شریعت اگلی پہنچی تھی آہی ربی
 کل کتاباں دا مجموعہ کامل دفتر شاہی
 کل رسالت کل شریعت ختم اسے پر ہوئی
 بندوبست اخیر حاکم بھید تارک سائیں

جوین محمد بن اسحاق اول ابن عباس لباندی
 شاہ نوشیرواں حاکم عادل آہا دوس زمانے
 عدل لہانہ پاک نبی نوں بخشی خالق سائیں
 عادل شاہ دی شاہی اندر اسان تولد پایا
 دنیا وچہ تولد پایا جوں حبیب ربانے
 آٹھ سو پور بیاسی سال الپتہ کتابوں لگے
 دنیا وچہ حبیب اپنے نوں بھیجا سجن ہلے
 چکے نبی کلیم اللہ تھیں آیات نبی یگانہ
 لیجئے زید سوستر آہن انور بہتر جالے
 نور نبی تھیں چکے آیا صاحب کل کلاں
 لے لے ست ہزاراں برساں مدت گذری آہی
 کیا حکمت جو سبر تھیں آخر دنیا اندر آئیں
 ختم نبوت والادربہ ہور دے کوئی
 کرنی سی رب حضرت پر ختم شریعت باری
 اس تھیں چکے پور پیغمبر دنیا وچہ کریدا
 جوین تمام مول خدا کے کر گئے وار و داری
 کر تبدیل شریعت اگلی نواں اداج چلا یا
 کتنے حکم گہٹائے آکے کتنے ہور ودھائے
 اگلے پیغمبر داکلمہ ہو گیا بند او تھائیں
 انہیں سی حکم شریعت اس وار بے شوخ کرانا
 اس تھیں چکے کوئی نہ آئے نوں شریعت الہی
 کر تکمیل حبیب اپنے نوں بخشی خالق باری
 بھیجا ختم رسولان تائیں فضلوں پاک الہی
 جنوں ودھ گھٹ کر نہوالا ہور نہ آئے کوئی
 قائم رہی کلہیں وار و ز قیامت تائیں

دنیا اندر سرور عالم حدیث شریف لیا گئے
 پہلی برکت پاک نبی دی رب ظاہر فرمائی
 ہر بلاک کینا رب اسنوں لشکر سے ارڈایا
 اسے سال تولد پایا حضرت شاہ جلال
 بعضے ہود زیادہ استخیں کتنے سال تہلون
 پیر ٹھیک روایت ایہو اکثر نے فرمائی
 روز بچاہ نے تیج دہارے اس تھیں بعد تہامی
 دارسوار ربیع الاول چنوں بار ہوس اہی
 سیرت محل تبی دی کہن ہر تیج سارے
 جیکر حج مبارک والا پہلا چن کعبہ
 جیکر وچہ ربیع الاول نبی تولد پایا
 اس حساب مہینہ پہلا بنے جمادی الثانی
 دو دس قول کتاباں اندر دیکھو کڈھ حوالا
 وچہ جمادی الثانی حضرت شکم مائی دے آئے
 برکت والے چن چہاندی بہت ایہی مشہوری
 اینویں روز جمعہ وائل سب روزاں نہیں آیا
 کہن مفسر اس وچہ آہی حکمت پاک خدا فی
 پاک نبی نوں انہاں گلاں کی حاجت ہی کوئی
 ناہاں کنوں ربیع الاول شرف تولد پایا
 ایسے دن سرور دو عالم شکم مائی دے کرے
 ایسے روز ہو یا سی پہلوں نازل دی اہی
 ایسے روز خدائے فضلوں پیچھے وچہ مدینہ
 ایسے دن وچہ سرور عالم جنت طرف سد مانے
 کرن روایت اس دن اندر حکم خدا فرمے
 وچہ عذاباں پڑے ہودن جو سید او گہارے

لی نشان ظہور نبی دے پہلوں رب وکھاسے
 ابرہہ کافر کعبے اوپر کیتی جدول چڑھائی
 جو نکرا اس دا ذکر تہامی تیچھے آکھ سنائی
 بعضے اس نہیں تیچھے آکھن دو ماہ تہو لال
 فرق فرق کتاباں اندر راوی خبر سناون
 ابرہہ کافر دی رب تہروں جس دن تیج اٹھائی
 ونبیلے تشریف لیا یا پاک حبیب گرامی
 بعضے ماہ رمضان بھی آکھن جانے حال اہی
 نو ماہ پورے سرور عالم اندر شکم گذارے
 اس حسابوں وچہ مہینے ٹھیک تولد تھیے
 تا پھر حج مہینے والا ٹھیک حساب نہ آیا
 جس ماہ اندر شکم مائی دے آئے نبی حقانی
 بہ مشہور ربیع الاول چن ولادت والا
 اندر ماہ ربیع الاول رب پیدا فرمائے
 ماہ رمضان تے حبیب محترم حج مہینہ لوری
 انہاں دنوں وچہ سرور عالم نہیں تولد پایا
 مت کوئی آکھئے انہاں دنوں انہیں حضرت برکت پائی
 اپنی برکت حضرت والی سبکے غالب ہوئی
 دارسوار نوں واراں وچوں رب کے بہاگ لگایا
 ایسے روز تولد پایا عبد اللہ دے جائے
 ایسے روز سوار کے تھیں ہجرت کیتی اہی
 مکہ فتح اسے دن اندر کیتا پاک نبی نے
 بہتی عزت اس دن کارن وچہ دربار ربانے
 قراں وچہ عذاب سینوں مول دتا جاوے
 اہو یں روز طہل نبی دی پاں آرام وچاے

اتنی عزت و محبت پاؤں اسدن کارن ہوئی | برکت عظمت پاک نبی واحد شمار نہ کوئی

ذکر اظہار اہامیات و عجائبات از قلم معجزات آن ذات علیہ الصلوٰۃ و الثب و الادب

و اسوار خرد و یلا موسم عجب بہاروں
سو نہی خوشبو حبت والی اپنے نال لیا یا
سب چیزاں لوں پاک نبی دی خوشی مبارک
وچہ آسمان خوشی دے جلے کر دے ملک نورانی
جنت در ضو ناں تائیں حکم ہو یا سرکاروں
جنت لوں خوش خبراں گہلیاں فصلوں حق تعالیٰ
سُن کر حبت حمد ہی بولیا چائیں چائیں
برگ برگ تہیں حمد آوازہ شاخاں ادب ہو کیا یاں
ہو قربان پیاریاں حورال زینت زیب سجائے
حکم پئی سردار نبی دی وچہ فردوس پیارے
عرش معلے رفعت و دوڑیں بولن حمد ثنا میں
نال خوشی دے بیت اللہ پند و محبت پائیں
کہے اندر جتنے آہے بت کفاراں ولے
کر آواز سنایا کہے قدرت حق تعالیٰ
ایسے طور آوازہ غیبوں پہنچ گیا ہر جا میں
کاہن ہو بخومی جیلے کہے ہر ہر جانی
اوہ محبوب محمد جیلہ طاقم گل رسواں
آج نکال سج دنیا اندر اوہ سردار گرامی
کے گل بہ ہند آکا راہب مرد سیانا

کہ لیا پیل ہدایت والا رحمت دی گلزاروں
کل عالم لوں رحمت عالم کرن معطر آ یا
جوشے چو داں طبعاں اندر حمد کہے ہر کوئی
پڑہن صلوٰۃاں حضرت کارن ادبوں ہو قربانی
کہوں دیو سبہ در حبت دے خوشی محبت پاؤں
دنیا اندر آگیا تینوں رونی بخشن والا
حاصل ہوئی پیار خوشی دی سب گلزاراں تائیں
کو خیراں سن لہراں موج خوشی وچہ آئیاں
سب غلمان بہشاں طالع خوشیوں دون سوائے
دور شکارے محج حارے روشن روشن سارے
ہن مبارک کبا دنجی دی ہکدے دیتا میں
اللہ اکبر لوں فتابی سجے دے وچہ آئیاں
مردے ہو کر گھٹاں آتوں ڈگے سب موکا لے
آگیا میںوں تباں کولوں پاک بناون والا
بیج دتار ب دنیا پر ختم سوالاں تائیں
آپو اپناں ملکاں اندر سب نے خبر سنائی
دنی خبر ہمیشہ جس کی گل نبیاں مقبولاں
پوکے ہو گئے نقلوں اس دے آج نشان نامی
میں بتاؤں تاواں اس صاحب علم سبانا

لکے والیاں نول اوہ اگے دسدار ہے حوالا
 کرے قبول اطاعت اس دی بقناع رب تمامی
 ملک مجھ تے قیضہ کرسی ادہ سردار لگانہ
 جد کوئی لڑکا پیدا ہووے خبر کرن اس تائیں
 ہر حضرت سرور عالم جدوں تو لہ پائیا
 گھر ساڈے ہک لڑکا ہو یا رحمت فضل غفاروں
 دہن لگایا بول لطلب کہاں مبارک تینوں
 دسیا نام محمد اس نول تا اس بول سنایا
 مدت تہیں میں جس یں خبراں دسداریاں تسانوں
 تن شانیاں تہیں میں اس پردوں یقین لیا
 وار سوار تو لہ پایا دو جی ایو نشانی
 تے خاص نشانیاں اسدیاں تہے پوریاں یں
 سن خوشخبری دادا دے لے محمد شنائیں
 کرے بیان نبی دا شاعر جو حسان پیارا
 جس دن خیر میں جنم مبارک پایا فبی اہی
 اس دن ہک یوہ اچانک کو کیا کہت کہا میں
 سن فریادوں کوکان اس لایاں لڑکایاں
 کہن لگا ارج جمیارا تہیں احمد نبی پیارا
 اگے وجہ کتاباں اس دی آئی خبر تمامی
 پوری ہوئی نشانی اس دی دتی خبر ستارے
 لپے گیا فکر یوہاں تائیں آپو اپنی جانی
 دیا میں روناشیطوں عاجز فکر دے وجہ دھانا
 جتے بت زمین دے نہ تے ہے ہر ہر جا میں
 لکے اندر یہ تہیں دہا سی ہک بت موکا لا
 سال بسال اس دی خاطر میلا حید بناون

بے ہک شخص تسانے اندر پیدا ہوون والا
 شاہی تختیاں والے آسنوں ہوسن پیش سلامی
 اس دظاہر ہوون والا ہے نزدیک زمانہ
 سن کر حال کہے ادہ راہب ایوہ لڑکا ناہیں
 دادے ہک نبی داس نول جا کر حال سنایا
 ایوہ گل سن کر راہب جلدی بولیا ادب پیاروں
 مکیا کجہ نام مکیا اس دابول سنائیں مینوں
 قسم خدا دی ایوہ لڑکا گھر تیرے وجہ آئییا
 لکے ایوہ محبوب پیارا معلوم ہو گیا سانوں
 اول ارج ستارا اسدرا تہیں رب دہا لیا
 تیجا نام محمد اس دارو شن دوہیں جانی
 آگیا مالک عرب مجھ دارحمت جھڑیاں لایاں
 ایویں ہووے تیریاں لوکاں خبر دتی ہر جا میں
 شعراں اندر پاک نبی دی مدح سنان ہارا
 ست برسوں یا اکھ برسوں دی عمر ال میری ہی
 جری دے سدر لولاس قوم اپنی دے تائیں
 پچھیا جا کر اس د کووں تدرہ کیوں کوکان پایاں
 وجہ اسمان ظاہر ہو یا اس دا ارج ستارا
 اخذ نال ستارہ چڑھی صاحب شان گرامی
 کیا بند کرادن والا اگے مذہب سارے
 تہوڑے روزے ہن ساڈے ہوسی بہ صفائی
 روند اپدا لطف پہاڑاں چھپیا وچ منانا
 بہ ڈگے سر دے زمیں تے قدرت خالق سائیں
 پوچھن والے جان اتھ نول بہت بزرگی والا
 ہن پوشاکاں زینت ناکاں نڈال دے چر دہن

جس راتیں سرورِ دو عالم دنیا پر آئے
کیا دیکھیں اودھٹا کر عاجز اندھالِ خوار می
وکیہ حیرانِ تعجب تھے کہن لگا سب کوئی
مالِ محبت پڑا ہٹایا پھر اولوں کھلوا لیا
اگے نالوں ہو رہا دھنکرتے وہ دم دھانا
تجلیِ داری پھیرا ہٹایا پھر زمیں سے چھڑایا
تا پھر اوستے ٹہا کرو پھول قدرتِ رب اکبر دی

اس راتیں چرچوں والیاں جا کر درشن پاسے
تختوں ڈگ زمین سے مودھا ٹنگاں پیا کھلا کی
خبر نہیں کیوں ڈگا ٹھا کر بیت بے دینی ہوئی
دو جی داری لرزہ کہا کے پھیر زمیں پر آیا
کی ہو یا جٹھا کر تائیں ڈگ ڈگ پئے نما نا
مخردا دھاکا کر کے آسوں پاسوں کڑیا
ایہ آوازہ سنیا انہاں نعمتِ نبی سرور دی

تُرَّةٌ دِجِیٌ یَنْوَلُوْدُ اَصْنَائَتْ یُسُوْدِہ
جَمِیْعِہٌ قِجَاجِہُ الْاَرْضِ بِالْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

آگیا مینوں دوانے والا رحمتِ فضلِ غفوروں
مشرقِ مغربِ دھرتِ تمامی روشن جس دُوروں

وَحَرَّثَ لَہُ الْاَوْتَانَ طُرَاوَا رَعْدَاتِ
قُلُوْبُ مَلُوْکِ الْاَرْضِ جَمْعًا مِّنَ الرَّعْبِ

چھڑ چھڑ پونے بت تمامی بخدی ہیبت مارے

ایہ اوصافِ رسول اللہ سے ٹھا کر بول سنائے
گنگے ہو گئے شاہ زمیں کی ایسی قدرت ہوئی
کہنِ مفسر اسلئے اندر آ یا ایہ اشارا
ایسا حکم کر بیسی جاری آ کر وہ چہ جہا ناں
بھی اس راتیں ظاہر ہوا ہور نشانِ گرامی
وہ ایرانِ ایرانیاں تائیں سخت ہو خیال دلیا
چوداں کنگرے ڈگے اس نہیں ایسا سخت ڈولانا
اودھروں تخت کیتا رب مود ہارا وی ذکر پیارے
ایہیں دونن ہو روقے قدرتِ خالقِ سائیں
اول اس دے قاضی تائیں رب ایہ خواب بکھائی
عربی گھوڑے ملکِ عرب تہیں ہاں چک لنگھا کر
اگر سارباں شہراں اندر کنبڈ گئے اودھ پورے

کہا دن خوف دلا وہ چہ جہیں شاہ زمیں دے

ایہیں ہور پتیری جالیں رب نشان وکھائے
ہک دن تے ہک رات برابر بول دسکیا کوئی
آگیا حاکم دنیا اندر حق سنا دن ہارا
جس کے آگے سب شاہاں یاں ہون زباناں
موجھے ہو گئے بادشاہاں سے جتنے تخت تمامی
شاہ کسری واکوٹ خدا نے اسے رات گرایا
دوستو کتنے کو ہاں تائیں دور آواز سدھانا
فکر پیا شاہ کسری تائیں کچھ آوے جاوے
انہاں دناں وہ چہ علم ہوئے شاہ کسری دیتائیں
طل مجوسی عالماں آپر سی جس لوں وڈیا نی
پار ہونے دریا دجلے تہیں ملکِ عرب وہ چہ آکر
ایسے اٹھ آہے اودھ جہاں پار لنگھا کے چوڑے

حیدر ایہ خواب سنی شاہ کسری سے پور حیرانی ہوئی
 معلوم ہوئی ملک عرب پر کوئی غلیم سد ہاٹے
 یہ تعبیر بنا کر اونہاں غلط بیان بنایا
 تاہو موربک خبر اچانک آ کر کے سنائی
 خاں دھبہ ہر دور سے داسی ہک آتش خانہ
 دوروں دوروں کا فراسی پوجا بیج کر کے
 اتنی مدت تھیں اوہ آتش بجھنے دھبہ نہ آئی
 بھی اک شہر بسم دھبہ آہا سادہ نام سدا ندا
 کافر لوک پوجیندے آہے اس دریا دیتا میں
 جتنا پانی آہا اس دا امر کنوں رب والی
 یوں شام ولایت اندر سی ہک وگھ پورانا
 سنگا پیا چروکا عاجز رحمت وا ترھایا
 جہن ن حضرت پیدا ہوئے رحمت فضل غفلتوں
 حیدر اس طور تمامی خبراں شاہ کسری نے پایاں
 سندھنگائے آسوں پاسوں خبراں دتن فالے
 عید سچ ہک کاہن عالم نیک عرب تھیں آہا
 کہن لگا اوہ کاہن اگوں شاہ کسری دیتا میں
 شام اندر ہک اماں میرا بڑھا بہت پورانا
 حکم کر دتا اس دے کولوں کچھ آواں تھیراں
 جاکے کچھ آہا اس دے کولوں شاہ فرمان سنلایا
 حیدر اوہ آکر حاضر ہویا اندر شام دیار سے
 دھبہ کتاباں حالت اس دی بہت عجیب و ن
 تن اس دے دھبہ کو پر ی بابجوں بڑی نور کا دی
 لیکن اٹھن چلن سندی نا طاقت اس تائیں
 جے ہک تباؤں دو جی تباہیں چاہن کتے لیجانا

راب لوکاں کہیا سنوں فکر نہ کر یوہ کوئی
 عربی لوکاں لوں جو او تھوں کر مغلوب چلاوے
 کسری دادل رکن کارن اصلی بھید چپایا
 چن چھٹے تے بدل اٹھے کون جیسا دے بھائی
 اک بلدی لوں ہو گیا او تھے وہ سو سال زمانہ
 دنیا اندر قہراہوں دوزخ رہن پوجیندے
 جس دن حضرت پیدا ہو کر آہے رب بھائی
 خشک ہو یاد ریاوتھوں داراوی ذکر سناندا
 پانی لوں میوہ پچانن مشرک لوک بلائیں
 ہو گیا فرق زمیں دا اندر قدرت رب و کھالی
 پانی آہا اس دے اندر وہ سو سال و ہانا
 کہن سادہ وادی اس لوں دھبہ کتاباں آہا
 جاری ہو گیا پانی اس دھبہ برکت حضرت پاروں
 نالے کئی مصیبت باتاں گھر اپنے آزمایاں
 کاہن پور بوجیاں کولوں کہن لگا حالے
 شاہ کسری نے اس دے کالے جاں حال سنایا
 مینوں اید کیاقت ناہیں جے تعبیر سنائیں
 نام سلج تباؤں جس دا ہے اوہ بڑا سیانا
 ہے اوہ بہت تجربے والا کہوں دے تقریراں
 تاہر عید سچ شتابی مائے دے ول آہا
 موت قریب آہا اوہ اماں پتا گور کنارے
 چھ سو برسوں عمر سلج دی نو سو بھی فرماون
 گوشت دی ہک لوتہ خدا نے قدرت نال بنائی
 کہن لوک اٹھا کر تھے رہندا پیا اتھائیں
 کپڑے وانگ لپیٹ اکٹھا سرتے پڑے اٹھانا

کنجہ بھی لوکاں اسنوں سہنڈا سی ہک واری
 ایہے ہک پچیس کال ہوئی کسے زمانے
 بت پرستی باطل مذہب بند نام کرا سی
 عید سج سداں دگولوں پچن لگا حالے
 دیکھ نزع دی حالت اسدی سخت ہو یا ہوانی
 میں کچہ خبراں پچن آیا کر پینڈے دوروں
 بے انوس کو ویلے ویلے اُن زیارت پانی
 حد اس طور ستائے اُس نے عرونی شجر پیارے
 آجیں کہول سطح اُس ویلے حرکت اندر آئی
 کہن لگا تول ایسے ویلے آہوں شتر سوارا
 شاہ کسری نے بھیما تینوں کارن جہاں لال
 جدا داتاں ظاہر ہون علم نجوم بتا دے
 قائم کرسی دنیا اندر اوہ جنت کرا اسلامی
 ویسی علم عقل داعصا اُس دے ہتھ الھی
 ہوئی شروع قرآن تلاوت ہر ہر شہر گرائیں
 میں نہیں ہونا شاہ کسری دیکھنا آن حوالا
 اوہ جو چوداں کنگرے اُسے ڈگے لرزہ کھانے
 چوداں شخص بنائے دچوں ہو کر یس شاہی
 ہوئی ختم حکومت گوں قیصر کسری والی
 ایہ بات سنا دیا یہی بول سچ زبانوں
 عید سج بھی رخصت ہو کر شاہوں واپس آیا
 دسی اسنوں بات تامی چوداں شاہیاں مالی
 ایہ گل بن کر شاہ کسری نوں بہت تسلی ہوئی
 چوداں شخص ساڈے دچوں اچے کرن سرداری
 اتنی مدت قیصے ساڈے تہی تخت شہانہ

دیکھا پاک سول اللہ دی خبر تمام پساری
 عبد مناف دیوں اولادوں لگتی بھاگ گھرانے
 سوہنا دین اسلام اہی ملکاں تے ورتا سی
 ہتھ سہا آہے کچہ اُس دیا تی چیکرا والے
 کرافوس نہایت دوروں بولیا شتر زبانی
 اپہ نہیں امید جہن میں سناں بواب حضوروں
 جس دم خبراں دین والے بیٹھے جھوک لدا لی
 شہراں دچہ سوال تامی اسلے گوش گزائے
 شہراں اندر اُس بھی اگول بول بواب سنایا
 ہو گیا حدوں تیار ساڈا ام خر کوچ تقار
 سن میں تینوں انہاں گلاں دلا مطلب کہول لال
 دنیا وچ خدا دے فضلوں ہک پچیس آوے
 باطل مذہب جس دگولوں کہان شکست تامی
 عرب عجم دچہ نوکر اسلے کرن حکومت شاہی
 سب شاہاں پر غلبہ اسنوں بختے خالق سائیں
 فارس نہیں چوں فارسیاں نوں ملی دس لگا لا
 کہول شاہاں لاز پوشیدہ ہر ایہ وچ انہاں دے
 بعد انہاں تپیں راج انہاں کرسی دورا لہی
 ویسی رب محمدیاں نوں تخت حکومت عالی
 ہوئی ختم حیات اُس دی کیتا کوچ جہاںوں
 شاہ کسری نوں دسیا آکے جوں سلج فرمایا
 اس نہیں بعد زوال تسالوں خبر سلج رسالی
 ترے ترے اچے سالوں خوف زوال نہ کوئی
 ہک دچہ تپیں کچھ سارے ہوسن وار واری
 چوداں شاہیاں پچے ہوئی چرکا اوہ زمانہ

شاہ کسری نول دل داند ہو گئی بہت دلیری
 اس جاتا جو دال شاہیاں ابے اسادی شاہی
 کرن روایت اس تہیں پچھے ایسی قدرت ثانی
 جہیز تخت سنبھلے اس داکرن حکومت لگے
 ہوں سالوں وچہ دس اکٹھے رب ایون بیکٹھے
 یزد جرد سی مدرس اندر تدوں حکومت والا
 لکتنی مدت تھیا پھریا ہو کے بے ہراماں
 مل گیا تخت محمدیاں نول برکت نئی ہنوری
 ہو روایت سرور عالم جردوں تولد پائی
 بیسی اس دریا دے اتر عجب عمارت شاہی
 ڈاٹ مثال ہک پل بنا کے کر کے سطح پھیری
 بیسی کاک چڑھی اس تہیں ت پاک جباروں
 دے ہوئے مکان تامی لگی ڈھسا مچلاں
 شاہ نول خبر ہوئی جیوی لے اس بھاری نقصان
 تے سوٹھ نجوی کاہن ہو جو سحر بھاسے
 کر کے جمع تمامیاں تائیں لگاہن تنہاتوں
 آپ اپنے علم مطابق فکر سے دوڑاؤ
 امیر اس دن رہا نہ اندا ایسا ہوش گویا
 پردہ پے گیا عقلاں اتے قدرت نال آئی
 سائب نام نجوی عربی سی ہک وچہ اہنا سے
 ایسے فکر اندر اوہ راتیں بیٹھا سی ہک جانی
 ملک عرب تہیں ظاہر ہویا ہک نوری چمکا را
 رائیں ایہ اسرار خدے سائب نول وکھلایا
 قدم اپنیاں دول سائب نظر جردوں نرانی
 دیکھ ہویا خوشحال نہایت کھلا گنبد نورانی

لکھنے دی شاہی کارن بدت ہے تیری
 اک اک شاہی کتنی ہوئی ایہ کل مسلم تیری
 وہ شاہاں دیکھتے اندر دیر نہ لگی کافی
 جلدی مار خداوند اس نول دیک لکھائے لگے
 شاہ عثمان زمانے تائیں باقی چار سو کاٹے
 سناکتی پھری اندر مارا اوہ منہ کالا
 آخر شہر مرد وچہ کے ملایا اہل اسلاماں
 چو دال کنگرے ڈکن والی بابہ ہوئی برپوسی
 اس راتیں دریا دجلے داپانی رب جڑھایا
 شاہ کسری نے دولت بہتی اس پر خرچی آہی
 اس داپر محل بنایا دولت خرچ بتیری
 ڈاٹاں پلاں سنے عمارت پاٹ گیا وچکاروں
 روپڑ چلے اسباب ہزاراں کی چھٹنا اوہ کلاں
 پے گیا فکر نہایت اس نول باہر حلہ سب نول
 رہنے سن اس کول ہمیشہ سد ہلائے سارے
 کیوں نقصان ہویا ایہ ساڈا دتو خبر اسانوں
 جو کچہ علموں محکم ہو دے جلدی خبر بتاؤ
 پہل گئے سب منتر جنت کوئی جواب نہ آیا
 بند ہوئے سب علم انہا کے مہر خدانے لائی
 ہوا وہ خبر سنا ندان ہا اکثر ٹھیک سنا دے
 اچن چیت خدانے اسنوں قدرت پاک دکھائی
 مغرب تہیں نامشرق تائیں پہل گیا وہ سارا
 فخر ہوئی تابور نظر ارا خالق پاک دکھایا
 سو شباغ عجب سبزی بیہوں نظری آئی
 آلی سمجھ دے وچہ ساری جو اسرار نہانی

اگر سبہ بخومیاں تائیں کہول سناش حال
 کرسی رب پیغمبر اس لوں صاحب عظمت عالی
 قاریاں دالک تمامی اس کے قصے آوے
 سائب جدوں بخومیاں تائیں یہ خیال سنایا
 بیشک او سے پیغمبر دی برکت پاک گرامی
 امیر جے ہن شہ کسری نوں اس دی خبرواں
 بہتر ہے جے اس دے آگے کرے کوئی بہانہ
 کہ اتفاق بخومیاں حضرت شاہ نوں بول سنایا
 معلم ہو یا ساڈے تائیں علموں ایہ حوالہ
 غلط حساب ہو یا جس ویلے ایہ بنیاد رکھائی
 جے ہن پھر بناؤ اسوں ایس حساب لگاواں
 تا پھر کچھ مہورت شاہ نے کیتی ترت تیار
 ہوئی جدوں تیا عمارت فرش فرش وچاپے
 ہک دن پھر چانک اونوں کانگ غنبدی آئی
 شاہ کسری بھی دے آپا پانی اندر چھڑایا
 جان کجہ سرت سنبھالی اس نے کان بولائی
 باقی بیٹے سنے آے سہنوں آن بویا
 کہا کہا مال ساڈے گھر دیکھتی نمک حرامی
 کیتی عرض بخومی لوکاں اس وچ چوٹھ گونی
 اگلے لوگ حسابوں جوں کر بیٹے پیل واری
 کراں حساب ہن کوشش کر کے تیری پیرکار
 قصہ کو تہ جویں بخومیاں پھر سنوں فرمایا
 اگے نالوں کتنے حصے دوکت بیت لگائی
 حدوں مکان تیاری پائی راوی ذکر لیا
 آخر ہک دن دروا در دا سج محلین چڑھیا

جے ہک شاہ عرب دوچوں ظاہر ہون والا
 جاری کرے حکومت اپنی عرب مجھ دا والی
 سبہ شاہاں پر شاہی اس دی آکر غلبہ پاوے
 ساریاں کہیا دیویں ہوئی جویں تساں فرمایا
 باطل ہو کر علم اسادے ہوئے بند تمامی
 کر دیسی اودھل اسانوں سار ماسے جاواں
 شاہی اس دی آلٹن والادے نہیں زمانہ
 آج اپنے علماں اندر فکر اسان دور آیا
 نہیں سی ٹھیک مہورت پہلا اوس عمارت والا
 چلے وار نہ شروع کرائی تائیں رب روڑ مانی
 دساں ٹھیک مہورت اس واسعت ٹیکٹاواں
 نوں سروں تعمیر کرایا اس نوں دوچی وادی
 شاہ کسری نے آکر او تے خوشیاں جمن منائے
 مثال عمارت ساری ڈاہ فناہ کرائی
 روڑ باجاند غوطے کہا ندا آلوکاں نے پھر دیا
 وار مہورت دے والے کتنے قتل کرائے
 غلط مہورت دس کے میرا ناس تساں کرویا
 ہو سہ پھانسی یون جگے لاتی قتل تمامی
 ایپر کرو معاف اسانوں جو تہ غلطی ہوئی
 او سے طور اسادے تائیں غلطی لگی بھاری
 سماعت نیک دہار اچھا ٹھیک مہورت بہالاں
 اوس مطابق تہی داری پھر محل بنایا
 ڈاڈہنی پختہ کر کے بیٹھوں پتی ڈاٹ بنہائی
 بیسی اگلا ڈریا ہو یا وچن نول نہ جاوے
 قدرت رب دی آگے ورنجوں پھر جے چھڑیا

ٹوٹے ہو کر کل عمارت پانی اندر آئی
 دیدے غوطے پانی ہوراں کر دتا ادھ مویا
 بان کچھ آن آراستہ ہویا جلدی حکم سنایا
 آن بخوی حاضر ہوئے لگا بہن تنہاں نوں
 تن واری ایہ میرے آپر سخت مصیبت آئی
 جے بہن سچی گل نہ دتو سبہ نوں قتل کراواں
 یہ گل سن کے سبہ بخوی بول اٹھے بیکاری
 علم بخوم کتاباں ساڈیاں دیون ایہو گواہی
 یا اوہ اج کل دنیا اندر آ گیا آدن والا
 بھی اس پاروں شاہی اندر موگ ال تسانوں
 ڈر کے اساں تسانوں اگے نا ایہ بھید جتایا
 کرن روایت شاہ کسری نے خبر جدوں ایہ پانی
 دتا چوڑ بخویاں تائیں قتل دیکتا کوئی
 ایہ سب معجزے پاک نبی کریم اس وقت کھائے
 پایا قدم مبارک خیریں دوست رب اکبر دے
 ہور نشان ہوئے کئی ظاہر رحمت فصل خفاطر

شاہ کسری دے ڈن اندر کسر نہر گئی کاٹی
 مندرے حال نکالیا نوکاں برا حوالا ہویا
 حاضر ہون بخوی سارے بیڑا جہیاں بوڑا پیا
 بس بہن دیر نہ سمجھو کوئی کرساں قتل تسانوں
 تے وار ساڈی طرفوں نمک حرامی پانی
 ماتھیاں اگے سٹ تسانوں لاشاں سب چروال
 سچ پچو تا خدمت اندر عرض گزاراں ساری
 بے ہک مرل آدن والا طرفوں پاک الہی
 جس دی پاروں آپر تسانوں گزریا سخت حوالا
 ایہ کچھ اپنے علم بخویوں معلوم ہوندا سنانوں
 بہن جد حکم حکم قتل دا آیا کھول بیان منایا
 دہوتے نتجہ عمارت کو لوں پھیر نہ مول بنائی
 سن کر خبر رسول اشردی دلوں حسی ہوئی
 جس رائیں سردار دوعالم دنیا اندر آئے
 ڈکن لگ پئے آمد سیتی ڈر کے کوٹ کفر دے
 رحمت بھریا عالم سارا رحمت عالم پاروں

مشاہدات والدہ ماجدہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

حضرت آمنہؓ ذکر سارے پاک نبی دی مانی
 وقت ولادت میں اس رائیں ڈٹھے عجب نظار
 پہلوں ہک آوازہ مینوں گھر اپنے نہیں آیا
 کیا دیکھاں پھر ہک پرندہ رنگ سفید نورانی
 پر اپنا اس دل کیسے پر پھیریا لایا پیاروں
 پھر ہک شیشہ شربت والا نوروں بھریا ہویا
 پھر اٹھایا پیتا اس نوں طلب جدوں کچھ ہوئی

دوہاں جہاناں دی جد دولت گھر میر پچھم آئی
 عبد المطلب کہے آہا دادا نبی پیا سے
 سی اوہ بھاری عظمت والا مینوں جس ڈرایا
 آکر جلدی حاضر ہویا قدرت نال ربانی
 دور ہویا اوہ خوف تمامی آسدمی برکت پاروں
 ڈٹھا کوں اپنے میں منہ بھر کے دھریا ہویا
 شہدوں مٹھا شیریں چٹا خوشبو حد نہ کوئی

سے اسرار کھلے اس دینے پتیا جہوں پیالہ
 چیز کے دامیرے لگے او ہار میا نہ کلونی
 نظری آئے میرے تائیں تن جھٹکے نورانی
 ہک مشرق ہک مغرب اندر رکھیا رکھن ہارے
 اس تہیں تپکے نور پرندے کئی ڈاراں دیاں
 ججھاں سبز زمرود سن پر باقوت آہنا ندے
 ایسے طور ہک مور جماعت آسماناں تہیں آئی
 ہتھاں وچ بلوری شیشے غری حیدر کوئی
 کتنیاں سحر زمانیاں آیاں صابر حسن رال
 دوڑے اچھے قد آہنا ندے دس دانگ کجوراں
 عبد مناف دیوں لولا دوں میں اوہ دلون بیاں
 تا پھر ہک آہنا ندے دچوں جلدی بول سناندی
 میں ہاں مریم مالم عیسیٰ دی عمر نئی جانی
 حکم لے تہیں جنت وچوں آیاں اسیں سلامی
 جس ویلے پھر سرور عالم پاک تو لڑ پائیا
 ایسی تیز ہوئی روشنائی پاک نبی و نور
 بھی فرمائے حضرت آمنہ مائی شاہ نبیاں دی
 جدیاں نال خداوند اگے سر سیکے وچہ پایا
 کیتی پھر شہادت ہو گئی حضرت ول آسماناں
 ہک روایت سرور عالم دونوں ہتھ اٹھائے
 بھی اس ویلے نازل ہو یا بدل ہک آسمانوں
 معلوم ہوون اس بدل وچہ گہوڑے فوج سواراں
 اوس بدل وچہ میرے کولوں پاک حبیب چہ پایا
 کھنڈ اسی کوئی کھنے والا حضرت نول لیجا ہو
 حاضر کرد دعا نیاں تائیں پیش حبیب گرامی

دور کتیار اکہیں اکوں پردہ باطن والا
 مشرق مغرب بہت تہا می شیشے وانگوں ہوئی
 عالی شان بلند نہایت سرگرم آسمانی
 تر کجا جہنڈ ابیت اشیر لیندا اکہلا جھولارے
 حرم میرے وچہ اون لگے سونے باہجہ شماراں
 منہ تھیں بول پر صحن تسبیحاں تے صلوات سنائے
 آدم شکلاں دس سالے کھتے وچہ ہوا فی
 معلوم ہووے جہانڈے جنت دی خوشبوئی
 دوانہاں وچہ معلوم ہوون بیوں دڈیاں سرداراں
 سورج دانگ پوشا کال چکن مندوشن پر نوراں
 پر میں بہت تعجب ہوئی جدا وہ نرٹے آیاں
 تا ڈربئی بی ساڈے کولوں اسان مبارک آندی
 ایہ ہے آریہ خاتون دوجی نال میری جو مائی
 ایہ سہجوراں تیرے کارن خدمتگار تہا می
 نور و نور ہو یا گھر سارا رحمت جان لایا
 شام زمین دے محل سنائے نظری آگئے دوزر
 دنیا وچہ حبیب خدا دے حدت شریف لیاندی
 ہوئی دعا فرمائے کوئی ایسا نظری آئیسا
 پاک شریکوں پاک شریکوں واحد و سبھا نال
 امت کارن مولا اگے عرض سوال سنائے
 رنگ سفید نہایت سوہنا باہر حذر نبیا نون
 کرن کلاماں آپس اندر ادبوں نال پیاراں
 بھی اسوقت آوازہ مینوں سننے اندر آیا
 مشرق مغرب کل ملکاں دا جلدی میر کراہو
 آدم جن لائک وحشی جو مخلوق تمامی

جو انعام تمام رسولاں پائے فضل اکہوں
 گنجیاں کل نبوت والیاں اسوں کروا لے
 اس نہیں بچوں غائب ہو گیا وہ بدل نورانی
 اتن شخص ہوئے پھر حاضر قدرت پاک غباروں
 یک دیکھ نورانی کروا جنت کو تر بھریا
 چاندی دا ادہ کروا سو ہندوڑوں چمکاں لے
 سبز مرد قہال بتاؤں چار کناریاں والا
 پھیرا وہ تہال بنی دے اگے اکرا نہاں ٹکا یا
 کچھ دے ول سرور عالم کیستہ دست اشار
 او سے تہال اندر پھرا نہاں ادب محبت پاروں
 یک رضوان فرشتہ جہرا کل جنت دامالی
 بعض اکہن یک اوہ اہا حبس برائیل پیارا
 کہن لگے پھر غسلوں مجھے اساں غسل کرایا
 نہیں تاں اسوں غسل دین دی جنت ماہی کی
 ست وادی محبوب بیدا خوشبو نال نوایا
 غسلوں بعد بنی سرور دچمن قدم پیارے
 پھرا وہ شخص ترجا جہیرا امانال انہا لہرے
 کہوں رومال نکالی اوس نے وچوں مھر نورانی
 کہن مفسر نہر نبوت سی اوہ مھر پیار کی
 دامن پیٹھ چھپا کر اوس نے پاک حبیب خدائی
 اس شخصیں پیچھے کتیاں باتاں لوں اس سیاہا
 آنور کل انعام سنا کرتے شخص پیارے
 باقی ذکر کرے پھر حضرت کول میر جد آیا
 آوے بدن مبارک وچوں خوشبو باجہ شماروں
 ہور یک شخص اچانک اینویں قدرت سیتی آیا

سبہ محبوب حجل تائیں بخش ہوئے درگا ہوں
 ایہ دازن یا غلبوں کسے سناؤں دے
 آگیا میرے کول پیارا پاک حبیب حقانی
 سوچ وانک بھنائے چہرے سوئے باپچہ رو
 دو جے کول رومال تیکے تہال تہاں دہریا
 رنگ سفید رومال عجائب رشیم قسم پیارے
 کل دنیا دا نقشہ فضلوں بھیجا حق تے
 کرو پند یک پاسا اس واوہوں عرض سنایا
 ایو تساڈا قبلہ ہو سی آگیا حکم پیارا
 دتا غسل بنی سرور نوں پڑھ صلوٰۃ پیاروں
 دو جا خازن کل جنت دا بھیج الیہا والی
 دو جا میکائیل فرشتہ غسل کروں ہارا
 ایہ سہ ادب محبت پاروں نور ظہور و دایا
 ہو کر پاک جنابوں آیا وہ محبوب خدائی
 جنت عطر پیارے کولوں لین تبرک آئیا
 سرچشماں پر بوسے دیوں جاؤں صدقے وارے
 جس دے کول رومال بیتی رشیم قسم تباہ دے
 جلوہ جس دا وکھن کارن کیا طاقت انسانی
 کلمہ طیب لکھیا جس وجہ قدرت خالق باری
 دوہاں موڈھیاں دے سہ اندر نہر نبوت لائی
 طرح طرح دیاں پاک بنی نوں خوشخبراں فرمایاں
 چشماں اپر بوسہ دے کے رخصت ہو گئے سارے
 اگے نالوں حسن زیادہ چنوں روپ سوا یا
 کل مکان محط میرا ہو گیا خوشبو پاروں
 منہ حضرت دے آپر اوس نے اپنا منہ ٹکا یا

سعلم ہوں ایسے اسکے لاد پیار ادا میں
میں بچی لوکیاں منہ حضرت دچیز کوئی اپنی
تا پھر بول رہا تھی اس نے کہا ادب پیاروں
پھر اس سر حضرت سے آپر وخن عطر لگایا
غایت ہو یا میرے کو لوں لے کر چند سو بار
ایو دلیلاں کر دی ہیں پھر اوہ لیکر آیا
حضرت آدم صفی اللہ دل کھڑا حضرت تائیں
ماں بول سنائی آدم یہ خوشخبر سیاری
آئیاں باتاں کہہ کر اس نے گود میری چہ پایا
کہ کیا اوہ جاندی داری اپنی حضرت تائیں
جنت و رشتہ رب و فضلوں تیریاں تاجداراں
آدم شکل فرشتے اینویں ملک دن آون جادون
بچاں شکل پرندیاں والی ہوں آن سلائی
باطن پر وہ کہول خدا نے شان جلیب دکھایا

ہوں کبوتر چوگاں دیوں بچیاں اپنیاں تائیں
تاں اشکے سرور عالم ہور طلب فرمائی
سب چیزاں انعام تسانوں خالق دکر کاروں
لنگھی پھیر سواریاں زلفاں اکھیں سر سرہ پائیا
میں حیران دلیلاں اندر کتول گیا پیسا
کہن لگا میں پاک بنی زوں سیر زمین کرایا
سینے نال لگا کر اس نے دنیاں بہت دعا میں
اول آخر گل بنیاں دی تے تینوں سرداری
چنوں موہنا خوشبو بھریا پھر میرے دل لگایا
دو میں جہاں میں عزت تینوں منصب علی جا میں
پاسن بیفرمان تسانوں ڈے تہر خدا دیاں ماراں
کرن زیارت پاک بنی دی خوشخبراں فرماون
حضرت آئمہ اکھیں ڈٹے جو حالات تاحی
ایہ فرزند پیارا تیرا ایسا اساں بنا لیا

کھنیاں ہور زانا نیاں اینویں شان رسول سنوں
وچہ صہاج ہور مدارج ذکر جیویں کر آون

کوسے بیان صفیہ مانی عبدالمطلب جانی
چھ باتاں میں کہیں ڈھیاں پاک بنی دکر شانوں
وقت تولد نور محمدی ایسی چمک دکھائی
دو جاکم مانی تہیں حضرت حدیث شریف لیا لیا
دھر کے کن شتابی میں پھر سنیاں حضرت تائیں
تو بجا جاں پھر سرور عالم سچے تہیں سر جایا
چوتھا غسل نبی دے کارن حد میں حاضر ہوئی
ظاہر باطن پاکی اسوں ہر اک عیب قصوہوں
بیخواب جلدوں تولد ہو یا پاک جلیب ابھی

میں حاضر ساں سرور عالم جلدوں ولادت پائی
اول نور ظہور نبی داکھیا میں کہاں زبانوں
کردتی جس بات تمام دیوے دی روشنائی
مال محبت اوسے ملے سر سجدے وچہ پایا
امتی امتی سجدے اندر کرن سوال دعائیں
صاف زبان شہادت کلمہ بول ہو ہوں فرمایا
باتف کہیا تا ہوا دکھی حاجت سب نہ کوئی
نہاتا ہوتا دوست اپنا بھیجا اساں حضوروں
ناٹے ختنے دی کہ حاجت پاک بنی زوں لگی

چہواں دودھ پیانے سنہ وچہ ڈھٹی دولت عالی
 چو بھی پاک رسول اللہ دی باتاں فرمایاں
 ماٹہ نقیہ کرے دایت جو عثمان دی حافی
 میں اس راہیں جہکد مڑھے اسماناں دتاے
 کہن مفسر وچہ اسماناں جو مخلوق تسامی
 نام شفاک ہو زنائی صاوسی ذکر لیاے
 کرے بیان اوہ سرور عالم حیدوں تو لکد پایا
 بول آواز کیتا اس ویلے پاک حبیب پیارے
 بھی اس ویلے نور نبی دے ایسا چانن لایا
 اس چانن وچہ شام ولایت مینوں بے کہانی
 لرزہ آگیا میرے تائیں دیکھ عجیب نظارا
 اس تھیں چکے کھنٹی طرفوں چانن نور لگایا
 ہک آکھے میں پاک نبی نوں مغرب ملک دکھائے
 نالے براہیم نبی نوں جاویدار کراہیا
 بہت عائیں دیکر اس نے کھیا حضرت تائیں
 کہے شفا یہ ساریاں باتاں حیدم انہاں لایاں
 رہیاں وقت نبوت تائیں مینوں یا تمامی

لاہاں کڈجے مہر نبوت کھے طیب دالی
 اینویں ہو رہتیر یا خبراں وچہ کتاہاں آیاں
 دنیا اندر سرور عالم جبرستی روشنائی
 اینویں چاچن ہنٹے مٹھاہاں آجہڑے سارے
 سب چیزاں سردار نبی نوں ہویاں جہک سلامی
 ماں عبد الرحمن لی دی جو بن عوت سداے
 میریاں ہتھاں اندر خیریں پیدا ہو کے آگیا
 برحمک اللہ یرحمک اللہ غیبوں پئے پکارے
 مشرق تھیں مغرب تائیں جلوہ پاک سدہایا
 کتنے شہر منور کیتے حضرت دی روشنائی
 سچی طرفوں ظاہر ہویا پھر ہک نور پیارا
 آپ آواز دوہاں تھیں مینوں رب سنایا
 دو جا آکھے میں مشرق دے سیر کام کر لے
 مال محبت دادے اپنے سینے مال لگایا
 اول آخر عزت مینوں بخشی خالق سائیں
 میں سبہ اپنی کنیت سنیاں سمجھ دیو چہ پایاں
 تاجو میں ایمان لیا ندا ساتھ رسول گرامی

بھی جس راہیں سرور عالم دنیا اندر آئے

عبد المطلب نوں اس راہیں رب اسرار دکھائے

میں اس راہیں کہے اندر کردار لوکاراں
 اشرا کبر بول شتابی سکھے وچہ سدہانا
 کھڑا ہویا پھر اسے ویلے میں حیرت رچ ہیا
 تباں تھیں ہن پاک کریمی مینوں خالق سائیں
 ڈگ مٹھاہاں کتنے کتنے لڑے ہو کر انہاں سے
 منہ دے بہار میں دے آئے جہڑیا پیا وچارا

کرے بیان زبانی اپنی داد شاہ ابراراں
 ادھی رات ہوئی جس ویلے کہے آن ڈولانا
 ابراہیم مقام وچہ سجدہ شکر منایا
 سجدوں آٹھ آوازہ کیتا رب نوں حمد سنایا
 جتنے ٹہا کر کھیا اندر آہے پوجے جانڈے
 سبہ تھیں وڈا کھا کر جہڑاں ہا سہیل نکارا

پھر اس وقت بنی دے دے سنیائے ازہ
 آمنہ دے گھر پیدا ہوا پاک حبیب سچا وال
 کل خلقت دار ہر بوسی ہادی جن انساناں
 سن آواز بنی دادا آبا وچہ حیرانی
 کرے دیلاں اکہیں تلے نظر دو الے پاوے
 آخر اسے حیرت اندر کبھیوں نکل سہا نا
 ڈٹھا جدوں صفا مردہ لوں دو لوں کیلے دلاو
 رسول پاسوں ہوں آوے عبد المطلب تائیں
 گھر تیرے وچہ رحمت عالم لاج تشریف لیا ندی
 سن خوشخبری دادا گھر حضرت دے آیا
 جس حجرے وچہ آباخیریں پاک رسول سو ہمارا
 کتنے ہو پر پرندے نوری سوہنیاں نکلاں الے
 دیکھ اسرار بنی دادا ابست تعجب " کردا
 ڈٹھا پھر دروازے اگے ہو پر پرندہ نوری
 آخر حضرت آمنہ تائیں کر آواز بولا آیا
 اور وادہ کہو لیا حلبی عبد المطلب تائیں
 بچیا حضرت آمنہ کولوں دیکھ اس دی پیشانی
 تا پھر حضرت آمنہ خاتون دستیا کل حوالا
 او سے داوہ جلوہ آما وچہ میری پیشانی
 نور و نور ہو یا لاج فضلوں تیرا دولت خانہ
 جو کہ راتیں ڈٹھے ہیں قدرت کنوں نظار
 سنکر خبر بنی دادا بہت خوشی وچہ آیا
 نوں سردوں پھر روشن ہو یا عبد اللہ وانا لوں
 مال محبت آکھن لگا حضرت آمنہ تائیں
 کیتی عرض بنی دی مانی میں قربانی جاواں

الے لو کواج کہو لیارب نے رحمت دا اور وادہ
 رحمت دے بدل جنوں کرن ہمیشہ چہا فال
 شمس میر برایت والا آگیا وچہ چہا ناں
 خبرے ایہ کی ظاہر ہوئے لاج اسرار نہانی
 مت ہوواں میں سفنے اندر دلوں قیاس نہاں
 طرف پیار صفا مردہ دے آبا سرد رہا نا
 کدیں اوتاہاں کدیں بٹھا ہاں کنین لڑزہ کہاں
 لے سردار تمام قریشاں توں کہ خوف نہ کہاں
 جس می برکت سب چیزاں تہیں خوشی نہاں
 اکوں ہو اسرار عجیبہ دوروں رب وکبایا
 تنہواں ڈٹھا اس پر ابر سفید پیارا
 اس تنہو دے باہر باہر کرن طواف دواں
 آخر اس دروازہ نوری آیا ڈر دا دروا
 جان نہ دیوے اندر اسون اوہ دربان حضور می
 سن آواز بنی دی مانی جو آیا فرمایا
 خوشبو نال محط ہو یا آیاں مت ہو ایں
 یا آمنہ لاج نظر آوے اوہ جلوہ نورانی
 خیریں اچ تو لد ہو یا سو بنے جلوے والا
 لے گیا اپنے نال تاملی اوہ جلوے نورانی
 بھیج دتار ب گھر تیرے وچہ اوہ محبوب یگانہ
 حضرت آمنہ بول زباؤں کہوں سائے سارے
 سب لوکاں تھیں بہتر ساڈوں بھاگ خدانے لایا
 کیتا فضل خداوند چھے لکھ لکھ شکر کا وال
 کتھے اوہ فرزند پیارا مینوں جلد دکھائیں
 تہیں اچے اجازت مینوں ج میں تہاں کہوں

روک گیا ہر کوئی دالارا میں میرے تائیں
 جد ایہ عمر سنائی اسنوں پاک نبی دی مائی
 کہند احضرت آمنہ تائیں جوش محبت پاروں
 کچھ آنڈی تلوار شتابی ہتھال وجہ تدا ہیں
 تا پھر ڈر کے حضرت آمنہ حجرہ نرت دکھایا
 صوف سفید زرا فی جامہ ریشم قسم پیارا
 لے جا ہو تشریف مبارک بیشک اندر جایا ہو
 جسد حجریوں عبد المطلب قدم اگیرے پایا
 صاحب رعب مہینیت ڈھیل دشت آوے
 بول زبانوں کہن لگا عبد المطلب تائیں
 بیٹھے اچھے ملائک زوری پاس نبی سرور دے
 جد تک زوری قوم تمامی پاک جمال پاوے
 کچھ نہیں دل تیرا اس لیے مت کچھ زور دکھاویں
 جد اس طور ڈرایا اسنوں رب د ملک سپاہی
 سر پیراں تک کہن لگا ایسا لرزہ آریا
 باہر جا کے لوکاں تائیں چلے گل سنائی
 دس نہ سکے مول کینوں جو کچھ حالت بیستی
 لے پر وجہ کتاب معارج ہر روایت آئی
 چیم چیم سے نور مبارک خوشحسد نہ کافی
 پکڑا لیا لے گل لایا خوشیوں دن سوایا
 ہتھال اپر اٹھا کر ادبوں سرور عالم تائیں
 دربار ابھی اگے حمداں بول سنایاں
 فضلوں شش کیتیوئی سانوں ایہ فرزند پیارا
 آپے تدہ عنایت کیتا ایہ محبوب م یگانہ
 کھر تیرے درتے یارب کراں سوال عائیں

تن دھاڑے سور کسے نوں نافرزند و کہا میں
 عبد المطلب لگے ناووں کردا طلب سوائی
 جلد و کمال نہیں تائیں توں کل کراں تلواروں
 آپ مراں یاتینوں ماراں بے دکھلاویں تائیں
 اس حجرے وجہ دیکھو جا کے نال ادب فرمایا
 جس دوجہ لپیٹ سوایا سوہنا چاند منوہارا
 دولت بہ تساوی اپنی دیکھو پیار کھسا ہو
 آدم شکل فرشتہ اگوں نظر اچانک سہ نیا
 حجریوں باہر کل شتابی کدھ تلوار ڈراوے
 جلدی ہو جاؤ واپس ایتھوں اندر مولش جائیں
 دکن پاک جمال نبی داہن زیارت کرے
 تد تک نہیں مجال کسیدی پاس نبی دجاوے
 جے کات ت اگیرے پاویں کوں سلامت جاویں
 بوگنی دور پراناں وچوں جلتی طاقت آہی
 بھر پئی تیغ ہتھال دے وچوں ڈر کے پکت ہایا
 لے پر نہ تہیں بول سکے قدرت پاک بانی
 بعضے کہن ست دھاڑے یول کلام نہ کیتی
 تن روزاں بھیں بچھے دادے آن زیارت آئی
 دیکھ ہو یا قربان تمامی تن تن فحش پائی
 رحمت والا شجر خدا نے عبد اللہ کھر لایا
 کبے دروازے آپر آندا چائیں چائیں
 لکھ لکھ شکر ہمیشہ تیرا فضلاں والیاں سائیاں
 نور کہیں دا چان دل دا جان جگر دا پارا
 آپے کریں حفاظت اس دی آپ رکھیں خھمانہ
 ہر آفت تہیں رکھ چائیں میرے بیٹے تائیں

فضل تیر سہ بن ہو ردیلم نظر نہ آوے مینوں
شعراں وچہ ایہ کل دعائیں دے بول سنایاں

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَعْطٰنَا

سب تعریف اس اسر کو جس نے دیا مجھ کو

فَاَعْبَدْنٰهُ بِالْوَحْدِ الْمُنَّانِ

پس میں اس کو اللہ احسان کرنے والے

منگ جائیں گھر دی طرفے واپس پھیر لیا ندا
کہن لگا یا آئمہ رکھیں اس دا خوب سنبھالہ
بھی فرادون پیدا ہوا حدوں حبیب ربانا
آٹھ اپنا بہ ذبح کرایا گوشت خوب پکا یا
رامنی ہوئے قریش تمام خبر جدوں ایریا پائی
سن سن خبراں سوں پاسوں آون بہت کو کہاں
کہن مبارکباد خوشی تہیں عبد المطلب تائیں
ابولہب بھی سنیاں جنم بہت خوشی وچہ آیا
جس م خیریں پیدا ہویا سرور گل نبیا ندا
تام گوئیہ سدن اس نوں بہت غریب و چاری
سن کر خبر رسول اللہ دی دوڑی چائیں چائیں
اسر دار مبارک ہوئے بھندی بول زبانوں
سن خوشخبر ابولہب نے خوشیوں تہہ اٹھایا
خبر سنا کر عاجز گولی قید خلاصی پائی
تا بعداری حبت نبی دی ہوگ جنماندے تائیں
جس ی خبر سداون پاروں پان غلام آزاد دی
پیلے وز غلام چھوڑائی جس محبوب ربانے
جتنے مومن کلمہ اس دا پڑھن صدق پیاروں
خبر سنی جد ابولہب نے پاک نبی سرور دی

رکھیں آپ پناہ اپنی وچہ کل سپرداں تینوں
ہک دو شعر مبارک اسلے لکھ دیکھا واپس یاں

هٰذَا غُلَامٌ الطَّيِّبُ الرَّزْدَانِ

یہ پاکیزہ لڑکا حسن قسمت

مِنْ كُلِّ ذِي عَيْبٍ ذِي شَتَانِ

لی پناہ میں چھوڑتا ہوں ہر عیب اور برائی سے

حضرت آئمہ نوں آوتا سرور گل نبیاں دا
ہوئے گالیہ بیٹا پیرا چیاں شامال وال
عبد المطلب مال خوشی دے بہت پکا یا کہانا
کر جمائی سب لوکانوں گھر وچہ سدا کہوایا
عبداللہ دے گھر وچہ فضلون بونی رب لگائی
دارے پاک نبی دیتا میں دیون آن دہایاں
کل قبیلہ چاچے بابے خوشیوں چانبل چائیں
اپر مگروں دشمن ہو یا نا ایساں لیا یا
سی بک گولی ابولہب دی راوی ذکر لیا ندا
وچہ کوں غریباں آپر رحم کرے رب باری
خوشخبر سنانی جلدی ابولہب دے تائیں
گھر عبد اللہ لڑکا ہویا سوہنا کل جہانوں
جا آزاد کیتا میں تینوں گولی نوں فرمایا
سر صدقہ سردار نبی دا بخشش رب ربانی
دورخ تہیں زادا نہانوں کرسی خالق سائیں
کوں نہ اس دی امت پاسی رحمت پاک خدا دی
اکوں کوں چھوڑا سی ناہیں اوگتار نا لے
سنے پندیر خلاصی پاسن دوزخ والی روں
کردی آزاد خوشی تہیں انہاں ٹویہ بروی

پہلے دن اُس حضرت خاطر اتنا عمل کیا
 کہ روایت ابولیب جال دنیا چھوڑ دیا
 پچھپا شاہ عباس پیارے حال سنا کچھ مینوں
 نہ کر اگھوں کہیں لگا جس دن دامو یا
 ایسے جس دن جنم مبارک یا یا سرور عالی
 جدا وہ روز سوار ہمیشہ ہفتے پچھوں آوے
 بھی دو انگلیاں کیتا مہیسی بنہاں نال اشیا
 اوہ دو انگلیاں منہ دھچ پاواں چوساں ہاں
 ابے تخفیف عذابوں مینوں صدقہ شاہ ابراہاں
 ہے افسوس رسول اللہ تے میں ایمان نہ ندا
 جے اُس یلے پاک نبی تہیں نا انکار کریدا
 تا میں کیتی تابعداری تا یو یا افسرداری
 بیشک جہیزے حکم نبی تہیں کر سن لا پرواہی
 تابعداراں دے جد درجے نظری اپنا تولاں سن
 ابولیب توں قدرتی دا اُس دن محکم ہو یا
 پگوروز نبی دی خاطر اُس نے خوشی منائی
 ہو پوروز پرنگت پایار اُس داسرکاروں
 جدا یہ شان لحاظ نبی دا اُس نوں ب دکھایا
 اوہ پچھتاؤں کم نہ آوے نا کجہ نفع پوچا دے
 پگوروز نبی دی تابعداری مومن بر خورداراں
 اے حیاتی قائم تیری کر لے نیک کما یاں
 ہر اک بدعت شرکاں کوں رکھن صاعقیدا
 گھول گھاویں تن من اپنا منی دیکاروں
 باہوں حکم نبی دے کوئی چیز نہ کریں پیاری
 تابعداری باجھ سینوں نا کوئی چیز چھوڑا دے

بھاویں مویا کا فر ہو کے اجر نہ رب گویا
 یک دن شاہ عباس دلی زوں سفنے اندر آیا
 بعد وفاتوں جا کے کیا کچھ سدر می تینوں
 حال خوار عذاباں اندر ڈاڈھا عاجز ہو یا
 کیتی میں آزاد تو یہ خبر سنا دن والی
 برکت حضرت اُس دن مینوں رب آرام نہا دے
 جا آزاد تو یہ تینوں بخشیا میں چھٹکارا
 ملے انہاں تہیں پانی مینوں اک پیاس بھیا میر
 جس دی خاطر گولی اپنی بخشی نال پیاراں
 ہائے اوہ ویلا سہتا آوے روندا اتے پچھاندا
 گل عذاباں کوں مینوں رب خلاصی دیندا
 لے گئے مینوں دوزخ اندر ابو جہل دہلی رری
 سب اینویں پچھتاؤں جس دم پاسن قہر الہی
 تابعداری پاک نبی در قدرتدا میں پاسن
 جدا انکار رسول اللہ کے پکڑ عذابیں ڈھو یا
 اوہ خوشی برابر اسنوں جاگے کم نہ آئی
 اُس دن رب عذاب گھٹا دے شرم بیدی دوں
 تا اُس قدر نبی دا جاتا روٹا لے پچھتا یا
 موتوں بعد حیاتی والا دیلا نہ نہ آوے
 پھر ایہ ویلا سہتا دوسی نا کوئی چل سی چار
 کالے کوں نہ دفتر اپنے کر کے بریا یاں
 طاہر باطن ہو جا پورا تابعدار نبی دا
 ہو جاسب قربان نبی تہیں مانج سیں سرکاروں
 ایہ محبت پاک نبی دی ایہوتا بعداری
 اوہ گھڑی مبارک جہیز شہ دیناں دھانے

جو گہری محبت والی ابولہب پر آئی
مومن جیسے سدا بنی ہوئی پکڑن تابعداری
ہے امید بنی در صدقہ رحم خدا فرمائی
جدیاں نال آزاد کرائی جس غلام بیگانی
بس بن ذکر نو کرد والا ہو یا ختم اتہائیں

او ہو گہری خدائے اس کی صنایع فرمائی
کویں انہاں نوں فضل کرم تہیں بخشے ربّاری
کر آزاد جہنم کو لوں کو لوں جنت وچ پہنچا سی
کویں غلام بولا دے اپنے اوہ محبوب حقانی
اگوں ذکر رضاعت والا پڑھ صلوة سنائیں

ذکر رضاعت و احوال دایہ حلیمہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا

ست دہائے شیرازی داپتیا بنی پیارے
اس تھیں بعد ثویبہ اوپر کرم خدا لے کیستا
اوپا ثویبہ آہی جیڑی ابولہب ری باندی
حضرت حمزہ نوں بھی اکے اس نے شہج پلائی
بہت اکرام ثویبہ آپر کرن رسول الہی
کرن روایت حضرت دے گھر جدوں ثویبہ آت
بھی حضرت سرور دو عالم شفقت بیت کھاون
حدوں مدینے ہجرت کیتی کلا امت و سائیں
خبر فتح ہو یا جس ویلے فضل خدا رحمانوں
خبر وفات سنی جد حضرت بیت افسوس کیا یا
بے کوئی اس دیاں خوشیاں چون تی خوشیاں
لوکاں کھیا کوئی نہ آسا ہو گئے ختم امت می
روز ستاد یہ پاک بنی نوں سی اس شیر پلایا
سی بنی محمد صلیہ وچوں ایہ حلیمہ دانی
لکے دے چہ عادت آہی قوم قریشاں تائیں
شیر پلاون کارن اس دی دانی ہور بناون
جو جوتانے لڑکے ہوں پاس پیاریاں مایاں
گھر اپنے وچ لڑکیاں تائیں پالن شیر پلاون

بعضے آہن تن دہائے علم خدا نوں سارے
مائی تیکھے سرور عالم شیراوسے داپتیا
فضلوں بنی رضاعی مائی سرور کل بنیاندی
مائے چاچا پاک بنی دانلے اوہ شہج بھائی
جان ادب ہمیشہ آسا جبرک زندہ آہی
مائی پاک خدیجہ اس دا ادب کیا لبابے
اپنی جگہ برابر اس نوں عزت نال بٹھاون
اوتھوں کھنڈے تے سوغا مال بھججی اسد تائیں
اس تھیں بعد ثویبہ مائی کیتا کوچ جہاںوں
لکھ فتح ہو یا تا اس دا حال تمام بچیا یا
جس دا اسیں ثویبہ پاروں حق پھیاناں سارا
چہر افسوس کیتا اس ویلے پاک رسول گرامی
اس تھیں بعد حلیمہ دے ول سرور عالم آ یا
سنوں حقیقت جیو نگر اس دی قیمت رب جگانی
جد فرزند کسے دے کھوچہ بختے خالق سائیں
اسوں پاسوں پنڈاں وچوں اکثر دایاں نوں
پالن شیر پلاون کارن لیجاون اوہ دایاں
جاں پھر واپس دیون آون بہتی عزت پاون

مابیاں پاسوں ملن انہاں توں بہت نعام عطا کیر
 پہلوں بھی اودھ پچیاں خاطر چیزاں رہن بھیند کے
 لکے آس تیریاں عاجز آون شہر و چالے
 کہے حلیمہ پیدا ہو یا جدوں حبیب ۱۲ لہی
 بھی بنی سعد قبیلہ دستی جتنا آہا سارا
 بارش ہو یاں ساڈے پاسے کتنی مت ہوئی
 گھر ساڈے ہک ڈاچی آہی شیر پلاون والی
 باقی اجڑ بھٹاں بکریاں اسے حالت ہو یاں
 بلے طعام نہ کھاون کارن بھکھ اباسیاں دن
 کراں تلاش بل وچوں گھاس جڑیاں گدہ گھاس
 ہک دن ایویں جگل اندر رات اسانوں آئی
 اگے سخت آہی ضروری فاقیاں مار موکاٹیا
 دھرتیانی دھرت فلک دی ہوش نہ رہ گئی کھوئی
 دو جا آس لڑکے دالینوں فکر لے دھو دھانا
 سکا خون بدن بھٹیں میرا کر کر صبر دلیری
 سنے فکر لیاں اندر غش آوے غش جاوے
 بیا دیکھے ہک شخص اچانک بھیجا رب دا آریا
 بچا اودھ چٹمہ خوشبو بھریا قدرت پاک رہا تی
 کہن لگا اودھ بندہ رب واناں محبت مینوں
 بدن تیر لوجہ رکت ہوئی اسد بیون پاروں
 جبر میں پانی پینا آس دا ڈاڈھی لذت آئی
 بچن لگا میرے کولوں پھر اودھ مرد رہا نا
 کیتی عرض پچا ناں میں مول تساڈ تیا میں
 فاقیاں اندر رب سچیدا جو تھہ شکر کھایا
 آدم شکل بنا کر مینوں بھیجا خالق باری

ڈاڈھا راضی کر کے ٹرن دایاں مابیاں تائیں
 چپوں بھی انعاماں دیندے عزت سدا کرنیے
 لے لے جان نصیباں موجب لڑکے پالنے والے
 گھر ساڈے وچ فاقے پاروں ڈاڈھی لگی لہی
 سہ لوکاں دا قحط و بالوں ڈاڈھا تنگ گزارا
 مال مویشی سہ چیزاں دا حال نہ رہیا کوئی
 لسی مادی ہو کر اودھ بھی دودھوں ہو گئی خالی
 دودھ نہ لہتے ہیٹھ کسے دلاغر ہو ہو مویاں
 کتنے روز اکٹھے سانوں فاقیاں دھو دھاون
 کراں گزارہ آس دا پیر رب دا شکر الاواں
 پیدا ہو یا لڑکا میرا میرا اسے جانی
 لڑکا جتیا ہو زیادہ زور یعنی پایا
 دن تے رات نہ معلوم ہوئے ایسی حالت ہوئی
 خبر نہیں جو کوئی کر پلیسی ایہہ معصوم نہانا
 کہتوں شیر پلاساں اسنوں جدیہ حالت میری
 اسے راتیں فصل کرم تہیں رب ہک خواب کھاوے
 رحمت دیک چٹھے اندر مینوں پکڑ وگا بار
 شیریں چٹا شہدوں مٹھا جس دا ٹھنڈا پانی
 پی لے پانی رچ کے ایتھوں جتنی حاجت مینوں
 دودھوں بھری سینہ تیرا رحمت فضل غفاراں
 انویں جاناں طاقت میری ہو گئی دن سواری
 میں ہاں کون پچا نے مینوں جانے تہہ کھانا
 تا پھر اگوں آکین لگا سن مینوں تباہیں
 میں اودھ شکر پیارا تیرا حکم رہے تہیں آریا
 وقت مصیبت آکر تینوں دنی مدد باری

صبروں شکروں تدھ حلیمہ جیونہ تر فاقے جالے
 دوہاں جہانناں دی سبہ دولت گہر تیر یو چہ آسی
 کئے اندر پیدا ہو یا یک محبت صاحب خدائی
 اُس می بخت طس تینوں وافر رزق عطا میں
 کہے حلیمہ جانکی داری اُس مقبول حضور ی
 کرے دعارب حلیمہ تیرے آپر رحمت کرم کماوے
 بول دعا وہ نصرت ہو یا میں پانی بیداری
 جہاں تیر شیر بدن وچہ طاقت صفت نہ رسیا کوئی
 ڈٹھا زناں قیسے والیاں پچن لکیاں مینوں
 آماکل دہاڑی تیرا سخت صفت فقی حال
 جو ملے سوچتے اینویں میں کچھ دساں ناہیں
 دودن گڈے سبہ لوکاں نوں غیب آوازہ آیا
 اے بنی سعد ساڈے تائیں ہو دے خبر تسمی
 جو کوئی شیر بلا دن کارن عورت اسنوں آنے
 سن خوشخبری بنی سعد نوں حرص دلا نوچہ ہوئی
 کہے حلیمہ جد کے دل ٹریا ساتھ زمانہ
 حارث نام خاوند اپنا وہ بھی نال رلایا
 گھر ساڈے ہک ڈاچی آہی ڈاڈہی رسی نندی
 اسے حالت کہو تا میرا ہے سی رستا ماندہ
 لنگ گیا اوہ ساتھ زناں سا سختی بہت اگا ہاں
 رستے اندر آسوں پاسوں اون آوازے مینوں
 طرح طرح خوشخبراں اینویں پچن میر تائیں
 سن آوازے خاوند کو لوں پچپیا میں کجوری
 ایپر میر خاوند تائیں خبر نہ آہی کوئی
 اُس لے جاتا شاید اس نوں آفت کسے ڈرایا

اسے ملے نعمت تینوں کرسی رب حواسے
 دیکھیں مگی توں جو کر تینوں مولا رنگ لگا سی
 فضلوں رب کرسی تینوں اُس حضرت می فی
 ایپر ہور کسے دے لگے نا ایہ ذکر سنائیں
 پھیر یا میرے سینے آپر دست مبارک نوری
 ہو دودہ زیادہ تیرا حسن جمال دودہا وے
 ہو گئے دور تسمی دکھڑے قدرت خالق باری
 اگے نالوں حالت میری بہت آسودہ ہوئی
 دس حلیمہ کہا دن کارن کیا کجہ لدا تینوں
 آج ایہ کھتوں ملیا تینوں روپ شامزاد بوالا
 آکھ گیا سی آکھن والا کسے حال سنائیں
 سنیاں گل قیسے ساڈے ہاتھ حکم سنایا
 بے ہک لڑکا کتے اندر صاحب نشان گرامی
 گھر اس دوجہ نازل ہون رحمت فضل رانے
 مکے طرف تیاری کر کے اٹھ گھنٹی ہر کوئی
 نال انہانے گھر اپنے تہیں میں بھی ہوئی روٹی
 بھی ہک چوٹا بچہ اپنا گودی اندر پایا
 پھر تیاروں خاوند میرے اوہ بھی نال لباندی
 چل سکے رستے اندر کچھ رہ رہ جاندا
 میں تے میرا خاوند و لوں رنجی اسیں پچپیا ہاں
 رکھہ تسلی سب تہیں بہتر دولت مل سی تینوں
 بول درخت مبارک آکھن قدرت خالق مائیں
 سن داہیں کچھ توں بھی غلیوں ایہ آواز پیاری
 آکھن لگا اٹا تینوں میں توں ملی ہوئی
 جلدی جلدی ڈر کے اوہوں قدم اگیرے چایا

سب اٹھاراں پنیڈا آہانی سعدتیں سارا
 لگی اکہ میری اُس جاگہ رب اسرار و کھایا
 ہک بھی وچکار جن دے میوے نال پروئی
 ہور زانیاں نبی سعد دیاں بیٹھیاں تاسی
 ڈگاہک خجوروں دانہ کو د میری وجہ آئیا
 جس ویلے میں کھادا آسون ایسی لذت پائی
 دیکھ بشارت جاگی خوابوں لگی اُس دہری
 کسے حلیمہ اودہ جودت چکی اوس کجوروں
 کتنی مدت رہی موبیں وجہ اودہ لذت خوشبوئی
 قصہ کوتاہی اشائے کئی عجیب نظارے
 جیوں جیوں مگر نیرے آدے ہوو شوق ہویا
 ہر ادا کہے سو کہے ہو کے آپہنچے وجہ مکے
 ایپر جتنے لڑکے آہے باجھ رستوں گرامی
 سر پر باب جنہاں آہے خدمت کرے نوالے
 نہیں سی زندہ پاک نبی داسر پر باب پیارا
 دیکھ تو نگردولت والے پچھدا کون غریباں
 کیا معلوم کسے نوں آہا قدر نبی سرور دا
 ہر کم دھچ پو شیدہ جو دے حکمت پاک الہی
 بعض روایت ایہ بھی آہن اودہ ریاں آیاں
 حضرت آمنہ دے ول سچھے آیاں داد داری
 پچھے نام انہاں دے کولوں پاک نبی دی مائی
 ایسی حضرت آمنہ تائیں ایہ فرمان ربانا
 قوم قبیلہ نبی سعد دا ابو ذریب دی جانی
 جد اودہ دایاں حاضر ہوون ہور سدا والی وال
 ملے جواب جدوں اس طرفوں خالی واپس جان

تھک پئے تا کس مکانے کیتا اساں اتارا
 سوہنا باغ خجوراں والا خوابوں نظر می آیا
 اُس دی چھاویں شوکت شانوں میں لیں بھی می
 ملک ملک مدن مینوں ادبوں ہون سلامی
 نال خوشی دے پکڑاٹھا پامنہ اپنے وجہ پایا
 شہد اندر بھی شیریں ایسی ہرگز کمی نہ آئی
 بیشک کوئی مٹھا میوہ قسمت ہو سی میری
 خواب اندر جو میرے تائیں ہوئی بخش جنوروں
 جہ تک حضرت رہے اساں گھر تک رورہ ہوئی
 رستے وجہ حلیمہ دانی ڈٹھے بیت پیارے
 کرے دعائیں سچے ہوون میرے خواب خدا یا
 رز زوار تبادن بعضے علم خدا نوں کے
 ہور زانیاں اگدوں آکر لے سنبہال تگامی
 لے گیاں اودہ پالن کارن آپو آپ سنبہالے
 چوڑ گھیا سب ایسے خاطر پاک حبیب سو مارا
 کون قیماں بہار اٹھا دے باجھوں نیک نصیبیاں
 نہیں تاہر کوئی پالن کارن جان تصدق کردا
 ملنی سی ایہ دولت اسوں جس دی قسمت آہی
 اگے لنگہ حلیمہ نالوں کے اندر آئیاں
 دے فرزند پیار سا نوں سببناں عرضگداری
 نام حلیمہ کوئی نہ دے جیڑی آوے دانی
 ہوسی نام حلیمہ جس نوں دانی تساں بنانا
 کر آوازہ ہاتھ غیبوں ایہ سب خبر سنائی
 آمنہ خاتون کے تساں تپیں میں نہ دودھ وال
 تا پھر نور گھراں دی طرفے کرا مید سدا واد

آپ جواب سنایا سببوں پاک نبی دی مائی
 کرے بیان حلیمہ دانی میں حد کے آئی
 لال میراں دے جو لڑکے دایاں بہن سہایاں
 میں حیران ہوئی کوئی لڑکا میرے ساتھ نہ آیا
 دیکھ بزرگ انہاں نے لگے کیتا عرض حوالا
 بچپیا نام قبیلہ میرا اس سردار گرامی
 ہاں میں سعد قبیلے وچوں نام حلیمہ میرا
 کہن لگا جس نام حلیمہ سعد قبیلے والی
 ہے ہک لڑکا پوتا میرا اندر حال یہ بھی
 سن کر نام پتی والی میں پھر عرض گذاری
 جیکر اس اجازت بخشی پاس تھائے آساں
 ایہ گل کر کے خاوند اگے جا میں ذکر سنایا
 کہن لگاتوں لے آجا کے بیشک اس دیاں
 کہے حلیمہ خاوند طرفوں حدود اجازت پائی
 کول آہا ہک بھانجہ میرا لگا کہن اسانوں
 اگل سنگر بھانجے والی میں بھی کچھ ڈولانی
 جیکر کدی حلیمہ اسدی خدمت تدبیر نہ چائی
 سن آوازہ دل داند خوب تسلی ہوئی
 بول سنایا بھانجے تائیں خبر نہیں کچھ تینوں
 کی ہو یا جے زندہ ناپیں اس دابا پ پیارا
 کل قریشاں دی سرداری حال جس دتا میں
 میں نہیں چپڑنا اس لڑکے نوں ہون پتیوں

ایس سبتوں علی دولت ہو ری کسے نہ پائی
 لڑکا مول نہ لے کئی بہت تلاش کرائی
 بہن جیہڑیاں میرا نوں لنگہ اکیرے آیاں
 تاجو فضلوں عبدالمطلب بیٹوں رب ملا یا
 کرو عنایت لڑکا کوئی شیر پلا دن والا
 تائیں بول سنایا اپنا نام نشان تاملی
 سن کر ڈاڈ ہارامنی ہو یا واہ واہ ناواں تیرا
 بیشک حلیمہ سعادت کوں بول نہ ہو سی خالی
 دیواں اسیں تسانوں جیکر پالوناں حلیمی
 جا کر اپنے خاوند اگے کراں حقیقت ساری
 ہو قربان نیم تساڈا آکے میں لے جا ساں
 سن کر خاوند راضی ہو یا بہت خوشی دھیر
 کیوں نہیں اس کی خدمت پاروں ہم کرکے پیر
 تائیں تول جاون لگی کر کے اس خدائی
 مفت نیم پلیسوا تویں ٹیہڑا نفع تسانوں
 ترت آوازہ ہو یا غلیبوں قدرت نال ربانی
 دوہاں جہانناں اندر تینوں ملے مراد نہ کافی
 ایو لڑکا خواہاں والا شک نہ رہیا کوئی
 قسم خدائی اس لڑکے تپیں ل نہ روک تپیں
 سہ تپیں بہتر دادا اسدا قدر پچھاں ہارا
 انشاء اللہ محنت سادی صنائع جاسی تائیں
 قیمت در پتیاں الی ہوندی باجہ شماروں

جیکر ہو سببوں اس دی کچھ بچیاں نہ آئی
 سینوں معلوم عزت اس دی جو کچھ رب بنائی

گوہر شناس داند در یتیم مارا

زاں دلبر یگانہ ہر کس خبر نہ دارد

اس محبوب یگانے والی ہر کو خبر نہ جانے
جان در یتیم سال تائیں در شناس سیالے

اوہ کیا جان جنہاں نہ ڈھٹا بھید پیار یوالا
لمتی عرض عنایت ہو و لڑکا میرے تائیں
حضرت آمنہؓ دے گھر جلدی آندا نال خوشی دے
نام حلیمہ سعد قیلہ ساری بات سنائی
ایو تلاش اسالوں آہی سبہ مطلب گھر آہیا
آفرزند پیارا اپنا میں تینوں دکھلائیں
جس حجرے وچے آکا خیریں سرور کل نبیاندا
وانک شمع دے دروں میںوں نظری وشنائی
دن دیلے کیوں لڑکے اگے دیو ابال ٹکایا
ایہ سبہ جانن چند میرے دا نظری آہیا تینوں
آس دن تہیں میں یڑے اسد دیو اکدی آندا
جسد ہونڈیاں دیوے سندھی جت رہی کوئی
سولج دی روشنائی اندر کون چراغ جلا ندا
سیج مچ اندر دیو تینوں نظر آہیا کوئی
سمٹی نیندر ستا ہو یا شان ہوں سردار
آس دو چوں باہر آون نور کنوں غمپکائے
ہو کیا مغز معطر میرا جد میں نیر طے آئی
دیکھ جمال محبت پاروں میں ہوئی قربانی
نال محبت سینے آپر نرم جیہا ہتھ لایا
ہس کے اسال غریباں دیول نظر کر دی پائی
نور تجلے ظاہر ہویا جا پوننتا آہ سمانی
چم لیا میں بوسہ دے کر نینا بے وچکاروں

دل وچ یاد حلیمہ تائیں خوابوں سبہ حوالا
آختر عبد المطلبؑ دول آئی چائیں چائیں
تا پھر آسنوں ساتھ زلا کے داد پاک نبیدے
دسیا حضرت آمنہؓ تائیں رب بھیجی ایہ دائی
سن کر نام نبیؐ دی مائی خوشیوں بول سنایا
بول مبارکباد زبانون کہیا حلیمہ تائیں
بابوں پھر حلیمہ تائیں نال پیار لیا ندا
کہے حلیمہ حجرے اندر جد میں جہاتی پائی
چانن دیکھ دے وچہ میںوں بڑا تعجب آہیا
پچھیا حضرت آمنہؓ کولوں تا آس کہیا میںوں
جس دن تہیں ایہ پیدا ہو یا روشن نور دلا ندا
گھر میرے ایہ شمع محمدی ایسی رب جگائی
دماں راتیں جلوہ آس دا آپلے چانن لاند
کہے حلیمہ جد میں اگے جا کر حاضر ہوئی
ڈھٹا سبز نہالی آپر سید گل ابرارال
آپر سفید رومال نورانی ریشم قسم پیارے
برکت بھریا حجرہ سارا خوشبو حد نہ کائی
پڑ رومال اٹھایا منہ تھیں ڈھٹا چند نورانی
بہت پسند اٹھا دن کارن شوق میرول آیا
بولی خبر نبیؐ سرور نوں جاگ مبارک آئی
کہولے نین مبارک حیدم پاک حبیب حقانی
دیکھ تا شاہد دے ہوئی بہت محبت پاروں

بکڑاٹھایا گود اپنی وجہ سے نال لگایا
نال خوشی دے سچے پاسوں شیر بنی نے پیتا
ابن عباس کہے اس دے پاک خداوند سائیں
ہے ہک پور حلیمہ کارن چوٹا بال آ یا نا
کیتا عدل برابر پورا پاک حبیب سوہا سے
جتنی مدت پیتا حضرت شیر حلیمہ والا
کھتے پاسوں کدی نہ پیتا شیر حبیب ربانے
اب غلیم جتا یا اس نون عزت قدر بنی دا
جیکر سچے پاسوں اسنوں مائی کدی لیاوے
ہو روایت آپ زبانوں کہے حلیمہ دانی
اس تہیں پہلے جتنی مدت شیر پلا یا جلیوں
مدہ قدمیوں خشک ہمیشہ رکھیا رکھن والے
حضرت نون بھی کھیا پاسا پہلوں میں کھلایا
تائیں اپنا سچا پاسا پیش حضور کا یا
دیوں خیال کیتا اس طرفوں جاں کو وہ لگی
اپر حضرت جد اس طرفے لبیاں مبارک لالیں
دودھوں بھر یا سینہ سارا برکت ظاہر ہوئی
پیتا شیر ہمیشہ حضرت سچی طرفے والا
ابن مفسر آہی اس وجہ حکمت پاک آہی
ایسے کارن تہیں سی پہلوں شیر خدانے پایا
شیر پلا کے جدوں حلیمہ ڈھکی برکت عالی
حکم کرو تا ڈیرے اپنے میں اسنوں لیجاواں
لے جی برکت حضرت آمنہ کھیا حلیمہ نہ تائیں
شیر حلیمہ دانی خاوند طرف لیا فی
کیتا بول مبارکبادی ہوگ حلیمہ تہینوں

شیر پلاون کارن اول سچے پاسے پایا
کتے پاسوں مول نہ پیتا جد میں حاضر کیتا
کر الہام جتانی ایہ کل سرور عالم تائیں
رکھنا پورا حصہ اس دا حق انصاف کما نا
چوڑ ڈٹا اک پاسا کارن دیر پیارے
آخر تک طریقہ لیور کھیا نبی تعالیٰ
ایسے طورادہ دو جا لڑکا ادب بنی دا جانے
سچی طرفوں کدی نہ پیتا اس نے شیر مائی دا
ہرگز مول نہ نیڑے آوے اب کنوں ہٹ جاوے
جس دے میں پاک بنی نون آکے بھج پلائی
سچے پاسوں کدی آیا دودہ ہمیشہ تہینوں
باراں لڑکے کھتے پاسوں شیر پلا کے پالے
اپر اسنوں سرور عالم نامتوری پاسا
جس دے دچوں کدی کسینوں قطرہ دودہ آیا
تا پھر آپلے کھیا پاسا خوش منظور می پاسی
او سے وقت ہو یا ہریا لا رحمت دہاراں آیاں
سچے کھتے وہاں پاسے کمی نہ رہیگی کوئی
تازہ شیر جنابوں جس وجہ بھیا حق تعالیٰ
پنیدا کون بنی تہیں پہلے کسنوں طاقت آہی
آگیا حسن مہیون والا شیر بھی نالے آیا
حضرت آمنہ خاتون آگے ادبوں ہوئی مولیٰ
کرے زیارت خاوند میرا چا اسنوں دکھلاواں
لے جا اپر ردی واری سانوں پھیر ملائیں
دیکھ جمال ہو یا ادہ عاشق جدوں بارت پائی
جاگ پئے ان ج نخت اسارے معلوم ہو گیا تہینوں

ہوں خدا نے ساڈے آپر کیتا کرم حضوروں
 کجے حلیمہ ڈاچی ساڈی کچھڑ کے نہ کم دی
 اتنا شیر و تاس بنانوں جس ویلے اوہ چوٹی
 لگے نالوں خاوند میرا ہور خوشی وچہ آہیا
 نال خوشی دے تے راتیں مانی نیند پیاری
 لگے سانوں فاقے پاروں نیند رکدی نہ آئی
 دو تن راتیں تے اندر کیستہ خوب گزارا
 کھلی اکھ میری یک راتیں رب اسرار دکھایا
 سر و پاس کھلو تاڈ بٹھایک کوئی شخص گرامی
 دیکھ شتابی خاوند تائیں میں سُننت جھکایا
 خاوند کیا چٹ حلیمہ نہ ایہ بات ملائیں
 معلوم ہووے ایہ لڑکا ملیا ساڈے تائیں
 جس دن دا ایہ پیدا ہو یا پے گیا فکر بیوداں
 لالہ نہیں کسے دے لگے ایسا بھید جتانا
 سُن کر بات حلیمہ دانی گنڈھ دے وچہ پاٹی
 جتنے روز ری وچہ مکے حضرت دے گھر جاوے
 جو کچہ شان نبی داد ٹھامانی شاہ بنانڈی
 آخر جدول حلیمہ دانی گھر ول قصد اٹھایا
 لے پیار پیاری مانی منہ سرچم پیاروں
 مڑ مڑیوں اک دو جے نوں ملن وار واری
 بہت وصیت ماں حضرت دی کر حلیمہ تائیں
 اسے طور نبی دادا بہت سپرداں کردا
 بھی کجہ نقدی درم وغیرہ کپڑے پینن والے
 کجے حلیمہ کجہ نہیں حاجت رکھوین ہانڈوں
 آخر حضرت عبدالمطلب جد حضرت فرمایا

ایسی دولت کسے نہ پائی رحمت فضل غفوروں
 تازی ہوئی اویو لے برکت ذات محمدی
 رنج کیا اوہ ڈیرا ساڈا ایسی برکت ہوئی
 برکت دیکھ رسول اللہ دی ہو گیا دون سوایا
 بہت آرام دٹھا اس راتیں برکت نبی غفاروں
 ساری راتیں اکھ نہ پٹی جدا وہ رات تنگہائی
 اپنی چھائی نال سواواں پاک حبیب پیارا
 چاروں طرف نبی سروروں چانن گھیرا پایا
 سبز پوشاک مبارک چہرہ نوری شکل تمامی
 اوہ اسرار باناسنوں انہیں نال دکھایا
 رکھیں بھید دے وچہ سارا کسے نہ حال تائیں
 جس دے آدن والا لگے چر چاہر ہر جائیں
 ایسے غم وچہ کہاوں بیون بھاوے نہیں سوداں
 مت کے پاؤں خبر بیودی پھیر لے پھرتانا
 اس تھیں پیچھے کدی کسے نوں نا کوئی بات تائی
 جا کر حضرت آمنہ تائیں پاک حبیب ملاوے
 نال محبت دانی لگے باتاں بے سنانڈی
 ردی واری آمنہ تائیں جافسر زند ملایا
 ملیا آن پیارا دادا بہت محبت پاروں
 دھچکڑن لگا چند سو ہارا کیتی سفر تیری
 ایہ فرزند پیارا میرا کہیں خوب ادائیں
 نال محبت رکنا میرا کھڑا جان جگر دا
 عبدالمطلب دانی تائیں کسے بخش حوالے
 کافی بکود دولت جیڑی بخشی تال اسانوں
 رو کر مانی سرور عالم دانی نوں پڑھایا

کرے دعائیں جتنوں خیریں چلوں چان میرا
 کرے بیان حلیمہ دانی جد میں رخصت پائی
 اوسے لاغر ہوئے آپرے کیستی ہوا زری
 جد حضرت دا قدم مبارک اس عاجز پر آیا
 تن داری بیت اللہ ویل ہوں سس بھکایا
 سرور عالم میرے آپرے دم مبارک پایا
 ہر عاجز بھٹیں پرے دیے میں عاجز کھم پایا
 رحمت عالم شاہ رسولان مائی آمنہ بجایا
 بیت ضعیف مانا لاغر بھکھاتے ترمایا
 سبہ بھٹیں بہتر میرے آپرے کرم خلاف سرمایا
 کس لوں معلوم کس نے میرا اس آن سو پایا
 دانہ ہو دے میں عاجز تھیں تیرا شکر خدایا
 تن داری کر سجدہ ادبوں گردن آماں اٹھائی
 کچے حلیمہ اس دن کہوتے ایسا جو بن پایا
 ایسا تیرا کیتار ب آسنوں رکت شاہ جمالان
 بچپن لگا میرے کولوں باقی ساتھ زناں دا
 میں آکھیاں ایہ اوہا کہوتا ہو رہے اندا کوئی
 ایہو کہوتا آوندی داری تچھے رہ رہ جاندا
 کچے حلیمہ کیا اس ویلے قدرت رب وکھائی
 کہن لگائیں غافل زناں کیا معلوم تسالوں
 کیا جانوں تیں میرا پر کیا رب کرم کس پایا
 مریے نوں رب نہ مکتا اُسدی رکت پاؤں
 کوئی نہیں اج برابر میر صاحب زور سواری
 کچے حلیمہ رستے اندر اس دن میرے تائیں
 ہونوں غنی حلیمہ مینوں دولت ملی سوائی

خیریں جاویں خیریں آں اسدرا کھاتے
 کودا کھا کر سرور تو ہنایے نال لیائی
 حیا سویلے طاہر ہوئی قدرت پاک عتقاری
 نال خوشی دے لاغر کہوتا ہو گیا دون سوایا
 ایہ شکرانہ رب پہنچے دا جس ایہ کرم کھایا
 کل حیوانان لوں اول مینوں بھاگ لگایا
 کر منظور خیالوں مینوں رب ایہ شان دیوایا
 سبہ بھٹیں فل میرا پر رب اسوار کر لایا
 میں قربان خدا تھیں جس نے رحمت نال رجایا
 کل سواریاں بھٹیں ج میرا درجہ رب ودھایا
 ایسا درجہ کسے نہ پایا جو مینوں پہنچے آئیں
 پاک حلیمہ اٹھاؤں والا مینوں تہہ بنایا
 نازاں نال روانہ ہو یا سوہنی چال وکھائی
 چکھہ گھیا ساتھ تمامی اگے نکل سدھایا
 ہر کوئی دیکھ تعجب ہو یا اسدیاں میناں چالان
 ہے ایہ اوہا کہوتا تیرا یا کوئی ہو رلیا
 کہن زناںیاں اسدے اندر کیا خوبی اج ہوئی
 اج تمام سواریاں نالوں ودھ کے قدم آٹھاندا
 حکم بے تہیں کہوتے میرے بول کلام سنائی
 کون اسوار خدا دے فضلوں ملیا اج اسانوں
 شاہ رسولان پشت میری پر قدم مبارک پایا
 دھیمہ فی طاقت مینوں بخش ہوئی رگروں
 شان عظیم دتاں اج مینوں فضلوں خالق باری
 سبھ بھٹے دوہاں طرفوں آون غیب ندائیں
 سارے ساتھ زناں دے نالوں تہہ بزرگی پائی

جنگل دے وجہ چرے ہوں جتنے مال پیارے
 کہن مبارکباد حلیمہ وہ درجہ ہمدرد پا گیا
 برکت ہو نہی سرور دی راہ وہ نظری آئی
 جس جاگہ میں آزاں راہ وہ بیٹھ آرام گزاراں
 سوہنا گہاہ عجائب تازہ سبز بہار لیا دے
 جان پھر خیریں گھر میرے وہ سرور عالم آیا
 ہمیں بکریاں گھر میرے وہ دودھوں کی یالیں
 جودن آدے بیٹھ انہاں سے دودھ نسیاہ پیوے
 باقی لوکاں کے جو آپے مال مویشی سارے
 مال میرا جد موٹا دین نہیں لوک اسانوں
 جھل تھیں یہاں اسادے سے آون ٹھکے ماندے
 یہ لوکاں تھیں بکریاں تیریاں دین دودھ والے
 کہ حلیمہ اجرا اپنے سادے نال رلا ہو
 ناچھ لوکاں بکریاں اپنیاں سادے نال لالیں
 یہ مال خزانے فضلوں ہو گئے دون سوا
 جو نہی سعد قبلہ آہا عورت مرد تم سامی
 معلوم ہو گیا میری تائیں شان جلیب تھاری
 جنوں کچہ بیماری ہووے یاد کھ درو شاہی
 دست مبارک پاک نبی دا پڑ حلیمہ دانی
 سن سن خبراں حاضر ہوں سیر بیماریاں والے
 نبی سعد نول گھر اپنے وجہ لذہا وید سیانا
 برکت عظمت و کچھ نبی دی لوک ہوں قربانی
 جیوں جیوں باطن شان نبی دامنوں رنج گہا
 قبل گئے دلوں حلیمہ تائیں اپنے پت پیارے
 ہر دم اپنیاں کہیں گے کہے چند سو ہارا

دیکھ سانون لخت دوتے آون سارے
 خیر خلائی نبی محمد گود تیری وجہ آیا
 ہوں روایت آپ بانوں کرے حلیمہ دانی
 خشک زمین ہووے ہریالی برکت شاہ ابراہان
 رنج گہا کہے کہوتا میرا رب داحمد الاوے
 سب چیزاں وہ نظری آفے برکت میں سوایا
 بھرتے سب بھاندے انہاں جہ پیلے نیاں
 صدقہ پاک نبی سرور دا ہر کوئی رنج پوے
 دین حال خراباں مانے بیت ضعیف چھاتے
 کتول ل چراون کارن لدھی بھوہ تسانوں
 دن دن اجڑا مال تسادے سے بوند جانے
 دس حلیمہ کھتوں تیرے ہو گئے بخت سونے
 جتول چروا مال اسادا او سے طرف چراہوں
 دودھوں بھریاں موٹیاں ہویاں لکے جودن چاہا
 برکت حضرت کل دستی نوں مولیٰ زنگ لگائے
 سب دکل وجہ حب نبی دی ہوئی ان مقامی
 سہ کوئی آکے اس لڑکے دی ہر ایہ برکت ملدی
 اگر ترے حلیمہ آگے اپنا حال سنا دے
 پھیرے انہاں نمایاں آتے ہووے فضل خلدانی
 برکت حضرت رب انہاں سے روگ نمایاں ٹالے
 کرسی کدی علاج دلائے اود محبوب ربانا
 آپ حلیمہ خدمت اندر ہر دے دیوانی
 توں توں حب نبی دی اندر سے ہندی جاوے
 ایسے خدمت پاک نبی دی پلک مل دسارے
 خاوند سے حلیمہ تائیں ایسا نبی پیارا

نال محبت وار واری ہو قربان اٹھاؤں
دور نہ ہو دن حضرت کو لوں بہت رکھن شیری
دن تے رات محبت اندر ایسے دلوں وکانے
کہے بہاؤ الدین منسہر وچہ مقصباح لیا یا

چوڑا کیلا پاک بنی نوں برگزکتے نہ جادوں
کون ایسی چیل کر جادے ایسی دولت بھاری
صبر نہ آئے مول و ماں نوں باجھ حبیب بانے
سورت والضحی اندر ایہ جو حکم بنی نوں آ یا

الحجّل کیتا فاقوی

کیا نہیں پایا بھگور (خدا نے) یتیم بچہ جاگر دی اس نے چھلو

بہلا یتیم نہ پایا یتیموں پاک خداوند عالی
اس دوچہ اشارہ ایہ بھی طرفوں حق تعالی
یا محبوب تساؤے آپر کیتی رحمت میری
نہیں سی اسدی چہاتی اندر شیر صفی جانوں
ہو قربان تسانوں اس نے گھر وچہ جہوں نہا
جو کجہ برکت گھر کے وچہ اسان حضور و پانی
مالا مال کیتی سہ وستی تیرے جادوں پاروں
جوں حلیمہ دے گھڑتیوں رکھا اسان پیارا
کرن روایت جہوں حلیمہ دے گئی حضرت تائیں
دے کر شیر سواوے دکھرا اپنا بال ایانا
کہ حلیمہ میں گھر حضرت قدم جہوں آ پایا
پیون شیر میرا جس ویلے پاک حبیب اہلی
میرے صاف نہ کرن نہیں پہلے آپے صاف جادوں
ہیون شیر ہمیشہ حضرت اپنے وقت بھکانے
اسے طور پیشاب کرن دا بھی بک وقت پھیرا یا
ہو رہا صفت نبی سروردی وچہ ملج "آئی
جیکر پڑے حضرت دیوچہ فرق کیدی آ جاوے
جیکر کپڑا دیون اندر میں کجہ دیر لگاواں

پھر اس جگہ عنایت کیتی پرورش جادوں والی
یاد کر یا پاک بنی نوں وقت حلیمہ والا
وقت یتیمی اسان حلیمہ خادم کیتی تیری
بخشا شیر تساؤی خاطر رحمت فضل کمالوں
چوڑا گیا سب شکی فاقہ کسے نہ ڈٹھا جاندا
ادہ سہ تیری خاطر آہی ہو نہ خاطر "کافی
سہ فے دلوچہ جت تساؤی میں پانی سرور
ایسا نازاں اندر بلدا کون یتیم و حاکم
ایسا پیار بنی دا اسنوں بخشا خالق تائیں
انہی چہاتی نال سواوے پاک حبیب ربانا
گھر میرا خوشبو حضرت دی باغ بیارنشا یا
لباں مبارک صاف کرن دی حاجت ہندی ناہی
شیر لودہ لبان مبارک کسے نہ نظری آون
وقتوں اکے نہ کیتی طلب حبیب ربانے
بالاں دا بچوں کپڑیاں آپر کیدی پیشاب نہ آ یا
اتنا شرم بنی نوں آہل کسے حلیمہ دانی
ایہ ہر اودھ ہو کر مینوں دے تے سہماوے
آپے غیبوں کجیا جادوے پاک حبیب بچاواں

گڈوں بھریاں کہیں ہوں دس حال نہالے
موسے صاف مبارک چہرہ روشن بد زنیروں
جتنا اودا ہا ہور کسے نوں وجہ مہینے آئے
جیوں کر ذکر کتاباں اندر کرن مفسر نامی
وہن ماہاں دے کہل وں اتنی طاقت آہی
پیچ ماہاں دے آپے خیریں رُ دے شاہ ابرار اُ
سُت ماہاں دے دورن بچن چاہن جتوں خان
پہلی ایہو کلام مبارک کیستی شاہ اکراماں

سب لڑکے جد خواہوں کہیں ہوں ہمہ گریاں
پاک بنی جد جاگن خیریں رحمت فضل یروں
بک بک دن وجہ پاک بنی نوں اتنا رُ دے
وجہ مہینے سال برابر دس بنی گرامی
دو ماہاں دے رُ پڑے سب بن پاک حبیب الہی
چار ماہاں دے سرور عالم چلن پکڑ دیواراں
چہیاں ہینیاں دے جد ہوئے جلدی قدم اُٹھان
اُٹھ ماہاں دے سرور عالم لگے کرن کلاماں

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللہ بہت بڑا ہے اور سب تعریف واسطے اللہ کے ہی جو بالی والا ہے تمام جہان کا

وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

اللہ پاکلی ہے اللہ کے لئے صبح اور شام

کہے حلیمہ راتیں جن دم سوئے بنی غفاری

وجہ محبت پاک لے دی محو اچھے عقیدے
ایہ کلمات مبارک مینوں راتیں تین سیندے

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَدْ وَسَّانَا مَتِ الْعَبُودِ وَالرَّحْمَنِ

بہن کوئی معبود (حق) نہ کہ اللہ پاک سوئی ہیں آئیں اللہ خدائے رحمان ہیں

لَا نَأْخُذُ لِسَنَةِ وَلَا نَقُومُ

آئی اس کو اور نہ بکھڑے اور نہ سیندے

بڑے اسم اللہ پکڑن حضرت جوشے کرن پیاری
کھتے ہتھوں سرور عالم چیزیں پکڑن کوئی
نسن دور انہاں دے کولوں نیڑے جاوَن ماہیں
کھیلن کارن نہیں تسالوں خالق پاک او پاپا
ہوڑن ہر عجب سب باتاں ڈھیاں تے از ماہیاں
مدت نہیں اوہ سکا ہو یا خشک کر نہک نانا

جاں کج چیزاں پکڑن گئے نال ریدی یاری
ستے ہتھوں پکڑن نالے ایہ بھی عادت ہوئی
کھیڑ دیاں جد و گھن حضرت دو جیاں کیا تالیر
کرن نصیحت کیڑ دیاں نوں ایہ کیا تالیاں بنایا
کہے حلیمہ جیوئی عمروں ایہ سب صفتاں آیاں
بنی سعدی دتی اندر سی بہک رکھ پرانا

چلن پکین والی اس پر اس امید نہ کاٹی
 سیسی گود میری دے اندر پاک جلیب سو بار
 برکت حضرت اسی اس قدر تظاہر ہوئی
 اسے ویلے شاخاں اس دیاں سبز پوشا کاٹیاں
 سنا رکھ ہویا ہر پلہ برکت حضرت پا روں
 بھی ہک سبز سبیلے اندر آ ہی ہو رسوا نی
 سب کوکل بھنیں گھر اس دیوچہ بیت غریبی آ ہی
 کہے حلیمہ پکین ادبوں اوہ سکین و چاری
 جد اس دے گھر سرور عالم قدم مبارک پایا
 برکت حضرت اس میں بچے بیت آسودہ ہوئی
 اور روایت آپ زبانوں کر کے حلیمہ دانی
 اتنی مدت ہر کلیفوں میں بنوں رب بچا یا
 دو برس جلد عمر مبارک پائی نبی گرامی
 کندگی سب مدت خیریں شیر پلا دن والی
 عبد المطلب آ منہ خاتون ملے محبت پاروں
 دیکھ نہایت راضی ہوون سرور عالم تائیں
 دانی دے دل تحت نبی دی ایسا کیتا ڈیرا
 مرضی میری جے ہن واری پھیر اجازت پاواں
 ہر حضرت آ منہ آگے میں ایہ عرض گزاری
 گرم ہوا ہے مکے والی خون میری دل آ دے
 لے جاواں میں گھر اپنے وچ رکھاں سد تائیں
 کہے حلیمہ کتنی واری میں ایہ عرض سنا تی
 میں منگاں اوہ دیوے ناہیں کتنا وقت وہانا
 آخر میریاں نتاں پر رحم مانی نوز آ سیا
 ناہیں اونہوں لے کر حضرت رخت ہوئی گھر انوں

کہے حلیمہ پکین انیوں کو اس دے میں آئی
 بیٹھ گئی اس رکھ قے پٹھاں لے کر نبی پیارا
 ہو گیا سبز درخت تھامی دیر نہ لگی کاٹی
 ادبوں نوز ہیا رلیا یاں میوے بہار ہو کا یاں
 سوہنا میوہ حاضر ہویا خالق دی سرکاروں
 ام سکین بتا دن اسوں بیت غریب مانی
 کدی نہ بھلیا تنگی فاقہ عاجزہ حال تب آ ہی
 گویا اٹھا کر گھر اپنے وچ لیکٹی فسی غفلی
 اوہ سب کی فاقہ اس دا جاندا نظر نہ ہیا
 دولت مالوں چیز کے دی تنگی رہی نہ کاٹی
 جتنی مدت سرور عالم میرے ساتھ لنگھا نی
 نا کچ گرمی سردی میںوں اثر کدی پہونچا یا
 وکھن اندر چار برس دا جان لوک متامی
 مکے وچ حلیمہ دانی آندا سرور عالمی
 گود بچا یا سرور سوہنا باتاں کرے پیاروں
 خیریں آ یا اسادا بولن حمد شنائیں
 کہے حلیمہ وچ پھرن اوپر نہ چاہے دل میرا
 ایہ دولت ایہ برکت ساری موڑ گھر میں لیجاں
 کچہ دن کارن بختو میںوں پھیر ایہ چیز پارمی
 مت ایہ پھل مبارک میرا گرمی نہیں کراوے
 جاں کچہ خیریں تکڑا ہو سی جاساں چھوڑتا میں
 کرے نہیں منظور جدائی پاک نبی دی مانی
 مشکل ہو گیا دوہاں دلائنوں بہار و بھرا چانا
 لے جا جیوں کر مرضی تیری کرم کنوں نہ پایا
 قوم نصارے دا ہک لولہ راہوں مل پیا سانوں

وکیہ نبی زوں آپس اندر کرن لگے کچھ باتاں
 ڈٹے نہیں مبارک آکے پاک نبی سرور دے
 بچپن لگے کون ایہ لڑکا صاحب شان گرامی
 کہن لگے بس ایہو ہوسی اوہ محبوب متعالا
 عین برابر اس دا اس دا حلیہ اکو آیا
 بے ایہ لڑکا دیویں سانوں بہت احسان کائیں
 لیجاواں آپس حبشہ اندر سونوں ادب روں
 کچھ حلیہ ایہ گل سن کے خوف کیسے دل آیا
 برکت حضرت اوہ بھی آپے جھکے پس خیالوں
 دوجی واری سرور عالم جد میرے گھر آیا
 جیوں جیوں خیریں وڈا ہوئے پاک حبیب خدا
 اتنے فضل اساڈے آپے کیتے خالق باری
 جنوں قوم اساڈی وچوں پور حضرت کاٹی
 تن برسوں دے جوئے خیریں جدوں حبیب لہی
 دو فرزند حقیقی میرے آجو مال چراون
 بچیا بکدن میرے کولوں پاک حبیب سو ہارے
 میں کہیا اوہ باہر دونوں مال چراون جائے
 جدا یہ بات سنی میں اگوں کیتے عذرت میرے
 مڑ مڑ جدوں حبیب خدا دے کیتی طلب میری
 ہند چاندی سال دے اندر باہر بچیاں تنور
 بھر موی تانال محبت سر نہ وال ہوا ہے
 گل پا پا گلو بند مانی لے کر چائیں چائیں
 اے پراوہ گلو بند اساڈا حضرت توڑ وگلا یا
 کچھ نہیں حاجت انہاں گلا ندی ہرگز ساڈے تائیں
 اپر لئی اک سوئی حضرت ٹپے ساتھ بھراواں

سوئی صورت حضرت دیول آکر پایاں جہاناں
 نہر نبوت حلیہ سارا ویکھ شناخت کرے
 تاں میں کہوں انہاں آگے کیتا ذکر تھامی
 وچ کتلاں آگے جس دا پڑھیا ساں حوالا
 مکے اندر پیدا ہویا کل نشان لیا لیا
 دولت مال کراں سبہ حاضر جو موہوں فرما دیں
 برکت پاوے وطن اساڈا اس دی برکت پکڑوں
 ہو کر جدا انہاں دے کولوں قدم شبانی چایا
 پہنچ گئے اسیں گھر اپنے وچہ رحمت فضل کالوں
 آگے نالوں ہو ر زیادہ عین خدا نے پایا
 تہوں تہوں ساڈے گھر دے اندر برکت میں پیدا
 کل قسبے اندر سانوں رب بخشی سرداری
 آہوون محتاج اساڈے برکت نبی خدائی
 برکت مالوں گھر ساڈے وچہ ہو گئی بے پرواہی
 سارا روز نگہاؤن باہر رات پور گھر آون
 کتھے رہن دہاڑی میرے دونوں پور پیاے
 حضرت کہیا میں بھی فخری ساں تال انہاں دے
 ایہ حضرت متن تائیں عذر پیا نے میرے
 تائیں عاجز ہو کر کہیا جیوں کر مرضی تیری
 ایہ جیوں تول راضی ہوویں عذر نہیں کچھ منوں
 کنگھی پھیری سرمہ پایا کپڑے آنک لوائے
 تاجو نظر نہ لائے کوئی چند مبارک تائیں
 میں نہیں پاندا ایسیاں چیزاں بول موہوں تائیں
 ہر دشمن تہیں حافظ میرا آپ خدا ذر سا نہیں
 میں پی تک تک رجاں مگر دل صدقے صادقے بادا

طریا مال چراون خیریں ارج مالان طاسائیں
کراں دعائیں یارب اس دا آپ ہو دیں رکھوالا
نال بھراواں جگل اندر بیٹھی نور پیارا
سارا روز لیلان اندر توبے چین لنگھایا
پچھی میں فرزندال کولوں حالت باہر دالی
ہن لکے ارج مال مال ایسی قدرت ہوئی
جدائیں باہر لیگئے استوں کرم کیتارب عالی
جتل جیوے ویر پیارا بدلی نال سداوے
سارا روز سے دی چانویں بوجاننال لنگھایا
سن کر بات حلیمہ کہیا سچ بتاؤ مینوں
جد فرزندال قسم اٹھا کر ایہ سب بات سنائی
ہر دن فحری نال بھراواں سرور عالم جانے
سن سن باتاں دل لے اندر بے حلیمہ پاندی
اپنی جاگہ عورت خاوند خوشیوں دون سوائے

جس ی برکت مال تمامی ملے ساٹے تائیں
خیریں جانے خیریں آسے موہنیاں مالان والا
ایرنگروں رہیا مینوں فکر دے وچ بھارا
راتیں اویلیا جد خیریں صبر نڈا میں آٹیا
کیونکر ارج دھاڑی باہر دھپ پیارے جالی
دھپ گری داویچن نوں خطرہ رہیا نہ کوئی
آکئی بدلی سر اس دے پر سایہ کرنے والی
چھتری دانگوں سر اس دے پر سایہ کیتی جائے
سانوں بھی سب اسدی پاروں بہت آرام دکھایا
سیما کہندا قسم خلا دی چوڑھ نہ آکھاں تینوں
ہو قربان حلیمہ دانی دوں یقین لیا فی
جو جو معجزہ دیکھن بھائی راتیں آن سنائے
دردی ماری مور کسے نوں نا کوئی ذکر سنائی
کرن دعائیں خوشی اسادی مولی توڑ چڑھائے

ذکر شوق صدر

کرن روایت جان کہ عرصہ اسے طور و مانا
یو باجدول دوپہراں دیا کہے حلیمہ رن دانی
مال بابل مال بابل رور و کرے پکاراں
میں پچھیا کی ہو یا بیٹا نال تیرے کی بنیاں
خبرے اوہ اسمانوں لٹھے یا کس پاسوں لے
اوتے جا کے چیرا انہاں شکم پیارے والا
خبر نہیں سن چکھے میں نہیں زندہ ہے یا تائیں
و اس وقت حلیمہ اتر غم دی حالت پیتی
عورت خاوند وند ہوئے گھر تہیں ورسد ہانے

نال بھراواں باہر بکدن گیا حبیب ربانا
آ گیا پتہ ضمیر میرا کردا حال دوانی
اٹھو جلدی باہر چلو چھوڑ دیو کم کاراں
کہندا ارج قریشی بھائی چک کھڑیا دو جنیاں
لے کر ویر پیارا ساڈا آپر پیارا سدھا لے
تائیں اوہوں ددڑیا جلدی وچھ مصیبت حال
سنکرات حلیمہ تائیں غش پے گیا اوتھائیں
کوں بیان سناوے اس داہویں وچھوڑے کیتی
آکر جلدی حاضر ہوئے پاس حبیب ربانے

آپ پر پہاڑ کی سی جانی بیٹھا نہ ہی اتنی
 دیکھے پیا نلک دی طرفوں پاک حبیب سحر ہارا
 کہے حلیمہ جد میں بیٹھا ڈکھا وجہ حیرانی
 پکڑا اٹھایا سینے لایا بہت پیسا رکھایا
 حضرت کہیا خیر تمامی فکر نہ کرتوں کوئی
 غیبوں شخص ہوئے تن ظاہر چٹیاں کپڑا پٹالے
 دو جے دے ہتھ تہال شہری بر فوں بھریا ہویا
 بھایاں دھول میرے تائیں انہاں پکڑا اٹھایا
 چاک کیتو نے سینہ میرا ناف تلک دھکارو
 جوا عصا تمامی میرے آپے اندر وار لے
 برف کنوں ادھ دھوکر سارے لائے پھر کالے
 دے کر چیز کالیا اس نے دل دانکتہ نکالا
 ایہو نکتہ رغبت دیندا طرف شیطانی کاراں
 ہن کوئی ٹول نہ نیٹے ام دے مکر فریب شیطانی
 خون سیاہ اوہ کالا نکتہ کڈھ کے باہر دھکا یا
 رکھ دتا پھر دل میرے ٹول پس اپنی جانی
 جو جو چیزاں میری اندر بھریاں انہاں پٹروں
 ہر اوہ دوویں فالغ ہوئے شخص نزہت سچا سچا
 بہت تسلی دتی انہاں جاندی وار زبانی
 شکر بات حلیمہ دانی ڈٹھا شکم فزانی
 کہن مفسر ایہو واقعہ ہویا کتنی واری
 وہ چہ کتاباں شوق صدر دا بہت بیان لیا دن
 ایہو ہن تفصیل نہ کتنی غور اذکر سننا یا
 قہقہہ کو نہ جہر ایہ منزل پاک نہی ازمانی
 کیا جانے اوہ کیا کج آہا ایہ اسرار ربانا

جیوں حیران ہو کوئی بندہ ایسی حالت آہی
 جدوں حلیمہ حاضر ہوئی ہن پیا نہی پیا
 مال محبت ہو قربانی چم لئی پیشانی
 پچھپا حال سماں صدفے کیا کچھ نظری آریا
 سن تاں میں دستاں تینوں جویں کہانی ہوئی
 چاندی دا بک لوٹا سوہنا بک دے ہتھ دھالے
 مال ادب دے ہتھال آپر مہیسی دھریا ہویا
 آپر پہاڑ لیا کے مینوں مال پیار لٹا یا
 لے پردہ نہ ہویا مینوں ہرگز چھیرن پاروں
 بک جئے نے پیٹ میرے تھیں باہر پکڑ لکھا لے
 دل میرا پھر کڈھیا باہر دے مرد سیاہے
 کہن لگے ایہ دل وجہ آہا حصہ شیطوں والا
 دور کیتا اسان تیرے کولوں یا سید ابراہاں
 پاک ہو یوں تول ہر وسواسوں اکھوٹ تھانی
 اسدے بے دل میرا جوچہ ہو رہا نہاں کجہ پایا
 خوشیوں بھریا سینہ میرا ڈاڈھی لذت پائی
 ہن تک مینوں خوشی انہاندی باہر حد شماروں
 سینے تے ہتھ پھیر شتانی چاک تمام ملا یا
 آخر مینوں بوسہ دیکھے چلے گئے آسمانی
 شوق صدر دی سینے اندر آہی اے نشانی
 شب معراج اندر بھی ہویا کہیا نہی راری
 رنگارنگ معاویہ اسدے عارف کہول سنان
 وہ چہ کتاب گنجائش ناہی محفل طور لیا یا
 ورنہی دلوں حلیمہ دانی جسٹوں خبر نہ کانی
 شکر حالت شوق صدر دی خوف دے رچہ دہانی

کرے صلاحیں مکے اندر حضرت نون لیجاواں
 دل نہا ایتھمت برکت گھر ساڈے تھیں جاوے
 خاوند نے بھی انہیں کہیا فکر پیاہن بھارا
 نالے ہو رہا می لوکاں خبر جدول ایہ پانی
 ہوا چار حلیمہ آخر سرور کل نبیاں دا
 گم ہو یا سی شہروں باہر پاک حبیب گرامی
 برساں چار حلیمہ دے گھر رہیا نبی پایا
 جد حضرت نون لنگی دانی آکر پہنچا اسی
 جاں پھروا پس دیون آئی تنگی رہی کوئی
 یک روایت باویہ بکریاں گھر اسد وچ آہیاں
 اتنا مال و تارپ اسنوں برکت حضرت پاروں
 جدول حلیمہ مکے اندر حضرت نون پہنچا یا
 بھی انعام دے کچھ وکھرے پاک نبی مانی
 جاندی واربتی نون دانی رورو کے گل لاندی
 میں قربان محبت تیری کدی پہنچا مینوں
 اکرن روایت اس تھیں تیکھے جدول حلیمہ دے
 نہیں سی اے نبوت ظاہر پاک نبی فرمائی
 ہنسی تدوں خدیجہ کبریٰ گھر حضرت سرور
 بچیا حال احوال تمامی حضرت خلق پیاروں
 کہیا حلیمہ تنگ گزارہ حال نہ رہیا کوئی
 سنکرات حبیب خدادے ایسا کرم کسا یا

من سلامت مال انت میاں نون پنچاواں
 ایسرہن نقصان ہون تھیں خوف اسانوں دے
 لکھ شکرانہ جیکر خیر میں جاوے پہنچ پیارا
 کہن لگے پنچا و جلدی ویرنہ کر یو کافی
 کر اسواری مکے اندر دادے پاس لیاندا
 ایسرہں ادہ اگے چل کے کرساں ذکر تمامی
 گھٹ ددھ بھی فرماون بعضے علم خدائوں را
 بکریاں دس حلیمہ دے گھر بیت آبی لا چاری
 برکت حضرت دس بکری تھیں تن سوکری آبی
 ادہ بھی لاغرماء سبے کم کسے دیان پیا
 بکریاں بھیداں شتر وغیرہ ددھ گئی یک ہزاروں
 کتنا مال بتی دے دادے بخش عطا فرمایا
 بیت محبت عزت سیتی رخصت کیتی دانی
 سڑ مڑ چٹھے لاڈ پیاروں تے موہوں فرماندی
 جرب پھیرا یا پھیریں آکر لساں تینوں
 ماواں دانگوں عزت اسدی پاک نبی فرمادے
 مکے وچ حلیمہ دانی پاس نبی دے آئی
 جدول حلیمہ حاضر ہوئی بہت محبت کرے
 کوں گزارہ گھر دے اندر مال مویشی پاروں
 قحط وبالوں گھر ساڈے وچ ڈاڈی تنگی ہوئی
 چالی بکریاں بخشیاں جلدی بھی شتر دیوا یا

لے کر مال حلیمہ دانی دیندی گئی دعائیں
 شالارہیں سلامت بیٹا روز قیامت تائیں

سنی کتابیں { کرام محمدی مندرنا جبران کتب شیری بازار لاہور
 ملنے کا پتہ

وفات حضرت آمنہ صاحبہ و کفالت حضرت

عبدالمطلبؑ برای آن ذات علیہ الصلوٰۃ والسلام

حدودِ علیمہ پاک نبیؐ نون کے چوڑ سدا
ام امینؑ یک باندی آہی پاک نبیؐ سرورِ دی
عبدالمطلبؑ سوئی اسنوں خدمت پاک نبیؐ کی
بعدِ حلیمہ ام امینؑ دا کہن لاجت ستارا
ہر دم حاضر خدمت اندر بہت پیار کماوے
جو فرمان سناون حضرت ترزت آمتا کردی
کرن روایت ام امینؑ نہیں آپؐ موبوں فرمادی
لدی نہ بھگہہ پیاسوں حضرت مینوں حال سنایا
جبری ویلے پانی زمزم بیون بخوار سی
بیت دفعہ جدرونی ویلے کہانا پیش کھاواں
سارا روز لنگھاون اینویں پاک حبیبؑ اکھی
چھبرساں جد عمر مبارک پانی پاک نبیؐ نے
سرورِ عالم نون بھی نالے لے کئی ماں پیاری
حدود مدینے پہنچے جا کے راوی ذکر لیا یا
شہروں باہر پاک نبیؐ نون ام امینؑ لیجائے
کہ دن کسے بیودی باہر ڈٹھا نبیؐ سہارا
نال اس دے کہ سنگلی آہے گا کہن تنہا تو
دیکھو مہر نبوت اس دی صورت سیرت نالے
ایکل اکھروانہ ہو یا ام امینؑ گھر آئی
سن کر بات نبیؐ دی فی کیتی گھر پیاری

حضرت آمنہؑ خاؤں سے گھر ہوئی روشتانی
خدمت گارِ غلامِ قدیمی باندی اسے گھر دی
فضلوں نبیؐ کھڑا ون والی عالی ذات صنفی دی
جنوں ملیا سرور سوہنا پاک حبیبؑ پیارا
رکھے خبر حفاظت ساری صدقے صدقے جاوے
دلوں بچاؤں ہوئی بردی پاک نبیؐ سرورِ دی
جتنی مدت میں حضرت دی خدمت ہی کماندی
جدوٹھا تا سرورِ عالم رحیم نظری آس
پھر کوئی چیز نہ سنگن میں نہیں مول دھاری ری
حضرت اکھن طلب ساؤں ایسے نہ ہرگز کھاواں
کہاون یون دول اتنی غمیت ہوندی ناہی
حضرت آمنہؑ پکیاں تائیں ملن گئی مدینے
ام امینؑ بھی خدمت اندر ساقہ حبیبؑ غفاری
مدت تک ہینہ اوٹھے خوشیاں نال لنگھا یا
جبتول حضرت راضی ہوون جا کر سیر کرائے
مہر نبوت حلے ولوں لیا بچان پیارا
ایہ لڑکا پچیمبر ہوسی دساں ایس ساؤں
کل نشان برابر اس دے ختم رسولاں والے
اگر حضرت امینہؑ اگے ساری بات سنائی
مت ایہ خبر زیادہ پھیلے چرچا ہووے جاری

قوم یہودی دین آہے پاک نبی سرور وے
 دے خاطر مال حضرت دی کیتی تری تیار می
 بیٹے دی گھیا نی کارن ایڈیاں دور نگاہیں
 جدول مینیوں رخصت ہوئی لیکر سرور عالی
 آجوا عام آہی بک سستی جدا وہ راہ وچہ آئی
 رہی امید نہ پکنے والی ہوش حواس سد ہانا
 بیوشی تہیں مال حضرت دینی ن کچہ ہوش نہالی
 تک تک صورت پاک نبی دی رو و مال پیاری
 بھر بھر نیرو چھوٹے فالے پٹن نین تمانے
 اپن چیت غمان دیاں بڑیاں نکال چاہن
 وچہ پردیساں پترائے لگے پون وچہ
 وقت شرح سے مال حضرت دی نون رو کے ملاو
 آگیا حکم اساتے کارن خالی دی سرکاروں
 وچہ پردیس خزانوں سوئیوں ہو پوں رب حوائے
 پس نون ساری خلقت دیول مرل ہو کر آریا
 نون فرزند پیارا میرا اچیاں شانوں والا
 بہت تسلی پاک نبی نون دیوے مال پیاری
 ہر زعمے نون موت بلا سے حل پیا لہ ہوئے
 چھوڑ جلی میں دنیا اندر اپنی نیک نشانی
 جد تک جگو چہ جاری رہی ذکر مبارک تیرا
 اتنی بات سنا کر مائی پنا اجل پیا لہ
 بیٹھے نیر جلاون حضرت مائی کول سر ہانے
 روحی وار یتیمی منزل پائی نہ جی پیارے
 فوت ہوئی جد مال حضرت دی راوی ذکر لیا یا
 وچہ ابودے قبر مبارک حضرت آمنہ پائی

سن سن خبر مال پاک نبی دیاں دلوں وٹ کرے
 ان سلامت گہر لے جاواں دولت اپنی پیاری
 دم اپنے داپتہ نہ کوئی گھرا پڑے یا ناہیں
 ام امین بھی نالے آہی خدمت کرنے والی
 سخت بیمار ہوئی اس جاگہ پاک نبی دی مائی
 کول سر ہانے بیٹھا ویکے پاک حبیب بابا
 طرف پیارے بھر کر وٹھی نظر محبت والی
 آگیا وقت تیاری والا امر جوں سرکاری
 سچ نہ ڈٹھا چند سو ہارا ہوئے کو ج چلائے
 پس دی جھوک جاتی والی پٹ ہاون آریاں
 کوئی نہیں دو درمزل حل داکون قضاؤں تھوڑے
 کرے دعائیں عمر تیری وچہ مولے برکت پوے
 سوندیاں جاوون اکھیں میریاں نیند بان می پاؤں
 ہے افسوس نہ ڈٹھے تیرے رز مرادوں والے
 آپ خدا نے بھیجا تینوں ذکر شان سوایا
 گھر باہر سب جاگہ تیرا آپ خدائے رکھو والا
 نال محبت بول سنانی ایہ گل جاندی واری
 ہر شے نون پرانی ہووے ہر کوئی فانی ہتھوڑے
 میں مرجاساں تا بھی میرا رہی نام جانی
 تہ تک نال برابر رہی روشن ناواں میرا
 چھوڑ گئی پروسیاں اندر سوہنی صورت والا
 دیکھ یتیمی پاک نبی دی سونے ملک ربانے
 سہ چیزاں نون درد نبی واروون پن وچارے
 رو کر دین آوازہ درد دل جنان ل سنا یا
 ہجرت تیکھے سرور عالم یاراں نون دکھلائی

ایہ ہے تربت ماں میری دی سارا حال سنایا
 رہیا یتیم کیا جس دم ضرور مل بنیاں دا
 عبد المطلب سنیاں جس دم حال یتیمی والا
 نکل نال لگا یاد دے سوہنا نبی پیارا
 عبد المطلب پاک نبی نوں اپنے پاس ٹکائیآ
 ام امین نوں حکم سنایا خدمت کریں تمامی
 آپ ہے ہر فیلے حاضر بل پل خبر کھیندا

اس جاگہ پر چھوڑا سنانوں اپنا ساتھ کدا ییا
 نال محبت ام امین نے سکے وچہ لیاندا
 کون بیان سنا دے جو کجہ گذریا درد حوالا
 باقی جتنا خویش قبیلہ صدقے جا دے سارا
 بیادے بہت محبت پاروں عبد اللہ داجایا
 ہوئے نہیں ادا اس پیارا در یتیم گرامی
 نال محبت لاڈ پیاروں چیزاں لے لے دیندا

بیان فحط سالی

ست برساں دا ہوا بخیریں جدوں حبیب الہی
 اس حالت وچہ شان نبی دا خالق پاک کھایا
 سنوں قریشو آون والا بے نزدیک زمانہ
 اس دی برکت نازل ہون رحمت الیاں راں
 جیکر اچ ضرورت ہووے بارش فضل تسانوں
 ہے کب شخص تشاؤے اندر مرد بزرگ وڈیرا
 لمیاں پلکاں سوہنے ابرو آچا نک پیارا
 اس لڑکے دے اپکڑ وسیلہ آکھواس دتائیں
 باقی لوک تمامی جتنے اس دے نال سدیاون
 اپر پہلے جاون نالوں ہر کوئی بناوے دیوے
 خوش جو عطر لگا وں سارے بیت اللہ جان
 نام دقیق سی بک عورت راوی ذکر لیا یا
 ساکوں خاص یتیمی سکی داوے نبی گرامی
 ایتا دیوں قیاس قریشاں سنیاں جیوں حوالا
 اس دے گھر سوہنا لڑکا عبد اللہ داجایا
 یا سوار جلو اچ باہر لے فرزند پیارا

سب لوکاں نوں بارش باجھوں ڈیہی تنگی آہی
 سکے دیاں قریشاں تائیں غیب آوازہ آہیا
 جدوں تساں دچہ ظاہر ہو سی سوہنا نبی بگاہ
 جو کوئی اس دے تابع ہون پاسن فیض ہزاراں
 تاچھر جلد کمر واپہ حیلہ ہاتھ کھیا تہاں نوں
 آچا قد کشادہ متھا گورازنگ چنگیرا
 اس دے گھر بک چھوٹا لڑکا سوہنا چند مہارا
 ابو قیس پہاڑی آتہر سنگے و سج دعائیں
 وقت دعا دے آئیں آئیں بول تمام سنانوں
 کل قریش قبیلیاں چوں بک بک بندہ ہو دے
 کرن لطاف اول ستواری باہر پھیر سداون
 تھیں فل خواہوں جنوں ایہ آوازہ آہیا
 سن آواز قریشاں اگے کیتا ذکر تمامی
 عبد المطلب ساڈے اندر لسیاں صفتاں والا
 آخر عبد المطلب اگے ان سوال سنایا
 ست اس پاروں ریش ہووے سکھ دے جگ سارا

آپ سناؤں عرضاں خاطر بنی رہا نے
 سن سن عرضاں عبد المطلب کیتی نزلت تباری
 بعد طواف بنی دے دے سب لوں نال لیا ندا
 اگے اگے عبد المطلب چکھے لوک تسمی
 کرن روایت ایسی اس دن قدرت ظاہر ہوئی
 لوک تسمی دؤرن بچن اوہ آہستہ جانا ندا
 جدوں پہاڑ اُپر جا پہنچے کر کے صفائ کھڑو
 عبد المطلب کرے دعائیں پیش خدا اکبر کے
 لے جے نہ واپس گھردی طرفے آیات مخلوقاتاں
 سوہنے بدل بھڑل آئے خاطر ذات محمدی
 راوی کہند اس دن فضلوں تنی بارش نی
 وجہ فریشاں آہے جو جوڑے اکا برہا ہے
 کہن سبار کیا و تسمی عبد المطلب تائیں
 عالی دولت گھر کے وجہ ایہ فرزند پیارا
 ہر کوئی آکھے اس دی خاطر باراں برسایاں
 اوبار قیصر ہائف جس لوں سی ایہ خبر جاتی
 عربی اندر شہر سے کر کے حمد ربانی
 مل جوان و زنت اساطیر سحت آہے ترما کر
 جگوں سوہنا چہر جس دامت برکت بھریا
 رحمت عالم جتول غیبوں قدم مبارک پڑے
 جدا یہ برکت پاک نبی دی رب ظاہر فرمائی
 ال کتاب تیا فے والے جو کئے وجہ ۳ دن
 ام کلثوم عبد المطلب تائیں ایہ جو بچڑا تیرا
 سن سن خبراں عبد المطلب بہت پیار کھاڑے
 ابو طالب نے امین لوں ریزہ صیت کردا

کرو قبول سوال اساطیر سن لوک نہانے
 نہاد صو کے خوشویاں لایاں حاضر خلقت رسی
 موڈھے اُپر اٹھایا ہو یا سرور کل نبیاں دا
 تھیں اچا نظری آئے پاک حبیب گرامی
 عبد المطلب نال برابر پہنچ نہ سکیا کوئی
 تا بھی سب تھیں گے چلے دا شاہ عیا ندا
 پکڑو سیلہ پاک نبی دار نبال حاضر توبے
 لوک تسمی سننے لائے آئیں آئیں کر دے
 برکت حضرت یوسف علیہ السلام برساتاں
 چم چم آن و سلون لگے بارش فضل کر دی
 پانی پتھوں ٹوٹا تھنا نظر نہ آوے کوئی
 وچہ محابہ شان محمدی صلے جاوے سالے
 اس فرزند کے دی خاطر سنیاں آب دعائیں
 شالاسی نصیب ہمیشہ قوم دیا سردا
 سوہنی صورت داسر صدقہ رحمت جھڑیاں لایاں
 شہراں جھ آس رخ نبی دی تو قربان سنائی
 شاخ خدا جس نے سانوں فضلوں بھیجا پانی
 سوہنی صورت حاضر ہوئی بارش زینج رجائے
 ساڈیاں ننجاں کرماں کارن ب نے پیدا کر یا
 رو سیطر فے رحمت برکت سوہنیاں جھڑیاں لایاں
 دادے دے دل حب بتی دی ہو گئی سن سو
 دیکھن ول سول پیارا صفتاں بول سناؤں
 کسی رب چیمبر اسوں ہو سی جدوں وڈیو
 وجہ محبت پاک نبی دی دم دم و دہا جائے
 بہت خیال رکھو ہر ویلے اس میرے دلبر

ایسا پیارا دادے تائیں پاک حبیب ربانا
 جتنی شفقت حضرت کارن دل میں دلچسپی
 ہے کر داد پاک نبی داندیند آرام گزارے
 بھی فراوان ہر کوئی اس دا اتنا ادب کاند
 باجد ہوئے خلوت اندر ساتھ پیاریاں راں
 وچہ قریشاں عبدالمطلب صبا نشان گرامی
 سی پاک اپنی مسند اس نے خاص بنائی ہوئی
 عبدالمطلب بیٹھے اس پر مجلسوں لگائے
 اے پر جد شریف لیا ہے پاک حبیب سو ہارا
 جیکر مجلس تھیں کچھ ندیے ادب بزرگی پاؤں
 عبدالمطلب کے کر کے قسم تھا لے
 جم جم آوے کول اساڈے مسندان سو ہاؤے
 مال پیار پیارا دادا اپنے پاس بٹھا اندا
 دو برسوں سوار دو عالم دادے پاس نگہاؤ

جد تک حضرت کول نہ ہوں مول کہا ہے کہا نا
 کل اولادوں اتنی شفقت ہو رکے پر نا ہی
 ڈر دا کوئی جگا ہے ناہیں باجہ حبیب پیارے
 جدوں اکیلا بیٹھا ہوئے دادا شاہ نبیاں دا
 اس مجلس چہ کوئی نہ جاوے باجوں شاہ ابراہاں
 جو اشرف اکابر اس دا کرے ادب تمامی
 اس مسند پر ادب لحاظوں ہو رہے ہند کوئی
 ہو رکے نوں طاقت ناہی اس پر قدم ٹکاوے
 بہ جاوے اس بستر اتر دادے کول پیارا
 اس بستر تھیں پاک نبی نوں کرے منح پیارا
 چوڑ دیو ایہ بیٹا میرا وڈیاں شانان والا
 ہوئی ایہ سردار تساڈا لوکاں نوں فرماوے
 جیوں جیوں دیکھے راضی ہووے صدقہ صدقہ حادری
 اوہ بھی چوڑ گیا پھر جگوں اہل سینہ آئے

وفات حضرت عبدالمطلب وکفالت جناب

ابوطالب صاحب خاں حضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ٹھہر ساں یا دوہ گھٹ آہی عمر نبی نور دی
 اسے سال سویاں نوشیرواں نالے حاتم طائی
 نہ بجا حضرت عبدالمطلب دنیا چوڑ سد ہانا
 وقت وفات نبی دادے سبہ فرزند بولا لے
 ابولہب حضرت حمزہ شاہ عباس گرامی
 رہے خدمت بابل دی چاہوں عرض گزار می

جدوں تیاری عبدالمطلب کتنی طرف قہر دی
 وہ عاقل اوہ بھی بہادر دواں کوچ بولا لے
 جس دا پوتا نبی محمد پاک رسول ربانا
 کون رکھے ایہ بیٹا میرا سہناں نوں فرما لے
 ابوطالب سی چوتھا بیٹا حاضر ہوئے تمامی
 مینوں بخشو مینوں بخشو بولن دار واری

سبہ قربان محبت اندر کارن نبی پیارے
آخر حضرت عبدالطلب ایہ فرمان سناوے
نال محبت پچھا دے سرور عالم تائیں
سکن کربات ابوطالب ولہ پانی سو ہمارا
اوسے زوں پھر سو پیا دے پاک حبیب غفاری
کہندا اس فرزند میرے پر شفقت بہت کھائیں
نا اس ڈکھا باب پیارا نارج ڈکھی مائی
بایل اس داتے زوں دو زوں ہکائی دے جائے
اس کارن میں تیری پھن پانہ اسدی پکڑائی
اپنی جان برابر اسوں رکھیں دلوں پیارا
کرسی رب پچھیر اسوں شان نبوت پاسبی
جیکر ہو سکے تاس دی پکڑ میں تابعداری
ہر ہر ویلے حال اس پر شفقت رحم کمانا
آخر خوب وصیت کر کے رب گواہ ٹھہرایا
کہن لگا ہن میرے تائیں ت سو کھالی ہوئی
اتنا رکھ نبی دے دے دتی جان پیاری
عمر مبارک بعد المطلب ہک سودہ فرماون
گورستان جہن دچالے قبر مبارک پائی
سرچھے پیشانی چھے بہت کرے دلجوئی
کہن لگا اس ویلے چاچا سرور عالم تائیں
عاشق ہو گیا حضرت اُپر بہت محبت پاروں
گھر اس دیکر سرور عالم قدم مبارک پایا
اس تھیں پہلے گھر اسے چہ بہت غریبی تھی
جس گھر اندر رحمت عالم خود تشریف لیاوے
ایسا پیار نبی سرور ہوا چلے تائیں

جسوں بخشوا انشاء اللہ خدمت کرناں سارے
جسوں کرے پسند پیارا اسوں بخشا جائے
کون پسند کریں محبوبا مینوں بات سنائیں
گوڈے نال ابوطالب کے بیٹھا مں پیارا
ہر ہک طرح سپرد وصیت کر گیا جاندی داری
بہت سعادت برکت حاصل ہوئی تیرے تائیں
میں بھی چید چلیا ہن اسوں لگی یون جدائی
سدایاں چاچیاں نالوں سد تیتھے حق سوائے
بایل ہو کر پائیں اسوں کریں پیار سچاواں
کے دھارے ہوئی اس دا خادم عالم سارا
کل خلقت دا سد تائیں رب سرور بنا سہی
کر میں قصور نہ خدمت اندر مول نہ چوڑیاں ی
ایہ فرزند تقسیم پیارا دل تھیں تہیں بھولا
دست مبارک پاک نبی دا چلے زوں پکڑا
اس فرزند پیارے کارن فکر نہ رہیا کوئی
سونپ گیا ابوطالب تائیں سو ہنا نبی غفاری
بعضے ہک سوو یہ فرماون دو زوں قول لیاون
دول نال لگایا چلے پاک حبیب خدا کی
کیتا مست ابوطالب زوں حضرت دی خوشنودی
ایسا لڑکا خوشبو بھریا میں کوئی ڈکھانا نہیں
گھلے محبت ابوطالب د خالق دی سرکار دل
بہت آسودہ ہو گیا چاچا رزق کشادہ آ
ایا جدوں حبیب اکہی آ گئی دولت شاہ
اس گھر اندر رحمت برکت کوں نہ نالے آوے
جسوں چلے پاک نبی زوں گھر دا نال ادا نہیں

باہجہ بیاسے بنی سو پارے پلک نہ دل جھیلندا
 اپنے بسترا پر راہیں اپنے کول سوادے
 سب فرزندوں نالوں آنسوں پیارا بنی رہا
 جن جن دن وہ کہائے کہانا سرور گل نبیاں دا
 جہک شروع نہ کرد اہلوں پاک حبیب پیارا
 جیکر پاک بنی نہیں اول کہاں کدی کدایں
 جس کہانے وہ سرور عالم دست مبارک پائے
 برکت دیکھ بنی دی چاچا کہندا کر تعظیماں
 یک دن چاچا پاک بنی نوں باہر کتے لبایا
 کیتی غرض ابوطالب نے پاس رسول سوارے
 بلجئے گئے دوزخوں ہو کر حضرت اسے جانی
 ڈاڈا ہند امٹھا چشمہ قدرت پاک ربانی
 مال محبت چاچے تائیں کہندا بنی پیارا
 بھر بھر یک پیارا چاچا پندارتے فرماندا
 کتنے ہو عجیب تماشے چاچے نے زمانے
 جیوں جیوں عظمت شان محمدی چاچا مکر
 کرے حفاظت ہر ہر دے وہ محبت جیوے
 اسے دے گھر سرور عالم وقت جوانی پایا
 جاں پھر کیتا عقد مبارک پاک حبیب خدائی
 اپنی ہتھیں پاک بنی نوں خود چاچے پر نایا
 دولت مالوں بڑی تو مکر کے دی شہزادی
 جاں پھر خیزیں پاک بنی دا وقت فوت آبا
 دشمن ہو گیا شہر تمام سرور عالم پاروں
 شعب ابوطالب داتھ کھے کیتا ذکر تمام
 قصہ کوتاہ جس دم حضرت چاچے د گھر آبا

مجلس سرخس اندراپنے ساتھ رکھیندا
 جے ہک ساعت دیکھے ناہیں صبر کرام نہ پاوے
 ہر دو دے ساتھ بنی دے دل کے کہاوی کہانا
 اسے برتن اندر چاچا نال بنی دے کھاندا
 نہ تک کوئی نہ کہائے کہانا جت نہا بتر سدا
 یا پھر جدوں اکیلے کہاں ہر گز رجن ناہیں
 جتنے گھر دے بندے ہوئے سب اس تعظیم جاون
 ہوسی ایہ فرزند پیارا صاحب شان عظیمیاں
 بہت پیاس ابوطالب نوں آکر طلبہ پایا
 بہت پیاس لگی ہے پیوں لے فرزند پیارے
 کیا اس لیے پاک بنی دی برکت ربی کہانی
 پاک بنی دیاں قدماں ہتھوں جلدی یا پانی
 پی لٹو پانی رنج کے ہتھوں بھیجا رب نوارا
 قسم خدا دی بہت مبارک ہیں توں نور لاند
 جودن اسے نوں عجائب امتوں ب کہائے
 تیوں تیوں ہو پیر زیادہ کہے بنی سرور دا
 دن تے رات بنی دی طرفوں فل کدی نہ ہوے
 کار و بار تجارت پیشہ سب چاچے سمجھا با
 ہو کے وہ ابوطالب نے شادی آپ کرانی
 پیلا عرم خدیجہ کرب عطا فرمایا
 جس دن مال کرانی چاچے پاک بنی دی دی
 اس ویلے بھی وہ محبت چاچے فرق نہ پایا
 ابوطالب ترک نہ کیتی پاک بنی دیکھ پاروں
 جیوں کر مدد کیتی چاچے ساتھ رسول گرامی
 بہت پیارا کہیا چاچے باپ ہویں فرمایا

سب دگر و چہ اینویں سو کہا رہیا سرور عالمی
 ختنے سال حکیم دے گہر پاک جلیب گزارے
 اس نہیں بعد پائے دے کہا بہت پیار
 اس نہیں چمکے چاچے دے دل بہر تہمت پائی
 بہت مرادوں گہر اس دے چہ سرور عالم پائے
 الحمد للہ لکھنیا آیت جو رب پاک اتاری
 یاد کرو احسان اسادے کہند خالق سائیں
 دشمن ہو جو اس سداون ٹھٹھے کرن تیاں
 کس نول اتنے معلوم ہے شان مزب کے
 پس چوں سائیں اندر یا لیون ل پیاراں
 یاد کرو جد وقت یہی رہ گئے نہیں اکیلے
 کیونکر پھر ہزاراں خلقات بع اس بنایاں
 بعد یہی دنیا اندر جیوں کر اسان دہائیوں
 رنگارنگ احسان الہی اس آیت وچہ آئے
 اس نہیں بعد لی کارن ہوا احسان جتا یا

کچھ کلیف مٹی والی نارب پاک وکھالی
 مایاں وانگ برابر انہاں لاڈ وکھا کر سارے
 بابل نہیں دوہ شفت اسوں بن تہمتی سرکار
 مریاں تیک برابر اس نے پوری توڑ نہائی
 جس نبوت عالمی دے رب دتیاں دوڈیاں
 اس د اندر پاک نبی نول خبر دتی ایہ ساری
 وچہ پی جویں تسالوں نجشیاں سوہنیاں جائیں
 رتھوں ایہ امیدال آہنیاں یا محبوب تنہا نول
 ایہ خاص سادے م پر فضل حضوروں میرے
 اینویں گوں فضل اسادے ہوسن باہج شماراں
 باہج اسادے ہور نہ کوئی ساتھ رہیا سویلے
 آپے ہو قربان لوکایاں خدمت اندر آیاں
 اینویں پس دوہاساں گوں چل سادے لایوں
 رنراں نال حبیب اپنے نول خالق یاد کرے
 دیکھو سورت والہ لکھی اندر جویں خدا فرمایا

وَفَحَدَّكَ ضَالًا فَهْدَىٰ

اور پاپا مجھ کو بھٹکتا ہوا پھر رہے ہدایت کی
 اس آیت وچہ فصل کرم نہیں پاک خلو ندر
 یعنی جس آیت وچہ تینوں رب نے عاشق پایا
 ضال کنوں تفسیراں اندر معنے کئی لیاون
 اول اس معنے دی تینوں کر تفصیل سداواں
 وچہ تفسیر عزیز می آ یا شاہ صاحب فرمایا
 اس ویلے گل دنیا اندر سخت آہی مگر اسی
 دین اسلام تحقیقی کوں غافل خلقت ساری
 نعمت دینی یاد کرانی سرور عالم تائیں
 اوہورستہ ال حقیقی عاشق نول دکھلا یا
 ایہ معنے عاشق والے بہت مناسب آون
 اس نہیں چمکے موصے معنے مجل طور لیاواں
 سرور عالم دنیا اندر جدت شریف لیا یا
 کفروں شرکوں نظری آئے چاروں طرف پیاہی
 بت پرستی بریاں رسماں گھر گھر بیان رسی

چوئی عمروں سرور عالم جدول بلخنت بائی
 وچین جدول خلاق تائیں رہاں کفر کیندے
 میرا جے نبوت والا آما دور زمانہ
 کیتی شروع تلاش تہاں دین حقیقی والی
 کیا کچھ اصلی دین تہاں آکس دے اپر عقیدہ
 ایہ گل سن کر پاک بیتی نوں ہو یا شوق کمالاں
 جو کجہ حکم جنابوں آس نوں نیجھے خالق باری
 کرن تلاش سرور عالم اصلی دین آہے
 میر کوئی نہ دین والا آما اوس زمانے
 ناوہ درج کتاباں اندر اصل حقیقت آہی
 جیہڑے لوک سدا کے آہے مذہب ابراہیمی
 نام بنیاں کچھ پورا نہاں توں اصلی خبر نہ کوئی
 لگا عشق نبی سرور نوں بھالن راہ رہا نا
 ذکر غسل تہیجاں اندر شغل رہن پیاروں
 غسل جنابت حج مناسک ہو جو ایساں کاراں
 اپر جیونہ طور طریقہ اصل شریعت والا
 ہک اکیلے ہو کر حضرت شہروں کل سداون
 اکثر فارحرا دے اندر جا کر دے روشنایاں
 دن تے رات تلاش اسے وچ رہند سرور عالمی
 ایہ جو عشق حقیقی والی شیک نبی نوں آہی
 ضال دے معنے طالب عاشق ہے اس جاگہ آیا
 جدلیقوت نبی نوں آئی یوسف دی خوشبوئی
 نَکَ کَیْ صَلاَہَ لَکَ اَلْقَدِیْہِ پترال بول نہایا
 اس جاگہ بھی پاک خدانے لفظ ضلال بیاندا
 بہت محبت یوسف کارن رکھ دابا پ پیارا

کفر شرک دیاں سماں کولوں ڈاڈھی غیرت آئی
 سرور عالم دلوں انہاتوں بہت برا سمجھندے
 عقل قیاسوں بڑا نہاں توں جانے نبی یگانہ
 بڑھیاں بڑھیاں لوکاں کولوں بچن سرور عالمی
 بڑھے آہن دین اساڈا ابراہیم نبی دا
 ابراہیم پیارے والا اصل طریقہ بھالوں
 اوس مطابق کراں خدا دی میں بھی فرمانداری
 ابراہیم پیارے والی جو میں شریعت آہی
 ناوہ یاد کسے نوں آہے اصلی حکم یگانے
 جے آہی تا پڑھنا سکتن پاک حبیب الہی
 اوہ بھی سب ناواقف عاجز آہے مدھق مدھی
 وچ جہالت سب لوکاں نہیں کم شریعت ہوئی
 دل وچ طلقت کے والی کیتا آن ٹکانا
 دم دم درد پیارے والا عشق محبت پاروں
 اعکاف طواف وغیرہ کر دے شاہ ابراہاں
 آس دکارن طلب ہمیشہ رکھن نبی تعالے
 طرف پہاڑاں غاراں اندر جا کر وقت تنگھا دن
 عشق الہی آن سکھایاں گوشے تے تنہایاں
 بہن نہ دیوے کول کیدے بیک پیارے والی
 اسے پاروں ضال نبی نوں کبیا پاک الہی
 جیو کر سورت یوسف اندر ذکر خدا فرمایا
 پترال نوں اس حال سنایا خوشبو معلوم ہوئی
 یسے عشق پرانا تینوں اچے نہ چوڑ سدا یا
 عشق پیار محبت جس دامنے کیتا جاندا
 ہر دم بیک دیوہ اسنوں ملے کدی پیارا

میں نبی ہیک ہمیشہ پاک نبی نون آہی
 یعنی جدول خدا کے تینوں عاشق صادق پایا
 ایہو طلب نبی نون آہی وقت نبوت تائیں
 چالی برسوں عمر مبارک پائی جدول پیارے
 غار حرا وچ بیٹھے آہے پاک حبیب غفاری
 سبھیں اول وحی فرشتے امرکنوں رب سائیں
 خدمت اندر وضو کے پہلوں آپ وکبا یا
 اِنَّكَ رَسُولٌ بِالْحَقِّ كُنْتَ ابول زبانی
 تاج رسالت حکم تسالوں بھیجیا خالق باری
 جیونکر میں ایہ وضو کیتا کر کے تیں دکھاؤ
 سرور عالم وضو کیتا کلمہ بول سنایا
 جو اس طور کیسی وضو یا محبوب ربانے
 پاک کرے سب دفتر اس واکرم کنوں علی
 ایہ کچھ اجر ثواب وضو دایا سید ابرار
 اس نہیں بعد نماز پڑھائی نبی پیارے تائیں
 پہلے روز نماز دوکانہ جبرائیل پڑھائی
 ماہ رمضان موار دہارے رحمت فضل غفاری
 سبھیں اول سورۃ اقوالہ الموعلم تائیں
 بعضے کہن مل شرسورۃ پہلیاں کچھ آیاتاں
 اس نہیں چکھے حکم کسے وایوں جیوں قہ آبا
 آوے جاوے پاس نبی دے جبرائیل پیارا
 برس نزویہ آوند ارہیا پاک کلام ربانہ
 سونادین حبیب اپنے نون کرکامل پہونچایا
 روشن راہ ہدایت والا دستیا نال فیلاں
 جیوں کر طور طریقہ سارا عمل عبادت والا

وَوَجَدَكَ صَاحِبًا فَهَدَىٰ كَيْسًا يَٰكَ اٰہی
 بخش نبوت سونہار تہ مطلب پہونچایا
 طالب نون مطلوب ملا یا نضلوں خالق سائیں
 اذاتاجہ نبوت وکلا جبرائیل پیارے
 نازل ہو یا وحی ربانا جس دن پہلی وار می
 وضو دی ترتیب بتائی سرور عالم تائیں
 اس نہیں بعد شہادت کلمہ جبرائیل سنایا
 توں میں سچ رسول خدا دایا محبوب حقانی
 ہوئی کل خلائی اندر دین تساد اجاری
 بھی اس طور شہادت کلمہ مینوں بول سناؤ
 تا پھر جبرائیل پیارے اجر ثواب بتایا
 بخشے جاسن ادن اسدے جتنے نون پورالے
 ہوک حرام ہمیشہ اس پر آتش دوزخ والی
 فضلوں رب عنایت کر سی نیریاں تاجداراں
 کیتا عرض طریقہ ایہو امت نون سکھائیں
 مال رلا کے پاک نبی نون سب ترتیب بتائی
 ہو یا شروع نزول وحی دا خالق سرکاروں
 اپنے نبی پیارے کارن بھیجی خالق سائیں
 جبرائیل خدادی طرفوں لے آ یا سوغاتاں
 حسب ضرورت پاک نبی نون نازل فرمایا
 دوست دول دوست دپیغام لیاوں
 رحمت بارش نازل ہوئی جویں خدا نون بھلا
 کل طریقہ اگلا پچلا دوست نون سمجھایا
 کل احکام شریعت والے دے کر تفصیلا
 سبھیں بہتر پاک نبی نون دیا حق تعالیٰ

جو مقبول زیادہ سبہ تھیں خالق دی سرکارے
 جہاں گلاں تھیں حال ہوئے بیتا قرب بانا
 جو جو کم خدا دی طرفوں دور ہٹاؤں والے
 ہو رہا معارف باطن باہوں امر نواہی
 بعد نبوت سرور عالم جو جو خوبیاں پایاں
 جس گل دے متلاشی ہے پاک حبیب گرامی
 جو نو کردل می مری آہی دین حقیقی پایا
 دور ہوئی ادھ بیٹک نامی پلپلیاں روز انوالی
 کہول دتا وہ رستہ سوسنا پاک جناب خدا فی
 جس کے عشق محبت پاروں صلال خدا فرمایا
 پس یہ معنی بہت مناسب نال ثبوت قرآنی
 دو جے معنی بخیری دے وہ تفسیراں آئے
 یا محبوب تسلائے آپر جذک وحی نہ آیا
 تاکہ علم شریعت الی آہی خبرتساں نوں
 انوس جیہڑیاں ہو رگلاں تہیں نہ واقف پائیں
 وہ تفسیر کبیر وغیرہ ابہ تقیر لیاے
 اس تہیں اگے حق بنی دے پاک خدا فرمایا
 یعنی اگے علم کتابوں میں خبر نہ کوئی
 ال محاورے ال عرب و ہور یک معنی ہر یا
 ملجائے جو چیز کے وہ ضال اسوں فرمائے
 پانی پیادہ وہ دے اندر وہ چم ہو جاندا
 لینے گم آہیں توں پہلے اندر قوم کفاراں
 کتنی مدت وہ اپنا دے رسل تساں لنگھاٹی
 پایا کم خدا نے ساڈوں رستہ پہر وکھایا
 روشن کیتا نام تسلاڈا وہ تمام لوکاں

اوہ طور طریقہ سارا پایا نبی پیارے
 نال محبت آپر اپنا دے دستیا عمل کمانا
 خدا جدا محبوب اپنے نوں خالق پاک دسا لے
 حکمت علم خزانے مخفی کہو لے پاک آہی
 کہن مفسر فہمداں اندرا وہ سبہ شامل یاں
 بعد نبوت فضل آہوں ملی مراد تسمی
 سوسنا راہ ہدایت والا لوکاں نوں دکھلایا
 جس دو چہ بچیں ہمیشہ رہند سرور عالی
 گویا چیز کھڑا تی ہوئی خالق پاک لبھائی
 اوہ سبہ مطلب حاصل ہو یارب محبوب ملا یا
 طالب عاشق تے متلاشی سالک راہ حقانی
 یعنی اپنے دوست تائیں پاک خدا فرمائے
 ندیک راہ شرح تہیں تینوں اسان واقف پایا
 نامعلوم احکام آہی کیا کیا ہوسن ساڈوں
 صحیح قرآن کتاب نبوت واقف کار بنا یوں
 بعد نزول وحی دے شدرستے کل وکھائے
 ما کنت تدبرائی کالکتاب والایمان جو آیا
 جاں پھر بھیجا وحی خدا نے خبر تم نامی
 جو نور محمد الدین پیارا وہ تفسیر لیا یا
 ضل الماکوفی اللہ بن جو شکر عربی لوک تباہے
 اسے طور حبیب اپنے نوں ضال خدا فرماندا
 کسے معلوم شان تسلاڈا یا سید ابراہاں
 نہیں سی تیری پیغمبری دی خبر کسینوں کافی
 ادسے قوموں رسل کر کے رب ممتاز بنایا
 حک سارے تہیں بہتر تینوں رب دتیاں دیاں

ہو مراد اس آیت اندر اوہ بھی آ کہ سنا میں
جنگل وچہ چور کھا کیلا دوروں نظری آئے
ہلے چکے راہی پاندی جس تہیں رستہ پاؤں
اس آیت وچہ پاک نبی نوں حکم خدا فرمایا
تیرے نال برابر و جاہور درخت نہ کوئی
تھلی پوندیاں نوں پھرتیں تہیں رستے اسان ہئے
دیکھ لیا جس تیرے کوں سد ہارہ اسلامی
انیس ہو تہیزے معنے وچہ تفسیراں آون
ایسر راہوں بھلن والا دوسیاں پر آ گیا
دو جا جس تہیں دنیا والا رستہ کم ہو جاوے
بعض بزرگاں ضالا پدوں ایو مراد نکالی
ایسر اوہ گمراہی چھڑی دور خدا تہیں کردی
تھنے نبی رسول نامی ربی طرفوں آئے
جتنی عمر نبوت کوں پہلے انہاں لنگھائی
جدیاں تھیں پھیرے رامدھے پراون
جوس نبوت پاؤں پہلے صاحب عمل کمانے
جسوں نبی بنانا ہوئے فضلوں خالق سائیں
واحدا بیت اپنی اللہ دل اسدے چہ پائے
تا جو بعد نبوت اس پر حرف نہ رکھے ، کوئی
جھکرنیاں کوں ہوون کم جہالت والے
جے ہک ذرہ بات کسے دامگر موقعہ پاؤں
اسے خاطر رہیر کر کے بھیجا رب جہناتوں
مہرور عالم ختم رسولاں سید کل انسا ناں
کل دنیا و ابادی کر کے بھیجا خالق سائیں
حضرت آدم نالوں اگے جو پھیرے پافے

جیوں تفسیر کتاباں چوں معلم میرے تائیں
عرب محافلے اندر اوہ بھی ضال بتایا جاوے
پتے تمامی علم ہوون جد اس د و ل آون
راہ نما اوہ سحر کیلا اسان تسانوں پایا
کل دنیا تہیں وہ کے تیری صفت یگانہ ہوئی
پہنچ گئے سب منزل اُپر جو تیرے دل آئے
مٹ گئے اسدے اوچھڑا لے خطرے خوف تمامی
نفت اندر جو راہوں بھکے اسنوں ضال تہاں
ہک گمراہ حقیقی جس نے رب داراہ بھلا یا
اوہ بھی راہوں بھلا ہوئے ظاہر راہ بھلاوے
چھوٹی ٹمراں ظاہر راہوں بھلے سرور عالمی
اس گمراہیوں پاک ہمیشہ ذات نبی سرور
کفروں شرکوں ہر ہک عیبوں ب معصوم بنائے
اس د وچہ بھی ہر برائیوں رکھے ب بچائی
شروع کرن تبلیغ تدا ہیں جدوں نبوت پاؤں
پہلوں بھی سب اونوں ہوون نیک خیال انہاں
مٹھ قدموں نیک عقیدہ مل دا اسے تائیں
قولی فعلی ہر برائیوں اس نوں ب بچاے
کوئی نہ آکھے نال اسدے کل ایہ کم کیتوئی
بعد نبوت کوں انہا تہوں من لوک رزائے
اوہ بات پیار بنا کے کر کر طعن سناون
اول آخر کل عیاں تھیں رکھیا پاک تہا تہوں
کل خلقت تہیں افضل اشرف رہنماں جہاں نال
کون کہے جو راہ حقیقی بھلا اسے تائیں
اوہ کیوں دنیا اندر اس کے رب داراہ بھلاوے

نور اپنے چہیں پیدا کیستنا جس دانور آہی
 بلکہ ہر یک عیب تصوریں پاک خبیث گرامی
 وچہ حدیث مبارک آیا پاک نبی فرمایا
 کہ ان کہانیاں بکو جیدے رکے جیہڑی ہیں
 یا کوئی ہو را کہہ اویسا جتھے لوک بناوں
 دو داری دا ذکر مبارک پاک نبی فرمایا
 کہ ودی کوئی مجلس آہی راگ سوداں ملی
 پچہا حضرت لوکاں کو لوکاں عرض سنایا
 جاں کجاوے تھے ہرے حضرت یندر غائب تھی
 ستیاں ستیاں سرور عالم اوہ سہ رات لنگہائی
 روحی دا زبھی اینویں ہو یا نسیب غلبہ پایا
 قبل نبوت ایہ دو باتاں پاک نبی فرمایاں
 حضرت کہیا اس تھیں تیکے وقت نبوت تائیں
 فضل کرم تھیں آپ جنہا نزارب ہووے رکھوالا
 نو کہانیاں سنن کنوں بھی جنوں رب بکافے
 روز ازل تھیں دل جنوں رب جہیت بنایا
 پس حضرت سرور دو عالم اول آخر تائیں
 جتک نہیں سی توںیا اندر شان نبوت پایا
 ابراہیمی دین مطابق جو کجہ واقعی ہوئی
 صلا لا تھیں جو معنے اتھے کفر ضلالت کرا
 قبل نبوت پاک نبی نوں ہو گمراہ بتاوے
 ماں البتہ سورا کھتے راڑی راڑی تے
 تا اوہ قوم نبی دی خاطر کرے ضلالت کھی
 فضل کرم تھیں ساں شاہتوں راہ اسلام وکھایا
 ایہ سہ تیری خاطر آہی یا مقبول یگانہ

اس دیکرے کیونکر آوے کفر تے گمراہی
 رکھیا رب محفوظ ہمیشہ اندر سر نما می
 جاہلیت دیاں کماں کو لوں مینوں رب بچایا
 یا پھر راگ سرور تے ہوون جیہڑی تھا لیں
 ایسی مجلس یندر حضرت لکدے دوس نہ جاوون
 ایہ دونویں وار خدا نے کر کے فضل بچایا
 جا تے آلفا قی او تھوں ذات مبارک عالی
 شخص فلا نے دی ہے شادی تا ایہ شغل بنایا
 حکم ہے تھیں اس مجلس می خبر نہ رہ گئی کا فی
 مجلس ختم تھی جس دے جاگ تداہیں آئی
 نو کہانیاں سننے کو لوں خالق پاک بچایا
 جیوں تفسیر عزیزی اندر نقل حدیثوں یاں
 پھیر خیال نہ آیا ایسا ہرگز کدی کدا میں
 کوں انہاں تھیں ہووے کوئی کم جہالت والا
 کفر ضلالت تے گمراہی کیونکر اس ول جاوے
 کیونکر پھیر خدا نے اس تھیں رستہ حق پہلایا
 ہر عیبوں معصوم ہمیشہ رکھے خالق سائیں
 وحدانیت رب دی آپہ پورا عمل کھایا
 اس تھیں ہر چالی رساں قدم نہ رکھیا کوئی
 کہ نہیں معلوم اسے تائیں شان نبی سرور دا
 جتک دلوں نہ تائب ہووے مومن کوں اسے
 ضلالت کنوں جے کفر ضلالت معنے اکتا جاوے
 یا نبی اللہ قوم لساڈی دھبی وچہ گمراہی
 کڈ بیا کفر ضلالت وچوں سٹھستے لایا
 جلی پوندیاں بیدیاں لوں بخشیا دین عزاد

دو جے مور سناواں معنے راہوں کھلن والے
 چوٹی عمر اں ہکسو ویری پاک رسول مہار
 اس حالت وجہ رحمت فضلوں رستہ بیکہ پایا
 کتنے طور کتا باں اندراوہ مذکور لیا وں

عام ہوں تفسیراں والے کپے قفل حوالے
 مکے دیاں پیڑاں اندر بھلی پیاسا را
 اوہ احسان حبیب اپنے نوں خالق یاد کرایا
 سن میں کہ سناواں مینوں جیوں دی نرول

تم شدن آن ذات علیہ الصلوٰۃ والسلام بحالت طفلی در کوہ ہائے سکہ وغیرہ روایات مختلف

کہے بہاؤ الدین پیارا وچہ مصباح لیا دے
 جہوں حلیمہ مکے وچوں لے کر حضرت تائیں
 چھاتی اگے سرور سونہا کیتی شتر سواری
 دل وجہ خوشی حلیمہ تائیں پاک بنی سرور می
 تزکیا بدلی سایہ کتنا خاطر نہی رہا نہ
 پنجواں سرور ہوا بیت دی عجب بہار بنائی
 گو دی وچہ رسول پیارا پاک حبیب حقانی
 سو گئی جہوں حلیمہ دانی شیطوں موقعہ پایا
 کنہد اچے کر اس لڑکے نوں آج نہ ہدیا جاوے
 بعد نبوت سب لوکاں نوں دین اسلام سکھاسی
 ہووے تائیں اچے اس دا جیگر اکل موکاواں
 پکڑیا شتر بنی دا آکے دشمن چور موکا لے
 نیندروچہ حلیمہ دانی آہی سستی ہوئی
 کیا اس ویلے حضرت کارن رحمت پھیر پایا
 دوشتابی جبرائیل طرف پیارے جا میں
 اوچھڑے وچہ پانی اس نے حضرت دی آری

ضالاً فقہی دی تفسیر کر تقرر سناوے
 لھر اپنے نوں ہوئی روانہ خوشیوں چٹکل حائیں
 نکلی تھی ٹھنڈی ٹھنڈی رلکی دار پیاری
 دو جہا خوشبو حضرت الی مغز معطر والی
 پوٹھا شتر سواری اندر آئے نیند دھکا لے
 جھڑ گئی اکھ حلیمہ سندی نیند اچانک آئی
 نور نبوت وچہ پیشانی چمکے چند نورانی
 تال عداوت لڑ دایل دا پاک بنی دل آیا
 پھر ایہ ویلا سچہ نہ آوے جہوں نبوت پاوے
 کوئی نہ میرے آکھے لگسی جو اسدول جاسی
 بھلی پاکے جھل اندر اسوں مار گواواں
 لے گیا دور بھاگے راہوں اوچھڑا رو چالے
 دشمن متھہ بہار شتر دی آسنوں جبر نہ کائی
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم خدا فرمایا
 پکڑیں آپ بہار شتر دی دشمن دور بھاگیں
 لے آئے رستے آپر امر کیستار باری

سنگرم حکم فرشتہ جلدی دوزخ بنی دل گیا
بعضے کہن ہند ولایت جاڑ کا منہ کالا
کہے بہاؤ الدین پیارا دھبیا ہیلٹھ دینے
من سلامت رستے آپر آند انبی ربانا
ہوئی اسکے ستیاں ستیاں ایہ سبکار دانی
بعضے کہن ایہ سب واقعہ ہویا اوندی ماری
ایپر تال برطایت جس دی میں ایہ ذکر ستایا

ملایا پرا بلیستے تائیں دور مکان دگا بیا
بعضے کہن جلتے اندر ستیا حق تعالیٰ
یکڑی جلد تہار شتر دی جبرائیل مینے
کوئی نہ خبر حلیمہ تائیں کیونکر حال مانا
نت پچوں سرور عالم گوری بات ستانی
جدول حلیمہ دیون آئی پاک حبیب غفاری
جاندی واری دا ایہ مواقتہ ہے اس فرمایا

روایت

ہوئے وایت شام فرو چہا یہ سب حال دہاتا
رات اندھیری رستے اندر شیطانوں موٹھ پایا
دور ہے سب قافلے والے جو آہے ہمراہی
جبرائیل خلاصے حکم خدایت اندر سہا بیا
یکڑ تہار زنی سرور قول قافلے وچہ لیا ندا
پس ایہ واقعہ گذرن اندر کتنے قول بیان
فرق ایہو جو وقت حلیمہ بعضیاں نے فرمایا
جے کر سرور جہا گئے ایہ گل واقعہ ہوئی
کہن مستر ضا لا فبدے جو رب نے فرمایا
جبرائیل بھلاؤن لگا راہوں کریدراہی
یکڑ تہار شتر دی جلدی رستے آپر لیا یا

چلے تال تجارت کارن گیا حبیب ربانا
یکڑ تہاروں شتر بنی دارا ہوں دور ہٹایا
جلی پے گئے اوچھڑ اندر پاک حبیب الہی
دفع کیتا شیطان نکار قبروں مارا وڈایا
نال ہمراہیاں شامل کیتا سرور گل نبیاندا
ایہراہی مطلب پو سہ راوی فرماون
بعضے کہن تجارت دینے ایہ سب حال دہایا
تا بھی حال خداؤں محکم سینوں علم نہ کوئی
اس دوچہ اشارہ ایہ بھی حضرت کارن آیا
جبرائیل دیکھل حضوروں بھیمیا پاک الہی
کرید و خدا کے حکم دشمن دور ہٹا بیا

روایت

ہوئے وایت وچ کتاباں جدول حلیمہ دانی
بہنچی کول گئے دے حسن م راوی ذکر لیا ندا
کرے تلاشاں آسوں پاسوں کر کرے بولند

کہہ اپنے تھیں پاک بی نوں کے چورن آئی
ہو گیا تم حلیمہ سکولوں سرور گل نبیاندا
ایہر پتہ نہ لگے کوئی رو دے تے گلاوے

اہن لگا ہک بڑھا آ کر تہوں حلیہ تائیں
 دھائیں ہر حلیہ اول دستیا حال تمام
 اس دا پوتا نام محمد، عبد اللہ دا چایا
 بن میں اسنوں واپس اتھے ہسیاں یونہی
 خبر نہیں اوہ نور اکہیں دا کیڑی طرف سدھانا
 جیکر کدی محمد سوہنا لے نہ میرے تائیں
 حسن کر حال کیا اُس بڑھے کر بیتی دلجوئی
 حل میں ہک ملا وال تینوں خیراں جان وال
 جے اوہ چاہے موڑ لیا لے تیرا پت پیارا
 کیا حلیمہ تائیں میں قربانی جاواں
 بڑھے کہیا ہے اوہ ٹھا کر وڈا بت گرامی
 حسن کر نام ہبل دا اکہیں کے حلیمہ دانی
 خبر نہ تینوں کیا اس رائیں تھان ل دایا
 نو دھے ہو کر تھان اتوں ڈگے بت موکا لے
 ایگل سن کر بڑھے اوں سخت کلام نکالی
 میں تیری بھلیا فی کارن دسی بات بھیری
 حل توں دھے ٹھا کر لے تیرا پت لہواواں
 جیکر تیرا پت پیدا ٹھا کر موڑ لہواوے
 کر کر اسے طوہ تیرے مکر فریب بہانے
 جا کر وڈے ٹھا کر دے ل کرے طواف دے
 اس نہیں شہجے ٹھا کر لے عصاں بول ستاندا
 قوم قریشاں ابر تیرے بہت احسان کھنیر
 نام محمد اس عورت نے لڑکا اک گویا
 جد اس بڑھے نام محمد مہنیں بول سنایا
 بھی اس جگہ آہے جتنے دوجے بت تمام

کیا کج نبی مصیبت تینوں تینوں حال سنائیں
 عبد المطلب کے اندر جو سردار گرامی
 لکھی مدت میں اس تائیں پالیا شیر پالیا
 مال امانت میرے کولوں گم ہویا اس جانی
 اسے غم وچ ہویا میرا روز و حال نہانا
 ملاں چھال پیاٹوں جاکے مرساں پاتھائیں
 تاہو کجہ د لگیر حلیمہ غم نہ بھاویں کوئی
 جس نون اس فرزند تیرے دا معلوم کل حوالا
 طے ہوا تمام تیری دور ہوئے غم سارا
 کون کوئی اوہ بزرگ ایسا کیا کجہ اس داناواں
 ہبل بتاواں تاواں حسن دا جانے حال تمام
 بے امنوس ضیف تینوں لنگا جن دی مانی
 جس رائیں اوہ سوڑ سوہنا دنیا اندر آ گیا
 پھر توں ادا ہٹا کر آکھیں خیراں جان والے
 لگا کھن حلیمہ تائیں میں توں تھلوں خالی
 توں اکوں بھودہ پولیں بات نہ منیں مہری
 بھاویں چپ رہیں توں اوٹھے اسنوں سنایا
 آپے بات میری پر تینوں دلوں عقیدہ آئے
 نور و زور حلیمہ تائیں لے گیا ٹھا کر خالے
 نال نجت سر اس دے پر بوسہ دے نالے
 لے سر دایا ساڈے توں ہیں آساں گل پہچاندا
 کوئی سوالی گیا نہ خالی جو یاد رتیرے
 کر کے کرم لہیا ہوا سنوں عبد اللہ دا چایا
 موڈھا ہو کر چھوٹا ٹھا کر دھرتی آپڑ آیا
 سہ ڈگے سرودہ زین کے سنکر نام گرامی

نالے بول آوازہ کتنا قدرت خالق سائیں
 اے بڑے بڑے مجھ آن سنا یا سانوں جوں ناواں
 کر دیسی اوہ قتل اسڈے جتنے سبہ پوجاری
 بتاں دا کوئی نام نہ لیسے اسڈے وجہ زمانے
 دور کرے اوہ شاہی ساڈی اپنا حکم چلے
 آپ خداوند اکھا اس و احاطہ اسدا ہیں
 جد آواز سنی ایہ بڑے ڈر یا سخت بنانا
 سر پیراں تک کنسبن گکا عاجز حال اڑن
 بو شرمندہ ٹھا کر خانیوں نٹھا کنڈر و لاندہ
 کج نقصان نہ پت تیرے نوں باب اس دار کھولا
 آخر بولا چار حلیمہ روندی تے کر لاندی
 حکم فلا فی میرے کو لوں دولت غالب ہوئی
 شکر عبد المطلب تائیں فکر نہایت مانا
 کر آواز قریشاں تائیں اپنے پاس بولایا
 ہوا سوار چلو سہ باہر بھال کر و ہر جائیں
 کیا قریشاں قدر نہ کوئی یا سردار گرامی
 لے کر فوج قریشاں دالی پاک نبی دے دادے
 طرف پیڑاں جنگل جاڑاں بھالن ہر ہرجائی
 آخر حضرت عبد المطلب بیت الشہول ریا
 یا شد توں ہر عاجز تے مہر کھسا دن والا
 بلدا نہیں لھجھ سوہنا فضل نیر ذہن عیون
 تیرے نام محمد اس واکر کے کرم کہا یا
 ضائع کریں نہ بیٹا میرا یارب خالق باری
 جدا اس طور نبی دے بہت دعا فرمائی
 نا کر فکر لھجھ کارن رب اس دار کھولا

لین لگے اوہ ٹھا کر سارے اے گل بڑے تائیں
 اسڈے ہتھوں بکدن سارے اسیں ہلاکت پاواں
 اوہ کوئی بجھی جس نے اس دی بکڑی تاجدار کی
 ہو جاسن ویران اسڈے ایہ سبہ ٹھا کر خلعے
 اسڈے نام مبارک کو لوں خوف اسانوں آسے
 اوہ معبود حقیقی اسنوں ضایع کر سی تائیں
 طاقت رسی نہ گل کرن دی خوف دے چہ دہانا
 سبھوں ڈکا عاصا اسدا ڈر کے دہشت پاروں
 اتنی بات حلیمہ تائیں کہہ گیا جاندا جاندا
 امن امان ملاسی تینوں فضلوں حق تعالیٰ
 جا کر عبد المطلب اگے خبر تمام سناندی
 بہت تلاش کیتی میں ایہ پر پتہ نہ لگا کوئی
 چہڑیاں پنج پیڑاں صفائے ہو غمناک بنانا
 ہو گیا تم لھجھ سوہنا سبہ نوں حال سناندا
 شالا کوئی نہ ملیا ہووے دشمن اسڈے تائیں
 جتوں حکم سناؤ سنانوں حاضر اسیں تاملی
 چاروں طرف روانہ کیتے کئی اسوار پیادے
 ایہ مطلب حل نہ ہو یا بہت تلاش کرائی
 عاجز ہو کر مولا اگے آن سوال سنا یا
 فضل کرم تہیں وچھڑیاں دے میل کرادن والا
 امن سلامت میل سشتابی سبہ توفیقاں تینوں
 تیرے میں بڑے پیریدہ بازو اوہ محبوب بنایا
 دچہ فراقاں روندی بھیجی اسدی مال پیاری
 اسویلے ہاتھ غیبوں ایہ خوشخبر سنانا
 کوئی زبان نہ پہنچ دیوے اسنوں حق تعالیٰ

سن خوشخبری عبدالمطلب کیتی عرض دوبارا
 نایالت نے کہول سنایا اس لوں پتہ ٹکانا
 اس کی چہاویں بیٹھا ہوا حضرت خوشی خوشائیں
 ہوا سوار بیٹی دے دادے اول اک اٹھائی
 ادہ بھی نال رلایا دتہوں دولویں ہوئے روتہ
 کیلے دایک بوٹا ڈٹھا سوہنا سبز پیارا
 دادے دیکھ بنی سرور لوں منی انت فرمایا
 انا محمد بن عبد اللہ حضرت بول سنایا
 بھی فرمایا جد مبارک عبدالمطلب میرا
 پکڑاٹھا پالنے لایا بہت پیار کما یا
 گھر وچم کے خوشی منائی صدقہ خیر کما یا
 کتنے شتر غریباں تائیں دے نام رہنے
 بیت انعام حلبہ تائیں دتا نال خوشی دے

لکھوں ملی میرے تائیں ادہ فرزند پیارا
 جگل دچہ تہامہ والے ہے جو رکھ فسلانا
 جاؤ جا کے بھال لبلاؤ پاک محمد تائیں
 درقہ بن نول بھی راہوں اکوں ملیا بھائی
 جا پونچے اس جگل اندر جتے بنی بھان
 اسے بیٹھاں کھدے بیٹھے پتر نال بھان
 لینے کون کوئی توں لڑکے نال پیار پو لایا
 دسیا نام محمد ہاں میں عبد اللہ دادا جایا
 مطلب کھیا صدقے جاداں میں ہاں دادا تیرا
 نال خوشی دے جگل سارا وسدا نظر ہی ہیا
 کر شکرانہ راہ مولادے کتنا مال لٹایا
 ہو گئے مالال تیرے بوسکین نامے
 راضی کر کے رخصت کیتی ہوا دہری پاک بنی د

روایت

بھی تفسیر عزیزی اندر ہو روایت آئی
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم ہوا سرکاروں
 شکر حکم فرشتہ جلدی نال محبت آیا
 دانی نول ایہ خبر کوئی کیت ول گیا پیارا
 آخر جس دم دسن آئی عبدالمطلب تائیں
 دیکھ حلیمہ دل دے اندر بہت تعجب ہوئی
 وَ وَحَدَّكَ مَّا لَا فَهْدَىٰ اندر ایہ مطلب بھئی

کم ہوئے جد دانی کوں پاک حبیب خدائی
 لے جاسا دے دست تائیں داد کول پیاروں
 دمت مبارک پکڑ بنی دا گھر اپنے پونچا یا
 دھونٹھے بھالے کرتے تلاشاں فکر سیا آ بھارا
 اگے دادے کول پیارا بیٹھا خوشی خوشائیں
 لوں خدا پونچا یا خبریں سمجھ نہ آوی کوئی
 پایا کم خدا نے تینوں پھیر گھریں پونچا یا

روایت

بھی یک ہو روایت ایتھے ذکر مفسر کرے

رنگازنگ سداون قصے شان بنی سداون

ایک دن حضرت شہروں باہر آئے طرف پہاڑاں
جاتا اور یتیم محمد بھلی پے کر آیا
ابو جہل دے پیچھے جس دم بیٹھے سرور عالی
بکڑ بھار اٹھا دن لگا جدا وہ ڈاچی تائیں
شان نبی داداچی تائیں معلوم کر آیا
ایسر حد تک بیٹھے ناہیں اگے نبی رہا نا
جس نوں رب امام بنایا کارن خلقت ساری
کر کر حیلے تر لے کافر لا تہکا سبہ واپس
آخرا ابو جہل نوں حضرت ایہ تجویز بتائی
جاں پھر اپنے اگے اس نے حضرت نوں ٹھہرایا
نال خوشی دے ناز نیازوں کدھے بنھیا جان لار
وکیہ تماشا ابو جہل نوں بہت تعجب آئیا
کہن لگا ایہ بیٹا تیرا ہے کوئی عظمت والا
جنگل مے وجہ ڈاچی میری کول اسد جدائی
تائیں اسنوں اپنے پیچھے کر اسوار بٹھایا
آخر جد میں اگے اپنے چاہیر یا اسلے تائیں
بنے اسادی ڈاچی جس دا ایڈلحاظ کما دے
ازلی دشمن پاک نبی داسی ابو جہل نکارا
چھوٹی عمروں شان نبی داسنوں رب کہایا
دشمن نبی کلیم اشدا داسی فرعون موکا لا
کتی مدت خادم کن کے خدمت رہیا کر نیا
ابو جہل نوں ڈاچی اپنی دستیا ادب نبی دا
طرح طرح اسرار دو ہاتھوں خالق پاک دکھاو
واہ سبحان اشدر رب حاکم کیا حکمت دہائیں
گھر فرعون کلیم اللہ دی پرورش رہیا کر نیا

ابو جہل نے پاک نبی نوں ڈٹھا وہم اجاڑاں
نال محبت ڈاچی اُتے اپنے مگر جڑھایا
ڈاچی نوں ایہ بات نہ بھانی تیکھے بیٹھن والی
میرگز ڈاچی اُٹھے ناہیں بیٹھی رہی اتہائیں
شاہ رسولان تیرے اُتے قدم مبارک پایا
تد تک اس بے ادبی پاروں ناہیں قدم اٹھانا
کس نوں طاقت اگے اسلے کر سکے اسواری
ایسر ڈاچی ماراں کھائے قدم اٹھائے ناہیں
کر اسوار اسانوں اگے تاجل سی ایہ بھاتی
اٹھ کھلوتی ڈاچی ادبوں جلدی قدم اٹھایا
شاہ اسوار اسواری کیتی لگے بھاگ کنگلاں
آکر عبد المطلب اگے سارا حال سنایا
میں حیران ہو یا ج اسدا ڈٹھا جدوں حوالا
آپے زور دینگاے میں تہیں بیٹھ گئی اس حالی
ایسر ڈاچی ٹول نہ اٹھی زور بتیرا لاٹیا
آپے ڈاچی اٹھ کھلوتی چلی چائیں چائیں
خبرے کیا کہ اسلے ہتھوں پیش اسلے آدھ
کر اسوار لیاندا جس نے پاک رسول شہارا
ایسر قیمت مندی آہی نا ایمان لیا یا
اوسے دے گھر حضرت موسیٰ پالیا حق تعالا
جہولی دے چہ ہیکے موسیٰ دا پیری رہیا پلیندا
تیکھے ہو کے بیٹھ نبی تہیں قدر سمہال پلیدا
ایسر کوں ہدایت پا دن برے نصیبیاں والے
دیریاں تہیں آرام دکھایا دوہاں پیار یا تاہا
ابو جہل نے سرور عالم کر اسوار لیا ندا

کہن مفسر ضالۃ فہدیٰ جو رب نے فرمایا
لیے اپنے دوست تائیں حکم کو سب عالی
کم ہوں دی حالت اندر جدول تسالو یا
کر سامان سواری والا بھیجا کول تساوے
ہاں سو کرالوں خیریں گے اسان ٹھیاوں
ایہ فضل اساڈا آ پایا محبوب گرامی
آپے اسان دکھایا رستہ آپے گھر میں لیا نڈا

اس دوجہ اشارہ ایہ بھی بہت پوشیدہ آیا
دشمن چسے دل اسان تساوئی بہر محبت ڈالی
انہی دشمن اسان تساوڑا خدمت گار بنایا
بٹھ گئی اوہ ڈاجی آپے حکمے نال اساڈے
دشمن ہتھوں نال نہجنت گھر اپنے پونچالیوں
آپے اسان تساوئی خاطر جوڑی جوڑی گامی
نہیں تا دشمن کوین تسالوں گھر جاکے پونچا نڈا

روایت

ہو مراد اس آیت اندر راوی راز بتا دے
جدول قریشاں حضرت کارن کیتا قتل ہلاکہ
حضرت نول ایہ خبر نہ کوئی مگر فریب کفاروں
تا کوئی رستہ نہ چنے والا معلم حضرت تائیں
فضل کرم تھیں ہجرت والا رستہ رب و کہا یا
بھی فرماون جدول کے تھیں ٹریا بنی رہا نا
اس ویلے بھی حضرت کارن ایسی رحمت ہوئی
ساکتی نال صدیق پیار بخشیا حق تعالیٰ

ہجرت والا وقت یعنی نول خالق یاد کرادے
کر منصوبہ مارن کارن دشمن ہوئے آمادہ
ما معلوم جو ہجرت کر کے ٹریا ساں گھر باروں
میں کر قوم قریشاں والیاں ہوں دورانیاں
وجہ مدینے امن سلامت حضرت نول پہنچا یا
رات انہیری خبر نہ کوئی کیہڑے راہوں جانا
رستے اندر کسے طرح دی حرج نہ ڈھکی کوئی
کیستار بآسان تمامی راہ مدینے والا

روایت

ہو مراد و کہا لیار رب نے رستہ بیت ربی دا
پہلوں بیت مقدس دول پڑھن نال ساں
ڈھ قدیموں کل نبیاں دا قبلہ اوہ اساڈے
دجہ نماز کہلوان جس دم سرور حمل جہاناں
پس اوہ دھین پاک نبی دا بہت خدا نول بھانا
ظہر نماز پڑھانے آپے حضرت وجہ مدینے

کے وجہ نبیاں فضلوں قبلہ پاک نبی دا
کران سجود آسے دل حضرت بھی اصحاب پیارے
حضرت چاہندے سن بیت اللہ قبلہ ربی دا
کران اڈیکاں حکم لے دا دھین دل آسماناں
پڑھو نمازاں بیت اللہ اول گیا حکم رہا نا
ہجرت تپے گھرے دھین دولے رستہ مدینے

وچہ نماز ایہ پاک نبی نوں حکم جابوں آیا
دور کھلاں رہندیاں میں باقی اچھے نمازوں
دستیارے گھر اپنے دافضلوں پاک الہی

منہ جماعت اوسے ویلے حضرت منہ پرتایا
وہ دو بیت اشہدی طے پڑھیاں اب نیازوں
پوری ہوئی مراد نبی دی جو نہ خواہش آہی

ایویں ہو پیرے رستے خالق پاک دکھالے
شب معراج دکھائے جو نہ راہ آسمانوں والے

سب سے تائیں پاک نبی نوں وحی جدوں پہنچیا
کرتے آسان خدا نے کل منازل نوری
اوہ اوہ سیر حبیب اپنے نوں رب نصیب کئے

اکوں آپ حبیب اپنے نوں رشتہ رب دکھایا
اؤ اؤ دینی دے گوشے اندر پایا قرب حضور
جیڑے اگے کسے نبی نوں خواب خیال آئے

ایویں ہو رہی کئی مراداں وچہ تفسیراں آیاں
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَأَعْرَضَ عَنْكَ فِئْرَايَاں

پیر پہلے منہ جیڑے عشق محبت والے
تھہرندے ہیں حضرت عاشق راہ اسلامی
یہ اہاں تہیں شاہی رستہ شرع محمدی والا
دوست اپنے نوں رب ایسی تہی رستہ کھائی
ظاہر باطن سور عالم جو منصب پائے
ایسے راہوں شان رسالت پائے کل رسولان
ایسے راہوں رحمت شمس پائے امت ساری
ایسی نعمت ایسی دولت دوجی ہو نہ کوئی
سبھیں دیا احسان الہی ایہ حضرت پر آیا
اک احسان پتی حالوں بخشے منصب عالی
تو کجی نعمت نقتل کرتے ہیں جو بخشش فرمائی

سبھیں خواب نکالنے والے بہت عجیب نکالے
پس پیر رستہ کامل اکل بخشیا رب گرامی
کل ضلالت دور کئے جس تہیں حق تعالیٰ
کل شریعت کل طریقت جس سے اند آئی
کل مراداں کل مطالب سبھ اعلیٰ وچہ آئے
ایسے راہوں ولایت کل ولیاں مقبولان
ایسے راہوں جنت جہان کرن جو تاجدار
کل ہدایت دین فی دی جس دھڑٹاں پہنچی
بخش ہدایت کامل اکل رہبر بنی بنایا
دو جی نعمت یاد کرانی راہ شریعت والی
اس آیت وچہ پاک نبی نوں ب اوہ یاد کرانی

وَفَجَدَكَ عَائِلًا غَنِيًّا

اور پایا تجھ کو فقیر پس تجھ کو غنی کروا

ہر سکین فقیر تانوں اسال جیسا پایا
اگر تانا غنی تو نہ کرے پہ پر داہ ہٹا دیا

دو مطلب سے آیت اندر دونوں معنی آئے
 اول عائِل آئین اُسُنوں جو مسکین بنانا
 وچ فقیری تے مسکینی خوش ہو کرے گذرا
 اَلْفَقْرُ فَخْرٌ خدی فرمایا پاک حبیبِ خدا پی
 دو جا عائِل آکھن اوسُنوں جو ہو و بڑا اس
 ادہ بھی صفت نبی سورتوں بخشی حق تعالیٰ
 کتنے حرم مبارک فضلوں بخشے خالق باری
 بھی سب خوش قبیلے اپنے جو ایمان لیا
 ہجرا ہناں تھیں مومن ہوں جو مسکین خانے
 کل اصحاب انصار بھاجر ہو رہا ہر سارے
 پس ایہ دونوں باتاں آبیان میں حبیبِ ہی
 ایسے خاطر پاک نبی نوں رب عائِل فرمایا
 یعنی حد ایہ دونوں باتاں ڈھکیاں اترے
 غنی اندر بھی دونوں مطلب نوں معنی آون
 پیر کر کے قید نہ رھن دولت عاجز تائیں
 دو جا غنی ادہ ہوئے جنوں لدی بے پروہی
 بھاویں دولت کچ نہ ہو و گنگی ذرہ د خانے
 کھوڑی بھاویں پستی دولت درگاہوں سے
 حرص نہ رکھے دنیا والی تاکہ فخر بچپانے
 تنگی آتے فراخی حالت ہو چہی نہ ہاویں
 ایہ غنیائی ولدی جنوں بخشے حق تعالیٰ
 صبر ویری مسکیناں تھیں طالے مل بلائیں
 پس حضرت سرورِ دو عالم و نوں لٹا پائیں
 تول غنی کیتا رب عالم ظاہر دولت مالوں
 بعضے آکھن سرورِ عالم ہوو دولت پائی

لغت آتے تقیراں وایاں ذکر جوں فرمایا
 جسے پئے مال نہ ہوئے تھیکہ صرف رہا
 صبر کا وے حلالے جوں رسولِ پیسا
 یعنی حال فقیری اُسے ساواں وڈیا پی
 کرے نصیب خداوند عالم بڑے تاثیر
 کیتا رب حبیب اپنے نوں بھارے بڑو
 کتنے خدمت کار غلاماں بھی اولاد پیسا
 دو میں جہانیں ساتھ نبی دے خالق پاک رلا
 سہنوں اپنے بڑوانگوں سرورِ عالم جا
 سہ پر وار تھی سرورِ واجبے مومن پیارے
 یک فقیری تے مسکینی دو جی بڑو دارے
 اُس تھیں بعد فاعنی کہا غنی کمال
 پس میں غنی بنایا تینوں فضل ہو سہ میرے
 یک اوہ غنی سداون بھیرے دولت دنیا پائی
 خرچن کھاون لشد دیون کرن فضولی زانی
 دل دا غنی بناوے جنوں فضلوں پاک
 جے ہوئے تار کھنا ہیں خرچے نام رہا
 ہر حالت وچ شکر کاوے نا بے صبر اشیوے
 آوے بھاویں جائے دولت کی پرواہ نہ جا
 صبر قناعت نال ہمیشہ رحیا نظری آوے
 دولت والیاں غنیاں نالوں رہند بہت
 دل دی تھی مار گتیندی دولت مند تائیں
 کیتیاں آپ نصیب جنابوں رب نوں پائیں
 دو جا ملی فراخی ولدی باہر حد کمال
 دو جی دولت دنیا والی نیرے مول نہائی

تھے کرن بیان نبی و انویں ذکر کرئیے
 پر جو کجہ دولت نعمت بخش حضور وں ہوئی
 ب فرمایا اسان پیارا دولت مند نبیا
 بیکر بخت باطن رب عطا فرماندا
 فقر مقابلے اندر جتھے لفظ غنی و آوے
 بد دولت نوں غنی بنائے دولت ظاہر الی
 لہر دولت بھی رب بخشی فضل کرم احسانوں
 لشک دولت ہر تھاں دی پائی نبی جگانے
 ان البیت مال خزانے جو حضرت دل آون
 لیا غنی حبیب اپنے نوں کیتا پاک ابی
 لی ہزاراں بابہ شماراں آدن درم نیاراں
 لسی کرن سخاوت حضرت پاک حبیب خدا
 جیکر ایسی حالت اندر فاقہ بھی آجائے
 مال محبت دل حضرت دا بھرا وحدت نور
 دل اپنے وچہ حبت نہ کوئی کارن دنیا فانی
 بھج بھج دولت دنیا والی تھماں اندر آئے
 زرد دولت تھیں سرور عالم چت اچھا چھا
 ہواں جاناں جس نوں رب بخشی سواری
 مال خزانے لگے جیکھے ترے کرن دھنگائے
 جیکر آپ کمینی دنیا نظر پسند نہ لیا وں
 ل عرب دا حاکم جس نوں کرد تارکالی
 بلکہ مال عنایت اتنے سرور عالم پائے
 دونوں دولتاں پاک نبی نوں ب عطا فرمایاں
 پہلی دولت دنیا والی قدماں اندر آئی
 سن میں مینوں تھان ماں دا تہوڑا ذکر داں

ساری عمر اننگی فاقے حضرت رب جھلسدے
 اسدا ذکر بیان نہ کوئی نام نشان نہ کوئی
 بعد فقیری ہر تھاں دی نعمت نال بھایا
 نال فقیری لفظ غنی و کیوں اللہ فرماندا
 خاص تو نگریو الا او تھے مئے کیتا جوائے
 پاک نبی نوں ہر دولت تھیں غنی کیتا عالی
 نالے غنی بنایا دل داودہ تمام جسا نوں
 ظاہر باطن طرح طرح دے بختے رب خزانے
 خرچ کرن سکیناں اپر رب تمام لٹا وں
 دنیا والی دولت دلوں ہو گئی لے پر وادی
 اویوقت غریباں تھیں دیون شاہ ابراہاں
 بہتی داری گھر اپنے وچہ چیز نہ جھوٹن کائی
 اس فاقے وچہ پاک نبی نوں دینی لذت آگے
 حاضر ہندی دولت دوجی ہر دم صل حضور
 بہت پسند کرن مسکینی پاک حبیب سخا
 نال محبت نبی پیارا یاراں وچہ ورتا دے
 اجدیہ قبول نہ کیتا سونا بن کے آیا
 ناقص دنیا اس دے اگے کسی کیا چیز وچاری
 ایہ حضرت آپ اپنا توں وچہ نگاہ نہ آئے
 اس سببوں سرور عالم مفلس نہ ہو جا وں
 کون کہے جو ملی نہ اسنوں دولت دنیا والی
 جو اصحاب غریب ملنے دولت نال رجا کے
 جو بکر وچہ نفسیاں آیاں میں نہیں لوں نبایاں
 دوجی صبر قناعت والی عالی دولت پائی
 جو بکر کیتا غنی خدا نے پاک حبیب بچاواں

ذکر نوگری حضرت خواجہ عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

بہیمی پاک بنی لوں ماں پیو چھوڑ سدا نا
اس حالت وچہ داسے پہلوں رکھیا مال پیار
دور ساں تک گھر اسے وچہ رسیا بنی سہارا
غنی کیتا رب اس تھیں بچھے لوطالب کرلوں
کر گیا باب و میت اسنوں جیو نگر جان دیواری
ایسا حبت بنی دی کیتا دل اسد وچہ ڈیرا
جتنی ملاقت چاہے تائیں بخش جنوروں مہی
جاں پھر حضرت پیچہ برساں عمر مبارک پائی
بڑی تو نگر دولت مالوں آبی اوہ شہزادی
کتنے لوک دیواری اس تھیں کر فیض ٹھاوون
کئی غلاماں نوکر چاکر در پرہن سلاہی
جہ حضرت سردار دوعالم عقد کیتا اس تائیں
بہن کا حوں بول سنایا آپ خدا چھہ مائی
جتنے کل خزانے آہے دولت دنیا واسے
کہن لگی ایر ملک تساڈا یا محبوب یگانے
زر زور اسباب وغیرہ حد شمار نہ کوئی
ایسا غنی حبیب اپنے لوں خالی پاک بنایا
مالا مال کیتا سرور لوں ظاہر دولت پاروں
دوجی دولت صبر قناعت ہو سخاوت والی
ایہ سہ صفتاں حضرت اندر مدھ قدموں آیاں
وچہ فقیری سرور عالم صبر کمال تمسایا
جاں پھر رب دولت بخشی مال عطا فرمایا
کچہ پیار نہ رکھیا دل وچہ دولت درم تیاروں

رسیا فقیر تھیم اکیلا پاک حبیب ریا
غنیان تھیں وچہ گھر اسد یوچہ مہتیاں مہیارا
گل فرزندانا لوں اسنوں رکھیا بہت پیارا
بہت پیارا رکھیا چاہے اپنے پیراں نالوں
اس تھیں دوہ پیر بنی دا بنجیا خالق باری
مال محبت بول سنایا گھر باہر سہ تیرا
اسے اندر پاک بنی تھیں فرق نہ رکھیا کوئی
تو کر حرم خدایہ کلبوی عقد کلا حوضہ آبی
ملکہ عرب بتاؤن اسنوں ایڈی ہر خدا دی
کرن تجھرت اسد مالوں کار و بار چلاوون
یڑے بڑے سودا گرتا جرد عوی کرن غلامی
اوہ سہ دولت پاک بنی لوں بخش دتی رسیاں
بس من ساؤں چیز کیدی طلب رگھی کافی
کھول نامی پاک بنی لوں کیتے زرت حوالے
جان سنے قربان نسا تھیں جو ربہ دولت خانے
سنے مکاناتاں سربک دولت ملک بنی دی ہوئی
جنتا مال خد کجہ والا سہ قبضے وچہ آریب
وچہ فقیری ملی امیری خالق دی سکاروں
ایہ ہے دولت باطن والی ہر دولت تھیں عالی
صابر شا کر سخی بہادر سیکھے خوبیاں یایاں
دولت دنیا مالاں کارن کوی خیال نہ آیا
دہر پاتھہ سخاوت آپ رب سے نام لوٹایا
بھر دتا رب دل حضرت واپسے شوق پیاروں

جس دل اندر خب الہی آپ مکان بناوے
 کرن بیان خد چھ والی جہنی دولت الہی
 لعل جو اہر سونا چاندی محل مکان پیارے
 آپ غنی سردار دو عالم جو کرم ہے سبائیں
 حیدر و مال خد چھ والا ہو گیا ہو گیا چھی
 بخش و ماحصل فی پیارا رحمت فضل کمالوں
 کرن روایت ابو بکر نے حیدر ایمان لیاندا
 عشق چھل ہی شوق چھل ہی گے گے چھل
 ہو یادوں عقیدہ ایسا شاہ صدیق قلی دا
 گھر باہر تن جاناں سر شے سب جنت دی ہوئی
 لکھتی دولت حضرت انوں کر قربان لڑائی
 دلوں بچانوں پاک نبی دا عاشق یار پیارا
 ابو بکر نے ساڈے آپ بیت احسان کما یا
 کردی اس بیٹی اپنی عقد اساوڑے تائیں
 حال آرم صدابیخی اندر آسانوں پیا
 دولت خرچ بلا ل پیارا ساڈا عاشق باندا
 کیتے بڑے کافراں کو لوں مہر آنا ذکر اے
 بھی فرمایا مال اساوڑے جہاں احسان کھایا
 امیر ابو بکر نے حق وچ پاک نبی فرماوے
 روز قیامت آپ خداوند عالی ذات گرامی
 ہو رحمت پاک وچ کتاباں سن لوں رجا نا

غیر محبت ناقص دولت اوچھے کوں سماوے
 خرچ کیتی سہرا ہواڈے پاک حبیب الہی
 سہ قربان کیتے راہ اسوڑے جس نے جتنے سارے
 دولت مالوں غنی بنایا کل مسکیناں تائیں
 اس تھیں تپکھے ہو ر خزانہ کہو یارب گرامی
 کیتا غنی حبیب اپنے نوں ابو بکر نے مالوں
 دلوں بچانوں ہو گیا باندا سرور کل نبیاندا
 وچ محبت پاک نبی دے ہو سہرا بان وکاتا
 میں نالے نہ دولت میری سارا مال نبی دا
 جوں پیارا حکم ساڈے عذر مجال نہ کوئی
 گھر دے وچ سیکھنی باہجوں چیز نہ رکھی کالی
 وچ حدیثاں حکم ساڈے پاک رسول مبارک
 ایسا ہو احسان کیدا اہیل ساں پر آ یا
 گرا سوار و کہا یاں سالوں ہجرت والیاں چلیں
 وقت مصیبت حیدر ہو یا پورا ساتھ نبھایا
 کافر تھیں ادا کر کے ساڈی خاطر آندا
 حضرت کہیا ابو بکر نے بیت احسان کھائے
 اس وادیا لا دنیا اندر موٹا ساں پہونچا یا
 اس وادیا لا ساڈے کو لوں مول نہ ڈا جاوے
 اپنی پاک جنابوں آسنوں دیسی اجر تمامی
 آپ جوں فرمان ساڈے پاک حبیب ربانا

مَا نَفَعْنِي مَالٌ اَحَدٍ قَطُّ مَا نَفَعْنِي مَالٌ اَبَدِيٌّ

مجھے ہرگز کسی کے مال نے اس قدر نفع نہیں دیا جتنا کہ ابلی بکر کے مال نے دیا۔

جتنا سا لوں ابو بکر دے مال نفع پہونچا یا

سن کر رو پیا یار پیارا بنجوں ساون رہا

یعنی اسال کے دے مالوں اتنا نفع نہ پایا

کرن رعایت جس بن حضرت ایہ فرمان سنایا

کہن لگائیں صدقے جاواں عالم دے سردارا
 سب حسان تیسارے گھر دادولت سب تیار
 مال سنے میں پتہ تیار ایا محبوب لگانے
 چہل ہزاراں نقدی دریاں وجہ عزیزی آیاں
 قبل نبوت بھی فرماون ساتھ رسول الہی
 مال خدیجہ کیتا جس دن عقد نبی سرور نے
 وہ سوہراں نقد نہری خدمت وچہ لیا یا
 بہت نفیس عجائب کپڑے قیمت واروشالے
 یہ سب چیزاں ابوبکر نے دیتاں اپنیوں
 کرن لگا شہزادی تائیں عقد حبیب یگانہ
 بھی اس لیے ابوبکر نے ایسا عمل کمایا
 اس پر جس دم دیون لگانا یہ بات جتنائی
 یہ سب مال تیار دے گھر ساڈے رکھوایا
 حدود محکم بیٹا میرا عمر جو انی پافے
 پس یہ مال امانت اپنا خیر میں آپ سنبھالو
 کہ اس طور اوہ مال تمامی پیش حضور ٹکایا
 کہ منظور اوہ کپڑے قہراں پاک حبیب خدا فی
 یہ سب ذکر مدارج اندر شیخ معین لیا ندا
 قبل نبوت یہ اندواں ابوبکر پہونچایاں
 وچہ اسلام تمامی دولت رب وکام لگائی
 کہن منسہر پاک نبی نوں غنہی خدا فرمایا
 اول مال خدیجہ والا بخشیا فضل کمالوں
 پھر جد حضرت ہجرت کر کے مکہ کے گئے مینے
 گھر انصاراں کے وچہ آہی جو جو چیز پیاری
 اس شخص مال غنیمت رب حلال بنایا

کیا مالیت ابوبکر نے دی تے خود کون وچہارا
 باجھ تیار دے یا نبی اشہد کوئی نہیں چہیز اسامی
 جان سنے قربان تیار تھیں جو سہاں خزانے
 پاک نبی دیاں گھماں اندر ابوبکر نے لایاں
 بہت محبت ابوبکر دی مددہ تدبیوں آہی
 کتنا مال لیا کر آمدن دتا ابوبکر نے
 کتنے ہور پوشاں دستے زینت زیب سوایا
 بیج بیج سودا ایک ایک کپڑا کھیار وایت والے
 تا جو حضرت شادی اندر نہنگت ہوون مالوں
 خوشہ بن کے جاوون اتوں پہن لباس شہانہ
 جتنا مال لیا ندا اس نے اپنے گھروں لیا ندا
 مال پہنے پاک نبی نوں اتنی عرض سنائی
 وقت وفات وصیت کیتی یہ فرمان تیار
 وقت ضرورت مال امانت اسنوں دتا جاوے
 شفقت کرو غریباں اتے نظر کرم دی بھالو
 اپنی طرفوں ہک پیسے دانا احسان جتایا
 راضی ہو کر ابوبکر نے نوں بیت دعا فرمائی
 ایسا دوست ابوبکر سنی سرور کل بنیا ندا
 یاراں غاراں والیاں صفات بعد نبوت پایا
 سنے مکاناں حضرت اتوں ہر شے گھول گھالی
 ظاہر طور کاغذی اندر ایسا اشارا
 اس شخص پیچھے غنہی بنایا ابوبکر دے مالوں
 کتنی مدد مال انصاروں پائی پاک نبی نے
 قدر بقدر تمامی لوکاں پیش حضور گذاری
 مال جہادوں حضرت تائیں غنہی خدا فرمایا

مال کفاراں سرور عالم جنگ جہاد و مچاؤن
ہمیں سی اگلے نبیاں تائیں ایہ فرمان ربانا
ایہ حکم نبی سرور نون کیتا رب گرامی
مال جہاد کفاراں کو لوں جو کجہ لٹ لیاؤ
ختے جنگ حبیب خداے یکتے مال کفاراں
وقت فتح دے مال غنیمت جو سر طرفوں دے
بھی اس ویلے حاضر ہوں جو مسکین خانے
اتنے مال غنیمت فضلوں بخشے خالق سائیں
پورے کتنے وعدے اپنے پاک جناب الہی

مال تمام حلال انہاں جو کجہ لٹ لیاؤن
کیتا رب نے منع اتہانتوں مال غنیمت کھانا
بیشک کھاؤ مال غنیمت پاک حلال تمامی
کیتا اسان حلال تسانوں بیشک تو کھاؤ
ہر طرفوں فتح مبارک پائی شاہ ابراہاں
کر تقسیم حبیب ربانا یاراں وچہ ورتا وے
سہ نون حضرت سرور عالم دیون نام ربانے
سن اصحاباں غنی بنایا سرور عالم تائیں
جیون سورۃ توبہ اندر آیت بھیجی آہی

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْكَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ

اگر ڈرو تم فقر سے تو جلدی غنی کرو بحکم کو اللہ اپنے

فصلہ ان شاء اللہ

مصل سے اگر چاہے

یعنے ہوئے خوف تسانوں جے مسکینی والا
حق اصحاباں وایہ آیت ایسی رب اتاری
سورت فتح اندر پاک آیت ہو خدا فرمائی
وَعَدَ لَكُمْ اللَّهُ مَعَآلِمَ كَثِيرَةً هَذَا حَقُّ تَعَالَى
جستول جاؤن لٹ لیاؤن دولت مال خزانے
آؤن مال اسباب ہزاراں دولت درم نیاراں
دونوں صفتاں غنیاں وایاں ظاہر بطن آیان
اول غنی بنایا ظاہر دولت درم دیتاروں

جلدی کرسی غنی تسانوں فضلوں حق تعالی
کردا پھر غنی انہاں تسانوں ساتھ رسول غفاری
حبسے وچہ غنیمتاں والی صفت بشارت آئی
وعدہ کرے تسانوں شد بہت غنیمتاں والا
مال جہاد حلال بنایا فضلوں آپ خدا نے
دیون وڈ غریباں تائیں سید گل ابراہاں
دونوں رب حبیب اپنے نون بخش عطا فرمایاں
دو جاعتی سخاوت دلدی بخشی باہجہ شماروں

ذکر سخاوت و دریاوی حضرت لکھنوی علیہ السلام و بہ و سلم

نزد دولت وچہ پاک نبی دی توں سخاوت آہی
مسجد اندر سرور عالم وہ سبہ مال رکبایا

حضرت انس بیان شاہ صفت رسول الہی
حبیب بن علاقے وچوں مال غنیمت آریا

حدود نماؤں فارغ ہوئے ڈٹھا مال تمامی
 جو کوئی آکر حاضر ہوئے دیون نام رہا نہ
 شاہ عباس نبی و چاچا خدمت اندر آسے
 حضرت کہیا و چھاؤ کپڑا چادر انہاں دھچائی
 جاں پھر پڑا اٹھا دن لگے چاون و چہ آئے
 آخر ہو لاچار بنی نوں کسنا عرض نہاں
 مال اساڈے مورسینوں حکم سنایا جافے
 ایل گل سنکر پاک فبی نوں بیت تعجب آیا
 چاچا جی نہیں چادر اندر اتنی دولت پاؤ
 تا پھر شاہ عباس پیارے اتنے درم اٹھائے
 اینویں ہورتامی دولت پاک نبی ورتائی
 کہے جلال الدین سیوطی نذر شرح بخاری
 لکھ دریاں اوہ مال تمامی جو بحرینوں آریا
 کردنا تقسیم تمامی پاک جیت غفاری
 مور روایت شرح شفا و چہ قاضی ذکر لیا
 بھول شتابی پوڑاں آپا وہ سبہ دم رکھا کر
 وچہ سیم ریاض مختار لے مور روایت آئی
 جو جو مال غنیمت او تھوں پائے نبی گرامی
 چھیاں ہزاراں تھیں دھتورہ قیدی ہو کر آیا
 پہل ہزاراں تھیں وہ بکری وچہ غنیمت آئی
 چالی دریاں وزن برابر اک اک اوقیہ آیا
 جدا یہ مال غنیمت لے حضرت جمع کراے
 سی ہک شخص ضامی چاچا مشورہ کل نبیا نڈا
 حاضر ہو کر خدمت اندر کرن سوال تمامی
 ایسے تہاڈے ساک ضامی ابدی پاروں

آخر آدرتا دن لگے پاک رسول گرامی
 بھج بھج آون لے لے جاون لوک غریباں
 سناں بھی کچھ بخشواس تھیں ادب کنوں فرمایا
 بدھی پڑ عباس پیارے اتنی دولت پائی
 اتنا بھار زیادہ ہو پاراوی ذکر لیا
 یا حضرت ایہ بھار اساتھیں چایا جاندا ہاں
 ہوا یہ پڑا اٹھا کر میری گھر ساڈے پونچا فے
 ادبوں طمع گھٹا دن کارن چاچے نوں فرمایا
 جتنی آپ اٹھا کر خیریں گھر اپنے لیجاؤ
 جتنے آپ اٹھا کر او تھوں گھر اپنے لے آئے
 تا آئے جد باقی اس تھیں تہیز نہ رہی کافی
 ابن ابی شیبہ فرماتے ایہ تقریر پیار سی
 سرور عالم اندے وچوں نہ ہک درم بچا یا
 ایسا غنی جلیٹ اپنے نوں کیتا خالق باری
 نوے ہزاراں درم نبی نوں سی بکری آیا
 او سوئے راہ مولا لے سبہ حضرت ورتائے
 جنگ موازن تھیں حضرت فتح مبدک پائی
 جدا جدا فصل انہاں دی ہے ایہ درج تمامی
 چوکی ہزاراں شتر خدا نے لوئی وچہ دیوایا
 چار ہزاراں اوقیہ چاندی آندی کٹ انہاں دی
 ایہ کچھ مال غنیمت اس دن سرور عالم پایا
 جو داں شخص موازن طرفوں تہا مدد ہو کر آئے
 نام ابو یزیدان بتاؤن اوہ بھی نال لیا ندا
 کرو مخا بس چاچے دایا مقبول گرامی
 کر کے اس وسیلہ اسنوں لے آندا سرکارے

صاحب شرم کریم نہایت جاناں اسپیں نزل
 کو قبول کریمی یا رسول عرض سوال اساطرا
 حضرت کہیا اسان تسادی بہت اڈیکے کہانی
 آپس میں نہ پیچے جلدی دیر لگا کر آئے
 پس میں اسان تسادے تائیں خالی نہ تیاواں
 جیکر منگو مال بیایا دیواں مال تساقون
 کیتی عرض انہاں پھر گوں سن فہرن گراکی
 نا پھر حضرت سرور عالم کرم کنوں فرمایا
 دمی جو حق بنو مطلب دا بخشیا سبہ تسانوں
 یہ کل سن انصار ہا جہر لول اٹھے یکبارہ
 یہ یک جماعت جہڑی نویں سپاہیان الی
 مشکل ہو گئے واپس کرے اپنی حق انہاں نور
 جتنا جتنا حق تسادے اسدیوچہ سارا
 جو کوئی مال غنیمت اگوں پہل پلا ہیں آہی
 چھ چھوٹے تسانوں دلیاں یک یک ٹھڈی دی
 نویں نویں اوہ کم آپے نویں جماعت ری
 چوڑ دے سبہ قیدی جہڑے کر کے قیدی
 جو کچہ مال تمامی اس ن موڑ عطا فرمایا
 نال روایت ابن فارس دایہ کچہ قیمت آئی
 ایسا غنی خدا نے کیتا سید کل ابراہاں
 شفقت بھر پار حمت بھر پار شرم کرم جاسا میں
 فتح حنین ہو یا تا حضرت بہت غنیمت پائی
 یوسفیان حرب دایا بڑا جیسل جو نامی
 یا حضرت بن ل غنیمت بہت تسانوں آئیا
 وچہ قریشاں اچ تسادی دھم پی بر جانیں

موڑ دیو سبہ مال غنیمت کر کے کرم اسانوں
 ہوئی اسان مذاباں اری بہت احسان تسادا
 کیوں نہیں شاد سالوں نہ کے کرن سفارش گائی
 کہ تقسیم اوہ مال تسادے سبہ سال و زمانے
 دسویں جہڑی چیز تسانوں اسان میں دیواں
 جیکر جا پو قیدی اپنے واپس کراں تہا نوں
 بہت امید اسانوں حضرت شفقت کر و تمامی
 جتنا حق اسادا اپنا سبہ چیراں پر آیا
 باقی جو حق تمامی یکیاں اسپیں انہاں نوں
 اسان تسادے حق تمامی سبہ دولت سرکاری
 مولفتنا القلوب جنہا نوں کہند سرور عالی
 نا پھر حضرت مال حجت کیتا حکم تہا نوں
 قرصے طور اسدے تائیں اوہ سبہ دیو اد بار
 اسکے دیو سبہ تسادا قرصے موکایا جاسی
 یہ کل سن کے راضی ہو گئے اوہ بھی سباد ہاروں
 اس خاطر سی بہت نہاندی حضرت نوں دلداری
 بھی سبہ دولت مال پوشی دے موڑا نہاندے
 بیج کروڑاں قیمت ہوئی جدول حساب لگایا
 یک کروڑ زیادہ اس تھیں بعضیاں نے فرمائی
 جہڑی شفقت تے احسانوں ہو گئے غنی ہزاراں
 در اپنے تھیں لی ٹوے کوں سوایاں تائیں
 کرن لگے تقسیم اوہ دولت جدول جلیت خدائی
 آکر عرض تسادوں لگا پیش حضور گرامی
 سبہ سرداراں کنوں تسادوں رب سردار بنایا
 لکنا دولت مند بنایا رب تسادے تائیں

لگا کر کھنکھایاں دیاں باتاں رنج و ملت پارس
 سن کر باتاں ہستے حضرت عزت بلال بلایا
 پھر اس اپنے بیٹے کارن کیتی عرض دیا
 اس دا بھی کج حصہ بخشو کرو کرم فرمائی
 بوہ بھی لے کے صبر نہ آیا پھر سوال فرمایا
 سرور عالم تنواری اسنوں پور عطا فرمائے
 یاد ہزار تے اٹھ سو درماں چاندی ہوئی ساری
 ہو قربان ابوسفیانے کیا بول تدا ہیں
 جھکاں وچ بھی اسان تسانوں بڑا کرم بنایا
 جوں کریم تسانوں کیتا فضلوں خالق سائے
 چلائی اسے چاندی لیکرے شتر قطاراں
 انیویں ہو ریس عرب و کج سردار و دیرے
 سو سو شتر آنا تے تامل بخش عطا فرمایا
 نوں نوں جو داخل ہوئے وچہ اسلام تامل
 نہ تہیں و دھ انعام انہانوں بخشے نی پیارے
 کردلدار سی دولت مالوں دنی شوق و دہایا
 کفر زمانے نال بنی دے کھیتیاں ہاں لڑاں
 کھندے سن ہو پاک بنی نوں ہتھوں پلچھالی
 بڑے بڑے سردار اکابر صاحب شراں میراں
 کھندے سن مسکین بنی نوں جوئے زرداراں
 ایسا غنی حلیت پئے لول خالق پاک بنایا
 جدوں جنیلن اڑائی وچوں بنی فراغت مائی
 چرن کھلوئے اس گھائی وچہ مال مویشی شائے
 پھر داسی ہک شخص ساڈھ رسول تعالے
 کردار بند اسی اوہ پیلوں سوت عداوت ری

سانوں بھی کج حصہ اسنوں سرکاروں
 چالی اوقیہ چاندی نالے ہک سو شتر دلایا
 نام یزید جو بیٹا میرا عالم دے سردار
 اتنے شتر تے اتنی چاندی پھر حضرت لوالی
 دوجے پت معاویہ کارن حصہ طلب کرار
 نالے اتنی چاندی بخشی تے حصے آئے
 تن سو شتر قطاراں اسنوں بخشیاں بنی خاں
 قسم خدا کی سخی تسانوں پایا سدا سدا ہیں
 صلح اندر بھی اونوں ڈھٹا سخی ہمیشہ پایا
 توں تسانوں فضل کرم تہیں پئے یک
 عجب سخاوت عجب سخاوت و دھٹی شاہ رازا
 جوں شہل حویطب حارث انیویں ہو ریس
 نہیں سی اچے آنا تے اندر پور شوق انہاں
 تا جو وچہ اسلام زیادہ پختے ہوون سارے
 مؤلفقہ المقلوب اسے تہیں نام انہاں دایا
 اوہو خلاق سرور عالم دولت نل رجایا
 اوہو اج نہی دے لکے دسن کھلے سوال
 کرن سوال کھلوئے کہ کرتے واک فقیر
 اوہو آکرے لے جادون سو سو شتر قطاراں
 دوست دشمن جو کوئی آیا خالی نہ پرایا
 اہر مالوں سرور عالم گھائی پاک بھری
 کھلے دکھاون پاک بنی نوں یاد اصحاب
 نام اس و صفوان تباون پت اسیدالام
 کفر زمانے نال بنی دے لڑیا کتنی و دسی

جنگ حنین سے طائف وچ بھی کیتیاں ہیں
 اس دن حضرت یحییٰ لگے جبرائیل سے
 مال محبت چھپا اس تھیں کل امت سے سائیں
 کہن لگا جواں یا حضرت چٹھی لگی مینوں
 جتنے مالی بوٹی اس وجہ آہے چرنے والے
 ابن شہاب کے اوہ ساری تین سو بچہ می ہے
 لے کر مال ہو یا قربانی کھنڈا بول زبانوں
 دور ہوئے آج شک تہامی خوب تسلی ہوئی
 دیر عداوت کفر پرانا دل تھیں چوڑا سدھانا
 دیکھ سخاوت پاک نبی دی صفت کمال نشانی
 اس محبوب جہان دی طرف نظر کرم می بھالی
 نور سخاوت پاک نبی دی سنتوں یا رسیدا
 پاک نبی بھی شکر اندر آہے وہ چہ سواری
 رستے وہ چہ سواری کہے داس شتر سواری والا
 اتنا نیڑے پہنچا اگر وہ نہ رہ گئی کافی
 سلق مبارک حضرت دی نون اوہ صدر آیا
 بھی فرمایا دور شا کے ٹور شتر نون بھائی
 کن فرمان شتابی اس کے دروں شتر بٹایا
 جاں کوئی شخص بولا وں آیا دریا دوں نما
 رستے وہ چہ جو میرے کووں کل بلا دبی ہوئی
 آخر جدا وہ حاضر ہو یا پیش جلیب الہی
 لہا نالی محبت اسنوں ایہ فرمان سنایا
 لگا سی کل سارے کووں چاہک تیرے تائیں
 ایسی شفقت کیتی اس پرہ عالی شفقت لے
 لے جا یہ جبلت تیری کرم کنوں فرمایا

طرح طرح پاک نبی نون کلیفاں پہنچایاں
 اوہ بھی آو سے گہائی طرفوں کھلا نکالیاں
 لے صفوان ایچ پی لگی گہائی تیرے تائیں
 حضرت کھیا لے لے تو ہاں میں جتنی مینوں
 سے پہاڑ اوہ مال تہامی کیتا تیرت حواس لے
 جو اس روز عثایت اسنوں کیتی نبی الہی
 ہیشک ریح رسول عھد میان لول بجاوں
 بنیان جوں اتنی دولت ہو رہہ دیندا کوئی
 نائب ہو کر خدمت اندر نہا لے جہت سانا
 حکمہ ٹھکے سلم ہو یا عالی دولت پانی
 ملکہی دولت تیرت آہا توں بھائی الی
 طائف حنین الہی ہو یا لشکر پاک نبی دا
 ہو رہا راں فرج سواراں تھہ رسول غلاری
 نیڑے ہو گیا پاک نبی سے سنو تمام حوالا
 فعل سواروں پاک نبی نون کھسک جی
 اس لیے بک چاہک اسنوں پیراں پر لگا تیا
 نیڑے نیڑے ہو کر ساڈی پٹی تیرہ دکھائی
 دو جا روز ہو یا تا اس نون حضرت سد بولایا
 شاید بدلہ لینے کارن سے نبی ربانا
 آسیدی بابت سند کے مینوں حکم سناسن کوئی
 اوہ کل حضرت یاد نہ کیتی جو اس سوچی آہی
 تینوں آج اسانوں خاطر اپنے یا سن بولایا
 اس دا بلا دیاں تینوں بھی راہنی فرمایاں
 اتنی بھیلان ہرے اسے کیتیاں کش خولے
 نالے بہت پیر کما یا خلق کمال دکھایا

وہیکہ انصاف ہو یا قربانی صدقے سے جاوے
 ہو رہا صاحب پاک بنی دا ذکر بالوں کر دا
 منزل قرن اندر سن جانے سے پاک حبیب غفاری
 نال ہک پاسے اس اچی دس سال میں ان
 نیک نصیب ہو تھوڑی چاک لگا تینوں
 تال میں ادبول خدمت اندر اتنی عرض کی
 حد منزل صغرا سے اندر پونے سرور عالی
 نال محبت میں دین دینی سے سائیں
 اتنی برکت ہوئی میں انہاں بکریاں وں
 ایسا غنی حبیب اپنے نول کیتا سرور ہائے
 ایسی دولت پاک بنی نول بخشی پاک اہی
 طرح طرح دے لاکھ کروڑاں ل غنیمت آون
 وقت ختم ہو مال تمامی پاک بنی ورتا یا

ذکر سخاوت پاک بنی دا کون بیان سناے
 لگا رہی ہک چاک مینوں پاک بنی سرور دا
 داچی قصوی اپرا ہی حضرت دی اسواری
 مارن لگا اچی تائیں چاک شاہ نبیاں دا
 نال محبت نیا حضرت چاک لگا تینوں
 ہاں یا حضرت صدقے جاواں میں یہ دولت پائی
 دھڑیا مال غنیمت جتھے کل مت دے والی
 کھوڑا یہ بکری اس بلے بخشی میسے تائیں
 کیتا چار بعتی تو نگر باہجہ حساب شمار دں
 ہو گئے غنی ہزاراں جس میں لوک غریب چارے
 دنیا دولت جسے اگے خاک برابر آہی
 حضرت کچہ پرواہ نہ بن سبہ شر ورتا دن
 پنج لکھ درماں قیمت اسدی دھچھو ماہب لیا یا

ذکر مہر نیت حلیہ از مہر صناعی حضور علیہ السلام صغریہ

کرن روایت سرور عالم جڈں غنیمت پائیں
 جس جس جگہ محمدی لشکر فتح غنیمت پائے
 مرد زناں جو قابو آون کافر مشرک سائے
 شہداء نام حلیہ مہر بی حلیہ دی جو جانی
 آکھ رہی اوہ پڑون ویلے پڑوں یا تائیں
 میں بن بھین رضاعی اسدی جو سردار تساوا
 کر کرتاں تھے شہداء ڈاڈھی عاجز ہوئی
 شہداء ہم کھیا جیکر ساتھ نہیں یقین نسا نور
 تاج پھر پاس بنی دے انہاں کرا سوار لیا ندی
 سن دے ویرا بدر منیر عالم دے سردار

بہت دنائیاں ٹیاں نذر قیدی ہو کر آیاں
 دھچھو غنیمت پڑ لیا دن اہل عیال انہاں دے
 دین اسلام سکھاون کارن پیش کرن سکھائے
 بھین رضاعی پاک بنی دی اوہ بھی پڑی آہی
 ترس کر و سکیناں پڑ مینوں پڑو نا ہیں
 تھوڑا بہت حضرت آپ سے کچھ حق اساطر
 بول جواب دن اکوں سانوں جبر نہ کوئی
 لے چلو سردار اپنے دل لے پچان اسانوں
 خدمت دھچھو حاضر ہوئی کر فریاد سناندی
 میں ہاں بتری بھین رضاعی توں ہیں پر پیارا

نام حلیمہ مانی میری تینوں شیریں لایا
 جس نے گو دکھدایا تینوں پالیا بن کے دائی
 جس ویلے تدرہ کھرٹے وہ قدم مبارک پایا
 لے لے نام تیرا میں ہن تک صفتاں تیریاں آرا
 چھوٹی عمر ویاں جد باتاں شیمہ یاد کرایاں
 لئی کچھان حبیب خدا سے اپنی بھین ری
 اٹھ کر جلدی چادر اپنی نال پیار چھائی
 بچیا اُس دے ماپو والا حال حبیب رہا
 حسن سر حضرت سرور عالم بہت افسوس کھایا
 جے توں اٹھے رہنا چاہیں ساڈی کول امی
 جے کر چاہیں واپس جانا واپس بھیاں تینوں
 نا پھر حضرت کیا اسنوں جیو کر مرضی تیری
 مال مولیشی دے بے بکرے اجر نال رلائے
 کتنے قیدی ہو رہی نے چوڑے اسدی پارو
 نام محاد آہا بک خوئی لائق قتل سزا میں
 اینویں مالک عوف دا بیٹا بڑا شریر پورا نا
 مال اسباب تامی اسدا قبض دے آیا
 تو تا حکم بنی سرور نے جے اوہ حاضر آوے
 آخر جدا وہ ہو گیا حاضر پیش حضور گرامی
 بھی تنو شتر زیادہ اسنوں بخشیا اپنے مالوں
 ایسا راضی کر کے حضرت نور ما اسدی تائیں

نال محبت گھرا پنہ وہ کتنے سال رکھایا
 اُس دی بیٹی قیدن ہو کے کول تیر جارج آئی
 برکت تیری ریا سانوں دولت نال رکھایا
 کس مروت دانگ بھراواں میں قربانی جاوار
 نال محبت پاک بتی نوں جھم جھم پنچوں آباں
 اگئی یاد حلیمہ والی الفت تے دلدار کی
 اسے اپر بٹھایا اسنوں شفقت بہت کافی
 شیمہ کیا مدت ہوئے دنیا چھوڑسد مانے
 استھیں تچھے شیمہ تائیں ایہ فرمان سنایا
 عزت نال کیسیاں تینوں خاطر کراں تامی
 شیمہ کیا حب وطن دی واپس بھجیو میںوں
 نال محبت رخصت کیتی دولت بخش بہتری
 بھی بک بروی تے تن بڑے بخش عطا فرما
 بڑے بڑے جو مجرم کھارے آہے قوم کفاروں
 شیمہ جدوں سفار میں کیتی چھوڑ دتا اس تائیں
 باغی ہو کر پاک بنی تھیں تھکا پھرے بنانا
 شیمہ اُس دی بخش کارن عرض مول یا
 بخشاں میں معافی اسنوں قتل دے کیتا جاوے
 واپس دتا حضرت اسنوں مال اسباب تامی
 اید کریمی شیمہ خاطر کیتی کرم کھالوں
 مومن ہو کر دلوں بجا نوں نیدی گئی وائیں

ذکر و شتر حاکم طانی

فتح ہو یا جد طے قبیلہ رحمت فضل غفاروں
 حاکم طانی دی بک بیٹی آہی وہ انہا کے

اسے طور بک ہو روایت نظر پئی گلزاروں
 مرد زمان اُس جاگ دے کر کے قید لیاندے

تس گیماسی بھائی اُس داسام ولایت ڈرہا
جدوں مدینے داخل ہوئی آکر بند بچا نے
رو کر جلدی حاضر ہوئی خدمت وچہ منانی
یا نبی اشدا بل میرا ہو گیا فوت و چار
کر احسان رسائی بخشو میں در ماند می تائیں
سرور عالم پہ کیا اس تھیں کون بھرا ہے تیرا
ایک لسن کر اس نول پاک حبیب خدائی
اتنا سخن سنا کر او تہوں حضرت یسکے سداے
کر فریاد سنائی او نویں پھر عالم دی جانی
یہی روز جدوں پھر حضرت آنگے اس ہوں
و تا حکم سپاہیاں تائیں شرم کرم دے سائیں
آپ سخی سردار دو عالم سخیان قدر کیا نے
جانن قدر سخاوت والا آپ جو عمل کماون
چوڑ دتی پھر دھئی تم دی باپ سخی سے پاروں
کرن روایت حضرت اُس پر ایسا کرم کما یا
دیکر مورانعام پیر سے نارخصت فرمائی
جا ملی پھر شام ولایت بھائی اپنے تائیں
سن کر صفت بنی سرور دی آیا وچہ مدینے
حد از مایا خلق بنی داترت ایمان لیا یا
بو قربان عدی بن حاتم پڑی تا بعداری
جہاں امیراں اس دروازے آکر بھائی پائی
پی کر پیالے وحدت والے جد ہوئے متوالے
وچہ غلامی پاک بنی دی جاتی سب امیری
وچہ فقیری سرور عالم شان امیری پایا
لاکھاں سفلس غنی بنائے اوس امیر پایے

پکڑی گئی اکیلی مگروں ذکر مویخ کردا
پایا قدم مبارک اتول ہک دن نبی بچا نے
کر فریاد سنائی ادبوں اپنی درد کہانی
چوڑ گیا وچہ قیدان میںوں میرا دیر پیارا
کر سی رہا حسان نساں پر جو فضل سائیں
کیتی عزم عدی بن حاتم دیر پیارا میرا
رب بنی تھیں بٹھا ہوا ہے اوہ تیرا بھائی
دو جازوز ہو یا تاخیریں پھر تشریف لیاے
اپر پھر بھی سرور عالم بات ادب فرمائی
عزم قبول ہوئی پھر اسدی رحمت نفل الہوں
باپ اس واسی سخی بہادر چوڑ دیوشتا ہیں
درجہ شان سخاوت والا شوم نخل نہ جانے
دو ہیں جہانیں رب بنی نول سخی زیادہ بھاون
مومن سخی چوڑاے نائیں کوئی بہنم ناروں
بخش رہائی اپنے کولوں نواں لباس پہنایا
کتنے بندے نال را کے توڑ و ملن پہنچائی
کر تعریف سنایاں اسنوں حضرت دیاں عطا میں
بیت احسان سروت اُس پر کیتا پاک بنی نے
جیونکر اُس دا ذکر تمامی چیکھے آکھ ستایا
سدتے کیتی حضرت اتوں طے والی سرداری
شوخی سخی شان امیری یاد نہ رہ گئی کافی
ہکے قدماں بیٹھ تمامی شان امیراں والے
لکھ امیری نالوں چنگی جس دربار فقیری
شان امیراں طور فقیراں آخر تیک بھایا
پارس نال لگے جو آکر سونا ہوئے سارے

ظاہر باطن اچھڑانے نظر کرم دی پائی
رحمت عالم کل عالم دل رحمت ہو کے آیا
سب صفتاں وجہ کامل اکل اودہ محبوب سہارا

دین دنی و چہ مول انبانوں کی سزہ گئی کافی
وچہ امیراں وچہ فقیراں رب سرور بتایا
ہر قربان بنائے نقشاں جیوں منظور پیارا

منزل

ہمارا احمد ہمارا مادی تدریجی ہے بشیر بھی ہے
کیسکا وصف مئی کوئی کیا کہ جب نے ہی کہہ دیا وہ
شفیع محشر قسیم کوثریہ خراس کو خدا نے بخشا
اسی کی امت کچھ امت کہ جس نے مانا دل زبان
تمام دنیا کو راہ جنت دکھانے سہا بتانے سہا
اسی کی رحمت اسی کی خوشبو سواغ عالم ملک باب

وہ ملی والا شہ دو عالم امیر بھی ہے فقیر بھی ہے
رؤف بھی ہے حمیم بھی ہے کراچ بھی ہے شیر بھی ہے
وہ اپنی امت کا دو جہاں میں نصیر بھی ہے ظہیر بھی ہے
خدا ہے واحد محمد اک رکابندہ بھی ہے سفیر بھی ہے
حماطلس کی صدا کا ہر صغیر بھی ہے کبیر بھی ہے
اسی کی نکت ہر ایک گل میں گل بھی ہے کثیر بھی ہے

ابھی برا طفیل احمد غریب منظور کی مرادیں
تو جانتا ہے دلوں کے مطالب علیم بھی ہے خبیر بھی ہے

ایسا سخی خدا کے فضلوں پاک حبیب تعالیٰ
جتنی دولت مل تھی خدایت اندر آون
بیتے لوگ محنت کر کے تحفے نذر ٹکماندے
ترغی و وجہ کتاب شامل کرے بیان حوالا
ناتے عجب چوہاے آہے رتے لال پیارے
بیت پسند کرن خود کو دے پاک حبیب ابھی
حد اس حاضر ہو کر ادبوں تحفہ پیش دکھایا
سی موجود تھوں گزیر حضرت پاس تہائیں
کچھ پرواہ نہ پاک نبی نون زور دولت والی
مسلم اتے بخاری اندر ہر روایت آئی
لے گیا بک ن بدیر کر کے شتر سواری والا
لوکھ شتر نون سور عالم کھیا خلق پیاروں

کدی پیار نہ آیا دوچہ دولت مسیہ دالا
گھر اپنے کہ کم نہ رکھن سب حضرت ورتا وان
دوئی بخشش عوں انانے پاک نبی فرماندے
بکرن کے لیا نغا بھر کے تھل چوہا ریاں والا
بھی کچھ نرم جب خردے خاطر بی ہو ہائے
نڈھ قدیموں نال انانے بہت محبت آئی
کرتلور عاریب خدا نے نال پیار رکھایا
جو بحرین دچوں سی آیا دے دتا اس تائیں
رکھن نہ احسان کسے را ایسی شفقت عالی
حضرت جابر پیار نبی دے جیو بحر عزت پائی
تا جو اس پر کرن سواری پاک حبیب تعالیٰ
لے جابر ایس شتر سناؤں دیے قیمت پاروں

جایز عرض گیتی میں صدقے یا مجبوت گرامی
حضرت کیا پھر بھی توں ایہ دید گئی اسانوں
تا پھر جابر حکم مطابق قیمت بول سنائی
لے دئی رہ قیمت اسنوں جدول بلال پیارے
دید یہو شتر بھی واپس اسنوں قیمت بھی لیجائے
رتن چیزاں سرور دو عالم بخشیاں برتا نہیں
ایہ بے اسے آکھن بے حضرت کرم کھایا
بول شتر خریدیا اس تھیں اپنا مال دیوایا
ترجیا پھر دعا برکت دی حق اسے فرمائی
جس نوں آپ کلام اپنی وجہ غنی خدا فرمائے
دنیا دین تمام خزانے سرور عالم پاسے
بخشی رب حبیب اپنے نوں ایسی لیت عالی
ایسا غنی رسول اپنے نوں لیتا پاک خدا نے
عام خزانہ حضرت والا سرملکین مہر جا میں
ایسی دولت دین اپنے دی پاک نبی درتائی
اس دولت دی خدمت اندر جوئے قربانی
ایہ اوہ دولت جس دے پیچھے چوڑ وطن گھبراں
ایہ اوہ دولت ایہ اوہ نعمت جس کی امت آروں
ایہ اوہ دولت جس کی لکت بال غنیمت بلے
ایہ اوہ دولت جس کی برکت فارس و شاہاں
ایہ اوہ دولت جس کی برکت لب حسان کہایا
اس لکت کی خدمت اندر جہاں قہقہے جلے
ایہو دولت جس کے دیکے کو نبی کل سلامی
ایسی دولت ایہ حضرت نوں بخشی پاک الہی
کرن روایت اب حضرت نوں ایسا غنی بنایا

بے ایہ شتر تساوا اپنا دولت مال تمامی
بول شتابی قیمت اس کی دیواں اسیں تسنوں
بند بلال اوہ قیمت ری حضرت زرت دیوانی
دیکھا حکم غلام اپنے نوں پاک رسول مہارے
نالے دیو دعا اسادی مولا برکت پامے
قیمت بخشی شتر دیوایا دتیاں نیک دعائیں
بے ایہ شتر تساوا اپنا جو اس عرض سنایا
پھر اوہ واپس بخشیا اسنوں دوہرا کرم کما یا
کرے بیان احسان نبی و کسوں طاقت ہی
دولت بخشش اسدی والا کون بیان نہ دے
کہن مفسر وجہ فاعلی کل شائے آئے
کئی ہزاراں غنی تو گرد رہن سوالی
جاری رہن قیامت توڑی جس دنگر خانے
روشن کیتا نام خدا دے مشرق مغرب تائیں
ہو گئے غنی ہمیشہ کارن مہتہ چھانڈے آئی
قسم دی دانگ صحاباں تر گئے دوہیں جہانی
جائیں ل لٹائے اپنے پاک نبی دیاں یاراں
رضی اللہ تعالیٰ عنہم بندگی سرکاروں
ہر میدانوں یار نبی دے کمال فتح لیاے
سرملکاں تے قبضہ کیتا حضرت یوں غلاماں
مسکیناں رویشاں تائیں صواب تخت بنایا
مل گئے اوسے جگہ انہاں لوں لقب ملیں والے
کل خزانے ظاہر باطن دعوے لے کرن خلائی
دنیا دیاں خزانیاں طوفان ہو گئی بے پروا ہی
بلکون جبرائیل فرشتہ خدمت اندر آیا

بعد سلام خدا دی طرفوں کہندا حضرت تمہا میں
جے کر کہو پیارے مکے دے یا محبوب پیارے
حضرت کیا کچھ نہیں جت دنیا کارن بھائی
مال اس داہیں جس دے پکے دو جا مال نہ کوئی
سن کر جبرائیل پیارے کیا بول تداہیں
دینی دولت مال نبی لوں ایسا رب رحایا
حکم کرے محبوب اپنے لوں پاک خداوند سائیں
دولت دنیا نظر تیری وچ کرنا چیز و بھائی
دھٹی جد سلیمان نبی نے دولت دنیا والی
دبھٹ ہی ملک گیارب دیہینوں توں شاہی
پیراں ساں تدا دے تائیں ایسا غنی بنایا
اپے اسان قسانوں بخشی عالم دی سرداری
ایسا حکم چلایا تیرا یا محبوب تھا لے
پن منگے میں بخشی تینوں ہراک چیز پیاری
دوہیں جہانی شاہی درجہ بخشیا اسان قسانوں
ظاہر باطن اسان قسانوں جو بکر غنی بنایا
بس ایہ آیت رب دے فضلوں ختم ہوئی اس جانی
اک دوجی تھیں چکھے ایہ جو تنے آیتاں آیاں
تنے آیتاں اس سورت وچ باقی اکوں آون
پہلی نعمت وچ یتیمی جو بخشی رب باری

یانی اللہ حکم قسانوں کرے خداوند سائیں
کردیواں میں تیری خاطر سونا چاندی سارے
دنیا جاگہ اس دی جس ہی جاگہ ہو نہ کافی
جمع کرے ایت دولت جس ہی عقل آوارہ ہوئی
ثبتك اللہ ثبات رکھے بکھے تدا دے تائیں
دنیا لوں کوئی چیز نہ جان وچ مصیبت لیا یا
ایسا دل دا غنی بنایا اسان قسانوں تدا دے تائیں
ایسی دولت ہو کہے لوں نہیں عطا فرمائی
مال محبت ساڈے لگے ہو یا آپ سوالی
ایہیں حضرت مہتر یوسف شاہی منجی آہی
دولت دنیا طرف قسانوں کدی خیال نہ آیا
کر دتا کل دنیا اندر حکم تدا ڈا جاری
کوئی نہ ہوک تسان تھیں چکھے حکم چلاون والا
ہر دولت تھیں لی دولت جنت دی سرداری
یا محبوب تدا دے نالوں کون پیارا سنانوں
ایسا درجہ باجہ تدا دے ہو ری کسے نہ پایا
دولت بے پرواہی والی جس وچ نعمت آئی
تنے نعمتاں وچ انہا مکے خالق یاد کرایاں
شکر گزاری ہر نعمت دی آپ بتاؤن
اس آیت وچ دی رب اس دی شکر گزاری

فَاَمَّا الَّتِي هُمْ فَلَا تَفْهَمُ

پس جو تیسیم ہو اس کو نہ دیا

یابہی اللہ اس دے آپر غلبہ زور نہ پانا
اول ایہ یتیمی حالت آپر تدا دے آہی

پس جو ماں بیوہ یا بیوہ کوئی یتیم نہانا
کرناں ترس تیاں آپر یا محبوب الہی

جس نے گھر از مایا ہووے آپ قیمی حالا
 ہو حیران قییم نما تا حد کوئی آن کہلووے
 پس توں کریں پیار یتیمیاں لے سید سروارا
 ہویں نسا توں اس منزل وچہ گتہ کلیف آئی
 زمر کلاہوں تخت کرنا زمری نال بولانا
 جس گلوں آزرده خاطر ہوں تیسیم نالے
 تیز گکا ہوں طرف یتیمیاں کرنا نہیں نظارا
 اگے اڑے جڑے کچہ ہووے دل بندوق تہاندے
 ملو پویاں نوں کوئی تیزی ذرہ دکھاوے
 لا تقهر فرمان سنایا تاہیں خالق سائیں
 حضور اہبت یتیم کسے نوں جو کوئی شخص بخانے
 قصردا معنے غلبہ زور بھی سختی فرماون
 کہن منسر لا تقهر وچہ ایہ مطلب سب آئے
 خاص یتیمیاں دھتی ہو یا ایہ فرمان ربانا
 پاک خدا ایہ امر سنایا ہی سارے تائیں
 کچھ نقصان یتیم نہ پاوے نابدنی نہ مالی
 جو کوئی چیز انہاندی ہووے نال جھٹت ہرنی
 عرب اندر ایہ عادت آہی راوی خبر سادون
 بہاویں ہووے خویش سارے تا بھی ناشر مانڈے
 لا تقهر سوار نبی نوں ہو یا حکم ربانا
 بھی سہ اپنی امت تائیں حکم ایہ فرماتا
 وچہ قرآن یتیمیاں دھتی کتیاں تیاں آیاں
 پڑھ کے حق یتیمیاں ملے چو تھا وکچھ سپارہ
 واپس دیو یتیمیاں تائیں جو کچھ مال انہاندا
 انبیان لال لہنا نالے مال نہ مول دلاو

معلم ہووے اسنوں سارا حال یتیمیاں والا
 جانے اوہ جہالت اسدی جس سرور قی ہووے
 وچہ قیمی جیو تکریموں رکھیا اساں پیارا
 ایویں قساں سختی کرنی آپر کیدی کافی
 ہر کم اندر زمری شفقت خلق پیار بھسانا
 ادھ گل کرنی نہیں اساں پر یا محبوب بانی
 کھاوے متاں شکست انہاندا دل مسکین وچارا
 کچھ نہیں ٹھوکر سہنے جو گے نازک قلب انہاندے
 ہتھوڑی گلوں آپر انہاندے بیمار زیادہ آوے
 یا محبوب یتیم کسے پر قبر نہ مول کما میں
 اوہو ہووے قبر تمامی اس عاجز دے بھانے
 بھی بیرگی تے بے ترسی زور آوری تباون
 قوی غلی ہر سختی یقین منع خدا فرمائے
 کسے طرح بھی مول انہانوں ناہیں کدی ستا
 یکتا حکم وصیت ایہ امت نوں سمجھ سائیں
 رکھیں سدا نا نیاں تے نظر محبت والی
 کدی انہانیاں لال اندر نا حق تلفی کرنی
 کھا جادون سہل یتیمیاں تھجھ جہانوں آون
 نال یتیمیاں ملو پویاں ایسا قبر کمانڈے
 ایسا قبر نہ تیاں کمانا حق انصاف کمانا
 مال مان یتیم کسے دامر گز نہیں وانا
 حرم طرب نائیاں ناکیداں فرمایاں
 بھیجا وچہ نسا سورت دے رب رکوع سارا
 چنگے نال سند ابدلہ منع خدا فرمایا
 کر بد بیتی مال انہاندے تاور تو نا کھاو

جیکر ایسا عمل کریو آکھے سر جن ہمارا
مرحوم ماں باپ جنہاں سے رہن یتیم و چاہے
وچ سپارے ٹھوس آریا یہ بھی حکم ربانا
لگراں جیونیکونیک طریقہ اوہ دستور کیوے
جیونیکونیک تجارت کوئی مال یتیم لگاوے
جاں پھر باغ ہوئے لڑکا ہوش حواس نہالے
جتنی محنت کوشش کر کے فائدہ اس پہنچایا
جیکر غنی ہوئے تا اپنی محنت لے نہ کوئی
مال یتیم امانت کر کے جس لوں سو فیہا جاوے
جد تک طفل جوان نہ ہوئے ہوش ستہا نہاں
جتنا قدر ضروری ہوئے اتنا دیندا چاہے
جدوں جوان ہوئے اوہ لڑکا ہوش ستہا نہاں
وَلَا تَبْدُلُوا الْحَبِیْثَ بِالطَّیِّبِ سب سچا فرماوے
تھکے نال ڈاؤں مندا مول نا جائز آریا
ظلم کھونچ مال یتیمیاں کھاؤں تہہ کھاؤں
کھاؤں آتش و زرخ والی نال عذاب ہزاراں
کرن روایت ضرور عالم جد معراج سد ہائے
پتھر دے انگار انہا توں رب دے ملک پہلوون
جبرائیل کہیا یا حضرت ایہ اوہ لوک موکا لے
رب پیلہ دیوے اس لوں جو دوزخ لے جاندا
چھڑ کو نہیں یتیمیاں تائیں کہے جناب خدائی
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا کہیا سر جنہاں سے
جو جو بہاں نال یتیمیاں کرنیاں روانہ آریاں
اتنا قدر یتیمیاں کارن رب پیار کھاوے
بیٹھے سن اصحاباں اندر اکین شاہ ابرار اں

یہی سارا تساڈیاں تے بڑا گناہ یہ کھارا
ضائع کرو نہ مال انہاں سے نہ لاؤ درکار سے
مال یتیم گواہن کارن نیڑے مول نہ جاننا
جس دے وچ گناہ نہ ہوئے بھی نقصان نہ ہوئے
یہاں کرے منافع اس دا اس کے نال لڑوے
جن کے مال تائی اس دا اس کے کرے حواس لے
حق محنت واد چہ شریعت لیست نا جائز آریا
منفس تائیں لینی جائز خبر فراؤں ہوئی
کرے نہ مول خیانت اسدی نہ نقصان پہنچاے
تک خرچ شریعت موجب ہے اسد تائیں
کر دیتی جلدی جلدی نا اسراف کھاوے
نال گواہاں دیے اسنوں جو کجہ باقی ہوئے
جیسا مال انہاں ہوئے ایسا دنا جاوے
قہر نہ کر دیتیاں اتے حکم خدا فرمایا
رب فرماوے ایسے ظالم سہ دوزخ وچ کھاؤں
مال یتیمیاں کھاؤں بیٹے پیٹ بھرن انگیراں
دوزخ وچ کجہ لوک مانے سڑے نظری آئے
حضرت پھیا کون گھاپیں ایہ سرائیں پاؤں
دنیا وچ جو مال یتیمیاں آہے کھاؤں والے
مال یتیمیاں کھاؤں جیڑے ایسا حال تنہا
سمت کلام نہ نال انہاں سے کرنی جائز آئی
جد بولوتا نال انہاں سے بول بول بیارے
لا اقلہ وچ پاک نبی نوں اوہ سمجھے سمجھایاں
جو ہیں بہاؤ الدین پیارا وچ نفیس لیاوے
جو ہیں مجالس کر دے آہے نال پیاریاں راں

گو د مبارک حضرت دی وچہ حسن حسین پیارے
 آگیا اوسے مجلس اندر بہک سیم نما
 اولیں پیش نبی سرور دے ہو یا آن سلامی
 جس ویلے اس ڈٹھے دلوں حسن حسین پیارے
 کیا اس وقت نمائے تائیں بات دے دے چہ آئی
 کہندائے افسوس اساڈی واہ واقعت ہوئی
 جیکر میرا بھی کوئی ہوندا رحمت فضل غفاروں
 بیشک ماپو والیاں تائیں جدوں یتیم تکندی
 لپیاں دی وچہ گو دی کھینڈن پیارے ماپو والے
 پلے کرن محبت شفقت ماپو والیاں تائیں
 کرن روایت جدا وہ لڑکا حاضر سی اس جانی
 حال محبت حضرت اگے آکر جدوں ٹکایاں
 اک خور اس لڑکے تائیں بخشے نال پیاراں
 رہی خور تیکھے اک باقی پاس حبیب ربانے
 اک خور دتی سی اسنوں حضرت آپ پیاروں
 اس گلوں کچہ حضرت اس ول تیز گاہ فرمائی
 اٹھ کے چلا گیا وہ لڑکا جدا اتنا فرمایا
 فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ فرمایا خالق سائیں
 بہر حالت وچہ نال نہانے کرنی سدا عظمی
 شان نزول اندر ایہ قصہ وچہ مصیبت لیا یا
 بعضے سند ضعیف تباون رب نوں معلوم حال
 جس گھر اندر دکھ اٹھا دے کوئی یتیم نسا
 بہ گھراں تھیں بہتر او گھر پاک نبی فرماتے
 ہر تمام گھراں دو چون نو اس دے تائیں
 جو کوئی شخص یتیم کسے پر شفقت رحم کریندا

کھینڈن بیٹے لالہ پیاروں دلوں ویر پیارے
 ست بساں والڑکا چھوٹا عاجز درد رنجانا
 بیٹھ گیا پھر بعد سلاموں پیش حضور گرامی
 گو د مبارک نے دی وچہ چمکن چند سہارے
 حاضر ہوئی چوڑ گیاں اہل فراق جدائی
 مانا نانا یا پ پیار امیر مدار ہیانہ کوئی
 میں بھی گودا نہاندی اندر بہندا لالہ پیاروں
 آدن ایہو قیاس انہانوں پھر ن او ساس بھر سکے
 کہن یتیم اساڈے تائیں کہیں کڑا گود بٹھالے
 کون دلا سا کرے یتیمیاں باپچہ خداوند سائیں
 آنڈیاں حضرت ابو بکر نے چار خوراں بھائی
 سرور عالم تن خوراں پکڑاوتوں دتایاں
 اک اک حسن حسین ولی لوں دنی شاہ اراراں
 چالی اوہ بھی حضرت اکول اس یتیم نمائے
 دوجی اس اٹھائی آپے لے تہذیبی پاروں
 بھی فرمان سنایا اس نوں اب کچوے بھائی
 اوسو ویلے وحی حضوروں ایہ فرمان لیا یا
 یا محبوب یتیمیاں آپرنا سختی فرمایاں
 رحمت نظروں اساں تسالوں پالیا وچہ یتیمی
 بھی کبر المرحان وچلے شیخ حمید سنایا
 ایہ ثابت نص حدیثوں حق یتیمیاں والا
 اس گھر پر نازل ہوئے قہر عذاب ربانا
 جس گھر کوئی یتیم نہانا امن اسایش پادے
 جس گھر ماپو مویا کوئی پادے دکھ ایذاں
 کھانا کپڑے کر اسنوں اپنے کول رکھیندا

وچہ حدیثاں اُسکے کارن حکم نبی فرماوے
 وچلی انگلی نال سبابے جو نکر رلی ہوئی
 مایو موئے تنگے تائیں جہیں ہر شخص جیسی
 نال پیار یتیم کسے نوں جو کوئی رنج کھوائے
 جو کوئی اپریتمیاں کرسی نظر محبت والی
 پھرے متھ یتیم کسے نوں سر پر کوئی پیار
 جتنے وال تمام اُسکے متھ ہٹا ہاں آون
 شخص کسے نے حضرت اگے بکدن عرض گذار
 دسو کوئی علاج اچھا سختی رب و بخا دے
 دیکھیں جدوں یتیم کسے نوں پھیریں متھ پیار
 خدمت شفقت مایو مویاں بڑے ثواب دے
 وچہ غنیاں فضل کہوں حضرت نوں سرداری
 ہر دن کوئی یتیم نبی نوں روئے نظر ہی آویا
 یعنی کس دوا یا حاجت نہ ایسی سم نہ مانا
 بیکس بے دلدار و چاہے ہوون مایو موئے
 مایو والے مایو اگے جاف ریادی ہوون
 جد کوئی شخص یتیم کسے نوں ہو بیرحم رواندا
 قدرت دے متھ اپر انہا نوں خالق آپ اُٹھاوے
 کوئی نہ ہوئے مول جہاندا بچوں پوچھن والا
 روئے مایو موئے تائیں جو کوئی چپ کر دے
 قدر یتیمیاں درو یتیمیاں لکھتے وچہ نہ آوے
 کُنْتُ فِي الصُّغَرِ يَتِيمًا كَمَا يَأْكُلُ حَبِيبُ خَدَائِي
 پیر نہاں تائیں رنج کوئی پوچھاوے
 کوں جدوں یتیم کسے پر دیکھن درد حوالا
 کرن محبت حضرت پا روں شفقت رحم کھان

روز قیامت نال اساڈے رل کے جنت جاوے
 انویں اُسکے ساڈے اندر وخت نہ ہو سی کوئی
 دونوں طرف خالق اسنوں پردہ آپ کر لسی
 جنت نعمت دیکر اسنوں خالق پاک جاوے
 رحمت نظروں دیکھے اسنوں پاک آوند عالی
 سربراہوں کی اسنوں بخش ہووے سرکاروں
 آئیاں اس دے فرزند نیکیاں ملکیاں جلاوون
 دل میرا بے سخت زیادہ یا محبوب غفاری
 شفقت کریں یتیمیاں پر پاک نبی فرماوے
 دل تیرا رب نرم کر لسی اسدی برکت پا روں
 سرمدہ سردار نبی دا شرم خدا فرماوے
 آپ یتیم یتیمیاں کن بہت کرن غم خواری
 مَنْ أَتَى هَذَا الْيَتِيمَ بُولَ مُشْتَبِہٍ مُنَابَا
 روون جدوں یتیم نامے کسے عرش ربانا
 اگے رحم نہاندے دے ہوون دکھے ہوئے
 مولا یا بھو یس نامے کس اگے جا روون
 جتنے آنسو دکھن اُسکے پاک نبی فرماندا
 نال یتیمیاں پو مویاں ایسا پیار کھاوے
 پوچھے آپ نہاندیاں منجوں فضلوں حق تعالی
 جو نکر جنت حاصل کیتا اتنا درجہ پاوے
 حال یتیمیاں اوہ کوئی جانے جس دن مال دہاوے
 چھوٹی عمر یتیمی ابھو آپ اساں از مائی
 رکھو بیت خیال انہاں دا پاک نبی فرماوے
 یاد کرن سردار نبی دا وقت یسیمی حال
 کر دلدار می طاقت موجب ہر مدد پہنچا وں

نال محبت آپ خداوند کرے لحاظ جنہاں دا
سرور عالم نوں بھی ایہو حکم خدا فرمایا
جوہیں تسائون وچ پیتی کیتیاں ایں عطا میں
پہلی شکر گزاری ایہو حضرت نوں فرمائی
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۖ وَأَلَّا جَوْحَانِ رَبَّانَا

ہر مومن نوں واجب ہو یا کرنا ادب تنہاں دا
نال بنیاں مایو مویاں رحم کھانا آ گیا
اُس دے دے رحم کھاؤ تیں بنیاں تائیں
دو جی نعمت ہی ہن اکو شکر گزاری آئی
اس دے دے اس آیت وچ دسیا شکر کھانا

وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا تَنهَ ۖ

اور سوالی کو نہ جھڑک

یا محبوب سوالی جو کوئی آن سوال الودے
جس رستے دا اساں تسائون طالب سائل پایا
اس نعمت دا ایشکر یہ لایق تیرے تائیں
جو کوئی طالب سائل ہو کر در تیرے پر آوے
نال شیم خداوند عالم لا تقهر فرمایا
اس دی وجہ بناون عارف جو تحقیق الے
نال شیم تخلق ہووے بدت بیتی ساری
اپنا مال جنہاں ہوگا جڈ تک آپ نہ ہنیوے
نا پھر پوری مر کے وچ اسنوں کدی ستانا
حدوں جوان ہووے اوہ پورا ہوش حواس سنبھالے
نال شیم ہمیشہ کارن لا تقهر فرمایا
سائل نال تخلق ہووے تہوڑی دیر پیارے
کرے سوال سوالی آکر حقوڑی دیر کھلوے
تاہیں لا تترھو اس جاگہ امر کی تار علی
مطلب حاصل ہووے بھاوین ہووے اس تائیں
سائل کنوں مراد اس جاگہ عام سوالی آیا
مومن کافر چھٹا مندا بھاوین ہووے کوئی

پس توں مول نہ جھڑک میں اسنوں حکم خدا فرماوے
ہر گز جھڑک دتی کوئی مطلب تے پوئیا
توں بھی کسے سوالی تائیں جھڑک مول سنبھالیں
سخت جواب اسنوں پویں حدوں الے
سائل کارن لا تقهر داکم حضور الے
علم قرآن نوں عرفان نوں پتے جنہاں پیالے
اس کارن لا تقهر کہیا حق اسد رب باری
کدی نہ مال اس دیوچہ اسنوں کجہ مقہور کچھوے
مہر حالت چھ اس دے پر دایم رحم کھانا
گن کے مال تمامی اس دا اسے کرے حوالے
جتنا قدر شیمی عرصہ رحم کھانا آئیں
اس کارن لا تقهر کہیا خالق سر جنہاں
حاجت ملے ملے چار افر اچلدا ہووے
جلدی صد فقیر الی جھڑکیں نہیں سوالی
دگر جھڑک تے تائیں ناشر مندہ پائیں
کرتھیل خدا نے کوئی خاص نہیں فرمایا
دینی جھڑک سوالی تائیں مول نہ جائز ہوئی

دو قسمیں سب ہوں سوالی کہن مفت راوی
 دینی اودہ جو پیچھے آکر رستہ حق و بانا
 یا پھر علم شریعت مسئلہ پیچھے کوئی
 طالب علم پیچھے کوئی مسئلہ فقہ حدیث قرآنوں
 اینویں ہو رہو اسے قسموں کرے سوالی
 بہت مراد اس آیت اندر بعضے ایہو بتاؤں
 کتنا حکم حبیب اپنے نوں پاک خدا دند سائیں
 یعنی جدول ہدایت رستہ پچھن لوک تسانوں
 خلق دکھا و رحم کما و دین اسلام سکھاؤ
 ابن کثیر تفسیر ایہو شکر یہ اس چاگہ فرمایا
 امیر وچہ تفسیر عزیزی شاہ صاحب فرماتے
 یعنی جیڑی اگوں اوی آیت چھیکڑ والی
 اس آیت وچہ حکم سنایا بنی پیارے تائیں
 ہو جو علم تانوں سچھے باہر حد بیاناں
 اس پر ایہ جو سائل کارن لا قنہو فرمایا
 نال یتیم برابر ہووے سائل در درخیاناں
 حد تک ناگزراں اپنی دافکر معاش مٹاؤں
 لکڑے کارن ہووے دلوچہ چنتا فکر جہانوں
 اس کارن بشفقت والا اول حکم سنایا
 یا بنی اللہ حالت ہووے قابل رحم جہانندی
 اس طرفوں ہووے دل وچہ خاطر جمع تنہا تانوں
 ایہ مضمون عزیزی اندر شاہ صاحب فرمایا
 یا بنی اللہ حاضر ہووے جو مسکین سوالی
 ایہ مسکینی صیروں شکروں آپ نساں ازماں
 جس نے گھر ازما یا ہووے خود مسکینی حالا

ہک سوال کرے جو دینی نے دو جا دنیاوی
 دین اسلام قبولن کارن کرے سوال نما نا
 کرے سوال علم و اجتنوں شوق علم دی ہوئی
 یا کوئی سائل سالک عارف کرے سوال عرفانوں
 دینی سائل کہن انہا تانوں شان انہا ندا عالی
 جیڑے ایسے سائل ہوں مول جیڑے جیڑے
 جد کوئی سائل حاضر ہووے جیڑے مسئلے تائیں
 نال محبت دست و حضرت جیڑے کو نہیں تنہا تانوں
 وَ وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَالشُّكْرُ بِجَالِيَا
 نعمت فہدایا بنی اللہ لا قنہو فرمایا
 فہدایا دے شکر الے اندر اگلی آیت آوے
 وچہ مقابلے فہدایا دے اودہ بھیجی بعالی
 علم ہدایت والے رستے لوکاں نوں سمجھائیں
 کرو بیان اودہ رب اپنے دی نعمت وچہ جہانناں
 نعمت خاص فاغنیٰ ملے ایہ شکر یہ آیا
 تا بنی یتیموں اس پر کہہ بار رحم کما نا
 کیونکر عمل عبادت دول نال تسلی آون
 کیونکر علم شریعت سکھنا آوے یا دتہا تانوں
 اس تہیں پیچھے علم سکھانا حضرت نوں فرمایا
 نال محبت شفقت اول خدمت کرو تنہا ندی
 پھر احکام شریعت والے کرو بیان انہا تانوں
 شکر احسان فاغنیٰ والا لا قنہو فرمایا
 ہرگز جیڑے نہ دینی اسوں مکرر رب عالی
 خبر تانوں مسکیناں دی جو کجہ حالت آئی
 جانے پورا قدر تمامی اودہ مسکیناں والا

جو مسکین سوالی کوئی پاس تہا ڈے آوے
 دیکھ سیکنی اسان تہا نوں بختی دولت عالی
 دینی یا دنیاوی سائل بھاویں ہوو کوئی
 دینی سائل دی میں پیچھے کر تہا سائل

یا دکریں احسان اساد ا امر خدا فرماوے
 اوس نعمت دا ایہ شکر یہ جھڑ کو نہیں سوالی
 سخت کلامی نال کھیلے کرل نہ جابر ہوئی
 ہن دنیاوی سائل تینوں اکہ سناوان کلئی

شعریات

ہے دنیاوی سائل عاجز جو مسکین نہ سانا
 یا پھر جتنی کپڑے کارن آن سوال سناوے
 یا نا واقف راہوں بھلا رستے پیچھے کوئی
 جیوں کوئی بھارا ٹھامن والا آکھے بھار چوائیں
 طاقت والے لوں نا طاقت کم کوئی تہا وے
 اینویں ہو رہے عاجز جو معذور و چارے
 ہو سکے تاہر سائل ادی جنت کرے پوری
 سفر اندر کوئی غنی تو گر غریبوں تنگ ہو جائے
 جیکر اس حالت وچ اوہ بھی کرے سوال مانا
 یساں لوکاں کا بن اللہ خاص حکم فرماوے
 لینے اندر سفر جہانوں بن جائے لا چاری
 چلن کولوں عاجز ہوون سفر دوراڈے جانا
 یا موجود سواری ہووے خرچ نہ رہیا کوئی
 مولا باجہ نہ واقف کوئی ہو رہا بنائے حالوں
 رب فرماوے حال انہا نا معلوم نہیں جہانوں
 بیتے لوک گھراں وچ ایسے ہون غریب چارے
 کتنے کتنے ڈنگ انہا نتوں نا قیاں وچ ویاون
 کرن گذرہ صبروں شکروں گھر دیوچہ نمائے
 جے ناچار کسینوں اپنی حاجت کہہ سناون

نام خدا دے پیسہ ٹکڑا منسکے آٹا دانہ
 یا کوئی ایسی ہو رہا نا حاجت منگن آوے
 یا کوئی مدد منگیں اس بھتیں جنوں قوت ہوئی
 یا کوئی بڈھڑا عاجز آکھے مینوں پکڑا ٹھائیں
 اچھاں والے لوں نا عیا کرے سوال بولاوے
 کرن سوال عیوں یہ کوئی سائل سمجھو ساکے
 نہایت ناچھڑک نہ دتی جاوے ہے یہ امر ضروری
 ایسی حالت اندر اوہ بھی مفلس کہیا جاوے
 پیچھے کپڑے تک کے اسنوں نا شرمندہ پانا
 سمجھو اوہ محتاج جہاں داریتہ روکیا جاوے
 پتلے خرچ کر رہے تاہیں جے اوہ کرن سواری
 باجہ سواری ہو پن مشکل ایسا حال دانا
 یا کوئی ہو ضرورت ایسی آکر حاضر ہوئی
 تنگ ڈٹھا کدی کسے نہیں کرے شرم سوالوں
 بول لال نہ کرنے پاروں جان غنی تہاں لوں
 دیکھن وچ آسوہہ جاپن جوئی نو تر بھارے
 ایپر باہر سوال کسینوں نا احوال جتاون
 کدی نہ کہیا مول کسینوں دیہ کد نام رہا لے
 رخص وچ گنجائش کوئی نا جس بھتیں شرادوں

سائل ہوں تا بھی اپنا بھرم نہ مول گوانے
گلی گلی بے صبراں وانگوں ہو کے پھرنے دیندے

ڈنڈالے کے جنے کھنے دے مگر نہیں لگی ندے
چمبیر چمبیر لڑکانیں نہیں سوال کریندے

وَلَا يَسْتَأْذِنُ الْتَائِبُ الْخَائِفَ

اور نہیں مانگتے لوگوں سے لیٹ کر

نیویں دینی عالم جہاں کسب نہ سکھیا کوئی
کوں کھل معاش نہ کوئی جس پر کرن گزارہ
سنگن پتین زیش دیوے دینی عالم تائیں
یا پھر طالب علم مسافر جو در دیس وچائے
نیویں ابن سبیل مسافر جو محتاج دیون
اسے طور جو خویش قریبی یا ہو وے ہمسایہ
سائل تھیں بھی دودھ کے ہوں ایہ جھلر تائی
مڑ مڑ بیت تاکید انہندی رب صاحب فرمائی
جیکر کرن سوال تا ہو گیا دوسرا حق انہندا
جو کوئی حاجت مند بنانا آن سوال سناوے
یونے چائے سائل طرفوں کند نہ کرے کداہیں
جو کچھ دیوے راضی ہو کر نال پیار پھڑا دے
جیکر جھڑک سنا کر کوئی چیز کے نوں پیدا
دنیا سی جو راضی ہو وے پاک خداوند سائیں
اس دیون دا اجر نہ کوئی ملے جناب کہوں
وقت سوال سوالی تائیں جو کوئی جھڑک سائیں
ہو جاوے اسادے درتیں ہو سی سکھ رہانا
نام اسادے کر عاجز کول تیرے جد آیا
شرم نہ کیتا نام تیرے دا جھڑکیا کبر غزوروں
تن چیز ال تھیں ہر تھے دا دور ثواب مجھائے
دو جا جو کوئی کرے سخاوت اس نیت دیا روں

علم شریعت پڑھنے اندر خرچ جوانی ہوئی
سنگ نہ سکھن مول کسے تھیں تیرے ہو گیا بھارا
جیکر کرن سوال کسینوں عزت ہندی تائیں
آون چوڑ علم دی خاطر جو گھر بار وچارے
یا مقروض ہوں جو عاجز ترھوں مانے تھیں
جیکر جون غریب انہذا حق زیادہ آئیں
کر و ضرور انہندی خدمت آسکے رب گرامی
بھاویں کرن سوال نہ تا بھی خدمت کرنی آئی
سچ نہ کرو سوالی تائیں حکم خدا فرما دیا
جیکر پاس ہو وے کچھ حاضر سنوں تا جاوے
بیت نہ دیوے تہوڑا دیوے خالی موڑے ناپیں
دیون نگا جھڑک نہ دیوے متھے وٹ نہ پادے
بھاویں جتنا دیوے سنوں سہ برباد کرنیسا
النار نہ خداؤں کیتا جھڑک سوالی تائیں
الٹا جھڑکاں لاتی ہو یا خالق دی درگاہوں
روز قیامت شیش کولوں اولویں جھڑکیا اجا سی
ہو نیا اندر جھڑک ہٹایا جیوں سکین بنانا
پیسے جتنا بھی تیرا دھو تھے قدر نہ ساو آیا
عابے شہراں بیوک سرائیں ہو جاوے حضوروں
اول جو کوئی صدقہ دیکے بھارا احسان جتاوے
تا جو سخی بہادر عینوں آکھن لوک پیاروں

زیجا جو کوئی صدقہ دیکے دکھ ایذا پہنچا دے
ایسا صدقہ اجروں خالی جاوے سبہ ایذا میں
لائی ہے جد مومن کوئی صدقہ خیر کا دے
خالص نیت راہ مولائے دیوے نام ربانے
تا پھر نال دکھاوے اپنا کرے ثواب ان میں
جیکر کدی دکھاوے اندر ایسی نیت ہوئی
اس نیت دکھلا کے دنیا عیب نہ کوئی آیا
بھی فرمایا جیکر چپکے دیوے فقیران میں
دین والے نوں سبہ معلوم جو کچھ تیس کھاؤ
جو کوئی خالص نیت پاروں صدقہ خیر کا دے
جس نوں چاہے مست سونا لوں دونا ہو رو دیا و
جتنا بہت پیاروں کوئی دیوے چیز پیاری
ناقص چیز بھی جو کوئی نام خدا دے دیندا
کھوٹا پیسہ ماڑا کپڑا روٹی لوٹھی ہوئی
صدافسوس جو سلمانی داد عوی کرن بانوں
جس نے اتنی دولت دیکے شاہوکار بنایا
بے دیون تا اوہ شے دیون جو ناقابل ہوئی
جس کے فضل خزانے وچوں وسیہ مینہ کرم دا
سہری نے جد کر کر مویاں کیتا ڈھیر ان میں
ایسے طور تمامی چیزاں جو بیکار ہو جاون
دھو تندور ڈگی جوردی رٹ کے ہو گئی کو لے
دودھ خراب کسیدا ہو یا یا بلی منہ پائیا
جان پیمان جو ایسیاں چیزاں دیوے شد پاروں
جیکر اپنی نیت اندر فرق نہ رکھے کوئی
بیشک اپنی طاقت محجب جو خیریت کردا

دیون لگا جھڑک سناوے یا کوئی کم کر اوے
کچھ ثواب نہ حاصل ہووے دیون والے تائیں
بہر نقصانوں عیب یا نوں اسنوں پاک بناوے
دل وچہ تر تکر والا کوئی خیال نہ آئے
کچھ احسان نہ رکھے اس دیوے جسے تائیں
تا تو تک مریے وٹوں ہو بھی دیوے کوئی
خیر مند بھی جی کل ایہ جائز رب فرمایا
پس اوہ بہتر حق تسکے ہو دن دور خطائیں
چپکے کمر و سخاوت بھاویں لوکانوں دکھلاؤ
پاک والے دست سودا نہ رب عطا فرماوے
بہر عنایت اسدی لا انت حساب نہ آوے
اتنے بہت مراتب سنوں بخش کرے بباری
ایسی چیزاں ہو ندی اللہ نہیں قبول کریندا
ایسیاں چیزاں دادرگا ہوں ملے ثواب کوئی
بے دنام دیون اوہ چیزاں جیہڑیاں جہانوں
خدا اس دا کوئی قاصد آیا خالی موڑ دکا گیا
دوہاں جہانناں اندر حسنوں کری پسند نہ کوئی
اسلے نام دیون اوہ پیسہ جیڑا کسے کم دا
کرن سخاوت راہ مولائے دیوے فقیران تائیں
لگدے دین سوا لیاں میں پھر احسان جتاوے
کر دیوین سوا لیاں تائیں سخی بہادر بولے
پھر پھر دور جو ناسارا رب دنام لوٹا گیا
کچھ ثواب ملے اپنا خدا خالق دی سکاروں
تہوڑی شے بھی رب سچے نوں پیاری ہوئی
سبہ قبول کرے رب عالم جو کچھ اس نہیں سردا

مومن کا فرنگی ہا ماندا جو محتساج نما نا
 جیکر کچھ موجود نہ ہوئے جداں سوالی آئے
 رب فرماوے جو سائل نوں نرم جواب سناندا
 محفوظ ابتداء کیر جس نے ہو مصیبت پائی
 حاجت مند سوالیاں کارن حکم خدا فرمایا
 پائے خیر نہ پائے بھادیں رکھے نہیں ہوئے
 راضی ہو کر جس دے کو لوں جائے کوئی سوالی
 جو کوئی ویچہ سوالی تائیں دلوں پیار کر نیدا
 جو مزدوروں عاجز ہوں مہتھوں پھیوں لی
 یا جو ابن سبیل مسافر پیچھے آکھ سنائے
 ہر حالت وچہ تال انہائے چاہیے رحم کھانا
 ایسے جو مشنڈے ڈنڈے ہوں باہجہ انہائے
 چنگے بھلے خیریں مہریں دولت طاقت والے
 دن تے رات سوال کرن دا ٹھیکہ چایا ہو یا
 ویسی یا پردیسی کوئی دیکھن جس مہمانے
 جڈنک چیز نہ دیوے کوئی لگے دوتے جاوے
 سبق ایہو اولاد اپنی نوں چھوٹی عمر پھانڈے
 منگن ویلے شرم نہ کریئے اوچی صدا چھیوے
 لیکے ٹکڑا بلے اونہوں جس دروازے جائے
 جے بک پنڈول جلدی جلدی ہو جاوے اگر ایسی
 نیرے نیرے پنڈ تھامی جتنے نظری آون
 جدول تسادی عمرے ہیاں میں پھیری تے جاندا
 چھپیں بنج فلانے پنڈیوں جدتین جاواں
 جے کر شرم کھانا ہوئے پن مہول نہ چڑھے
 احم اساد منگن پن اس یقین نہ شریئے

قدر موافق لازم سہنوں نیک سلوک کسانا
 منگ معافی غلطی پیاروں نرمی نال ہٹاوے
 اس یوں یقین چنگا چہڑا دیسے دکھ دکھاندا
 ناویدا اتا چنگا آہا اس دیون یقین بھائی
 ہر حالت وچہ اپرا نہائے جسم کھانا آہیا
 بھڑکاں نال سوالی تائیں کر کے رنج نہ ٹوے
 راضی ہوئے اس داپر آپ خداوند عالی
 انہوں بے جو نال خدا دے حب پیار رکھیندا
 یا جو قرضوں تنگ نے جانوں اصل سوالی
 حاجت مند سوالیاں اندر ایسے داخل آئے
 ہوں ایسے لوک سوالی تے سب سے ربانا
 تا مقروض مریض مسافر نا بھلے ناماندے
 جنہوں دیکھن کھیر کھلون ہوں نرت حملے
 منگن پن دابریلے کسب بنایا ہو یا
 لیکر من پیادیاں وانگوں پونے مگر دھکانے
 شہر کڈھ کے چوڑن اسنوٹ کھڑکے آون
 پڑے اندر پیسے ناہیں لگے مگر جہانڈے
 لڑکے چپ کھلویئے ناہیں جڈنک خیر دیوے
 کالیں مندے بھڑکاں کو لوں ہرگز خوف نہ کھائی
 دے پنڈ لگائیئے پھیرا نا کریئے کوتاہی
 منگ لے سب لاکر کے جتنے منگے جاوے
 چھ چھوٹے منگ اکٹھے تاروٹی آکھاندا
 تے لوگ جکھاواں سارے ایسی صدا بولاواں
 جے چڑھے تالوٹا سوٹا کھڑا کر کے پھڑپڑے
 چنگا مندا جو کوئی لے بول سوال سنائے

اپنی عمر کو انی ساری کر کر کسب گدائی
 کھینچیاں لوگاں محنت کو لوں قسم اٹھائی ہوئی
 بندہ بندہ پند پھرن بہت سے ساویاں بنیاں والے
 کن کے پیر فقیر فریبی ولسیوں نکل جانے سے
 لکروں چیلے کم و بادل وعتاں بول سنون
 دیویشانی رانی ہو کے جو کچھ پیر اکھیندا
 لیکر ناد پھرن بہت سے اسیں تنگ علی دے
 سنگھ و جل کے ناد سنا کے گھر گھر آخرتائی
 اینویں ہو نہ ہر طرح دے پھرن فقیر سوا لی
 کر کر جمع سوالوں جہاں مال حرام سپہیڑے
 کچھ نہیں حاجت ذکر کرندی پنن کسب جہاندا
 ایسے لوک سوالی جہیڑے پنن کسب بناون
 ہوون ایسے شرم منانے جھڑکوں بچ نہ ہون
 گھر اپنے وچہ دولت لوں کی نہ ہونے کاٹی
 حضرت کہیا جو کوئی بندہ پنن کسب بنا دے
 وچہ میدان قیامت والے خدا وہ آن کیلو سی
 منہ بے مینا پھلیا ہو یاد سے نال خواری
 بھی فرمایا نال سوالاں جو کوئی مال دہا دے
 کدی آرام نہ پاو نہ ہرگز پنن کسب جہاندا
 دنیا وچہ بھی در در ویکے لعنت تے فکاراں
 دوہاں جہانناں اندر جس دی عزت ہوو تاہل
 بہک ویلے دا حاضر ہووے گھر جس وچہ کھانا
 اپیراج شریعت تائیں ورا لائنے کوئی
 کھان پکڑے چوری پیٹے ہارے مارلیا وں
 چوڑوئی مزدوری محنت کسب سو کھالا لدھا

پتراں لوں بھی اتنی جال جہدیاں طہ پھرا تی
 پختہ لغت پنن والی گل وچہ پائی ہوئی
 گہوڑیاں دے سوار وچا سے حال نائیاں والے
 دین مریدا دین مریدا پھرن سوال سنا دے
 ہے ایہ پیر کرامت والا کر کر کر ڈرا وں
 نہایتنا ویکھو ہنہ اسدا بیڑا غرق کراندا
 داسری ہون لنگوٹاں لے دین سب تی دے
 کھڑا تے کچکولاں والیاں خلقت آن اکائی
 کرنا کسب حلال جہاں لوں موت جو ناں والی
 محنت کسب حلال کرن دے کیونکر جادون نیرے
 عبد گستاخ تیرا کچیا نک تنہاں دا
 جے سوچھڑکاں دیو ہانہاں نوں پنون بازنہ آون
 پھر وچہ دن او ہوگوں حاضر آن کھلونے
 جتنے بہت آسودہ ہوون کرے بہت گدائی
 یا جو باجہ ضرورت حاجت سائل بن کر آوے
 ہرگز اس دے چہرے آئے گوشت ذرہ نہ ہو سی
 ڈاڈھی ذلت اندر اسنوں دیکھے خلقت ساری
 درخ دے انگاراں سدا پیٹ بھرایا جاوے
 بیشک ہاں جہانناں غر منداحال انہاں دا
 روز قیامت حاضر ہوون تہر خدا دیاں ماراں
 ایسے کسب حرام سوالوں دے سب پناہیں
 وچہ شریعت جائز اسنوں نہیں سوال الا ناہ
 ویکھو وکھی سہ لوکاندی چوڑ تڑی ہوئی
 چوری دہاڑیوں پن جہیڑے پنن کسب بناون
 چنگیاں بھلیاں مومن بھایاں پنن لے لک بدھا

گھر دے اندر من گندہ مالوں کی نہ کاٹی
 ایسے لوگ فریبی جیڑے سائل کئے جاوے
 یا بیمار ہوئے کوئی علاج خرچوں تنگ نہانا
 بہت ثواب بیمار کسینوں جو کوئی بچین جاندا
 حضرت شاہ علی فرماوے ترمذی اندر آئیا
 مومن لوں جد مومن کوئی بچین کارن جاندا
 کرن سوال خداوند الے یارب بار خدایا
 اگلے پیر و بچے تائیں کہن نماشاں تائیں
 بھی ہک باغ بہشتاں اندر سو ہنیاں چاؤں الا
 بھاری بیمار کسے نوں جو کوئی بچین جاوے
 پور روایت سلم اندر ابو سیر یوں آئی
 لے آؤم دے بیٹے کیاؤں اپنا شان بنایا
 بھی جد نکرا سنگیا تنھیں بھی منگیا جد پانی
 سن کر عرض گزارے بندہ یارب پاک الہی
 ذات تیری ہے پاک ہمیشہ سر عیوں نقصانوں
 توں ہیں پالنا رہیا ناں یارب خالق تائیں
 سب جگ لوں جو روزی ہو کر آپ ہمیشہ پالے
 پہ بیماراں لوں جو صحت آپ عطا فرماوے
 تا اس وقت جناب الہوں ہو سی حکم ربانا
 بچین گیوں نہ اس دیکھا میں وجہ حالت بیماری
 جیکر اسنوں بچین جانوں پاندوں دے تائیں
 یاد کریں پھر وقت فلا نے اک مسکین نہانا
 ساڈا نام نہا کر اس نے آن سوال الایا
 تاندھ جاتا نام خدا دا یا یا آن سوالی
 انیوں وں فلا تاندھ آئیا سی تر بائیا

پئے گیا چسکا پین والا پھر دے مکر بنائی
 سائل اوہ جو عاجز ہوں یا محتاجی پاؤں
 وقت ضرورت اس دیکھا میں رو سوال الایا
 جو کوئی خدمت کرے مریضاں عالی درجہ پاندہ
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 ستر ہزار فرشتہ آسنوں بول دعا فرماتا
 حمت فضلوں شہید آسنوں جیوں ایہ بچین آئیا
 بچلے پیروں بھری تائیں کر دے رہن دعا میں
 کسی آپ عنایت آسنوں فضلوں حق تعالی
 اتنا اجر ثواب اس کارن پاک نبی فرماوے
 روز قیامت حکم مناسے پاک جناب خدا فی
 میں بیمار ہوا توں مینوں بچین مول نہ آئیا
 نانا تاندھ مول اسانوں کہے جناب ربانی
 ایساں باتاں کو لوں تینوں واکم بے پرواہی
 سب لوں صحت بخش الا فضل کرم احسانوں
 لکھاون بیون دی کہ حاجت مول نہ تیر تائیں
 کون اسیں کیا چیز خدا یا آسنوں دیون والے
 کیا آسنوں بیماری آوے کیا کوئی بچین آوے
 یاد کریں جد بندہ میرا ہوا مریض فلا نا
 نانا تاندھ آسنوں بچیاں علی خالق باری
 اس دیکھا املاڈا بچنا امر کرے رب سائیں
 بھلکا مردانیزے کو لوں مسکن آئیا کھانا
 بھلکا گیا فقیر نانا شب سنوں شرم نہ آئیا
 نانا تاندھ سکر اڈا آسنوں انیوں ٹوڑیا خالی
 پانی اس نے منگیا میں تہیں تاندھ مول بلایا

اسنوں بھی تہہ انویں لوریا زس نہ آیا تینوں
 ایہ سب میرے عاجز بندے آپے درد رخا نے
 جیکر توں کچھ شفقت کروں کسی پاک الہی
 ایسا پیار غریباں کارن کرے خداوند عالی
 فاقے والا حاجت والا جو کوئی سائل آئے
 جدول سوال سناوے آکر کوئی غریب سوالی
 مٹ مٹ اپنی حاجت کارن بول آواز سناوے
 بھٹکتے عاجز کو لوں اکثر ہونے نہیں سہارا
 اس حالت بھی سائل تائیں کوئی جھڑک نہ دینا
 رخصت کرے سوالی تائیں جو کوئی خلق پیارا
 ہر حالت مسکیناں کارن رحم مسانا ہر بار

تاجا تاندھ رب نہاں بدلہ دیسی مسینوں
 کرنی سی تہہ نال نہاں شفقیت نام ربانے
 ادہ شفقیت نال نہاں سادھی خاطر آہی
 روز قیامت یاد کراوے مٹے جہاں سوالی
 ربنا من ہووے اس پر جو کوئی جھڑک نہ دینا
 معلم مول نہ ہوندی اسنوں حالت اگلے والی
 جیوں جیوں دیر لچے اوہ توں توں زیادہ دے
 بھاویں بہت شکر تائیں بھی ہر معذور و چارا
 ہوندا پاک گناہاں کو لوں زمی جدول کریندا
 دوزے درجے حاصل ہون خالق دی سرکاروں
 ایہ سبق حبیب اپنے نوں خالق پاک سکھایا

وَأَقَامَ السَّائِلَ فَادْنَاهُ

اور سوالی کو نہ جھڑک

نادی جھڑک سوالی تائیں اے محبوب پیارے
 وجہ مصباح دے اس آیت و اشان نزول لایا
 بکدن شاہ عثمان بازاروں ڈھاسیٹ کا ندا
 مستحضر کر کے ادب پیاروں پیش حضورؐ کا یا
 جدول ارادہ کھاوون کارن کیتا سرور عالی
 کرے سوال دیوراہ مولا حاضر چیز پیاری
 محلوں لباں تائیں دلوں محبت آہی
 آٹھ کر حضرت عیسیٰؑ پیار سائل مکرسد ہایا
 آدھریا جد حضرت اے اس نے دوجی راری
 بخشیا سبب حبیب خداوے اسنوں پھر دوبارا
 قدرت بدی حضرت اے سبب جلد آدھریا
 پھراوہ سبب نبیؐ سرور نے دیتا اس تائیں

جھڑک سناوون کم نہ تیرا اکھیا سر جہارے
 جس کارن ایہ پاک نبیؐ نوں حکم خدا فرمایا
 نال محبت حضرت کارن کل خرید لیا ندا
 بڑا عجائب سوہنا میوہ بہت پسند ہی آیا
 اوسوقت اچانک وٹوں آگیا پاک سوالی
 دیدتا اوہ سبب اوسے نوں پاک حبیب غفاری
 کھاوون خیریں سبب راسپ رسول الہی
 جا کر پھر سوالی کو لوں سبب خرید لیا یا
 آگیا پھر سوالی اوہا بخشو چیز پیاری
 پھر اوہ سبب لایا یا اس تھیں حضرت علیؑ پیارا
 بھی واری پھر سوالی آن آوازہ کر یا
 اوہو سبب سوالی ادا لیکیا چائیں چائیں

جو تھی وارلیا نداس بھتی سید بقی سیاسے
 گروں پھیر سوا لی او سے آن سوال سنایا
 چار دفعہ بالکنتی واری حدایہ سال دہا
 سنویں ہواری کھیا اُسوں پاک حبیب خدی
 اوسوقت تدوں ایہ آیت جبرائیل لیا یا
 بخشی اسان تساڈے تائیں لم دی لڑری
 کرے سوال تسالوں کے جو مسکین مانا
 یاد کرو اوہ رات پیاری امر کینا ب سائیں
 ست سواری ساڈے اگے تسال سنایا
 حدوں تسال بخشانی چاہی امت او گنہاری
 ساڈی طرفوں اپنا ساڈے اید غایت ہوئی
 بخشاں اسیں تساڈی پاروں امت دیاں خطائیں
 پاس کسے دے سائل ہو کر جو کوئی عاجز جاوے
 اپنے آپ سائل کوئی نہیں کسے لے جاوے
 دل کا سید پوچھ اسیں حضوروں ڈالال اس گل تائیں
 جیکر اوہ لچہ دیوے اسوں کرے پار سچاواں
 سائل نون جس راضی کیتا نیک سلوک کھایا
 لیسر جس نے مھرک بٹایا خالی کوئی سوالی
 سچ کرے جو سائل تائیں کردار پنج اسانوں
 دولت ساڈی مال ساڈا سائل اسین جھیندے
 روز قیامت دیون والے پاؤں جدول جھڑائیں
 حضرت کھیا تھوڑا ہنسا جو کوئی صدقہ دیندا
 بھاویں پاک چور برابر دیوے مال حلالوں
 جس دن گرمی سورج والی سرے مغرب جلاوے
 خالص نیت جو کوئی ایتھے صدقہ خیر کما سن

نال محبت رکھیا اگر پیش سوال سو ما سے
 پھر او سید جلیب بانی بخش عطا فرمایا
 ستواری بھی آئیں بعضے بہتر علم ریا نا
 ہیں توں سائل یا سودا گرا تہی بات سنائی
 سائل نون نہ مھر کو حضرت حکم خدا فرمایا
 رحمت کر کے بھیجائیں کارن خلقت اساری
 شان تیرے لائق نہیں ایسا سخن سنانا
 جس رائیں معراج کرایا اسان تساڈتیا میں
 کر منظور ساں ہر واری خوش راضی فرمایا
 لکھاں عاصی اسان تسالوں بخشے ہر سوار ی
 ہر رحمت وچہ دست کو لوں فرق نہ رکھیا کوئی
 بول تسال سودا گر کھیا ساڈے سائل تائیں
 کرنی کچھ تجارت اسدی سانوں محل نہ ہاڈے
 آپ اسیں خود بھیجاں سوں پاک خدا فرماندا
 جا کر شخص فلانے اگے عرض سوال سنائیں
 کر مقبول اسیں سرکاروں اجر عطا فرماواں
 ہوس اسانوں راضی کیتا اتنا درجہ پایا
 اوہ بھی ساڈی رحمت کو لوں دنوں مہی خالی
 اتنا قدر سیاسے سانوں بھیجاں اسیں جہان تون
 جو نہیں دیکھے مسکیناں نون رسن تہہ بلیندے
 اس دن جاگہ کوئی نہ لہسی خوم خیل تائیں
 سچے سچوں اسوں اللہ آپ قبول کریندا
 ملے پیار برابر ہو کے رحمت حل جلا لوں
 مسکیناں نون دنا ہو یا اس فیلے کم آڈے
 رحمت بدل بن کر ایتھے سر پر چھتر جولا سن

بھکے عاجزوں جیہ کوئی رنج طعام کہو اندا
جیوں جیوں کسے زیادہ ہوئے خالص نیت لہی
تہوڑی چیز بھی راہ مولائے جو منظور ہو جاوے
خالص عمل کسے دانش مضار لہ نہیں کر سید ا
جے ادہ چاہے تہوڑے عملوں کچھے لوگھاراں

بیشک جنت نعمت اسنوں لب عطا فرماندا
توں توں بہت محبت کر کے رحمت بدی ملدی
اوہو دوہاں بہاتاں اندر بیڑے بنے لائے
سکینا ندی خدمت پاروں عالی دے تیرا
دورخ دیوچہ جاوون والے جنت کرن پیاراں

بیشک خدمت سائل کی نہیں رجم خدا فرماوے
جوں بہا والدین پیداوچہ تفسیر لیاوے

حکایہ

حضرت ابوبکرؓ دے ویلے سی ہن فاسق کوئی
زانی لائے شرابی ظالم لوکاں پہیے ستاندا
جس نے اس نے دنیا اتوں بستہ جھاڑا ٹھایا
بیٹھا تخت بہشتی آپرے تے تاج نورانی
حاضر کھڑیاں خدمت اندر حوراں خوش خساراں
دیکھ حوالا ابوبکرؓ نے پچھیا اسدے تائیں
دنیا وچہ گناہوں تیری بہت آہی مشہوری
ایک مل سن کر ادبوں اس نے بول جواب سنایا
دنیا اندر اپنی طرفوں عیب نہ چھوڑیا کوئی
امیر ملکن میرے آپرے ایسی حالت آئی
حدوں تیار کرائی روئی اگے رکھیا کھانا
تزت اٹھا کر روئی اپنی دے دتی استائیں
بخش دے سبہ اوکھ میرے اسدی برکت پاروں
اس روئی بن میرے پلے ہو رہے نیکی کافی
ایسے دولت نعمت جنت اوئے دیاں جزائیں
اپنے غلوں سائل تائیں سمجھیا اسان پیارا

مر گیا فسق فجوری اندر قسم حیاتی ہوئی
دیوے دکھ غریباں تائیں سارے عیب کھاندا
سفنہ اندر ابوبکرؓ نوں رب ادہ شخص وکھایا
سوہنا چہرہ برکت بھر یا چند جوں آسمانی
چاروں طرف نظر تیری آون جنت باغ پیاراں
کیا مدھ کتنا عمل عمر بزمینوں گل سنائیں
کیونکر ہو یا تیرے اوپر ایسا کرم حضور ی
یا حضرت میں اینویں آہا جوں تسلاں فرمایا
وچہ گناہاں فسق فجوراں عمر اڑائیں ہوئی
لگی ہیکہ نہایت عینوں طاقت رہی نکائی
اوس وقت سوالی دادوں آ گیا یک منانا
ادب و مل قبولیا میرا فضلوں خالق سائیں
روئی بے جنت ملیا خالق دی سکاردوں
اوہو روئی سائل والی راج میری کم آئی
جیٹری آپ نہ کھادی روئی دتی سائل تائیں
اینویں فضل اتناں پرکھی فضل کماون مارا

کچھ پرواہ نہیں اس دگر وچہ دالم بے پرواہی
جو کوئی بہت پیاریاں چیزاں نام خداے دیندا
رب فرمے کون اسانوں سوہنا قرض چوائے
جو محتاج غریب کے نوں ویسی نام رباے
ہیں نہ حق کے دارکھاں ناکچہ مول دباواں
کچھ نہیں حاجت گنتے کارن سرگز مول تسانوں
بک نیکی دے بے دیاں لکھاں اجر ٹواہوں
خرچ کران جوراہ مولائے صدقہ خیر کماون
وچہ حدیث نبی فرمایا سن توں یارسیا نے
ولکھ حوالا خلقت والا دونوں کرن دعائیں
اک کہے جو مال سخی دایار بآپ ودھائیں
سارا دن اودہ ملک بانے اینویں رہن کہنیدے
سختیاں نوں رب برکت پاوے دولت مال دواوے
قدرت ربی شوم بچائے جتنے سوکھے توندے
بھلویں غنی دولت پاوے مال خزانے آون
حد کوئی سائل حاضر ہووے وروں کرن پکاراں
کچھ ناکچہ ناکردیاں آخر کچھ نہ رہے اتہاں دا
خالی ہتھیں جان ماتہوں کر کر جمع خزانے
یا اودہ باش ہوون اولاد دا فسق جور کماون
اپنی ہتھیں مول کے نوں کدی نہ دتی پائی
سخی ہمیشہ مال اپنے ہتھیں پاوے بر خور داری
کرنا نید نہ دولت تائیں بھائے سخی امیراں
اپنی دولت سمجھن اودہ عارف مرد پیارے
ایسا ہر قسم ادبم جو آہے کامل مرد رباے
اسکھن کیا اودہ لوک اسان پر خفقت کرم کماون

لکھوں لکھ بناون والا فضلوں پاک الہی
بہت پیارے دے سنا سنوں خالق بخش کر نیدا
جتنا دلوائے اس دکانوں بہت زیادہ پاوے
جو نہ کر دتا قرض اسانوں اینویں دلوں پچانے
جس دن ہوک حساب تمامی تمن کے پئے پاوے
جو کچھ دیو ڈرہ فریاد حساب اسانوں
عام خزانے پاس اسائے باہر حد حسابوں
دنیا آخر دوہیں جہانیں کدی نہ تنگی پاوے
ہر فخری دو تازل ہوون فوری ملکر رباے
آپ سوال سناون پیش خداوند سائیں
دو جا کہے اجاڑ خدا یا مٹوم بخیشاں تائیں
سخی دوہائیں مٹوم و بخائیں سو سوال کر نیے
شوماں دگر رحمت برکت کدی نہ پھیرا پائے
دل دی تنگی کدی نہ جلاوے بن ہمیشہ سوندے
کچھ نہیں یا کچھ نہیں آیا چھڑ چھڑ حال و خداون
کچھ نہیں حاضر کچھ نہیں حاضر نا شکری یاں راں
جاوے چھوڑ اتھائیں سب کچھ بر نصیب جنہاں دا
لکھوں کڈھ نہاندی کہی موحاں کرن بگائے
دو ماں کنجراں بھنڈاں ابرضایع مال و خاندان
شوماں کہنیا ڈواں کہا ادا گت گئی کمالی
سدا نصیب بخیلان تائیں غم افسوس خواری
کچھ کھاوے کچھ اگوں جوگا بھجن ہتھ فقیراں
جیڑی اپنی ہتھیں ایتھوں بھیج دی سرکائے
و بھن جدول سوالیاں تائیں سخن کرن من بھانے
اگوں کارن خرچ اسان اہو آکے لے جاوے

کرکلیف اسٹوٹے تائیں نت آیا کرانے کیسے چنگے لوک سوالی بن ادھم فرماندا سرور عالم دے دل کوئی آئے وں سوالی حضرت جابر کنول روایت دوجہ حدیثاں آئی شاعر نام حسان بنی داجو مندا انجی بھلا	دیپیو جو کچھ گھلنا گے ایسے اٹھالے جانے بیشک اسال فریاں آپر بیت احسان کا نرا کدی سوال نہ موڑیا اس واکدی نہ لوریا خالی کدی نہ کسے سوالی تائیں مانہ حضرت فرمائی کیا اک مدح بنی دی اندر بولے شعر پیارا
مَا قَالَ لَاقُطًا لَا فِي تَشْهَدٍ	لَوْلَا التَّشَهُدُ لَمْ يَسْمَعْ لَهُ لَا لَا

نزفت لایہ زبان مبارک شہر گز
مگر یہ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ

باجہ تشہد کدی نہ حضرت کاہر گز فرمایا بے نہ کدی تشہد ہوندا کلمہ اشہد والا لا الہ دے وچہ آ یا کا لفظ ضروری لادے معنے نہیں بتاؤن تینوں اکھ سنائیں دوجا شاعر عربی والا جو فوز و قی سدا ندا	بے فرمایا تا اوہ خیریں چہ تشہد آ یا کا لفظ نہ سن واکوئی کنوں رسول تعالے اس دیا بچوں لائے کہیا ہر گز بنی حضور ی کدی نہ حضرت مانہ فرمائی کسے سوالی تائیں ایو شعر دوبار اس نے ہوری طرح لیا ندا
مَا قَالَ لَاقُطًا لَا فِي تَشْهَدٍ	لَوْلَا التَّشَهُدُ كَانَتْ لَا وَ لَا نَعَم

نہ بولے لا کہی ہر گز مگر اپنے تشہد میں
تشہد گرنہ ہوتا تو وہ کا ان کا نعم ہوتا

یعنے جیکر وچہ تشہد کا لفظ نہ آندا ایسا رحم سوالیاں آپر حضرت سدا کر نیدی جیکر چیز کوئی اس ویلے حاضر ہوئے ناہیں قرض اٹھا کر دیون کو لوں جیکوئی منع کر نیدا ہک رے واکر مبارک قوم مذی اندر آ یا دیون لگے مولائے جدد وں جلیب گرامی جد کوئی درم رہیا نہ باقی آ گیا ہو سوا لی	تا پھر لا بھی پاک بنی دا آ ہو سمجھا جاندا کدی نہ کہیا مول کینوں میں نہیں کیہ دندے تا بھی قرض اٹھا کر حضرت دیون سائل تائیں کرن پسند نہ اسدی توں خبر مفسر دیندا توے ہزاراں درم اکٹھا حضرت ڈھیر کرایا فجری بقیں تا پیشی تائیں ہو گئے ختم تمامی کر شفقت فرمایا اسنوں شرم کرم دے والی

لے قرض کسے تھیں جا کے جتنی حاجت تینوں
نامہ ساڈے قرض لکھائیں اپنا کم چلائیں
کیوں اتنی تکلیف اٹھاؤ یا محبوب خدائی
بھائی نا یہ بات بنی نوں عیسا پیارے والی
بیٹھا سی اک پاس بنی پور کوئی انصاری

اے پیسا میں اگر دیساں جاں رب دسی مینوں
یکل سن کر عمر پیاے کہیا حضرت تائیں
طاقت تھیں دودھ ہرج تسالوں نہیں فرما
سائل ہی دل شکنی کرنی چاہن نہ سرور مالی
بول شت تابی خدمت اندر میں نے عرض گداری

آنفاق ولا تخش من ذي العرش اقلالا

دیتے جاؤ اور عرش کے مالک سے محتاج ہونے کا فخر مت کرو

خرچ کریں نے خوف نہ کھائیں تنگی ہوئی مینوں
ایک اس دی پاک بنی نوں لگی بہت پیاری
بول زبان مبارک دجوں خوش ہو کے فرمایا
بھیجا رحم کماون کارن مینوں خالق سائیں
ایسی شفقت عاجزاں کارن حضرت دلال ہی
حضرت جابر کرے روایت وچ کشف لیا
ہی ہک عورت وقت بنی دے مومن عاجز کائی
کچھ بیودن حضرت موٹی آئے سخی زیادہ
حضرت موٹے کرے سخاوت جڈوں سوالی آوے
جیکر اپنی حاجت نالوں دافر چیز نہ پاوون
ایہ پر ایسا سخی اساد اسرور گل بنیاں دا
بھاویں اپنی حاجت نالوں فافر ہووے ناہیں
آخر اس آزمائش کارن اس عورت بھائی
کریں سوال بنی سرور نوں آکر زندسیاں
ان سوال سنایا لڑکے جیوں مائی سکھلایا
کر و گذارہ ہک دو ساعت جا کہو مائی تائیں
نہیں سی پاس بنی دے اس کم کر نہ دافر کوئی
مائی نے پھر بھیجا آنسوں جا کے عرض سنائیں

مالک عرش خرمالے والا تہوڑا نہ دسی مینوں
دوسو بیٹے ہس پئے حضرت پاک سول فقاری
بیشک اسے طور ضابوں میں فرمان لیا یا
کریاں محبت رحم کماواں عاجز لوکاں تائیں
تو نہ کرن سوال کسید یا پاک رسول الہی
بھی نفیس حسینی والا نفل جو میں فرماوے
دو جی ہک بیودن عورت دو ہاں شرط لگائی
مومن آکھے بہتر اس تھیں ساڈا نبی خدا دا
واد ہو چیز ہووے تائیں سنوں بخش عطا فرماوے
ایوں لاسنوں خوش کر دیوں لسی ت سنادن
ہر حالت چہ سائل تائیں نا خالی پر تاندا
کچھ پرواہ نہ کریں اپنی دیون سائل تائیں
بھجج ڈا ہک لڑکا اپنا پاس حبیب خدائی
ماں میری ہک کر تہ منگے بخٹو نام رہا نے
شکر حضرت سرور عالم لڑکے نوں فرمایا
دیاں اس تسالوں کر تہ پھر کے لے جا میں
مائی نوں بچ دیا لڑکے جو میں حقیقت ہوئی
گل اپنے واکر تہ حضرت دیدہ ہو ساڈے تائیں

لڑکے نے پھر اونوں پر کمر بستہ عرض دوبارہ
سن کر جلدی گھروں آئے شرم کرم دیکھائیں
بیٹھ رہے خود گھر سے اندر سرور مل نہایت سے
کرن اڈیکال مسجد اندر پار اصحاب پیار سے
صبر نہ آئے مجلس تائیں باجہوں بنی رہا نے
تا اسویہ حضرت کارن آیت وحی لیا یا
یعنی ایسا کہو لو نا میں ہتھ سخاوت والا
کر طرہ دیکھتیں اکیلے بیٹھ رہے وہ گھر سے
دینی فیض اٹھاؤں والے جو خدمت دہچہ آدن
ایسا سخی خدا دے فضلوں پاک حبیب یگانہ
اجود الناس حبیب خدا کا کارن خلقت ساری
ہر عاجز تے رحم کماؤں عالی شفقت پاروں
بھاویں سخت ضرورت والی منگے چیز سوالی
کرے روایت سہل پیارا یار نبی سرور دا
عجب کندہی داراک چادر بیت نفیس پیاری
بھی اس بی بی خدمت اندر ادبوں عرض نشانی
نال محبت کوشش کر کے سیتی چائیں چائیں
سی اسوقت ضرورت چادر پاک بنی نوں بھائی
جس یلے سوار دو عالم چادر لئی دوالے
عبدالرحمن عودنا دایا جو اصحاب نبی دا
کہن لگا کیا عمدہ چادر یا مقبول حقانی
سن کر حضرت سرور عالم دیر نہ کیتی کانی
چلے گئے جب مجلس چوں پاک رسول گرامی
کہن لگے نہ حضرت کو لوں چادر سنگنی ناہی
معلم مہیبی تینوں لگے عادت حضرت دالی

کر دعائیت کر طرہ اپنا عالم دے سرور دار
گلوں اتار شتابانی کر طرہ بھیجتا آئیں
کر طرے باہر نہ باہر آدن لوکاں بھٹیں شرمناک
خیر نہیں دیر لگائی پاک حبیب سوہار سے
آخر چلے گئے سب گھروں ہوا چار نما نے
لا تبسطہا کل البسط امر خدا فرمایا
ہوا چار ہو خود جس بھٹیں آکھیا حق تعالیٰ
باہر لوگ یارت والے گئے اڈیکال کر دے
کر سخاوت ایسی جس بھٹیں وہ بے اس نہ جان
مولا بھی فرما دے جس نوں پکڑ و چال میانہ
کل عالم دہچہ پاک بنی نوں نخیاندی سرداری
لگدے دس سوال کسے دانا موڑن درباروں
اپنے نالوں بہتر جان حاجت سائل والی
جو ہیں امام بخاری صاحب ذکر مبارک کروا
بک عورت نے تحفہ کر کے پیش حضور گذاری
ایہ چادر میں جہنت خاطر تھیں آپ بنائی
کراں سوال جو پہن حضرت آپ تسلیں س تائیں
کر منظور حبیب خدا دے خوش ہوا نگ لگائی
پھر پھر دیکھیں راضی ہوؤں خاطر مجلس والے
بیٹھا سی اس مجلس اندر صاحب نیک عقیدہ
ایہ تئیں بخشو میرے تائیں کیتی عرض زبانی
اسویہ یلے چادر لایے سائل نوں پڑائی
لگے کرن ملامت اسنوں باقی لوک متامی
کیوں جو آپ بنی سرور نوں حاجت اسدی آہی
جد کوئی منگے چیز انہاں تہیں موڑن نہیں الی

اس گلوں کچھ دلوچہ سوچ نہ آئی تینوں
 یہ گل سن کر عبدالرحمن لگا کہن تداہیں
 منزل قبر قیامت والی مشکل باجہ حسابوں
 حیدر ایہ چادر سرور عالم اپنے انگ لگائی
 جیکر اپنی چادر حضرت بخشش میرے تائیں
 بعد وقا توں ایہ تبرک نال اپنے لے جاواں
 جس کپڑے لوں حضرت اپنا بدن مبارک لایا
 شکر بات ہوئے سب راضی ادھ گل آکھن والے
 سرور عالم رحمت عالم شرم کرم دے سائیں
 روضۃ العظیمین دے اندر مہر اک ذکر لایا
 کافر قوم وچوں اک آہی بڑی عورت کوئی
 کہن لگی یا حضرت عینوں گھلیا میری مائی
 بھجوناں میرے کوئی بندہ مہر عنایت پاروں
 سن کر حضرت سرور عالم کیتی آپ تیار می
 نال لیا اس لڑکی تائیں طرف بازار سداٹے
 حیدر اوہ لڑکی دانے لیکر مائی دے دل آئی
 حاضر ہو کر خدمت اندر لڑکی عرض گزار می
 کہ جی بیٹن سکے اس تھیں کیتی عرض تسانوں
 یہ گل سن کر سرور عالم ایسا کرم کس با
 چپ کر دانے لے گئے اس تھیں بن دنی دھڑ
 لے کر آٹا گھڑوں آئی مائی لوں پھڑا لیا
 گندہ کے حیدر وں پکا دن لگی قدرت رب کہالی
 دیکھ تماشا لڑکی کو لوں پچھیا ماں پیاری
 لڑکی کہیا طرف چھل حیدر میں لے گئی دانے
 یہ گل سن کر کہیا بڑی میں قربانی جاواں

بول سنا یا حیدر می جلدی چادر بخشو مینوں
 میں دنیا تے پہنن کارن چادر منگی ناہیں
 اس کارن میں حیلہ کیتا ڈر کے خوف غذا لوں
 اس ویلے ایہ بات مائی دل میری وچہ آئی
 ادبوں پکڑ وسیلہ اسنوں اپنا کفن بنائیں
 برکت چادر پاک نبی دی رحمت بخشش پاواں
 اسدی پاروں کوں نہ ہو سی رحمت فضل سوایا
 حیدر اوہ فوت بیا تا اوہ تو ملیا کفن دو اسے
 بخشش تھیں محروم نہ کھن کسے سوالی تائیں
 مہکلیات اندر چوں لکھیا شیخ معین لیا یا
 لڑکی اس می حضرت آگے آن سوالن ہوئی
 کھر سڈے وچہ کھا دن کارن چیز بندلج کائی
 جیہڑاں جوان دوانے لے دیوے بازاروں
 ہو کر سینوں حجم نہ کیتا پاک حبیب غفار می
 آپ خریدتے بازاروں جا کر اسنوں دانے
 دوجی داری پھیر شتابی اسنوں گھلیا مائی
 یا حضرت ہے بڑی عاجز میری سبجاری
 آپے نہیں پیادہ ہونے ہو کر کسی تھیں سناؤں
 شاہ دو عالم بھی دے دل خود تشریف لیا یا
 نال محبت اپنی تھیں پیستے اس تائیں
 خوشبو بھریا برتن سارا جس برتن وچہ یا یا
 اندر باہر ہو گئی ساری خوشبو خفت والی
 کس ایہ نا پٹھا ساڈا میں صدقے میں داری
 اپنی تھیں پٹھا آتا آپ حبیب مدبانے
 سچ محمد بھیجا رب داپاک سول سچاواں

جس دستھوں آئے اندر دہائی ایہ خوشبوئی
نال غریباں نے مسکیناں جو ایہ رحم کا ونے
ہو قربانی پاک نبی دی خدمت اندر آئی
شفقت و بچہ نبی سرور دی کفر تمام سدہانا
کرن روایت جس دم حضرت شرم کرم و سائبر
ایسا پیار خداؤں آیا کارن بنی پیار سے
جا کر آکھ حبیب میر کون امر خدا فرمایا
جویں ضعیفاں عاجزاں آپ شفقت نظر ساڈی
تساں اساڈی راضی کیتی اوہ مسکین و چاری
جن ن لبیں شفاعت کرسو یا محبوب ساٹوں
دنیا وچہ بھی اساں تساڈا نشان بلند بنایا
جویں تساں اس بڈیری کارن راج کھلیٹھی
چار فرشتے اس دکارن خادم اساں بنائے
ہک فرشتہ جی دیلے مدد نال کر لسی
ترجیا آتش باہن کارن بھجیا ملک نورانی
کرن تمامی خدمت ادبوں آکھیا خالق سائبر
دنیا وچہ بھی جنت خاتون عالی منصب دے
جبرائیل بنی سرور نوں آخو شجر سنائی
جو کوئی حاجت مند کسے دی حاجت پوری کری
مومن دی جد مومن بندہ حاجت طلب مشاور
تہوڑا بیت کسے دے آپ جو احسان کریندا
کتنے حصے بہتر اسنوں بدلا دے دلا دے

ہے اوہ بیشک بنی اللہ واسوچہ شک نہ کوئی
بیچ تمامی دعوے اسدے جو مومنوں فرما دے
کلمہ پڑکے مسلم ہوئی ترت ایمان لیا لی
وحدت نور حقیقی دے وچہ بیتا آن بیکانا
اپنی ہتھیں آٹا پیہ کے بھجیا اڈی تائیں
بھجیا جبرائیل فرشتہ خالق سر جہاں سے
یا محبوب ایل تساڈا بیت پسندی آیا
لاکھاں دیسے ودھ تساں پر رحمت نظر اساڈی
راضی کرساں ایسں تساڈی عاجز امت پیائی
دورخ تھیں کڈھ جنت نعمت بخشاں ایسں تنوں
محشر وچہ بھی سب بنیاں تھیں پاسو شان سوایا
ایوں ایسں سوکھالی رکھساں فاطمہ تیری جانی
دیکر محم جناب اپنی اتھیں خدمت وچہ پوچھائے
وچہ نیچوڑے شاہ حسن نوں دو چاہوئے دیسی
جو تھے نوں درچی کیتا یا محبوب حقانی
کچھ تکلیف نہ ہوون دین جنت خاتون تائیں
جنت دی سردار رکھا دے جنت وچہ جاوے
سن کر حضرت نال محبت بولے حمد خلائی
دنیا آخر فضل الہوں دوہیں بہانیں ترسی
کسے ادار حاجت اس دی پال بنی فرماوے
اتھے او تھے بدلا اس دا خالق نہیں رکھیندا
جویں مقاصد صالحین اندر ذکر مبارک آوے

ذکر حسین شہیدین حضرت عبداللہ بن جعفر رضی اللہ تعالیٰ عنہما

حضرت حسن حسین را کواری حج گذارن جائے

رستے وچہ جو توشے والا آ پاستر انہا نڈا
 کھا دن والی پاس نہانڈے چیز نہ رکھی کوئی
 دوروں نظر پیا یک کوٹھا اسدی طرف سدھا
 نیٹے ہو کر پچھیا اس تختیں پہ کچہ حاضر پانی
 آرتیں سواریاں توں پانی تساں پلاواں
 ایہ کل سن کر اترے تے اوہ مقبول آہی
 گھر اس دی ہک بکری آہی ہو کر تیرت لیاندی
 پی کر دودھ ہوئے سہراٹھی بڈھی نوں فریاد
 آسیں فریش مدینے وچوں تینوں تہ تباوال
 حج کنوں جد فاسخ ہو کے جاساں پس گھرتوں
 اندر سفر جویں کر ساڈی خدمت ندھ آٹھا فی
 بڈھی عرض کیتا فرزندوں ٹھہر وڈرہ اتنا میں
 ذبح کیتی حد بکری انہاں گوشت خوب پکایا
 غنئی طلب نہاں نوں آہی کہا کر حمد الایا
 کیتی عرض تساں فرزند و سفر دوراڈے جانا
 وچہ پردیساں کھانے باجھوں مشکل وقت ہاڈے
 آخڑ نال اٹھایا کھانا جیوں بڈھی فرمایا
 آڈٹھا اس گھرے اندر بکری نظر نہ آئی
 آگئے تن مسافر کوئی حاجی مرد خدا فی
 سن کر خاوند غصے ہو یا لگا کہن تہرا میں
 پی کر اس دا دودھ ہمیشہ اپنا وقت بنلاں
 عورت کھیا فکر نہ کرتوں رازنی تھی تھالے
 تہوڑا بیتارہ اس دوجہ جو کوئی خرچ کر نڈا
 خرچ کیتی میں راہ اسد بوجہ بکری بہت پیاری
 قصہ کوتاہ جدوں انہا نوں مدت کچہ دہانی

پچھے رہ گیا کسے سبھوں راوی ذکر لب اندا
 او دھروں بھکھ پیاس نہایت اگر غالب ہوئی
 کیا دھین یک بڈھی عورت پچھی اوں کھانے
 بڈھی کھیا سہ کچہ حاضر ویسی ذات ربانی
 نالے کرو آرام اتھا میں قسربانی جاواں
 بہت تواسع کیتی بڈھی دیکھ مسافر راہی
 برتن بھر کے حاضر کیتا خدمت وچہ تنہا ندی
 اسے مانی تھ ساڈے آپر بہت حسان کھایا
 میں اسیں حج گزارن کارن بیت لٹون جاواں
 توں بھی کدی میں نے اندر ملیں آن اسانوں
 انشاد اللہ اس خدمت دی کرساں تھی دانی
 ذبح کروا بکری کھانا تساں کھوا میں
 خدمت دوجہ حاضر کیتا نال پیار کھوایا
 جو دھیا سوڑ دی واری بڈھی نال چوایا
 خبر نہیں جو کدوں تسانوں پیچھے مگروں کھانا
 لے جاؤ ایہ نال نامی کم تھ ساڈے آوے
 چلے گئے جد رخصت ہو کے مگروں خاوند آیا
 عورت کو لوں پچن لگاتا اس بات سنائی
 کر کے فرج انہا نڈے تائیں میں اہ سہ کھوئی
 اسے آپر گزارہ ساڈا آہا شام صبا حلیں
 دس بن ایسے جگال اندر کیو نہ وقت لنگھاواں
 کل خلقت نوں پالین والا رذری دیون والا
 ہرگز ضائع کرے نہ اسوں اجبر برابر دیندا
 دیسی اسدا بدلا سناؤں آپ خاوند باری
 کہو لبیا بخت ستار فضلوں پاک جناب بانی

دنیاسی اس بکری والا بدربار جلی نے
 بکدن پیر امام حسنؑ نوں ادھو بڈھی مائی
 ویکھ پچیان امام حسنؑ نے بول آواز سنایا
 بڈھیڑی کھیا میں پردین مول نہ کسے پچان
 تا پھر پیر امام حسنؑ نے دسیا کھول حوالا
 بیت احسان اساڈے اُپر بندھاس زکمایا
 وہ تھو بکری او سو ویلے شاہ حسن منگوانی
 اس تھیں تچھے بھیجا اوسوں طرف حسینؑ
 پھر حضرت عبداللہؑ دے گھر بھیجا اس تیاں
 تن ہزاراں بکری لیکر گھر نوں ہوئے روانہ
 عمل سخاوت دا ایہ بدلہ بخشا ذاتِ خدا
 حاجت وقت کسے ی ہو کوئی حاجت طلب مٹاندا
 راہ مولا دے دیون لگیاں شیطوں نخل کھائے
 رب فرماوے اسیں تسناؤں عدہ ایہ فرماواں
 کچھ نہیں تھوڑا سا ڈے گھر وچ چم کر دے سائیں
 تنگی اندر جو یک پیہ دیو مال حلاووں
 سیکے نوں جو رکھا کھڑا دیوے نام رہا نے
 وقت پیاس پیاسے تائیں نی کوئی پلاوے
 سن تینوں یک تھوڑا جیہا ہو بیان سنال

عورت خاوند کم کسے نوں سکے وچ مدینے
 دھپے مینے پھر دی پھر دی نظر اچانک مائی
 مائی تیاں پچیا تاساؤں ادب کنوں فرمایا
 تا کوئی ایٹھے واقف میرا کوں تسناؤں ملناں
 نال محبت یاد کرایا اوہ دن بکری والا
 اج بن اس والا تسناؤں دینا واجب رہیا
 گھر اپنے تھیں رخصت ویلے بخش عطا فرمائی
 وہ تھو بکری بخشی اوسوں شاہ حسنؑ تھائے
 وہ تھو بکری بخشی اوسوں کرم کیتار ساہیو
 عورت خاوند حمد گزارن کرن ادا شکر ادا
 یک بکری تھیں تزیہ سو بکری خالی پاک دیوانی
 تھوڑی چیز ہووے اوہ بھاویل جزیادہ پاندا
 جے دسین تاج بھکھا کر کر مکر ڈراوے
 جو کہ دلیو اس دے پئے فی برکت پاواں
 جتنا چاہاں آنا دیواں دیون والیاں تیاں
 وقت کشائش تھیں وہ جاکے لکھ خزائیاں ہوں
 لاکھاں نعمت نالوں اس واقد زریادہ جلاں
 شربت شیریں بہتر اسدی قیمت بڈھے
 دیون والیاں نوں جیوں بند خالی پاک سجائے

حکایت سلطان محمود بادشاہ و احمد بنو

شاہ محمود جو غزنی والا صاحب نیک عقیدہ
 بکدن سفر کسے تھیں اپس دے واک اٹھائی
 جیکھے رو گیا اک اکیلا سا سہتی نال نہ کوئی
 رستے اندر ملیا اسوں یک اموار چکارا

خادم دین رسول اللہ عاشق پاک بنی دا
 قدرت ربی لشکر نالوں اسوں پی حیدائی
 جیکھل وچ پیاس نہایت اگر غالب ہوئی
 پچن لگا اس دے کولوں شاہ محمود پیار

کیا کچھ نام تیرا ہے بھائی کس طرف تے دل جاندا
 احمد بیدنو وبتاون میں عاجز و نادان
 ہند پور کی خرچ زیادہ تے روزگار نہ کوئی
 چایا ہاں محمود دور سے عرض سوال الاواں
 توں بھی نام بتاویں اپنا حال سناویں مینوں
 شاہ فرمایا بیاں میرا نام محمود رکھا یا
 سیسی پاس اس دیکھ پانی اپنے پیون والا
 کریم اللہ پتیا شاہ نے خوب پیاس بھجائی
 پی کر پانی احمد تائیں شاہ فرمان سنا
 ہم ملیں توں میرے تائیں چھ اس دورے
 نالے اپنا چاکر ہنوں دما شاہ نشانی
 جگر ابھو نشانی میری ہتھ تیرے وچہ ہوئی
 بے غم ہو کے چلیا آویں تخت جتھے سرکاری
 اسیلور چمکی چاکر کلمہ پاس بھٹانے
 ہر یک تابعدار کارن پاس ملن سرکاری
 جس دیکھ نشان محمدی کلمے طیب پاروں
 سبھنوں کٹھاں آپ دے پاک حبیب حقانی
 سنوں حقیقت چاکر دیکے ہو گیا شاہ روانہ
 ہے کوئی خاص فزبی شاہ داس دوں بنایا
 دو جوار ہو یا تا اوہ بھی آڈیا سرکار سے
 شاہ ذی طرف گہرے ہو کے حلوں و بیان بٹایا
 بہت ہو یا شرمندہ عاجز رو کے پچھتاوے
 کرو معاف جو میرے کولوں گل بے ادبی ہوئی
 بے افسوس تجی رب اپنے دی مول بچیان نہ کرے
 ساری عمر گذاری انویں کر کر عیب خطا میں

تا پھر اوہ اسوار پکارا شاہ لوں بول سناندا
 بہت غریبی تے مسکینی کیا کچھ آکھ سناواں
 بٹیر ہتھا کھاون والا ڈاڈھی تنگی ہوئی
 شاید اوہ کچھ بختے مینوں اس آسائش پاواں
 لیونکر بھیک پیرے تائیں کیا حاجت ہر تینوں
 پانی دی کچھ حاجت مینوں ہاں ڈاڈھا ترایا
 نرت نکال دتا اس شاہ نوں سنبانوں حوالا
 غریبی والے شربت نالوں ڈاڈھی لذت آئی
 پہلے جہ محمود کچھیری آدر بار گکا وے
 اسیں اسیں سفارش تیری مولا کھم سناوے
 بھٹکے نال لیاویں ایہی کیتا حکم زبانی
 وچہ دربار سیسی تینوں منع نہ کرسی کافی
 چاکر ویکھ ہساڈا تینوں تاہوڑن درباری
 کر سن خوف نہ مول کسے حاجت اندر جانے
 دیکھ نشانی ہوڑن تائیں جنت درباری
 نہیں مجال ہٹا دے کوئی جنت دور باروں
 جیوں اسوار تائے تائیں دگیا شاہ نشانی
 اسے پر سنوں خبر نہ کوئی ابھو شاہ یگانہ
 دگیا اپنا چاکر مینوں بہت احسان کما یا
 جتھے تخت شہانہ آہا جا پھتا دربار سے
 اوہو چاکر دیون والا نظیرا چانک آہا
 گرے نک زین دے آڈے شاہ نوں عرض بنایا
 تائیں تاساں بچپاتا تائیں مت کیتی کوئی
 کبیرا لکھ دیکھا سن اسوں جا کے روز حشرے
 کوں خدا نہیں خسر نہ آڈے بھیرا تان تائیں

دنیا ہے ہک ادنیٰ شاہوں اتنا وہ شرمایا
 کمر روایت جدا اس شاہوں اتنی عجز سنانی
 شاہ فرمایا تیرے کو لوں کچھ تقصیر نہ ہوئی
 سبھوں تیرے ناواقف ہو کے عزت کتنی میری
 اس احسان تیرے دا بدلہ میں نہیں آئے تھے
 وہ سوئے خزانے وچوں او سو وقت منگائی
 ایسی عزت دیکر شاہ نے ٹوریا اسد کتا میں
 جس دم نہراں دیکر اسنوں شاہ رخصت فرمایا
 کرے دعائیں یارب سائیلوں میں بخشندارا
 احمد دی میں عزت کتنی خالص بشد بارو
 کتنی دیر مہیا وچہ سجدے رو درنیر چلا ندرا

پراس علی شاہنشاہوں تینوں شرم نہ آیا
 کرم کروئے بخشو میںوں جو تقصیر کسائی
 کی ہو یا جے نہیں پچھاتا اس وچہ عیب نہ کوئی
 ٹھنڈا پانی بخشا میںوں بڑی عنایت تیری
 جیکر پانی سچھ نہ آئے خلقت کیونکر جو سے
 نال کمال نجات اونوں بخش عطا فرمائی
 ہو راضی اموار پکارا دیندا گیا دعائیں
 روکے کھول اللہ کے سر سے وچہ پائیا
 کردا عرض دوارے تیرے ایہ عاصی پچارا
 توں محمود بیچا ہے پر کرم کریں سرکاروں
 بھی ایہ بیت زبانی اپنی کر مناجات سناندا

مشاجات محمود

منم محمود بخشیدم براں داشت در دنیا تو معبودی بہ بخشائی بریں نادار در عقبے

میں محمود جو راضی کیتا جگ وچہ اوہ بیچارا
 توں معبود قیامت اندر بخشیں ایہ ناکارارا

منم عاجز بہ بخشیدم براں ناداشت در دوزم بہ بخشا بریں سے قادر کہ بخشش را توئی اولے

میں عاجز کج طاقت ہو کے اس پر کرم کھایا
 توں ہیں قادر بخشندارا میںوں بخش خدا یا

منم سلطان با عصیان توئی سلطان با شرفاں بہ درگاہ آدم ترساں ز شتر نفس بے معنے

میں ہاں شاہ گناہاں بھریا توں شاہ بخشندارا
 ڈر کے نفس کھینے کو لوں تلیا آن دوارا نا

خدا در انگیہ دارم ز دیدہ اشک بیارم " امید عفو سے دارم بدرگاہ تو لے مو لے

رنگہ نگاہ اس بوند تائیں اب دوزخ ناروں
 بہت امید معافی والی ہے تیرے درباروں

ایہ مناجات سنائی شاہ نے پیش خداوند سائیں
 ایک پیسہ کوئی آپس زبانی دیند نام ربانے
 اسکے بزرگ راہ مولائے لکھاں مال لوٹا وں
 وہ تو مہراں سائل تائیں شاہ عطر فرمایاں
 کرو خیال اس سائل اپر کیا رب کرم کایا
 ایہ کچھ قیمت اس پانی وی ظاہر رب دیوانی
 اینویں جو محتاج کسیدی حاجت ادا کریندا
 دنیا دہر جو راضی کرسی کسے سوالی تائیں
 کن روایت راہ مولائے جو کوئی صدقہ دیندا
 پاک کرے رب ال اسد نوں صدقہ دیون پارو
 ترکیبا وکھ بلائیں مرضاں صدقہ دور مٹا وے
 پنجے فائدے روز قیامت اوہ بھی اکھ سناواں
 دو جا وقت حساب تھا باں بیت آسانی پائے
 جو تھا پل زرخ دے اتوں تکیے بیت سو کمال
 ایہ دس چیزاں حاصل ہون کن صدقے پاروں
 ست چیزوں خیریت صدقہ بیت قبولیا جاندا
 دو جا جو کوئی تھوڑے مالوں دیون نام ربانے
 ترکیبا بیت قبول اوہ صدقہ جس چہ بڑا لائے
 یا پھر حدوں سوالی کوئی ان سوال گذرے
 جو تھا مال خوشی دے دیوے ناکچہ برامنا وے
 چھوواں اپنے خوشیاں چوں جو محتاج دیوے
 سنواں جو کوئی پرے اندر دیند نام ربانے
 اکثر لوک خدا دے بندے جو مقبول یگانے
 حاجتمند غریب کسینوں خیر حدوں دے یادوں
 بعض بزرگاں دی ایہ عادت آئے جس سوالی

وہ سو مہراں دیکر جس نے لوریا سائل تائیں
 حاتم تھیں وہ اپنے تائیں سچی بہادر جانے
 پھر اوہ عاجز ہون رو رو حال و سجا وں
 دیکر سر سجدے وچہ پایا بخش خطایاں ہمایاں
 ایک پیالے پانی پرے لے وہ سو مہر لیا
 باطن اجر خدا نوں معلوم جس می جد نہ کا
 فضل کرم تہیں حاجت اسدی آپ اوند دیندا
 روز قیامت راضی اسنوں کرے خداوند سائیں
 پنج نو اند دنیا اند رب اسنوں بخشیندا
 دو جا عیب مٹا وے اسد رحمت فضل غفاروں
 جو تھا دل نوں فرحت بخشے بخوان مال دھارے
 اول گرمی محشر دیوچہ صدقہ کرسی بھاواں
 ترکیبا یکہ نیکیاں والا بھلا ہوندا جا وے
 پنجواں رب و دہلے آئیں درجہ جنت والا
 دوہیں جہانیں من اسایش خالق دی کردوں
 اول مال حلال اپنے تھیں جو خیریت کھاندا
 وچہ غریبی قدر موافق حق غریباں جانے
 دیون واحد کرے ارادہ جلدی دنا جا وے
 جلدی دیکو تا اسد یوچہ شیطوں راہ نہ مارے
 پنجواں جو کیہ دیوے اس دانا احسان جتا وے
 اس می خدمت کرنے پاروں جر زیادہ دیوے
 ہو وادہ مقبول زیادہ اللہ بہتر جا وے
 پر دے مال غریباں تائیں دیون اندر خانے
 راتیں جا کر آپ انہاتوں چیزاں دیے آون
 اکوں اکھ کر آپ شتابی ہون استقبالی

کرن مصافحہ نال محبت ہتھیں ہتھ ملاون
 لو انیاں دو چہ پا کر بعضے نہر ان کش کریدے
 ہتھ سخی بہادر ایسے اگے لذر سد ہائے
 مال رہا نام رہا بے رین سدا وزنا ندے
 جو کج طاقت بدنی مالی بخش اہانتوں ہوئی
 خوش ہوون سب دست بستے جد کوئی سال ہو
 کرن دعائیں مولیٰ اگے یارب بار خدایا
 جد کوئی حاجتمند نہانا آن آواز سنا دے
 لکھن حضرت علی بہادر روون بیٹھے بجائی
 نال محبت کچیا حضرت ویریا سے تائیں
 لکھتی عرض انہاں یا حضرت ستوں روز دہایا
 اس گلوں میں روواں بیٹھا ہو غمناک نہانا
 شکر آپ بھی روئے اگوں پاک حبیب خدائی
 جد بہان مسافر کوئی مومن سے گھر آوے
 بخشے جاون عیب نہاندے کہا ناجدوں کہوے
 نالے حج عمرے داد جہر ہر سے لقمے پاروں
 سائل نے مہمان جہاندے گھر تھیں راضی جاون
 عمل سخاوت عمرو دہاوے وزی برکت پائے
 قیراندہ سیری روشن بھٹوے فضل کنوں پائے
 روز قیامت سر پر سایہ سخی محباں تائیں
 سخیان دمنہ روشن دشن وجہ میداں حشر دے
 سخیان دیاں گناہاں پر خالق پرودہ پاوے
 خالص شد ساتھ جہاندے عمل سخاوت ہوسن
 کج کلیت نہ پہنچن یون دوزخ والی تاروں
 ہر نزل دچہرین سو کہاے عمل سخاوت دالے

جو کج اسنوں دنیا ہووے دچہ دتی جاون
 بعضے سبیاں مسکیناں دے پلے پھر نہ ہند
 جیہرے دھونڈھ غریباں تائیں یون نام رہاے
 اسپر گز پور کے نوں نامعلوم کراندے
 راہ مولیٰ دے خرین اندر فرق نہ رکھیا کوئی
 جس بن کوئی نہ ملے سوالی مشکل زد ہاے
 کیا تقصیر ہوئی ہے ساتھیں سائل کوئی نہ آیا
 ایویں جانن ہوں خدا دی رحمت پی بولاے
 سرور عالم دکھا جنم آد او ہی حقیقت آئی
 کیا موجب ہے روون والا سائل تائیں
 گھر میرے مہان مسافر کوئی نہ ہر گز آسے
 کیوں نہیں آئی رحمت رب کی فکر دے چہ دہانا
 بھی فرمایا خبر اسانوں جب سائل سنا فی
 لکھی ہزاراں رحمت برکت اپنے نال لیا دے
 اجر ثواب ہزار شہیدان ہر لقمے تھیں پائے
 ملے کہوون والے تائیں خالق دی سرکاروں
 بہت ثواب نہاندے کارن پاک نبی فرماون
 وقت نزع آسانی ہووے سخی رب شاد
 کرن فرشتے رحمت والے آکے مدد یار کی
 کرے نصیب حساب یسر انصاف خالق سائیں
 امن سلامت پل دوزخ تھیں جاسن خوشیاں دے
 کرے ستاری فضل کرم تھیں شرم خدا فرماے
 دوزخ طرف انہادی کارن نیلے مال کھلوں
 لکھ جاویدی جنت اندر حکم ہو سی سرکاروں
 دوہیں چھائیں ناسکھ پاوون شوم غل موکاے

یارانی ذکر کرے روایت سی یک عورت کوئی
 مانی صاحبی انہوں جاں کوئی چیز یاری
 نال محبت مانی صاحب کھیا اس دکانیں
 تاجہ اس نے کھول نہایا اپنا سہ حوالہ
 اسپر ماں میری سی عاجز شوم نخل مانی
 لکدن مینوں حال انہا نذا خوابوں رب دکھایا
 ڈاڈ ہی گرمی محشر اندر خلقت کھیل آئی
 دچہ عذاباں رووے جیسے مال دانی پاوے
 دوجی طرفے باب پیارا کوثر حوض کنارے
 پھر بھر جام پیاساں تانیں پھیل پ پلا نذا
 ماں اوچاڑی دچہ خواری پانی نوں ترسائے
 ویکھ حوالہ مانی والا رحم میرے دل آریا
 او سیوقت آوازہ ہویا غیرت نال ربانی
 سن آواز غضب دامینوں جاگ اچانک آئی
 سچے ہتھوں میں اس لیے پانی سی پکڑا یا
 ہن تک اوہو حالت میری عورت بول نہاے
 ایہ کچہ قبر لہی نازل شوم بخیلاں تانیں
 بھاویں جتنے زبرد عبادت شوم بخیل کماے
 مون سخی کٹا ہاں بھریا بخشے حق تعالیٰ
 صحت شفا طعم سخی دا کہیا نبی غفاری
 سخیال نوں آت دست رکھے عمل سخاوت پارو
 نال غریباں تے مسکیناں دلوں پیار جنہا نذا
 کرن پیار نہ زرد دولت دار پیار جنہا نذا
 حضرت کہیا جد کوئی مومن صدقہ خیر نکاسے
 صدقہ بن بلائیں والا پاک نبی فرماتے

حضرت مانی عائشہ کے آن سوالن ہوئی
 کچے ہتھوں پکڑی اس نے سنوں تحقیق رمی
 سچے ہتھوں پکڑی پکڑی سانوں حال سنائیں
 باب میری دنیا اندر بڑی سخاوت والا
 ہو گئے فوت جدول اوہ دونوں نال قضا مانی
 نقشہ سب قیامت والا اکھیاں گے آئیں
 کیا دکھیاں ہونخت پیاسوں تڑپے میری مانی
 پانی پانی کرے پکاراں پانی ہتھ نہ آوے
 ساقیاں دچہ کھلوتا ہویا رحمت ٹھاٹھاں مار
 پکڑ پیار شریعت والے بھروا تے ورتا نذا
 باب پیارا کوثر شربت پوے اتے پلاوے
 ٹیکریا نی بابل کولوں اسنوں بچ پلائییا
 سک جاتے ہتھ اس واسی نے اسنوں تاپانی
 سککا ہتھ خدا دے قبریں طاقت رہی نہ کافی
 او پو ہتھ خدا نے میرا غیرت نال سکائییا
 سچے ہتھوں ہرگز کوئی چیز نہ پکڑی جاوے
 جو کوئی مدد کرے تنہا ندی پاوے نال سرائیں
 جد تک بخلوں کرے نہ تو یہ کدی بہشت جاوے
 دوزخ کنوں بچاوے اسنوں عمل سخاوت والا
 رنا آزار طعم بخیلاں زحمت تے بیماری
 شامت بخل بھلاے نہ ہون سرکاروں
 قل خلقت نہیں ودھاؤ نہ انداز پیار کماندا
 رب جنہا نذا دوست جو گیا پرواہ تنہا نذا
 اس صلے دی بکت اللہ بیت بلائیں ٹاے
 کر یا ہویا غضب ربانا صلے تھیں بہت جاوے

حضرت احمد حاجی صاحب ذکر بیان لیا ندا
 اگیا ہک بکھیاڑ اچانک وجہ اجاڑ ٹیکا نے
 لے بکھیاڑ سد بانا جلدی اس واپت پیارا
 جگل دے وجہ مولا باہوں محرم حال نہ کوئی
 جاں کجہ دوری تاملیا ہک فقیر منانا
 کرے سوال اودہ نام خدا دے دیہ مانی کچھ مینوں
 کول اس دے ہک روئی آہی اپنے کھاؤن والی
 جس ویلے اس روئی اپنی سائل نوں پکٹی
 لے کر بیٹا واپس آیا او بکھیاڑ منانا
 کرو خیال خدا نے صدقہ کیسی چیز بنا یا
 انویں جو مسکیناں آپر شفقت رحم کھاوے
 تنگے نوں جو کپڑا دیوے جڈ تک بے ہنڈ اندا
 بھاویں کون سوالی ہووے جیڑی حاجت والا
 دولت والے دولت وچوں صدقہ خیر کھاوے
 لکھن پڑھن پڑھاؤن والی دولت بے ہنڈانول
 عالم دینی علم پڑھاؤن وعظ بیان سناؤن
 جیڑی دولت طاقت قوت ملے کینوں بھائی
 جس بندے نوں ریاں چیزاں تجھے خالق پیر

سی ہک چوٹا لڑکا کوئی نال مانی دے جاندا
 پکڑا ٹھایا لڑکا اس نے کر زور دینگا نے
 روندی رہ گئی ماں نانی کر دی شور لکارا
 کسوں آکے کون چیرا دے سخت مصیبت ہوئی
 فاتحے پاروں پل نہ سکے عاجز بھکھا بھانا
 کھاواں تے احمد الاواں کراں دعائیں تینوں
 کھول دتی بسم کر کے منگی حیدوں سوالی
 اویسویے فضل الیوں دیر نہ لگی کافی
 امن سلامت کولانی دے اسون چڑھدا
 تاہر دے متہ وچوں لڑکا امن سلامت آیا
 میراقت تھیں امن سلامت اسون بچا دے
 سیراقت تھیں دیوں والا کچھ تکلیف نہ پاندا
 ہر حاجت وچ پینچو اسون آکھیا حق تعالیٰ
 طاقت والے طاقت اپنی راہ مولا دے لاؤن
 جیڑے علموں عاجز ہوون لکھ پڑھ دیں تنہانول
 کرن سخاوت لیدی اللہ مسئلے حق بتاؤن
 اوہو خرچ خدا دے راہ وچ اسون کرنی آئی
 سبہناں وچوں صدقہ دینا واجب اسد تائیں

حکایت لالہ مولانا محمد اشرف پوری رحمۃ اللہ علیہ

بھیرے شہر اندر یک سوئے کامل ولی ربانے
 علم عمل وچہ کامل عرف مرد حضور سی
 درس پڑھاؤن فیض کھڈاؤن ظاہر وچہ لوکایاں
 بڑے بڑے شاگرد آئنا نیکے عالم چنگ چنگیرے
 ایسی شفقت اپر آئنا نیکے اوہ حضرت فرماؤن

تام چکل اشرف صاحب خبراں دور کالے
 ظاہر باطن ہر فماندی کرن سخاوت پوری
 باطن نور حقیقی پاروں خلقاں بہت رجایاں
 پایا فیض اوسے درباروں والد ماجد میرے
 بہتی واری نال محبت گھر رستی پڑھاؤن

پڑھیا جہاں انانے کے کوہوں ایسا سبق پڑایا
 جیکر نسل انہاندی باقی رکھی خالق سائیں
 ایسکال ولی اللہ سے اثر ہدایت واسے
 بکدن شہروں باہر خیریں اوہ مقبول ربانے
 عید مسیتوں باہر جا کے بیٹھ گئے ہاک جانی
 کرن مصافحہ خدمت اندر بھجے بھجے لوک تامی
 نام غلام حسن فرادون قوموں شیخ پیارا
 بیسی اکثر عادت اسدی عید پڑھن جلیلاور
 ہاتھی دی سواری اندر ہوئے وجہ عماری
 دیکھ سواری حاضر ہوں لوک غریب نمائے
 اس دن جدول سواری اسدی شہرین پڑی
 بیٹھے حضرت اشرف صاحب کسے غلام نہایا
 لگا کرن مصافحہ جس میں سچیں متھ ملائے
 دیکھ نہایت غصے ہوئے حضرت اسد تائیں
 ہو کے مرد زانیان والا ایر کی سانگ بنایا
 اینویں کہندے تھے اونہوں اوہ مقبول عفاری
 جھڑک ولی دی اس دیکھیں کیتا اثر جیلا
 بیرونیادہ ہو کر اونہوں گھروں واپس رہا
 کیتا دور لباس شہانہ سادہ کپڑے پائے
 بھیجا ترت غلام اپنے لوں حضرت یول جلیلا
 میں نہیں باہر نکلن جوگا پر فقیر نہ سانا
 لے آؤ تشریف مبارک آپ تئیں بھاری
 کرتجدید نکاح میری دی شفقت کرم کماؤ
 جدول غلام گھیا وجہ خدمت پایا نام ربانا
 گھر اسے تشریف لیائے قدم مبارک پایا

پشتاں تیک انانے اندر وحدت نور چایا
 بدعت شرک ٹپے اوسے روز قیامت تائیں
 سنت تے توحید الہوں جگ کیتے متوالے
 عید نماز گزارن کارن لے تشریف سدہا نے
 سن سن خبراں سوں یاسوں خلق زیارت آئی
 آگیا بک رئیس شہر دا بڑا تو نگر نامی
 بڑے امیر کیراں دچوں سخی بہادر بھارا
 رستے دچہ غریباں کارن دولت بیت لٹاوی
 اسے پاسے نوکر چاکر ہو رخلایق ساری
 ہر محتاج غریباں تائیں دیندا نام ربانے
 جتھے حضرت بیٹھے آسے آیتا اس جانی
 ہاتھی اتوں ازشتیانی خدمت اندر آیا
 سونے کنگن سچھاں اندر نظر ولی نوں آئے
 کھی فرمایا زبور پانا مرداں جاکر نہا نصیبیں
 دیکھو لو کو کنگن پائے عید گزارن آگیا
 آکر اپنی مسجد اندر غیب نماز گزار می
 زینت زیب سواری والا یاد نہ کوئی رسیا
 ہر کے ڈرایا گلے کوٹھے رور و حال و نجایا
 کنگن لاکھ کر سچھاں دچوں ہولا درتاسے
 بعد سلام اسادی طرفوں عرض سوال سنائیں
 آکر نام خدا کے مینوں دسوراء ربانا
 جو کہ حکم شرع دا ہوئے کرداساں پر جاری
 نوں سوں احکام شریعت تے اسلام شکلاؤ
 کہن لگے سن فرض اساتوں ہو گیا سوں جانا
 روندادٹھا شیخ پیارا گل دکان لگایا

نال محبت و غلط نصیحت کر تقریر سنائی
 نہراں دابک تھاں لپا کے خدمت و چہ کھایا
 دے دیو حاجتیں تائیں ایسے نام رہا
 رہبر کالیں وکوں ایسی مٹھو کر لائی
 عشق محبت پاک نئی داکوں لوں وچہ سماتا
 سے قبائل ہجرت کر کے دولت مال لوٹایا
 وچہ حرمین مبارک جا کے پایاں عجب سراپاں
 ایسی قسمت کہولی اسدی فصول حق باری
 دے جگہ وقات خدا نے بخش عطا فرمائی
 جویں غلام حسن سی اسدا اپیاں تام رکھایا
 ایسے برکت ولی اللہ دی اشرف نام جہاندا
 وچہ زبان مبارک ایسا مین خدائے پائیا
 اس لوں آکھن ولی اللہ دا جس چہ اپنا اثر
 حکم الہی و سن کوں ہرگز خوف نہ کہا
 طمع نہ رکھے مول کسدا یا چہ خلد وند باری
 عالم اوہ جو عمل کہا وچہ جگین فیض کہندا
 ایسے معنیاں وچہ اپنا دے پایاں پاک الہی
 تقویٰ اندر ایسے کمال کیا تعریف سداواں
 لگدے دس دور سٹاواں منہ تھیں گھنڈ نورانی
 نا کوئی ہو گناہ کسے دانظر اچانک آوے
 بلواری کوئی عورت آہی مسیدا گوں چاندی
 جس اہیں دی اس ت پر نظر ہی سی بھائی
 کہیں گئے تہہ تقویٰ ساوا کینا دیو پیر ازائیں
 کتنی مدت اس دزخوں وکھ کمال اٹھایا
 اتنا قدر انہاں ددل وچہ دائم خوف رہا تا

ایسا اثر ہو یا اس تائیں جس دی حد نہ کافی
 کچھ نہیں سنئی حاجت سناؤں محنت نے فرمایا
 او سو وقت خیرایت کیتا سد فقیر نہا
 مولا باجوں خیر کسے می حبت نہ رہی کافی
 چہوڑ وطن کھر بار پیارے طرف میں دھاتا
 چہوڑ مکان پیارے والا پھیر نہ اتل رہا
 راہ مولا دے کم ہمیشہ اون غریباں تائیں
 پاک نبی دی خدمت اندر باقی عمر گذاری
 شاہ حسن دے قداماں اندر قبر مبارک پائی
 ایسے طور غلامی درجہ بعد وفاتوں پائیا
 برکت اثر کلام انہاں ذکر نہ کیتا جاندا
 بچو جبرک سنا کے مسنوں توڑ حضور پوچھایا
 ہادی بن کے اہ وکھا دے گل امیر فقیراں
 غیر شرع دیاں رنیازاں ہضم نہ کیتی بھائے
 خود ہوئے پابند شرع دا کرکے شریعت جاری
 کر کے طمع خوشامد پاروں حق نہ مول چھاپے
 زید عبادت علم دلایت ہر شے دافر آہی
 گھنٹکٹ پوچھ رہیں ہمیشہ میں قربانی جاواں
 تابو کہیں دے تائیں ثورت کوئی بیگانی
 نہرا جاز نظر اں کوں خالق پاک بچا دے
 نال اتفاق اچانک اس پریمی نظر انہاں دی
 خوف الہوں زخمی کر کے ادھ اکھ تڑت گوائی
 رہن نہ بلواں ایسے سلامت ہرگز تیرے تائیں
 امیر اسدا دیکھن تین پھیر پسند نہ آیا
 سوکھا نہیں پند پر فقیر رب دا ولی سدا تا

انیس ہر تیریاں باتاں حینوں باب سنایاں
صاحب کشف کرامت والے مہنخی ولیر نماں
جس یلے جس حالت اندر آئے کوئی سوالی
طالب علم پڑھاؤں نال کمال عطائیں
نگیاں نوں پناؤں کپڑے بھلہ بیان یوں کہا
جد کوئی فتویٰ نہیں لکدے کوشش بہت کمال
جد اوہ ٹھیک بتاؤں سارے لکھن اوپر گواہی
تہوڑا پتا جاؤں کارن جت دل قصد کرے
بھی کچھ کھڑا پیسے پلے بنے لے جاؤں
جیکوئی چیز لکھان والا رہوں ملے نماں
جیکوئی بھلہ یا کوئی نگا کرے سول کہتا میں
جس جاگہ کوئی حاجت والا عرض سوال سے
تساخریاں کڈن رہندا سدا انہاں نوں
انیس سودا کبھی اندر ہوئے مردھانی
بڑے خلیق حکیم نہایت دانشمند سیانے
کرن لمبا بت شد فی اللہ محنت مجھ کاندے
دوروں دوروں حاضر ہوں ہر بیمار لکھیاں
جیکر جان ہے کوئی عاجز بہت غریب مانا
بہتی دہر غریباں اپرا ایسا کرم کس لون
جد اوہ گھر جا کہوں وچوں رتھاں ملن تہاں نوں
جس نوں بھید نہ علم ہوئے واپس پھیر لیاوے
مال محبت آئین اسنوں لیجا توہیں بھائی
انیس بہت سوئیاں تائیں دیوں اندر پے
بعض وقت سوالی میں آں سوال الاون
جد اوہ چلاوے نامحروں میں نوکر تائیں

ایس پر میں ایست نمونہ ذکر سنایا ہیاں
کرن سخاوت ہر قسماں دی ہر ویلے ہر حالاں
لکدے وں سوال کسے واکدی نہ موڑیا خالی
حاجت مند مرعیاں کارن کرن سوال دعائیں
جو کوئی مسئلہ چین آئے وں حکم ربانا
کتے صاحب علم تائیں دل وں وچ وکھاؤں
تا یہ فہر لگاؤں اپنی اتنی کوشش آہی
کاغذ قلم ووات ہمیشہ اپنے پاس کھیندے
متکوئی راہوں ملے سوالی ایسا کرم کماؤں
کاغذ قلم دواؤں سنوں ہوئے نہیں اڑانا
دیر نہ لگے کھانا کپڑا کھروں منگاندیاں تائیں
و سے جاگہ حاجت پاوے بے مید نہ جاوے
غیاں نہیں محتاج مانے ہیاؤں بیت تہاں نوں
سیاں حسین حکیم جو صاحب طب اندر لاٹانی
جادو عابد عال کمال پورے مرد رہا نے
ہن تک جاری ملتی نسخے دانگ کسیر انہاں سے
مفتی کرن علاج غریباں کو لوں دین دوا یاں
لوں دیوں خرچ نامی جو اس پنا کھانا
دودھ لپٹن رتھاں پڑیاں بنجہ پھڑاؤں
خرچن کھاؤں دہن دعائیں معلم بھید جہانوں
چلی گئی ایہ رقم تساڈی آکر عرض سناوے
ایہ سچ تیری قیمت آتی منوں لب دیوانی
کول جو ہوں قہقہے والے کجہ معلوم نہ کرے
کریں معاف فقیر اسانوں کشفقت فرماؤں
جبا یہ چیز شہابی اوسنوں پرے نال پھڑا میں

کریں بیان نہ اس کے دے دی شخص فلانے
 بہت بزرگاں پا کاں لو کاں نیویں عادت آہی
 سکیناں یاں راناں نے جیڑاں سٹ سٹو
 کرنا پوسے سوال نہ تانا مول نہ تائیاں تائیں
 جد کوئی حاجت مند نہانا پاس کے دیا وے
 طرح طرح دیاں جیڑاں نیویں تائیاں
 دیکھاں کوں دیوں والا کیا کہیوں سناے
 دور ہوئے بہ عزت آسے کی جڑوں سوال نہانا
 کون کہے میں عاجز ہو کے در در جہاں پینیدا
 ہوا چار سوال سناے جو مسکین نہانا
 سورت والے اندر رہو حکم شی نوں آریا
 تیس نہ جھکر عاجز بندے یا سید ابراہاں
 دو جا شکر ابو حضرت نوں کہیا خالق باری

تا جو سانوں سخی نہ جانے نہ احسان بیکہ
 چپکے دیوں تا دکھلاوے باجوں ذات
 تا جو آپے تھکے ہن جن کے لیے محتاج اوٹھا
 تا جو دن منوں کسے نے باجہ خداوند نہانا
 ہوا جیلے جو نکراو سنوں شرم سوالوں کی
 خبر نہیں ہو حاجت اپنی پاساں یا نا پاساں
 دیکر جھکر دکھٹاے تینوں یا شفقت فرما
 لکھ کر دے سوالی بن کے عورت کون
 مشکل کوئی مرد رہا نا نہیں سوال کر
 رب فرمایا اس عاجز نوں تائیں جھکر
 جھکر کو نہیں سوالی تائیں پاک خدا
 روز قیامت اس جھکر کاں تیریاں
 اس تھیں گے بہر نعمت دی دتی شکر

وَلَا يَنْعَزِرُكَ رَبُّكَ مِنْ حِثِّهِ

اور اپنے پروردگار کی نعمت کو بیان

یابنی اشرب اپنے دی ہو نعمت نہدہ پانی
 رنگارنگ خدا دی نعمت حد شمار نہ کوئی
 لاکھ کروڑاں پدماں نیلاں نعمت باطن والی
 جتنے سہل رب ہی طرفوں دنیا اندر آسے
 ختم رسولاں والا درجہ ہو رہی کسے نہ پانیا
 کل دنیا دل سہل ہو کے ہو نہ آیا کوئی
 پر عرش نہ ہو رہے نوں رب معراج کرایا
 کل زمین کسے دی خاطر مسجد نہیں بنائی
 ایسا دین صحیفہ کامل بخشیا خالق سائیں

کہول بیان سناؤ اسدا کارن شکر ادا
 خاص حبیب پیاسے کارن بخش حضور
 لاکھ کروڑاں ظاہر نعمت بخش گیتی رب
 یہ نہیں دودہ انعام فی نوں ب عطا فرما
 باجہ محمد رحمت عالم ناہیں کسے نہ
 سرور عالم نوں ایم نعمت بخش حضور
 مال غنیمت ہو رہے پر نہیں حلال نہانا
 حضرت کارن دہر نہ تائی پاک خدا
 ہو منور نہ ہو سی ہرگز روز قیامت نہانا

دد جا کوئی نہ شاخ ہو سی کارن خلقت ری
 خاص نشان عنایت ہو سی کارن نبی بیاس
 جس د اندر ہو کہے داد خل نہ کوئی ہر یا
 اوہ منزل بھی حضرت کارن خاص مقرر ہوئی
 ورنہ تھیں کدہ جنت چین عامی با جہنما راں
 نیر نعمت پر قبضہ ہو سی سرور عالم تائیں
 تھیں پلاون دیے موسیٰ تا بعد اراں
 ساریاں بنیادی سروری حضرت کارن آئی
 رب فرمایا بول سناؤ ظاہر وچہ لوکایاں
 اس منصب نوں ظاہر کرنا پاک خدا فرمایا
 واقف کرو خلاق تائیں نعمت فضل غفوروں
 کتنے مطلب تیرا ت وچہ تفسیراں آون
 نیر نعمت و شکر عظیمہ آ پو بہنی حسائی
 تینے قساں شکر انبیا سے جدا جدا فرما کے
 مایو مایہوں پریش کر کے منصب پہنچایا
 جو کوئی ملے تیمم تانا اس پر رحم کسانا
 کرو پایہ تمیاں تائیں با سید ابراہاں
 انہی بات تیمی والی جیت ہمیشہ دہری
 اسے ملے ایہ شکر حضرت نوں فرمایا
 کرو مروت اسے پرامریتا رب عالی
 مال حقارت کا کہے نوں جھڑک بٹانا تاہیں
 اسدا شکر خلاق تائیں وعظ مستمانا کوہا
 راہوں پہلیاں گمراہاں نوں رستہ حق دکھاؤ
 انویں خبراں تیں سناؤ سیرت خیراں تائیں
 لوکاں نوں تیں کرو منور ایسہ نور تیراں

چہ شفاعت کبریٰ حضرت نوں سوا کی
 لائے نورانی جھنڈا نوروں لوستے ہولارے
 زمین بتی سرور نوں وعدہ رب فرمایا
 سو مقام نہ ہو سی پور کسینوں ڈبوئی
 شفاعت سرور عالم کارن لوگناراں
 بھی تھیں تھے دالخی لاق سائیں
 جنت داد وازہ سید کل ابراہاں
 شہار خدادی نعمت جو حضرت نے پائی
 اماں تے اکراہاں سرور عالم پایاں
 اپنے پاس تساؤا منصب ساں بنایا
 تسائوں عالی دیے سچے لساں نوں
 ت کھنوں داس جگہ بہت وجہ فرماون
 طرح ہر نعمت ریدی سرور عالم پائی
 احسان حبیب اپنے نوں لاق یاد کر لے
 جوین تیمی اندر رحمت فضل کسانا
 یا اس نعمت دیے شکر اپون سنانا
 پیمپی اسان تسائوں رکھیا ناں پیاراں
 یومیایاں عاجزاں اوپر قہر نظر نہ کرنی
 عاجوین فقیری حالوں غنی کمال بنایا
 کوئی ملے فقیر غنا حاجت مند سوا لی
 بت نظر سوالیاں اوپر کھنی سدا سدا تیں
 رجا جوین ایت رستہ کر کے فضل دکھایا
 روہیت لوکاں تائیں رب و حکم سناو
 یوں تسائوں خبراں دتیاں فضل لوں لاق
 ساں تساؤا قلب منور کتیا اپنے نوروں

اساں تہاڈیاں کل دواں کل فضل پہنچایاں
 ہر دولت تہیں اسل تہاڈوں دولت بنایا
 ہر نعمت جو اسل تہاڈوں بخش عطا فرمائی
 جس قسموں کوئی نعمت اپنی بخشی خالق باری
 ہر نعمت تہیں علی نعمت ہے فرقان خزانہ
 سب لوکاں لوں اس دایر کرنا عمل لکھاؤ
 جو جو عمل سب سے سادوں بھی جو نہیں سارے
 تہیں سناؤ لوکاں تہیں یا سید ہر دواں
 خدا جہاں عمل نتیجے کہہ دیو وچ لوکایاں
 ہر برائیوں برا عقیدہ کفر شرک گمراہی
 دواں ہے انجام نتیجے واضح کر سمجھاؤ
 اگلیاں بے فرماں کاپر جو جو قبر و باڑے
 جوں ہلاک جو یاں اوہ فوجاں بیغیرانی پاروں
 جوں کراساں بچا یا فضلوں مومن نورانواروں
 سن کر خبراں سٹے آپر جو ایمان لیا سن
 جنت و رخ خیر سناؤ کہول تمام حوالے
 دوش اندر ہوسن جو جو قبر عذاب بلائیں
 اینویں ہو جو جنت اندر ہوسن نوج بیماراں
 جو العام مقرر ہوئے کارن اہل ایماناں
 ہو حلال حرام تمامی جو سبہ امر نواہی
 طور طریق عبادت دے جو ہی ساں خرٹے
 قصہ کوتاہ دین وئی دے جسارے رہتا ہے
 نعمت عجیب کلام الہی نعمت تہیں عالی
 بعضہ کہن کلام اللہ دا پڑہنا ہونا پڑھانا
 ابن کثیر خطیب وغیرہ ایو بیان لیا طن

تہیں کرو من شکر ہونا تہا جو جو نعمتاں کراں
 کرنا شکر تہاڈے دے پاک خدا فرمایا
 تہا محبت کرو ہمیشہ سب دی شکر ادا دانی
 او سے قسموں کہ سنائی اسدی شکر گذاری
 کرو بیان خلاق اندر یہ اس دا شکرانہ
 جو احکام کلام اللہ دے جدا جدا سمجھاؤ
 کہول سنائے اماں تہاڈوں ظاہر باطن سارے
 عمل جماعی دے پاؤں کرن جو چنگیاں کاراں
 پکڑے جاسن دکھ اٹھاسن جو کرسن برائیاں
 ہر نیکی حقین نیک طریقہ ہے تو حیدر الہی
 رو کو کفر شرک برائیوں وحدت طرف لیاؤ
 کہول سناؤ حال انہاں دے یا محبوب ربانے
 اینویں تہیں پاکت پاسو مولائے انکاروں
 جو ہل انہاں رحمت ہوئی کہول سواخباراں
 دوہیں جہانیں رحمت فضلوں لید سب پاسن
 ایہ دوشخ ایہ جنت جاسن لیلیں مہلاں والے
 خبر سناؤ خوب ڈراؤ بے فرماں تائیں
 دے خوشخبراں اس لگاؤ مومن نیکو کاراں
 دتو کہول بیان انہاں ظاہر وچ جہانناں
 کہول سناؤ لوکاں تہیں کل احکام الہی
 حج زکوٰۃ نمازیں دے کہول سنائے ہے
 کرو بیان کلام اللہ تہیں کہیا سر جن مارے
 پڑھ کے خوب سنا مجو یا امر کیتار دالی
 وچ فحشا و منکر حضرت کارن ہی فرمان ربانا
 پڑھن پڑھاون کرن تلاوت شکر ایو فرماؤں

نعمت کنوں مراد نبوت بن اسحاق تبارے
 شان نبوت شان رسالت کامل نعمت بھاری
 دیگر نعمت حکم سنایا دوست اپنے تائیں
 آکھ دیو سب لوکان تائیں میں ہاں نبی ربان
 اسان تسانوں مل کیتا کارن خلقت ساری
 ظاہر کرو نبوت اپنی کرد دعوت اسلامی
 جے تیس چاہو پاس خدا دے مجھے تیا سانوں
 جے کر میرے تابع ہو سو پاسو قرب ربانا
 میری تابعداری پاروں رب محبوب بنائے
 میں سب کو گنہاراں کارن شافع بن کر آیا
 آؤ لو کو اسان تسانتوں رستہ حق دکھاواں
 کرنا راض رو سیا جہاں جلال پاک سچاواں
 دھر ہوئے درباروں جیڑے شامت محل خطراں
 جو یار دلاندے ہو دن اسان علاج سکھاں
 کج نہیں نور جہانے اندر لہرا رہا نو چہاواں
 کافر مشرک بدعتیاں نواں لیا سبق پڑھاواں
 من نہیں خدا نواں جیڑے کاون اسان منداواں
 ہر شکر نواں اسان بولاواں تے بیخام پوچھاواں
 باطل مذہب غیر طریقے کر موت بٹھاواں
 جھوٹے بیکارے سارے خلقت کنونج بٹھاواں
 کج نہیں نفع جہانے پوچھاں کمرود چلاواں
 بسیار دساں میں جہاں ملک تہاں سزاواں
 جس کو کول تمام خزانے میں قربانی چلاواں
 میں نہاں بدخواہ کسے دانا کج جوٹھ لداواں
 اپنے کو لوں ہول کسینوں میں کج فرماواں

ابو قول مجاہد پاروں وچ تفسیراں آدے
 اپنے نبی پیارے تائیں بخشی خالق باری
 شائع کرو نبوت ساڈی ہر عکس ہر جا میں
 معلوم ہوئے شان تساڈا پنجراں ان جاناں
 دل محبت دوسو پہنوں اپنی تابع داری
 صاف تساو دیو سب لوکان میں یہ فرمان گرامی
 پھر میری تابعداری جو میں کہاں تسانوں
 میری تابعداری یا جہوں کسے نہ جنت جانا
 کرے معاف خطائیں آسداں میرے والے
 ہر گراماں کارن میں رہی رہی رہی رہی رہی
 جہاں خدا نواں ملنا ہوئے آؤ اسان ملواں
 آؤ راضی کرنے والا اسان طریق بتاواں
 سناؤں من اسان ہناتے غیب گناہ بٹھاواں
 اک پل اندر سے دریا تریاں مٹھاں پٹ گواں
 ہو دن خود انہی تریاں ایسی مجمع جگہاواں
 کفر شرک دی بیخ اٹھاواں مومن جان بٹھاواں
 کمال دلائل قائل کر کے باطل شے آڈاواں
 مولا یا جہوں ہو کرے فانوں نہ ہرگز کھاواں
 دین اسلام طریقہ سونہا ہر گناہوں تہاواں
 اک معبود حقیقی لگے سب دے سبیس جھکاواں
 سب دی پوجا زک کر کے اہد رب پوچھاواں
 سبے در کین رن الا خالق راض سماواں
 اوس سارے داوروازہ میں سینوں دھلاواں
 کراں نصیحت نہ خواہی تہیں سچی بات سناواں
 جو فرمان جھنوروں آئے سوسہنوں پنچاواں

آؤ سنو نصیحت لو کو نعمت مفت لٹاواں
 میں حرمت کل دنیا کارن سبہ تے حکم کماواں
 خوشیاں نال ملوک نجات تے الفت سکھاواں
 دیر غنا و فساد تے آؤ ایں مٹاواں
 دور کراں سبہ بے تقاتی تے اتفاق کراواں
 سچن تھیں ایں تسالوں کر آگاہ ڈراواں
 دکھ تے آؤ تالین کارن میں سبہ زور لگاواں
 دھچے قبولان تہج کراواں ایں تے آؤ تالواں
 ایں تے آؤ تہج بہتری مگھاں لے مڑ مہجھاں
 دوزخ قید مصیبت کو لو آؤ ایں بچاواں
 خوش نظر مران بارغ ہاراں سبہ کھڈیاں چھاواں
 بیشک تابعداراں کارن نعمت ورتاواں
 با محبت تے آؤ سبہ خواہ امر خدا فرماوے
 شکر عمل کماون جیہڑے طرف تے آؤ می آون
 تیرے تابعداراں کارن جنت اساں بنایا
 سبہ نعمت تھیں علی نعمت تیری تابعداری
 سبہ نوں حکم تے آؤ سبہ خواہ پھان راہ صفائی
 جو ایں تسالوں حضوروں بچتے نصیب علی
 کر اقرار نبوت جیہڑے مین سچ تسالوں
 ہونا کرن یقین تے آؤ پھوڑن تابعداری
 ہو رہیاں اس آیت اندر کہین مفسر خالہ
 نعمت کنوں مراد اس جگہ نعمت تقویٰ الہی
 یا سبہ میں بختیا تینوں تقویٰ نعمت بھاری
 کرو بیان ایہ نعمت ساڈی شکر ادا فرماؤ
 کر پیر کلام گماہوں ترک کرن برائیاں

نامیں کچھ مزدوری مگھاں ناکوئی بھار چھاواں
 اوچھڑے لے جانیاں تالیں ہوڑے راہ ملاواں
 تال بگائیاں خلق کماؤر تووانگ بھراواں
 تال محبت صلح کرا کے آپس وچہ رساواں
 سبہ نوں بھائی بند بنا کے بھایاں ساتھ رلاواں
 دھچک تے آؤ تالین وائے مندرے کم سٹاواں
 دوش جہانیاں مین آسائیں تے آرام لاواں
 پاس خدا تے ایں تے آؤ اعزت قربت پلاواں
 دھچک عذاباں غرق نہ ہوؤ کو پار چڑھاواں
 کل گناہ معاف کر کے جنت وچہ وساواں
 لے دیاں میں حور قصداں تے زیور پیناواں
 نور پیالے کوڑ واسے تھیں آپ پلاواں
 جس نے جنت جاتا ہوئے طرف تے آؤ ہی آوے
 ہوون تابعدار تے آؤ بیت سنانوں بھان
 شکر بے فرماناں کارن دوزخ تہر تپا گیا
 تیرے دوست ساڈے دست امر کرے رب باری
 تاجو بیلکے کہن نہ سانوں کسے نہ خبر سنا فی
 ظاہر کر و خداوی نعمت شان نبوت والی
 شکر گزار یوں جنت نعمت بیساں ایں تنہا نوں
 تیرے دشمن ساڈے دشمن پاؤن سدا غوری
 بیچوں کشف الاسرار کتابوں آکے مصباح والہ
 اپنے نبی پیارے کارن امر کیتا رب عالی
 کل پر میر گاراں دکانر ہے تیری سرداری
 سبہ لوکا توں تقویٰ و صورت و اخوت سکھاؤ
 جہناں تقویٰ حاصل کیتا سمجھے خوبیاں بدایا

و چہ قرآن ایوتا کیداں آیاں کتنی جائیں
 ہو مراد اس نعمت اندر بعضیاں نے فرمائی
 مال غنیمت پاک نبیؐ نزل جو بخشے باری
 یاسید اسال ل جہادوں تینوں غنی بنایا
 کر قسیم اوہ دولت ساڈی ساڈے نام لٹاؤ
 بھی سبہ اپنی امت کارن امرایہ فرماتا
 دیکر دولت اسیں جہاتوں دولت مند بناوا
 سن کر حکم زکوٰۃ اساڈا جو خیرات کما سن
 پاک بیرون مہال انہا نئے صلہ تو دیون پڑوں
 مال زکوٰۃ نہ دیون پھرے لے کر حرب سائیں
 دنیا وچ بھی مال انہا نذا دشمن اب بنائے
 وچ اسراف گناہاں جھیرے لے کر نائیں
 کرے قدری مال رہا ناضاح جہاں گویا
 کوڈی کوڈی کن کے جس ن جہاں کھینسی
 جیکر رب دی مرضی موجب لے خرچی آہی
 لیجا نفع اساڈے کو لوں کر کر رب سائیں
 جیکر وچ اسراف گناہاں دولت پئی اوڈا
 رب فرمائی جوئی اساڈی کیتی نمک حرامی
 دنیا اندر تسان اساڈا نعمت قدر نہ پایا
 جس نعمت دا دنیا اندر قدر نہ کری کوئی
 کرے سوال خداوند اگے یارب بار خدا یا
 جیکر رب د حکم مطابق کیتی شکر گزاری
 اسے خاطر پاک نبیؐ نزل ہو یا حکم رہا نا
 حکم زکوٰۃ سن دہو بیہیوں یا محبوب یکا نہ
 بعضے کہن نعمت پاروں ہو مراد بھی آئی

نیک انجام خدا دے فضلوں متقیان و تباہیں
 جویں حبیب اللہؐ ناگزری کر تفسیر ستانی
 اس آیت وچ حکم سنایا اسدی شکر گزاری
 کرواوا شکرانہ اس دا جو میں فضل کھسایا
 مسکیناں محتاجاں آپر کرم کرو درمناؤ
 مال محبت راہ مولا دے خرچن مال رہا نا
 کرن زکوٰۃ ادا اس چوں حکم اسیں فرماواں
 برکت کر سال اسیں انہا توں ہو زیادہ پاسن
 جسے بخش دے نعمت و دولت بخش کر اسے
 کہی نہ برکت حاصل ہوئے مولا انہا دے تائیں
 آخر وچ بھی دوزخ بن کر اوہ کھاوے
 مال شیطاناں زقیامت پاسن ل نہرائیں
 معلوم کر سن حدوں انہا توں دوزخ کھاوے آیا
 اس دن اعلیٰ حاکم اگے کون جواب کرے سی
 پاک حساب تمامی تیرا کرسی حکم الہی
 اک پیسے والکھ لکھ پیسے ملسی بعضیاں تائیں
 پیش عدالت دوزخ پا جوں تھاؤ نہ جہل سی کوئی
 آج اس تک حرامی بے حکمیونے تمامی
 جہاؤ آج بے قدریاں اندر دوزخ ڈیرا آیا
 اوہ نعمت دوزخ کھڑے سی وں قیامت ہوئی
 اس نامکھڑے بندے تیرے میرا قدر نہ پایا
 کرے شفاعت شاکر کارن سربک چہر پیاری
 نہ نعمت دا شکر کھانا امت نزل فرماتا
 کرن سخاوت راہ مولا دے نعمت دا شکرانہ
 وقت نمازاں پنجاں مالی نعمت ب فرمائی

کیتا حکم حبیب اپنے نوں یا سید ابراہاں
 خوب پہچان کرانی فضلوں یاں تساؤتیاں
 خدا جہاد سمجھ وقت نمازاں کر تفصیل سناؤ
 سستی کرن نہ وقتاں اندر غافل غفلت نہ
 حافظو علی الصلوٰۃ پاک خدا فرماوے
 مومنوں پر نماز خدا نے وقتی فرض بنائی
 قدر نہاں جس غفلت اندر وقت نماز گویا
 وقت نماز پہچان کارن بہت حدیثاں آئیں
 وقت الاول رضوان اللہ وہ حدیث گواہی
 جو اول وقت نماز گذارے رب نوں براہی کردا
 یعنی جو محذور نمازاں آخر وقت گذارے
 جہنم کوئی عذر نہ ہوسے نہ کوئی دکھ پیاری
 کرنا شکر می نعمت رہا اس لے عذر نہ پایا
 پڑھن نمازاں اول ویلے پاک رسول الہی
 ایہ حکم تمام امت نوں وقت نماز جان
 وہ چہ چرخ اسلام ہر سالے میں سبے وقت دسالے
 بعضے کہن مرادوں دونوں اس نعمت چہ آریاں
 بحر علوم اندر ایہ لکھیا وہ مصباح لیاوے
 یا سید اسماں قبلہ کعبہ تینوں خوب جتایا
 جب سارے حقین عزت والا پاک مقام پیارا
 ایسی نعمت ساڈی طرفوں بخش تسانوں تیری
 اسماں تسانوں قبلہ کعبہ بخشی نعمت بری
 وقت نمازاں قبلے دیول کر کے منہ کھلوون
 جتھے ہرون جتول ہرون پھیرن مکہ اودا میں
 شکر گذارن اس نعمت دابولن حمد زبانی

اسماں تسانوں وقت نمازاں سے نال تیراں
 تیس پہچان کر او لوکاں کہیا خالق سائیں
 وقت پہچانن فرض ضروری امت نوں سمجھاؤ
 ہنر تان اٹا مجرم ہوسی جو بوقت گذارے
 خوب حفاظت کرو نمازاں وقت ضائع جاوے
 وقت گواہوں والیاں کارن بہت ملامت آئی
 بیشک سست نمازاں کارن ول بکنا آریا
 آپ بانی سرور عالم تا کیداں قرنا بیجاں
 اول وقت نماز پڑھن وہ چہ خاص رضا الہی
 آخر وقت معافی آمدی فرمودہ سرور دا
 کرے معاف خداوند اسون کہیا نہی پیلے
 کر کے تنگ نماز گذارے باہجہ امر لا چاری
 سخت عذاب میرا شکر اں پاک خدا فرمایا
 سختیاں وہ چہ تاخیر کرن دی اکثر عادت آہی
 وقت عشا کجہ دیر گذارن استجاب پہچانن
 جو کوئی چاہے ویجھے اوس حقین وقت نماز لالے
 وقت پہچانن قبلہ جانن شرطیں اب ٹھریاں
 نعمت کنوں شناخت قبلہ امر خدا فرماے
 سو ہنا گھر بیت اللہ والا بخش عطا فرمایا
 برکت اتے یدایت جس حقین پاوے عالم سارا
 کلن یاد چہ ثانی جس دا ہور مقام نہ کوئی
 سبب تھائی امت اندر کروا یہ ساری
 اس دباہجوں ہور کتے ول ناستوہ ہون
 خوب پہچان قبلے تائیں سمجھنا توں سمجھائیں
 ظاہر باطن کہے ولوں کرن نہ رو گردانی

طاقت والے حج گزارن کرن طواف والے
یا محبوب ایہ نعمت بھاری کارن اماناں
ہو مراد اس آیت اندر شیخ حمید لیا یا

ہو سن پاک گناہاں کو لوں لوک زیارت والے
شان بیان سناؤ اس دعا ظاہر وچ جہانناں
اپنے نبی پیارے کارن امر خدا فرمایا

وَ اَلَّا يَنْعَمَ بِكَ فَكُلُّ شَيْءٍ

اور اپنے پروردگار کی نعمت کا شکریہ ا بیان کر

یابنی اشرب اپنے دی نعمت بول سناؤ
پنج قسموں دی نعمت ایتھے ذکر حمید لیا ندا
پہلی نعمت اکھیں الی بہ نعمت نقیس عالی
چوتھی نعمت بدن سلامت بخوبی نعمت بلدی
ایہ پنج نعمت حضرت کارن خالق یادگارے
کیتے ہماں نصیب تسانوں سوئے نین پیارے
لکھ کروڑاں قدرت ساڈی جو چیزیں آسماناں
اکھیں لیاں نوں سبہ قدرت ظاہر ہیں دکھاوا
ایسی نعمت نین پیارے بخشے اساں جھنوروں
جقول تھن مالک کو لوں نا کوئی چیز چھاو ن
دوست دشمن دیکھ تھابی دس نین نیگنے
رب فرما دے میں ایہ نعمت مفت عطا فرمائی
جد کوئی چیز دکھاو ن اکھیاں بولو حمد رباناں
سہرہ نظروں جیکوئی بندہ حمد کہے لکھ واری
شکرا کہیں داپاک نبی نوں ایہو خدا فرمایا
جقول اساں اجازت اپنی نہیں تسانوں فرمائی
نعمت چھٹاں اسے خاطر بخش تسانوں ہوئی
ایہو ہدایت کردیہو سب نوں یا پیغمبر عالی
نظر ہرام گناہاں کو لوں اپنے نین بچا و ن

کر و بیان احسان بیانے شکر بجا لیاؤ
دہاں راہیں ہر مومن نوں واجب شکر جہانناں
دوہی نعمت ہتھاں والی تریخی پیراں والی
دسیر طاقت شکر کرن دی کسے کسے نوں بلدی
کر و بیان اتھاندی خوبی ہر کوئی شکر کھاوے
زنگازنگ دکھاو ن قدرت جقول کرن تظارے
لکھ کروڑاں چیزاں باہر حسد بیاناں
گھر چھٹھیاں نال اکھیں دیکھیں گاس کر و اں
باہر زبانوں سبہ چیزاں دی خبر سنانوں دوروں
سوہنی کوہی بوشے دیکھن جلدی خبر سنانوں
بہتر جام جہاں نا نقیس ایہ لودی آئیے نینے
یا جہوں شکر عبادت اس دی نور قیمت کافی
جس ایہ نعمت بخشی اس والا لے شکر کھانا
تا بھی ادا نہ ہوئے بی پوری شکر گذاری
خرچ کر و چہ راہ مولا کے اکھیاں ادا سرمایا
اٹ دل دیکھن کنوں ہمیشہ رکھو نظر بچائی
تا جو ساڈی مرضی یا جہوں چیز نہ دیکھو کافی
ضائع کرن نہ غفلت اندر نعمت اکھیاں نوالی
نعمت ربدا نور چپانن نا احسان ہو لاوان

لغوا کھاٹے ہو رہا تھے جو شیطانی کاراں
 ویکھیں کھیاں ناں ساڈی قدرت استاکاری
 کرن زیارت پاگاں لوگاں بھی پوستانداں
 ماہی دی ہو کرے زیارت خدمت ادب کھاٹے
 زن فرزندال بنویشاں بھایاں مومن نیوکاراں
 ناں محبت دیکھن جو کوئی دینی عالم تائیں
 کیسے دی کوئی کرے زیارت نظر محبت پائے
 اچھیں کچھ پڑے جو مومن پاک کلام الہی
 نہیں شمار اپنیں ہی نعمت جو انعام دے
 کیر پرواہ نہیں بے پرواہ نوں جو نہیں شکر کا نرا
 جس تہیں اذہ ناشکری باروں لے لئے میں کچھ
 کر دیسے لوہ دور جہانزی نہیں ی وشتانی
 جتوں جاوے دہکے کھاٹے دور کر رہے کوئی
 ہو لاچار نا عا جہز اس آمید گوادے
 دنیا اندر ہون بندواں دولتی مورج بہاراں
 دوست یعلیٰ خوش پیارے کوں لنگھ لنگھ جاوے
 خوش رخسار پیاری بوی لاکھاں پ سچا دے
 کیسی نعمت میں پیارے بخشے خالق سائیں
 لاکھاں نعمت اللہ بخشے مورکھ قدر نہ جانے
 اکھیاں والے او پروا کت سنا فضل ریا تانا
 رب فرمے نعمت ساڈی یا محبوب سنا میں
 دوجی نعمت ساں تانوں بخشے ہتھ پیارے
 تال انہاں سے پھون چا ہو جو ہر چیز پیار کی
 جو شے دور مٹانی چاہو پکڑ کتاب ہٹاؤں
 بخشے کم زبان نہ دیوے ایہ پوچھن اس جانی

نہیں نظر بچاؤں اپنی ناو میں پر باراں
 ہر نظر وں لکھ لکھ محبت بدلہ شکر گزاری
 شکر کاؤں رحمت پاؤں جلد میں اولادوں
 حج برابر ہر یک نظروں اجر خدا تہیں پائے
 نظر محبت طرف تہیاں بخشے اجر ہزاراں
 سال ہزار عبادت درجہ بخشے خالق سائیں
 جیوں مانی دے بیوں بھیاں ایسا ہو کر رہے
 دوسرا جو ملے اس تائیں نعمت بے پرواہی
 ہر نعمت دی شکر گزاری لاکھاں دواوے
 جلاوہ نعمت واپس لے لئے مول نہ موڑا جاندا
 پھر یہ نعمت ملے غناسوں جو سوکراں مارتے
 راول ویداں ڈاکٹراں دی واہ نہ چل دی کانی
 ہن یہ نعمت ملے تینوں بندھنوں ہونی
 لاکھاں دولت پائے ہوئے ہرگز کم نہ آوے
 سب کچھ دیکھن گینا نصیبوں میں یون حد باراں
 کندھ عاجز نوں خبر نہ کوئی بے قیاب یوں
 کیڑی خوشی تائیں جیکر نظر نہ آوے
 لاکھاں نعمت باہجہ عیبائے ہوئی بند لڑائیں
 جو نعمت لے لئی اس نے سب کچھ ہوش بھانے
 بچاؤ نہ ہوئے جس ہی سدن ناسوں کا نا
 دیں شکر اپنیں کرنا اکھیاں دایاں تائیں
 ہر دم کا عبادت قساٹے امر قبولی ہارے
 پکڑ شتابی حاضر کرے ناں وں لاکاری
 ہر کم اندر مدد دیوں ناں کبہ عذر لیاؤں
 ناں اسٹاٹے ہتھ پیارے کرے کارروائی

کتنی جاگہ گنتے اندر انگلیں کم آون
 کہاون پون پین اندر کتنی مدد دینے
 بھاری نعمت ہتھ پیارے یا محبوب یگانہ
 ہتھ اٹھا کر ساڈے آگے کرو ہمیش دعائیں
 ساڈے باجے کے دے آگے ایسے ہتھ نہ کرنے
 ایسی نصیحت سہ لوکاں نوں ظاہر ہوں سناؤ
 کرن لگو جہ نال ہتھانڈے کوئی کم کداہیں
 جیکر کدی خلاف شرع دے ہوئے اوہ کم کرنا
 جو کم کر پو کرو ہمیشہ موجب حکم بے دے
 حق بیگانہ کہسوناہیں ہرگز نال ہتھانڈے
 کہاون پون پین کوں عاجز ہر سرکاریوں
 جو ہتھ نہ ہووے جس داکید بلات پٹوے
 دو دو ہتھ تھانڈے خادم بخشے اسان نہ سناہیں
 کرو سخاوت نال ہتھانڈے صدقہ خیر کماؤ
 پکڑو بہت پیاریاں چیزاں جو منظور اسانوں
 ہو کر پاک کلام الہی پکڑن ادب پیاروں
 انویں ہو جو چنگیاں چیزاں ہتھیں پکڑاؤ
 ترجیحی نعمت پیر الوالی وجہ تفسیر لیاوے
 کیا ایہ نعمت پیر خدا نے تالیدار بنائے
 جتوں حکم سناوے ہلک تون سیر کراون
 خدمت اندر حاضر دونوں جتوں کرو تیاری
 جیویں حبیب اپنے نوں خالق دیا شکر ستھاندا
 بانی اللہ نعمت پیر ان جتنی اسان تسانوں
 ثابت قدم رہو راہ رب دے شکر ادا فرماؤ
 ساڈی مرضی یا بچہ کسے دل ہرگز قدم نہ پانا

لکھن پون کسب کماون سبھ کچھ ہتھ بناون
 کہا نا پکڑا جو ہر نعمت حاضر پکڑ کر نڈے
 کرو ادا محبت پاروں ہتھیاں داسکر گزارو
 جو منگو سودیواں فضلوں سناوے تائیں
 ہر حاجت وجہ غیباں کوں روک پچھاہیں نہ
 غیر شرع نا جائز کاریوں اپنے ہتھ ہٹاؤ
 کرو تلاش رضا ربانی اس وجہ سے یاناہیں
 ہرگز مول نہ نیٹے جانا قہر لھوں ڈرنا
 ظلم نہ کرنا نال ہتھانڈے ہرگز اُپر کسیدے
 دیکھ انہاں ل غمبت پکڑو تائیں ہتھ جہانڈے
 ہر کم دی محتاجی پاون شامت ہتھیاں پاروں
 محل خلقت وجہ داعی مجھے ٹنڈا سدا جاوے
 رب فرماوے ڈی خاطر ورتو قسین انہاتوں
 مدد و ہمو محتاجاں تائیں راہ ساڈے وجہ لاؤ
 بھی جو نعمت حق حلالوں بخشاں اس تسانوں
 دیکھو پکڑ کتاہیں دینی نعمت باجہ شماروں
 نعمت ربدا شکر کماؤ تا احسان پہلاؤ
 رب تبارک شکر انہاں داحضرت نوں فرماوے
 چلنے پھرنے ٹرنے کارن ب عطا فرمائے
 عجب سواریاں باجہ کراہوں کرا سواریجاون
 ریس برسی حین دورن آون وار واری
 او سے طور ہمیشہ لازم کرتا شکر انہاں دا
 تا جو نال انہاں دے حل کے آو ملو سنانوں
 جتوں جاؤ نال نہانڈے ساڈی خاطر جاؤ
 لکے ترک میرا دروازہ نہیں کسے در جانا

جد محتاج بواؤے کوئی یا بیمار نمسانا
 یہو بیان سنا دیو حضرت اپنی امت تائیں
 بدعت شرک اماں کے دل ہرگز قدم نہ پون
 مجلس و خط نصیحت دیول جاوون نال پیاراں
 ہر یک چٹکے کم دی طرفے رہن قدم چلائی
 طرف عزریاں تے مسکیناں ہر عاجز بیماراں
 قدم قدم وچہ مرضی ساڈی بھالن سدا سدا
 کرنا شکر می اس نعمت دا جہناں قدر نہ پایا
 دنگیاں چالاں غیر اکھاڑے بھلیاں پھر سائے
 جھوڑ دیو سب بُریاں چالاں لے قدم نہ پاؤ
 چوتھی نعمت صحت بدن دی بڑی غنیمت مائی
 جیکر اس نعمت و اندر فرق خداوندی ہے
 پاس مرین پکار کر کھو طرح طرح دکھانے
 جے لاچار کیسے آکھے لقمہ کوئی اٹھاوے
 جیکر کچھ صحت ہو و رحمت فضل خداؤں
 ایہو نشانی صحت والی لکھی سہ ہماراں
 دنیا اندر ہر شہاں دی جتنی عیش منامی
 جیکر کدی نہ تنگی فاقہ غلبہ آکر پاوے

طرف ضعیفیاں ساڈی طرف قدم رنجہ فرماتا
 طرف گناہاں نعمت ساڈی کرن اقول ازائیں
 قبول اک تمنا شے ہون اقول مول خداون
 حج جہاد نماز وغیرہ ہر جو چٹکیاں کاراں
 محنت کسب لال دیول جاوون کرن کھائی
 نال محنت پین جاوون لین انا نیاں راں
 قبول پیش راضی ہواں تول جاوون ناہیں
 کیا بن سی جد پیراں بھوں ب محتاج بنایا
 تو بلا لنگا منڈا ہو کے بیٹھا ملکیاں مارے
 نعمت رب واقف و چھاؤں لک تھیں شرماؤ
 جس د نال برابر و جی ہو نہ نعمت کافی
 لاکھاں نعمت حاضر ہونے کوئی پسند نہ آئے
 جیکر صحت ملے نہ انہوں زہر برابر جانے
 بوجے دلا منہ وچہ پائے لذت ذرہ نہ آوے
 شکار سنا کر کھا کر جا پے ودھ پلاؤں
 بھکے نہ ڈھونڈے لاون رے قول ہو داناواں
 صحت نال تھائی لذتاں بخشے رب گرامی
 صحت بدن ہزاراں نعمت سیج کوی فرماے

شکر سنی کر نہ ہو غالب

شکر سنی ہزار نعمت ہے

سرور عالم نوں فرمایا پاک خداوند سائیں
 کرواد شکرانہ اس دایا بہ غیب علی
 جتنی طاقت تن اپنے دی چہ عبادت لاؤ
 نعمت صحت بدن سلامت بخشا اسان جنوں
 کرن عبادت رب اپنے دی صحت قدر پہچان

جتنی نعمت صحت بدن دی اسان نساڈیاں
 خیر سناڈیاں کمال اندر نعمت صحت والی
 کرا ظہار ایہو شکرانہ لوکاں نوں سمجھاؤ
 اس نعمت دا شکر گزارن واجب سدا تنہا تول
 سکھ آرام حیاتی والے بڑی غنیمت جانن

جیکرا بنی صحت اندر کرین نہ شکر گزاری
صحت کہیاد کھاں کس کھاں وچہ کماؤ
بیشک جو کوئی صحت ویلے ہوشیار کھاوے
جس نے اپنی مرنوں پہلے نا کچھ مول بنایا
رب فرماتے صحت اندر کر لویا داسا نوں
کل بویا جو کھاں اندر ہو قربان کھاوے
نعمت عیش مراداں اندر ورے کل کھاوے
تو بہ اوہ جو ہوئے چارے چڈ دیوے کم مارے
لکڑے وس نہ عیساں کو لوں اپنا آپ کچایا
بس مہیاں جو صحت اندر نا چوڑی مغروری
رب فرماتے شکر کھاوے مون خوشی حد مالوں
بہجوں نعمت بخشی ولدی فضلوں حق تعالیٰ
نقص عداوت نہر محبت بہ کجہ ولوں اہیوے
غم افسوس اتلے دلیگیری راحت فرحت شادی
عجز نیازاں فخر تکبر آکڑتے دویا یاں
کفر نفاق ایمان ہدایت پاؤں آنھیں بندے
جو کل اٹھے دل نہیں ٹھے اہو سبق سکھاوے
سر پیراں نکالے مع اسے ہوز جو عضو سارے
کیا یہ نعمت عجب پیاری بخشی خالق باری
سارے عضو سلامت ہوون دولت دلا پڑھ کے
منہ ہتھ پیر زبان اکھیں کن بہ ماتحت ولیدے
کل بھیداں داد دل دے تائیں رہند بوق بنایا
مون دے مل اندر بھر پانور ایمان خزانہ
طرح طرح اسرار الہی بھی عرفان عطا کیں
بیان نوں دلائے آپرا پناوھی اتنا سے

کیا کر سچ اسال اچانک بھیج دتی بیماری
وچہ چیا تی موت اپنی دا تو شہ خرچ بناوے
شکھ ویلے دا کھٹیا بویا دکھ ویلے کم آوے
دکھ اٹھا سی بچپوں تاسی جاں کوئی صدمہ آیا
نا ہو دکھ مصیبت اندر آوے کم تسالوں
نہیں تے وقت مصیبت سہمنوں یاد وند آوے
جد طاعون پوے تا اکثر یاد سیستیاں آون
کیڑے کم اوہ تو جس مروت شکنجہ چاڑے
ہونا مرد زنا ہوں کچا کسے نہ لیکھے آیا
جد باری پڑوایا کچا کرسی مزدوری
کرو عبادت صحت اندر نعمت قدر بچکالوں
حسنوں خاص مقام بنایا ہر یک خواہش الا
بیشک دل دی مرنی باجوں کوئی کم نہ ہویے
سب چیزاں دا منظر اہو نعمت پاک خدا دی
کل سخاوت حد کھایاں اس بویہ ہر ہاں
کل خیال اٹھاوے ایو کیا چنگے کیا مندے
کل اعضا محتاج اسی دے جو کچھ کر کر اویے
دل دریا مریدا مو جاں خواہ ڈولے خواہ تالے
کل اعضاواں آپرہ سنوں رب بخشی سرداری
دل بینق ہووے جس سینہ چنگا کجہ نہ گدے
جو شہ دلوں پسند نہ ہووے نہیں پسند کیدے
بخش کلام دلیدی کھی قفل زبان لکھایا
رحمت رب دی آرزوے حق عالی دولت خانہ
اکرن نزول دلائے آپرہ کال لوکا تائیں
کشف اتے الہام دے نہیں پاؤں دلی سارے

سود عالم نوں ب طرفوں ایہو اشارہ آیا
 پر اسرار عجائب نعمت باہر حد شماروں
 شکر کر واپس نعمت عالی بخشی خالق سائیں
 ہر کم اندر حب اسادی دل وچ رہی طافے
 ایہو حکم سنادیہو سب نوں شکر کھا وین دلوں
 جو فرمان خداوند والا سنن حدیث قرآنوں
 پڑھن تھراں عجز نیازاں نال حضور ولیدے
 حب عداوت اللہ پاروں کھن چھ لایکے
 رب جناتوں دوست رکھے دست پھرن توں
 نیکاناں پیا دلدار کھن نیکی پاروں
 کرن محبت مسکینا نذری شہقت دلوں کاوون
 طلب حرام گناہاں کوہوں دلوں کھن خالی
 قوی غلبی دین دنی دا جو کم کرن تمسامی
 کہا دن پون پون پین اندر کھن ایہو ارادہ
 بہنا سونا ٹنا پھر ناسنا ہوسنا نا
 قصہ کوتاہ سب کماں ہو چھب می حبت نہ چھوڑن
 عاشق ہو کر نال دلائے ساٹا ذکر کھاوون
 ہر دم یاد اسانوں رکھو پاک خد افرمایا
 رہی منج نعمت سدا بہنا نذری اجی شکر ادائی
 اینویں ہر مہراں نعمت باہر حد شماروں
 سننے کارن کن پیارے بخش عطا فرمائے
 چکا مندا سونہا کو چیا جو آواز سنیںدے
 اس نعمت دی شکر گزار می آباہو فرمائی
 و خدا کلام نصیحت بائیاں نیک آواز بتامی
 جو دوزخ دے نوں بجاوون دینوں دوزخ دے

قلب متواریں تلساں بخش عطا فرمایا
 پاک مقدس قلب تساؤ کیتا کل سنساروں
 ہر دم یاد الہی اندر رکھو اسدے تائیں
 ساڈے باہجوں دل داندہ غیر خیال آوے
 دل دی محبت کرنے باہجوں اجر نہیں کہہ لدا
 نال محبت گل کھاوون متن دلوں کجاوون
 سہیلی وچ نیت دل دی کھن طرف بلے دے
 اینویں ناحق نال کسے درہن نہویر جائے
 دشمن جانن نال خدا دے نہیں پیا جنہا توں
 بریاں نال عداوت رکھن یے فرمائی کاروں
 ہر محتاجاں می دلدار می دل اپنے وچہ پاوون
 طلب عطا لوں رہن ہمیشہ خواہش نیکی والی
 ہر کم وچہ رضیابانی لوڑن دلوں مدامی
 کراں رضا الہی کارن ہے ایہ امر خدا دا
 دیکھن کن ہر کم اندر لوڑن امر ربانا
 ہر حالت وچہ ہر طرفوں دل دی اک نہ موڑن
 ساڈے باہجوں ہو رکھے وان لری حب لاوون
 سہیہ کاراں دل یاراں اندر جوں مقولہ آیا
 دل کین تھیرے تھیرے صحت بدن صفائی
 کسوں طاقت کرے اندازہ رحمت فضل عطا
 میراواز کیا بن کارن سخن شناس بنائے
 اویو یلے عجز صادق خبر تہائی دیدے
 نال اٹھائے سنوہیشہ جو احکام الہی
 سنوں اذان قرآن تلاوت پاک کلام گرامی
 راگ سودیہو دہ باتاں نال نہ نہیں جان وین

ہر واسیات ناجائز باتوں اپنے کن بچاؤ
 یوں کارن ایسی نعمت بخشی عجیب پیاری
 اول بولے کرے کلاماں سخن عجیب سناوے
 حد تک اپر زبان نہ لائے چیز کے دیتا نہیں
 منہ ہتھ پیرا کہیں کن ناساں جو اعضا تاملی
 جو جو خدمت ہر عضو دی آپا آپ نہاٹے
 منہ داکم نہ کہیں دیون نہ منہ کم کہیں دا
 خوشبو تے بدبو تاملی دے سے نک حوالا
 یوں گلان کرے کارن رب زبان بنائی
 وجہ زبان ایہ و نوس خوبیاں کھانے پایاں
 اس نعمت و اشکر ہمیشہ بولو حمد ربانا
 حمد شکر سبحان ربی تال زبان الاؤ
 پڑھو قرآن مجید پیارا نعمت دہان چان
 کناں نوں جو حکم سنایا روکو ہر واسیاتوں
 ہر مخلوقوں سوہنی صورت رب انسان بنایا
 گئے نہ جان سر پیراں تک جو انعام ہانے
 جنوں کو طالع دے دے ناخنے رب سناٹیں
 سوہنیاں زلفاں سرے اُتے بخش زینت عالی
 جیکر بکوا کہیاں اتوں پلکاں ب ہٹاٹے
 منہ دی زینت دند پیارے پا لوبال بنائے
 جیکر دند نہ رہن مونیوں ہوجہ زینت سے نہ ہوئی
 جو دند کے دے منہ تھیں جبر و سٹاٹے
 دھن اودھن منعم معطی واحد ذات خدا فی
 دیکر نعمت طرح طرح دی عقل عطا فرمایا
 کندے پانی نوں میں بخشی کیا تصویر پیاری

اسی طور زبان اپنی داکم شکر بجا لیاؤ
 دو کم اسے وقتے کیتے فضلوں خالق باری
 دو جاسیہ چیزاں دی لذت آپ بتا دے
 نہ تک اس دی لذت اصلی معلوم ہوئے ناہیں
 دیکھو دھری خوبی بہ نوں بخشی ذات گرامی
 دوجے تھیں اودھ کم نہ ہوئے جے سوز و رگڑاٹے
 اینویں جو کم تک کر نیدا کناں تھیں نہیں پیدا
 ایہ خوبی نہیں ہو کسے وجہ پانی اسحق تعالی
 چنگی مندی لذت خوبی ب اسوں سمجھائی
 باجہ زبانوں ہر کسینوں نہیں عطا فرمایاں
 استغفار درود شریفوں دم دم ورد کمانا
 غنیمت چھوٹوں فحش فسادوں اپنی جلیہ بچاؤ
 غیر شرع بلواساں کو لوں رکھو بند زبانوں
 اسے طور زبان بچاؤ ہر ناجائز باتوں
 خدا جہاں نعمت دیکے زینت زیب سجایا
 دم دم نال ہزاراں نعمت مورا کہ قدر نہ جانے
 گنج گنج کر کے مارن لوک نمائے تاملیں
 سوہنیاں پلکاں سہنا بروز زینت اکھیاں توالی
 جتنی زینت اکھیاں والی بہر تھیں دھجھاوے
 کیا نا کھاوے چہن کارن اب عطا فرماوے
 جتنی لذت کھاوے والی دودھ تاملی ہوئی
 لکھ کر وڑاں دولت خرچے پھر اودھ دند آٹے
 ہر نعمت بے قیمت جس نے مفت عطا فرمائی
 سوچو سمجھو اسان تسان پر کیا احسان گمایا
 کل خلقت تھیں سوہنا نقشہ سوہنی رت ساری

سوہنے کھانے سوہنے پانے سوہنیاں سُندر جائیں
جویں تِساؤی دنیا اندر عزت اسان بنا ئی
جو کجہ وچہ اسان زینیاں چیزاں اسان آہیاں
جتنے فضل تِساؤے اُپر کیتے اسان ہنوروں
کن کہیں تے سجدہ لاندی جو انعام خدا ئی

مال اسبابیت کیتے اسان تِساؤے تائیں
کل مخلوقاں ایسی عزت جو ری کسے نہ پائی
فضلوں سب تِساؤی خاطر تالیدار بنایاں
ہوش کروا حسان اسان سبھو عقل مشوروں
روز قیامت کبھی باسی سہدی شکر ادا ئی

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْ رَسُولٍ لَا

تحقیق کان اور آنکھ اور دل ان سب کی بابت پوچھ سکتے ہیں۔

جوگ سوال قیامت اندر پیش حضور ربانے
اکھیں کن زبان تسانوں اسان خلاف فرمائے
دل دتا پھر چمن کارن ہوش عطا فرمایا
بخشے سن پتہ پیر تسانوں کر یونیک کھایاں
بخش حیاتی صحت بدن دی سکھ ہرام دکھایا
طاقت قوت زور بدن و بخشیاں اسان تسانوں
کہاؤں بیوں بہن کارن جو جو نعمت پائی
ایویں ہر ہر مولت مالوں پیچھے سر جنبارا
بدنی مالی جو ہر نعمت بخشی رب گرامی
ہوئی فحساب جنباندا شکر گزاری پاؤں
دنیا وچہ بھی شکر گزاری نعمت ہو رو دہائے

جو جو نعمت ملی تسانوں لالی کس ٹکانے
کتول کیتا خرچ انہاتوں کیا کیا عمل کھائے
کیا کچھ سمجھا دلے اندر کس دایار کھایا
حاضر کرو دکھا و جلدی آہنیاں بھلیاں
کیا کچھ اسدا قدر دکھاتا کیا کچھ شکر کمایا
کتنے خرچ کیتی اوہ طاقت و سوجھدا سنانوں
کیا کچھ شکر کھایا اسدا حاضر کرو کمالی
کیا کچھ راہ مولے اندر خرچیا مال پیارا
پیش عدالت سب چیز اندا ہوگ حساب تمامی
ہک نعمت تہیں لا کہاں نعمت بخش ہو درکاروں
جیو کچھ کلام اللہ دے دے سب فرما دے

لَٰكِنَّ شَاكِرًا لِّمَا رَزَقْنٰكُمْ وَلَٰكِنَّ كَفَرًا تَمَّ اِنَّ عَذَابَ لِّشٰكِرِيْنَ

اگر شکر کرتے زیادہ ددگاں میں تم کو اور اگر ناشکری کرو تا میرا عذاب سخت ہے۔

یعنے جیکر شکر کرو تا دیواں ہو رتساں نوں
ایسے جے ناشکری کر کے نعمت قدر نہ پاؤ
شکر گزاری نعمت بھاری جو جو قدر پیمانے
شکر گزاری بددی کرسی جنت باغ خوا لے
جس دن نیکر می پاؤں آہیاں پیش سزائیں

کراں زیادہ نعمت اپنی کہ نہیں تہوڑا سنانوں
ڈاڈا سخت عذاب اسان و ابوش کرو نہج جاؤ
دوہیں جہانیں موحان بن شا کر مردربانے
ہنہیں تائب دی رحمت کو لون چاسن دور نکالے
اسدن قیمت محکم ہوئی سب ناشکراں تائیں

دنیا اندر نعمت رب دا جو نا قدر تو کھا سن
 رب فرماوے تھوڑے بندے شکر بجا لیاون
 جہناں اساڈی نعمت کھا کے نہیتی تنکھرامی
 عارف آکھن حرف شکر دے تے رب بنا کے
 شیئوں شاد ہے جو مینوں مومن رب بنایا
 کافوئاں کار شریعت آپ ہر دم عمل کھا کے
 تے تھیں راضی ہے ہمیشہ نال رضا لے دی
 جس نے انہاں تریں باتاں پورا عمل کھایا
 کھی فرماون بھاری نعمت ہر نعمت نہیں علی
 دو جا حضرت نبی محمد بھیجا رب تعالیٰ
 ایہ دو نعمت رب دی طرفوں خاص عنایت تھئی
 انہاں دوہاں پر سچے دل تھیں جو ایمان لیاون
 کل بریا یاں کنوں بچاون کل گناہ بچتاون
 کفر شرک تھیں دور ہٹاون راہ توحید دکھاون
 انہاں دوہاں دی تابعداری امر کیتا رب تیری
 تہل محبت شکر کھاؤ متوں امر انہاں دا
 روز قیامت ہر بندے تھیں چھپی پاک ایہی
 منجیاں خبراں دین والا بھیجا نبی پیارا
 لیکیا نال اساڈی طرفوں پاک کتاب گرامی
 بول سناؤ تہاں انہاں دا کیا کجہ شکر کھایا
 مومن جیڑے انہاں دھانے تابعدار بیاسے
 سن کر حکم قرآن نبی دا جو نا عمل کھاون
 کہے قرآن یارب انہاں حکم نہ عنیاں میرا
 جو حکم کلام اللہ دے میں اودہ کہول سنائے
 چوڑ قرآن پہلائی انہاں میری تابعداری

دو رخ دل حاضر ہوون قدر تمامی جان
 ہیشے لوک کرن ناشکری سب احسان بہلاون
 کافر ہو کر دو رخ جاسن منک حرام تمامی
 تہاں لوں جد قابو رکھے شاکر ہمدوں سدا کے
 دین اسلام ہدایت رستہ کر کے فضل دکھایا
 غیر شرح ناجائز کاروں اپنا آپ بچا کے
 ظاہر باطن ہر کم اندر رکھے طلب اسے دی
 انیویں ہے جو ہر نعمت دا شکر بجالایا
 پاک قرآن کلام مقدس پاک خداوند عالی
 پاک کلام لیاون والا کھی سمجھاون والا
 نال جہان کے دوجی نعمت ہو نہ تے کوئی
 کل پلیدی کنوں انہاں توں طیب ک بٹاون
 تابعدار تہاں تائیں مولانا نال ملاون
 دو رخ تھیں آزاد کراون جنت دجہ لیجاون
 دیہ چیزاں اسان تسانوں نعمت بخشی بھاری
 میں نہ ہرگز بخشاں جیڑے کرن الٹ تہاندا
 دنیا اندر اسان تسانوں نعمت بخشی آبی
 ہر نعمت دی شکر گذاری کہول سناون ہارا
 اول آخر خبراں جس دجہ بھیجاں ساں گرامی
 کیونکر جاتا حکم انہاں ندا جو دوہاں فرمایا
 فضل الہول ساتھ نبی دکر جنت جاسن سارے
 بیفرمانی کنوں انہاں توں دونوں پکڑ مرادون
 حضرت کہن مینوں انہاں نبی نہ جاتا تیرا
 پیڑے کئے آپرنا ایہ صدق لیا کے
 بدعت رسماں شرکاں اندر اپنی عمر گذاری

دنیا اندر نہی ناپیں جنہاں شریعت تیری
مال قرآن رسول پیارے نہیں پیار جنہاں دا
رب رسول قرآن جنہاں نہیں سب پرطن بیزاری
سنکھل مار چالان کراوے آپ رسول جنہاں توں
مال زبان قرآن نبی واسو کوئی ادب کماوے
بھیجا امر متا دن کارن فضلوں رب انہاں توں
قولیں فحلیں کرد انہاں دی پوری شکر گزاری
بھاری نعمت ایہ دو چیزاں دنیا اوپر پھیلاؤں
ہر نعمت دی شکر ادائی انہاں دہاں وجہ آئی
باجہ انہاں دی تابعداری عمل قبول نہ کوئی
رب فرماوے شکر گزار و امر قبول میسر
ظاہر باطن اسان تسانوں جو نعمت پہونچائی

میں پیرا انہاں نہیں تیرے رب اوہ نہیں مت تیری
رب فرما سی جنت اندر کجہ نہیں دخل انہاں دا
کس نوں طاقت کون انہاں دی کریم حمایت
کون چھوٹا ہے تہر غذا بول دو رخ وچہ گمانوں
جد تک امر قبولے ناپیں کوں خلاصی پاوے
تا جو منوں حکم انہاں دا جو ایہ کہن تساتوں
کر و محبت امر قبول پکڑ و تابع داری
بولے ادب نہ کرد دلیری قدرہنہاں دا جانو
جس نے شکر انہاں دا کیتا سبب لت اس پائی
ہر منکر نوں دو رخ باجوں کسے مکان نہ ڈھونڈی
نہیں تابے فرمائی بے دوزخ ہو سی ڈھیرا
باجہ عبادت ہر نعمت دی قیمت ہو نہ کاٹی

وَاسْبِغْ عَلَیْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً

اور پورا کیا (خدا نے) تم پر اپنی نعمتوں ظاہر اور باطن کو

پوری کیتی اسان تسان پر نعمت ظاہر والی
ظاہر باطن نعمت رب دی جو سب بخشش ہوئی
وچہ بحر المسرحان مفسر ذکر بیان لیاوے
ظاہر نعمت صحت بدن دی بڑی غنیمت آئی
ظاہر نعمت عمر حیات جو دنیا وچہ پاوے
ظاہر نعمت بول زبانوں مننے حکم ربانے
ظاہر نعمت سرور عالم پاک رسول پیارا
ظاہر نعمت راہ شرع دا جو چہ سب بھلیا یاں
ظاہر نعمت بولن الی رب زبان نبائی
ظاہر نعمت خوشی مرادوں جیکر شکر کھلے
ظاہر نعمت علم شرع دا پڑھتا آتے پڑھانا

نالے نعمت باطن والی امر کرے رب عالمی
بولی باجہ شمار انہاں دا ہو نہ جانے کوئی
نعمت ظاہر باطن طرح طرح فرماوے
باطن نعمت صحت دلے دی اندر جنہاں صفائی
باطن نعمت موت بزرگاں جو رب نال ملاوے
باطن نعمت اپرا نہانے لوں عقیدہ آنے
باطن نعمت رب تعالیٰ سبہ دایا لن ہارا
باطن راہ طریقت والا بخشے قلب صفایاں
باطن نعمت داد خدائی عقل اتے دانائی
باطن نعمت غم دلگیری صبروں اجر دلاوے
باطن نعمت باجہ ریادوں خالص عمل کمانا

ظاہر نعمت عشق محبت شوق پیار ربانا
ظاہر نعمت مال نفس دگر کرنی خوب لطافتی
بھی فرماون مایو پیارا ظاہر نعمت بھاری
ظاہر نعمت دولت دنیا مال حلال تمامی
ظاہر نعمت بخشی انشہر کھیاں دی بینائی
ظاہر نعمت ہر مجلس و چوکے کلام چھری
ظاہر نعمت مومن کارن رب نماز بتائی
ظاہر نعمت توبہ کرنی بدعت شرک گناہوں
ظاہر نعمت کلمہ طیبہ منہ نکھیں بول نہانا
ایویں ہو ہزاراں نعمت باہر حد بیاباںوں
جتنا کل دعو بندے داسر پیراں تک آیا
ہر ہر وال پڑھے تسبیحاں رب داکر کماٹے
جتنی نعمت بندے کارن رب عطا فرمائی
لایق ہے ہر جے کر بندہ بندہ بننا لوڑے
جو بحر اس نے ظاہر باطن متبہ احسان کئے
مالی بدنی ارض سماوی جو انعام ربانے
بالوں جانوں دلوں زبانوں اقوالوں افعالوں
جتنی طاقت ہر قسمال دی جتنی قوت پائے
یارب دیہ توفیق شکر دی اپنی پاک جنابوں

باطن نعمت عارف ہونا کج عرفانی پانا
باطن نعمت شہ اس دا کہنن راہ خدا فی
باطن نعمت دنیا اندر نیک اولاد پیاری
باطن نعمت فقر غریبی جس واشان گرامی
باطن نعمت جانن دل و اندر دی وشنائی
باطن نعمت بڑی کلاموں کرنی چپ بھلیری
وجہ نماز حضور دے دا باطن نعمت آئی
باطن نعمت مقبولی خالق دی درگاہوں
باطن کر تصدیق دے دی اس پر عمل کمانا
اس لوں طاقت نعمت بدی کمر بیان زبانوں
نعمت مال مجسم سارا پیر صاحب فرمایا
یہ بندے غافل تائیں میر گز سمجھ نہ آوے
اتنی نعمت کل مخلوقوں ہو رہی کسے نہ پائی
اس مالک نکھیں مکھ نہ موڑے نہ دروازہ چھوڑے
ایویں ظاہر باطن ایہ بھی رب داحمد الالبے
سبہ داکر بجا لیاٹے سبہ داکر بچھاٹے
ہر ہر طرح خدا و اشاکر ہوئے ہر ہر حالوں
ساری خرچ کرے لا حدی و بندہ تدول کھاو
نعمت تیری گنی نہ جائے باہر حد حسابوں

شکر نعمت ہائے تو چہ اندر نعمت ہائے تو

عذر تقصیرات ما چندان کہ تقصیرات ما

۵

کراں بیان عنایت تیری کہیں طاقت میری
کر در گزرتے تقصیرات فضلوں پردہ پانا
ہر ہر حاجت مند کارن تیری بخشش عالی
سن آوازہ فضل کرم دا دوڑ گدا کر ام یا

اتنا شکر خدا یا تیرا جتنی نعمت تیری
میں کمزور اتنے طاقت پر تقصیر مننا
کی نہیں رگاہ تیری وجہ کسے خزانے والی
کرود عایں ایں قبولان آپ تسناں فرمایا

پاویں خیر جناب اپنی بخشیں یارب پاک تعالیٰ
 بن منگے جولا کھاں نعمت بخش عطا فرمائے
 بن منگے تدرہ بخشیا سانوں نور ایمان خزانہ
 بن منگے تدرہ کلمہ طیب بخشی نعمت بہاری
 بن منگے تدرہ بخشیا یارب اپنا بتی پیارا
 جیکر کدی نہ ظاہر ہوندا اوہ سرور نبیاندا
 جیکر کدی نہ ظاہر ہوندا اوہ رہبر خلقاں دا
 جیکر کدی نہ ملدا سانوں اوہ محبوب دلا ند
 جیکر کدی نہ ہادی بن کے اوہ شفقت فرماندا
 جیکر کدی نہ حکم ربانے سانوں کھول سناندا
 جیکر اوہ تعلیم نہ اپنی جگ اندر ورتا ند
 جیکر ناوہ ساڈے تائیں اپنے ساتھ رلاندا
 جیکر ناوہ رحمت عالم سانوں بخشیا جاندا
 کون وسیلہ بن کے ساڈے عیب معاف کراندا
 آگیا ساڈیاں کرماں کارن اوہ محبوب تعالیٰ
 نال محبت پتو سانوں اگو گرتبلا یا
 جتنے مذہب گندھے آئے بھی گندے ورتاے
 سبہ بخشیں پاک طریقہ کچھ دین اسلام سکھلا دیا
 ظاہر باطن دین دنی دی جو ہر نعمت پائی
 لکھ لکھ شکر خدا یا تیرا لکھ لکھ حمد ثنائیں
 بن منگے تدرہ رحمت عالم سانوں آپ ملایا
 جوس عنایت کیتا سانوں اوہ محبوب غفاری
 عمل کرئیں اسے آپ جو اس نے فرمایا
 بخش کریں اولاد میری زوں ابو طریق مدامی
 صاحبہ زوں کرم اللہ یارب صدقہ نبی حقوری

درتیرے بخشیں خالی جاوے کدی نہ منگن والا
 نہیں امید منگن گھیاں خالی مورہٹا وے
 ڈوڑ چڑھائیں ساتھ نبہائیں تھے زوں خصمانہ
 کریں نقیب ہمیشہ ابھو پولاں دی واری
 کل پلیدیاں کولوں زوں پاک بنا و نہارا
 چوداں طبق زمین اسمانوں کوئی ظہور نہ پاندا
 کفر شرک بریا یاں کولوں سانوں کون بچاندا
 کون پیالے حدت والے سانوں آن پلاندا
 کل ہدایت والے رستے سانوں کدی دکھاندا
 کون حلال حرام اسمانوں جدا جدا سمجھایا
 چوہر پیاں نالوں بدتر ہوندا بیشک حال اساندا
 باہجوں پیاں کون اسمانوں مولیٰ نال ملاندا
 کون شفاعت کردا ساڈی کون گناہ بخشاندا
 دوخیال زوں جنت والیاں آساں کون گناہ
 پکڑ لیا جس ہتھ کرم تہیں آساں غریباں والا
 کل جتالاں بریاں کولوں کر کے کرم بچایا
 جھوٹے رب خدا دے مارے مگروں لے سارے
 کل مراداں دیون والا پتو رب ملایا
 سبہ طفیل اسے دا صدقہ پور نہ خوبی کا فی
 بن منگے جس ایسی نعمت بخشی ساڈے تائیں
 بخش محبت کامل اس می فضلوں بار خدا
 توہیں جنابون بخشیں اسدی پوری تابعداری
 دور سٹائیں اسے کولوں جس تہیں دین
 تابعدار محبت بنی دے ہووے عمر تمام
 بخش کریں منظور رحمت زوں دی منتظر

ہوون نیک جیانی والے نیک مرادوں والے
 بھو میرا بیٹا یارب بھو بیٹی میری
 چھوٹی بیٹی نام سلیمہ مور خدا نے گھسلی
 درنیرے تہیں سنگن والا خالی کدی نہ رہیا
 جس پر فضل کما یا لوڑیں کجج کرم دیان اہل
 کجہ پر واہ نہیں تیرے تائیں جرتوں پد ہاویں
 عبد رشید رضاعی بیٹا مانے عمر پیاری
 کر برکت اولاد میری وچہ برکت والیاں
 آپ رکھیں تفاق ہمیشہ وچہ رضاعی بھایاں
 چھوٹی عمرے انہاں ہاں یاں یاں لہڑیاں
 دوڑوں ہویاں اہل والے شرم حیاواں والے
 مال فضل دے چر جگ تائیں کہیں پاپ نہاندے
 دفع کریں سب دشمن دوتی حاسد دور ہٹائیں
 وہیں پناہ ہر سختی کو لوں ہر ہودی شیطا نوں
 بخشیں رزق کشادہ جیہڑا کم ہمیشہ آوے
 ہر حاجت ہر غرض اساڈی فضلوں آپ ٹٹائیں
 دیویں دولت صبر شکر دی تنگی کدی نہ یادوں
 دین دنی دیاں گل مرادوں جو سب حاجت مینوں
 جو کجہ بہتر حق اساڈے سب کجہ کریں عطا میں
 سارے علم خدا یا تیس بنوں ظاہر باطن والے
 جویں سلامت عفو تاملی بخش اساڈوں ہوئے
 بن منگے مدد لکھاں نعمت بخش عطا فرمائی
 نور رحمان رحیم ہمیشہ یارب پاک تعالے
 انہیں سوال دلاون والی تیری ذات گرامی
 جو کوئی بے فرمانی تیری لاکھاں سبے کھاتا
 مومن کافر نعمت کھادوں سبہ تیرے دوزباروں

دونوں نیک نہادوں والے نیک دلاواں والے
 دواں آپ ہووے دالم نظر عنایت تیری
 امن سلامت ہر تکلیفوں دالم ہے سو کہلی
 جیکر بک نیک کریں تال ہووے لکھاں جیہا
 کب بوجی تہیں غ بنا دیں کر دیویں گلزاراں
 مسکیناں نوں رنگ لگاویں لکھوں لکھ بناویں
 دین دنی وچہ بخشیں سبہ نوں دولت بر خوراری
 جیکر نیک ہووے تان فضلوں گل مرادوں پاپاں
 کدی پیاریاں ویراں اندر ہوون نہیں پاپاں
 فضلوں داخل جنت اندر کریں نہاندیاں یاں
 درہیم نبی دا صدقہ رکھیں سدا سکھالے
 رحمت سائے سر دے توں دور نہ کریں ہاندے
 میں تہیں بھی اولاد میری تہیں ٹالیں گل بلائیں
 ہر تکلیفوں آپ بچائیں فضل کرم احسا نوں
 ایسا رزق نہ دیویں جیہڑا تہیں دد سٹاڈے
 اپنے باجوں ہووے کسے دانا محتاج بنائیں
 ہر حالت وچہ دلوں زبانون تیرا حمد الاواں
 کر میں نصیب سنے فرزندوں سبہ توفیقاں تینوں
 ہو نہیں بہتر اسدے کو لوں کر کے کرم بچائیں
 تو ہاں حافظ ناصر ہو دیں ہر ویلے ہر حالے
 نوں ہمیشہ رکھیں ڈے تین پراں نروے
 مسکن لگیاں دیون لگیاں تینوں دیر نہ کاٹی
 اسیں ہمیشہ سنگن والے تو ہیں دیون والا
 درنیرے تہیں مطلب بان حاجتمند تمامی
 جد تیرے ل حاضر ہووے توں نہیں دور ہٹاندا
 بندہ کریں کسے ی روزی بہتر مانی پاروں

کل جہی کل کریمی ختم تیرے پر ہوئی
پورا حق رپو بیت و اتساں ادا فرمایا
تساں اسانوں خوش کرنے چہ کشر چہوڑی گئی
کر کر بیاں دفتر اپنا کر دتا سب کا لا
دور کیتا سب خلقت مینوں یارب خالق سائیں
تیرے باہجوں دنیا اندر سرم حال نہ کوئی
اپنے پیدا کرنے والی لاج تمامی تینوں
کریں طفیل حبیب اپنے دے شرم خداوند سائیاں
باہجہ خطاؤں میرے پلے ہو نہ سکی کائی
کوئی نہ عمل عبادت والا جو مقبول کراواں
کراں سوال معافی کارن صدقہ نبی تیرے دا

ختم تھے دی در تیرے جہا ہو نہ داتا کوئی
سانوں حق عبودیت دا ذرہ خیال نہ تھا
ساڈے کولوں ذرہ نہ ہوئی تیری شکر ادا
جگ سارے چہ میر جہا کوئی نہیں عیاں والا
اپنے فضل کرم تہیں نالوں دور ہٹا میں
جیکر توں بھی دور کرتاں کسے مکان نہ ہوئی
توں راضی تاناہور کسے دی کجہ پہواہ نہ مینوں
پکڑیں نہیں نہانے تائیں دیکھ پیار خطایاں
ہوئی جھٹل کھٹی کر کے نقدی عمر گواہی
دقت بھریا نال گناہاں اوہ تہیں نہیں بخشاواں
ہویں علیہ الرحمۃ سعدی لکھیا حال کیدا

۵ برادر کے کعبہ سائے دیدم
کہ ہمیں گفت دے گستی خوش

کعبے دروازے آتے ڈھاک سوالی اردوے نالے عرض سناوے پیش خداوند عالی

میں نہ گویم کہ طاہر است
قلم عفور گناہ

میں نہیں کہند اطاعت میری کریں قبول خدا
ہو سوال سناواں میں بھی اد گناہارا موکالا
طاعت ہو دے تائیں آکھاں کریں قبول میری
ناکھ کھٹیا نہ کہ وٹیا کہ بد ہا سنے
طرف تیری منہ ڈھون جوگا کجہ نہیں میں تہہ کالا
لکھ لکھ شکر خدا تیرا لکھ لکھ حمد شنائیں
جیکر اپنی رحمت والی تا توں آس رگاندہ
آپے اپنی بخشش والا توں وعدہ فرمایا
بھی فرمایا ہر تائب دی تو یہاں قبول

پھیریں میریاں عیاں آتے قلم معافی والا
فضلوں پاک کریں سب میرا دفتر عباد والا
مینوں محض ہمیشہ یارب آس فضل دی تیری
منزل بھاری اہل تیاری سائے کم کو لے
اے فضل تیرے داتیکہ آس ود ہاون والا
رحمت تہیں بے آس نہ کیتا اد گناہاراں تائیں
میرے جہا چور موکالا کس دروازے جاندا
میں بخشاں سبہ اون آس میرے دل آیا
رحمت تہیں مجھو لاں تائیں لکھاں وچہ قبول

کبھی فرمایا آپ جنابوں سے وعدے میرے
 ہو شرمندہ آپ نے آیا عیبی تیرے در دا
 بجاویں عیب کروڑاں میرے باہر حد شماروں
 کر اقرار گناہوں جیہڑا در تیرے پر آئے
 جگ سارے دیاں عیباناں جن کی بخشش عالی
 بخشہاروں بخشش منگے عاجز او گن ہارا
 اس دروازے تے میں آیا کرن سوال دعا
 جے لکھ گندے دفتر میرے عیب تصور خطاؤں
 صاف کریں سب دفتر میرے بدیاں دور ہٹائیں
 وقت شروع دے کلمہ طیب ساتھ بنا دیں میرا
 کھول حجاب نقاب نورانی پائے جہات کرم دی
 مشکل دیلا جد دنیا تھیں لگے ہوں جدائی
 اس حالت وجہ شیطوں دشمن لاکھاں مکر کھائے
 فضلوں آپ کریں توں یار می طاعت بخشیں
 کریں سو کہا لا میرے آپرا وہ دم سختی والا
 قبر حشر بھی ہر منزل وجہ ہو جو مشکل جابیں
 پاک کلام تیری داصدقہ چاہاں رحمت تیری
 ایہوں تفسیر بناون اندر فضلوں کیتی پاری
 جے کر کج بے علمی پاروں غلطی میتہوں ہوئی
 کل عیباں تے پردہ پاویں جن والیاں سیاں
 کہیں خوار نہ محشر اندر او گنہائے تائیں
 وقت حساباں پیش عدالت جدوں بولایا جلاواں
 کج پر واپہ نہیں تیر تیا میں جے توں کرم کماویں
 عدل تیرے تھیں جنت والی کوئی امیدہ مینوں
 بخشیں ساتھ حبیب اپنے داہر منزل ہر جائیں

سن خوشخبراں عاصی مجرم آڈ گا در تیرے
 کھڑیاں نوں در اپنے تھیں دور نہیں کوئی کرد
 نا بھی لکھا میداں مینوں تیری رحمت پاروں
 نہیں امید جو پھر اس کارن بخشش دے لگائے
 کیا پرواہ جو بخشیا جائے ہک مسکین سوالی
 کہیں خوار نہ عیباں لے ایہہ بدکار نکارا
 جنوں کوئی نہیں آکھن والا نا بخشو اس تائیں
 کافی ہو بدنامتا توں رحمت دے دریاؤں
 کر کے صاف گناہوں نال ایمان چلا میں
 پھر مالوے متھے اس منزل وجہ نبی پیارا تیرا
 ادبوں دیکھ ہوواں قربانی پاک جمال محمدی
 باجوں فضل تیرے اسویئے اہ نہ چلے کاٹی
 جد تک تیرا ساتھ نہ ہووے اس نہیں کون بچا
 لے ایمان سلامت اپنا جا کر ملاں تینوں
 کوڑ جام بنا کر مینوں بخشیں اجل پیالہ
 سر صدقہ سردار نبی داسبہ آسان بنائیں
 کل عذابیوں سورت واسطی ڈیال بنادہی کی
 اینویں کریں قبول جنابوں ایہ تصنیف پیاری
 آپ معاف کریں توں فضلوں عیث پکڑ کوئی
 کرتاری نظر غفاری آپ بسیں بریا یاں
 لوح بیان نبی داصدقہ شرم کرم فرمائیں
 فضل تیرے تھیں ایہ صحیفہ وجہ دربار سداواں
 کر منظور نکائے تائیں بخشش حکم مہاویں
 فضل تیرے پر لکھا میداں تہوڑ نہیں کوئی تہوڑ
 آسدا یاں خدمتگاراں اندر کر کے حشر ٹہائیں

جدول حضور بولا ہے مینوں ذات مبارک تیری
 ہووے حکم جناب تیری نہیں نال محبت مینوں
 کر شفقت سردار دو عالم سبہ انعام دلاوے
 یارب کر منظور خیالوں میریاں کل دعائیں
 جو کر مینوں چھوٹی عمریں پالیا انہاں پیارا
 جو احسان تمامی انہاں میرے آپر کھائے
 جو تکلیفیں میری خاطر یارب انہاں اٹھایاں
 جو سبہ عرضاں اپنے کارن حاجت میرے تائیں
 جو اولاد پیاری میری چھوٹی لہ سدا دھانی
 سن مان باب الے فردزاں خوشیاں بین اوں
 جو سبہ مرشد بھائی میرے جانوں دلوں بیارے
 دنیا وچ جو بستر فی اشد کرن محبت میری
 مسلم مینوں الے ساڈے دل وچ بعض جنہاتوں
 وچ چکرار یوسف و سنگیاں جندے حق دعائیں
 خوش رہیں دوست میرے کالیاں باغ الے
 حافظ نام فقیر محل قوم قریش پیارا
 نام غلام احمد یک دو جا حافظ باغ خان والا
 ویر محمد اکبر پر بھالیں نظر کرم دی
 کو نیکی نوشیر بہاول اس وطن ٹیکانہ
 دوست اسمعیل پیارا چک لڈیالے والا
 کریں ہمیشہ اس دے آپر رحمت بار خدا یا
 شاہ زمان قریشی جس دا ملیا جھوک ٹیکانا
 برکت کریں کلام اسدی چہریت شاہ ابراہاں
 فرخ پوری چنیوی حافظ دو دوست جو میرے
 جو نکر دو لڑیں حافظ یاس بکونام دو ماندا

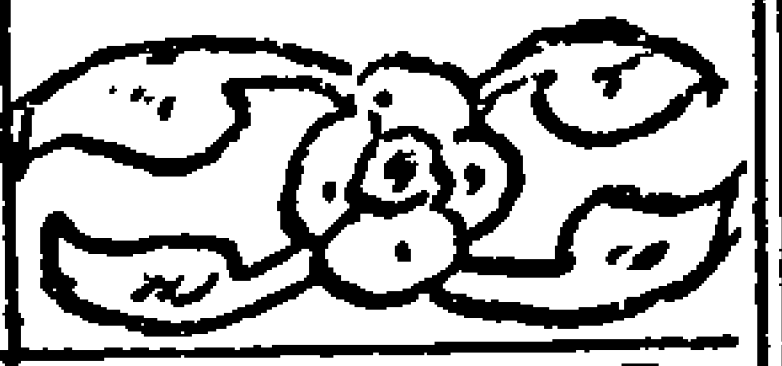
بخش دیو اس جزائیں کرن شفاعت میری
 جاسر صدقہ پاک نبی و بخش ذات میں مینوں
 اپنے ساتھ رلا کر مینوں جنت وچ لیجاوے
 بھی ان پ میرے پر دایم رحم کرم فرمائیں
 تو میں پیاروں بخش ابناتوں توں میں بخشنا
 سبہ دادرلہ آپر انہاں دے رحمت جھڑپاں لے
 ہر تکلیفوں لکھ لکھ رحمت کریں انہاں پر سائیاں
 کریں قبول انہاں دے حق بھی او سبہ دعائیں
 برسے سدا انہاں دے آپر رحمت پاک ربانی
 سن استادان را شنواں و گدا جنت جاواں
 سن مرشد اوہ فضل تیرے تہیں جنت جون سارے
 ہووے وہاں جہاں انہاں دے رحمت تیری
 کریں معاف اسدی پاؤں پڑیں نہیں تہاں توں
 سارے دوست میرے مینوں جنت وچ ملائیں
 سوئے باغ بہشتاں الے سجنوں کریں خواہے
 برکت حفظ کلام اللہ دی کہولیں نیک ستارا
 بھاویں دنہ کرے سانوں کہیں سدا سوکھال
 مدت تھیں جو رنگ رنگ گیلے ایہ اکرام محل
 دایم اس دی الفت پاؤں فضل رہا
 مسجد وچ امامت جس می ٹیک ٹکانے دا
 نیک ہدایت علموں عملوں برکت بین سوا
 نال محبت شوقوں و دوقوں شکر کریں
 برسن دوہاں بھراواں آپر رحمت الیاں راں
 دوہاں آپر ہون خدا یا بخش ہمیشہ تیرے
 جنت وچ بھی نیڑے نیڑے کریں مقام انہاں

عمر صغیروں بہت محبت میرے نال کماندے
 بہت دناں بھٹیں نال بھٹاندے جس ج نہ ہوئی
 جویں محبت میری یارب دنیا وچ اپنا نونوں
 یارب غلام حسین پیارے جویں بہلا یا مینوں
 یاد کراویں عاجز آسنوں اپنے کرم کمالوں
 وچ پناہ کیاں دست میرا شاہ محمد و بھا
 اینویں پورہ جو دوست میرے معلم تیر تیا نہیں
 رل تل میر کراں گلزاریں بولاں حمد صلواتاں
 وچ دربار اسٹھے ہو کر جاواں دوست سارے
 چھاپن جو تعنیفاں میریاں بھی جیڑے چھوڑاں
 یارب پاک حبیب اپنے بھیج صلوٰۃ سلاماں
 جتنے تابعدار نہی دے عورت مرد متامی
 باقی جتنے مومن مسلم اول آخر تائیں

بخش صغیرے ہو کر کبیرے کل قصور تنہا ندے
 یارب خیر میں ملنے والا وقت لیاویں کوئی
 جنت وچ بھی بکدے جے بھٹیں رہ کر نونوں
 تیویں بھلاویں وگن اسدے جتنے معلم تنوں
 لکھ بھیجے اخبار اسانوں اپنی جہنگ سلاواں
 یارب وچ پناہ تیری دے رہے ہمیشہ رہیا
 سارے باغ بہشتاں اندر کو کو کو کو کو کو کو
 نال محبت بکدے دیں ہوون خوش ملاقاتاں
 بخشیں اپنے پارت اپنی صدقہ نبی پیارے
 جتنی کوشش کرن زیادہ اتنی رحمت پاوون
 آل سے اچھا باں یاراں کل نفع غلاماں
 سب تے صدقہ پاک نبی و رحمت بھیج بدامی
 سبتے اپنی بخشش الی نظر جنابوں پائیں

آپ کر میں منظور خدایا میریاں زار بیکاراں
 بخش پن پر غمانے تائیں صدقہ شہ ابراہاں

خاتمہ بالخیر

وچ لا پور دوکان جنہا ندی خوش دے ورتارا
 نیک مزاج طبیعت سادہ ناکوئی دڈیا بی
 شالا خلق محبت پاروں دایم رہے سر کھالا
 پنچے ہوون نیکے یادہ بکدے جے دے نالوں
 پنچے وحدت ربی دے پوین توفیق پیارے
 پنچے برکت پنچ تنہا ندی پان مراد متامی
 جو نوکر پنجاں انگلیاں وچھوڑوں تفاق بنایا

ملک غلام محمد صاحب تاجر کتب پیارا
 نال کسے دے ویر نہ زس داہر دیناں صفائی
 یاراں واوہ یار پیارا نیک سلوکاں والا
 پنچ فرزند دے رب اس نون رحمت فضل کمالوں
 پنچے پوین جیا تیاں دے نیک تاریاں دے
 پنچے پنچ نمازاں اُپر قائم رہن بدامی
 پنچے نال اتفاق ہمیشہ ورتن بار خدایا

دل چل دیا کم دوکان چلا ندرا
 تنجا بیادین محمد بخشیا خالق سائیں
 ہور صبار علی پیارا بھینا سر جہار سے
 جوں محبت باب اتنا میرے نال کماندا
 کئی کتابیں میرے کولوں گے اس بنوایاں
 ایسی سیر بھی لکھن کارن او سے نے سرمایا
 کون کہنے میں نا کارا عاجز پر تقصیراں
 ایسے فضل او سے دا ہویا او سے نوں وڈیائی
 او سے نے سچہ طاقت بخشی او سے کیتی یاری
 کر منظور حیا بول او سے اس نوں ورتانا
 جتنی سمجھ لیاقت مینوں بخش حضوروں ہوئی
 جے تقدیروں کے طرح دی ہو گئی چل تھائیں
 اُسے نوں بے شرم تمامی صفت ستاری پاروں
 بندے نوں کچھ عیب کے دا جکر نظری آئے
 جیکر بہت احسان کرے تا پوچھل ہو نہ لائے
 واہ سبحان اللہ رب عالم کیا ستار پیارا
 جتنے عیب قصور اساڈے معلم اسد تیا میں
 جتنے عیب قصور اساڈے مالک ہے کجیندا
 جے کوئی بچو عیب کسدا کچے پردہ پاوے
 نال خوشامد مننے پوندے جو اوہ کم دسا لے
 لاکھاں عیب چھپا دے اللہ لاکھاں پکے پو
 جے اوہ ساڈیاں عییاں پر آپ پرے پاندا
 لکھ شکر جو ہویا ایہ بھی فضل کمال ربے دا
 دو جا نہیں کسے دی روزی دس کسیدے پائی
 جیکوئی ایسا کم رہا نا خلقت دے دس ہوندا

دو جا بے سار داسا محمد بن سے جاندا
 نام محمد شفیع بولا ون اسحق جوئے تائیں
 یارب اپنے فضل کرم بخش کرں مبارک سائے
 ایو بنیا دکھلاویں اس نوں کوئی دھانہ اندا
 چھاپے چھپایاں لوکاں بہت پسندی آیاں
 میں قربان خدا بخش جس نے عاجز نوں وڈیایا
 کیا طاقت کیا قوت مینوں کد لکھیاں تفسیراں
 دوست دی فرمائش مینوں جس ایہ ختم کرائی
 عاجز بخش تھیف کرائی ایہ تفسیر پیار سی
 اُسے میریاں عییاں تے فضلوں پر وہ پاندا
 مولا جانے میں اس اندر فرق نہ رہیا کوئی
 آپ معاف کر لسی فضلوں شرم کرم داسا میں
 کجی والا بخش والا کوئی نہیں باجھ غفاروں
 دوئی پوچھل لاکے انوں سٹھا نوچہ دھماے
 ایہر جتنا اکھیں دیکھے مول نہ جبر پا جاے
 لاکھاں عیب اساڈے دیکھے پھر بھی کجی ہارا
 دوئیاں نوں جے معلم ہون چلے مرن تھائیں
 جیکر ہو رہ کجینداں کوئی پلک جیون دیندا
 ساری عمر لحاظ اسدے بخش گل نہ کیتی جاوے
 اے نہ جاوے خوف دلے امت چاہید نکالے
 بندہ فاقل اے نہ سمجھے تاس بخش شرمائے
 آپس را کدے نوں ہر کوئی وڈو دھکھاندا
 نہیں جتایا مول کے نوں باطن حال کسدا
 موت جاتی عزت ذلت اپنے دس ٹھہرائی
 خیرتیاں دے گھر وچ کھنوں عمر سیا پا پوندا

جو کج حاسد کرنا چاہندے سو کج آپ کر بندے
 ہے نا اپنے قبضے اندر روزی رب رکھیندا
 جیکر عمر حیاتِ ابد لوکاں کے دس پاندا
 جیکر آپ نہ ہوتا اللہ عزت بخش والا
 جیکر ویریاں دے مہتہ ہوتا جنت بخش کرانا
 جیکر باطن عیب نہ ساڈے رکھ دارب چھپائی
 جیکر دو تیاں دوس ہوتا عقل عطا فرماتا
 جیکر رب کتاباں میریاں خود مقبول نہ کر دیا
 جیکر کدی نہ کر دیا میری آپ خدا منظوری
 شکر خدا جس نے میرا جلیں نام دھمایا
 من بھاویں کوئی غلطیاں میریاں لاکھاں کھالے
 کھول دے رب آپ جنابوں میں جہانم دے
 دجوں مرزاں ہو رہا نہ توں ہو رہا دن پڑاں
 کچھ نہیں بندا انہاں گلاں تھیں لکھ کرن پڑاں
 حاسد حسد کھالے کجکے جتنا تڑھ رکھ سانا
 جو تصنیفاں میریاں آپ نہ تھیں عیب کھیندے
 حضور کے نقص نکالن پاروں ہزار مان جہان نور
 دیکھن نہ تصنیف اپنی نوں کیا کجہ اسان بنایا
 سچ فریادوں عیب بیگانہ جلدی پکڑیا جاوے
 جیکر نقص انہاں کے میں بھی پھول کتاب واپ
 جاو نہ بل غریباں تائیں اپنے شعر بنانے
 اسیر ام الہی مینوں نہیں اجازت دیندا
 لا حَسْبُ لَنَا حِکْمٌ سَنَیَا پاک اذہ سائیں
 جیکر عیب دا کھو اس پر پردہ پاؤ نا
 کرو توار نہ لوکاں اندر کر کے طعن جفا میں

اپنی مہنی باہر کسے نوں لین آرام دیندے
 لقمہ اک غریب کیسوں کوئی نہ کہا وں دیندا
 دوئی غریباں تھیں بکھر کون سلامت جاندا
 حاسد تے بدخواہاں اندر رہندا کون سوکھالا
 تا پھر اسان غریباں کارن آنا کون ٹکانا
 اوکھار پندیر جیہا توں تھاو نہ جھلدی کوئی
 کر دیندے سہ بند چروکا میرا شکر بنانا
 کیوں اس قدر مخالف میرا حسد وں حل کر دیا
 ہوندی کوں پندیر جیہا ندی ملکتے مہووی
 دنیا اندر رہو کسے نے نہیں پندیر سدا یا
 لیکن سبقت فضل کہوں سبقت تینے والے
 حاسد لکھ کرن تجوڑاں اوہ پڑے نہیں ملدے
 بڑی انگوں کہو نہ سگن بہو وں بند ٹیراں
 کیا پرداہ کسے دی حد تک شامل فضل بھی
 دو جی داری دنیا اندر کسے نہیں پھر آنا
 بیشک تر لا کرن تمامی ٹکراں میں مریدے
 ہونکالین ہونکالین کوئی نہیں منع نہاتوں
 دو بے آپ طعن کرن دا عقل سبتابی آیا
 شیشے باجوں منہ اپنے دی کا لک نظر نہ آوے
 کوئی نہ تھپے گننے والا دخت اجیہا پاواں
 پھیر نہ پکڑن نقص کسے دا کر کے حسد منانے
 دو جاہر دم باز اہل داسرے کھلا تکیںدا
 کرو تلاش نہ عیب کیسے پھول نہیں خطائیں
 با پھر اوسوں دانگ بھراواں نکٹ ح کھماؤ
 رب نہ کرے توار تسانوں کچھ قصو خطائیں

مومن نول جرمون بندہ کجے پردہ پافے
عاجز نول بھی آس اسے می ہور نہ تیکہ کوئی
جو کچھ ہن کسے سے اندر دودھ گٹ لفظ الایا
اگوں اپہ توفیق نہ دیوین طعن کسے پر لاواں
وجہ بیہوشی تے بے بھی عمر ہوئی چوتالی
خیر نہیں بن کھیرے ویلے آسے اجل تالیہ
تورنمانی ہر ہر ویلے کر آواز بولاوے
نال کسے دے ویر بھا کے کیا کھٹنا کیا کھانا
کج کسے نول کھنے والیارب کجسی تینوں
کر لے یاد خداوند نائیں چھوڑ کھتے جیہڑے
منک پناہ فساداں کولوں ہر عیب گناہوں
چھوڑن اپنے ستھانوں چوں پلو شرم کرم دا
طرح طرح دیاں دنیا اندر گھلیاں آن ہوا میں
اودہروں ڈاکے ہاٹے والیاں چھٹیاں آن ہر
ہر طرفوں طوفان دبالاں آکر کار نکالے
خبر نہیں کیا دنیا پر حالت آون والی
ایہ سب قہر نشان الہی کارن بے فرماناں
جیکر بد اعمالیاں کولوں خلقت باز نہ آئی
کج پر واہ ناہیں خالق تائیں جیسے خلق مٹاوے
اوہ جبار توہا حاکم غالب رب تعالیٰ
دہرت فلک سب قبضہ اسدا ہر شریک نہ کوئی
جو اوہ چاہے کرے الہی واحد پاک یگانہ
تھوڑیاں روزاں آس نے کیا کیا رنگ بھار
دسے شہر لوراسے اگلے کر دیکھلائے خالی
جاں پھر آنا شری آس دی حدوں سنگہ سدھانی

روز قیامت آسے کولوں شرم خدا فرماے
اگلی کرے معاف الہی جو کج عظمیٰ ہوئی
میں توبہ لکھاری اس نقص کریں معاف خدایا
بچھلے عیب معاف کراواں کر توبہ بخشاواں
ویسے سر کج عقل نہ آیا چرکی ہوش سنہالی
ہے کوئی باقی یا نہیں باقی سانس حیاتی
دوہو کھڑی سوہاگن جیہڑی شہہ دنیاں دہاے
چن چن نقص بھگانے اینوں اپنا وقت گونا
جونا کن فکر انہا نذا کیا تینوں کیا تینوں
تینوں ہن تک یاد کھیرے قہلت الہی تیرے
تا کر ظلم خلائی اتے ڈر جا قہر اکہوں
کر لے کج احسان کسے تے کی بھرو اسادم دا
جگتے مانہ قحط زمانے تے طاعون و بائیں
ناحق خون فساداں تے بد مالک شریراں
گذر گئے اوہ دنیا اولوں روز آراماں والے
ایہ طوفان دبالاں اسے نہیں زوالوں خالی
ایہ سبھی نہیں نا واناں بیقتلاں انساناں
شک نہیں جے سب دی اللہ قہروں کرے صفائی
بریاں قوماں دور ہٹا کے چچی قوم لیا ویسے
کوئی نہیں سنوں ہوڑن والا کوئی نہیں سنگہ والا
واحد مالک واحد مالک وحدت ثابت ہوئی
وس دا عالم بک پل اندر کر سکے ویرانہ
آجڑے جنگل سے برساندے کر آباد و سائے
جنگل دیو چنگل لائے قدرت قادر والی
طرح طرح دی آفت قبروں تخم اٹھاون آئی

جو طاعون بیماری پھیل چکی ہر ہر جائیں
شہر گرائیں ہر ہر تھائیں آ کر ولیاں پیاں
نس نس بھجن چھوڑ گھرا توں ملن و نچ اُجاڑا
سوہنے محل مکان تمامی غالب قیمت والے
ایسہ اپنی قدرت کامل رب جستار دکھائی
جگر قیروں بکڑن کارن حکم اسیں فرماواں
لے وارنٹ پیادہ ساڈا جس دروازے جاوے
طاقت پاک چوہے ختنی آ کر وہ شیطا نوں
پوز جنت بھیجی اسیر کتنی مدت ہوئی
جدا وے نہا حکم الہوں لکھاں پور کھیاوے
فہر واری اللہ ہی فرماوے نہو طرف اسادی
کے قرآن خداول نسو منوں حکم ربانے
کے قرآن خداول نسو پکڑو عمل چٹکیرے
کے قرآن گناہوں نسو توبہ دے در آدو
نس و کچھ طبیب انہا توں نیرے کوئی نہ جا
یہ بیماری آفت بھاری ہے کوئی قہرا لہی
خاص علاج جو کال اُندا اتول لوک نہ جاوے
فلین نہ جو مشرق مغرب سارا ملک رہانا
جتنے جاوے جتنے ہوو چھو جھیر می جائیں
موتوں کوئی بچا نہ سکے نہ کوئی آن چھوڑا
ایسہ بیفرمانیاں پاروں شامت نازل ہوئی
توبہ کرو خداول دور و چھوڑو کبر و لیر می
ویر سوار کے رجب جہینہ موسم بار اوہنہالا
تے سیکڑے تے داسے تے ہو اکارے
جو کوئی ایس میری زون پٹھکے فتح اُٹھاوے

کر دتا بے چین اُسے نے ساری خلقت تائیں
چوہے ڈھیاں مغرور اندیاں نتریاں اڈ گیاں
شیر و کھالی چوہے اُلی آن چلایاں دماڑاں
سہ دے دیوں چوہے ہوراں کر بیدل نکالے
ساڈے اگے مول کے دی پیش نہ جاوے کافی
لکٹ ہے نوں سہ دے آپر کر غالب کر دکھلاواں
بڑے بڑے مغروراں کو لوں سہ گھر بار چھوڑا
کس شجھی تے بیفرمانی پکڑی بے فسرمانی
ہن تک کے سبانے تائیں سمجھ نہ آئی کوئی
نس بھجن باہجہ کسے نوں کچھ سہجہ و اتانہ آئے
توبہ دے در آیاں کارن رحمت نہیں دوراڈی
نس لوک گھراں کھنڈیں ڈر کے ملن ہوڑ گانے
اُٹے لوک خدا کھنڈیں نس جاوے پے پے
نس لوک طبیبیاں دیول سانوں کوں بچاؤ
ڈرے دن آپ گانے موتوں کوں بچاؤ
نسے طبیبیاں ہو مر لھیاں سہ دی کرے تباہی
نس بھجن کر نچوڑیاں بدیوں باز نہ آون
رب فرماوے ساڈے ملکوں باہر کسے نہ جانا
جے سو کوٹاں اندر ہوو وکڑے موت اتناہیں
ایسہ بیفرماناں والی موت نہ رب وکھاوے
سجی توبہ باہجوں اس دامور علاج نہ کوئی
آخڑ سہ بھراواں کارن ایہ نصیحت میری
ختم کتاب کرانی میں کھنڈیں فضلوں حق تعالیٰ
یک ہزاروں آپر سمجھو ہجری نہ پیارے
کرے دعا مصنف اس داناں ایمان تداوے

ہو جو لکھنے پڑھنے والے سنن سناون والے چھاپن ہو چھپاون والے عمل کماون والے

بہ دے اپڑ جنت اپنی کرے خداوند سائیں
نے یزید کو فقیر ہمیشہ پاون جنت جا نہیں

گناہ گارم سیاہ کارم الہی توبہ الہی توبہ
تمام عمر گناہ کردم الہی توبہ الہی توبہ
بہ حرص دنیاے دوں دویدم ز اشتیاقش جنوں خدیم
غم بہ عصیان خراب دہشتہ دلم بہ فتن و مجرب ستہ
ز راہ گمراہی دنیا ہی بردہ چتا صدم تو یا الہی
نہ ز بد ورع نہ انقائے نہ عمل دارم بجز ریائے
چہ جام غفلت چشید غافل کہ جز ندامت نہ بخش چاہم
بعبید ماندم ز راست رائے قتادہ چاہ رو سیاہ

بہ بارگاہ تو شر مشارم الہی توبہ الہی توبہ
بسا ذلیل و بسا خوارم الہی توبہ الہی توبہ
بہ کاروین تو نہ بکارم الہی توبہ الہی توبہ
بہ نفس امارہ بقیہ رارم الہی توبہ الہی توبہ
بجز توجائے پناہ ندارم الہی توبہ الہی توبہ
فقط ز کرمست اُمید دارم الہی توبہ الہی توبہ
زیادتاً سرزیاں کارم الہی توبہ الہی توبہ
بہ جہل رحمت تو انتظارم الہی توبہ الہی توبہ

پس پر عیب و پر خطایم بغیر فصل تو نا سزایم
بہ نظم عفو تو خواستگارم الہی توبہ الہی توبہ

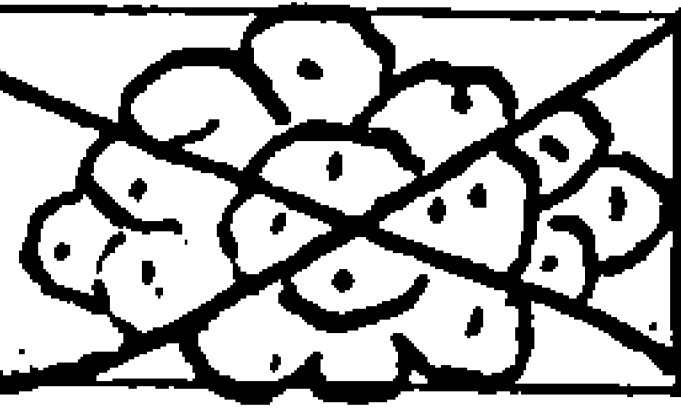
تایخ تصنیف کتاب از مولانا مولوی
سراج الدین خٹک پوشتا سترہ علی صلیع جہلم غلام

بیا شد توں خالق مالک قادر قدرت والا
مولوی دلپذیر اُتے کر جنت باجہ حسابوں
کر کر کوشش ملکاں اندر جس نے فیض بھنڈا

سچا بنی محمد تیرا عالی شان والا
دین دنی دجی جنت اُسدی پوسی کریں جہاں والا
شعرا اس دیکھیں عامان صاں فتح زیا دہ پایا

اگے بھی تصنیف اُنہاندی ایہی رنگ برنگی
چھوٹی بھاویں موٹی کوئی حدوں کتاب بان
پڑھ پڑھ ثوقوں عمل کرئیے نیک نصیباں لے
ہیں یہ سب تصنیفاں نالوں وودھ کتاب بنائی
والضحیٰ دی سورت جہڑی سوا چل رتہا
رنگ رنگ مسائل پائے کیا تعریف کھسکے
دھڑا حدوں سراج ایہ نسخہ جو یا پسند زیادہ
اوسے نلم غبی میوں فضل کنوں رحمانی

بہت پسند ہوئی جگ اندر یکدوجی نہیں چلی
وانگ شیرینی نال محبت لوگ انزل لیجاون
اندر خانے جل جل مردے حاسد لوک موکالے
گمراہاں دے راہ دسن نوں کیتی نیک کمانی
ایہ تفسیر تمام اوسے دی لکھی شاعر نامی
پڑدیاں ہویاں خوبی اسدی آپے ظاہر تھیں
سہ تصنیف دے لکھن کارن کیتا فکر زیادہ
کہن لگا جا آکھ مہاں وہ ہے نسخہ لاثانی

نال محبت دوجی داری ہوئیں پھر سوا لی
پھر بھی جلدی آکھ سنائیں وہ تاج نکالی

۱۲۲

۱۲۲

۱۲۲

مکمل قرۃ العین

یعنی

اردو ترجمہ داتا الناحین

اصل کتاب عربی نصف صفحہ میں ہے اور نصف صفحہ میں اُس کا اردو ترجمہ با
محاورہ سلیس اردو زبان میں عام فہم ہے و عطا و نید کے سلسلہ میں اکثر
کتب دیچی گئی ہیں۔ مگر یہ کتاب اپنی طرز میں باطل نئی ہے
مؤلف نے قرآن مجید کی بیشتر آیات کی تفسیر علی الترتیب نہایت
خوبی اور متانت کے ساتھ معادل اور متداد ل تقابیر سے
ایک آیات کے متعلق احادیث نوہ اور صحابہ کرام کے ل آویز اقوال کثرت
قدح ہیں لکھائی جیسا کہ یہ کتاب بہت عمدہ ہے

ملنے کا پتہ۔ حاجی ملک غلام حسین ناشر کتب پبلسنرز بازار می کشمیری لاہور

قصص انجانی

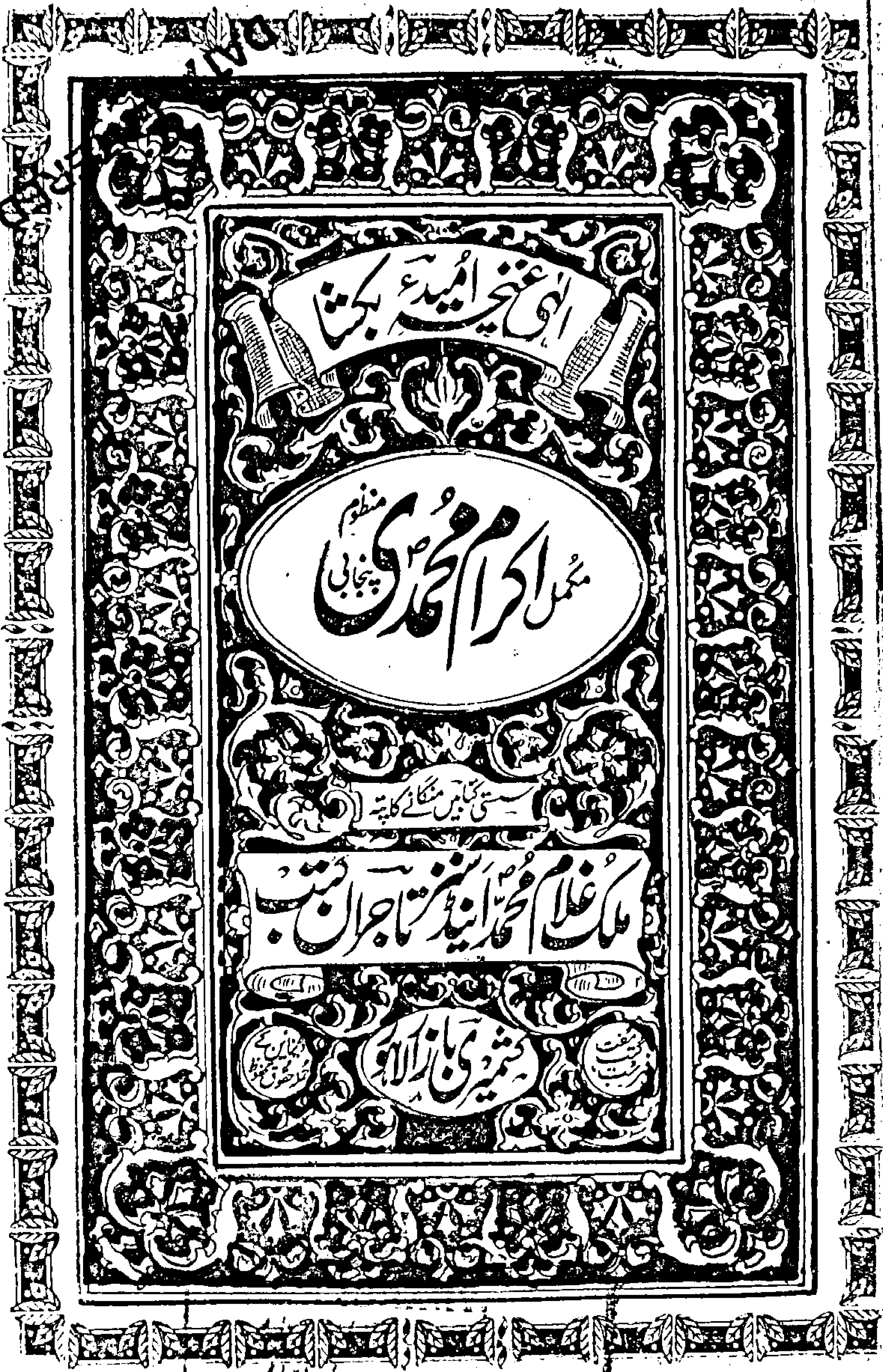
الحسن المعروف

کامل

علیہ السلام

من تصنیف لطیف جناب مولانا مولوی محمد آذر صحر صاحب حنفی ساکن بھیرہ ضلع شاہ پور پنجاب یہ کتاب
 لاجواب یعنی مکمل قصص الحسنین منظوم زبان پنجابی۔ ان تمام کتابوں سے مکمل اور احسن ہے
 اس سے پہلے مختلف اصحاب نے شائع نہیں کی سب سے بڑھ کر خوبی اس درجے پہا
 بے پہا ہیں ہے کہ مصنف علامہ دہلوی نے کمال شوق اور درد سے اس دردناک قصہ کو
 اور بھی درد انگیز اور رفت آمیز بنانے کیلئے سونے پر پہاگہ کا کام کیا ہے۔ یعنی حضرت
 یوسف علیہ السلام کے مبارک حالات کے مطابق۔ اولیائے رضوان اللہ علیہم کی حکایات
 تمثیلات و دیگر مسائل خلاف مذہب حنفیہ کے جوابات بھی جا بجا توضیح کے ساتھ درج کر
 دیں جس سے شائقین کسی اور کتاب کی ورق گردانی کی ضرورت نہیں رہتی۔ اس
 کو ہمہ صفت موصوف بنانے کے لئے خاکسار مستر (ملک غلام محمد)
 مصنف سے تمام حقوق کا پی رائٹ حسب منشاء کے ایکٹ نمبر ۱۸۸۷ء حاصل کر
 رہی ہے۔ اپنے نام کرا لی ہے۔ اور بڑی کوشش و بصیرت زر کثیر خاطر
 مصنف کی کے ساتھ نہایت عمدہ چھپوائی گئی ہے۔ قیمت دو روپے آٹھ آنے
 مجلد دو روپے بارہ آنے بغیر جلد دو روپے آٹھ آنے۔ علاوہ محمول ڈاک
 الملش

ملک غلام محمد مستر ناشران کتب راز کشمیری لاہور

الکیمیہ

مجلد اکبر
منظوم
پنجابی

سستی کتابیں منگائے کا پتہ

کتاب الکیمیہ

مکتبہ دارالعلوم